KUTSANMIŞ CAHİLLİKLER
VADEDİL(ME)MİŞ TOPRAKLAR

Zamanın Gerçek Tarihi - 3

CAHİT DOĞAN DOYAR

OZAN YAYINCILIK

Cahit Doğan Doyar

Kutsanmış Cahillikler
VADEDİL(ME)MİŞ TOPRAKLAR

Zamanın Gerçek Tarihi / 3

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2011

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılık'a aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Vadedil(me)miş Topraklar / Cahit Doğan Doyar
(cahitdogan@mynet.com)

Yayın Yönetmeni: Mustafa Demir
Editör: Orhan Suveren
Kapak tasarımı: Firdevs Ergen

Baskı ve Cilt: Kurtiş Matbaacılık
Maltepe Mah. Listros Yolu Fatih Sanayi Sitesi
No: 12/74-75-76 Topkapı - İSTANBUL

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP) :
Vadedil(me)miş Topraklar / Cahit Doğan Doyar
Uygarlıklar tarihi, Dinler tarihi, Anadolu uygarlıkları, Ortadoğu
Ozan Yayıncılık Ltd. Ekim 2011, Türkiye, İstanbul, 392 sayfa

ISBN: 978-9944-143-65-3
Sertifika no: 11329

Dağıtım:
İstanbul: 2A, Alfa, Alkım, Artı, Bilgi, Cağaloğlu, D&R, Final, Paraf, Remzi, Say, Totem, Yelpaze
Ankara: Işık Eğitim, İmge, Kıta, Ekinoks
İzmir: Erdoğanlar, Gema

İnternet satış:
www.kitapyurdu.com, www.yenisayfa.com, www.kitapnet.com, www.iskenderiye.com, www.selsus.com, www.dharma.com.tr, www.ideefixe.com

OZAN YAYINCILIK LTD.
Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 13 Cağaloğlu İstanbul
Tel: 212.511 93 95 - 520 43 90 Faks: 212.527 98 47
Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

Bu kitabı,
son düzeltmeleri yapılırken aramızdan ayrılan
anacığım Bani Hanıma,
ve ondan bana kalan biricik şeyler olan iki emanetine,
kardeşlerim Mehmet ve Nebile Doyar'a armağan ediyorum.
Cahit Doğan Doyar

İÇİNDEKİLER

Teşekkür 9
Önsöz 10

BİRİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM
Bir Yaratılış Hikâyesi 16
Âdem İle Havva 29
Hangi Fırat, Hangi Dicle? 46
Aden Bahçesi 56
Cennet ve Cehennem 59
Küçük Bir Ufuk Turu 86
Şeytansı Şeyler 97
İlk Günah 112
Anu ve Adapa 128

İKİNCİ BÖLÜM
Lilith 132
Nasıl Bir Lilith? 136
Şeytan Hakkında Bir Kaç Söz ve İnancın
Politikleştirilmesi 140
Üçüncü Bölüm
Tufana Doğru 188
Tufan 200
Sümerli Tufanı 215
Dördüncü Bölüm
Tufan Sonrası ve Sami Irklar 234

İKİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM
İlk Ata Abraham 253

İKİNCİ BÖLÜM

Vadedilmiş Topraklar 297
Kadeş 306
Birinci Vadedilmiş Topraklar 312
İkinci Vadedilmiş Topraklar 322
Üçüncü Vadedilmiş Topraklar 333
Dördüncü Vadedilmiş Topraklar 342
Beşinci Vadedilmiş Topraklar 348

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Çölden Irmağa Kadar" / "Bütün İsrail ve Yahuda" 351
Hivli Bir İsra-El Kralı 365
Fırat Irmağı 366
İndeks 376
Başlıca Kaynaklar 380

Teşekkür

Her şeyden önce epeyce geciktirmiş olduğumuz bir borcu ödememiz gerekiyor. Nebile Hoca, yani kız kardeşim ve onun sınırsız desteği olmasaydı, bu kitapların yazılabilmesi mümkün olmazdı. Önce Nebile Doyar Hocaya kocaman bir teşekkürle borcumuzu ödeyelim.

Kardeşim Mehmet öğretmen olmasaydı, bu kere de bu kitapların basılması mümkün olmazdı. Yayıneviyle ilgili bütün işleri de Mehmet düzenledi. Dolayısıyla kocaman bir teşekkürü de Mehmet hak ediyor.

Bir teşekkür de oğlum Fırat ve aileme. Fırat kitabın bütün düzeltmeleriyle ve maddi hatalarıyla uğraştı, durdu. Yoldaşım Nevin Hanım ve ailenin diğer fertleri de sonsuza yakın bir sabırla, her türlü aksiliklerimize katlanarak bu kitapların yazılmasına yardımcı oldular.

Son teşekkürümüzde zaman ayırarak bize ulaşan ve kişisel olarak kutlayan; başta Op. Dr. Fikret Bulut, Dr Turgay Karakaya ve Yalçın Güler olmak üzere isimlerini yazamadığımız diğer tüm okurlarımıza. Sağ olsunlar.

Cahit Doğan Doyar

ÖNSÖZ

Şu anda elinizde olan bu kitapla; Zamanın Gerçek Tarihi isimli kitaplar dizisinin; üçüncü adımını tamamlamış bulunmaktayız.[1] Daha önceki iki kitap gibi bu üçüncü çalışmamızda da; son bin yılın türlü çeşitli efsaneleri, söylentileri, bozmacaları ve tamamı insan ürünü olan uydurmalarla bir sisler bulutuna sarılıp sarmalanmış olan, büyük bir muammayı çözmek amacıyla, herkesin gözünün önünde olan ama nedense kimsenin görmediği çıplak gerçekleri dile getirmeye devam edeceğiz.

Elbette bu kolay bir iş değildir ve kendi başına bir önemi yok gibi görünen küçük ipuçlarını; büyük bir sabırla bir araya getirip, bilgi ve aklın süzgecinden geçirdikten sonra okurun takdirine sunmayı gerektirir. İlerleyen sayfalarda bu küçük ipuçlarının nasıl bir önem kazandığını ve son tahlilde bize nasıl bir genel resim sunduklarını beraberce göreceğiz.

Bu çalışmamızın sonunda elde edeceğimiz bu büyük resmin; bizi izlemek sabır ve sadakatini gösteren pek çok okurumuzu yakından ilgilendireceğini, onlardan aldığımız postalar ve kişisel kutlama telefonları dolayısıyla yakından biliyoruz. Bu sadık okurlarımız için hemen burada ve önemle belirtmemiz gereken; bu kitabın sonuna geldiklerinde bir bellek kaymasına hazır olmaları gerektiğidir. Çünkü **"eldeki en eski tarihi metin"** olduğu iddia edilen Eski Ahit ve onu sarmalayan bin yıllık Judeo-Hıristiyan edebiyatın kalın sis perdesinin; hiç değilse bir bölümünü aralamış ve gerçekleri ortaya çıkarmış bulunmaktayız.

Kitabımızın sonunda bu bin yıllık sis perdesinin aralıklarından bakıldığında açık seçik görülecektir ki; hiçbir şey, egemen kültür olma iddiasındaki Judeo-Hıristiyan kültürün size anlattığı

[1] *Zamanın Gerçek Tarihi isimli birinci kitabımızda 600 sayfa içine sıkışmış olan ve yaklaşık on altı kitap halinde yayınlamayı düşündüğümüz altı bin sayfalık bir çalışmanın üçüncü adımıdır.*

ve dayattığı gibi değildir. Bugün bildiğiniz tarih; daha açıkçası bugün size sunulan Tarih; açıkça uydurmalarla tahrif edilmekle kalınmamış; bu amaçla coğrafya bile açıkça bozulmuş ve bunun için siz bırakın köyleri kentleri bir yana, koca koca bölgeler, üzerindeki dağlar, taşlar, nehirler, göllerle birlikte oradan oraya taşınmış durmuştur.

Bundan daha da garip olanı ise; Dünya kültürüne yön vermek gibi açık seçik bir iddiası olan ve Eski Ahit ile onun çevresinde oluşturulan egemen ideolojinin; yani Judeo-Hıristiyanlığında kaynağını bu uydurma ve bozmacalardan alıyor olmasıdır.

Şimdi burada daha önce de belirtmiş olduğumuz zorunlu bir açıklama:[2] Bir kitaplar dizisi olarak sürdüreceğimiz bütün bu çalışma boyunca; bizim için önemli olan Kutsal Kitabın dini değil, tarihsel yönü olacaktır ve olmalıdır. Gelin görün ki; Kutsal Kitabın bütününe bakıldığında, bunları birbirinden ayırmak olanaksızdır. Çünkü iç içe girmiş, birbirlerini sarıp sarmalamışlardır ve ayrılabilmeleri söz konusu bile değildir.

Oysa hep söylediğimiz gibi, bizim kimsenin diniyle, imanıyla, inancıyla, itikadıyla bir sorunumuz yoktur. Sorun; Kutsal Kitabın din-ırk ve din-tarih konularında, ayrı ayrı ele alınamaz yapısından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle de bundan sonraki bölümlerde bu çalışma; din ağırlıklı bir inceleme gibi görünecektir ama değildir.

Ne demek istediğimizi biraz daha açalım. **Bizim ana tezimiz; Tevrat ve Judeo-Hıristiyan kültür dayatmasının sunduğu biçimde; Kenan Eli'nde bir İsrail Krallığı'nın hiç kurulmadığı, dolayısıyla bu krallığın İsrail-Yahuda Krallıkları olarak hiçbir zaman ikiye ayrılmadığı, Yahudilerin Babil sürgününün bütünüyle bir masal olduğu, bu sürgün hikâyesinden önce Filistin'de değil, Kenan Eli'nde, özellikle de Kudüs'te, bir Yahudi/İsrail yerleşiminin hiçbir zaman olmadığıdır. İsrail kral-**

[2] Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi- 2. Yalanlar, Çelişkiler, Uydurmalar. Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2010

larının kenti olduğu söylenen Yeruşalim dedikleri yer, Kudüs değildir ve hiçbir zamanda olmamıştır.

Bütünüyle Yahudi peygamberleri ve onların çömezlerinin oluşturduğu Babil Sürgünü masalı öncesi dönemde Yahudiler; bırakın Kudüs'ü savaşarak ele geçirmeyi, uzaktan bile görmemişlerdir. Yahudi peygamberlerinin Mısır'da iken yaşadıklarını iddia ettikleri Goşen Bölgesi de Mısır'da değil, bugün ki İsrail'dedir.

Elbette ki bu söylediklerimiz ana başlıklardır ve bunların yanında örneğin Mısır'dan çıkış, Kenan Eli'nin (bugün ki Filistin'in değil), İsrail kabilesi tarafından "kanlı savaşlarla" ele geçirilmesi masalları ve benzerleri gibi alt başlıklarda olacaktır.

Açıkça görüldüğü gibi bunlar dinsel değil, tarihsel konulardır. Sorun, Eski Ahit'in dinsel/siyasal yapısından ve İsrail'in varlığının da, tarihinin de siyasal meşruiyetinin de, bu kitaptan kaynaklanan, "Vadedilmiş ülke" şeklinde özetlenebilecek dinsel bir meşruiyete dayanmasıdır. Dünya tarihinde bunun bir başka örneği yoktur ve elbette ki dinsel değil, tarihsel bir dayanağı olmalıdır.

Daha sonra da değineceğimiz gibi; halkların birbirlerinin topraklarını fethetmesi, ele geçirmesi elbette dünyada ilk değildir. Bilebildiğimiz en eski zamanlardan beri insanlar; "bir parça toprak ama daha çok yağma için" birbirlerinin gözünü oymuşlardır. Bunlar için kanlı savaşlar yapılmış, devletler kurulmuş, devletler yıkılmış, halklar inanılmaz acılar çekmiştir. Tarihin sayfaları da bu tür olaylarla şimdiden dolup taşmaktadır. Son örnekleri de milyonlarca insanın öldüğü Birinci ve İkinci Dünya Savaşları adını taşıyan paylaşım savaşlarıdır. Dünya tarihinin akışı içinde buraya kadar bir gariplik yoktur.

Garip olan bunun Tevrat kaynaklı "**dinsel bir hak**" olarak kayda geçirilmesi ve yine vurgulayalım; Filistin'in değil, Kenan Ülkesi'nin; "**babalarından kalan bir miras**" ve üstelik "**mülk olarak**" İsrail kavmine "**Vadedilmiş ülke**" olduğu iddiasıyla tarihteki yerini almasıdır.

Burada, tarihsel bir fethin sonrası Kenan ülkesinin doğal olarak İsrailleşmesi gibi bir durum da söz konusu değildir. İşte bu durumda İsraillilerin yine aynı hukuksal değil, dinsel meşruiyetle, Kenan Eli'ni ve daha sonra buna "ekledikleri" Filistin'i kendilerine ait tapulu mal olarak görmeye devam etmeleri, Tevrat'ı da, daha doğrusu uydurukçu Yahudi peygamberlerinin bu kitaba yazdıkları saçmalıkları da, bu konudaki biricik meşruiyet gerekçesi olarak ilan etmeleri ve üstelik; bugün adına Batı denilen Judeo-Hıristiyan "maddeci" dünya tarafından kayıtsız şartsız desteklenmeleri, ne anlatılabilir, ne de anlaşılabilir bir konu değildir.

Sözü fazla uzatmayalım. Bugün elimizde bulunan haliyle Eski Ahit ya da diğer adıyla Tevrat; hiçbir şekilde "güvenilebilir" tarihsel bir kaynak değildir ve bunun sözü bile edilemez. Dolayısıyla kaynağını bu kitaptan almakla kalmayıp; bu yapının üzerine bina edilen Judeo-Hıristiyan Dünya Tarihi'nin önemli bir bölümü, hiçbir şekilde doğru olmayan, bütünüyle yanlış kabullere dayanan, üstelikte masa başında yazılmış hayallerin toplamından oluşan, uydurma bir tarihtir.

İşte bu durumdaki bir Eski Ahit; kendisinden başka hiçbir tanığı olmayan tek yanlı bir anlatımla, bize bazı olaylardan bahseder ama buna "tarih" demek doğru değildir. Neden derseniz; tarihin tanımı, **"Geçmiş zamanlarda yaşayan insan topluluklarının her türlü faaliyetlerini yer ve zaman bildirerek, sebep-sonuç ilişkisi içinde anlatan bilim dalıdır"** şeklinde yapılırda ondan.

Burada yer ve zamana özel vurgu yapılması; anlatılan olayın gerçek olup olmadığının belirlenmesi içindir. Olayın geçtiği yer ile olayın meydana geldiği zaman dilimi, o olayın sebep ve sonuçlarını belirlememizde gerekli olan temel koşullardır.

Sebep-sonuç ilişkisi bundan da önemlidir. Çünkü tarih bilimine göre; **bütün olaylar bir zincirin halkaları gibi birbirine bağlıdır.** Bu nedenle de her olay kendisinden önceki olayın sonucu, kendisinden sonraki olayında nedenidir. Araştırma alanı olarak tarih; insan kayıtlarına, yazılı ya da sözlü kaynaklara dayanır.

Tarihi bilgi, geçmişteki olaylara ilişkin bilinenlerin, tarihe ilişkin güncel düşünce çerçevesiyle yorumlanmasıyla oluşur.[3]

Oysa Eski Ahit'in anlattığı tarih bu koşulların hiç birini taşımaz. Sözgelimi; Eski Ahit'in yazdıkları; "Şu şunun oğluydu" ya da "bu bunun babasıydı" gibi belirsizliklerle dolu bir tarih anlatımıdır. Çünkü bir din değil, daha çok "resmi" bir tarih yazmak amacıyla oluşturulduğunu düşündüğümüz Eski Ahit, bize gerçek bir tarih değil, kendi bakış açısıyla bir kutsal İsrail hikâyesi anlatır.[4]

Bütün bunları görmezden bilmezden gelerek; İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra icat edilen Anti-Semitizm[5] kalkanının arkasına sığınarak; kendisinde "**tanrısal dokunulmazlıklar**" olduğunu varsaymak; bu varsayımdan hareketle kendilerinin dışında kalan bütün insanlığı "**ağaçlardan inen yaratıklar**" olarak görmek, kabul edilebilir bir söylem değildir ve olmamalıdır.

---

[3] *Tarih* kelimesinin Batı dillerindeki tüm karşılıkları Grekçe istoria, istorien sözcüğünden gelmektedir. (Latince: his-toria, İtalyanca: storia, Fransızca: histo-rie, İngilizce: history, Almanca: Histo-rie). İyonya lehçesinde **bildirme, haber alma yoluyla bilgi edinme** anlamlarında kullanılan kelime, Attika lehçesinde görerek, **tanık olarak bilme** anlamlarının yanı sıra çok daha geniş bir anlam içeriğiyle fizik, coğrafya, astronomi, bitki ve hayvan bilgisi ve hatta giderek doğa bilgisini kapsayacak şekilde kullanılmıştır.

[4] İlerleyen bölümlerde açıklayacağımız gibi Eski Ahit bir din kitabı değil, bir Yahudi tarihi yazma denemesidir.

[5] Nedir bu diye soracak olursanız; açıklaması öyle pek kolay değildir. Son tahlilde; Yahudi olmayan birisinin; Yahudiler hakkında bir düşünce açıkladığı zaman bunun, Yahudi karşıtı bir eylem olarak kabul edilmesidir diyebiliriz. Mükemmel bir savunma kalkanı ve Siyonizmin muhteşem icatlarından biridir. Türkçesi; sürekli olarak "ezilmiş ve soykırıma uğramış halkı" yani "mazlum"u oynamaktır. Buna da bir örnek verecek olursak; dangalak bir Yahudi peygamberi İsraillilerin yeterince çoğalması için "***kadınların her gün doğum yapacaklarını***" yazabilir.[5] Bunda hiçbir sakınca yoktur. Ama çağdaş bir yazar; "***kaynaklarının ötesinde çoğalmak Yahudilerin her zaman temel arzusu olmuştur***" şeklinde gayet masum bir görüş belirtirse, bu "***anti-semitik yazılı bir saldırıdır***."
İşte Anti-Semitizm dedikleri şey budur.
Sonuç; devletlerin de, ulusların da, insanların da, "Anti-Semitizm" yapmamak adına, "***hiçbir şey yapmamalarıdır***" şeklinde özetlenebilir. Yani onların size "Yahudi olmayanlar insan değil hayvandır" deme hakları vardır.[5] Ama bu veciz düşünceye karşı sizin bir görüş bildirme hakkınız yoktur. Olur da "Hayvan senin babandır" türü bir görüş belirtirseniz; işte bu "***Anti-Semitik yazılı bir saldırı***" olur.

Bununla da kalmayıp bu yamalı bohçadan bir de egemen ideoloji üreterek dünya kültürüne yön vermeye kalkışmak, kimsenin ne hakkı, ne de haddi değildir. Bu yamalı bohçanın içine bir de "dinsel meşruiyet" yerleştirip; bu dinsel meşruiyetten kaynaklanan abuk sabuk söylemlerle ve örneğin, Filistin topraklarının kendilerine, babaları olan **"Tanrıdan miras kaldığı"** iddiasıyla, "dünyasal" haklardan söz etmek ise bildiğiniz saçmalamaktır.

Kaldı ki; "Tarihi olma" ve gerçek olaylardan söz ettiği iddiasında olan dinsel ya da değil her kitap, tarihsel inceleme ve soruşturmaya açık olmak zorundadır.

İlerleyen bölümlerde bu konuları birer birer ele alacağız ve bu kez de sorunun bir "tarafı gibi" görüleceğiz. İnceleyeceğimiz konular göz önüne alındığında bu kaçınılmaz olacaktır ama; iki kere iki beş eder şeklinde bir yanlışa, bu yanlıştır demek, taraf olmak demek değildir. Kaldı ki mutlak tarafsızlık gibi bir erdem de henüz bu dünyada mevcut değildir, üstelik konunun öznesi bir "canlı" olduğu zaman, olması da mümkün değildir.

Aynı nedenle yeryüzünde henüz,"tarafsız" bir tarihçi olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır. Bir tek örnek: Yahudi Tarihi isimli kitabın yazarı olan Paul Johnson; bu kitabı yazarken "vazgeçilmez rehberinin Encyclopedia Judaica" olduğunu yazar. Hem de kitabın önsözünde...

Baki'yle bitirelim. **"âvâzeyi bu âleme 'adam' gibi sal, bâki kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş."**

BİRİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

BİR YARATILIŞ HİKÂYESİ

"Yüce olarak bilinen şeylerden gülünç olana
Yalnız bir adım vardır."
N. Bonaparte

Yahudilerin Kutsal kitabı olan "**Eski Ahit**" daha ilk bölümünde dağılmaya başlar. Çünkü "Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı." Diye yazar kutsal kitap.[6]

İsteyen istediği kadar üzerine alınabilir ama biz hemen burada belirtmek zorundayız; Sami dillere aşina olan herkes bilir ki; burada ışığı yaratan tanrı değil, tanrılardır. Çünkü Tevrat'ın Yaratılış kitabının 1:3 ayeti "Wayyomer elohim yehi or wahyei-or" şeklindedir ve buradaki elohim çoğul bir kelimedir.[7] Bundan sonra da bazen tekrarlamak zorunda kalacağımız gibi; "**Elohim, dil bilimsel bir saçmalıktır; Eloha'nın çoğuludur**" diye yazar G. Messadıe.[8] Neden dil bilimsel bir saçmalık olduğunu da biz söyleyelim. Eloha yani ilâh, dişil bir sözcüktür ama aldığı "im" eki erkektir. Kadim düzenbaz dini bütün Yahudi Zechari Sitchin bile kitabında ısrarla belirtir ki; kutsal kitabın daha ilk sayfasında sözü edilen "**Elohim;**"

---

[6] Yaratılış, 1: 3-4

[7] Elohim; Elokhim, Lakhimi (Refah Tanrıçası); Lokhimi, Lokhi şeklinde Sümerlere kadar gider.

[8] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh. 417

Tanrı değil, en azından "**Tanrılar**" diye tercüme edilmesi gereken bir terimdir.[9] Cümlenin İbranicesi "**Berişim bara Elohim ed aşamain theed aares**" şeklindedir. "**Elohim, Elohalar demektir. Eloha Tanrı, Elohalar Tanrılar.**"[10] Vera Zıngsem'de bu konuya şu katkıyı yapar: "Elohim kelimesi "el" yani tanrı kelimesinin çoğuludur. Yani "Tanrılar anlamına gelir. Üstelik hem dişi hem de erkek tanrılar."[11] R. E. Friedman'da Mısır'da Elafantine Adasında bulunan bir tapınakta "***Yahve'nin yanı sıra birisi erkek, diğeri dişi olmak üzere başka iki tanrıya daha ibadet edildiğini***" yazarak bu söylenileni doğrular.[12] M. Hakan Yıldırım'da "Elohim, Eloha'nın çoğulu ve El'in ek alarak uzatılmış halidir" diye yazdıktan sonra "çoğul şekli Elohim, pagan kültüre ait özel bir tanrıyı veya tanrıçayı da ifade edebilmektedir" diyerek konuya katkıda bulunur.[13] Dahası isim de Kenan dilinden geçmedir ve Elohim'e şimdiki Tell-Mardik yakınlarındaki antik Ebla kentinden çıkarılan yazıtlarda El ile birlikte rastlanmıştır.[14]

Konuyu uzatmak mümkün ama gereksizdir. Sözün özü; ayetin doğrusu şöyle olmalıdır. "**Tanrılar (İlâhlar) ışık olsun dediler ve ışık oldu. Tanrılar (İlâhlar) ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdılar**"[15] Bu dilbilimsel saçmalık ve putperest ifade herkesin gözünden kaçar çünkü gün gibi ortadadır ama söylemeye yürek ister. Bu nedenle de kendilerini din adamı zanneden şabalaklar ordusu; Yahudiliğin tek tanrılı göksel bir din olduğu konusunda birleşmişlerdir. Düşünemedikleri konu, daha ilk sayfasında ilahlardan söz eden bir kutsal kitabın nasıl "**tek tanrılı**" olabileceğidir.

Şimdi daha önemli bir şey söyleyeceğiz. Bu ifade açıkça yeri ve göğü yaratan Tanrıların; ışığın iyi mi kötü mü olduğunu bilmedi-

---

[9] Sitchin, Kozmik Tohum, sh.172
[10] A.Avedisyan, Evrende En Büyük Sır, sh.197
[11] V. Zıngsem, a.g.e.. sh. 108
[12] R. E. Friedman, a.g.e. sh. 211
[13] M. Hakan Yıldırım, Tanrı İmgesi, sh.68
[14] M. Hakan Yıldırım, a,g,e, sh,68
[15] G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.418 Bu konuyu ilerleyen bölümlerde ayrıca ele alacağız.

ğini söylemek demektir. Bir başka deyişle; kendisi de Yahudi olan Einstein'in söylediği "Tanrı zar atmaz" sözünün aksine; tanrılar açıkça zar atmakta, attığı zarın sonucunun iyi mi kötü mü olduğunu da ancak zarı attıktan sonra görmektedir. Bu garip Tanrı düşüncesine göre; Tanrılar tam bir deneme-yanılma yöntemiyle iş görmektedirler. Üstelik Tanrılar yalnızca "ışık olsun" diye buyurmuş ama "karanlık" hakkında bir şey söylememiştir.

Bundan daha ilginç olanı ise yaratılışın sıralamasında da bir gariplik olmasıdır. Tanrılar ışığın iyi olduğunu gördükten sonra,[16] ışığa gündüz, karanlığa gece adını verirler.[17] Böylece kutsal kitap da **"akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu"** diye yazar. Ama anlaşılan bu da doğru değildir çünkü aynı kutsal kitap ta, aynı tanrılar, bundan sonra da "Gök kubbede gündüzü geceden ayıracak ve yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun" diye buyuracaktır.[18] Bu durumda ya ışık iki kere yaratılmış olmaktadır ya da bunlardan biri doğru değildir.

Üstelik bu kadar da değildir; bir sonraki ayette de tanrılar önce denizi yaratacak ve ancak bundan sonradır ki denizin "iyi" olduğunu görecektir.[19] Bitmedi; bir ayet sonra **Tanrılar "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar ve türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin" diye buyurdu ve öyle oldu"** diye yazacak ama; bunları yazdıktan sonra Yaratılış kitabının ikinci bölümünde **"yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti"** diye de yazabilecektir.[20]

Sorun; bunların hangisinin doğru olduğu değildir. Sorun; bunları yazan dinsel kitabın "tek tanrılı göksel bir dinin" kitabı olduğunun yazılması ve söylenmesi ve hatta dayatılmasıdır. Üstelik bundan başka gariplikler de vardır. Söz gelimi kutsal kitabın yazdığına göre Güneş ve Ay üçüncü gün yani Salı günü yaratılmıştır.[21] Kutsal

---

[16] Yaratılış 1: 4
[17] Yaratılış 1: 5
[18] Yaratılış 1: 14-15
[19] Yaratılış, 1: 10
[20] Yaratılış, 2: 5
[21] Yaratılış 1: 16

kitabın Türkçe tercümesi "**yarattı**" diye yazmaktadır ama gelin görün ki, kelimenin doğrusu da yaratmak değil "**yapmak**"tır.

Tevrat'ın Yeni Dünya Tercümesi bunu açıkça yazar. "**Tanrı(lar) iki büyük ışık yaptı; büyük ışık güne hükmedecek; küçük ışık geceye hükmedecekti; ayrıca yıldızları da yaptı.**"[22] İngilizce Tevratlarda da sözcük "yarattı" şeklinde değil, "yaptı" şeklindedir.[23]

Yapmak ile yaratmak arasındaki farkı ise açıklamaya kalkışmak bile okura saygısızlık olacaktır ama; "**Tek tanrılı göksel bir dinin**" kitabının daha ilk sayfalarında "**evrensel**" bir yaratıcıdan söz edilmediği ortadadır.[24]

Bu söylediğimiz birkaç ayet sonra kutsal kitap tarafından da doğrulanır. "**Yehova Tanrı'nın yeri ve göğü yaptığı gün.**"[25] Yeni Tercümeci olacak soytarılar tarafından "Türkçeleştirilmemiş" olan Tevratlarda da aynı şekilde yazılıdır. "**Ve Allah kubbeyi yaptı, ve kubbe altında olan suları, kubbe üzerinde olan sulardan ayırdı; ve böyle oldu.**"[26]

Daha sonra Tanrılar; güneşi, ayı ve yıldızları da yaratmayacak, yapacaklardır. " **Ve Allah(lar), daha büyük olan ışık gündüze hükmetmek için, ve küçüğünü geceye hükmetmek için, iki büyük ışık yaptı; yıldızları da yaptı.**"[27]

Daha sonra "**Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.**" Diye yazar kutsal kitap[28] Bu beşinci gün önemlidir çünkü; Beşinci günde yani Perşembe günü "**Tanrılar insanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım**" der ve "**Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.**" Diye yazar kutsal kitap.[29]

Tekrar belirtmemiz gerekiyor; sözün doğrusu tanrı değil, tanrılar-

---

[22] Yaratılış 1: 16
[23] Yaratılış 1: 16 "**And God made two great lights.**" King James, Genesis 1: 16
[24] Yahudi dilinde yaratma fiili için kullanılan terim "bara"dır. Yahudi peygamberleri bunun yerine yapmak anlamına gelen 'yaşar' fiilini kullanırlar.
[25] Yaratılış 2: 4
[26] Yaratılış 1: 7
[27] Yaratılış 1: 16
[28] Yaratılış, 1: 23
[29] Yaratılış, 1: 12

dır. Yani ilahlar, yani Elohim. Ve daha önemlisi; insanlarda yaratılmamış, "**yapılmışlardır.**"

"Ve Allah(lar) dedi; Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım; ve denizin balıklarına, ve göklerin kuşlarına, ve sığırlara, ve bütün yeryüzüne, ve yerde sürünen her şeye hâkim olsun."[30]

Bu konuda daha sonra söyleyeceklerimiz olacaktır ama; hemen burada ve şimdi söylememiz gereken, Tanrıların insanı kendi suretlerinde, yani kendilerine benzer olarak "**yapmış**" olmasıdır. Bu açıkça insanın anatomik yapısının tanrılara benzediğinin söylenmesi demektir. Yani Hezeki-el'in deyimiyle "çakala benzeyen" kılıksız bir Yahudi peygamberi ile onu yapan Tanrılar, fena halde birbirlerine benzemektedirler.[31]

Daha da açıkçası Göksel dinlerde; yapısı gereği maddi bir varlığı olmaması gereken Tanrının, insanı kendi benzerinde yaptığı söylenmektedir. Ayetin ikinci cümlesi de bunu doğrular zaten. "**Böylece insan tanrı suretinde yaratılmış oldu.**"

İsteyen istediği kadar homurdanabilir ama; akıl sahipleri için kıyametin kopması gereken yer de burasıdır. Çünkü önce Tanrıya bir cinsiyet yükler; erkek!

Bu tanrıtanımazlıktır.

Sonrada fiziki bir görüntü yükler; İnsan biçimli!

Bu da dinsizliktir.

Geriye kalan, insan biçimli ve erkek cinsiyetli bu tanrıyı dünyalı kadınlardan çocuk sahibi yapmaktır ki,

İşte bu da alçaklıktır.

Neden derseniz; biyolojik olarak "**İnsan**" omurgalı bir yaratıktır ve bu durum Tanrı'nın da omurgalı bir varlık olduğunu söylemek demektir. Üstelik diğer omurgalılara, mesela bir öküze de, çağdaş bir omurgalı olarak, kendisinin de en başta "**önceden tasarlandığını**" ve Dünyanın kendisi düşünülerek "**düzenlendiğini**" söyle-

---

[30] Yaratılış 1: 26

[31] "**Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor.**" Hezeki-el 13: 4

mek hakkını verir. İşte bu da dangalaklığın inançsızlık biçiminde zirve yapmış halidir.

Yahudi peygamberi oldukları iddia edilen bu dinsizler sürüsü bu kadarla da kalmaz ve bu insan görünümlü tanrılarını bahçeye gezmeye gönderirler. Tanrılar sözcüğünü de bilerek kullanıyoruz çünkü İngilizce Tevratlarda "Lord God" şeklinde yazılmaktadır.[32] Türkçe Tevratlarda "Rab Allah" şeklinde yazılır. "Derken, **günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın** sesini duydular."[33] M. Hakan Yıldırım bu Rab Allah'ın, orijinal halinin "Yahve Elohim"olduğunu yazar.[34] Elohim'in Tanrılar olduğunu biliyoruz, Yahve'nin İsra-el'in tanrısı olduğunu da bildiğimize göre, Rab Tanrının tanrılardan biri olduğunu da söyleyebiliriz.

Üstelik "Bahçede gezinen" bu tanrı, dünyadan habersiz bir varlık olduğu için Âdem'le muhabbete başlar. "**Çıplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?**"[35] Dünyadan habersiz bir tanrıdır ama terziliği iyi bilir. "RAB Tanrı Âdem'le karısı için **deriden giysiler yaptı, onları giydirdi**."[36] Dahası kıskanç bir tanrıdır: "Çünkü ben, Tanrın RAB, **kıskanç bir Tanrı'yım.**" Üstelikte kindardır: "Benden nefret edenin babasının işlediği günahın **hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım**."[37] Bazen de pişman olur: "**İnsanı yarattığına pişman oldu**. Yüreği sızladı."[38] Ama en kötüsü öfkelenmesidir **"Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı. Çünkü Rab öfkelenmişti.**" der kulu ve peygamberi Davut.[39]

Bu kadar da değildir. Yahudi peygamberleri olacak avanaklar sü-

---

[32] Genesis 3: 8 "Then the man and his wife heard the sound of the LORD God as he was walking in the garden in the cool of the day, and they hid from the **LORD God** among the trees of the garden."

[33] Yaratılış 3: 8

[34] Tanrı İmgesi, sh.70

[35] Yaratılış 3: 11

[36] Yaratılış 3: 21

[37] Çıkış 20: 5

[38] Yaratılış 6: 6

[39] 2. Samuel 22: 9-12 ve Mezmurlar 18: 8

rüsünün kutsal kitaplarına yazdıklarına göre; bu insan biçimli tanrının iki de gözü vardır. "Ya RAB, kulak ver de işit, **gözlerini aç da gör."**[40] İki gözü olunca iki de kulak gerekeceği açıktır." Gözlerim burada edilen duaya açık, **kulaklarım işitici olacak."**[41] Bunların arasına bir de ağız-burun kondururlar. **"Burnundan duman yükseldi."**[42] Burnundan duman yükselince, **ağzından da kavurucu ateş ve korlar fışkıracaktır.** Ağız olur da üflemez mi? **"Üfledin soluğunu, denize gömüldüler."**[43] Böylece tanrının yüzü tamamlanınca sıra eline ayağına gelecektir. **"Mısır'a karşı elimi kaldırdığım** ve İsraillileri aralarından çıkardığım zaman."[44] Doğal olarak sağ eli sol elinden güçlüdür. "Senin sağ elin, ya RAB, **Senin sağ elin korkunç güce sahiptir."**[45] Bileği de sağlamdır ha. **"Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler."**[46] Bilek sağlam, el güçlü olunca ekim-dikime de başlar. **"Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin."**[47] Ayaksız tanrı olur mu? **"Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı."**[48] Sesi de kuvvetli olmalıdır ki, duyulabilsin. **"Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük."**[49] Yüreksiz tanrı olur mu? Olmaz elbette. "Gözlerim onun üstünde, **yüreğim her zaman orada olacaktır."**[50] Üstelikte tek değildir bu insan biçimli tanrı. **"Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB."**[51]

Sözü uzatmaya gerek yok. Eldeki tanrı bu olunca; bazen üzülmesi,[52] bazen sevinmesi,[53] bazen sıkılması,[54] bazen gülmesi, bazen

---

[40] 2. Krallar 19: 16
[41] 2. Tarihler 7: 15
[42] 2. Samuel 22: 9-16
[43] Çıkış 15: 10
[44] Çıkış 7: 5
[45] Çıkış 15: 6
[46] Çıkış 15: 16
[47] Çıkış 15: 17
[48] Çıkış 24: 10
[49] Yasanın Tekrarı 5: 24
[50] 2. Tarihler 7: 16
[51] Çıkış 15: 11
[52] Yaratılış 6: 6
[53] Yasanın tekrarı 28: 63
[54] Hâkimler 10. 16

uyuması, bazen dinlenmesi,[55] kaçınılmaz olacaktır. Dahası Yahudi halkının arasında ikamet ettiği için de, Yahudi peygamberlerinden birisi olduğu söylenen Yeremya adında bir sapkın tarafından "**bakire İsra-el'in kocası**" yapılacaktır.[56]

Bunları biz yazsak, deli diye tımarhaneye kapatırlar. Yahudi peygamberleri yazınca ***"Tek tanrılı göksel bir dinin kutsal kitabı"*** oluyor.

Konumuza dönecek olursak; yukarıda yazdığımız bu ayetten bizim anladığımız; Tanrıların insanı değil insanları, yani erkek ve dişiyi yapmış olduklarıdır. Üstelik ayetin "***İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı***" cümlesinden; Tanrıların insanları bir erkek ve bir dişi olarak değil, birkaç erkek ve birkaç dişi olarak yapmış olduğu da anlaşılabilir. Daha önce anlattığımız,[57] bundan sonra da ara sıra anlatmak zorunda kalacağımız; Eden Bahçesine ellerini kollarını sallayarak girip çıkanlardan Asser'in kızı Sara hikâyesi de bu söylediğimizi doğrulayacaktır. **"Asser'in kızı Sara, cennet bahçesine gelen 9 kişiden biridir."**[58]

Tam da burada; dikkatli bir okuyucu "Âdem'e ne oldu?" diye sorabilir ve üstelik haklıdır. Ama bu sorunun yanıtını almak için biraz beklemesi gerekecektir. Çünkü Tevrat önce "Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu" diye yazacak ve Yaratılış kitabının birinci bölümünü bitirecektir.[59] Altıncı günde Tanrılar başka işler yaparlar ve yedinci güne gelindiğinde Yahudi peygamberlerine göre "**Tanrılar yapmakta oldukları işleri bitirir ve o gün dinlenirler**." Bu da dünyadan habersiz avanaklar olduklarını ortaya koyar çünkü Hafız Ebu Bekr Muhammed İbn'ül Hasan İbn Fürek adında bir Arap; bu dinlenme sırasında tanrının "sırtüstü uzandığını ve ayak ayaküstüne attığı" bilgisine sahiptir.[60] Gene de sonunda **"yapma"** işlemi bitirilmiş Dünya ve insanlar **"yapılmıştır."**

---

[55] Yaratılış 2: 2
[56] Yeremya 3: 20 ve 31: 32
[57] Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi-2 Yalanlar, Çelişkiler, Uydurmalar.
[58] Asser'in kızı Sara'nın adı Eski Ahit'te de geçer. M. İlmiye Çığ Peygamber olduğunu yazar.
[59] Yaratılış 1: 31
[60] Kaan Göktaş, Kuran Açısından Evrim Teorisi, sh. 23 **"Yüce Allah yaratıkları ya-**

İşte ancak bundan sonradır ki; Kutsal kitabın ikinci bölümünde sıra Âdem'in yapılmasına gelecektir. Böylece Birinci bölümde yazılan **"Tanrılar insanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım"** dedi ve **"Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı."** Ayetleri de yok sayılacaktır.

Çünkü bu ikinci bölümde kutsal kitap **"Ve RAB Allah yerin toprağından adamı yaptı, ve onun burnuna hayat nefesini üfledi; ve adam yaşayan can oldu"** diye yazar.[61] Yani açıkça görüldüğü gibi insan da iki kere "yapılmış" olmaktadır.

Bunun nedeni kutsal kitapta Yaratılışı anlatan bölümün farklı metinlerden derlenmiş olmasıdır. Bu metinlerden birincisi yaratılışı **Bitkiler-hayvanlar- erkek ve kadın** şeklinde sıralarken; ikinci metin bu sıralamayı **Erkek-Bitkiler-Hayvanlar-Kadın** şeklinde yapar. Bu konuya ilerleyen bölümlerde yeniden dönmek zorunda kalacağız.

Bunları yazmaktan amacımız din bilimciler ve diğerleri gibi; Eski Ahit'in içinde bol miktarda bulunan çelişkileri ortaya koymak ve bunlara dikkat çekmek değildir. Bütün bu çalışma boyunca bu ve benzeri konuları, söyleyecek sözleri olmadığı için dönüp dönüp bu çelişkileri yazanlara bırakacağız. Bizim söylemek istediğimiz şudur: Bir masal kitabı bile kendi içinde bir ciddiyet, bir tutarlılık taşıdığı halde, bir dinin yaslandığı bir kutsal kitap, nasıl bu hale gelmiş ya da getirilmiştir? Çünkü bu kitabın ilk, yani en eski halinde böyle olmaması gerektiği açıktır.

Bunun nedeni ikinci kitabımızda anlattığımız gibi Tevrat'ın çeşitli Mezopotamya efsanelerinden derlenen bir kitap olmasıdır. Hemen bir örnek verelim. Yaratılış kitabının birinci bölümünde yazar yaratıcıyı asla "Yahve" olarak adlandırmaz.[62] İkinci bölümün yazarı ise ona asla "Tanrı " demez.[63] E. Friedman birinci metnin ilâhı sü-

---

ratma işini bitirince, sırtüstü uzandı, o sırada bir ayağını öbür ayağının üzerine koymuştu."

[61] Yaratılış, 1: 13

[62] Yaratılış1: 1-3

[63] R. Elliot Friedman, Kitabı Mukaddesi Kim yazdı? Sh. 71, Çev. Muhammet Tarakçı

rekli olarak ve 35 kere Tanrı diye andığını; ikinci metnin ise yine sürekli olarak ve 11 kez Yahve biçiminde andığını yazar.[64] Daha sonra tekrarlamak zorunda kalacağımız gibi, aynı şey tufan hikâyesi için de geçerlidir. Bu hikâyeyi oluşturan değişik metinlerden birisi ilâhı sürekli olarak "Tanrı" biçiminde anarken, ikinci metin yazarı ona asla Tanrı demez.

Friedman bu duruma şöyle bir örnek verir: **"Düşünün ki dört farklı kişi aynı konuda bir kitap yazmak için görevlendiriliyor. Sonra bu dört farklı kitap alınıp küçük parçalara ayrılıyor ve bu parçalar uzun, devamlılığı olan bir hikâye oluşturacak biçimde bir araya getiriliyor; daha sonra da bu anlatımın tek bir kişi tarafından yapıldığı iddia ediliyor."**[65]

Çok haklıdır ama eksiktir; biz tamamlamaya çalışalım. Bugün Eski Ahit'in içindeki kitaplar bir kutsal kitap oluşturmak için yazılmamıştır. Bunlar Mezopotamya ve Kenan Eli'nde yaşamış olan çeşitli kavimlerin söylencelerinin yer aldığı farklı metinler ve efsanelerdir. Çok çok sonraki zamanlarda Yahudi peygamberlerine bir kutsal kitap lazım olunca; bu farklı halkların farklı söylenceleri derlenmiş, toplanmış ve bunlara Hezeki-el, Samu-el, Dani-el gibi hayali insanların isimleri verilerek kitaplaştırılmıştır. Bu konudaki genel kabule göre Kenan Eli'nde Yamnia adında bir kentte toplanan bir Yahudi Meclisi; **"bu kelek, bu değil"** gibi kavun seçmeye benzer bir yöntemle, **"bu uyduruktur, bu değildir"** gibi bir seçmece sonucunda bir kitaplar topluluğunu **"resmi Tevrat"** olarak ilan etmiştir.

Bu kadarla kalsa yine iyi. Çünkü yine bu Judeo-Hıristiyan kaynakların yazdığına göre M.S. 90 yılında yapılan bu seçmece eylemi sonucunda; Septuaginta adındaki Grekçe kitap'ta mevcut olan 45 kitabın 6 tanesi de " **insan uydurması**" olarak değerlendirilmiş ve yine "**uydurma** " olduğu gerekçesiyle kanondan çıkarılmıştır.[66]

---

[64] R. Elliot Friedman, a.g.e. sh.71

[65] R. Elliot Friedman, a.g.e. sh. 75

[66] *Kanon* kelimesi, alakasız bir şekilde *saz* kelimesinden türemiştir. (İngilizce *cane* kelimesi, Yunancada ki *kanon* kelimesi) Saz çubuklarının ölçüm amacı ile kullanılması nedeniyle bir süre sonra kanon kelimesine, "standart" anlamını yüklenmiştir. Daha sonra 3. yüzyıl kilise babalarından Origen adında bir **"kutsal akılsızın"** kanon

Bitmedi; bu meclisin toplandığı tarihin M.S. 90 yılı olduğuna dikkat etmeniz gerekiyor. Hala bitmedi; Bizzat Judeo-Hıristiyan kaynaklar Jamnia Sinodu'nun, birçok kitabın yazdığı gibi, tarihsel bir gerçeklik değil, "**birilerinin oluşturduğu bir teori**" olduğunu açıkça yazmaktadırlar. "**Birçok âlim, Hahamların oluşturduğu bir konseyin M.S. 90 yılında Jaffa yakınlarındaki Jamnia'da toplandıkları ve hangi kitapların İbrani Kanonu'na dâhil edilip, hangilerinin dâhil edilmemesi konusunda anlaşmaya vardıklarına dair bir teori geliştirmiştir. Bu teorinin kusuru ise, Jamnia Toplantısı'nın iddia edilen sonuçlara ulaşamamış olduğu gerçeğidir.**"[67] Türkçesi; genel kabulün kendisi de bir masaldan ibarettir.

Bu durumda yani tarihi bir gerçek olduğu söylenilen Jamnia Sinodu da "oluşturulmuş" bir teoriden ibaret ise; elimizde kalan en güçlü olasılık, Milattan çok daha sonraki yüzyıllar olacaktır. Yahudi kaynaklarına göre Sözlü Tora'nın M.S. V. Yüzyılda kaleme alındığını düşünecek olursak; Yazılı Tora için de benzer tarihler düşünmemizin önünde "akıl tutulmasından" başka hiçbir engel yoktur.

Dahası; Tevrat'ın oluşturulma tarihi hakkında yukarıda söylediklerimiz; mevcut basılı kaynaklardan elde etmiş olduğumuz bir bilgidir. Ancak ne yazık ki basılı kaynaklarda bulunan bilgilerde bazen yanıltıcı olabilmektedir. Bunun nedenlerinden birisi "el altında" bulunan basılı kaynakların, herkesin elinin altında olmasıdır. Daha açık bir söylemle kolay ulaşılabilen kaynaklardır bunlar. Dolayısıyla bunların bir ya da birkaçında bulunan eksik veya yanlış bir bilgi; bu kaynakları kullanan insanların yazdıklarıyla, kolayca çoğalabilmekte, yayılabilmekte ve aslında yanlış olan bir bilgi, bu noktadan sonra "doğru" olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmanın içinde bu söylediklerimizin çok sayıda örneğini görebileceksiniz.

Söz gelimi Tevrat'ın yazıldığı zaman olarak yukarıda verdiğimiz bilgi; "doğru" olarak genel kabul gören ama bizim düşüncemizde

---

kelimesini; "iman ilkeleri" diyebileceğimiz bir anlamda kullanması üzerine; sonraki çağlarda bu kelime, "liste" ya da "endeks" kelimelerinin karşılığı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Kutsal Yazılar söz konusu olduğu zaman *kanon* kelimesinin anlamı "Resmi olarak kabul edilmiş kitaplar listesidir.

[67] www. İncil. nl

yanlış olan bir bilgidir ve neredeyse bütünüyle hiçbir inandırıcılığı olmayan Yahudi kaynaklarına dayanır. Tarihçiler, bilim adamları, din bilimciler, dil bilimciler ve daha birçokları bu bilginin ne kadar doğru olabileceği konusunda hiç düşünmeden kaynak olarak kabul etmiş, yazılarında kitaplarında kullanmış ve yayılmasını sağlamışlardır. Çünkü Dünya kültürüne yön vermek gibi açık seçik bir iddiası olan ve Eski Ahit ile onun çevresinde oluşturulan egemen ideoloji; bu insanların büyük çoğunluğunun **"Tevrat'ın Milattan sonraki yıllarda yazılmış olabileceğini"** düşünmelerine izin vermez.

Oysa Eski Ahit'in en büyük ve en eski nüshası **"Doğu Nüshası"** olarak bilinen bir nüsha olup, İngiliz Müzesinde 4445 numarayla kayıtlıdır ve M.S. 820-850 yıllar arasında yazılmıştır. Onu M.S. 916 tarihli **St. Petersburg** nüshası izler. Her iki nüsha da orijinal nüshalar olmayıp kaynağı belirsiz bazı yazmalardan nakledilmiştir. [68] Siz İbranice Eski Ahit'in yazıldığı zaman olarak bu tarihlerin üzerine bir işaret koyabilirsiniz çünkü ileride gerekecektir. Zaten biz de bu konulara tekrar dönmek zorunda kalacağız.

Bu küçük aradan sonra konumuza döner ve daha da açık konuşacak olursak; Yahudi ve Hıristiyan İnançlı insanlara göre yaratılış kitabında yazılanlar doğrudan tanrının sözleridir. Tevrat'ta bu tanrı sözlerinin yazılı olduğu bir kitaptır. Ama bu anlattığımız bilgilerin ışığında; Tevrat'ta yazılanlar bu tanrıları da, bir dinin kitabını da, "ciddiyetsiz" ve "dalgacı" olmakla suçlamaktan başka bir şey değildir.

Türkçe söyleyelim de ulema da anlasın! Yahudi peygamberlerinin bize sunduğu tanrı kavramı; ne yarattığını ya da yaptığını bilmeyen; yarattığı ya da yaptığı şeyin iyi mi kötü mü olduğuna ancak gördükten sonra karar verebilen, kelimenin tam anlamıyla "deneme-yanılma" yöntemiyle çalışan, insanları daha önce erkek ve dişi olarak yaptığını unutarak, Âdem'i yeniden yapan **omurgalı, insan görünümlü ve erkek cinsiyetli** bir tanrı kavramıdır. Kendilerine ait bir yaratılış hikâyesi olmayan ve Tevrat'ın anlattığı bu masalları olduğu gibi kabul ederek dinlerine alan Hıristiyanlarda;

[68] http://www.hristiyan.net/

yapacak başka işleri yokmuş gibi oturur bu insan görünümlü ve erkek cinsiyetli tanrının resimlerini yaparlar. (Resim: 1)

Yine Türkçe söyleyelim: Resimde gördüğünüz yalınayak, uzun sakallı ve perişan kılıklı varlık, Yahudi ve Hıristiyanların tanrısıdır.

Resim: 1
Kaynak:
Der Spigiel

Musa Allah'tan 10 emri'i alıyor

Âdem ile Havva hikâyesinde bu konuya yeniden dönmek zorunda kalacağız ama burada da hemen belirtelim ki; böyle bir tanrı düşüncesi; tanrının kendisine ya da insanoğlunda oluşmuş olan tanrı kavramına karşı yapılmış bir hakaretten başka bir şey değildir.

Üstelik tam da burada ve hemen belirtmemiz gereken önemli bir bilgi notumuz daha vardır. Sümerlerde de Bilgelik tanrısı yumuşak kilden kendi benzerinde şekiller yapar ve ana tanrıça üfleyerek ona can verir.[69]

Yani Sümerlerde de birden fazla Tanrı, yani Tanrılar, işbirliği yaparak kendilerine benzer insanlar yapar ve ana Tanrıça da bu "**yapımlara**" üfleyerek onlara "**can**" verir. Siz buraya da bir işaret koyabilirsiniz.

[69] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.67

Bu konuda son söz: Adları değişse de dünyanın her yerinde yaratılış mitolojisi genellikle erkek ve dişi, kimi zaman da karşıtlıklarda dolu ilk kültürel kahraman çiftin etrafında oluşur. Mesela Yeni Gine'de bile vardır isimleri de " Kilibab ile Manup'tur."[70] Çünkü yaratılış mitlerinin bir halkı ve dolayısıyla bir kültürü birleştirmek gibi bir ödevleri ve onların sosyal düzenlerini belirlemek gibi bir görevleri, dahası, etik açıdan kültürel yönlendirmeler yaparak onların üzerinden yük kaldırmak gibi sonuçları vardır.

ÂDEM İLE HAVVA

Bilgisiyle böbürlenen
Aslında bilgisizliğini
Haykırıyor demektir.
[Eskimo atasözü]

"Ve RAB (Yehova) Allah şarka doğru Adende bir bahçe dikti; ve **yaptığı** adamı oraya koydu. Ve RAB Allah görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her ağacı, ve bahçenin ortasında hayat ağacını, ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacını yerden bitirdi. Ve bahçeyi sulamak için **Adenden bir ırmak çıktı; ve oradan bölündü, ve dört kol oldu**. Birinin adı **Pişon'dur**; kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır; ve bu **diyarın altını iyidir**; orada ak günnük ve akik taşı vardır. Ve ikinci ırmağın adı Gihondur; bütün Kuş ilini kuşatan odur. Ve üçüncü ırmağın adı Dicledir; Aşurun önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırattır."[71]

---

[70] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh. 45

[71] Yaratılış, 2: 8-14 Bilerek eski tercümeyi yazdık. Yeni hali şöyledir. "RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Âdem'i oraya koydu. Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı. Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar. Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş sınırları boyunca akar. Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır."
İngilizcesi: "And the **LORD God** planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. And out of the ground made the **LORD God** to

Kutsal kitabın Âdem ile Havva hikâyesi bu satırlarla başlar. Tevrat'ın tartışılamaz olduğu dönemlerden sonra birçok insan bu konuyu enine boyuna incelemiş ama bir sonuca ulaşamamıştır. Çünkü "**Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu**" diye tanımlanan coğrafyada; Fırat ve Dicle'nin adı verilerek açıkça Orta Doğu ve Mezopotamya bölgesine işaret edilmektedir. Ancak Ortadoğu'da dört ırmağın doğduğu hiçbir yer olmadığı gibi, Fırat ve Dicle'nin aynı kaynaktan doğmadıkları da uzun bir zamandan beri bilinmektedir.

Konuyu uzun uzun araştırdıkları halde bir sonuca ulaşamayan din bilimcilerin ve araştırmacıların çabalarının boşa gitmesinin nedenlerinden birincisi; Judeo-Hıristiyan kültürüne sahip olmaları; ikincisi ise bundan kaynaklanan dikkatsizlikleridir. Siz bu dikkatsizliği "**Bunu anlayan sessiz kalmalıdır**" ilkesi ile birlikte düşünebilirsiniz. Judeo-Hıristiyan olmayanlarda onların izinden ayrılamadıkları, yani kendi başlarına bir fikir üretemedikleri için Etiyopya'da ya da Hindistan da bu nehirlerin izlerini aramakta ya da daha başka saçmalıkların altına imza atmaktadırlar.

Bu söylediğimiz içinde küçük bir örnek verelim de ne demeye çalıştığımız anlaşılabilir olsun: Bizden de Araştırmacı yazar Burak Eldem; 'Marduk'la Randevu' kitabında saf saf bu ifadenin peşine düşerek Gihon ırmağının geçmesi gereken Kûş ilini aramaya koyulur. Sonunda Kûş ilinin güneyde bulunması gerektiğine karar vererek; Sudan ve Etyopya'yı "**çağrıştırdığını** "düşündüğü bu ismin, Nil nehrine işaret ettiğine karar verir ve " **o halde Gihon Nil'dir**" hükmüne ulaşır. [72] Ayrıca, " **Son derece temkinli olmak-**

---

grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. And a river went out of **Eden to water the garden;** and from thence it was parted, and became into four heads. The name of the first is **Pison**: that is it which compasseth the whole land of Havilah, where there is gold; And the gold of that land is good: there is bdellium and the onyx stone. And the name of the second river is **Gihon:** the same is it that compasseth the whole land of Ethiopia. And the name of the third river is **Hiddekel:** that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is **Euphrates.**

[72] B.Eldem, Marduk'la Randevu, sah.94

la birlikte, Pişon'un da İndüs nehri olabileceği" kararına varmıştır.[73]

Burak Eldem ve diğerleri için okuduklarını da anlamıyorlar diyemeyiz ama; biz demek istemesekte durumun bu olduğu açıktır. Çünkü Eldem'in çizdiği coğrafyanın bir ucu Mısır'da, diğer ucu Hindistan'da bulunmaktadır. Üstelik Eski Ahit'te bahsedilen de bu ırmakların ***"doğduğu"*** yerdir. Bu durumda Eldem'in çizdiği coğrafyanın çerçevesi daha da genişler ve bizi Afrika'nın ortalarından Orta Asya'nın ortalarına kadar götürür. Üstüne üstlük; kutsal kitap, **"Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu"** diyerek, bu dört ırmağın **"tek"** kaynaktan doğduğunu da açıkça belirtmektedir.

"Orada" dört kola ayrılan **"tek"** bir ırmak için Afrika ve Hindistan'da nehir aramak ne kadar ciddi bir uğraştır, bunu bilemiyoruz ama yazılanlar da budur. Üstelikte bu Eldem'in kendi buluşu da değildir çünkü Tevrat'ın İngilizce tercümesinde Kûş ili için Etiyopya tanımı zaten kullanılmaktadır.[74] Dolayısıyla "çağrıştırmaya" falan da gerek yoktur.

Bütün bunlar yetersiz bilgi, eksik araştırma, özensiz çalışmanın ve "uydum akıllı" olmanın doğal bir sonucu olarak; yanlış "yönlendirilme" ile ulaşılan yanlış bilgilerdir. Yani hep şikâyet ettiğimiz "Kirli bilgi."[75]

Çünkü uydurukçu bir Yahudi peygamberi İngilizce Tevrat'a Kûş ilinin Etiyopya olduğuna dair bir kayıt sokuşturmuş; bu yanlış yönlendirme sonucu bütün araştırmacılar Kûş ilini, dolayısıyla da "Aden'den doğan" Gihon Irmağı'nı Etiyopya ya da daha başka alakasız yerlerde aramaya başlamışlardır. Gihon Nehri'nin Hazar Denizi'ne dökülen Aras Irmağı olduğunu yazan çok sayıda akıldane bilim adamı bile vardır. Daha başka yerlerde neler neler bulanların ise adını yazmak bile gereksizdir.

---

[73] A.g.e. sah.94

[74] "And the name of the second river is Gihon: the same is it that compasseth the **whole land of Ethiopia."**

[75] Bu çalışmalar için kullandığımız altmış kadar kitabın isimlerini, içinde bulunan bu kirli bilgiler nedeniyle kitabımızın kaynakçasına koymadık.

Üstelik; Gihon Irmağının kuşattığı Kûş ilinde yaşayan Kûşluların nerede yaşadığı kutsal kitabın içinde açık açık yazılmaktadır ve dikkatlice yapılacak küçük bir araştırma bir araştırma bize bu yerin Etiyopya ya da daha alakasız bir yerlerde değil, Fenikelilerin Sur Kenti yakınlarında bulunduğunu gösterecektir.

Çok kısa özetleyelim: Kutsal kitap'ta Kûş ismi ilk olarak Nuh'un oğlu Ham'ın oğullarından birisinin ismi olarak geçer. "Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan."[76] Bunlardan Misrayim Yahudi peygamberlerinin Mısırlılar için kullandığı bir isim; diğerleri de açıkça görüldüğü gibi Kenanlı kavimlerin isimleridir. Daha sonra Kûş'un oğullarının adları sayılır: "Kûş'un oğulları: Seva, **Havila,** Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan."[77] Bu sayılan isimlerde yine açıkça görüldüğü gibi Kenan Eli ve civarındaki yer isimleridir. Bu Kûş; aynı zamanda ünlü Nemrut'un da babasıdır. "Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı."[78]

Şimdi buradan Kûşlulara gelelim. Kutsal kitabın **"Musa Kûşlu bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryam'la Harun onu yerdiler"** ayetinde belirtildiği gibi Musa'nın evlendiği kadın da bir Kûşludur.[79] Bazı ileri zekâlı bilgeler bunu Musa'nın ikinci evliliği olarak anlar; Kûş'un' da Etyopya yani Habeşistan olduğu bilgisinden hareketle, bu kadının zenci olduğu hükmüne ulaşır ve öyle de anlatırlar ama doğru değildir. Tevrat'ın anlatısı içinde Musa'nın bir tek karısı vardır ve o da kırk yıl yaşadığı Midyan'da evlendiği Tsippora'dır. Bu kadının ismini bile Mezopotamya'nın Sippor kentinden yürütmüşlerdir.

G. Messadıe Musa'nın bu Kûşlu karısının Midyanlıların Kûşi kabilesinden Tsippora olduğunu önemle vurgular.[80] Bu Tsippora; kutsal kitabın anlatısı içinde Midyanlı Kâhin Yitro'nun kızı ve Mu-

[76] Yaratılış 10: 6
[77] Yaratılış 10: 7
[78] Yaratılış 10: 8
[79] Çölde sayım 12: 1
[80] G. Messadıe, Musa, sh. 608

sa'nın tek karısı olan Midyanlı Tsippora'dır. Böylece biz de Kûşluların Midyanlı bir kabile olduğunu öğrenmiş oluruz.

Tevrat'ın **"Kuşan çadırlarını sıkıntıda gördüm; Midyan diyarının çadır etekleri titrediler"** ayeti de bunun kanıtını oluşturur.[81] Bilge olmayıp da yalnızca okuma yazma bilenler için Kutsal kitabın anlatısı içinde bu Kûşluların Yakup'un çocuklarıyla iç içe yaşadığı yolunda çok sayıda bilgi de vardır. [82]

Yine okuma yazma bilenler için Kutsal kitabın içinde bu Kûşlularla yapılan bir de savaş anlatılır. *"Kûşlu Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşa'ya ilerledi. Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınlarında Sefata Vadisi'nde savaş düzeni aldı."*[83]

Bu Sefata Vadisi'nin yerini bulabilme olanağımız yoktur çünkü kutsal kitap'ta ilk ve son defa geçmektedir. Asa dedikleri ise Yahuda'nın dördüncü kralıdır ve Judeo-Hıristiyan kaynaklarda M.Ö. 911-870 tarihleri arasında krallık yaptığı yazılır. Bu Yahuda kralı külliyen uydurma olsa da sonunda Mareşa'da iki ordu savaşmaya başlar ve kutsal kitap şunları yazar: "RAB Kûşluları Asa'yla Yahudalıların önünde bozguna uğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı. *Asa ordusuyla onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlulardan kurtulan olmadı."*[84]

Demek ki iki ordunun savaştığı Mareşa'yı bulursak; Kûşluların yaşadığı yeri de bulmuş oluruz *ki,* bu da çok zor bir iş değildir. Çünkü Mareşa; kutsal kitap'ta Yahuda Kralı Rehavam'ın onardığı kentler arasında sayılır. "Rehavam Yeruşalim'de yaşadı ve savunma amacıyla Yahuda'daki şu kentleri onardı: *Gat, Mareşa, Zif,*

---

[81] Habakkuk 3: 7 "Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde gördüm, Midyan konutları korkudan titriyordu"

[82] "RAB Filistlileri ve Kûşluların yanında yaşayan Arapları Yehorama karşı kışkırttı." 2. Tarihler 21 "Sarayda görevli hadım Kûşlu Ebet-Melek Yeremyanın sarnıca atıldığını duydu." Yeremya 38:7

[83] 2. Tarihler 14: 9-10

[84] 2. Tarihler 14: 12-13

Adorayim, Lakiş, Azeka, Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde surlu kentlerdi."[85]

Böylece Kûşluların yaşadığı bölgenin Etiyopya ya da daha başka alakasız bir yerde değil, Yahuda sınırları içinde olduğunu bulmuş oluruz. Buradaki Ayalon ve Hevron isimleri de bize yine Fenikelilerin Sur Kenti civarını tarif eder.

Kutsal Kitabın ***"Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı"*** diye yazdıktan sonra; ***"Keila, Akziv ve Mareşa;*** köyleriyle birlikte dokuz kent" diye yazarak, Mareşa'yı Akdeniz kıyısında Sur Kentinin hemen yakınında bulunan Akziv ile ilişkilendirmesi de bu söylediğimizin doğrulaması olur.

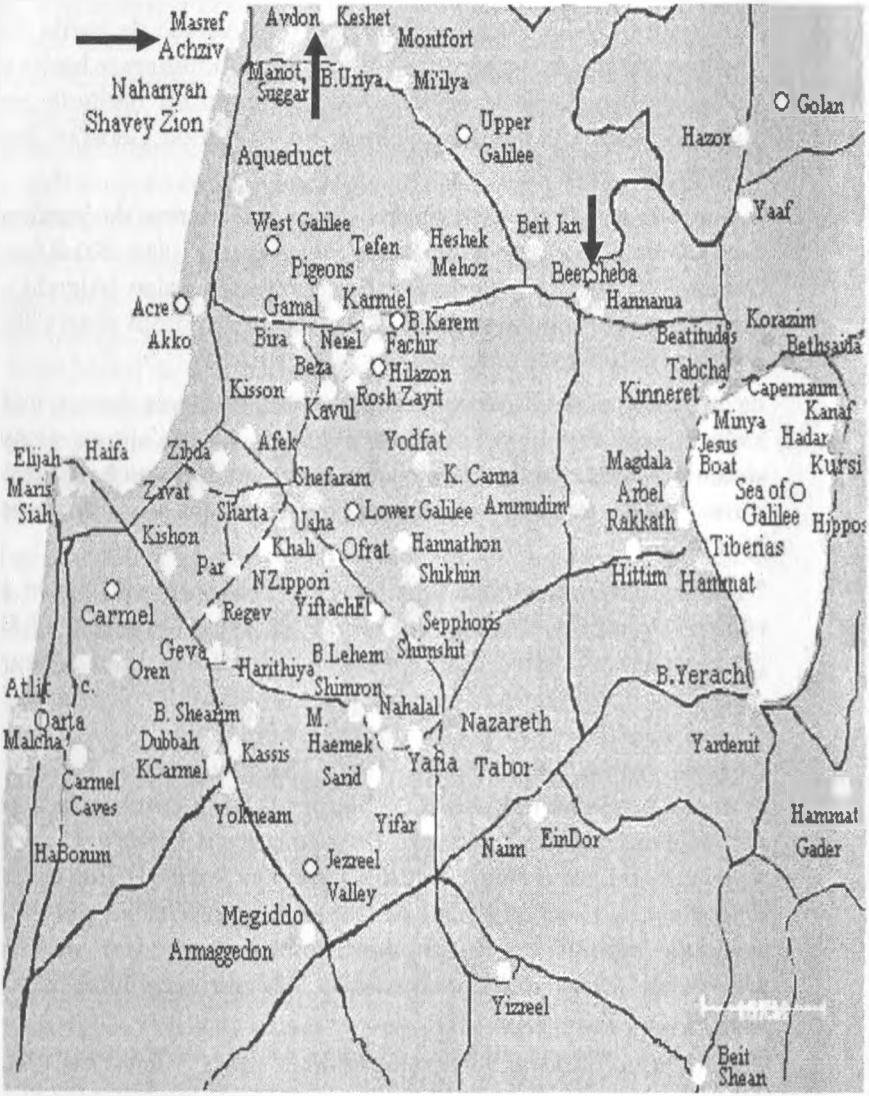
Aynı doğrulamayı ***"Asa ordusuyla onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlulardan kurtulan olmadı"*** ayetinde bulunan Gerar ismiyle de yapabiliriz.[86] Çünkü Kutsal kitap "İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı" diye de yazar.[87] Avram'ın ölümünden sonra Beer-Lahay-Roi denilen bir yerde yaşayan oğlu İshak'ta gelip bu Gerar'da yaşayacaktır. ***"İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi'nde çadır kurup oraya yerleşti."***[88]

İşte burada Gerar'ın yerini tam olarak bulabilme olanağımız doğar. Çünkü köleleri gelip İshak'a kazdıkları bir kuyuda su bulduklarını haber verince ***"İshak kuyuya Şiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır"*** diye yazar Tevrat.

Beer-Şeva'nın yerini tam olarak biliyoruz. Sonradan taşınmış olduğu uyduruk yerde değil, Galile Gölü'nün biraz kuzeybatısında, Akziv ile Hannania'nın arasındadır.[89] Sunduğumuz haritada tam yerini de görebilirsiniz. (Harita: 1)

---

[85] 2.Tarihler 11: 5-10
[86] 2. Tarihler 14: 12-13
[87] Yaratılış 20: 1
[88] Yaratılış 26: 17
[89] İlgilenen okuyucularımız için Beer-Şeva bölümünde daha başka haritalar üzerinde tam yeri gösterilmektedir.

Harita: 1

Kaynak: www.biblewalks.com

Bu harita üzerinde işaretlemiş olduğumuz Avdon, Hevron'un diğer ismidir. *"Keila, Akziv ve Mareşa"* dan Akziv'i de harita üzerinde işaretlemiş bulunuyoruz. Dahası; bu sunduğumuz harita arkeolojik çalışmalarda bulunan yerleri gösteren bir haritadır yani itiraz edilebilir bir yönü de yoktur. Bu durumda Gerar'ın Beer-Şeva olduğu kesindir.

Sonuç olarak; Akziv yakınlarında bulunan Mareşa'da yenilerek Gerar'a yani Beer-Şeva'ya kadar kovalanmış olan Kûşlularda Galile Gölü ile Fenikelilerin Sur Kenti arasında kalan bölgede yaşamaktadırlar ve dolayısıyla da Kûş sınırları boyunca akan Gihon Nehri de bu bölgede bulunmalıdır.

Bu söylediğimizi Ölü deniz yazmalarında bulunan Avram'ın hikâyesi ile de destekleyebiliriz. Bu hikâyede Avram'a; tanrısı şöyle seslenir: **"Doğrul ve git! Bu topraklara enine boyuna bak; çünkü burası senin yurdun ve senden sonra, burayı soyuna vereceğim."**[90]

"Ben, Avram, bu toprakları gezmek için bulunduğum yerden ayrıldım." Avram'ın ayrıldığı yer birinci ağızdan "Bense Beytel Dağı'na yerleştim" dediği Beytel olmalıdır. Şimdi Avram'ın gezmeye çıktığı yerleri dikkatle izlememiz gerekiyor çünkü çok önemlidir. ***"Öncelikle Gihon nehrine vardım; sahil boyundan Boğa (Taurus) Dağı'na geçtim. Sonra Büyük Tuzlu Denizi izleyerek, Boğa Dağı'nın doğusundan ilerledim.(...) Bu toprakları boylu boyunca geçtim ve Fırat Nehri'ne ulaştım. Doğudaki Kızıl Deniz'e kadar bu nehri izledim. Kızıl Deniz sahilini geçtim ve Sazlık Denizi'nin ağzına ulaştım. Oradan güneye yönelerek Gihon Nehri'ne geçtim. En sonunda verimli ve huzur dolu topraklarıma geri döndüm. Hevron'un kuzey doğu yakasındaki Mamre meşeliğine yerleştim."***[91]

Avram'ın bulunduğu yerden ayrıldıktan sonra; "Öncelikle Gihon nehrine vardım;" dediği Gihon nehri, *"İkinci ırmağın adı Gihon-*

[90] Geza Vermes, a.g.e. sh.476
[91] Geza Vermes, a.g.e. sh.477

'dur, Kûş sınırları boyunca akar" diye yazılan Gihon Nehri'dir.[92] Böylece Gihon Nehri'nin Sazlık Denizi'nin yani sizin bildiğiniz adıyla Kızıldeniz'in daha güneyinde bulunması gerektiğini öğrenmiş oluruz. Avram'ın "sahil boyundan Boğa (Taurus) Dağı'na geçtim" ifadesinde adı geçen Boğa yani Taurus,[93] yani Toros Dağları da[94] bu yolculuğun Gihon'dan kuzeye doğru yapıldığının kanıtını oluşturur.[95]

Avram'ın "Sonra Büyük Tuzlu Denizi izleyerek, Boğa Dağı'nın doğusundan ilerledim."sözlerindeki Büyük Tuzlu Deniz'in" Akdeniz olduğu kuşkusuzdur. "Bu toprakları boylu boyunca geçtim ve Fırat Nehri'ne ulaştım" ifadesi ise bir tek şekilde doğru olabilir o da Fırat isminin o bölgede bol miktarda bulunan küçük akarsuların birisinin adı olmasıdır. Ya da biraz sonra Fırat Irmağı'ndan söz ederken anlatacağımız gibi, Avram'ın hikâyesinde geçen bir nehir adı "Fırat olarak "**yorumlanmıştır.**"

Zaten Avram'ın bir sonraki cümlesi de bunu doğrular. "Doğudaki Kızıl Deniz'e (yani Saz Denizi'ne) kadar bu nehri izledim. Kızıl Deniz sahilini (yani Saz Denizi'ni) geçtim ve Sazlık Denizi'nin ağzına ulaştım."

Gezi hikâyesine Avram; *"Oradan güneye yönelerek Gihon Nehri'ne geçtim"* diye devam eder. Böylece bulunduğu yerden hareket ettikten sonra "öncelikle ulaştım" dediği Gihon'a geri dönmüş olur.

Bu gezi hikâyesini "En sonunda verimli ve huzur dolu topraklarıma geri döndüm. **Hevron'un kuzey doğu yakasındaki Mamre**

---

[92] Yaratılış, 2: 13

[93] Taurus: Boğa burcu, Öküz takımyıldızı.

[94] Toros Dağları Türkiye'nin Akdeniz kıyılarına paralel olarak, Rodos Adası'ndan Suriye'ye kadar yaklaşık 2.000 kilometrelik bir dağ zincirinden oluşmaktadır

[95] Toros'un orijinal isminin Taurus (Toro) olduğunu ve "Boğa/öküz" anlamına geldiğini ve Boğa'nın Kenan tanrısı El'in sembolü olduğunu da bir bilgi notu olarak ekleyelim. Zaten dünya dillerine de küçük söyleniş farklarıyla yayılmıştır. Söz gelimi, Latin dillerinde "Tora","Toro" yani "Boğa" olarak geçmektedir. İspanyolca: Toro, İtalyanca: Toro, Portekizce: Touro Fransızca. Taureau

meşeliğine yerleştim." Diye bitirir Avram.[96] Yerleştiği yer de haritamızda Avdon olarak yazılan Hevron'dur. Yani Avram'ın yerleşmiş olduğu bu Hevron'da; sonradan taşınmış olduğu uyduruk yerde değil, Yukarı Galile'de, Fenikelilerin Sur Kentine komşu Akziv'in karşısında, Akdeniz'den beş kilometre içeride, Kziv deresinin batı ucundaki tepenin üzerindedir.[97] Bu Kiziv deresi Hevron'dan birkaç kilometre sonra Akdeniz'e dökülür.

Kiziv deresinin daha kuzeyinde ise Leonites Irmağı ve irili ufaklı bir düzine daha Akdeniz'e dökülen akarsu vardır ve bunların arasında Sazlık Denizi yani sizin bildiğiniz adıyla Kızıldeniz için en şanslı olanı Leonites Irmağı olarak görülebilir ama değildir çünkü bütünüyle sazlık ve dolayısıyla bataklık olan Hula ya da Huleh Gölü ya da haritamızda Leonites'in hemen üzerinde görülen küçük akarsulardan birisi daha uygun bir seçim gibi olur gibi görünmektedir. Bu konuyu daha sonra anlatacağız.

Bu söylediklerimizin; bilgelerin söyledikleri bilgece sözler gibi boş laftan ibaret kalmaması için de size Florida Üniversitesi'nin George A. Smather kütüphanesinden 1856 tarihli eski ve özel bir harita sunuyoruz.*(Harita 2)*

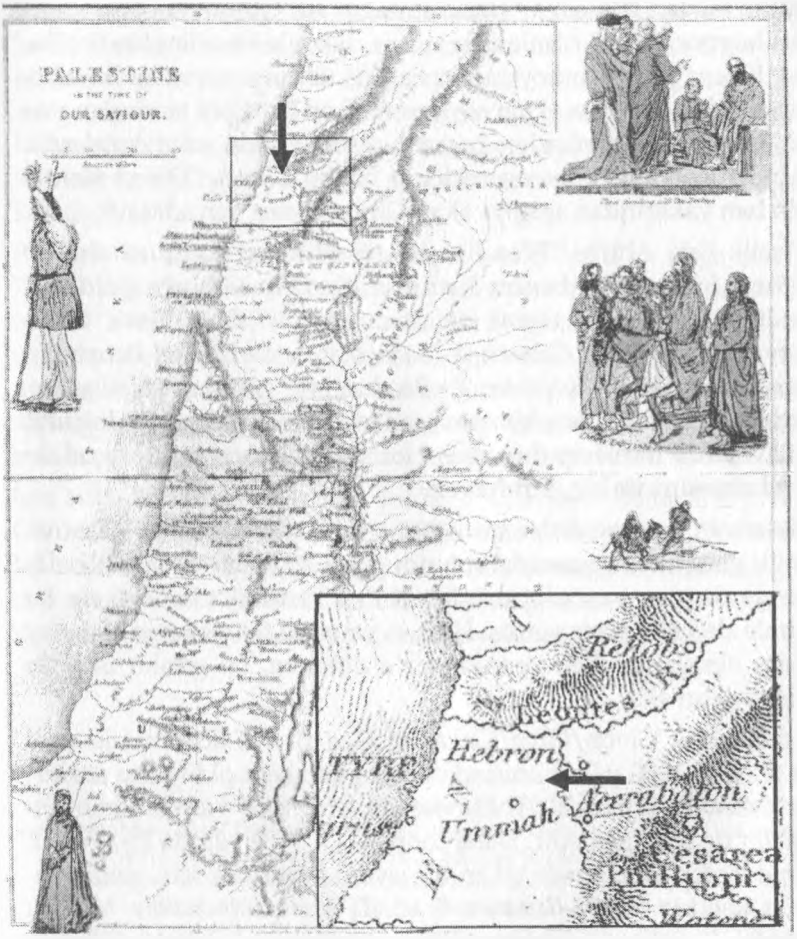
Bu haritanın üst kısmında siyah çerçeve içine almış olduğumuz bölgeyi; görülebilir olması için biraz büyüterek haritanın altına koymuş bulunmaktayız. Haritamıza daha dikkatli bakmak isteyen okuyucularımız için bulunduğu adresi de haritamızın altında belirttik. Açıkça görüldüğü gibi gerçek Hevron; orada, burada, şurada değil, Haritamızda Tyre olarak gösterilmiş olan Sur Kentinin yakınlarındadır.[98]

---

[96] Geza Vermes, a.g.e. sh.477

[97] Günümüzde harabedir. Biraz daha kuzeyde Nahariya yakınlarında olan 700 nüfuslu Evron kibbutzu ile bir ilgisi yoktur. 1952 yılında kurulan ve Tunus ile İran'dan göç eden Yahudilerin kurduğu Moshav Avdon ile de hiçbir ilgisi yoktur.

[98] Daha değişik haritalar için Hevron bölümüne bakmanız gerekmektedir.

Harita: 2

Kaynak: www.uflib.ufl.edu.

Bu Hevron'un bir özelliği daha vardır. Yahudi dilindeki yazılışı Khev'run olan bu ismin Sanskritçe karşılığı Khab'ru'dur ve 'mezar-tabut' anlamına gelir. Yahudi dilinde Kever olarak aynı anlama gelir ve 'tabut' demektir. Şimdi bu ne alaka diyorsanız; Eski Ahit'e göre Ab-ram, Avraam, Abraham'ın öldüğü ve gömüldüğü kentte bu Hevron'dur.

Bütün bunları bilmeden **"İkinci ırmağın adı Gihon'dur. Kûş sınırları boyunca akar"** cümlesinin ardına düşen bilim adamları da; Burak Eldem gibi yıllar boyunca önce Kûş ülkesini; sonra da bu ülkenin sınırları boyunca aktığı söylenen Gihon Irmağını aramışlar ama bir takım varsayımlardan başka bir sonuç elde edememişlerdir. Bundan sonra da edemeyeceklerdir çünkü Gihon; **"Davut Kenti'nin batı yakasından aşağıya akan Gihon Pınarı"**nın adıdır.[99]

Üstelik Eski Ahit'te **"Efendinizin görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleyman'ı benim katırıma bindirip Gihon'a götürün"** şeklinde bir yer adı olarak defalarca geçer.[100] Giva, Geva, Gava, Gavae, Gibea, Saul Gibeası, Gibeon olarak da bilinen Benyamin oğullarının Givon Kentidir. [101] Bunları bile göremeyen bilgelere, bırakın bilgeliği falan bir yana, adam demek bile caiz değildir. Yüzyıllardır inceleyip durdukları kutsal kitabı nereleriyle okudukları konusuna ise hiç girmiyoruz.

Hıristiyan araştırmacılar bu kentin, yani Givon'un Tell Maamar antik yolunun doğusunda bulunduğunu söylerler. Helenistik dönemde hemen yanında kurulan Kirbet Harithiya dolayısıyla bu isimle de bilinen bir yerdir. Hemen yanında da cennetin diğer ırmağı olması gereken ve Akdeniz'e dökülen, bu günkü ismi ile Kişon nehri akar. [102]

Arkeologlar Givon/Giva/Geva'nın Geç Bronz döneminde yani M.Ö. 1500-1200 yılları arasında önemli bir kent olduğunu söylerler. Mısır Firavunu III. Thutmose'nin M.Ö.1468 yılında kenti fethettiği de bilinmektedir. Daha sonra M.Ö. 1429 yılında Firavun II. Amenhotep'in; bölgede çıkan bir isyanı bastırmak için geldiği sırada kentten **"Geva-Shemen "** adıyla söz edilmektedir. Yahudi rabbisi J. Scwart Giva'nın diğer isimlerinin **"Gebah, Gibeah, Gibath-Binjamin, Gibath-Shaul (Saul Doğumu ya da Saul'un Kenti) olduğunu da bildirir.** [103] Bazı haritalarda Gava, Gavae olarak da yazılıdır, hepsi aynı yerdir. Konuyu karıştırmak isteyen

---

[99] 2. Tarihler 32: 30
[100] 1.Krallar, 1: 33
[101] Bu isimlerin hepsi "tepe" anlamına gelir.
[102] www. Biblewalks. Com adresinde daha ayrıntılı bilgi bulunabilir.
[103] www.tevuot.org.

Yahudi peygamberleri bu Geva/Givon'u yaklaşık 20 isimle anarlar.[104] Hıristiyan arkeolog ve araştırmacılar ise Tevrat'ta *"Giva'nın batısında* pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı" ayetinde adı geçen Giva için;[105] "Bazı Septuaginta elyazmalarında "*Giva'nın batısında,*" Masoretik metinde "**Geva'nın açıklığında**" şeklinde yazıldığını söyleyerek konuya bir açıklama getirir ve söylediklerini kanıtlarlar.[106]

Böylece Geva, Giva ve Givon'un aynı yer olduğu da açığa çıkar. 1850'li yıllarda Amerika'da yaşadığı için, yeni Yahudi peygamberlerinin *"Her türlü Kent itinayla başka bölgelere taşınır"* nakliyat şirketinden habersiz olan Yahudi Rabbi Joseph Schwarz'ta Tevrat ayetlerine dayanarak, *"Bu iki ismin bir ve aynı yer anlamına geldiğinin* kanıtlandığını yazar.[107] Yine Scwartz'a göre bu kent Rama'ya çok yakın olmalıdır.[108]

İşte Yahudi peygamberlerinin yaklaşık yirmi ayrı isimle andığı bu Givon/Giva/Geva kenti; Galile Bölgesinde Akka'nın on kilometre kadar güneyinde bulunmaktadır. Aslında Scwartz'ın söylediği gibi daha kuzeyde Rama yakınlarında olmalıdır ama söyleyeceklerimiz için şimdi bulunduğu yerde bize yeterlidir. (Harita 3)

---

[104] Yahudi geleneğinin gerektirdiği, "çoğaltarak karıştırma" yönteminin bir sonucudur. Rabbi J. Scwart; Giva'nın diğer isimlerinin "Gebah, Gibeah, Gibath-Binjamin, Gibath-Shaul (Saul Doğumu ya da Saul'un Kenti)) olduğunu yazdığını belirtmiştik. Givon'u da bunlara eklerseniz; kentin adı beşe yükselir. Bilinen diğer isimleri olan Gava ve Gavae'yı da ekleyince yediye çıkar. Tevrat'ın eski tercümelerini kullanan Prof. İlhan Arsel; bu ismi Gideon olarak alıntılar. Bu isim daha başka kaynaklarda da vardır. Böylece sayı sekize yükselir. Türkçeleştirilmemiş Tevrat bunlara "Gibeon ahalisi" şeklinde dokuzuncuyu ekler. İngilizce Tevrat'ta da aynı şekilde Gibeon olarak yazılıdır. İngilizce bir Tevrat bunlara Gabaon ismini ekler. Böylece isim sayısı ona yükselir. Daha sonra bunlara bir de Gidom ismi eklenecek ve sayı on bire yükselecektir. P. Johnson bunlara Gibron ismini ekleyince isim sayısı 12 olacaktır. Aynı yer için kullanılan Jeva adını da eklerseniz, isim sayısı 13 olacaktır. Bu kent için kullanılan diğer isimleri de eklerseniz sayı 16'ya çıkacaktır. Yani Judeo-Hıristiyan edebiyat ve Yahudi geleneğinde bir tek kent yaklaşık yirmi isimle anılmaktadır.

[105] Hâkimler 20: 33

[106] www.bursa-protestan kilisesi

[107] www.tevuot .org.

[108] www.tevuot.org.

Harita: 3

Kaynak: www.swartzentrover.com

Yukarıda anlatmış olduğumuz Maraşe'de yapılan savaşta "RAB Kûşluları (*Yahuda Kralı*) Asa'yla Yahudalıların önünde bozguna uğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı" ayeti de Kûşluların yaşadığı Kûş ülkesinin, Etiyopya'da falan değil, aynı Galile bölgesinde bulunduğunu açıkça bildirir.[109]

[109] 2. Tarihler 14: 12

Buraya eklememiz gereken bilgi notu; tarihte Kassitlilere de Kûş denilmiş olmasıdır.[110] Kûş ya da Kassitlerin; bir dönem Batı Mezopotamya'da yaşadıkları ve MÖ. 1531'de Babil'i işgal ederek bir hanedan kurdukları da bilinmektedir. Son Kassit Kralı M.Ö. 1128 yılında bir suikast sonucu hayatını kaybeden Tukulti-Ninurta'dır. M. İlmiye Çığ, Yahudilerin Nemrud dedikleri Nimrod'un bu Ninurta olabileceğini söyler.[111]

Dolayısıyla da bilgisizce Yahudi peygamberlerinin peşine takılıp Kûş'u ve Eden Bahçesinden doğan Gihon Nehrini alakasız yerlerde aramamak gerekir.

Zaten yapılması gereken son derece basittir ve bu durumda yapılacak iş Dicle nehrine dikkat etmektir. Çünkü **"Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir. Asur'un doğusunda akar"** cümlesi; kutsal kitabın yaratılışı anlatan bu bölümünün, Aden ya da Cennet bahçesinden binlerce yıl sonra Asur'u, Asurluları ve onların doğu sınırlarını bilen bir Yahudi peygamberi tarafından yazılmış olduğunun açık bir kanıtını oluşturmaktadır. Üstelik daha ortada Âdem ile Havva bile yokken Asur'dan bahseden ve Asur'un doğu sınırlarını çizen bu avanak Yahudi peygamberini de ayrıca kutlamak gerekmektedir.[112]

Üstelik bu da doğru değildir. Çünkü Yeni Tercümeciler olacak Yecüc-Mecüclerin soyundan gelen düzenbazların elinden kurtulabilmiş olan eski Tevratlar da; bu **"Asur'un doğusu"** da yoktur ve aynen şu şekildedir. **" Ve üçüncü ırmağın adı Dicle'dir; Aşurun önünden akan odur."**[113]

Bu haliyle de herhangi bir yön belirtmez. Demek ki bu densizlerin Siyonist hayalleri, kutsal kitaplarına bir şeyler ekleyip çıkartma gücü verecek kadar renklidir.

Bilge bilge adamlar; **"Altın kaynakları olan Havila"** sınırları bo-

---

[110] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh.74

[111] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh.74

[112] Asurlular, bugün ki Musul yöresinde M.Ö. 19.cu yüzyılda kurulan bir devlettir. İnişli çıkışlı uzun bir hayatı olan Asurlular, kral Sargon zamanında iki kere Babil'i ele geçirmiştir. M.Ö.668-626 yılları arasında Asurbanipal zamanında en parlak dönemini yaşayan bu devlet, M.Ö.612 'de Medler'in saldırısı sonucunda tarih sahnesinden silinmiştir. Yani önünü arkasını bulamazsınız.

[113] Yaratılış 2: 14

yunca akan Pişon ırmağını da boş yere Hindistan'da ya da daha alakasız başka yerlerde arayıp durmasınlar çünkü; Havila'da, eski Fenike kentlerinden birisi olan Sur kenti yakınlarındaki bir yerin adıdır.

Üstelik Tevrat'ta I.Samuel, 15:7 'de **"Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki Şur'a dek Amaleklileri yenilgiye uğrattı"** şeklinde geçer.[114] "Daha sonra da "İsmail oğulları Aşur'a doğru giderken Mısır sınırı yakınında, **Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler"** denilerek tekrar edilir.[115] Üstelik Ham'ın oğlu Kûş'un oğullarından birinin de adıdır.[116]

Yahudi peygamberlerinin Şur dediği yer Fenikelilerin Sur kentidir. Bu kent Akdeniz kıyısında kurulmuş bir sahil kentidir ve konumu gereği Mısır'ın doğusunda bulunamaz; olsa olsa Akdeniz'in doğusunda olabilir. Biraz araştırınca Yecüc-Mecüclerin soyu olan imansız zındıkların ellerinden kurtulabilmiş olan eski Tevratlar da, Sur'un da Mısır'ın doğusunda değil, **"önünde"** şeklinde yazıldığı da ortaya çıkar. Yenilgiye uğrayan Amaleklilerin Negev'de yaşadığını, Negev'in de Sur kenti ile Kadeş arasındaki bölgeye verilen ad olduğu bilgisini de bunların üzerine eklersek, Havila'nın yeri de kendiliğinden ortaya çıkar. Demek ki Yahudi peygamberlerini "bu **diyarın altını iyidir**; orada ak günnük ve akik taşı vardır" diye yazdığı Havila, Hindistan'ta falan değil, Fenikelilerin Sur kentinin biraz güneyindedir.

Alakasız yerlerde alakasız şeyler aramakla meşgul bu bilge bilge adamlara bir iyilik daha yapalım: Aden bahçesindeki Pişon Irmağı da konuyla alakasız yerlerde değil, Karmel Dağı'nın kuzeyinde Yizrael vadisi boyunca akarak Akka kenti yakınlarında Akdeniz'e dökülen Kişon Irmağıdır.[117] Yani Hindistan'ta falan arasanız da bulamazsınız çünkü bugünkü İsrail'in sınırları içinde yer almaktadır. Dahası; Hıristiyanlar bu dört ırmaklı Aden Bahçesinin bir haritasını bile çiziktirmiş ama Aden Bahçesini yanlışlıkla biraz

---

[114] Bu Mısır, size anlatılan Mısır değildir. Merak eden okurlarımız "Hangi Mısır?" başlıklı bölüme bakabilirler.

[115] Yaratılış, 25: 18 Bu Mısır sizin bildiğiniz Mısır değildir. Bu konuyu ayrıca anlatacağız.

[116] Yaratılış, 10: 7 "Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka."

[117] Harita 2

kuzeybatıya kondurmuşlardır. Yine de epeyce yaklaşmış olduklarını söyleyebiliriz. (Harita 4)

Harita: 4

Kaynak: www.swartzentrover.com

Haritada siyah çerçeve içine aldığımız bölgeyi; görülebilir olması açısından biraz büyüterek haritanın alt kısmına yerleştirmiş bulunuyoruz. Aden Bahçesi yine de görülemiyorsa, haritanın bulunabileceği adresi de belirtmiş bulunmaktayız.

Bu anlatılan hikâyede kutlanması gereken bir diğer uydurukçuda; Aden'den doğan ırmağın dört kolunun adını bildiği halde " ***Aden'den doğan ana ırmağın*** " adını bilmeyen akılsız Yahudi peygamberi olmalıdır. Üstelik dört kola ayrılacak kadar büyük olduğuna göre de, adı ihmal edilecek bir ırmak olmasa gerektir. Ama uydurukçu Yahudi peygamberi bu dört kolu ve hatta hangi bölgelere aktıklarını bildiği halde ırmağın kendisinin adını bilmemektedir. Yani neresinden baksanız garip bir durumdur.

HANGİ FIRAT, HANGİ DİCLE?

"Her şeyi var Şimşon'un
Bir uyuzla, kızamığı eksik."
Yahudi Atasözü

Yukarıda anlatmış olduğumuz Aden Bahçesi ve dört Irmak hikâyesinde bir gariplik olduğu açıktır. Fırat ve Dicle Irmaklarının doğduğu ve aktığı yerler göz önüne alındığında; bu hikâye garip olmaktan da çıkar ve bildiğiniz saçmalamak olur. Bu da bize bu Aden Bahçesi hikâyesinin zaman içinde bazı "dindar" Yahudi peygamberleri tarafından mıncıklanmış olduğunu düşünme hakkını verir. Türkiye'de ki Yeni Tercümeci zındıkların bilinen marifetleri de buna eklenince; konuyu derinlemesine araştırmak, kaçınılmaz bir zorunluluk olur.

Biraz araştırınca da sahtekârlığın ve alçaklığın muhteşem bir örneğiyle karşılaşmakla kalmaz; Siyonist hayallerden beslenen bu alçaklığın nerelere kadar uzanmakta olduğunu ve Fırat, Dicle isimlerinin bu hikâyeye sonradan eklenmiş olduğunu da bulursunuz. Şimdi size bu konuda bildiklerimizi anlatmaya çalışacağız.

Yecüc-Mecüclerin soyundan gelen düzenbaz siyonistler ve diğer alçakların elinde düzeltilmekten kurtulabilmiş olan İncil sürümlerinde bu Fırat ve Dicle Irmaklarının adı bile yoktur ve Eden bahçe-

sindeki ırmakların adı açıkça " **Pişon, Gihon, Hidekel ve Perat** " olarak yazılıdır.[118] Yani Aden bahçesindeki üçüncü ırmağın adı **Dicle** değil, **Hiddekel**, dördüncü ırmağın adı da **Fırat** değil, **Perat**'tır.[119]

Bütün bir yazılı tarih boyunca Dicle Irmağı hiçbir zaman Hiddekel adıyla anılmamıştır. Dicle'nin bilinen isimleri Sümerce de İdigna, Akatça da Idiglat, Arapça da Dijla, **Aramice Diglath**,[120] Süryani dilinde Deglat, eski Yunanca da Idos, Hurri dilinde Aranzah, Eski Farsça da Tigra, Urdu dilinde Deglat'tır.

Dicle'nin dünyada bilinen ismi ise Tigris'tir ve bu isim dünya dillerine eski Yunancadan geçmiştir. Yunanca da kelimelerin sonuna

---

[118] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh. 386

[119] King James Bible
And the name of the third river is **Hiddekel:** that is it which goeth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates.
American King James Version
And the name of the third river is **Hiddekel:** that is it which goes toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates.
American Standard Version
And the name of the third river is **Hiddekel:** that is it which goeth in front of Assyria. And the fourth river is the Euphrates.
Darby Bible Translation
And the name of the third river is **Hiddekel:** that is it which flows forward toward Asshur. And the fourth river, that is Euphrates.
English Revised Version
And the name of the third river is **Hiddekel:** that is it which goeth in front of Assyria. And the fourth river is Euphrates.
Webster's Bible Translation
And the name of the third river is **Hiddekel:** which floweth toward the east of Assyria. And the fourth river is Euphrates.
World English Bible
The name of the third river is **Hiddekel**: this is the one which flows in front of Assyria. The fourth river is the Euphrates.
Young's Literal Translation
and the name of the third river is **Hiddekel,** it is that which is going east of Asshur; and the fourth river is **Phrat.**

[120] Aramice ismi özellikle vurguladık çünkü İbranice adı verilen dilin uydurulması çok yakın zamanlardadır ve daha önce Yahudilerin konuştuğu dil Aramicedir. Yani Yahudilerde bu ırmağa "Diglath" demek zorundadırlar. Bazı dilbilimciler İbranice denilen bu dilin Aramicenin bir şivesi olduğunu da söylerler. İlerleyen bölümlerde daha net açıklamalar bulacaksınız.

getirilen "is" eki çıkarılınca, geriye Tigr kalır ve bu da eski Farsça da Dicle için kullanılan Tigra ismidir.[121]

Fırat Irmağı için de durum aynıdır ve Perat'ın Fırat Irmağı olmadığı da açıktır. Fırat Nehri'nin ismi Sümerce de **Buranun** olarak geçer. Sözcük Hint-Avrupa kökenli değildir ve "Sami" bir dil olmayan Sümerceden kaynaklanmaktadır.

Akatça da Pu-Rat-tu olarak geçer ve bu ismin Sümerceden geçtiği açıktır.[122] Eski Farsça da isim Ufratu'dur ve Batı dillerine bu isimden kaynaklanan **Euphrates** ismiyle geçmiştir. Sonuç olarak Fırat'ın bilinen isimleri bunlardır ve bu isimlerinde Perat denilen bir akarsuyla ilgisi olmadığı açıktır.[123]

Peki, Dicle ve Fırat ismi bu hikâyenin içine nasıl girmiş; daha doğrusu Aden Bahçesindeki Hidekel ve Perat isimleri nasıl Dicle ve

---

[121] Dicle Nehri Türkiye'de doğup birçok kollar alarak Irak topraklarına geçer. Irak'ın güneyinde Fırat'la birleşerek Şattülarap'ta Basra Körfezi'ne dökülür. Nehir ana kaynaklarını Doğu Anadolu dağlarından ve dipten sızma yoluyla Elazığ yakınlarındaki Hazar (Gölcük) gölünden alır. Şimdi gölle bağlantısı kesilmiştir Türkiye'nin önemli akarsularındandır. Toplam uzunluğu 1900 km.dir. Türkiye topraklarında kalan bölümün uzunluğu ise 523 km'dir. En önemli kolları Batman ile Garzan, Botan, Habur, Büyük Zap ve Küçük Zap'tır. Debisi ortalama 360 m^3/sn. dir. Irmağın özelliği marttan mayısa kadar üç ay içinde, bütün yıl akıttığı suyun hemen yarısını akıtmasıdır. Bu bakımdan özellikle eski zamanlarda bazı yıllar haddinden fazla taşarak birçok zararlara neden olduğu ve bu zararları önlemek maksadıyla Dicle'nin Mezopotamya'da kalan kıyılarına daha M.Ö. 3000 yıllarında setler yapılmış olduğu bilinmektedir. Bu setler suların taşmasını önlediği gibi ekilen arazilerin yazın sulanmasını da sağlamıştır.

[122] Sümerce ne Hint-Avrupa ve ne de Sami kökenli olmayan bambaşka bir dildir.[122] Sümerce; diğer Mezopotamya dillerinden çok farklı olarak Ural-Altay dil grubuna bağlıdır. Yapılan çalışmalarla Sümerce ve Türkçede ortak olan birçok söz tespit edilmiştir. Sümerolog M. İlmiye Çığ'ın belirttiğine göre, Sümerler de Türkler gibi Orta Asya'dan gelmişlerdir. Prof. Çığ, daha yeni bir açıklamasında, Türkler ile Sümerler arasında "Kan bağı" olduğunu da belirtmektedir. Prof. Çığ bu görüşünün gerekçesi olarak da iki dil arasındaki benzerlikleri ve eş anlamlı kelimeleri göstermektedir. Buna göre **Alım-Alımlı, Bab-Baba, es-es(esmekten) Gim-Kim, İb-İp, Kıya-kıyı, ulu-ulu, kuşu-koşu, dingir-tengri, kabkagag-kap kacak gibi kelimeler her iki dilde de aynıdır.** Bugün Sümerce Sami dil gruplarından ayrı bir dil olarak ele alınır.

[123] Fırat nehri Erzincan'dan doğar ve Tunceli, Elazığ, Malatya, Diyarbakır, Adıyaman ve Gaziantep il sınırını belirledikten sonra; önce Suriye, daha sonra Irak topraklarına girer. Irak'ta denize uzak olmayan bir noktada Dicle Nehri ile birleşerek Şatt'ül-Arab'ı oluşturur ve Basra Körfezi'ne dökülür. Nehrin en önemli kolları Murat, Karasu, Tohma, Peri, Çaltı ve Munzur Çayları'dır. Toplam uzunluğu 2.800 km, Türkiye sınırları içinde kalan bölümün uzunluğu ise 1263 km'dir.

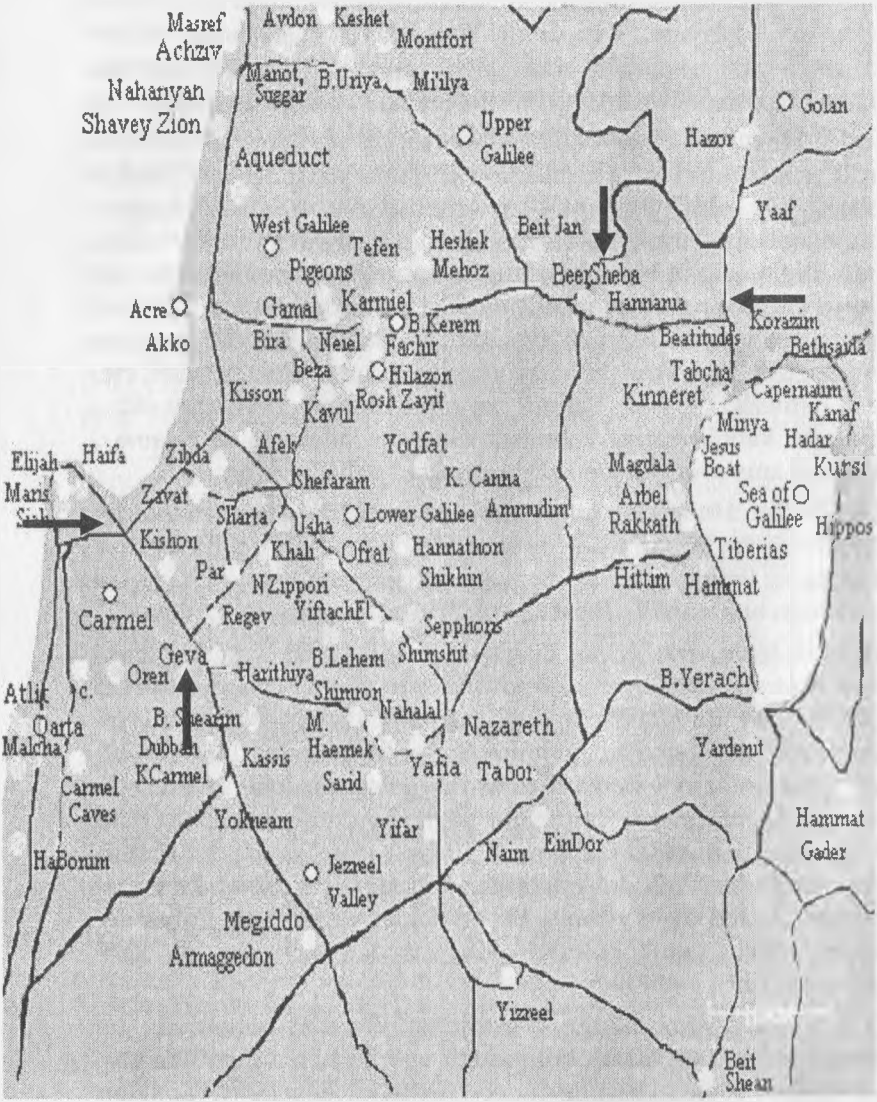
Fırat'la yer değiştirmiştir? Bunun nedenleri hakkında Siyonizm'den başlayarak Vadedilmiş Topraklar masalına kadar binlerce sayfa yazı yazılabilir ama gerek yoktur. Apaçık bir alçaklık, apaçık bir şerefsizlik, apaçık bir düzenbazlık olduğu ortadadır.

Judeo-Hıristiyan bilgelerde kendilerince bir savunma geliştirir ve açık açık bunun bir 'yorumlama' olduğunu yazarlar. Yani Türkçe olarak **"olsa olsa"** yöntemine başvurulduğunu söylerler. Kimse de bu avanaklara Fırat ve Dicle'nin aktığı coğrafyanın Filistin ve Kenan Eli ile ne gibi bir ilgisi olduğunu sormaz. Yani ille de bir şey yorumlayacak ya da yumurtlayacaksanız, neden Kenan Eli'ndeki akarsuları görmezden geliyorsunuz da, Şam'ın bile 325 km. kuzeydoğusundan akan Fırat'ı yorumluyorsunuz demez. Peki, neden demezler? Çünkü Yahudi peygamberlerinin zırvalarını olduğu gibi kabullenmek, kabullenmekle de kalmayıp onaylamak, okuyup araştırmaktan ve kafa yormaktan daha kolaydır.

Üstelik bu Hıristiyan bilgelerde açıkça yalan söylemektedirler çünkü bugün Yukarı Galile bölgesinde bulunan; Nahal Perat diye bilinen ve önünden bir de su akan, dahası üzerinde bir de Yunan manastırı bulunan Ein Perat'ı görmek işlerine gelmemektedir.

Aynı nedenle yine Yukarı Galile'de Beer-Şeva'nın yanında bulunan Kefar Hannania'daki Perod'u da görmezden gelmeye devam edeceklerdir. Bu Hannania; ikinci haritamızda yerini göstermiş olduğumuz Beer-Şeva'nın bulunduğu tepenin altında bulunan bir köy yıkıntısıdır ve yıkıntıların arasında günümüzde de ziyaret edilen çok sayıda mezar vardır. Bir söylentiye göre Yakup'un oğlu Benyamin'de burada Arapların "E Neby Yamin" dediği bir mezarda gömülüdür. Aslında Araplardan kalma bir yapıdır ve kuzey tarafında Allah'ı öven Arapça bir taş tablet vardır ama Yahudiler kapısına Benyamin'in mezarı olduğuna dair bir levha bile kondurmuşlardır.

Şimdi Fırat Nehri olduğu "varsayılan" Perat'ın bulunduğu bu Beer-Şeva'nın tam olarak bulunduğu yeri bir harita üzerinde gösterelim ki, söylediklerimiz Judeo-Hıristiyan bilgelerin yaptıkları gibi, sözden ibaret kalmasın. (Harita 5) Aynı haritayı yeniden kullanmamızın nedeni, yalnız Hannania'nın yerini değil, harita üzerinde işaretlemiş olduğumuz Kişon ve Giva'nın (Gihon) bulundukları yerleri de gösterebilmektir.

Harita: 5
Kaynak: www.biblewalks.com

Aynı vadinin diğer tarafında bulunan antik Roma / Bizans sitesi Farod / Parod'u görmelerini beklemek ise büsbütün hayalcilik olacaktır. Zaten daha sonra da Fırat'a benzetmek için Perat ismini "Phrat" haline getirecekler; daha sonra da bunu Euphrates olarak İngilizce Tevratlara yerleştireceklerdir.

Biz daha açık konuşalım. Bu Fırat ve Dicle isimleri; Vadedilmiş topraklar masalı için özel olarak uydurulmuş ve kutsal kitabın içine sokuşturulmuştur. Bu kadar çok değiştirilen, orasına burasına eklemeler, çıkartmalar yapılan bir kitabın ne kadar kutsallığı kalır, o da ayrı bir konudur.

Şimdi bu söylediklerimizin de kanıtlarını da sunalım ki; söylediklerimiz bilge bilge bilgelerin sözleri gibi boşlukta uçuşmasın.

Mesela Yeni Tercümeci olacak deyyusun önde gidenleri tarafından "Türkçeleştirilmemiş" Tevrat'ta, "Vadedilmiş Toprakların" en eski şekli olan ***"Ve Kızıl Denizden Filistîlerin denizine kadar, ve çölden Irmağa kadar sana hudut koyacağım;"*** şeklinde bir ayet vardır.

Bu ayet eski Tevratlarda da, İngilizce Tevrat'ta da "And I will set thy bounds from the Red sea even unto the sea of the Philistines, and ***from the desert unto the river*** " yani **"çölden Irmağa"** şeklinde yazılıdır. [124]

Siyonist dümbükler bu "çölden Irmağa" ifadesine Fırat adını ekleyerek; "Yeni Tercüme" adı altında kutsal kitaba sokuşturmuş ve bu ayeti şu hale getirmişlerdir. ***"Sınırlarınızı Kızıldeniz'den Filist denizine çölden* Fırat[125] ırmağına kadar genişleteceğim."***[126]

Şimdi önce bu değişikliklerin "Deyyusluk Nasıl Yapılır?" isimli meslek kitabında değil, bir "kutsal kitap" üzerinde yapılmakta olduğunu vurgulamamız gerekiyor. Çünkü bu dinsiz sapkınların

---

[124] "And I will set thy bounds from the Red sea even unto the sea of the Philistines, and from the desert unto the river." King James Tevratı.

[125] Çıkış 23. 31

[126] Çıkış, 23: 31 Bu çöl Sur Kenti ile Kadeş arasında bulduğumuz Negev Çölü'dür. Fırat'ın adı da sonradan eklenmiştir. Ayetin doğrusu "Ve Kızıl Denizden(yani Sazlık denizden) Filistîlerin denizine kadar,(Belki Akdeniz, belki Galile Gölü belki de bölgede bir akarsu) ve çölden Irmağa kadar sana hudut koyacağım;" şeklindedir.

marifetleri bu kadarla da sınırlı değildir ve sıradan bir araştırmayla bile; "Yeni Tercüme" olmayan Tevrat'ta bulunmayan bu Fırat Nehri eklemelerine birkaç örnek daha verebiliriz. [127]

Örneğin Tevrat'ın "Davud **Irmağın yanında** tekrar hâkimiyetini kurmak için giderken Tsoba kıralı Rehob oğlu Hadadezeri de vurdu" ayetini yeni tercüme adı altında şu hale getirmişlerdir

"Davut **Fırat'a kadar** krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'i de yendi."[128]

Açıkça görüldüğü gibi ayetin "**ırmağın yanında**" ifadesi "Yeni Tercüme" adı altında "**Fırat'a kadar**" şekline dönüşmüş bulunmaktadır.

Bir diğer örnek "Türkçeleştirilmemiş" Tevrat'ta; "Ve Hadarezer gönderip **Irmağın öte tarafında** olan Suriyelileri çıkardı," ayetidir.[129]

Kutsal kitabın bu ayeti de yeni tercüme adı altında **"ırmağın öte tarafında"** olan kısmı; "**Fırat Irmağı'mın karşı yakasındaki**" şeklinde değiştirilerek şu hale getirilmiştir.

"Hadadezer, haber gönderip **Fırat Irmağı'nın karşı yakasındaki** Aramlıları çağırttı." [130]

Üstelikte yine kutsal kitapta "Ve Davuda bildirildi; ve bütün İsraili toplıyıp **Erdenden geçti, ve Helama geldi**. Ve Suriyeliler Davuda karşı dizilip onunla cenkettiler" şeklinde açıkça Erden, yani Şeria Irmağından söz edilmesine rağmen bunu yapmışlardır.[131] Bu Siyonist şabalakların buraya sokuşturduğu Fırat nehrinin bölgeye uzaklığı ise 300 kilometreden fazladır.

Bu düzeltme ve eklemelere bir başka örnekte Tevrat'ın; "yeni ter-

---

[127] Zamanı olan ve ilgilenen dostlar için bakir bir konudur. Çalışmalarının sonuçlarını da öğrenmek isteriz.

[128] 2. Samuel 8: 4

[129] 2. Samuel 10: 16 "And Hadarezer sent, and brought out the Syrians that were beyond the river: and they came to Helam; and Shobach the captain of the host of Hadarezer went before them.

[130] "And Hadarezer sent, and brought out the Syrians that were beyond the river: and they came to Helam; and Shobach the captain of the host of Hadarezer went before them.

[131] 2. Samuel 10: 17

cümeciler" olacak Siyonist soytarılar tarafından değiştirilmeden önce; "**Çünkü Irmağın beri tarafında** Tifsahtan Gazaya kadar bütün havalide, Irmağın beri tarafında olan bütün kıralların üzerinde saltanat sürüyordu;" şeklindeki ayettir.

Bu ayetin Siyonist namussuzlar tarafından "düzeltilmiş hali" ise şöyledir. "Tifsah'tan Gazze'ye kadar, **Fırat Irmağı'nın batısındaki** bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı."[132]

Dahası da var: Yukarıda sözü edilen "Gaza'nın" Gazze olduğu da doğru değildir. Tevrat'ın sözünü ettiği Gaza; "**Ve Kenânlının hududu Sayda'dan Gerare giderken, Gazaya kadar**; Sodoma ve Gomorraya, ve Admaya, ve Tseboime giderken, Laşaya kadardı"[133] şeklinde yazdığı ve açıkça görüldüğü gibi Fenikelilerin Sayda kenti yani bilinen adıyla Sidon ile yukarıdaki haritamızda göstermiş olduğumuz Gerar, yani Beer-Şeva arasındadır. Yani Gaza'nın Gazze olduğu da alçakça bir "yorumlama" sonucudur.

Bitmedi; dahası da var; Eski Ahit ve Ölü Deniz Yazmaları uzmanı Prof. Geza Vermes; Akdeniz kıyıları boyunca sıralanan Gazze, Aşkelon, Yafa, Dor ve Akka gibi kentlerin Romalıların bölgeye gelişinden sonra yapılan Helen kentleri olduğunu yazar.[134] Ki bu açıkça M.Ö. 2. Yüzyıl demektir. Sonuç olarak kutsal kitabın Fenikelilerin Sayda Kenti yakınlarında bulunduğunu yazdığı Gaza, hiçbir şekilde Akdeniz'in en güneyindeki Gazze Kenti olamaz. Demek ki Gaza'nın Gazze olduğu da bir uydurmadan ibarettir. Tifsah'ı hiç sormayın, Suriye çölünde öyle alakasız bir yerde bulunmaktadır ki, Yahudi peygamberlerinin uzaktan görmüş olmaları bile olanaksızdır. Olsa olsa adını duymuşlardır.

Bu değiştirme, bozmaca ve ekleme olaylarına bir örnek daha verebiliriz. Kutsal kitabın yeni tercümeciler olacak Siyonist şabalaklar tarafından orasından burasından ellenmemiş olan önceki halinde "**Ve Süleyman Irmaktan Filistîler diyarına,** ve Mısır sınırına kadar bütün ülkeler üzerinde saltanat sürdü; onlar vergi getirdiler,

[132] 1. Krallar 4: 24
[133] Yaratılış 10: 19
[134] G. Vermes, Ölü Deniz Parşömenleri, sh.74

ve ömrünün bütün günlerince Süleymana kulluk ettiler" şeklinde yazılı olan bir ayeti daha vardır.[135]

Bu kutsal kitap ayeti kendilerine yeni tercümeciler denilen Siyonist Godoşlar tarafından şu hale getirilmiştir. "**Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e**, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler."

Önce o bölgede gerçek bir krallıkları sonra da Süleyman diye bir kralları olsaydı, belki üç beş köye egemen olabilir ve üç beş kuruş vergi alabilirlerdi amma; ileride açıklayacağımız gibi siz bırakın Davut'u Süleyman'ı falan bir yana, gerçek bir krallıkları bile olmamıştır. Bu nedenle de Yahudi peygamberleri bize bütünüyle "kâğıt üzerinde" kurulu bir İsra-el krallığı hikâyesini anlatırlar. İlerleyen bölümlerde bunları tek tek kanıtlayacağız ve uydurulmuş bir tarih yerine, "Zamanın Gerçek Tarihini" yeniden yazmaya çalışacağız.

Sonuç olarak; bütün bunlar yani eklemeler, çıkarmalar, değiştirmeler ve benzerleri Siyonist zavallılıklardır ve o nedenle; Alçaklığa yakın, şerefsizliğe komşu, haysiyetsizliğin zirvesi bir davranış olduğu dışında söyleyecek fazla bir şey yok. Bu söylediklerimizi de istedikleri kadar üzerlerine alınabilirler, bizim için hiçbir sakıncası yoktur.

Burada, daha sonra tekrarlamak zorunda kalacağımız bir bilgi notu bırakmadan geçmeyelim. Yahudi Peygamberlerinin yazdığı söylenilen Eski Ahit; bir din kitabı değil, bir tarih kitabı yazma denemesidir. Kutsal İsra-el'in kutsal tarihini anlatmaya çalışır. Kendisinden başka tanığı olmadığı için de, Din kitabı olarak kutsallık zırhına sarılıp sarmalanmış ve böylece olası itirazların önüne geçilmiştir.[136] İşin şaşılacak yanı ise bu durumun günümüzde de sürdürülmesidir; hem de eskisinden daha güçlü olarak.

---

[135] 1. Krallar 4: 21

[136] İleride bütün bu konuları ayrıntılarıyla anlatacağız ama şunu da bilmeniz gerekir. Bu tarih kitabı, geçmişi de değil, geleceğe yönelik hayallerini anlatır. Yani ellerine bir fırsat geçerse, yani Tanrılar gökten inip kendileri için bir krallık kurarlarsa, bütün bu yazdıklarını yapacaklardır.

Üstelik anlatılan bu tarihin büyük bölümü de çalıntıdır. Tevrat'ın bugün elimizde olan şeklinin 1200 sayfa civarında olduğunu; Yaratılış ve Tufan hikâyelerinin ilk on sayfa içinde olup bittiğini, geriye kalan 1190 sayfanın kutsal İsra-el'in kutsal tarihi olduğunu bilirseniz, ne demek istediğimizi de anlarsınız.

İleride bu konuya yeniden dönmek zorunda kalacağız ama; şimdi bu söylediğimizin arkasında durmak için burada da bir kanıt bırakmamız gerekiyor.

Dinler Tarihi Profesörü Baki Adam çok değerli eserinde; ***Tevrat'ın dördüncü kitabı Sayılarda "Rabbin Savaşları Kitabı"*** [137] ***diye bir kitaptan bahsedilmekte ve bu kitaptan alıntı yapılmaktadır. Metne bakıldığında, bu "Rabbin Savaşları Kitabı"nın*** *(İsrailliler değil)* ***Moavlılara veya Amorilere ait olduğu anlaşılmaktadır"*** *diye yazar.*[138]

Bizim bundan çok daha sağlam bir kanıtımız vardır. Hem de kutsal kitap Eski Ahit'ten. "Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama RAB onları **Ammonluların önünde yok etti**. Ammonlular Zamzumluların topraklarını alıp yerlerine yerleştiler."[139]

Türkçe yazalım da bilge bilge bilgelerde anlayabilsinler. Demek ki neymiş; İsra-ellilerin önünde savaşması gerekirken, yanlışlıkla Ammonluların önünde savaşan Rab, yani Yehova, Zamzumluları yok etmişmiş.

Lord'un ya da Rab'ın veya Yehova'nın, İsra-el'in değil, Ammonluların tanrısı olduğu, bundan daha açık nasıl yazılabilir, o da ayrı bir konudur. Yani siz bırakın oradan buradan yürüttükleri Yaratılış veya Tufan hikâyelerini, Tanrılarını bile düşman bir kavim olduğunu söyledikleri Ammonlulardan yürütmüşlerdir.

---

[137] Yahudi dilinde "Sefer Milhamot Yehova" **Yehova'nın Savaşları.** M. Sakioğlu bu kitabın kayıp kitaplardan birisi olduğunu yazar. Tevrat'ı Kim Yazdı? Sh. 141

[138] Baki Adam, a.g.e. sh.99

[139] Yasanın Tekrarı 2: 21

ADEN BAHÇESİ

Bu hikâyeye sonradan eklendiği açık olan Fırat ve Dicle nehirlerini aradan çıkaracak olursak; Tevrat'ta anlatılan bu *"bir yerden"* kaynaklanan dört ırmağın olduğu yere gereğinden fazla benzeyen bir yer vardır. Bugün coğrafya kitaplarında Suriye'nin en yüksek dağı olarak belirtilen Hermon Dağı.

Bu Hermon Dağı'ndan yani **"bir yerden"** kaynaklanan **dört akarsu** vardır. Bunlardan birisi eski Mispa, şimdiki **Caesarea Filippi** antik kentini sulayarak akan Banias'tır.[140] İkincisi Bahar ya da Dan olarak bilinen ve eski Dan Kentini sulayarak akan Bahar ya da Dan Irmağı'dır.[141] Üçüncüsü yine Hermon Dağı'ndan doğan Hasbani'dir.[142] Dördüncüsü Iyon Irmağı'dır; o da Hermon Dağı'ndan doğar.[143]

Hermon Dağı'ndan kaynaklanan bu dört ana kol; Huleh gölüne varmadan biraz önce birleşir ve bir nehir oluşturur.[144] Bu nehir Yahudi peygamberlerinin büyük bir özenle ve ısrarla *"Şeria Irmağı"* dedikleri Ürdün Nehri'dir.[145] Eski Tevratlarda 'Erden' olarak yazılıdır.

Hermon Dağı'ndan çıktıktan sonra ve Ürdün Nehrini oluşturmadan önce bu dört ırmağın aktığı bölge; küçük çağlayanlarla bezenmiş yemyeşil bir yerdir ve gerçekten bir cennete benzer. Buradaki tek sorun; Hermon Dağı'ndan doğan bu dört ırmağın; doğduğu yer ile aktığı yer arasındaki yükseklik sorunudur ve bu nedenle saatte 75 kilometreye varan çok yüksek bir hızla gerçek bir

---

[140] Banias Arapça: Banias, Yahudi dilinde: Hermon

[141] Dan, Arapça: Leddan

[142] Arapça Hasbani, Yahudi dilinde Snir, doğrusu Senir. Hermon Dağı'nın Amorlularca bilinen ismi. "Saydalılar Hermon'a Siryon, Amorlularsa Senir derler" Tevrat Yeşu 15: 6

[143] Iyon: Yahudi dilinde Iyon. Arapça: Dardara veya Braghith.

[144] Türkçeleştirilmemiş Tevrat bu Irmak'tan sürekli olarak Erden ismiyle bahseder. Yeni Tevratlar da ise sürekli olarak Şeria ismi kullanılır. Harita için Eriha bölümüne bakılabilir.

[145] Şeria Nehri ya da Ürdün Nehri, Orta Doğu'da Büyük Rift Vadisi boyunca akarak Ölü deniz'e dökülen ve bölge için çok önemli olan bir nehirdir. Doğduğu yer olan Hermon Dağı ile döküldüğü yer olan Ölü denize kadar olan uzunluğu çeşitli kaynaklarda 251 ile 260 kilometre uzunluğunda olarak verilir.

sazlık ve bataklık olan Hula ya da Huleh gölüne dökülür.[146] Buna yakın bir hızla Huleh Gölü'nden de çıkar ve Ürdün Nehri adı altında Galile Gölü'ne dökülür.[147] Daha sonra yine hızla Galile Gölü'nden de çıkar ve bazı kollar daha alarak yaklaşık 250 kilometre boyunca güneye doğru akarak Ölü deniz'e dökülür.

Burada önemli olan bu ırmağın yüksek akış hızıdır ve bu akış hızı nedeniyle de hiçbir zaman ulaşım amaçlı olarak kullanılamamıştır. Bundan sonra anlatacağımız hikâyeler içinde ne zaman Yahudi peygamberlerinin uydurduğu bir "Şeria Irmağı'nı geçti" sözü okursanız bu söylediğimizi hatırlamanız gerekir.

Açıkça görüldüğü gibi Tevrat'ın anlattığı Aden hikâyesi ile birebir benzer bir Aden hikâyesini de biz anlatmış bulunmaktayız. Aradaki tek fark; Hermon Dağı'ndan doğan dört büyük kol alan bu nehrin, Tevrat'ta dört büyük kola ayrıldığının yazılmasıdır ama; bu dört büyük kola ayrılan yer ifadesiyle kastedilen yer, Hermon Dağı ise, yani Tevrat'ın anlatımı ile "Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu" denilen yer ise, alın size Aden Bahçesinin gerçek yeri.

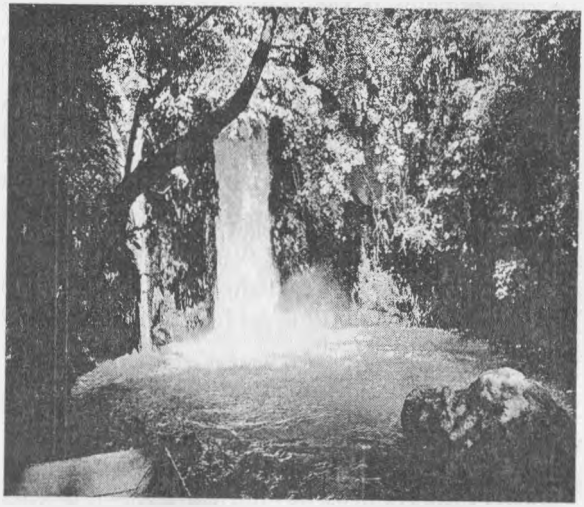
Yani Hermon Dağı'nın güneyi ile Huleh Gölü'nün hemen kuzeyinde bulunan bol akarsulu ve yemyeşil olan bölge. (Resim 2-4)

Resim: 2

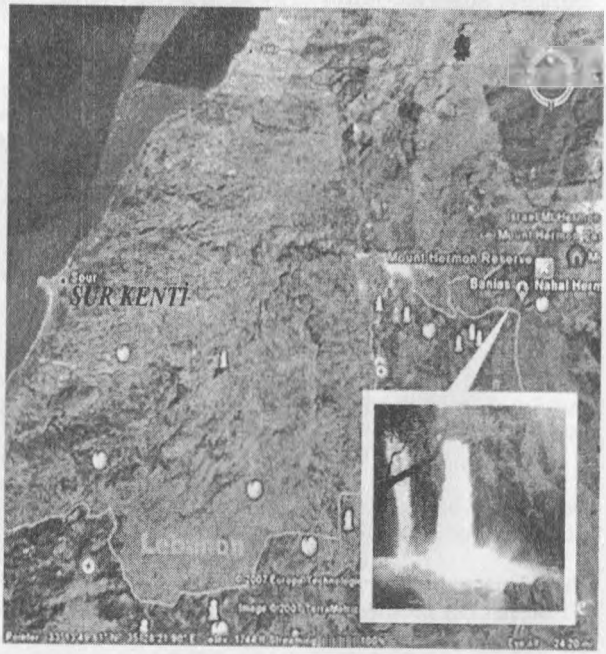

[146] Bu akış hızı nedeniyle neredeyse tarih boyunca ulaşım amaçlı olarak kullanılamamıştır.

[147] Kinneret veya Celile Gölü olarak ta bilinir.

Resim: 3 Banias
Kaynak: Wikipedi

Resim: 4
Kaynak: Google

Rastlantıya bakın ki; Kutsal kitabın bildirdiğine göre; Yakup soyunun bir bölümü de bu bölgede yaşamış ve çoğalmışlardır. **"Manaşşe oymağının yarısı Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir, yani Hermon Dağı'na kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı."**[148]

Ne kadar gariptir ki;" **"Jared" in gününde Heremon dağına inenler hepsi hepsi iki yüz kişiydiler"** dedikleri tanrıların oğulları da bu Heremon yani Hermon Dağı'na inmişlerdir. [149] Jared ya da Yared dedikleri de Âdem'in altıncı kuşaktan torunu ve ünlü Hanok'un babasıdır.[150]

CENNET VE CEHENNEM

Yasak en tatlı meyvedir.

İtalyan Ata Sözü

Şimdi bir soru: Rab Tanrı Aden bahçesini ne zaman dikmiş ve orada iyi meyve veren türlü türlü ağaçları ne zaman yetiştirmiştir?

Bu sorunun en mantıklı yanıtı; Dünya yaratıldıktan hemen sonra ama insanın yaratılmasından biraz önce olduğu şeklinde verilebilir.

Bu durumda sorun şudur: Rab Tanrı henüz insanı yaratmadı ise; ilk ırmağın adının Pişon olduğunu ve bu ırmağın Havila sınırları boyunca aktığını bilmekle kalmayıp, orada iyi altın, reçine ve oniks de bulunduğunu bilen; bilmekle de kalmayıp Kutsal kitaba yazan bu mucizevî yaratık kimdir ve bunları nereden bilmektedir?

Üstelik bilgisi bu kadarla da sınırlı değildir. İkinci ırmağın adının Gihon olduğunu bilmekle yetinmemekte ve Kûş sınırları boyunca aktığını da söylemektedir.

İnsan henüz yaratılmadığına göre bu ırmakların adını kim vermiştir; İnsan yoksa Havila ülkesi ne demektir? Havila ülkesinde bulu-

[148] 1. Tarihler 5: 23
[149] Daniken, a.g.e. sh.71
[150] Nisim Behar, a.g.e. sh.162

nan iyi altın, reçine ve oniks bilgisi nereden ve nasıl edinilmiştir? Havila ülkesinde bulunan altını kim bulmuş ve bu iyi altına "altın" adını kim vermiştir? Burada iyi altından kasıt; tahmin ettiğimiz gibi ayarı, yani saflık derecesi yüksek altın ise; insanın yaratılmasından önce bu teknolojik bilgiye nasıl ulaşılmıştır? Siz bu soruları daha da çoğaltabilirsiniz ama bunlar herhangi bir yanıtları olmayan sorulardır.

Bu karışıklığın nedenleri açıktır. Çünkü "Aden yani cennet bir Yahudi buluşu değildir. Aden sözcüğü Sümerlerden gelir. Akat dilinde yine cennet demek olan "edenu" kelimesinden türemiştir."[151]

Bu sözcükte Babil dilindeki Edinu yani "Bahçe" anlamına gelen kelimeden doğmadır.[152] Bu o kadar böyledir ki; bugün de İbranicesi Gan Eden'dir ve "cennet" değil, ***"Eden Bahçesi"*** anlamındadır.[153] Anlama yeteneği kıt Yahudi peygamberleri Mezopotamyalılardan yürüttükleri bu konuyu tam olarak anlamadıkları için konuyu böylesine karıştırmışlardır.

Bir diğer gariplik ise Tanrının "bahçe dikmesi" ve ağaç yetiştirmesidir. Bunlar tanrısal değil, tarımsal eylemlerdir. Her iki ifadede de anlatılan bir "yaratma" eylemi değil; bir ekme biçme faaliyetidir. Altı günde dünyayı yapan tanrıların; bir bahçe dikmek için ellerinde kazma kürek günlerce çalıştığını düşünmek, kocaman bir saçmalıktır. Ama tanrıların yıllarca sürmesi gereken bir "iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaçlar yetiştirmesi" eyleminin saçmalığı yanında daha masum kalmaktadır.

Bunun nedeni de yine Yahudi peygamberlerinin Sümerlerin cenneti olan **"Dilmun'un meyve bahçeleri ile tanrıların cennet bahçesi"** olması konusunu yanlış anlamalarıdır. Bunu en açık kanıtı da Yahudilerin Cennet'in karşıtı olan Cehennem kavramından habersiz oluşlarıdır.

"**Peki, Yahudilerde cehennem yok mudur?**" diye sorar Messadıe.

---

[151] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh.386

[152] H.Örs, a.g.e. sh.301

[153] İng. Garden of Eden (İbranice גַּן עֵדֶן, *Gan Eden;* Arapça : جَنَّة, *Jannat. Cennet'te buradan gelir.*

Yanıtı da ondan alalım: **"Şaşırtıcı gerçek olmadığıdır. Ölülerin gittiği Şeol bizim cehennemimizle kıyaslanacak bir cehennem değildir. Burası bir sessizlik ve unutma toprağıdır. Ölen bütün insanlar oraya gitmektedirler.** ***"Kıvamsızlık ve boşluktan oluşur; karanlık ve toz onun özellikleridir."*** Bu, ***"dönüşü olmayan ülkedir."***

Bu terim de Mezopotamyalılardan ödünç alınmıştır. Tıpkı bu yerin tanımının Asur-Babillilerin **"Arallu"**sunda yazılı olması gibi. Bu **"Eyüp'ün kitabına[154] göre iyi ya da kötü, kral ya da köle "** ***bütün canlıların buluşmasıdır."*** **Ne cennet ne de cehennem vardır; tıpkı Hıristiyanlığın daha geç keşfi olan "Araf" gibi."[155]**

Kutsal kitap ve Ölüdeniz yazmaları uzmanı Prof. Geza Vermes' de bu konuya şu katkıyı yapar: **"Kutsal kitap çağında Yahudiler, ahiret ve ahiret mekânına fazla ilgi göstermiyorlardı.** Eski çağlardaki ataları gibi, ölümden sonra, adil ya da günahkâr herkesin Sheol'de, yeraltında, aynı sefil ve karanlık varoluşu paylaşacaklarını düşünürlerdi; öyle ki burada tanrı bile unutulurdu. **Genel beklenti, uzun ve zengin bir yaşam sürmek, çok çocuk sahibi olmak, ailenin yanında huzur içinde ölmek ve atanın kabrine gömülmekti."[156]**

Yahudi bilgeleri ise birinci elden konuyu daha da açıklayıcı olan bilgiler verirler."**Yahudilikte "gehinnam" yani Araf, başlıca dini inançlarda tarif edilen cehennem kavramından çok farklıdır. Gehinnam; ruhun varlığının bir sonraki seviyesine ya da ebedi ödüle ulaşmadan önce arındığı ara aşama olarak görülmektedir."[157]**

Bu söylemde yüzlerce yıl içinde geliştirilen ve tıpkı Hasan Sabbah'ın fedailerine aşılanan ölümsüzlük düşüncesine benzer. **"Yahudi halkı için ölüm korkulacak bir şey değildir. Aksine bir yaşamdan diğerine geçiştir."** [158]

---

[154] Tevrat'taki Eyüp'ün Kitabı da Sümer kaynaklıdır, yani yürütülmüştür.
[155] G. Messadıe, a.g.e. sh.399
[156] G. Vermes, a.g.e. sh.115
[157] A.Parry, a.g.e. sh.255
[158] A. Parry, a.g.e. sh.250

Bunlar belki güzel sözlerdir ama nedense kimsenin söylemediği şey de Şeol'un; "Araf" ya da benzeri bir yer adı değil, doğrudan "**Kenanlıların cehennem tanrıçasının adı olduğudur.**"[159] Buradaki cehennem kelimesi de tabi ki bizim anladığımız anlamda bir cehenneme işaret etmez. Putperest dinlerin kötü olduğunu düşündüğü bir yeri ifade eder. Yani Şeol gibi ne olduğu çok da iyi bilinmeyen bir yerdir.

Üstelik Hıristiyanlıkta var olan dört farklı İncil ve mezheplerin farklı yorumları nedeniyle cehennem; değişikliğe de uğrayan bir kavramdır. Vatikan'a göre cehennem tartışılmaz bir gerçektir ama buna karşılık İncil'de cehennemin ayrıntılı bir tarifi yoktur. Biraz önce de belirtmiş olduğumuz gibi; Yeni Ahit'te Cehennem olarak tercüme edilen İbranice sözcük "**Şeol**" kapalı yer, mezar, çukur anlamında olan bir sözcüktür.

Yahudi Rabbileri de bunu açıkça itiraf ederler zaten. "**Cehennem sözcüğü İbrani kutsal yazılarının hiçbir yerinde geçmez. Tora yaşam sonrası aşamadan söz ederken Şeol yani "Çukur" sözcüğünü kullanır.**"[160]

Bu belirsizliğin doğal bir sonucu olarak, Cehennem kavramı da her yerde aynı şekilde algılanmaz. Bunun en güzel örneğini de İskandinav ülkelerinde görebiliriz. Günümüzden sadece beş yüz yıl önce Hıristiyanlıkla tanıştıkları için, "**mutaassıp Hıristiyanlık**" dönemini yaşamamış olan İsveç, Norveç, Finlandiya ve kuzey Danimarka da yaşayan Lap halkının algılamalarına göre, Cehennem "***buzlarla kaplı soğuk bir yer***", Cennet ise Güneş ışıklarının cömertçe ısıttığı "***sıcacık bir yer***"dir. Açıkça görüldüğü gibi bu algılamanın nedeni Kuzey kutbuna yakın soğuk ülkelerde yaşayan Lap halkının yaşadığı iklimden kaynaklanmaktadır. [161] Kuzey kutbu yerine Çöllerde yaşasalardı, bu algılamaları daha farklı olacaktı.

---

[159] H.Örs, a.g.e. sh.301

[160] A.Parry, a.g.e. sh.256

[161] Şunu da belirtmek gerekir ki; Batı'nın aydınlanma çağı dediği dönemde yapılan bütün keşiflerin yani bilgilenmenin, büyük çoğunluğu bu Protestanlar tarafından yapılmıştır. Bunların içinde Katoliklerin payı neredeyse yok denilebilecek kadar azdır. Nedeni de Katolik kilisesinin bilim adamları ve bilim üzerindeki fanatik baskısıdır.

Bu noktada kimsenin söyleyemediğini yine biz söyleyelim: Judeo-Hıristiyan teologların çıkış noktasına dayanak olarak İncil de, insanlara yalnızca iki çıkış noktasının var olduğunu söyler. Bunların adı Cennet ve cehennemdir ama bu kavramların Türkçe karşılığını aradığımız zaman" **affedilmek ya da cezalandırılmak**" kavramlarına ulaşırsınız. Tıpkı aydınlık ve karanlık ya da siyah ve beyaz gibi.

Bunlarında cennet ve cehennemle kavramsal bir ilgisinin olmadığı açıktır. Zaten "**Affedilmenin" temel şartının kiliseye bağış yapmak**" ya da günah çıkartmak ve benzerleri gibi koşullara bağlı olmasını anlaşılamaz kılan şey de budur. Sonuç, "cezalandırılmak" konusuna neden ve sahne olacak olan cehennem kavramının, ne Eski ne de Yeni Ahit'te yer almamasıdır. Bunun yanı sıra Hıristiyanlıktaki cehennem'de Eski Ahit'teki yer değil, deyim yerindeyse, modernize edilmiş bir cehennemdir çünkü kaynağını doğrudan Mazdacılıktan alır.[162]

Zaten önemli olan da "**kiliseye bağış yapmak**" olduğundan kavram, başta Vatikan'daki Kardinal ve Judeo-Hıristiyan bilgeler olmak üzere, kimsenin umurunda bile değildir.

"Yehova (*Rab Tanrı*) Aden bahçesine bakması ve onu işlemesi için Âdem'i oraya koydu. Ona *'bahçede istediğin ağacın meyvesinden yiyebilirsin'* diye buyurdu. Ama iyiyi kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün. Sonra *'Âdem'in yalnız kalması iyi değil'* dedi. Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." [163]

Burada hemen belirtmemiz gereken bir nokta vardır. Bir tek kelimesinin bile değişmediği söylenilen Tevrat'ın eski tercümelerinde bu yaratacağım sözü yerine "**yapacağım**" şeklinde bir söz vardır ve ayet şu şekildedir." **Adamın yalnız olması iyi değildir; kendisine uygun bir yardımcı yapacağım"**[164]

İngilizce tercümede de "**I will make**" yani yapacağım şeklinde

---

[162] G. Messadıe, a.g.e. sh.502 Mazdacılık; aslında çok daha eski olan Vedaların, Zerdüşt tarafından yeniden düzenlenmiş halidir.

[163] Yaratılış,

[164] İlhan Arsel, Tevrat ve İncil'in Eleştirisi, sh.25 Kaynak Yayınları, 2001

yerli yerinde durmaktadır.[165] Eski Tevrat'ta da aynı şekilde "yardımcı yapayım" şeklinde yazılıdır. [166] " **Kendisine uygun bir yardımcı yapayım."**[167] Tevrat'ın Yeni Dünya Tercümesinde ise açıkça yazılıdır: **"Ona kendisini tamamlayacak bir yardımcı yapacağım."**[168]

Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi "yapmak" ve "yaratmak" arasındaki farkı açıklamaya gerek bile yoktur. Üstelik Yahudi mistisizmi bunun tersini de söyler. Buna göre bu yardımcıyı yapma fikri de tanrıya ait değildir; çünkü Yahudi peygamberleri; Âdem **"Bu yüzden şöyle bağırdı: Ben hariç her yaratığın uygun bir eşi var!" ve tanrıya bu haksızlığı gidermesi için yalvardı"** diye yazarlar.[169] Yani Âdem'e bir yardımcı ya da "eş" yapmayı da Tanrı akıl edememiş, bunu ondan Âdem istemiştir.

Ama bundan çok daha önemli olan konu, Adam'ın kendisinin niçin yapıldığıdır. Tevrat'ta Yaratılış 2: 5'te **"Toprağı işleyecek insan da yoktu"** ifadesi dışında bunun hiçbir açıklaması yoktur.[170]

İlle de toprağı işlemek lazım geliyorsa, Yehova zaten Âdem'i yapmadan önce de ***"doğuda, Aden'de bir bahçe dikmiş; Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirmiştir."*** Yani Âdem zaten hazır olan ***"işlenmiş"*** bir bahçede yapılmıştır. Bu durumda Âdem'in ne işe yarayacağı da anlaşılabilir değildir. Ama gene de Yahudi peygamberleri ***" RAB Tanrı Âdem'i topraktan yarattı (yani yaptı) ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Âdem yaşayan varlık oldu "***diye yazarlar. Yahudilikten Müslümanlığa geçtiğini iddia eden bir Yahudi peygamberi de hadis adı altında; "Âdem'in yaratılması için kullanılan çamurun hepsi harcanmadı, artan çamurdan da ağaçlar yaratıldı" şeklinde bir uydurmayla kendi sapıklıklarını bize de bulaştırmaya çalışır.[171]

---

[165] "And the LORD God said, It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him." Genesis 2: 18

[166] A.Parry, a.g.e. sh.67

[167] Bereşit 2: 18. Zik. A.Parry, a.g.e. sh.67

[168] Yaratılış 2: 18

[169] Vera Zıngsem, Lilith, sh.37

[170] Yaratılış 2: 5

[171] Kaan Göktaş, a.g.e. sh.24 Bu da ayrı bir yaradır yeri gelirse anlatmaya çalışacağız.

Ölü Deniz Yazmalarında bu konuda önemli bir bilgi kırıntısı bulabiliriz. Bu bilginin önemi; bu elyazmasında, Âdem'in Tevrat'ta yazıldığı gibi Aden bahçesine bakmak için değil, dünyayı yönetmek için oraya konulduğunun yazılı olmasıdır. **"...Adamı, dünyayı yönetmesi ve yerin meyvelerini yemesi için oraya koydu."**[172]

Böylece Tevrat anlatımında eksik olan "nedensellik" bağı Ölü Deniz Yazmalarında kurulmuş olmaktadır. Bu da ara sıra vurguladığımız gibi Tevrat'ı yazanların Ölü deniz yazmalarından haberi olmadığını bir kez daha kanıtlar. Adam; Aden bahçesinde sabahtan akşama meyve yesin yatsın diye değil, dünyayı yönetmesi için oraya konulmuştur. Elbette bu işi tanrı adına yapacaktır ama; sonuçta Adam'ın neden yaratıldığı da Tevrat'tan değil, ancak bu elyazmalarından anlaşılmaktadır. Tevrat'ın anlatımında; Adam, Aden bahçesine konulmadan önce de, bahçeyi işleyenin Adam değil, **"Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştiren"** tanrı olması da Adamın bahçeyi işlemek için oraya konulmadığını göstermektedir.

Bu konu sanıldığından daha önemlidir çünkü Ölü Deniz yazmalarında var olan; **"Adamın dünyayı yönetmek üzere"** Aden bahçesine konulduğu doğru ise, Tevrat'ın yaratılış hikâyesini sil baştan değiştirmek gerekir. Siz bu bilginin üzerine biraz önce söylemiş olduğumuz **"İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı"** cümlesindeki çoğul anlamı yüklerseniz konu daha anlaşılır hale gelir.

Bunun doğal sonucu da Asser'in kızı Sera gibi elini kolunu sallayarak Eden Bahçesine girip çıkan insanların anlaşılabilir hale gelmesidir.[173] Ki bu da bütün Judeo-Hıristiyan teolojinin yeniden düzenlemesi gerektiği anlamına gelir. Ki bu da neredeyse olanaksızdır ve iki dinin birden el ele tutuşarak yıkılıp gitmesi demektir. Neden derseniz; bu anlattıklarımızın ışığında Âdem; İsa'nın ilk örneği gibi durmaktadır da ondan.

"Rab Tanrı (Yehova) **yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tü-**

---

[172] Geza Vermes, a.g.e. sh.467

[173] Bu Asser'in kızı Sera Tevrat'ta vardır. Eski Tevratları kullanan M. İlmiye Çığ, kadın peygamberlerden birisi olduğunu yazar. Yeni Tevratlarda sadece Asser'in kızı Sera'dır.

münü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Âdem'e getirdi. Âdem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. Âdem bütün evcil ve yabani hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir *'yardımcı'* bulunmadı. Rab Tanrı Âdem'e derin bir uyku verdi. Âdem uyurken Rab Tanrı, onun kaburga kemiklerinden birini aldı ve yerini etle kapadı. Âdem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Âdem'e getirdi. Âdem *'işte bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir'* dedi. Ona kadın denilecek. Çünkü o adamdan alındı. Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. Âdem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı."[174]

Kutsal kitap'taki Âdem ile Havva hikâyesinin başlangıç kısmı budur. Ama Prof. Muazzez İlmiye Çığ, buna itiraz eder. Sümerolog M. İlmiye Çığ'a göre, **" Bu hikâyeye esas olan Sümer tanrıçasının adı, kaburganın hanımı anlamına gelen Nin-ti'dir. Bu kelimede Nin "hanım", ti "kaburga"dır. Ti'nin diğer anlamı "hayat"tır. Bu hikâye Tevrat'a geçerken kaburgadan bir kadın yaratılmış ve ti kelimesinin ikinci anlamı alınarak "kaburganın hanımı" yerine İbranice de " hayat veren hanım" anlamına gelen " Havva " adı verilmiştir."**[175]

Witcombe ve diğer sayısız kaynakta Prof. Çığ'ın bu tespitini doğrular.[176] M. İlmiye Çığ'ın bu açıklaması Yahudi peygamberlerinin, Ti'nin ikinci anlamını bilmediklerini ortaya koyar. Bu da bizim her fırsatta söylemeye çalıştığımız gibi, 47 yıllık bir Babil sürgünü sırasında, Yahudi peygamberlerinin Mezopotamya kültürünü öğrenemeyecekleri tezimizi doğrular. Zaten sürgünün kendisi de uydurma olduğundan, bölge efsanelerinden birisinden yürütülmüş olması daha olasıdır.

Eski Ahit'te ki bu Adam, adı da dâhil olmak üzere Sümer mitolojisinde ki Adapa efsanesinin bir kopyasıdır. Sümerlerin yaratılan ilk insan olarak kabul ettikleri Adapa, efsaneye göre tanrı Enki'nin

---

[174] Yaratılış, 2: 8-24

[175] Muazzez İlmiye Çığ, http://turkoloji.cu.edu.tr/GENEL/27.php

[176] L. C. E. Witcombe. Evrensel kültür Dergisi

oğludur ve tufan öncesi ilk Sümer kenti olan Eridu'nun kralıdır. Krallık görevinin yanı sıra rahip ve üfürükçüdür. (kötü ruhları kovan kimse) Öldükten sonra "Apkallu" yani yedi büyük bilge'den biri olmuştur. Babası Enki tanrıdır ama oğlu Adapa'ya ölümsüzlük verememiştir. Bu durum Adapa efsanesinde şöyle anlatılır:

"Bilgelik verdi ona,

Ona bilgiyi verdi.

Ebedi hayat vermedi ona."[177]

Adapa ismi de Akatça'da **"Adam-erkek insan"** anlamındadır. Amorluların dilinde Adamu'dur. Eski Ahit'te de yaratılış sırasında **"Adam"** olarak isimlendirilmesine karşın, Aden bahçesinde iken her nedense **"Âdem"** şeklini alır. Âdem her üç semavi din tarafından da ilk insan olarak kabul edilir. Türkçeye Fars-Sanskrit dil kökeninde bulunan **"Adamas"** sözcüğünden "adam-erkek " şeklinde geçmiştir. İlahiyatçı Vera Zıngsem; Âdem isminin Adamah kelimesinden türetildiğini ve bunun anlamının aslında "toprak" veya "ekilecek alan" yani tarla olduğunu yazar.[178] Yahudi dilinde ise ilgisiz bir şekilde "kızıl toprak" anlamındadır. Bu nedenle de Âdem'in Kızılderili olduğunu bile düşünmekle kalmayıp bunu yazan bilge bilge adamlar da vardır.

Oysa gerçek farklıdır. Hans Martin'in kitabının 81. Sayfasında yazılanlara göre; Avram'ın uzun süre yaşadığı söylenen Hevron, kırmızı toprağıyla ünlüdür. İnsanların bu kırmızı toprağı güç verdiği ve birçok hastalığı iyileştirdiği inancıyla yedikleri, daha sonra Müslüman tüccarların bu toprağı alarak Mısır'a, Hindistan'a kadar götürdükleri ve baharat karşılığı sattıkları da söylenenler arasındadır.[179] Bu durumda daha önce Avram için kullanılan bir isim olduğu da düşünülebilir.

Havva adının da bugünkü Musul yöresinde yaşamış ve bir devlet kurmuş olan Hurrilerin Ana Tanrıçası Heva'dan geldiği söylenir.

---

[177] Rosenberg, Dünya Mitolojisi. Sah.78

[178] V.Zıngsem, a.g.e. sh.85

[179] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 66 Bize kalırsa bu kırmızı toprak, eskiden hamamlarda sabun niyetine kullanılan ve gerçekten para verip alınarak kullanılan kil'dir

Tevrat'ın bu Hurrilerden "Horlular" olarak sıkça söz etmesi de bu olasılığı güçlendirir.

Kelime kökünün 'Hebe, olduğu ve Hitit yazıtlarında Hepa, Hepat ya da Hepatu diye adlandırılan büyük Güneş Tanrıçasının Yunancalaştırılmış adı olduğu da söylenir. Hitit yazıtlarında, bu Tanrıçaya, 'sedir ağaçlarının ülkesinde' tapıldığı belirtilir. Sedir ağaçlarının ülkesi denilen yer, Lübnan'dır. Hitit kaynaklarında tanrıça için **"Sen Hitit ülkesinde Arinna'nın Güneş Tanrıçası adını taşırsın. Sedir ağaçları ülkesinde adın Hepat'tır"** diye yazılması da bu söylediğimizin doğrulanması olur. Üstelik bu tanrıça Hepat Hurri dininde Tanrı Teşup'un da karısıdır.[180] Daha sonra ele alacağımız hikâyede Yakup'un çocuklarının ziyaret ettiği Hor Dağı'da Horluların yani Hurrilerin ülkesinde olması gerektiğine göre; bu durumda yukarıda sözünü ettiğimiz Hurrilerin, yani Tevrat'taki Horluların tanrıçası Hepa=Hebe,Heva'nın, Havva'nın ta kendisi olduğu daha net söylenebilir.

M. İlmiye Çığ ise bu konuda şunları yazar. "Tevrat'a alınırken konu biraz değiştirilerek, kaburgayı iyi eden Tanrıça, ondan yaratılan kadın olmuş. Adına da, Tanrıçanın adının ikinci anlamı alınarak "yaşamın hanımı" manasına gelen Havva denilmiştir."[181]

Sümerlerin cenneti olan Dilmun ise Eski Ahit'de anlatılandan çok farklı olan ve bugün ki anlayışa çok yakın bir cennettir. Prof. Çığ Dilmun'u şöyle anlatır: **"Sümer'de Dilmun adında saf temiz tanrıların yaşadığı bir ülke var. Hastalık, ölüm bilinmeyen yaşam ülkesi. Fakat orada su yok. Su tanrısı, güneş tanrısına, yerden su çıkararak orasını tatlı su ile doldurmasını söylüyor. Güneş tanrısı istenileni yapıyor. Böylece Dilmun meyve bahçeleri, tarlaları ve çayırları ile tanrıların cennet bahçesi oluşuyor. Bu bahçede yer tanrıçası 8 şifa bitkisi yetiştiriyor. Bunlar meyvelenince bilgelik tanrısı Enki hepsinden tadıyor. Yenmesi yasak olan bu meyveleri yiyen tanrıya, tanrıça çok kızıyor ve onu ölümle lânetleyerek ortadan yok oluyor... Diğer tanrılar büyük güçlüklerle yer tanrıçasını bularak tanrıyı iyi etmesi için yakarıyorlar. Tanrı-**

[180] E. Akurgal, a.g.e. sh.123
[181] M. İlmiye Çığ, a.g.e. sh.69

ça, tanrının 8 bitkiye karşı hasta olan 8 organı için birer şifa tanrısı yaratıyor. Bunlardan 5 tanesi Tanrıça. Hasta olan organlardan biri kaburga. Onu iyi eden tanrıçanın adı, kaburganın hanımı anlamına gelen Nin. ti'dir. Bu kelimede Nin Hanım, ti kaburgadır. ti'nin diğer anlamı "yaşam"dır."[182]

Sümerler de günümüzdeki cennet kavramının neredeyse aynısı olan bu Dilmun cennetini şöyle tanımlarlar.

"Dilmun'da karga bağırmadı.

İttudu kuşu İttidu kuşuna haykırmadı,

Aslan öldürmedi.

Kurt kuzuyu parçalamadı.

Oğlak yiyen yaban köpeği bilinmiyordu."[183]

Yukarıda söylemiş olduğumuz gibi Tevrat anlatımında Âdem'in Aden bahçesine nasıl bakacağı ve onu nasıl işleyeceği de çok anlaşılır olmamakla birlikte, Âdem in bütün hayvanlara nasıl isim verebildiği bütün bunlardan daha da anlaşılmazdır. Burada ister istemez Daniken'in bahsettiği ve melek Raziel'in Âdem'e verdiği safir taşı hikâyesini hatırlıyoruz.[184] Ama bundan da önemli olan; Babil'in Enuma Eliş söylencesinde yeri, göğü ve diğerlerini isimlendirme olayı ile bire bir örtüşen bir adlandırma olayıyla karşı karşıya olmamızdır. [185]

"Yukarıda, adı yokken göğün daha
Aşağıda, yerin daha adı yokken.
Saptandı sonra tanrılar
İnsanın adı konduktan sonra
An, göğü alıp götürdükten sonra
Enlil yeri alıp götürdükten sonra"[186]

---

[182] M. İlmiye Çığ, http://turkoloji.cu.edu.tr

[183] N.Kramer. Tarih Sümer'de Başlar, sh.125

[184] Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi- 2 Yalanlar, Çelişkiler, Uydurmalar.

[185] Enuma Eliş olarak bilinen metin 1845 tarihinde Ninova'da yapılan kazılar sırasında bulunmuştur. Yedi kil tablet üzerine çivi yazısıyla kazılmıştır ve iddia edildiği gibi Sümerce değil eski bir Sami dili olan Akatça yazılmıştır ve Sümerce tam bir kopyası yoktur.

[186] Rosenberg, Dünya Mitolojisi, sh.242

Bunun üzerine, Sümerlerde adı olmayan bir şeyin **"yok sayıldığı"** bilgisini de eklersek, bu her şeye bir isim verilmesi meselesini aydınlığa kavuşturmuş oluruz. Çünkü Sümer inanışına göre var edilen her nesneye bir ad koymak gerekir ve adsız nesne yok sayılır.[187]

Eden Bahçesindeki bir diğer anlaşılması zor konu da evcil hayvan meselesidir. Tanrının kendisi yapması gerekirken, onun yerine Âdem bütün hayvanlara isim koymuştur ve bu anlaşılır bir şeydir. Ama evcil hayvanlar konusu aynı derecede anlaşılır değildir. Yani Rab Tanrı Yehova cennet bahçesinde tavuk mu besliyordu? Ya da cennet bahçesinin bir köşesinde süt veren inekler mi otluyordu gibi münasebetsiz bir soruya verebileceği hiç bir yanıtı yoktur.

Hayvanlar arasında Âdem'e bir "yardımcı" aramanın da bir anlamı yoktur. Bu nedenle bazıları bu yardımcı kelimesinin ***"arkadaş"*** olarak anlaşılması gerektiğini söylerler. Ama bunun da hem bilinen tehlikeleri vardır hem de yeri göğü yaratan tanrının derdini anlatamadığı gibi hoş karşılanmayacak düşüncelere yol açar. İşin doğrusu; hizmetçi diyemedikleri için yardımcı yazdıkları olmalıdır. Neyse ki Yahudi ideolojisinin ünlü masal kitabı Talmud buraya da yetişir ve aynen şunları söyler:" **Âdem bütün hayvanlar ile çiftleşmiş fakat Havva'nın verdiği tadı hiç birinde bulamamıştı"**[188]

Yazılanlar aynen budur ve bir yanlışlık yoktur. Yahudi peygamberlerinin bazı konularda takıntılı olduğunu daha önce söylemiştik ama bu artık takıntı ötesi rahatsızlıklarının da bulunduğunun açık ifadesidir.

Üstelik kutsal kitabın anlatımı içinde henüz Havva yapılmamıştır bile. Bu söylem Havva'nın da diğer hayvanlarla birlikte Âdem'in önüne getirildiğini vurgulamak gibi; amacını da haddini de aşan bir maksat taşıyorsa eğer; bu açıkça Havva'nın yani bir başka ifadeyle "kadının", dolayısıyla da kadınların hayvan olduğunu söylemektir. Judeo-Hıristiyan aylaklar belki farkında değillerdir ama İsa'nın annesi Meryem'de bu kadınlar arasındadır.

---

[187] M. İlmiye Çığ, Uygarlığın Kökeni Sümerliler 1, sh. 118
[188] Talmud, Yebomoth 63a

Üstelik ve ne yazık ki amaç bu olsa gerektir; çünkü Talmud yazarı bilge kişi sözlerine devam ederek şunları da yazar: **"Yılan Havva'nın içine müthiş bir şehvet sokmuştur."**[189]

Talmud'a inanmayanın Yahudi sayılmadığını ve Talmud'un Tevrat'tan daha üstün tutulduğunu daha önce vurgulamıştık. Bu bağlamda Cennet bahçesindeki ilk günahın meyve yemekle bir ilgisi olmadığı ve yılan olarak tanımlanan varlıkla, Havva'nın cinsel ilişkisi olduğu da söylenebilir. Bu da Daniken'in eski Yahudi efsanelerinden aldığı; Havva'nın cennet bahçesinde tecavüze uğradığı ya da baş melek tarafından baştan çıkartılarak hamile bırakıldığı şeklindeki hikâyelerin, bütünüyle asılsız olmadığına işaret eder.[190]

Ancak bütün bunlar bile; ilk insan Âdem'in hayvanlarla ilişki peşinde koşan bir sapık; ilk kadın Havva'nın da kucaktan kucağa gezen hafifmeşrep bir kadın olduğu söylemlerinin bir kutsal kitap içerisinde nasıl yer alabildiğini anlaşılabilir kılmaz.

Hiç istemediğimiz halde buraya almak zorunda kaldığımız bir konu daha vardır. Okuduğunuz zaman neden almak istemediğimiz de anlaşılacaktır zaten. Bazıları bunlara teolojik tartışma falan deseler de düpedüz saçmalıktır. Bu saçmalığın nedeni ise Âdem'i bir sapık, Havva'yı kolay bir kadın yapan Yahudi peygamberlerinin; bu kere de Tanrı'ya bir eş bulma çabalarıdır. Sonunda onu da başarmış ve Tanrının Şekina adında bir sevgilisi olduğunu yazabilmişlerdir.

Bilinen nedenlerle bazıları bunu Tanrının dişi yüzü olarak anlamayı ve anlatmayı tercih ederler ve bunun nedenini de Şekina'nın ikametgâhının Yeruşalim'deki tapınak olmasına dayandırırlar.[191]

---

[189] Talmud, Yebomoth 63 a

[190] E.V. Daniken'in bu kitabını bulamayanlar bu efsaneleri **http://philologos.org** adresinde İngilizce olarak bulabilirler.

[191] R. E. Friedman Mısır'da Elafantine Adasında bulunan bir mabet'te "***Yahve'nin yanı sıra birisi erkek, diğeri dişi olmak üzere başka iki tanrıya daha ibadet edildiğini***" yazar. Eski dinler söz konusu olduğunda bu da sıra dışı bir olay değildir ve mesela Samilerde ortak tanrı isimlerinden birisi de Akatça da ki İşar'dır. Bu tanrı ismi Kenan dilinde Athart, Güney Arabistan'da Athar, Habeş dilinde Astar'dır. Burada önemli olan bu ismi taşıyan tanrılardan ilk ikisinin dişi, diğer ikisinin erkek olmasıdır. Tanrıların böyle yer, isim ve cinsiyet değiştirmeleri de sık görülen olaylardandır. Yine örneğin Akatların güneş tanrısı Şamaş erkek olduğu halde, Ras-Şamra'daki güneş tanrısı Şapaş dişidir.

Çünkü Yahudilerin Sohar kitabından kaynaklanan bir geleneğe göre; "Lilith ve Şekina sadece yer değiştirirler." Bu olay tapınak yok edildiğinde ve Şekina, Efendisinin verdiği görevle **"sürüsünün ayak izlerini"** yani İsra-el oğulları sürüsünü izlemek üzere gönderildiğinde meydana gelir."[192]

"Kral (yani Tanrı) **Şekina'yı yanından gönderdi ve hizmetçi Lilith'i onun yerine koydu. Bu hizmetçi Lilith bir gün aşağıdaki ülkeyi yönetecektir, bir zamanlar Şekina'nın üzerinde hüküm sürdüğü gibi. Fakat adı kutsanmış olan Efendi, zamanı geldiğinde eşini tekrar yanına alacaktır. Kral ve Hanım'dan daha çok kim sevinebilir buna?"**[193]

Bütün bu hikâyeler Yahudilerin **"Işığın kitabı"** olarak anılan Sohar kitabında kayıtlıdır. Bu kitap en önemli kabalistik eser olarak bilinir ve 13. yüzyılda Endülüs Krallığı zamanında İspanya'da oluşturulmuştur. Bu kitabın yazıldığı dilin "Aramice " olduğunu önemli bir bilgi notu olarak belirtmemiz gerekiyor. Bu bilginin önemi İbranice dili konusunu ele alacağımız bölümde daha iyi anlaşılacaktır.

Kral ve Hanım'ın sevincine dönecek olursak; elbette **"Kral** (yani Tanrı) **sevinecektir; çünkü Şekina** (yani karısı) **ona geri dönmüştür ve hizmetçiden** (Lilith'den) **ayrılmıştır. Şekina sevinecektir; çünkü Kralıyla tekrar birleşmiştir."**[194]

Kral hanımından neden ayrıldı ve Kral neden bir süre Lilith'i onun yerine koydu diye soruyorsanız eğer; Yahudi peygamberlerinin kararı kesindir. **"Eşi tarafından gönderildiği sürgün, Şekina'nın başına sadece İsrail'in günahları nedeniyle gelmiştir."**[195] Çünkü İsra-el'in oğulları günahları nedeniyle tapınağın yıkılmasına ve kendilerinin Babil'e sürgün edilmesine yol açınca; Kral **"sürüsünün ayak izlerini"** takip etmek istemiş ve bunun için hanımı Şekina'yı göndermek zorunda kalmıştır.[196] Bu aynı zamanda Kra-

---

[192] V.Zıngsem, a.g.e. sh.47
[193] V. Zıngsem, a.g.e. sh.47
[194] V. Zıngsem, a.g.e. sh.47
[195] V. Zıngsem, a.g.e. sh.47
[196] Bu sözü edilen tapınakta, Babil Sürgünü de bütünüyle uydurmadır. Bizi izlemeye devam ederseniz, bu söylediklerimizin hepsini kanıtladığımızı göreceksiniz.

lın karısından yani Şekina'dan başka gönderecek birisini bulamadığını da söylemek demektir ama Yahudi peygamberleri için bir sorun oluşturmaz.

Kafaları zaten karışık olan Yahudi peygamberleri; bu karışıklığın doğal sonucu olarak konuyu da iyice karıştırınca; bu kere kendileri de işin içinden çıkamazlar. Sonunda Cuma geceleri Tanrının Şekina'sı ile aşk yapması gerektiğini öngörmeye kadar uzatırlar işi. Ama bu kere de yatağın altında Lilith'i aramaya başlarlar.

Alman ilahiyatçı Vera Zıngsem bu konuda şunları yazar. "**Durum en nihayetinde öyle kötü bir hal alır ki Sohar, Lilith'in gücünü ve varlığını, ayırt etmeksizin kadın-erkek arasında meydana gelen bütün cinsel birleşmelerde arar. Hatta, Erev Şabbat** (Cuma gecesi) **günü yapılması öngörülen -kabbalistik düşünceye göre- Tanrının da Şekina'sı ise aşk yaptığı gece bile zan altındadır.**"[197]

Bunun gibi zor bir konu daha vardır. Rab Tanrı Âdem'e bir yardımcı yapmaya karar vermiş ama bunun yerine Âdem'in önüne yeryüzündeki bütün hayvanları getirmiştir. Kutsal metin bize bu hayvanlar arasında Âdem'e bir yardımcı bulunamadığını da bildirir. Ancak bundan sonradır ki Âdem'in kaburga kemiğinden bir kadın yaratılmıştır ve dikkat edilirse bu kadın henüz Havva bile değil, sadece kadındır.[198]

Witcombe bunun; kadının yeni ikincil statüsünü tanımladığını ve aynı dönemde Doğu Akdeniz'in bütün olarak sarsıcı değişimler yaşadığını belirterek; toplumsal ve dinsel kurumları güçlü bir ataerkilliğin damgasını taşıyan Hint-Avrupalı işgalcilerin etkisi olduğunu, yaşanan değişimlerden birinin de kadının toplumsal statüsü ve rolünün büyük ölçüde önemsizleştirmek olduğunu söyler. [199]

Buraya eklenmesi gereken bilgi; bu ataerkil yapının yalnızca Hint-Avrupalı işgalcilerin bir etkisi olmayıp, göçebe bir kavmin, mesela Yahudilerin bölgeye gelirken beraberinde bu etkiyi de getirmiş olmasının da göz önünde bulundurulması gerektiğidir. Hıristiyan-

---

[197] V. Zıngsem, a.g.e. sh.56

[198] Yaratılış 2: 22 "And the rib, which the LORD God had taken from man, ***made he a woman***, and brought her unto the man.

[199] Witcombe, a.g.m.

lık gibi Yahudiliğinde kaynağını Vedacılıktan aldığı düşünülecek olursa, bu olasılık daha da güçlenir.[200]

Bu tartışmaya ilahiyatçı kadın Prof. Phyllis Trible de katılır ve gerçekten ilginç bir yaklaşımda bulunur. Trible'ye göre, Havva ikincil veya bağımlı bir varlık olmanın aksine yaratılışın doruğudur. İlk olarak Âdem'in, ardından Havva'nın yaratıldığı yaratılış sırasının, bir hiyerarşiye ve Âdem'in üstünlüğüne işaret ettiği görüşü, hayvanların Âdem'den önce yaratıldığı gerçeğini göz ardı etmektedir. Âdem hayvanlardan üstün olduğu için yaratılış hikâyesi ters çevrilmeli ve Havva Tanrının mükemmel yaratımı olarak görülmelidir.

Yine Trible'nin vurguladığı bir diğer görüşte yaratılış anında; yaratılış 2:7'ye göre törel olarak adam diye çevrilen **"ha-adam"** sözcüğünün veya Âdem' in cinsiyetinin olmadığıdır. Cinsiyet ancak yaratılış 2: 22' de kadının yaratılması ile devreye girer.[201]

Yahudi kaynaklarında da bu konuda epeyce söylenti vardır. Bunlardan birine göre yapılan ilk insan; öne bakan yüzü erkek, arkaya bakan yüzü kadın olan garip bir yaratıktır.

Daha sonra tanrı yine **"fikir değiştirecek"** ve Âdem'in arkaya bakan yüzünü alacak ve ona uygun bir kadın bedeni yapacaktır. Bir başka Yahudi peygamberi de Âdem'in ilk başta çift cinsiyetli yani erkek ve kadın bedenli olarak yaratılmış olduğunu uydurur. Bu iki beden arkalarından biri birine yapışıktır ama bu garip yaratığın bu haliyle yürümesinin zorluğu açıktır. Yahudi peygamberlerinin yazdıklarına göre daha önce bunu ***"akıl edemeyen"*** İsrail tanrısı; bu nedenle bu çifte cinsiyetli yaratığı ikiye böler ve her yarısına birer kalça ekler. Daha sonra bu iki yaratığı Aden bahçesine götürür ve onlara çiftleşmeyi yasaklar.

Bir başkasına göre de dişi olan taraf, Âdem bütün hayvanlara birer isim verinceye kadar ona yapışıktır. Daha sonra tanrı Âdem'e de-

---

[200] Yalnız Yahudilik ve Hıristiyanlık değil, Asya'nın en büyük yerli dinleri olan Budizm, Hinduizm, Caynacılık, Taoculuk, Şintoculuk'ta, İ.Ö. 1500'e doğru Hint alt kıtasına girmiş olan Vedacılıktan türerler. Bu konuda ayrıntılı bilgi G. Messadıe'nin "Şeytan'ın Genel Tarihi" isimli kitabında vardır.

[201] Witcombe, A.g.m.

rin bir uyku vererek dişi olan yanı Âdem'den ayırmıştır. Böylece bir kadın vücudu elde etmiş ve yaptığı bu kadını gelin gibi süsleyerek Âdem'e sunmuştur.[202]

Bu yaratılış hikâyesinin içine kasıtlı olarak yerleştirilen Âdem'in; **"Ona kadın denilecek"** sözü de kadının ikincil statüsünün önemle vurgulandığı ve Âdem'in diğer hayvanlara ad koyma eyleminin bir devamı olarak görülmekte ve buna "eşek" denilecek gibi bir yaklaşım içermektedir.

"Rab Tanrının yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan kadına ' Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin dedi mi ?' diye sordu. Kadın, *'bahçedeki ağaçların meyvesinden yiyebiliriz'* diye yanıtladı. Ama Tanrı bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi.

Yılan *'kesinlikle ölmezsiniz'* dedi. Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesinden yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.

Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına da verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

Derken günün serinliğinde bahçede yürüyen Rab Tanrının sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. Rab Tanrı Âdem'e *'neredesin ?'* diye seslendi. Âdem, bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim' dedi. Rab Tanrı *'çıplak olduğunu sana kim söyledi?'* diye sordu. *'Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?"*[203]

Yahudi Tanrısının bu sorusu çok açık bir şekilde, cennet bahçesinde Âdem'e çıplak olduğunu söyleyebilecek birinin ya da birilerinin var olduğunun bir kanıtıdır. Bu da; Aden bahçesine serbestçe girip çıkan dokuz kişiden biri olan Asser'in kızı Sera'nın bütünüy-

---

[202] Vera Zıngsem, a.g.e. sh.39
[203] Yaratılış, 3: 1-24

le masal olmadığının da bir kanıtıdır. Ama bu konuya daha sonra değineceğiz. Çünkü burada Âdem'in tanrıya verdiği yanıt da ilginçtir.

***"Âdem, yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi ben de yedim* 'diye yanıtladı.**

Rab Tanrı kadına *' nedir bu yaptığın* ?'diye sordu. Kadın *'yılan beni aldattı, o yüzden yedim'* diye karşılık verdi.

Bunun üzerine Rab Tanrı yılana *'Bu yaptığından ötürü bütün evcil ve yabanıl hayvanların en lanetlisi sen olacaksın'* dedi. *'Karnının üzerinde sürünecek, yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.' Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın"* [204]

Böylece ilk ceza yılan'a verilmiş olur. Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur: Yılan ancak bu cezadan sonra karnı üzerinde sürünmeye mahkûm edildiğine göre; cezadan önce karnı üzerinde sürünen bir canlı değildir. Havva'yla senli benli konuşması da bu söylediğimizin doğrulamasıdır. Bu da yılanın, bu hikâyenin ilk şeklinde, başka bir canlı türü olduğuna işaret eder. Büyük olasılıkla hikâyenin ilk şeklilerinde bir ismi de olan bu canlı daha sonra "düzeltile düzeltile" yılan haline gelmiştir.

"Rab Tanrı kadına *, 'çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim'* dedi. *'Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın. Seni o yönetecek.'* Bu da kadına verilen cezadır ve doğum olayını dışarıda tutacak olursak; kadına verilen ceza kocasına istek duymasından ibarettir.

Bu bağlamda, Aden bahçesinde kadının bir yardımcı olarak yapıldığı ve Âdem'le bir evlilik bağı olmadığı da düşünülebilir. Zaten Âdem'de Havva için her fırsatta ***"yanıma koyduğun kadın"*** deyip durmaktadır. Bu durumda Havva Âdem'in yardımcısı olduğuna göre; Havva'nın istek duyması gereken kocasının kim olduğu da sorulabilir. İşte tam da burada takıntılı Yahudi peygamberinin sözleri anlam kazanmaya başlar. **"Yılan Havva'nın içine müthiş**

[204] Yaratılış, 3: 1-24

bir şehvet sokmuştur."[205] Peki, Âdem ne yapmıştır? **Âdem bütün hayvanlar ile çiftleşmiş fakat Havva'nın verdiği tadı hiç birinde bulamamıştır"**[206]

Bunun Türkçesi Aden bahçesinde; üstelik Yahudi Tanrısının gözetiminde seksin her türlüsünün bulunduğudur. Daniken'in Havva hakkında anlattığı hikâyelerde bu noktada yeniden anlam kazanmaya başlar. **"Cennet bahçesindeki günah kesinlikle elma ile ilgili değildir çünkü gökyüzündeki meleklerin en büyüğü olan Semael, Havva anamızı baştan çıkarmış ve hamile bırakmıştır."**[207] Dahası bu Semael Âdem'in ilk karısı olan Lilith'in de kocasıdır. Tevrat dışı Yahudi dini metinlerinde de bu konuda bol miktarda bilgi vardır. Havva'yı baştan çıkaran meleğin adını bile söylerler. Ama bu isim Daniken'in belirttiği gibi Semael değil, Lusifer'dir. Devam eder Daniken: **"kanıt mı istiyorsunuz, işte size sağlam bir kanıt, 'cinsel ilişkiden sonra Havva onun yüzüne baktı ve dünyasal biri yerine göksel birini gördü"**[208]

Bu konuda daha çok şey söylenebilir ama görüldüğü gibi tatsız bir konudur ve bu nedenle bu konuyu kısa kesip Âdem'in başına yağan felaketlere bakalım.

" Rab Tanrı Âdem'e *'karının sözünü dinlediğin ve sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lanetlendi'* dedi. ***Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın. Toprak sana çalı ve diken verecek. Yaban otu yiyeceksin. Toprağa dönünceye kadar ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin.*** **"**[209]

Cezaların orantısız olduğunu söylemeye gerek yoktur ama o ana kadar sadece kadın olan kadına, bir isim vermek ancak akıllarına gelir. **"Âdem karısına Havva adını verdi.**[210] **Çünkü o bütün in-**

---

[205] Talmud, Yebomoth 63 a
[206] Talmud, Yebomoth 63a
[207] Daniken a.g.e s.37
[208] Daniken a.g.e s.37
[209] Yaratılış 3: 17 İnanılır gibi değildir ama Âdem'in ekmeğini alın teriyle kazanmaya mahkûm edilmesi; bazı Yahudi peygamberleri tarafından "çalışmanın" lanetlendiği şeklinde yorumlanmıştır. Demek ki çalışmadan kazanmak gerekmektedir ve bunun biricik şekli de tefeciliktir.
[210] Bazı batı dillerinde ise Havva, Eski Ahid'den geldiği şekliyle **Eva** diye adlandırılır.

sanların annesiydi. Rab Tanrı Âdem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi."[211]

Tanrı böylece her üç suçluyu da cezalandırmış ve adalet yerini bulmuştur gibi görünse de, durum böyle değildir. Çünkü biraz sonra vurgulayacağımız gibi bu anlatılan olayda Havva'nın hiçbir suçu yoktur. Rab tanrının yani Yehova'nın Âdem'le karısı için "deriden" giysiler yapmış olması da sayısız Yahudi peygamberlerinden birinin iyi niyeti gibi görünmektedir. Ama Rab Tanrının da ilk çağ insanları gibi deriden yapılmış elbiseler giydiği gibi bir düşünceyi de beraberinde taşıdığı henüz fark edilmemiş olsa gerekir. Bir diğer çağrışım da Rab tanrının gücünün ancak deriden elbiseler yapmaya yettiği; bez türü bir elbiseden ya habersiz olduğu ya da buna gücünün yetmediğidir.

Bu kadar da değildir. Tapınakların karanlık köşelerinde her türlü uyarıcı eşliğinde bedava şarap içerken, **" Rab Tanrı Âdem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi"**[212] diye yazmak kolaydır ama; Rab tanrının iki insana deriden elbiseler yapmak için birkaç hayvanı öldürmesi ve derilerini soyması gerektiğini de akıl etmek gerekir.

" Sonra *' Âdem iyiyi kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu.'* dedi *Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.* "[213] Bu yeni tercümelerde bilerek bozulmuş bir cümledir. Eski tercümelerde **" Ve Tanrı dedi ki: İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu; ve şimdi elini uzatmasın ve hayat ağacından almasın ve ebediyen yaşamasın"** şeklindedir.[214] Burada önemli olan, cümlenin bu şekliyle; bunun verilmiş bir tanrısal karar değil, daha üst bir meclise yapılmış bir öneri gibi durmasıdır.

"Böylece Rab Tanrı, yaratmış olduğu toprağı işlemek üzere Âdem'i Aden bahçesinden çıkardı.[215] **Onu kovdu. Yaşam ağacı-**

---

[211] Yaratılış, 3: 1- 24
[212] Yaratılış, 3: 1- 24
[213] Yaratılış 3: 1-24
[214] H.Örs, a.g.e. sh.39
[215] Bu ifade; Âdem'in Aden Bahçesine toprağı işlemek için konulmadığının tek başına kanıtıdır.

nın yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi." [216]

Yüzlerce yıl konuşulan, anlatılan, tartışılan ve her zaman olduğu gibi bir sonuca bağlanmayan İlk Günah ve Cennetten kovulma hikâyesi de budur.[217]

---

[216] Yaratılış, 3: 1-24

[217] Judeo-Hıristiyan ideolojinin baskısı ve egemenliğinin doğal bir sonucu olarak kimse farkında değildir ama Türklerinde bir Yaratılış Destanı vardır. Türklerin Yaratılış destanı olan KaraHan (Kayra han) Destanı'nıda bu konu şöyle anlatılır: "Erlik'in canı sıkıldı. "Hele dur bir gidip şu milleti göreyim" diye kalabalığın yanına vardı. Orada, insanlardan başka yaban hayvanları, kuşlar ve daha bilmediği birçok güzel yaratıklar vardı. Erlik: "Kara Han bunları nasıl yarattı acaba? Bunlar burada ne yiyip ne içiyorlar?" diye düşünmeğe başladı. *O düşüne dursun, insanlar ağacın meyvelerinden yemeğe başlamışlardı. Erlik baktı ki, insanlar ağacın yalnız bir yanındaki meyvelerden yiyorlar, öte yandakilere ellerini bile sürmüyorlar. Gidip bunun sebebini sordu, insanlardan aldığı cevap ise: "Tanrı bize o yandaki meyvelerden yemeyi yasak etti, biz de bunun için o meyvelerden yemiyor ancak, izin verdiği güneşin doğduğu yandaki meyvelerden yiyoruz. Şu gördüğün yılan ile köpek, o yasak yandaki meyveleri yememeniz için bekçilik ediyor."* Bu cevap Erlik'in canını sıkacağı yerde sevindirdi. Ağacın çevresindeki insanların arasında bulunan Doğanay (Törüngey) denilen bir adam buldu ve ona: *"Kara Han size yalan söylemiş. Asıl size yasakladığı meyvelerden yemeniz gerekir; daha tatlıdır, göreceksiniz" dedi.* Bu sırada uyumakta olan yılanın ağzına girdi ve yılana ağaca çıkmasını söyledi. Yılan da ağaca çıkıp yasak meyvelerden yedi. Doğanay'ın karısı Ece (Eje) yanlarına gelmişti. *Erlik, Doğanay'la Ece'ye de meyvelerden yemeleri için ısrar etti. Doğanay, Kara Han'ın sözünü tutarak yasak meyvelerden yemedi ama karısı Ece dayanamadı, yedi. Meyve çok tatlı idi. Alıp, kocasının ağzına sürdü o anda Doğanay ile Ece'nin tüyleri dökülüverdi, birden utanmağa başladılar, kaçışıp her biri bir ağacın ardına saklandılar.* Bu işler olurken Karahan oraya gelmişti, insanların hepsi birden kaçışıp aklınca birer köşeye gizlenmişlerdi. *Kara Han: "Doğanay!. Ece!. Doğanay! Ece!" diye haykırmağa başladı. "Neredesiniz?" Doğanay'la Ece: "Ağaçların arasındayız" diye cevap verdiler. "Sana görünemeyiz. Utanıyoruz* "Sonra, olanları bir bir anlattılar. Kara Han, bildiği şeyleri duymanın öfkesi içinde *her birine ayrı ayrı cezalar verdi: "Şimdi sen de Erlik'ten bir parça oldun" diye yılana verdi ilk cezasını; "İnsanlar sana düşman olsun, seni görünce vurup, ezip öldürsünler!" dedi. Ece'ye döndü: "Sen Erlik'in sözüne uydun, yasak meyveyi yedin, öyleyse cezanı çekeceksin. Çocuk doğuracaksın, doğururken de türlü eza cefa ve acı çekeceksin.* Sonunda öleceksin, ölümü tadacaksın!"

Doğanay'a da şöyle diyerek cezasını verdi: "Erlik'in gösterdiğini yedin. Benim sözümü dinlemedin. Madem Erlik'in sözüne uydun öyleyse onun adamları onun ülkesinde yaşar, karanlık dünyasında bulunur. Benim ışığımdan mahrum kalır. Benim sözümü dinlemiş olsaydın benim gibi olacaktın. Dinlemediğin için dokuz oğlun ve dokuz kızın olacak. *Bundan sonra ben insan yaratmayacağım. Bundan sonra insanlar senden türeyecek.* Tek başına ne yaparsan yap." Erliğe de kızdı: "Benim adamlarımı neden aldattın?" diye sordu öfkeyle. , Erlik: "İstedim vermedin"

Kimsenin söyleyemediğini de yine biz söyleyelim. Aden bahçesinden kovulanlar yalnızca Âdem'dir. Dikkat ettiyseniz Havva bahçeden kovulmamıştır. Demek ki Yahudi peygamberleri Havva'nın da bahçeden kovulduğunu varsaymaktadırlar. Yılan ya da şeytanda sadece karnı üzerinde sürünmeye mahkûm edilmiş ama kovulmamıştır. Bilge bilge bilgeler nedense farkında değillerdir.

Şimdi de size yine yeni bir şey söylemek adına; tam da burada, ilgililerin duymak bile istemediği bir soru soralım. Diyelim ki bütün bunlar gerçekten oldu ve Tanrı Âdem ile Havva'yı Aden Bahçesinden kovdu.

Bu durumda Aden bahçesinden kovulanların; yeni yapılmış, hiçbir şey bilmeyen iki insan olduğu açıktır. Soru da şudur: Bu insanlar nasıl barınacak, nasıl karınlarını doyuracak ve en önemlisi hayatlarını nasıl sürdürebileceklerdir? Avlanmak için bir silahları ya da ona benzer bir şeyleri olmadığı da açıktır. Kendini aşmış bir bilge kişi uydurduğu hikâyede **"Âdem yeni bir yay yapmakla meşguldü"** diye de yazar.[218] Ama Âdem'in bu yayı hangi araç ve gereçle yaptığını yazmayı unutmuştur.

Ağaçlarda dört mevsim meyve vermezler. Ateşi bilmediklerini de varsayabiliriz. **"Âdem ormandan ağaç keserken Havva'da durup dinlenmeden bitki liflerinden sicim örüyordu"** diye uydurmakta kolaydır ama Âdem'in ormandan "ne ile " ağaç kestiğini de yazmak gerekir.[219]

Ya da kutsal kitapta kayıtlı olduğu gibi "Âdem karısı Havva ile

---

dedi; "Ben de senden çaldım. Artık hep çalacağım. Atla kaçarsa düşürüp çalacağım; içip içip sarhoş olurlarsa birbirine düşürüp döğüştüreceğim.. Suya girseler, ağaçlara çıksalar bile yine çalacağım."

Kara Han da: "Öyleyse üç kat yerin altında, ayı güneşi olmayan karanlık bir dünya vardır. Seni oraya atıyorum!" diye Erlik'i cezalandırdı. ***Bu iş de bitince bütün insanlara birden ceza verdi: "Bundan sonra kendi yemeğinizi kendiniz kazanacak, gücünüzle elde edeceksiniz, benim yemeğimden yemek yok" dedi;*** "Artık yüz yüze 'gelip sizinle konuşmayacağım. Size bundan sonra Gök Oğul'u (Maytere) göndereceğim."

Bu destanı tam olarak tarihlendiremiyoruz. Ama Oğuz Türklerinden kaldıysa Tevrat'tan en az bin yıl daha eski olduğu kesindir diyebiliriz.

218 A. Hırsch, a.g.e. sh.46

219 Albert Hırsch, İlk Günah, Âdem ile Havva, sh.42, Yurt Kitap Yayın 2003

yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. Daha sonra Kayin-'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi." Diye yazmakta kolaydır.[220] Ama "**Toprak senin yüzünden lanetlendi**"," **Toprak sana diken ve çalı verecek**", cezalarını görmezden gelmek, en azından ayıptır.

Ancak burada daha da önemli olan; yeni doğmuş çocuğa benzeyen, Aden bahçesinde Tanrının koruması altında oldukları sırada bile, yılan tarafından kolaylıkla kandırılabilen bu iki insanı, Aden bahçesinden kovmak için bir an bile tereddüt etmeyen tanrısal kararlılıktır. Bu tanrısal kararlılık kendi elleriyle yaptığı bu insanların, Aden bahçesi dışında nasıl yaşayabileceklerini düşünmez bile.

Burada tanrının "Âdem iyiyi kötüyü bilmekle 'bizlerden' biri gibi oldu" sözleri, din bilimcilerin anlamsız bir şekilde yıllardır tartışıp durduğu bir konudur. Oysa bunun tartışılacak bir tarafı yoktur. "Bizler" çoğul bir zamirdir ve açıkça birden fazla kişiyi ifade eder.

Bunun Türkçesi de Aden bahçesindeki Rab Tanrının yalnız olmadığıdır. Bir'den çok oldukları kesin olmakla birlikte gerçek sayıları hakkında bir bilgi yoktur. Tartışmanın da bir anlamı yoktur zaten. Kelimenin orijinali "Elohim"dir ve açıkça Tanrılar demektir. Dolayısıyla bu saygın bilim adamlarının yüz yıllardır neyi tartışıp durdukları da henüz anlaşılabilmiş değildir.

Cennet bahçesindeki iyiyi kötüyü bilme ağacı ile hayat ağacı da, gerçek meyve ağaçları değil de sembolik bir ifade olsa gerekir. Sümerlerin Dilmun'unda meyve ağaçlarının, yenmesi yasak olan meyvelerini yiyen Enki'ye, tanrıçanın çok kızması ve onu ölümle lânetlemesine olan benzerlik açıktır.

Ama sorun bu kadar da değildir. Kutsal kitabın açıkça bildirdiği gibi Âdem'e yasaklanan **"iyiyi kötüyü bilme"** ağacının meyvesidir ve **"hayat"** ağacının meyvesi yasaklanmamıştır. Oysa hayat ağacının meyvesi, iyiyi kötüyü bilme ağacının meyvesinden daha önemli olmalıdır. Örneğin Âdem iyiyi kötüyü bilme ağacının yerine hayat ağacının "yasak olmayan" meyvesini yeseydi; belki çıplak olarak kalacak ama yine de ölümsüz olacaktı. Üstelik kutsal ki-

[220] Yaratılış, 4: 1-2

taptan anlaşıldığına göre hayat ağacının meyvesi yasak bile değildir. Yasaksa da söylenmemiştir. Rab Tanrı böyle bir hata yapmayacağına göre bu durum olsa olsa bölüm editörü olan Yahudi peygamberinin dikkatsizliğinden kaynaklanmaktadır.[221]

Zaten bahçenin yaratılışı hariç Âdem'le Havva, Aden bahçesinden kovulana kadar Hayat ağacının sözü de edilmez. Söylenen şudur: **"Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. "**[222]

Bu konuda asıl dikkat edilmesi bir başka konu daha vardır. Din bilimcilerin Âdem ile Havva yorumları kütüphaneler dolusudur ama; hiç birinin dikkat etmediği ve "bilerek" ya da bilmeyerek gözden kaçırdığı bu konu sanıldığından daha önemlidir. Hatırlayalım: Tanrı Âdem'e ne buyurmuştu." **Ama iyiyi kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."**[223]

Soru: Âdem ile Havva yılanında katkılarıyla Tanrının sözünü dinlemeyerek yasak ağacın meyvesinden yedikten sonra ne olmuştur?

Yanıt: Hiçbir şey!

Üstelik Kutsal kitaba göre; Tanrının " **kesinlikle ölürsün"** dediği Âdem 930 yaşına kadar da yaşamıştır. Hem de Tanrının **"İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak"** şeklindeki buyruğuna rağmen.[224] Bu uzun ömrü içinde Âdem'in başka oğulları ve kızları da olmuş, Havva'yla birlikte mutluca yaşayıp gitmişlerdir. Yahudi peygamberleri Âdem'den sonra da tanrının bu buyruğunu defalarca ihlal edecek ve daha birçok insana yüzlerce yıllık ömürler vereceklerdir.

---

[221] Kutsal kitabın Yaratılış bölümünün M.Ö. 7. yüzyılda yaşamış olduğu söylenilen Yahudi peygamberi Yeremya tarafından yazılmış olduğuna dair güçlü kanıtlar olduğu söylenir. Ancak bu kere de Yeremya'nın gerçekten yaşadığına dair hiçbir kanıt yoktur.

[222] Yaratılış 2: 16-17

[223] Yaratılış 2: 17

[224] Yaratılış 6: 3

Bu durumda ne düşünebiliriz; tanrının bir yalancı olduğunu mu? Ya da kutsal kitabın yalan yanlış şeyler yazdığını mı?

Bir olasılık daha vardır: Asıl yalan söyleyenler bu hikâyeyi uyduran Yahudi peygamberleridir. Çünkü bu hikâyenin alındığı Sümerlerin Cennet bahçesinde **"ilk günah"** olayı yoktur. Bu ***"İlk günah"*** olayını Judeo-Hıristiyan peygamberleri icat ederek hikâyenin içine katmışlardır. Adını değiştirerek ***"Asli Günah"*** şeklinde icat eden de İncilci Pavlos'tur.[225]

Bocalamaları da bu nedenledir. Çünkü ortada kopya edilecek metinler varken iyi çalışırlar ama iş, kendi başlarına bir şey yazmaya geldiği zaman, her şeyi birbirine karıştırmakta üstlerine yoktur. Bunun en güzel örneğini de daha sonra ele alacağımız Mısır'dan Çıkış kitabında vereceklerdir.

Cennet de ya da Aden bahçesinde; Âdem dururken yılanın neden Havva ile konuştuğu ve bütün bu sohbet boyunca, Âdem' in hiç ses çıkarmaması da ilgi çekici bir durumdur. Yılanla Havva'nın hangi dilde ve nasıl anlaştıkları gibi.

Witcombe bu konuya da ilginç bir yorum getirir ve yılanın Âdem'le değil de Havva ile konuşmasını, eski toplumların anaerkil yapısına bağlar. Buna göre, yılan Âdem' i muhatap bile kabul etmemiş ve anaerkil toplumda söz sahibi olan kadınla konuşmuştur. İncil'in aktarımında ataerkil bir aile yapısının egemen olduğuna kuşku yok ama daha önce anaerkil bir aile örgütlenmesine sahip kabileler bulunduğuna dair kanıtları yine İncil de buluyoruz der Witcombe.[226] Örneğin Yakup'un, Lavan'ın kızları Rachel ve Leah 'ın her biri için, baba Lavan 'ın hizmetinde yedişer yıl çalışması bunun kanıtıdır.

Buna bir kanıt da biz ekleyelim. Kutsal kitap bütün Yahuda ve İsrail krallarının annelerinin kim olduğunu belirtir ve adlarını teker

---

[225] Pavlos'un icatları bununla bitmez; İncil'inde Şeriat'ın yani Tevrat'ın Tanrı katında geçersiz olduğunu, Tanrının gazabına yol açtığını. Bütün günahların kaynağı olduğunu, günahları beslediğini, Şeriata yani Tevrat'a uyanların lanet altında olduklarını da yazar. İncil uzmanı M. Sakioğlu bunların İsa'yı dehşete düşürecek fikirler olduğunu söyler.

[226] Witcombe, a.g. m.

teker sayar. Bitmedi bir de Yudith'in kitabı vardır ki Öykünün kahramanı Yudit, inancına içtenlikle bağlı dul bir kadındır. Holofernes adında birini öldürüp Yahudileri etkileyici biçimde kurtarır. Bazı bilgeler Yudith'in kitabının Yahudilikte kadının son yüceltilmesi olduğunu yazarlar ama doğru değildir. Hala bitmedi Tevrat'ta bir de kadın peygamber vardır üstelik bir süre Yakup'un çocuklarını da yönetmiştir; Deborah! Birde kadın peygamber vardır, Hulda. Asser'in elini kolunu sallayarak cennet'e girip çıkan kızı Sera'yı ise hiç saymıyoruz.[227]

Bunun bir diğer kanıtı da Abraham'ın oğlu İshak'a kendi kabilesinden bir kız bulması için uşağını akrabalarının yaşadığı Harran yöresine göndermesidir. Çünkü İshak, Kenanlı bir kadınla evlenmesi durumunda kadının kabilesine geçmiş olacaktı. Zaten Eski Ahit evlenen bir erkeğin ana babasını bırakarak karısına bağlanması konusunu da kayıt altına almıştır.[228]

Cennet bahçesinde Havva ile konuşan yılan da çok ilgi çekici bir varlıktır. Henüz karnı üzerinde sürünmeye mahkûm edilmediğine göre Cennet bahçesine girdiği sırada, yürüyebilen bir varlık olması gerekir. Üstelik konuşabilmekte ve iyiyi kötüyü bilme ağacı hakkında gerçekleri de bilmektedir.

Daha da önemlisi; **Tanrının bir yalancı olduğunu hiç korkmadan söylemekle kalmamakta, üstelik bunu kanıtlamaktadır.**[229]

Tanrı tarafından cezalandırılmasına rağmen; Tanrıdan korkmadığı da anlaşılmaktadır. Dolayısıyla da bu "yılan" konusu çok da anlaşılabilir gibi değildir. Sümerlerde yasak meyveyi veren Bilgelik Tanrısının ikiyüzlü vezirinin Tevrat'a geçerken yılan olduğu açıktır.[230] Zaten bu nedenle olsa gerek daha sonra "şeytan"a dönüştürülmüştür. Aynı nedenle de, çoğu kaynakta Yılan, Şeytan ile özdeşleştirilir. Yahudilerin Kabala'sının ana kitabı Sohar'da Yılan'ın

---

[227] Bütün bunlar Tevrat'ın farklı metinlerden derlendiğinin ya da farklı metinlerin iç içe girdiğinin bir kanıtını oluşturur. Bu konuyu daha sonra anlatacağız.

[228] Yaratılış, 3: 7

[229] Havva ile konuşanın bir yılan değil de Âdem'in ilk karısı Lilith olduğuna dair söylentiler de vardır.

[230] M. İ. Çığ, a.g.e. sh. 70

Samael'in karısının adı olduğu da söylenir. **"Samael'in karısının adı yılan'dır, fahişedir, etin sonudur. Günlerin bitişidir."**[231]

Kastedilen isim Âdem'in ilk karısı olduğu söylenilen Lilith'dir. Daha sonra başka bir yerde Lilith'in adı da yazılarak yılan ve fahişe olduğu tekrar edilir.[232]

Ancak açıkça görüldüğü gibi bu anlatıda Yılan'ın, "şeytan" olduğuna dair bir ifade bulunmamaktadır. Bunun nedeni de Cennetten kovulma hikâyesini kaleme alan Yahudi peygamberlerinin, henüz "Şeytan" kavramına sahip olmamalarıdır. Çünkü Mezopotamya metinlerinde başta çocuk hırsızı Lilith olmak üzere; ölüm cini Mevetveba ve hastalıkların cini Dever gibi kötü karakterler vardır. Gılgamış destanındaki İştar'da kötü bir karakterdir ama bunlar Şeytan anlayışına denk düşen bir kötülüğü temsil etmezler.[233] Şeytan'ın Genel Tarihi'ni yazmış olan G. Messadıe;" **Şeytan'ın ilk kez İran'da ortaya çıktığını"** belirtir.[234]

Bu da bize Kutsal kitabı yazan Yahudi peygamberlerinin Mezopotamya kültürünü tam olarak algılama yeteneğine sahip olmadıklarını bir kere daha gösterir. Zaten hep söylediğimiz gibi; 47 ya da 70 yıl olduğu söylenilen bütünüyle uydurma Babil sürgünü masalında, Yahudi peygamberlerinin dört bin yıllık Mezopotamya kültürünü öğrenebilme olasılıkları da sıfırdan daha fazla değildir. Mısır'da kaldıkları söylenilen 400 yüz yıl boyunca ne Mısır kültürünü ne de Mısır yazısını öğrenememiş olan bir kabilenin; 47 ya da 70 yıllık bir Babil sürgünü sırasında Mezopotamya'nın üç bin yıllık kültürünü öğrenmiş olduklarını ancak ahmaklıkları zirvelerde gezinen Judeo-Hıristiyan bilginler söyleyebilir. Üstelikte söz konusu olan günlük konuşma dili ya da kültürü değil, neredeyse eksiksiz bir teolojidir.

---

[231] Sohar I, 148 a

[232] Vera Zıngsem, a.g.e. sh.62

[233] Şeytan sözcüğü Arapça Şitan'dan türemiştir. Batı dillerine Satan olarak geçmiştir ama bunun hiçbir anlamı yoktur.

[234] G. Messadıe, a.g.e. sh.140

KÜÇÜK BİR UFUK TURU

"Tencerenin içinde olanları bilen,
onu karıştırandır."
Yahudi Atasözü

Bu ahmaklıkları nedeniyle de Yahudi peygamberlerinin kullandıkları birçok kaynağın doğrudan Sümerlere daha doğrusu Sümer kültürüne ait olduğunun ama; Sami bir dil olmayan Sümercenin İsraillilerin Babil Sürgünü sırasında bütünüyle unutulmuş "ölü" bir dil olduğunun bile farkında değillerdir. Bu da bizi küçük bir ufuk turu yapmaya zorlar çünkü sorun bu kadar da değildir. Sümer dili, dilbilim açısından da günümüzde bile henüz tam olarak çözülememiştir. Messadıe, John Bottero'dan yaptığı bir alıntı da bu konuda aynen şunları yazar: **"Bilinen ilkyazı** (Sümerce) **bilinen tüm diğer dillerden ya da dilbilimsel ailelerden Tecrit edilmiş bir dildeydi ve Tibet dili Fransızcadan ne kadar farklıysa** (Sümerce de) **Akat dilinden o kadar farklıydı."**[235]

Bu farklılığın temel nedeni ise daha önce vurgulamış olduğumuz gibi, bölgedeki diğer dillerin aksine, Sümercenin Sami dillerden biri olmamasıdır. Ancak buna karşın bölgede Sümerlerden sonra gelen toplumlar; dilleri kendi dillerinden oldukça farklı olan Sümerlerden ve onların kültür temellerinden beslenmek durumundadırlar. Yine Bottero bunun için şu tespiti yapar: **"Oldukça yaygın olan bazı yanılsamalara rağmen, Yakın ve Ortadoğu'nun antik dilleri hala dikenli bir alandır."**[236] Bu durumda daha önce de Enuma Eliş konusunu anlatırken açıklamış olduğumuz gibi, dil değişmiş ama kültür değişikliğe uğrasa da -belki de- gelişerek devam etmiş demektir.

İkinci olasılık Sami diller meselesinin külliyen uydurma olmasıdır ve zaten "Sami" ismi de buna yeterince işaret etmektedir. Bu konuyu biraz sonra daha ayrıntılı olarak anlatacağız.

Üstelik zaten bu Babil sürgünü de Yahudi peygamberlerinin uydurdukları bir hikâyedir ve bir tek kelimesi bile doğru değildir. Bu

[235] G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.58
[236] G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.158

durumda Babil'de öğrendikleri söylenen hiçbir şeyi de öğrenmiş olamazlar. Zaten daha önce de vurgulamış olduğumuz gibi hem binlerce yıl yaşadıklarını iddia ettikleri bölge hem de Mısır konusunda her yerlerinden cehalet fışkırmaktadır. Dolayısıyla bütün bunların kulaktan duyma hikâyeler olduğu açıktır ve bu durumda Kenanlı kavimlerin türlü çeşitli efsanelerinden, destanlarından faydalanmış olmalıdırlar. Bölgede yaşayan Amorlu kabilelerin varlığı da buna tanıklık eder çünkü bugün bizim Amorlu ya da Amoritler olarak bildiğimiz ulusun, erken Sümer dönemlerinde Martu olarak bilindiğini ve Sümerler tarafından "**Martu toprakları**" şeklinde adlandırılan batı bölgesinde yaşadıklarını biliyoruz. 'Amorit'ler olarak da seslendirdiğimiz, Fransızların 'Amorrhéens' diye yazdığı, Eski Ahit'in 'Amorlular diye yazdığı bu topluluğun tarihte bulundukları alanı, Sümer tabletlerinde 'Martu toprakları' olarak buluyoruz.

Martular, erken Sümer dönemlerinden itibaren Sümer tarihinde yer almış görünüyorlar. Sümerolog N. Kramer bu Martu topraklarını "**Sümerin batısında ve güneybatısında Fırat ile Akdeniz arasında Martu ve Arabistan bulunuyor**" şeklinde ifade eder.[237]

Bildiğimiz bir başka konu da M.Ö. 2. bin yılın erken dönemlerinde bölgeye gelen Hurriler (Eski Ahit'te Horlular) ve Amorluların (veya *Amoritler*) bölgenin gerek nüfus gerekse kültürel yapısını büyük oranda etkilemekle kalmayıp daha sonraki siyasi olaylarda da etkili olduklarıdır. Sümerler ve Akatlardan sonra bölgeye hâkim olan Amorluların da bu kültür mirasını sahiplendiğini ve Babil kentinin Dicle-Fırat bölgesinin siyasi ve ticari merkezi konumuna geldiğini de biliyoruz. Ardından, Güney Mezopotamya ve Asur ülkesini içine alan büyük Babil İmparatorluğu oluştuğunu da bilmekteyiz. İlk Babil hanedanının krallarından biri olan Hammurabi gibi Babil ülkesinin yerel krallarının hemen hepsi Amor kökenlidir. Bu bölgeye yeni gelenler Hurriler ile tümüyle karışmış durumdaydı. O sırada Amurru denen bu bölge, merkezi Yukarı Galile'deki Hazor Kenti olmak üzere bütün Kenan Eli'ni ve Suriye Çölünü kapsıyordu. Bu nedenle de bazı bilim adamları bu kabile-

[237] Kramer, Tarih Sümer'de Başlar, sh.201

leri Doğu Kenanlılar ya da sadece Kenanlılar olarak adlandırmayı tercih ederler.

Sözün özü: Bu bölgede Sümerlerle başlayan kültür, bu mirası sahiplenen, devam ettiren ve birbirine karışan halklarla bütün bölgeye yayılmış ve yaşamıştır. Amorlular ve diğer Kenanlı kavimler de bu kültür mirasının taşıyıcılarıdır.

Bölgeye çok daha geç gelen Aramiler de daha sonra neredeyse bütün bölgede konuşulduğu söylenen Aramice dilini getirmişlerdir. Bu konuda Prof. B.Adam'ın Judeo-Hıristiyan kaynaklardan yazdıklarına göre, Yahudilerin yerleştiği ileri sürülen dönemde yani M.Ö.587 yılında gerçekleştiği söylenilen Babil sürgünü döneminde, Babil'in günlük konuşma dili olan Aramice, Yakındoğu'nun da konuşma dilidir.[238] Sürgün döneminde Babil'de bulunan Yahudiler yine kendi ana dilleri olduğu söylenen İbraniceyi unutmuş ve Aramiceyi ana dil olarak kabul etmişlerdir. Judeo-Hıristiyan kaynaklar bile **"Yakın Doğudaki Yahudiler, Aramice için kendi ana İbrani dillerini terk etmişler, aynı şekilde Mısır'daki İskenderiye gibi, Helenistik merkezlerde de, Yunanca için Aramiceyi terk etmişlerdir."** diye yazarak şikâyet ederler.[239] Bu o kadar böyledir ki; **"Ezra döneminde Babil sürgününden döndükten sonra, Filistin'deki İbranice Tevrat'ı anlamakta zorluk çekmişlerdir."**[240]

İbrani adında bir ulus, İbranice diye bir dil ve bu dilde yazılmış bir Tevrat olsaydı, anlamakta zorluk çekmezlerdi. Baki Adam'da İbranice bilmeyen, İbrani Kutsal Kitap yazarı, İbrani Ezra için; "bu **duruma bir çözüm olarak, İbranice okuyup anlayan ve Aramca'ya çevirebilen kimselerden faydalanmıştır**" diye yazar.[241]

Bu söylediğimizin kanıtı da Kutsal Kitabın Nehemya bölümüdür. Nehemya'nın kitabında yazıldığına göre Levililer okumuş, Yeşua, Bani, Yamin ve diğerleri de Levililerin okuduklarını halka açıklamışlardır. Kutsal Kitapta aynen şöyle anlatılır. **"Levililerden Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya,**

---

[238] B.Adam, a.g.e. sh.17 Bizim buna da itirazımız vardır ileride anlatacağız.
[239] www.hrıstiyan.net
[240] B.Adam, a.g.e. sh.17
[241] B.Adam, a.g.e. sh.18

Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yasayı anlattılar. Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar."[242]

Baki Adam, Nehemya 8: 8'de bulunan bu cümlede halka yapılan açıklamanın hangi dilde yapıldığının açıkça belirtilmediğini ama Babil Talmudu'nun Megillah bölümünde bu açıklamanın Aramca yapıldığının ifade edildiğini yazar.[243] Bu durumda okuyanların dili farklı, dinleyenlerin dili farklı demektir. Dinleyicilere yapılan açıklama Aramice ise demek ki dinleyenlerin dili Aramicedir.

Bu da Talmud'un verdiği bu bilginin doğru olmadığını söyler çünkü bu hikâyenin içinde; Aramice konuşulan Babil'den geldiği söylenen Ezra'nın da yanındakilerin de Aramice bildiğini düşünmek zorunluluğu vardır. Bu durumda çeviri Aramice diline yapılmış olsaydı tercümana gerek kalmazdı. Demek ki sorun "**dinleyenlerin diliyle**" ilgilidir ve bu dil İbranice değildir. Yukarıda söylediğimiz nedenle Aramice de olamaz. Çok büyük bir olasılıkla bölgeye ait bir dil de değildir. Bir diğer olasılıkta Ezra'nın ne İbranice ne de Aramice bilmediğidir.

Bunun tam tersine olarak sorun "***konuşanların diliyle***" ilgiliyse; bu da dinleyicilerin dilinin Aramice olduğunu ama konuşanların bu dili bilmediği anlamına gelir. Yukarıda belirttiğimiz gibi açıklama Aramice yapıldı ise; bu da söylediğimizi doğrular ama böylece kocaman bir sorun daha elde etmiş oluruz ki, o da Aramice konuşulan Babil'den geldiği söylenen Ezra ve yanındakilerin Aramice dilini bilmedikleridir. Biz bu konuya da geri dönmek zorunda kalacağız ama siz buraya da bir işaret koyabilirsiniz. Çünkü bu durumda bir olasılıkta Ezra'nın Aramice konuşulan Babil'den değil, Aramice konuşulmayan başka bir yerden geldiğidir.

Çoğu zaman olduğu gibi sakarlık kılıçlarını kuşanarak imdada koşan Judeo-Hıristiyan silahşorların; **"Aramicenin Babil sürgünü sırasında Yahudilerin ana dili haline gelmesi sebebiyle, Tevrat'ın**

---

[242] Nehemya 8: 7-8 Yeni Dünya Çevirisinde "Tanrı'nın kanununu yüksek sesle okumaya, kitaptan okuduklarını açıklamaya ve anlamını vermeye devam ettiler. Halkın okunanları anlamasına yardım ettiler." şeklinde daha açık bir ifade vardır.

[243] B.Adam, a.g.e. sh.18. Birinci bölüm için dipnot 5.

Aramice birçok tercümesi yapılmıştır" sözleri yalnızca bu konuya bir açıklık getirmekle kalmaz. Aynı zamanda nasıl bir pazar tezgâhından alışveriş yaptığımızı da ortaya koyar. Tezgâhın üzerine dizilen mallar arasında en göze çarpanlardan birincisi; Babil sürgününden önce Yahudilerin Tevrat adında bir kitapları olduğu, ikincisi de var olduğu iddia edilen bu kitabın İbranice yazılmış olduğudur. İkisini topladığınız zaman "İbranice Tevrat" bilgilendirmesini ya da vurgulamasını elde edersiniz. Gelin görün ki; aksi gibi İbraniceyi unutan İbraniler, İbranice yazılmış olan bu kitabı anlamadıkları için "dinsiz" ve "kitapsız" kalmışlardır. Sorun bu olunca çözümde basittir. İbranice bilmeyen İbraniler için İbranice Tevrat'ın Aramiceye tercüme edilmesi gerekmektedir. Daha sonra Mısır'da olduklarını iddia ettikleri zamanlarda yani bundan 200 yıl kadar sonra, bu kere de Anadilleri olan Aramiceyi de "unuttukları"için Tevratı yine anlamadıkları iddiasıyla bu kere de Tevrat'ı Yunancaya tercüme ettirdikleri söylenecek, bilge bilge kişilerde bu masal masal madidas için türlü çeşitli hikâyeler anlatacaklardır. Hem de hiç utanıp sıkılmadan.

İşte tam da bu noktada Targum denilen bu Aramice kitaplardan da söz etme şansını elde etmiş oluruz. Aramice Targumların en önemli olanları Targum Onkoles ve Targum Yonathan adını taşıyanlardır ve isimlerini de yazarlarından alırlar. Bunlardan Onkoles Targumu biraz daha önemli kabul edilir ve bu kitaba Targum Bavli'de denilir. Onkoles'in ne zaman yaşadığı da, adını taşıyan kitabı ne zaman yazdığı da bilinmemektedir. Judeo-Hıristiyanlar ***"Targumlar yazılı bir form olarak karşımıza M.S. 500 senelerinde çıkmıştır"*** diye yazarlar.[244] Tam da burada Babil Talmudu konuya katılır ve ***"Targum'u Onkelos adında birinin yaptığını ve onun bir "dönme" olduğunu"*** yazar. Ne zaman yaşadığı bile bilinmeyen bir adamın "dönme" olduğunun bilinmesi ve özellikle vurgulanması yeterince dikkat çekicidir. Üstelik Babil Talmudu da; Onkelos'un bu Targumu Rabbi Eliezer ile Rabbi Yehuşua'nın gözetimi altında yaptığını da iddia ederek, tercüme olduğu zaten kayıt altında olan bir kitabın, üstelikte "gözetim al-

[244] www.hristiyan.net. Çok ilginç olarak Yahudi Talmudlarının ortaya çıktığı tarihtir.

tında" tercüme edildiğini belirtme ihtiyacı duyar. Bu akılsızca davranışla da yeni soruların doğmasına yol açar.

Bu sorulardan birincisi Kutsal Kitabı yazdığı söylenen Ezra'nın bile bilmediği İbraniceyi ya da Aramiceyi bu iki Haham'ın nereden bildiğidir. İkinci soru ise bundan da önemlidir ve eğer hem İbraniceyi hem de Aramiceyi bu tercümeyi gözetim altında tutacak kadar biliyorlarsa; bu işi neden kendilerinin yapmadığı ve "dönme" olduğunu özellikle vurguladıkları Onkelos'a yaptırdıklarıdır.

Bu söylenenlerin ne kadar büyük bir masal olduğunun kanıtı da Baki Adam'ın kitabındaki şu satırlardır. **"Targum Onkelos, İbranice Tevrat'ın harfiyen tercümesi değildir. Onkelos Targum'a, İbranice metinde bulunmayan ahlaki yorumlar katmıştır... Allah'a beşeri bir sıfat kazandıran "Allah, geceleyin rüyada Avimelek'e geldi" ifadesini Onkelos "ve geceleyin rüyada, Avimelek'e Allah'ın sözü geldi" şeklinde yazmıştır."**[245] Ama asıl değişiklik Yahudi halkının ataları hakkında (hiç çekinmeden) kullandıkları "çaldı"[246], "kaçtı"[247] gibi ifadelerin Onkelos'un kitabında "aldı", "ayrıldı" şeklinde yazılı olmasıdır.[248]

Şimdi bu sözleri tersinden de okuyabilir ve şunları söyleyebiliriz: Onkelos'un Targumu'nda bulunan ahlaki yorumlar Tevrat metninde yoktur. Onkelos'un kitabında "aldı", "ayrıldı" şeklinde bulunan düzgün ifadeler; Tevrat metninde "çaldı", "kaçtı" şeklinde yer almaktadır. Onkelos'un **"ve geceleyin rüyada, Avimelek'e Allah'ın sözü geldi"** şeklindeki ifadeyi yanlış anlayan Yahudi peygamberleri, bunu Kutsal Kitaplarına **"Allah, geceleyin rüyada Avimelek'e geldi"** şeklinde yazarak Allah'ın kendisini Avimelek'e getirmişlerdir. Sonuç: Tercüme olan Targum değil, Yahudi peygamberlerinin kötü tercümesiyle bugün ki haline getirilmiş olan Tevrat'tır.

Bu söylediğimiz farklılığın boyutlarının daha iyi anlaşılması için

---

[245] B.Adam, a.g.e. sh.17

[246] Yaratılış 31: 19 "Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının **putlarını çaldı.**"

[247] Yaratılış 31: 20 "Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. Böylece kendisine ait her şeyi **alıp kaçtı.**" Eski tercümelerde **"sıvıştı."**

[248] B.Adam, a.g.e. sh.19

Tevrat'ın Yaratılış kitabından bir de örnek verelim: Tevrat'ın Yaratılış kitabı 3: 15 aynen şöyledir: "*Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.*"

Onkelos'un Targumu'nda, Yaratılış 3: 15 ise şöyledir: **"Ve seninle kadın arasına düşmanlık koyacağım ve onun oğlu ile senin oğlun arasına düşmanlık koyacağım. O, senin O'na ilk başta ne yaptığını hatırlayacak ve sende sonunda O'na itaat edeceksin."**

Targum Yonathan Yaratılış 3: 15 **"Ve seninle kadın arasına ve kadının soyu ile senin soyun arasına düşmanlık koyacağım; işte o zaman kadının soyu Yasa'nın emirlerine uyacaklar, sana tam isabetle saldırıp senin başını ezecekler; ancak ne zaman Yasa'nın emirlerini terk ederlerse, sen onlara tam isabetle saldırıp onların topuklarını ısıracaksın. Ancak onlar için bir kurtuluş mümkün olurken, senin için olmayacak ve gelecek zamanda kral yani Mesih'in günleri gelince topukları güvende ve huzurda olacak."**[249]

Açıkça görüldüğü gibi ortada bir tercüme olayı varsa eğer; bu tercüme Yahudi dilinden Aramiceye değil, Aramiceden Yahudi diline daha doğrusu eski Grekçeye yapılmış olmalıdır. Çünkü Babil'de ana dillerini unutarak Aramice konuşan bu unutkan insanlar, bu kere de Mısır'da anadilleri olmuş olan Aramiceyi unutmuş ve Yunanca konuşmaya başlamışlardır. Sonradan Septuaginta adını alacak olan kitapta bu nedenle Aramiceden Eski Grekçeye tercüme edilmiştir. Yahudi peygamberleri ve onların çömezleri, Septuaginta adını alan bu kitabın İbranice Tevrat'ın tercümesi olduğunu iddia ederler. Tek kelimesi bile doğru değildir.[250] Bunun kanıtını da B.Adam'ın şu yazdıklarından çıkarabilme olanağımız vardır. *"Yahudi dünyasında, İbranice Tevrat'tan sonra ikinci derece de yer alan Targum Onkelos, Yahudiler Aramca konuşmayı unuttuktan sonrada önemini devam ettirmiştir... Her Cuma akşamı, İbranice Tevrat'ın ardından Onkelos Targumu'ndan bir bölüm okunmasının adet olması bu önemi gösterir."*[251]

---

[249] www.hristiyan.net

[250] Uzun hikâyedir ama sırası geldiğinde anlatacağız.

[251] B.adam, a.g.e. sh.18

Bir şeyi daha gösterir. Tercüme edilenin Eski Ahit; tercüme edenin Onkelos olmadığını.

Bu konudaki bir başka gariplikte daha az önemli sayılan Targum Yonathan'ın durumudur. Bu kitabında ne yazarı ne de yazıldığı tarih belli değildir. Ama üzülecek bir şey yoktur çünkü Yahudi peygamberlerinin türlü çeşitli komikliklerinden oluşan Babil Talmudu adını taşıyan masal kitabı buraya da yetişir ve bizi bilgilendirir. Bu masalcı dedelere göre kitabı yazan Yonathan ben Uzziel, bu Targum'u, Peygamber Hagay, Zekeriya ve Malaki'nin rehberliğinde yapmıştır.

Neresinden bakarsanız bakın bu bir açıklama ya da bilgilendirme değil, ahmakça bir söylemdir. Çünkü Kutsal Kitap kayıtlarından Hagay ve Zekeriya'nın Yahudilerin Babil sürgünü dönüşünde II. Mabedin yapımında görev aldıklarını bilmekteyiz.[252] Bugünkü resmi Yahudi kronolojisi II. Mabedin yapımını İ.Ö.520'li yıllara yerleştirir. Bu da bize Yonathan Targumu'nun bu yıllarda yazılmış olması gerektiğini söyler.[253] Buradaki sorunumuz; ortada ne Yahudi dilinde ne de başka bir dilde yazılmış; tercüme edilebilecek bir Tevrat bile yokken, bu tercümenin nasıl yapılabildiğidir. Ezra'nın "tasarladığı" söylenilen Kutsal Kitabın bile bu olaydan yaklaşık iki yüz yıl sonra yazıldığı; hem Kutsal Kitap kayıtlarından hem de diğer kaynaklardan açıkça bilindiği halde; yukarıdaki sözleri söyleyebilmek yalnız ahmak olmak da yetmez, süzmece bir salak olmak gerekir. Üstelik Onkelos'un olduğu gibi Yonathan'ın da başına hayali gözcüler dikme çabası da bu ahmaklığın üzerine tüy dikmekten başka bir şey değildir.

---

[252] Ezra 5-6

[253] Hıristiyan Din bilimciler Targum için **"Unutmamak gerekir ki, Yahudiler Tevrat'ın bazı bölümlerini, İbraniceyi yeterince bilmeyenler için Aramca'ya çevirmişlerdir. M.S. 200-250 yıllarında yapılan Onkelos (Akuila) çevirisi bunlardan biridir. M.S. 320 de Yonathan b. Uzeyl peygamberlerin kitaplarını Aramca'ya çevirdi. Bütün bu çevirilerden başka, Eski Antlaşma kitaplarının Aramca çeviri ve yorumlarını kapsayan, beşinci yüzyılda bitirilen "Filistinli Targum'u " bulunmaktadır"** diye yazarlar.[253] Yonathan'ı M.S.320 tarihine yerleştiren bu açıklama ile M.Ö.520 yılına yerleştiren Yahudi peygamberleri arasında yaklaşık 800 yıl kadar bir fark olması iki tarafında ne kadar ciddi açıklamalar yaptıklarını ortaya koymaya yeterlidir."

Eşeği eşkin kalemi keskin Judeo-Hıristiyanlar yine durumdan vazife çıkartarak imdada koşarlar ve şunları yazarlar: **"Eski Arami "Targum"lar çok faydalı oluyor, çünkü Eski Ahid'in içinde ne olduğunu bize açıkça göstermektedirler, yani bunlar Eski Ahid'in tefsirleridir. Eski "Targum"lar, bugünkü Eski Ahit'in metinleri hakkında heybetli bir kanıt oluşturmaktadırlar."**[254]

Çoğu zaman olduğu gibi bu adamların yine ne söylediklerinden haberleri yoktur. Yine kaş yapalım derken göz çıkarmışlar ve bir tek cümlenin içinde hem Targumların tercüme olmadığını ilan etmişler; hem bunların tefsir olduklarını yani Kutsal Kitabın yorumları olduğunu beyan etmişler, bununla da kalmamışlar ve Targumları Eski Ahit metinleri için tanık tutmuşlardır. Yani neresinden baksanız "heybetli bir kanıt" ortaya koymuşlardır.

Şimdi biz size yeni bir şey söyleyelim: Onkelos'un ki gibi Yonathan'ın Targumu da tercüme falan değil, Aramice yazılmış kitaplardır. Bu söylediğimiz için bir kanıt sunma olanağımızda vardır. Eski Ahit dışında tutulduğunu bildiğimiz ve Ölü Deniz Yazmaları içinde Aramice orijinal kitabı bulunan Hanok; Yonathan'ın kitabında aynen şöyle yer alır: **"Ve Hanok Tanrı'nın huzurunda doğrulukla hizmet etti. Ve işte yeryüzünün sakinleri ile birlikte değildi; çünkü alınmıştı. O, kelamla Tanrı'nın huzuruna, göğe yükselmişti. Ve onun adı Büyük Saphra Metatron olarak çağrıldı."**[255]

Bu Hanok'un kitabının orijinal nüshası 1946 yılından sonra Ölü Deniz Yazmaları arasında bulunmuştur. Dili Aramicedir ve İ.Ö.200 yılları ile Hıristiyanlığın başlangıcı arasındaki zamana tarihlendirilmektedir. Bu durumda M.S.70 yılından 1946 yılına kadar bu kitabın "kayıp" olduğunu söyleyebiliriz. Bu da bizi bu kitabın Eski Ahit içinde neden yer almadığı sorusuna götürür. Bu sorunun da bir tek yanıtı olabilir. Tevrat yazılırken Hanok'un kitabı kayıptır da ondan. Yani Tevrat'ın yazılması Hanok'un kitabının kaybolmasından sonradır. Bu da açık açık M.S. 70 ile 1946 yılları arasında bir zaman demektir.

---

[254] www.hristiyan.net
[255] www.hristiyan.net

Bunu da kanıtlayabiliriz çünkü Hanok'un da ne Levililerden ne de Tevrat'tan haberi bile yoktur. Bu nedenle de Hanok'un kitabında bir tek kelimeyle bile Kutsal Kitap'tan yani Tevrat'tan bahsedilmez. Türkçe söyleyelim: Hanok'un kitabının Tevrat'tan, Tevrat'ın da Hanok'un kitabından haberi yoktur. Peki, neden yoktur; çünkü Hanok'un kitabının yazıldığı tarihlerde yani M.Ö.200 ve M.S. 70 yılları arasında Tevrat ortada yoktur da ondan.

Bunun bir tek anlamı vardır: Yahudiler Kutsal Kitaplarını oluştururken bu Aramice kitaplardan kopya çekmişler sonra da bu kitapların Tevrat'ın tercümesi olduğunu ilan etmişlerdir. Yonathan'ın kitabında "Boru sesini işittiler" şeklindeki düzgün bir ifadenin Yahudilerin Kutsal Kitabında **"Boru sesini gördüler"** gibi bir saçmalığa dönüşmesi de bu nedenledir.[256]

Bu konuda daha çok şey söylenebilir ama hem bu tartışmanın yeri burası değildir hem de bu kitabın sınırları içinde kalabilme kaygısından kaynaklanan nedenlerle bu konuyu uzatmanın bir faydası yoktur.

Sözün özü şudur: Tercüme oldukları ilan edilen Aramice Targumlar, Kutsal Kitabın tercümesi falan değil, bir ölçüde kaynağını da oluşturan kitaplardır. İlerleyen bölümlerde mitsva konusundan söz ederken bu konuda çok önemli olan bir kanıtımızı daha ortaya koyacağız. Ama burada da bir iki cümleyle değinmek zorunluluğu vardır.

Yahudi peygamberlerinin eseri olan ve Tevrat'tan daha değerli olduğu söylenen Talmud kitabının esası; Musa'nın Sina'da Tanrı'dan "Sözlü olarak" aldığı söylenen 613 Mitsva yani emirdir. Yazılı Tevrat bu sözlü vahiyden bir tek kelime ile bile söz etmez. Ama bundan söz eden bir kitap vardır.

Aramice yazılmış olan Yonatan Targumu'nda Çıkış kitabının 24:12 cümlesi aynen şöyledir: **"Ve Yehova Musa'ya dedi: Dağa, katıma çık. Orada, Torah'ın sözlerinden kalan kısmını yazdığım Taş Levhaları ve öğretmek için yazmış olduğum 613 Mitzva'yı sana vereceğim."**[257]

---

[256] Çıkış 20: 18 Zikr. Prof. Baki Adam
[257] B.Adam, a.g.e. sh. 95

Yahudi peygamberleri kendi Kutsal Kitaplarını oluştururken bunu şu şekilde yazmışlardır: **"RAB Musa'ya, "Dağa, yanıma gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim."**[258]

Görüldüğü gibi Yahudi peygamberleri bu ayeti eksik kopyalamışlar ve 613 mitsva konusunu dışarıda bırakmışlardır. Daha sonra Sözlü Tora'yı oluşturmak için bir "Sözlü Vahiy" lazım olduğu zaman; Yonatan Targumu'nda bulunan bu 613 Mitsva'yı hiç çekinmeden yürüterek kocaman bir Talmud külliyatı oluşturmakta ve akıllarına ne gelirse yazma konusunda hiçbir sakınca görmemişlerdir.[259]

Bütün bu açıklamalardan sonra şu sözleri daha rahat söyleyebiliriz. Siz bırakın Musa'yı da onun yazdığı söylenen Tevrat kitabını da bir yana; çok çok daha sonraları bile ortalarda standart bir Tevrat kitabı yoktur.

Olmamasında da şaşılacak bir şey yoktur. Daha kaç kere yazmak zorunda kalacağız bilmiyoruz ama Eski Ahit'in en büyük ve en eski nüshası "**Doğu Nüshası**" olarak bilinen nüsha olup İngiliz Müzesinde 4445 numarayla kayıtlıdır ve M.S. 820-850 yıllar arasında yazılmıştır. Onu M.S. 916 tarihli **St. Petersburg** nüshası izler. Üstelik her iki nüsha da orijinal nüshalar değildir. [260] Bunlardan daha sonrasına ait olan el yazmalarından ***Leningrad Kodeksi M.S. 1008 yılına aittir. Aleppo Kodeksi M.S. 900'den sonrasına aittir. Reuchlin Kodeksi ise* M.S. 1105 tarihine aittir.**[261]

İnanmayanlar için de bir tanık gösterelim. **"Tevrat'ın İbranice standart yazılımı en son olarak Aaoran ben Aşer tarafından M.S. X. yüzyılda gerçekleştirilmiştir"** [262]

Üstelik bu bile doğru olamaz çünkü biz bir sonraki kitabımızda Tevrat'ın, 1328 yılında yazılan bir kitaptan alıntılar yağmakta olduğunu kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağız.

---

[258] Tevrat, çıkış, 24: 12

[259] Mitzva ya da Mitsva. Çoğulu Mitzvot'dur, "İlahi emir ve yasaklar" anlamında özel kanunları ifade eder.

[260] http://www.hristiyan.net/ ve http://www.incil.nl/pdf/kutsalkitap

[261] www.hristiyan.net

[262] Doç.Dr. Baki Adam, *Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat*, Pınar Yayınları sh. 9 ve 149, İstanbul-2001.

Aramice Targumlara dönecek olursak eğer; bu konuda daha sonra söyleyeceklerimiz olacaktır. Burada da bir tek cümleyle bir şey söylemek gerekirse; bu Aramice kitaplar Yahudilerin değil, başka bir halkın dini kitaplarıdır. Açıkça görüldüğü gibi Tevrat'ın dinsel kaynağını da bu kitaplar oluşturur.

Geriye Kenanlı kavimlerden yürütülen kulaktan dolma efsanelerle bir tarih kitabı yazmak ve onu kutsallık zırhına sarıp sarmalamak kalır.

ŞEYTANSI ŞEYLER

"Eğri ok
Doğru yol almaz."
Türk Atasözü

Bu küçük ufuk turundan sonra konumuza dönecek olursak; işte tam da bu nedenlerle Eski Ahit'teki yaratılış hikâyesi içinde çok sayıda soru işareti barındırır. Bu konuya daha sonra da değinecek ve örneklerini de sunacağız. Ama burada da birkaç kelimeyle söz edecek olursak; soru işaretlerinden birisi; Yaratılan ilk insanlar olan Âdem ile Havva'nın; kötülüğün ne olduğunu bilmemeleri gerekirken, bir kandırılma eylemi sonrasında işledikleri bir hatanın, bedelini ödemeleri noktasında gösterilen Tanrısal kararlılıktır.

Burada Âdem ile Havva'nın **"iyiliği ve kötülüğü bilmeyen"** yapılarının; **"akıl sahibi"** olmadıklarına açık bir vurgulama olduğunu da göz önünde bulundurursak; Aden bahçesindeki Tanrı, hiç de affedici değildir. Oysa yeni doğmuş bir çocuğun günah işlemekle suçlanmasına benzeyen bu tanrısal kararlılığın ikna edici bir açıklamaya sahip olması gerektiği ortadadır.

Üstelik "**günah,**" bir ön-bilgi veya uyarı gerektirir." **Çünkü bir günah ancak durumu iyice bilerek işlenebilir, diğeri bir hatadır.**[263] Tanrı'nın ağacın meyvesini yeme yasağına ilişkin uyarısı ise bir

[263] G. Messadıe, a.g.e. sh. 373

günah değil, bir "**yasanın**" ya da kuralın çiğnenmesi şeklinde de değerlendirilebilir.

Bir yasayı ya da bir kuralı çiğnemek mesela birisine hakaret etmek ise, hiç kuşkusuz olarak " **günah işlemekten**" farklı bir şeydir. Bu durumda yasaları çiğneyen kişilerin; "**henüz** " iyi ve kötüyü bilme konusundaki cahillikleri göz önünde tutulduğunda; Tanrı'nın tutumu da açıkça eleştirilebilir hale gelir. Çünkü siz bırakın ilahi yasaları bir yana; günümüzün insan yapısı yasaları bile, bir insanı cezalandırırken önce "**cezai ehliyeti**" olup olmadığına bakar. Tıpkı 18 yaşından küçük birinin daha hafif cezalandırılması gibi.

Buradan hareketle de, Tanrı'nın, bilgisiz ve özellikle de savunmasız olan bu ilk insanların "**Yılan**" tarafından "**kandırılma**" ya da kışkırtılma eylemine maruz kalabileceklerini dikkate alması ve tanrısal kararlılığın bu yönde uygulanması da düşünülebilirdi. Çünkü Aden bahçesindeki İsrail tanrısının; Yılan'ın varlığından habersiz olması düşünülemez bile. Bu durumda; koruması gereken bu iki savunmasız canlıyı "**Eden Bahçesinde**" bile koruyamayan bir tanrının, ille de bir suçlu arıyorsa, dönüp kendisine bakması olduğu açıktır.

Kaldı ki; "**iyiliği ve kötülüğü bilmeyi yasaklayan tanrısal emrin haklılığı da tartışılabilir. Tanrı iyiliğin ve kötülüğün ne olduğunun bilinmesini yasaklamış olabilir mi?**" diye yazar Messadıe.[264]

Öte yandan Yılan'ın bu kandırma eyleminin hiçbir nedeni yoktur. Üstelik bu eylemi sonunda ceza göreceğini de bildiği halde böyle bir eyleme kalkışması ne anlaşılabilir, ne de anlatılabilir değildir. Din bilimcilere soracak olursanız elbette "kötülüğünden" yapmıştır ama; bu aylak din bilimcilerin söylediklerinin tam tersine, Yılanın iyi ya da kötü olduğu yolunda da hiçbir kanıt yoktur. Yılan şeytan ise, cennet'te işi neydi? Diye sorar Messadıe ve devam eder. "Bu, Tanrının kötülüğü de yarattığı ve cennet'e sürdüğü anlamına mı gelir? Eğer böyleyse, Âdem ile Havva'nın cennet'te oturan birisinin davetine uymuş olmaları nasıl eleştirilebilir?"[265]

---

[264] G. Messadıe, a.g.e. sh.4 14

[265] G. Messadıe, a.g.e. sh, 388

Üstelik yılan "kötülüğünden" dolayı böyle bir eyleme girişti ise bu; yılanın Âdem'le Havva'yı kandırmak gibi bir görevi olduğunu da düşündürür. O zaman da yılana bu görevi yükleyenin kim olduğu sorusu ortaya çıkar. Tevrat'taki anlatıma göre yılana bu görevi yükleyen Tanrı olmalıdır. Ama bu durumda da yılanın aldığı cezanın bir açıklaması olamaz. Üstelik bu cezanın bir sonucu da yoktur. Yılanın toprak yemediğini bilen herkes için bu, hem sonuçsuz hem de anlamsız bir cezadır. Koyunların ve sığırlarında "kır hayvanı" olduğuna dikkat çeken M. Sakioğlu "bunların suçu neymiş ki lanetli olmuşlar" diye sorar.[266]

Âdem'in aldığı ceza da özet olarak Aden bahçesinden kovulmaktan ibarettir. Sonuç olarak söylemek gerekirse Cennet bahçesindeki suçu üç kişi işlemiş; görünüşte tanrı üçünü de cezalandırmış ama görüldüğü gibi gerçekten cezalandırılan yalnızca Havva olmuştur. Üstelikte burada en anlamsız cezaya uğrayan toprağı, herkes görmezden gelir. Âdem'in meyve yemesinin sonucu olarak toprağın lanetlenmesinin ne tanrısal ne mantıksal ne de hukuksal hiçbir mantığı yoktur.

Bu bağlamda, artık Eski Ahit'teki yılanın şeytan olmadığını düşünebiliriz. Şeytanın Genel Tarihi'ni yazmış olan Messadıe açık seçik bildirir ki: "**Şeytanlar Yahudiliği İ.Ö. 300-150 yılları arasında işgal etmişlerdir.**"[267]

Yine Messadıe'ye göre;" **İ.Ö.III. ya da II. Yüzyıla kadar Tanrının tescilli düşmanı olarak Şeytan imgesi Yahudilikte yoktur.**"[268] Bu nedenle de Havva'yı baştan çıkaran hiç değilse başlangıçta, şeytan değil yılandır. Suçu işledikten sonra "karnı üzerinde sürünme" cezası aldığına göre de, daha önce karnı üzerinde sürünmemektedir. Havva'yla konuşabildiğine göre de; konuşabilme yetisine sahip olmalıdır.

Üstelik bunu kanıtlayabilme olanağımız da vardır. Kutsal kitap da

---

[266] M. Sakioğlu, Tevrat'ı Kim Yazdı? Sh. 111

[267] Messadıe, a.g.e. sh.396

[268] Messadıe, a.g.e. sh.403 Bu bile Judeo-Hıristiyan bir söylemdir ve Ezra'nın Tevrat'ı M.Ö. 300 yıllarından önce yazdığı şeklindeki aslı astarı olmayan bir bilgiden hareket eder. Oysa ne Ezra'nın ne de kutsal kitapta isimleri yazılı olan diğer Yahudi peygamberlerinin gerçekten yaşamış olduklarına dair bir bilgi kırıntısı bile yoktur.

Şeytanın adının geçtiği bölümlerde Şeytan; hiç de anlamlı olmayan bir şekilde **"kötülüğün temsilcisi"** değil; göksel bir konseyin göksel bir üyesi gibidir.

Kutsal kitap bu konuda aynen şunları yazar: **"Ve Tanrının oğulları Rab'bin önünde kendilerini takdim etmeye geldikleri gün vaki oldu ki, onların arasında ŞEYTAN da geldi. Ve RAB şeytana dedi: Nereden geliyorsun? Ve Şeytan Rab'be cevap verip dedi, Dünyada dolaşmaktan ve orada gezinmekten."**[269]

Aynı durum Tarihler kitabında da karşımıza çıkar. **"Ve Şeytan İsrail'e karşı kalktı ve İsrail'i saymak için Davud'u tahrik etti..."**

Burada da Şeytan göksel bir konseyin göksel bir üyesi gibi hareket etmekte ve Davut'u bir sayıma zorlamaktadır. Yahudi peygamberlerinin abukluklarını bir yana bırakırsanız; bir nüfus sayımı da kötü bir şey değildir. Şeytan ile Tanrının muhabbetleri de hatırlanacak olursa; Şeytan'a böyle bir görevde verilmiş olabilir. Sonuç olarak; Yeni Ahit'te çok güçlü bir şekilde yer alan çatışma Eski Ahit'te asla görülmez. Yeni Ahit'te Şeytan daima Tanrının düşmanı olarak ortaya çıkar. Eski Ahit'te ise Şeytan'ın tek rolü, Tanrıların iradeleriyle uyum içinde olmaktır. Tam da bu söylediğimiz nedenle Eski Ahit'teki Yahudi Tanrısı, kendisine sunulan kurbandan Şeytan için de bir pay ister ve Azazel'e bir teke gönderir.

Buradan konumuza dönecek olursak; Yahudilerde Şeytan'ın mutlak bir kötülüğü temsil eden bir karakter haline gelmesi, çok daha sonra tanıştıkları İran'ın Zerdüşt dininin etkisiyle olacaktır. Çünkü Zerdüşt dininde Ahriman örneğinde olduğu gibi; iyi iyidir, kötü de kötü. Ayırım kesindir ve karakterler arası geçişler kapalıdır.

G. Messadıe bu konuda şunları yazar:" **Ahriman'ın uğursuz ordularında ıssız yerlerin cini olan ve Günah Keçisinde cisimleşen Azazel- ki, hemen hemen aynı şekilde Yahudiliğe aktarılacaktır.- Kaos cinleri Leviathan ve Rahab ve yine Yahudiliğin devralacağı efsanenin Âdem'in ilk karısı olduğunu doğruladığı içli Lilith'de bulunacaktır."**[270]

[269] Eyüp 1: 6-7
[270] Messadıe, a.g.e. sh.141

Burada önemle belirtmeliyiz ki Mısırlılarda da şeytana denk düşecek bir varlık yoktur. Eski Yunan ve Roma 'da ise şeytan hiç yoktur. Budizm'de ve diğer Asya dinlerinde ise Şeytan'a benzeyen hiçbir şey yoktur.

Şimdi biz burada işin özüne girelim. Burada herkesin gözden kaçırdığı ya da işine öyle geldiği için öyle davrandığı önemli konu; Tanrının açık bir dille, iki ayrı soydan bahsetmesi ve bu iki soyun birbirine düşman ilan edilmesidir. Yani kadının soyuyla yılanın soyunun.

Tanrının sözlerini yeniden hatırlayalım: **"ve seninle kadın arasına ve senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; o senin başına saldıracak ve sen onun topuğuna saldıracaksın."**[271]

Bir yaratılış hikâyesinin içine kasıtlı olarak yerleştirilen bu kışkırtıcı sözlerin Türkçesi; Kadının soyu olan Yahudiler ve yılanın soyu olan diğerleridir. Burada yılanın Âdem'in ilk karısı olduğu söylenen Lilith olduğunu düşünecek olursak; Lilith'in yani Yılanın soyu olan diğerleri, kadının yani Havva'nın soyunun sadece topuğuna saldırabilecek ama; kadının soyu olan Yahudiler onların daima başını ezecektir.

Oysa bu ayetin yürütüldüğünü düşündüğümüz Aramice Onkoles Targumu'nda kimse kimsenin başını ezmez. Targum da kullanılan ifade **"itaat etmektir."**[272]

Bu söylediğimizin kanıtları da vardır. Çünkü daha eski Tevrat tercümelerinde de bu ayet aynı şekildedir: **"Ve seninle kadın arasına düşmanlık koyacağım ve onun oğlu ile senin oğlun arasına düşmanlık koyacağım. O, senin O'na ilk başta ne yaptığını hatırlayacak ve sende sonunda O'na itaat edeceksin."**[273]

Kin ve nefretleri başlarına vurmuş olan Yahudi peygamberleri bu

---

[271] Tevrat, Yaratılış 3: 15 "Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın."

[272] Targum Onkelos, Yaratılış 3: 15 ise şöyledir:" Ve seninle kadın arasına düşmanlık koyacağım ve onun oğlu ile senin oğlun arasına düşmanlık koyacağım. O, senin O'na ilk başta ne yaptığını hatırlayacak ve sende sonunda O'na itaat edeceksin."

[273] www.hristiyan.net.

ifadeyi **"Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın"** şekline sokmuşlardır. Üstelik Yahudi peygamberlerine göre bunu söyleyen de Tanrının ta kendisidir ve bu durumda; Yahudiler ve diğerleri şeklinde yapılan ayırım, yani Yahudilerin diğer insanlara üstünlüğü Tanrının emri gereğidir. Bu emir gereği, Yahudi olmayanlar, Yahudilerin ancak topuklarına saldırabilecek ama Yahudiler onların başını ezecektir.

Bu sözlerimizin açık kanıtı ise; genel kabulün aksine neslin babadan değil anneden türediğinin açıkça vurgulanmakta olmasıdır. Yani açıkça, anne hangi milliyetten ve dinden ise çocuk da o milliyetten ve dinden olur düşüncesine işaret edilmektedir. Yahudi olabilmenin temel şartının Yahudi bir anneden yani **"kadından"** doğmak olduğu dikkate alınacak olursa; ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Konuya yabancı olmayan herkes bilir ki; **"bir kimsenin annesi Yahudi ise, o kimse Yahudi'dir."**[274] Yahudiliğe dışarıdan girmek mümkün olsa bile Yahudi olmak temelde bir inanç sorunu değildir. Yani belirleyici ölçüt İnançtan çok biyolojik kökendir. Yahudilik anadan çocuğa nesiller boyunca geçer ve nispeten çok az istisna dışında, Yahudi olunmaz, Yahudi doğulur.[275] Koşul tektir; doğuran kadın Yahudi olacak.

Şimdi çok kısa bir bilgi notu: Moavlı Davut'un Hititli Uriya'nın karısından doğan oğlu Süleyman düşünüldüğünde bu söylem büsbütün saçmalık olur çünkü Hititli Uriya'nın karısından doğan Kral Süleyman'ın Yahudi olmadığının açıkça söylenmesi demektir. Dahası büyük annesi Moavlı bir kadın olan Davut'un da Yahudi olmadığının açıkça söylenmesi demektir.

Uydurukçu Yahudi peygamberleri istedikleri kadar "yabancılarla evlenmeyin" diye bağırabilir ve timsah gözyaşları dökebilirler ama; biraz geriye dönersek; siz bırakın sıradan insanları bir yana, ilk ata Avram'ın karısı Hacer bir Mısırlıdır. Musa'nın karısı Sippora bir Midyanlıdır. Yusuf'un karısı Mısırlı Asenat'tır. Tev-

---

[274] Dan& Lavinya Cohn-Sherbok, Yahudiliğin Kısa Tarihi, sh. 11

[275] Tarih boyunca yapılan yabancı evliliklerin yanı sıra yeryüzüne dağılmış olarak yaşayan diasporanın durumu düşünüldüğünde bu son derece anlamsız olur.

rat'ın anlatısı içinde Yahuda ve İsra-el krallarının yabancı yani Yahudi olmayan karılarının adları da tek tek sayılır. Daha sonra sözünü edeceğimiz öldürmeleri ve ırza geçmeleri de içeren Yahudi sürgünleri söz konusu olduğunda daha da anlamsızlaşır ve bildiğiniz zırvalamak olur.

Konuyu biraz açalım: Filistin'de savaşan Vangioni adlı bir Alman birliğinin "Yahudi esirler arasından en güzel kadınları" seçtiği, bunları Ren ve Maine kıyısında bulunan üslerine getirdiği bilinen bir hikâyedir. Bu Alman askerlerden doğan çocukların, babaları çekip gidince anneleri tarafından Yahudi dininde yetiştirildiği ve Almanya'da Worms'ta, Mayence'deki ilk Yahudi topluluklarının bu çocuklardan geldiği bilinirse, konu büsbütün karışır.[276] Kazakların Yahudilerden para koparmak için en sık uyguladıkları yöntemin, bol sayıda esir toplamak, bu yolla alınan esir alınan kadınların ırzına geçildikten sonra fidye karşılığı çocuklarıyla birlikte Yahudilere geri vermek olduğu, 1650 yılında toplanan Yahudilerin "Dört İklim Konseyi"nin bu kadınlara yardım için yeni bir düzen kurduğu bilinirse durum daha da karışır.[277]

Bu konu böylece uzar gider ama gerek yoktur çünkü iddia edildiği gibi; Yahudi olmanın "**belirleyici ölçütü, inançtan çok biyolojik köken**" ise, "hangi Yahudi" ya da "ne Yahudisi" diye sorma hakkımız da doğmuş olur.

Soruyu değiştirelim ve Türkçeleştirelim ki bilge bilge bilgelerde anlayabilsinler! Yahudi olduğunu kabul etsek bile ilk ataları Avram'ın karısı Sara'nın kız çocuğu yoktur. Oğlu İshak'ın da iki oğlu vardır ama kız çocukları yoktur. Yakup'un bir kızının, Dina'nın adı bilinir ama o da Arami bir kadının çocuğudur.

Soru: Bu durumda yukarıda anlattığımız koşullarda, bir Yahudi çocuk doğuracak olan Yahudi bir kadın nasıl ve nereden bulunacaktır?

Yanıt: Biliyorsanız siz söyleyin.[278]

---

[276] Worms ve Mayence daha sonra Yahudi sürgün hikâyelerinin neredeyse merkezinde olan kentlerdir.

[277] Arthur Koestler, On Üçüncü Kabile, sh.243

[278] Aslında "Arayın arayın, belki bulursunuz" diyecektik ama hiçte bilimsel (!) olmayacaktı.

Konuyu uzatmak mümkün ama gereksizdir çünkü görüldüğü gibi "Yahudi ırkı" bir efsaneden başka bir şey değildir ve karşımızda duran bütünüyle "**sahte bir ulustur.**" Aslında buna ulus da denilemez ama söyleyecek başka bir şey bulamıyoruz. Bu durumda büyükçe Yahudi Rabbilerinden Sa'adia Hagga'on'un 11.yüzyılda söylediği "**Bizim halkımız Torah'tan dolayı oluşmuş bir halktır**" sözlerine yer vermek ve bu sahte ulus için "dini bir topluluk" tanımını kullanmak en doğrusu olacaktır.[279] Bu nedenle de Yahudi düşünür Clauda Montefiore; Yahudilerin çoğunun yalnızca "kavim üyesi" olmaya değer vermiş olmasından yakınır.[280] "Bunu kanıtlamak için renkli yüzlü, iri kıyım bir Rotterdam Yahudisi'ni, dindaşı olan Selanik Yahudi'siyle, hasta benizli, sıska, parlak gözlü kuru insanla karşılaştırmak yetecektir" diyen Prof. Juan Comas'ta bu konuya nokta koyar.[281]

Bu küçük aradan sonra yeniden konumuza dönelim ve yine yeni bir şey söyleyelim. Bunun için de işe bu hikâyenin içinde eksik kalmış olan bir noktaya dikkat çekerek başlayalım. Bütün bu hikâyelerin merkezinde üç canlı vardır; Âdem, Havva ve Yılan. Âdem ile Havva'yı biliyoruz ama Yılan'ın cinsiyeti hakkında bir şey bilmiyoruz. Bu konuda Lilith'e yapılan göndermeler dışında Yahudi peygamberlerinin verdiği tek bilgi: "**Yılan'm Havva'nın içine müthiş bir şehvet sokmuş olduğudur.**"[282]

Normal koşullarda Yılan, Havva, Şehvet üçlüsü, yılanın cinsiyetinin erkek olduğuna işaret eder. Şimdi Tanrının Havva'ya verdiği cezayı yeniden hatırlayalım: **"Rab Tanrı kadına, *'çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim'* dedi. *'Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın. Seni o yönetecek."***

Doğum olayını dışarıda tutacak olursak Havva'nın cezasının ilk bölümü kocasına yani Âdem'e istek duymak olacaktır. Bu da böy-

---

[279] Israel Shahak, a.g.e. sh,39

[280] Alban G. Widgery, Tarih Boyunca Büyük Öğretiler, sh. 139

[281] A. Koestler, a.g.e. sh. 235

[282] Talmud, Yebomoth 63 a. Bu konu için **Hakan Yılmaz Çebi'nin** Şeytan'ın Ayetleri, Gizlenen *Talmud* Yasaları isimli kitabına bakılabilir. Ancak tavsiye edilebilir bir kitap değildir.

le bir isteğin daha önce mevcut olmadığının açıkça söylenmesi demektir. Nedeni de Yahudi peygamberlerinin yukarıdaki sözleridir. Havva'nın içine şehvet sokanın Âdem değil de yılan olduğunu belirten bu sözler; **"yılan'ın soyu"** ifadesine de bir açıklık getirir. Çünkü bu durumda yılanın soyunun; daha önce "kocasına istek duymayan" Havva'dan doğan bir soy olması gerektiği açıktır.

Daniken'in anlattığı eski Yahudi efsanelerinde; Havva'nın Aden bahçesinde tecavüze uğradığı söylentileri bu anlamda yeniden önem kazanır. Bunu destekleyen ikinci söylem de Havva'nın cezalarından birinin "ağrı çekerek doğum yapacak" olmasıdır. Bu da daha önce **"ağrısız"** bir doğum olayının gerçekleşmiş olduğunu söylemek demektir. Buradan ulaşılacak doğal sonuç ise Âdem ile Havva'nın Aden bahçesinden kovulmuş olmalarının gerçek nedeninin meyve yemek değil, daha ciddi bir suç olması gerektiğine işaret eder.

G. Messadıe bu konuda şunları yazar: "Hakikat çok daha basittir. Bütün çocuklar ilkokuldan itibaren bunu keşfetmişlerdir: **Âdem'le Havva sevişmişlerdir, Günah buradadır. Biri birini tanımayan iki organizma, yani kadın ve erkek yaratıp, bunları sıcak bir bahçede çırılçıplak bıraktıktan sonra, kaçınılmaz günahı işlemelerini bekleyip ardından da onları alevlerle tehdit etmek anlaşılır bir şey değildir."**[283]

Witcombe de Tanrının iyi olarak ilan ettiği yeni bir dünyada Şeytanın (yılan) nereden geldiğini sormakla başlar. Gerçekten de yılanın koruma altında olduğunu sandığımız cennet bahçesine girmekle kalmayıp, Havva'nın yanına kadar gelerek onunla sohbete başlaması ve bütün bu sohbet boyunca tanrının bundan habersiz olması Witcombe'yi haklı çıkartır.

Yılanın bu rahat tavrı yanında sohbetin son derece senli-benli olması da dikkat çekicidir. Bu durumda yukarıda anlatmış olduğumuz gibi; Havva'nın bir yabancıya karşı bu yakın duruşu, bunun yılanla Havva'nın ilk karşılaşmaları olmadığını da düşündürebilir.[284] Bu durumda Eski Yahudi anlatılarında;" **başta Asser in kızı**

---

[283] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh. 386

[284] Günümüzde bile ailelerin çocuklarına "tanımadıkları" kişilerle konuşmamaları yönündeki tembihleri düşünüldüğünde daha da anlam kazanır.

Sara olmak üzere sekiz kişinin daha" ellerini kollarını sallayarak cennet bahçesine girip çıktıklarından söz edilmesi de bir anlam kazanır. Aynı bahçede Havva'nın tecavüze uğramış olduğu iddiaları da cennet bahçesinde bir takım güvenlik sorunlarının var olduğu kuşkusunu haklı çıkartır. Âdem'le Havva'nın cennetten kovulmalarından sonra gerekli önlemin alınmış olması da hem bu güvenlik sorununun daha önce var olduğunu hem de bu söylentilerde doğruluk payı olabileceğini ortaya koyar.

Burada "**ve seninle kadın arasına ve senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; o senin başına saldıracak ve sen onun topuğuna saldıracaksın**" ayetine geri dönelim ve kimsenin söylemediğini yine biz söyleyelim.

Konuyu tam olarak kavrayamayan ünlü bir yazar; hayretler içerisinde "zaten öyle değil miydi" yani yılanın soyuyla kadının soyu düşman değil mi idi" diye sorar ve üstelik haklıdır da. Çünkü bu yılana verilen cezadır ama çok açık olarak; kadının soyu ile yılanın soyu arasına bir düşmanlık konulmadan önce, bu ikisinin birbirleriyle düşman olmadıklarının yanı sıra, kadınla yılanın aynı soydan olduğunu da söyler. Yani Havva ile konuşan bir yılan değil, bir insandır.

Bazı kaynaklar bu yılanın Sur Kralı Hiram, yani bir insan olduğunu da yazarlar. "**Kral Süleyman'ın yakın dostu Tireli (Sur'lu) Hiram Ahi-Ram yani Yüce Yılan'dır.** "[285] Gerçekten de 1923 ve 1929 tarihlerinde Suriye kıyısında yapılan kazılarda, Fenike kralı Ahi-ram'ın, yani Sur Kralı Hiram'ın kitabeli lahdi ve 1300 yıllarına ait 29 işaretli bir çivi yazı sistemi ortaya çıkarılmıştır. Bu Fenike alfabesinin bütün harflerini içeren elimizdeki en eski belgedir. Lahitteki yazının tercümesi özetle şöyledir. "Bu mesken onun Biblos'un babası, Gwal (Geval) olan **Kral Ahiram** oğlu, Baal." Devamında ise "Fenikelilerin Gebal kralı Eğer krallar arasından herhangi bir kral veya valiler arasından herhangi bir vali Gebal (Tevrat'ta Geval) şehrini kuşatarak bu lahdi bulursa hükümdarlık asası kırılsın, tahtı yıkılsın. Gebal'de barış hüküm sürsün. Eğer herhangi biri bu yazıtı silerse, zürriyeti yok olsun" yazılıdır. Bu durumda Eden

[285] Gene D. Matlock, Hazreti İbrahim Kimdi?

Bahçesindeki yılan Sur Kralı Yüce Yılan, yani Hiram ise, her şey öylesine karışır ki; içinden çıkmak mümkün değildir.

Dahası da var: Yahudi peygamberleri Eski Ahit'te bu yılanın Kabilesinin bir boyu olduğunu da yazarlar. "Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler:[286] Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, **Ahiram soyundan Ahiram boyu."**[287] Yahudi peygamberlerinin Benyamin oğulları dediği Benyaminlerin Amorlu bir kabile olduğunu bildiğimize göre; bu durumda Eden bahçesindeki Yılanın Amorlular olduğu da düşünülebilir. Ancak bu konuda şunları da bilmeniz gerekmektedir. "Abram"dan bir kaç sözcük anlamını çıkartabiliriz, bunlardan her biri onun yüceltilmiş konumuna işaret edebilir. Ab = "Baba;" Hir veya H'r = "Baş; Üst; Yüceltilmiş;" Am = "Halk." Dolayısıyla, Abhiram veya Abh'ram "Yüceltilmişin Babası." Bir örnek daha: Ab - î - Ram = "Merhametlilerin Babası." Ab, ayrıca "Yılan" demektir, Ab-Ram (Yüceltilmiş Yılan)."

Buna göre Eden Bahçesinde Havva ile konuşan yılan Ab-ram yani Avram olmalıdır. Bu konunun önemli bir noktası da kadının hala bir adının olmaması ve neredeyse kadının yok sayılmasıdır. Yüksek ilahiyatçı Vera Zıngsem burada erkeğin kadın için uygun bir eş olmasının bir önemi olmadığını söyleyerek şunları yazar: "Kadın ona bir isim vermiyor, tam tersine o kadını adlandırarak şöyle tanımlıyor: **'bunun adı erkekçik[288] olsun; çünkü o, erkekten yaratıldı"**[289]

Örneğin Tanrı **"neredesin?"** diye Âdem' e sorar. Yasak meyveyi yiyip yemediğini de Havva'ya değil, Âdem'e sorar. Tanrı **"Âdem bizlerden biri gibi oldu"** derken bile Havva yok sayılmaktadır.

---

[286] Çölde Sayım 26: 38

[287] "The sons of Benjamin according to their families: of Bela, the family of the Belaites; of Ashbel, the family of the Ashbelites; of **Ahiram**, the family of the Ahiramites;" Çölde Sayım 26: 38

[288] Erkeğin Yahudi dilindeki adı İş, kadının ise İşha. Bu nedenle tam tercüme edecek olursak "erkekiye" diyebiliriz. V.Zıngsem, a.g.e. sh.171 Bunun daha doğrusu "erkekçik" ya da " adamcık" olmalıdır. En doğrusu "İnsancık" olarak kabul edilmesidir.

[289] V.Zıngsem, a.g.e. sh.171

Üstelik Havva da yasak meyveyi yediği ve iyiyi kötüyü bilmek durumunda, "**onlardan biri gibi**" olduğu halde.

Bu durumda Âdem tanrının sözüyle "bizlerden birisi gibi oldu" ise aynı meyveden yiyen **"Havva kimler gibi olmuştur?"** sorusuna kimsenin verebileceği bir yanıt yoktur. Ya da bu durumda bile Havva; tanrı katında yok sayılmaktadır. Yine bunun gibi, Cennet bahçesinden kovulan da sadece Âdem'dir. Kadın yalnızca ceza söz konusu olduğu zaman hatırlanır. Üstelik de bahsedilen ağaçların meyvesi, metinden anlaşıldığı kadarıyla Havva'ya değil Âdem'e yasaklanmıştır. Bu da gözden kaçırılan önemli bir konudur. Çünkü Âdem için bu yasak konulduğunda Havva henüz yapılmamıştı bile. Ayrıca Havva 'nın bu yasak meyve hakkında bilgilendirildiği yönünde bir kayıt da yoktur. Bu durumda Havva'nın cezalandırılmasının da bir anlamı yoktur.

"Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü" ayetinde, bir ağacın meyvesinin bilgelik kazanmak için çekici olduğunu görmekte ne demektir? [290] Tanrının sesini duymak nasıl mümkün olabilmiştir? Tanrı Âdem'in nereye saklandığını bilmekten aciz midir? Âdem yanıt vermeseydi Tanrı onun nerede olduğunu bilemeyecek miydi? İyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız ne anlama gelmektedir? Nasıl Tanrı gibi olunur? Âdem ile Havva yasak meyveyi yedikten sonra Tanrı gibi mi olmuşlardır?

Eğer tanrının sözleriyle ***"onlardan yani Tanrılardan biri gibi"*** oldularsa; Âdem ile Havva'nın da tanrısal güçler kazanmış olmaları da gerekmez mi? Bu durumda kim kimi, nereden kovmaktadır? Rab tanrının ısrarla" **karın**" dediği Havva 'ya, Âdem niçin ısrarla **"yanıma koyduğun kadın** " deyip durmaktadır? Bu konuda neredeyse sonsuza yakın soru işareti vardır. Bunları ne anlamak ne de anlatmak mümkün değildir.

---

[290] Tevrat'ın Yeni Dünya Tercümesinde bu konu için verilen dip not'ta doğru ifadenin "hoş görünüyordu" şeklinde olduğu ama Septuaginta, Peşitta ve Vulgata'da bu ifadenin "Anlayış kazanmak için arzu uyandırıyordu" şeklinde olduğu yazılıdır. Yahudi peygamberleri bunu "Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü" şekline getirmişlerdir. Bunun nedeni ise okuduklarını anlamamalarıdır.

En önemlisi de şudur: Tanrı'nın **"Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün"** dediği Âdem; neden "kesinlikle" ölmemiştir de 930 yıl yaşamıştır?

Ölüdeniz yazmaları arasında bulunan bir belge bu konuya da küçükte olsa bir açıklama getirir. Çünkü bu belgede Tevrat'ta yazıldığı gibi "iyilik kötülük ağacı" şeklinde muğlâk bir tanım değil, "**iyilik ve kötülük bilgileri ağacı**" gibi daha net bir ifade kullanılır.[291] Bu da bize Yahudi peygamberlerince sözü edilmek istenen ve yasaklanan şeyin elma ya da armut değil, "**bilgi**"nin kendisi olduğunu düşünme olanağı verir.

Bu durumda Âdem ile Havva'nın yasak meyveyi yedikten sonra; "iyiliği ve kötülüğü bilmelerinin" arkasında "**akıl sahibi**" olmalarının yattığı da açık hale gelir.

Bunu destekleyen bir olgu da vardır. Sümer tanrıları halka bilgi vermek konusunda birbirleriyle neredeyse yarışırken; Sümerden kaynaklandığı tartışılmaz olan İsrail tanrısı, bütün kutsal kitap boyunca İsraillilere hiçbir bilgi vermez. Çünkü kutsal kitabın birçok kere tekrarladığı gibi "**kıskanç**" bir tanrıdır o. Yakup'un çocukları çölde gezinirken "Çadırı şöyle yap, sandığı böyle yap" demiştir ama bunlar bilgi vermek değil, tarif etmektir.

Âdem ile Havva hikâyesinde asıl önemli olan ve irdelenmesi gereken konu ise yasak meyve yenildikten sonra ortaya çıkan durumdur. Yani tanrının yasakladığı bir meyve, bu yasağı dinlemeyen Âdem ve Havva tarafından yenildikten sonra ne olmuştur? Kutsal kitaba bakılacak olursa, Âdem ile Havva çıplak olduklarını fark ederek örtünmeye çalışmışlardır. İyiliksever bir Yahudi peygamberi de onlara cennet bahçesinde iğne-iplik ve incir yaprakları temin ederek bu örtünme eylemine yardımcı olmaya çalışmaktadır.

Ama iyiyle kötüyü bilmek ve tanrı gibi olmak, yalnızca çıplaklığı görmekten ibaret olmasa gerektir. Çünkü böyle bir düşünce, tanrının da sadece çıplak olup olmadığını bildiği için tanrı olduğu gibi uygunsuz sonuçlara neden olabilir. Üstelik de bu, çok basit bir açıklama olur.

---

[291] G. Vermes, a.g.e. sh.467

Âdem ile Havva'nın cennetten kovulmalarına yol açan olayların amacının; insanların giyinmeye nasıl başladıklarını anlatmak olması gibi bir hafifliğin hiç bir mantıklı açıklaması olamaz. Üstelik bunun ne kadar büyük bir saçmalık olduğunu kanıtlayan da hikâyenin kendisidir. Çünkü eğer yasak meyveyi yemenin sonucu, insanın çıplak olduğunu fark ederek örtünmeye başlaması ise, o meyveyi yemenin yasaklanması değil tam aksine teşvik edilmesi gerektiği açıktır.

Ayrıca eğer cennet bahçesindeki bu olay insanların özellikle cinsel organlarını örtmesi ile ilgili olsaydı; bundan binlerce yıl sonra Musa zamanında bile, kadim düzenbaz Z. Sitchin' in donsuz atalarının, iyiyi kötüyü bilerek cinsel organları açıkta gezmemeleri gerekmez miydi? Yoksa neden İsrail tanrısı Musa'ya , "**keten donlar yap, bunlara giydir**" desin ki?

Âdem ile Havva hikâyesinin şifresi " **bilme**" kelimesinde gizli gibi görünmektedir. Çünkü bu bilme, bilimsel bir bilgiyi ifade etmez ve bilgi kelimesiyle de bir ilgisi yoktur. Bu bilme, " **Âdem karısı Havva 'yı tekrar bildi, bir oğlu oldu, adını Şit koydu** " ayetinde geçen bilmedir. Bu bilme bütün Eski Ahit boyunca bir kadınla bir erkek arasındaki cinsel ilişkiyi anlatmak için kullanılır. Bu durumda söz konusu olan bilme, cinsellikle ilgili olmalıdır. Böylece iyiyi kötüyü bilme eksikliği, cinsel konularda ki iyiyi kötüyü bilme eksikliği gibi görülmektedir.

Ne var ki, insanların çoğalabilmesi için bu da yasaklanması değil, teşvik edilmesi gereken bir "**bilme**" olduğundan, metindeki çelişkiyi ortadan kaldırmaya yetmez. Bu durumda iyiyi kötüyü bilme; bizim düşündüğümüz gibi olumlu bir yönde değil de tam tersi bir yöndeki olumsuz gelişmelere işaret ediyor olabilir mi?

Bu sorunun yanıtını tanrının davranışlarında arayabiliriz. Çünkü bu gelişme üzerine tanrı Âdem' i cennetten kovmuştur ama; kovmuştur da ne olmuştur?

Âdem'in kovulmadan sonra yaptığı ilk iş; kadına Havva adını vermek, ikincisi de Havva'yı "bilerek" onu gebe bırakmaktır. Bu "bilme" sonucunda ilk "**insan çocuk**" doğacak ve böylece insan soyu başlayacaktır. O halde, istenilmeyen bu muydu? Yani Âdem

ve Havva 'nın cinselliği keşfetmesi ve insan soyunun başlaması.

Buna da yine kutsal kitabın kendisi karşı çıkar. Çünkü tanrı yaratılan ilk insanlara **"üreyin ve çoğalın"** buyruğunu vermiştir.

Bu bölümde yaptığımız açıklamalardan çıkan sonuç ise şudur: Aden Bahçesinde bir günah işlendi ise bile bunun ne elmayla ne armutla bir ilgisi yoktur. Elma ağacı Tevrat'ta değil, Sümer efsanelerinde Aşk Tanrıçası İnanna ile ilgili bir ağaçtır.[292]

Ölü Deniz Yazmalarında bu konuyla ilişkilendirebileceğimiz bir bilgi kırıntısı daha vardır. 4Q166-7 numaralı Hoşea beyanatları adını taşıyan el yazmasında " **Fakat onlar, Âdem gibi, Antlaşmayı bozdular."** Şeklinde bir ifade vardır. Burada önemli olan "Antlaşma" kelimesidir. Çünkü bundan anlaşılan; örneğin Nuh'un Tufandan sonra Tanrıyla bir antlaşma yapması gibi, Âdem'in de Tanrıyla bir antlaşma yapmış olduğudur.

Bu durumda Âdem; yasak meyveyi yediği için değil, antlaşmayı bozduğu için cennet bahçesinden atılmış demektir. Ama bundan daha önemli olan Âdem'in, Tanrıyla antlaşma yapabilecek bir pozisyonda olmasıdır. Yine Ölüdeniz yazmaları içinde yer alan ve Adamın **"dünyayı yönetmek üzere oraya konduğu"** bilgisini bunun üzerine eklersek; bu olasılık yani Tanrıyla Adam'ın bir antlaşma yapmış oldukları olasılığı son derece yükselir. Belki de bu hikâyenin en eski halinde anlatılan, bir yaratılış hikâyesi değil, anaerkil bir toplum yapısından ataerkil bir yapıya geçişi anlatan bir külttür.

Bu durumda soru şu olur. Tanrı çamurdan şekillendirip burnuna can soluğu üflediği bir yaratıkla neden antlaşma yapsın? Ama bu kadar da değildir çünkü yine Ölü deniz Yazmaları arasında bulunan bir belgede açıkça " **Adam, Tanrıya karşı geldi"** diye yazılmaktadır.[293] Burnuna can soluğu üflenen bir yaratığın; bahçede meyve yiyerek Tanrıya nasıl karşı gelebildiği çok da anlaşılır olmamakla birlikte; bu hikâyenin en eski şeklinin bugün Tevrat'ta yazılandan çok daha farklı olduğunu düşünmek için yeterince nedenimiz vardır.

---

[292] M. İ. Çığ a.g.e. sh.70
[293] G. Vermes, a.g.e. sh.467

Bu konuda son bir olasılık daha vardır: O da kutsal kitabın bu bölümünün kafası iyice karışık bir Yahudi peygamberi tarafından bütünüyle uydurulmuş olduğudur.

Verilmek istenen mesaj da zaten çok açıktır:" **Âdem' in başına gelenler karısının sözünü dinlediği içindir**."

Sözün özü: Yılan ne demişti kadına? **"iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız. "**

Gılgamış Destanı'nda Tanrıça İştar şöyle der. **"Sen bilgesin, Enkidu, bir tanrı gibisin!"**[294]

İLK GÜNAH

Acemi marangozun talaşı
Tahtasından çok olur.
Türk Atasözü

Sümer belgeleri ortaya çıkmadan yaşamış olduğu için bu hikâyeden hiçbir şey anlamayan Voltaire, bu konudaki şaşkınlığını şöyle ifade eder: "İnsanoğlu yüzlerce yıl ilk anası babasının kim olduğunu bilememiş. Âdem ile Havva adlarını ne Yunanlılar, ne Romalılar, ne Persler, ne Suriyeliler biliyordu. Nasıl olmuşta ne Mısır'da ne Babil'de ilk atalarımızın izine ve geleneğine rastlanmamış? **"Tanrı ilk yarattığı bu aileyi, insan topluluğunun en küçüğü, en bahtsızı olan Yahudilere neden bildirmiş ki?"**[295]

Witcombe'ye göre, Havva'nın yasak meyveyi Âdemle paylaşması gibi **"basit ve cömert bir paylaşma eylemi,"** Judeo-Hıristiyan din adamları ve yorumcular tarafından, yüzyıllar boyunca Havva'nın Âdem'i ayarttığı, kandırdığı, ahlaksızlığa ittiği, ,kötü yönde ikna ettiği, ona akıl verdiği ve öğrettiği, öneride bulunduğu, yanlışa ittiği ve onun üzerinde egemenlik kurmak için bile, hile, hurda, gözyaşı ve yakınmaları kullandığı şeklinde yorumlanmıştır.

---

[294] İştar Babil dininde kötü olmaktan uzaktır. Kuşkusuz baştan çıkarıcı bir tanrıçadır ancak kötülüğü temsil etmez.

[295] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.69

Aklına gelen her şeyi yazmaya kararlı olan kendisini aşmış bir başka bilge dangalak da ***"Havva'nın meyveyi kopardığı sırada Âdem'in orada olmadığını"*** yazarak Âdemi savunmaya ve bütün günahı Havva'nın üzerine atmaya çalışır.[296] Dinsel ve erkeksel fanatizmin dik alasıdır ve apaçık hasta bir ruha işaret eder.

Biz de aynı kitabı okuduğumuz halde bunların hiç birini göremediğimiz için, sözü edilen saygıdeğer din adamları ve yorumcuların bu bilgileri nereden edindiklerini elbette ki bilemiyoruz. Bir olasılıkla kendi karılarından bahsediyor olabilirler ama bu da onların sorunudur ve bizi ilgilendiren bir yönü olmasa gerektir. Kutsal kitabın neredeyse bütün çeşitlemelerinde yılan için bütün hayvanların "en hilekârı" olduğu vurgulanır durur ama; cennet bahçesinin sakinlerinden biri olan yılanın, Havva'yı meyve yemeye davet edişi ve Havva'nın cennette yaşayanlardan birisinin bu sözlerine itibar ederek bir meyveyi yemesinde nasıl bir "hile" olduğu anlaşılır olmaktan uzaktır.

Gelin görün ki; ilk Hıristiyan ilahiyatçılarından Tertullian'da kadınlara karşı şöyle bir söyleve girişir:

"Hepiniz, Havva 'nın ilk günah rezaletini ve insan soyunun düşüşünün nedeni olma utancını paylaşıyorsunuz. Tanrının sizin cinsinize verdiği ceza günümüzde bile yaşamakta. Şeytana kapıyı açan, yasak ağacın meyvesini ilk kopartan, ilahi yasağı ilk terk eden, şeytanın saldırmak için yeterli güce sahip olmadığı Âdem'i ikna eden sizsiniz.[297] Tanrının görüntüsü olan erkeği ne kadar da kolay mahvettiniz. Ölüm demek olan sizin terk edişiniz yüzünden Tanrı' nın oğlu bile ölmek zorunda kaldı".[298]

---

[296] A. Hırsch, a.g.e. sh.19

[297] Tevrat'ta yazılan Âdem ile Havva hikâyesini, sizinde gördüğünüz gibi bütünüyle kutsal kitabın ayetleri ile anlattık. Siz bu hikâyenin neresinde yasak meyveyi yemesi için Havva'nın Âdem'i ikna etmeye çalıştığını gördünüz. Yazılan aynen şudur. "Kadın ağacm güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi." Yaratılış 3: 6

[298] Bu sözlerin sahibi olan Tertuillen sıradan bir papaz değil, önemli sayılan bir din adamıdır. Tertullian, imanı bilgiden "üstün" tutan bir düşünce akımına önderlik etmiştir Ona göre dinî inanç ile felsefî bilgi birbirinin karşıtıdır. "İmkânsız olduğu için inanıyorum", yani inandığım şeye, akıla karşı olduğu için inanırım sözü, doğ-

Buradaki **"Tanrının görüntüsü olan erkek"** sözü zaten her şeyi açıkladığı için ayrıca bir yoruma ihtiyaç yoktur. Bu konudaki görüşümüzü daha önce yazdığımız için tekrara da gerek yoktur ama düpedüz dinsizlik olduğunu da belirtmeden geçmeyelim. Bütün bu suçlamalar Yahudi ve Hıristiyan tarihi boyunca sürüp gitmişler ama; Tanrının oğlunun bile ölmek zorunda kaldığı bu ilk günah hakkında, bırakın geçerli bir kanıt getirmeyi tutarlı bir yanıt dahi verememişlerdir.

Üstelik bu Tertullian'da epeyce bilgisiz bir bilge olmalıdır çünkü iki ahit arası yazıldığı söylenilen bir metinde, Havva'nın cennete oğlu Şit eşliğinde geldiği anlatılır.[299] Yaratılışın bu "yorumunda" Havva'nın tam 30 oğlu olmuştur.[300] Bu arada cennet bahçesinde Şit bir hayvanın saldırısına uğrayınca Havva hayvanı azarlar. Hayvan şu karşılığı verir. "Nasıl oldu ağzın açıldı da Tanrının sana yemeyi yasak ettiği ağacın meyvesinden yiyebildin? **İşte bu yüzden bizim de (hayvanlarında) doğası değişti."** Türkçesi; yalnız Tanrının görüntüsü olan erkek dangalakların değil, yaşamın tüm kötülüğü ilk kadının hesabına yazılmaktadır. Nasıl olsa hesabı Havva ödeyecektir.

Ama bizim bütün bu söylediklerimize karşın, bütün Orta çağ boyunca aziz Bernard gibi Hıristiyan ilahiyatçılar, vaazlarında **"Havva'nın tüm kötülüklerin ilk nedeni olduğunu ve onun kara lekesinin tüm kadınlara geçtiğini"** söyleyip durmuştur. Çünkü Eski Ahit'i yazan Yahudi peygamberlerinden sonra Hıristiyan din adamlarına göre de kadın; özel olarak Âdem'e (yani kendilerine) hizmet etmek üzere yaratılmıştır ve Tanrı, bu ikincil konumun onun yazgısı olduğunu açıkça bildirir. Durum böyle olunca

---

rudan doğruya Tertullian tarafından söylenmemişse bile, onun anlayışını çok güzel açıklar. Tertullian'ın Stoa'nın etkisiyle yazılmış olan ruh ile ilgili bir kitabı vardır.

[299] Bizim **Şit** olarak bildiğimiz isim, İngilizce Tevratlarda **"Seth"** şeklinde yazılıdır. "Seth also had a son, and he named him Enosh. At that time men began to call on the name of the LORD." Yaratılış 4: 26 **Seth ise bir Mısır tanrısıdır**, dahası Osiris'in kardeşidir. Dahası; Set, erkek kardeşi Osiris'i öldürmesi ile ünlüdür, aynı zamanda onun oğlu Horus'u da öldürmeye teşebbüs etmiştir.

[300] Bu Judeo-Hıristiyan bir deyimdir ve genelde M.Ö.400 yılıyla İsa'ya kadar olan zamanı ifade etmek için kullanılır. Bu döneme ait olduğu söylenen yüzlerce metin vardır. Yani atış serbest demektir.

Witcombe' de sözünü sakınmaz. "Havva'nın Eski Ahit' teki ikincilliği kutsal bir buyruğun değil, öyküyü **inşa eden ataerkil İbrani yazarlarının kadın düşmanlığıdır.**[301] Burada eksik kalan bu akılsız şabalakların, dangalaklığın hangi zirvelerinde gezindiğinin belirtilmemesidir.

Yahudi kutsal metinlerinde bu kadın düşmanlığının ulaşmış olduğu noktayı gerçekten de hayal bile edemezsiniz. Bunun örneklerinden biri yaratılışa kadar uzanarak; " **Bunun üzerine Tanrı ilk kadın olan Lilith'i yarattı, onu Âdem'i şekillendirdiği gibi şekillendirdi, sadece saf toz yerine kir ve çamur kullandı"** diyebilecek kadar ileri gider.[302]

Bu Lilith Yahudi efsanelerinde Âdem'in Havva'dan önceki ilk karısıdır. Yani açıkça görüldüğü gibi Havva'ya hakaret etmekte yetmemiş; Havva'dan öncesine bile ulaşmayı başarabilmişlerdir. Âdem'in yapımında **"saf toz"** kullanan tanrı; Lilith'in yapımı söz konusu olunca malzeme olarak **"kir ve çamur"** kullanmıştır. Sonuç olarak, kir ve çamur kadının yapısında vardır. Yani kadın doğası gereği kötüdür.

Bu seyrek akıllılar ondan sonra da "kir ve çamur" kullanılarak yapılan bu kadın için; sanki gözleriyle görmüş gibi, **"Kırmızı kıyafetlere bürünmüş, "kırktan bir eksik " mücevherle süslenmiş. Dudakları gül gibi kırmızı"** şeklinde övgüler düzmekten de geri kalmazlar. Demek ki evrenin olmadığı gibi aptallığın da sınırı yoktur.

Bu kadar da değildir çünkü kir ve çamurdan yapılan bu ilk kadın Lilith için **"Havva'yı bilgeliğin yasak meyvelerinden yemeye ikna eden de o'dur"** diye de yazarlar. Yahudilerin Sohar mitlerinden birinde Lilith'in **Havva'yı baştan çıkaran ve aylık kirliliğini yaşarken Âdem'i yanına yatması için teşvik eden yılan ve fahişe olduğu da söylenir.**[303]

---

[301] Talmud'a göre kadın, dini mekteplere alınamaz. Çünkü hafif akıllıdır ve ona din eğitimi şart değildir. (Kim kızına Tevrat öğretirse, ona kötü bir şey öğretmiş olur) cümlesi de haham Eliazer'indir. (Mişna, Naşim (kadınlar), Sotak kısmı 216). Yahudi haham Musa bin Meymun, bundan maksadın Tevrat değil, Talmud olduğunu söylemiştir ama açıkça görüldüğü gibi özrü kabahatinden büyüktür.

[302] V. Zıngsem, a.g.e. sh.37

[303] V.Zıngsem, a.g.e. sh.62

Bu da ilk günah hikâyesini bambaşka noktalara çeker. Yine Yahudilerin Kabala'sının Sohar kitabında "Lilith'i dinlediği için Havva'da **"nesiller dolusu İblisin annesi olmuştur."** Bu nesiller dolusu iblis; yukarıda anlatmaya çalıştığımız, Havva'nın Aden bahçesinde "kocasına arzu duyması" cezasından önce gerçekleşen doğum olayının sonuçları olmalıdır. Zaten en sonunda ünlü Talmud kitabında Havva'nın kendisi de bir İblis haline getirilmiştir. Bunun için de Havva'nın üzerine on ayrı lanet çökmüştür. Bu on lanetten biri nedeniyle **"su bırakırken hayvan gibi çömelmek zorunda kalmıştır."** Bir diğer lanetin sonucu olarak da **"erkeğine döşek olarak hizmet eder."**[304] Aşağılık ve sapkın söylemler olduğunu bildirmeye bile gerek yoktur.

Bunlar akıl sağlığı yerinde olmayan Yahudi peygamberlerinin kadını aşağılama çabalarının sınır tanımadığının açık bir ifadesidir. Bu nesiller dolusu iblisin de Yahudi olmayan diğer insanlar olduğunu söylemek bile gereksizdir ve açıkça Yılanın soyu kastedilmektedir. Türkçesi, Yahudilerin dışında kalan tüm insanlıktır.

Söylemekte, inanmakta zordur ama Judeo-Hıristiyanların bu kadın düşmanlığının sınırları gerçekten de yok gibidir ve en güzel örneklerinden birini de ünlü **"Femina"** sözcüğünde bulur. İlahiyatçı V.Zıngsem'in yazdığına göre; **"Femina, F ve minus kelimesinden türemiştir. F=Fidas, yani inanç; minus = daha az. Yani femina= inancı daha az olan.** [305] Türkçesi kadın.

Sonuç; kadın her zaman daha az bir inanca sahiptir. Kolaylıkla kandırılabilir olması onun doğasının bir parçasıdır; bu nedenle daha kısa sürede inancından şüphe duyabilir, yine aynı nedenle kısa bir sürede inancını inkâr edebilir. Doğal olarak bu da **"cadılık"** yapmak için bir temel oluşturur. Bu durumda yapılması gereken iş yine doğal olarak, dini bütün her Judeo-Hıristiyan'ın yapması gerektiği gibi cadı avına çıkmaktır. Belki yeri burası değildir ama İlahiyatçı Vera Zıngsem Kilisenin bu cadı avlarından birisi sırasında yalnızca Trier bölgesinde dokuz milyon kadının

[304] V.Zıngsem, a.g.e. sh.63
[305] V.Zıngsem, a.g.e. sh.161

ölümüne işkencelerle yok edildiğini ve bütün bölgenin tamamen kadınlardan temizlendiğini yazar.[306]

Yahudi ve Hıristiyan din adamlarının Havva'ya ve Havva'nın kişiliğinde kadınlara karşı olan bu derin nefret ve öfkelerinin nedeni; yalnızca Havva'nın bir meyveyi Âdem'le paylaşması olamayacağı açıktır. Bu abartılı kadın düşmanlığı; eski Yahudi efsanelerinde anlatılan, Havva'nın Aden bahçesinde tecavüze uğradığı söylentilerine bir tepki gibi durmaktadır. Ancak bunu açıkça söyleyemedikleri için olsa gerek; bu kadın düşmanlığını bir meyvenin bölüşülmesi hikâyesine dayandırmaktadırlar. Yasak meyveyi yediği halde Havva'nın "hiç kimse gibi olmaması" da bunun açık bir kanıtıdır.

G. Messadıe bu konuda şunları yazar: " **Yahudiler Mezopotamyalılardan yalnızca Tekvin (*Tevrat'ın yaratılış bölümü*) ve On Emir'in şemasını ödünç almamışlardır; pişmanlığın ayrılmaz parçası olan Günah kavramı ve Mezopotamyalılarda ciddi şekilde var olan kadının Şeytanla özdeşleştirilmesi de bu etkileşmenin sonuçlarıdır."**[307]

Yukarıdaki söylemlerde de açıkça görüldüğü gibi, bu kadın düşmanlığının tek temsilcisi Yahudiler değildir. Göreceli olarak yakın zamanlarda geçen Jean D'arc olayında da; Mahkemenin başyargıcı ve kilisenin temsilcisi olan Beauvais piskoposu Pierre Cauchon adındaki şapşal; zavallı Jean D'arc için şunları söyler. **"Kız oğlan kız denen, yalancı, zararlı, halkı kışkırtan, kâhin, batıl inançlı, Tanrıya küfreden, kibirli, İsa'nın inancına uymayan, tafracı, putperest, vahşi, sefih, şeytanların himayesindeki, dönek, dinden ayrılmış ve sapkın Jean..."** [308]

Kendini aşmış bir Hıristiyan bilge de **" kadının kötülüğünün karşısında her türlü kötülük küçük kalır"** diye yazar.[309] Bir başkası da bu bilgece sözlere şunları ilave eder. **"Evlenmek sevap değildir. Kadın arkadaşlığın düşmanından başka bir şey değildir, ka-**

[306] V.Zıngsem, a.g.e. sh.158
[307] G. Messadıe, a.g.e. sh. 417
[308] G. Messadıe, a.g.e. sh.461
[309] V. Zıngsem, a.g.e. sh.158

çınılmaz bir cezadır, gerekli bir felakettir, doğal bir baştan çıkarmadır, istenilen bir şanssızlıktır, evin içinde bir tehlikedir, keyif verici bir zarardır, doğanın eksikliğidir ve güzel renklerle oluşturulmuştur.[310]

Yahudi peygamberlerinin kadınlara bakış açısı ve bu aşağılamanın hangi boyutlara ulaştığını gösteren bir başka hikâye daha vardır. Özellikle oluşturulmuş ve Talmud'un içine sokulmuş olan bu hikâyeye göre, çarşıya gitmek için bir eşek bulamayan bir haham, el altında bulunan bir kadını dişi bir eşek haline getirmiş ve bu eşeğe binerek çarşıya gitmiştir. Çarşıdan döndükten sonra, yani haham'ın eşekle işi bittikten sonra, bir başka haham da eşeği yeniden eski haline yani kadın'a çevirmiştir.

Açıkça anlaşıldığı gibi bu Yahudi peygamberleri kendilerini Tanrı yerine koymaya çalışan zavallı insanlardır. Neden zavallıdırlar; çünkü yaratma gücüne sahip bir Yahudi peygamberinin, eşek yerine kullanılacak bir kadın olmadan da eşek yaratabileceğini düşünemezler de ondan. Bu eşeği yeniden eski haline çevirerek "kadın" yapan Yahudi peygamberinin hali ise içler acısıdır. Çünkü bütün bilgeliğine ve bütün yaratıcı gücüne rağmen elinden gelebilen; "dişi" bir eşeği kadın yapabilmektir. Ulan deyyus, mademki bir şeyler yapma gücün var; sıkıyorsa hiç yoktan bir kadın yapsana!

Yine bu konuda anlatılan bir hikâyeye göre; bu densizler, Yahudi Rabbilerinin ***"yiyeceğe ihtiyaç duyduklarında bir buzağı yarattıklarını"*** hiç çekinmeden kayıt altına almışlardır.[311] Talmud'ta yazdığına göre bu Hahamların bazıları da, (hepsi değil) ***insan ve karpuz yaratmaya kadirdir.***[312] Çok daha geç zamanlarda bu kere de çamurdan insana benzer bir şey yapıp burnuna üfledikleri zaman canlandığını falan da hiç sıkılmadan uyduracaklardır.[313]

---

[310] V.Zıngsem, a.g.e. sh.159

[311] Rabbi A.Parry, Talmud Nedir? sh.132

[312] Duaların başında söylenen Ya Rabbi hitap şeklini düşünürseniz ne demek istediğimizi de anlarsınız.

[313] Golem; Genellikle çamurdan yapılmış insan biçimli yaratık. Yahudi peygamberleri de tanrı gibi bu yaratığın burnuna üfleyerek ona can verebiliyorlarmış. Daha sonra Frankeştayn masallarına konu olacaktır.

Dahası da var; garip ötesi kitapları Talmud'ta yazılanlara göre, **"hahamların sözleri "canlı" tanrının sözleridir."**[314] Türkçesi, bunak bir hahamın ağzından çıkan sözler tanrıya aittir. Bitmedi; **"hahamların hepsi tanrı olacak ve onlara YHVH denilecektir"** sözleri de bu garip ötesi kitapta açıkça yazılmaktadır. Türkçesi; bunak bir hahamla Yahudilerin tanrısı Yahve aynı şeydir. Hala bitmedi çünkü bu densizler için tanrılık da yetmez; **"hahamlar, Tanrının hükümranlığına sahiptirler ve tanrı, onların isteklerini yerine getirmeye mecburdur."**[315]

Türkçesi; Yahudi Tanrısı Yahve, bu şabalak hahamların oraya buraya koşturan emir eridir. Tıpkı kutsal kitapları Tevrat'ta yazıldığı gibi gerektiği zaman ekmek bulacak, gerektiği zaman su bulacak, gerektiği zamanda Yahudilerin yerine savaşa giderek düşmanların kafasına "iri iri" taşlar atacaktır. Bildiğiniz hizmetçidir yani. M.H. Yıldırım'ın ifadesiyle; "Yahve onlara bir şey emretmemekte, bilakis onların istekleriyle hareket etmektedir." Yıldırım'ın ulaştığı sonuç şudur: "Yahve İsrail oğullarını değil, İsrail oğulları Yahve'yi yarattı."[316]

Bu düşüncenin iki haklı nedeni vardır ve bunlardan birincisi daha önce de yazmış olduğumuz gibi; Eski Ahit'te bilginin bir günah kaynağı olarak gösterilmesinin aksine; asıl kaynak olan Mezopotamya Tanrıları bilgiyi sakınmazlar ve hatta insanoğlu için tarım aletleri bile yaratırlar. İşte tam olarak bu nedenle de insanlık tarihinde ilk kez olarak Mezopotamya'da insanlar tanrılara değil, Tanrılar insanlara hizmet edeceklerdir.[317] Yahudi Peygamberleri ise tam olarak algılayamadıkları bu "hizmet etme" işinin iyice suyunu çıkartmış ve Tanrı'ya **"düşmanın üzerine taş atma, eşek arısı sürüsü gönderme, kampa bıldırcın yağdırma"** gibi görevler vermekten de çekinmemişlerdir.[318]

İkinci neden gerçekten komik ötesidir çünkü hangi arada yapmışlarsa bütün Yahudileri "Tanrı" olarak ilân etmişlerdir. **"Yahudi,**

---

[314] Harun Yahya, Yahudilik ve Masonluk, sh.25
[315] Harun Yahya, a.g.e. sh. 25
[316] M. Hakan Yıldırım, a.g.e. sh. 82
[317] Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.163
[318] Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi, Ozan Yayıncılık.

Juda, Jevah veya YHWH aynı varlıktır." Bu da yetmez ve açıkça **"Yahudi, yaşayan şahıslaşmış tanrıdır"** diye de yazarlar.[319] Bu durumda "sıradan" Yahudilerde tanrı olduğuna göre; "sıradan" olmayan kendilerinin biraz daha yüksek bir makamda olmaları gerektiği açıktır. İşte o zaman hiç çekinmeden **"hahamlar, Tanrının hükümranlığına sahiptirler ve tanrı, onların isteklerini yerine getirmeye mecburdur"** saçmalamaları gerekmektedir.[320]

Bu şaşkınlar, bu garip söylemleriyle her ne kadar Tanrılığa özenseler de biz bu çalışmamızın içinde kendilerini "toptan" Yahudi peygamberleri olarak adlandıracağız. Bunun nedenlerini bu kitabın sayfalarını okurken daha iyi anlayacaksınız.

Bu dinsiz imansız sapıkların bir de korkutma propagandası yapmak amacıyla uydurdukları masallar vardır çünkü yalnız Yahudilerin korkutulması yetmez; diğer insanlarda korkutulmalıdır. Bunun için de büyücülükte dâhil olmak üzere bir sürü masal uydururlar. Bunlardan birine göre Beyaz büyü kullanan Şeta adında bir Yahudi bilgesi, bu büyü sayesinde toplumda karmaşa yaratan sekiz cadıyı asmıştır.[321] Ama bundan daha ilginç olanı, bazı Yahudi peygamberlerinin **"bir tek bakışla imansızları toza veya kemik yığınına dönüştürebilen"** bilgeler olduğunun da kayıt altına alınmış olmasıdır.[322] Bu imansızların bizler olduğunu söylemeye gerek yoktur ama asıl imansızların büyücülükle uğraşan bu kılkuyruk Yahudi peygamberleri olduğunun da açıkça vurgulanması gerekir. Neden derseniz; ***"Kara büyüye karşı koymanın yanı sıra, Kabala tekniklerini kullanarak ruhani şifacılık yapmanın bilgeler arasında oldukça yaygın olduğu da"*** ayrıca belirtilerek bu bilgelerin büyücü oldukları da açıkça söylenmektedir de ondan. O da yetmemiş olacak ki; ***"Her Talmud bilgesinin bu alanda uzman olduğu da"*** ayrıca belirtilmiştir.[323] Yani din bilgeleri denilen bu soytarıların tamamının "büyücü" oldukları açıkça söylenmektedir. ***"Bu uygulamalar, Peygamberler tarafından gerçekleştirilen ve kö-***

---

[319] Harun Yahya, Yahudilik ve Masonluk, sh.25
[320] Harun Yahya, a.g.e. sh. 25
[321] A.Parry, a.g.e. sh.132
[322] A. Parry, a.g.e. sh.132
[323] A.Parry, a.g.e. sh.133

tü ruhları dua okuyarak kovmayı da içeren mucizelere benzer" şeklinde ki bilgi de; büyücülükle uğraşan bu şabalak Yahudi bilgelerinin **"üfürükçülük"** mesleğini de ihmal etmediklerini kayıt altına almaktadır.[324]

Bre deyyusun önde gidenleri, madem bu işi biliyorsunuz, bir tek bakışla imansızları toz edeceğiniz yerde, ne halt etmeye bu imansızların içinde yüz yıllarca damgalı eşekler gibi palyoço şapkalarıyla dolaştınız?

Biraz sonra Yahudi gettolarını anlatırken konuyu biraz daha açacağız ama tam da burada belirtmemiz gereken bir konu daha var. Bizden de sürüyle avanak bu masalları daha da büyüterek yazıp çizmekte hiçbir sakınca görmezler. Kendilerine soracak olursanız bilimsel eleştirme falan yapıyorlardır ama enayilikleri Yahudi peygamberlerinin amaçlarına hizmet ettiklerini görmelerine engel olmaktadır. Gerçi biz de dün sabah kalkınca, papuçlarımızın birini ters bulduk. Papuça okkalı bir tokat aşkederek neden böyle ters durduğunu sorduğumuzda, papucumuz kendisinin bir kabahati olmadığını, Şeta adında bir Yahudi peygamberinin kendisine büyü yaptığını söyledi. Biz de sabahın köründe yeni bir papuç alamayacağımız için kendisini affettik.

Ne yeri, ne zamanı, ne de sırası ama iki cümleyle de olsa söylememiz gerek. Böylece siz de "ne dağınık bir yazar" demeye hak kazanmış olursunuz. Bu deyyuslar, bu korku senaryolarını o boyutlara taşırlarki, **"peygamber**, (Muhammed) **Medine'de bir Yahudi tarafından büyülendi. Günlerce ne yaptığını bilmez halde ortalıkta dolaştı"** şeklinde bir söylenti uydurur ve Buhari ile Hambel adındaki uydurukçulara bunu hadis olarak yazdırırlar.[325] Siz de "Hadisi Şerif" adı altında bön bön okur durursunuz.[326]

Dahası da var: Yahudi peygamberleri bu **"korkutma ve propaganda"** amaçlı reklamları için önce Kenan Eli'nde bütünüyle "kâğıt üzerinde" bir krallık kurar ve Hititli Uriya'nın karısı Bet-

---

[324] A. Parry, a.g.e. sh.133

[325] E. Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, sh.18 **Bu garibim de Müslümanlarda din adamı var zannederek soru sorar.**

[326] Daha neler neler, ne maydonozlu köfteler var da, konumuz bu değil.

Şeva'nın kocası Moavlı Davut'a bir sayım yaptırırlar. Bu tavuk kümesi kadar bir yerde yapılan sayımın sonuçlarına göre; **"Yahuda da beş yüz bin, İsrail'de sekiz yüz bin yiğit savaşçı vardır."**[327] Sözü edilen tarih M.Ö. 1000 yıllardır ve Yahudi peygamberleri bize; 1.300.000 savaşçıdan bahsetmektedirler. Mercimek akıllılarda "ne çok askerleri varmış, ne kadar kalabalıklarmış" diye şaşkınlığa uğrarlar. Akıl edemedikleri konu; 1.300.000 kişilik savaşçıdan söz etmenin, bölgede yaşayan aile sayısının da en az bu kadar olduğunu söylemek demek olduğudur. O zaman ki çok karılı, çok cariyeli, çok çocuklu aile yapısını göz önünde bulundurur ve bu sayıyı onla çarpacak olursanız bölgenin nüfusu için 13 milyonluk bir rakam elde edersiniz ki; bu rakam sözü edilen çağda olası dünya nüfusunun altı katı kadardır. Dahası, küllüm dangalak oldukları için bütün bu kalabalığı Yozgat'ın Çayıralan ilçesi kadar bir yere yerleştirmişlerdir. Bugün ki genişletilmiş İsrail Devleti'nin toplam yüz ölçümünün 22 bin km², nüfusunun Araplarla birlikte yedi milyon civarında olduğunu bir bilgi notu olarak belirtecek olursak ne demek istediğimiz anlaşılacaktır.

Bitmedi; bu garip sayıları uydurmak kolaydır ama bu 1.300.000 kişilik ordunun nasıl beslendiğini ve mesela her askere günde bir ekmek hesabıyla, 1.300.000 bin ekmeğin hangi Yahudi fırınlarında hazırlandığını da yazmak gerekir.[328] Hadi yazmak gerekmiyor diyelim ama bilgece bir tavırla sormakta mı gerekmemektedir?

"Aram Kralı Ben-Hadat kendisini destekleyen 32 kralla Samiriye'yi kuşatınca; İsrail Kralı Asav **"bütün ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişi idiler."**[329] İşte bu "7.000 **(Yedi bin)** İsrailli yiğit, Samiriye'yi kuşatan 32 kralın birliklerinden oluşan Aram ordusuna saldıracak ve bir gün içinde yüz bin yaya Aramlı'yı öldürecektir."[330] Bu da her İsrailli asker için, kendisine bir şey olmadan, adam başına on dört düşman askeri öldürmesi demektir. Türkçesi;

---

[327] II. Samuel 24: 9

[328] Bugünkü İsrail ordusunun savaş şartlarında kadın erkek, çoluk çocuk 141 bin askerden ibaret olduğunu da belirtelim. Türkiyenin onda biri bile değildir.

[329] I Krallar 20: 15

[330] I Krallar 20: 29

az sayıdaki İsra-elli yiğitler, çok sayıdaki düşmanlarını kolayca yok edebilirler.

Bu konuda rekor ise "hayali" Kral Yehoşafat'a aittir. Yahudi peygamberlerinin yazdığına göre; "Yalnızca **Yeruşalim'e yerleştirdiği asker sayısı tam olarak bir milyon yüz altmış bin kişidir.**"[331] Bu arada sözünü ettikleri Yeruşalim'in üç-beş bin kişilik bir nüfusa sahip büyükçe bir köy olmasının hiçbir önemi yoktur.

Tevrat'ın yazdığına göre; İsra-elli yiğitlerden "Enut oğlu Şamgar; Filistlilerden 600 kişiyi üvendireyle[332] öldürerek İsraillileri kurtarmıştır."[333] İsraillilerin ulusal kahramanı Şimşon ise[334] "Kıra çıkıp üç yüz çakal yakalamış; sonra çakalları çifter çifter kuyruk kuyruğa bağlamış, kuyruklarının arasına birer çıra sıkıştırmış ve çıraları tutuşturarak çakalları Filistlilerin arasına salıvermiştir."[335] Birbirlerine kuyruklarından bağlı çakalların ayni yönde nasıl hareket edebilecekleri bilinmezliğini korumakla birlikte kutsal kitabın yazdığına göre; "Böylece **demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yakmıştır.**"[336] Aynı ulusal kahraman Şimşon bununla da kalmamış ve daha sonra "**yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürmüştür.**"[337] Sonuç; bir tek kişi olsa bile İsra-elli yiğitlerden korkmak gerekir.

Yine Yahudi peygamberlerinin yazdıklarına göre, Gidyon adında bir başka İsrailli kahraman "**sadece üç yüz kişiyle** 120.000 (**yazıyla yüz yirmi bin**) savaşçıyı öldürdükten sonra sağ kalan on beş bin savaşçıyı da kovalayacak ve krallarını öldürecektir."[338] Bu da her bir İsra-elli yiğidin kendisine bir şey olmadan dört yüz kahpe düşman askerini öldürmüş olması demektir. Ama bu da bir şey

---

[331] II. Tarihler 17: 14-19

[332] Üvendire: Çift öküzlerini yürütmek için kullanılan, ucuna sivri demir çivi çakılmış uzun bir değnek.

[333] Hâkimler 3: 31

[334] Samson diye de bilinir. Samson ve Dalila adında bir filmi de yapılmıştır. Bu kahramanın Şimşon (Samson) = Güneşten gelen adam gibi iddialı bir anlamı vardır. Dahası İsra-elli de değil, Filistlidir.

[335] Hâkimler 15: 14

[336] Hâkimler 15: 5

[337] Hâkimler 15: 15

[338] Hâkimler 8: 1-12

değildir çünkü Boşşevet adında başka bir kahraman **"Bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürmüştür."**[339] Bu kadar kahraman olmayan Avişoy adında başka bir İsra-elli yiğit ise ***"Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürür."***[340] Diğer yiğitler tek başlarına 800-1000 kahpe düşmanı öldürürken, yalnızca üç yüz düşman öldürebilen bu Avişoy'un enikonu beceriksiz bir kahraman olduğu açıktır

Kutsal kitaplarına bol miktarda yazdıkları **"astık, kestik, yok ettik, nefes alan canlı bırakmadık. Kentlerini yaktık, kadınlarının ırzına geçtik"** ve benzeri masallarda aynı korkutma amacına yöneliktir. Bunlar Tevrat'ın içinde yazılı olan propaganda amaçlı hikâyelerdir ama nedense bir de kimsenin adını söyleyemediği kitlesel soykırımlar vardır. Kutsal kitap Tevrat'ın içine şu şekilde yazılmıştır. "Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. **Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık.**"[341] "Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Og'u ve halkını da elimize teslim etti. **Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik."**[342] **"Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.**"[343] "Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakiş'te yaptığı gibi, halkı ve **kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler**."[344] "İsrailliler kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. **Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler**. Ardından Yeşu Hasor'u ateşe verdi."[345] "Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, **insanların tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler."**[346]

Soykırıma karşı olduklarını söyleyen dümbeleklere duyurulur: Adamlar tekrar tekrar soykırım yapmakla kalmamışlar, bir de bağıra bağıra ilan ediyorlar. Daha ne yapsınlar yani evinizin önünde davul mu çalsınlar?

---

[339] II. Samuel 23: 8
[340] II. Samuel 23: 8
[341] Yasanın Tekrarı 2: 34
[342] Yasanın Tekrarı 3: 3
[343] Yeşu 6: 21
[344] Yeşu 10: 35
[345] Yeşu 11: 11
[346] Yeşu 11: 14

Bu kadar da değildir ve bu korkutma masalları için peygamberleri Musa'yı bile eli kanlı bir katil olarak sunmaktan çekinmezler. **"RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca,** Midyanlılara savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler. **Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar.** Midyanlıların yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler. İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar. Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugâhta konaklayan Musa'yla Kâhin Elazar'a ve İsrail topluluğuna getirdiler. Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugâhın dışına çıktılar. **Musa** savaştan dönen ordu komutanlarına - binbaşılara, yüzbaşılara- öfkelendi. Onlara, **"Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?" diye çıkıştı, Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın."**[347]

Bu soy kırımlarını yazan bir kutsal kitap, yukarıdaki katliam emrini verende bir peygamberdir.

Gözünü kan bürümüş bu sapkın Yahudi peygamberleri için peygamberleri Musa'nın eli kanlı bir katil ilan edilmesi de yetmez. Tanrılarını da bu soykırım hikâyeleri için emir veren bir tanrı olarak tanıtırlar. **"Şimdi git, Amaleklilere saldır. Onlara ait her şeyi tamamen yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Erkek, kadın, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür."**[348] Neden ağzından ateş, burnundan duman çıkararak bu işi kendisi yapmıyor da Musa'ya emir veriyor onu da anlamış değiliz.

Sözümüzü sakınacak değiliz. Bu nasıl bir kutsal kitap, bu ne biçim bir peygamber, bu ne biçim kana susamış bir tanrıdır? Kutsal kitabın içinde daha ayrıntılı olarak anlatılan bu soykırımlarını, yüzyıllar boyunca ve ısrarla görmemek için ne hacı, ne hoca, ne din adamı, ne akademisyen, ne Müslüman, ne Hıristiyan ne de başka bir şey olmak gerekmez. Avanaklık ve iki yüzlülük yeterlidir.

Buradan konumuza dönecek olursak; Yahudilik asıl itibarıyla, er-

[347] Çölde Sayım 31: 7-15
[348] 1. Samuel 15: 3

kek ve kadın için açıkça belirlenmiş rolleri ile ataerkil bir dindir. Yahudiliğin anneden geçtiği kabul edilse de, hiçbir şekilde anlaşılır olmayan bir ifadeyle, "**babalarının**" oğulları ve kızları olarak tanımlanırlar. Moavlı bir büyük anneye sahip Kral Davut'un, Hititli bir kadından doğan oğlu Süleyman örneğinde olduğu gibi, Davut oğlu Süleyman ya da Harranlı bir kadından doğan Yakup'un anası bilinmeyen Yakup kızı Dina örneğinde olduğu gibi. Bir erkek çocuğun doğumu büyük bir kutlama ile karşılanır hâlbuki bir kız çocuk dünyaya geldiğinde sadece normal bir takdis yapılır. Erkek çocuk doğuran anne dinsel açıdan on dört gün kirli kalırken, kız doğuran anne de bu süre yirmi bir gündür." Her halükarda, ibadet konusunda kadınlara pek çok sınırlama getirilmiştir. Hatta onlar Tora yazmalarına bile dokunamazlar."[349] Kadınlar bütün zamana bağlı dini yükümlülerden uzak tutulmuşlardır. Bu nedenle onların ibadet ve dualarda aktif rol almaları da beklenmez. Günümüzde Ortodoks sinagoglarında kadınlar erkeklerden ayrı bulunurlar. Ya içeride olan biteni göremeyecek şekilde bir kafes arkasında ya da başka bir salonda otururlar. Her iki konumda da kadınların ibadete doğrudan katılımı engellenmektedir.[350]

Bu da yetmez ve erkekler her gün sinagoglarda kadın yaratılmadıkları için tanrıya şükrederler. **"Çünkü kadınlar ailenin geçimini temin etmişler ve böylece erkekleri ev işlerinden ve maddi uğraşılardan uzaklaştırarak onların Talmudik çalışma yapmalarına imkân hazırlamışlardır."**[351] Türkçesi; kadınlar evin geçimini sağlarken, **"Tanrının görüntüsü"** olan şabalaklar, Talmudik çalışma adı altında dedi-kodu yapmışlardır. İşte tam da bu nedenle "Judaica ansiklopedisinin sayfalarını çeviren birisi bir tane bile kadın makalesine rastlayamayacaktır."[352]

Dahası, siz boşverin Yahudi ansiklopedisini falan, Hıristiyanların kutsal kitabı Yeni Ahit'te **"bir erkek ise Tanrının resmi ve ihti-**

---

[349] Dan & Lavinia Cohn-Sherbok, Yahudiliğin Kısa Tarihi, sh.172

[350] Müslümanların aracı sınıfı bu tür uygulamaları Yahudilerden öğrenmişler ama işin suyunu çıkarmışlardır.

[351] Dan & Lavinia Cohn-Sherbok, Yahudiliğin Kısa Tarihi, sh.173

[352] Dan & Lavinia Cohn-Sherbok, Yahudiliğin Kısa Tarihi, sh.173

şamıdır, (bu nedenle[353]) **başını örtmemelidir. Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı"** şeklinde vecizeler yerli yerinde durmaktadır.[354]

Yahudi peygamberlerinin çok sonraları öğrendikleri Zerdüşt dinindeki Mitracılık'dan açık esintilerdir bunlar. Çünkü **"Mitracılık, erkekler arasındaki kardeşliği ve sadakati övüp kadınları dışladığından Mezopotamya'daki kadın düşmanlığı kolaylıkla kabul görmüştür. Geriye Tekvin'i yazmak ve bütün günahı Havva'nın hesabına kaydetmek kalır."**[355]

İşin komedi tarafını da bütün bu hikâyeleri uyduran Yahudi peygamberlerinin ustaca bir manevrayla bu ilk günah hikâyelerinden sıyrılması oluşturur. Kendilerini bu konunun dışına attıkları yetmezmiş gibi Hıristiyanlar içinde şunları yazarlar: **"Hıristiyan inancında ilk günah insanlığın doğuştan gelen günahkârlık durumuna atıf yapar. Bu durum İncil'in Romalılar Bölümü 5:12'de belirtildiği gibi Âdem ile Havva'nın itaatsizliğinden kaynaklanır. Yahudiler ilk günah doktrinine inanmazlar."**[356]

Bu söylenenlerden sonra zannedersiniz ki, bütün bu hikâyeleri uzaydan gelenler yazmıştır ve Yahudi peygamberlerinin bu konuda hiçbir kabahatleri yoktur.

Son bir bilgi notu daha. Bunların eskilerde kalmış bağnazlıklar olduğunu; günümüzün uygar Avrupa'sında Modern Kilise babalarının böyle şeylerle uğraşmadıklarını düşünüyorsanız, fena halde yanılıyorsunuz demektir. 1946 doğumlu, Georg Schwikard adında bir görevlinin yazdığı, 1997 yılında "uygar" Almanya'nın "medeni" Dusseldorf kentinde basılan "Dinlerin Çocuk Ansiklopedisi"nin Havva maddesinin altında şu yazılıdır:

"Hiçbir şey!"[357]

---

[353] Bunu biz yazdık ve cümleyi düzelterek günah işlediğimizin farkındayız. Avanaklar cümleyi düzgün kursalardı, biz de günah işlemeyecektik.
[354] Yeni Ahit, 1. Korintliler, 11: 6-9
[355] G. Messadıe, a.g.e. sh.418
[356] A.Parry, a.g.e. sh.201
[357] V. Zıngsem, a.g.e. sh.118

ANU VE ADAPA

"İsterseniz yanlış düşünün,
ama her durumda
kendi kafanızla düşünün."

Bu konuda size yine yeni bir şey söyleyelim: Sümerlerin Adapa efsanesinde Cennet tanrısı Anu Adapa'yı huzuruna çağırır. Babası Enki (Akatça da Ea) oğluna, Anu 'nun huzurunda nasıl davranacağını anlatırken, "sana ölüm ekmeği verecekler yeme, sana ölüm suyu verecekler, içme!" diye uyarır. Bu uyarı bazı kaynaklarda " **verirlerse** " olarak geçer.

Adapa Anu'nun kapısına geldiğinde Dumuzi ve Giszidum tarafından karşılanır. Bunlar Adapa'ya bir giyecek ve zeytinyağı verirler. Adapa bu yağla yağlanır ve giysiyi giyer. Adapa 'nın konuşmaları Cennet Tanrısı Anu'nun hoşuna gider ve Adapa' ya cennetin ölümsüzlük yiyeceği ve içeceği sunulur. Ama Adapa bunları yemeyi ve içmeyi reddeder. Anu, bunun nedenini sorunca Adapa, "Bir başkası yemeyeceksin ve içmeyeceksin dedi" karşılığını verir. Anu buna kızar ve Adapa' nın yeryüzüne atılmasını emreder.

Cennet bahçesi ve Âdem hikâyesinin yürütüldüğü yer olan bu efsanenin anlatımına göre; Cennet bahçesinde bulunan iki ağaç, Adapa efsanesindeki ölümsüzlük yiyeceğini ve içeceğini temsil ediyor olmalıdır. Enki yemeyeceksin diye emredince Adapa, bilmeden sunulan yiyeceği yemeyerek ölümsüz olma fırsatını kaçırmış ve yeryüzüne atılmıştır.

Büyük olasılıkla Yahudi peygamberleri kulaktan dolma bu konuyu ya hiç anlamamışlar ya da yanlış anlamışlardır. Bu nedenle de kendi cennet hikâyelerini yanlış kurgulamışlardır. Söz gelimi; Âdem topraktan ve tanrının suretinde yani benzeri olarak yaratıldığına göre ölümsüz olmalıdır. Meyvesi yasaklanan ağaçta ölüm ağacı olsa gerektir. Âdem ile Havva bu yasak meyveyi yedikten sonra ölümsüzlüklerini yitirmişler ve bu nedenle de cennetten atılmışlardır. Efsanede Enki Adapa' ya; cennet bahçesinde Yahve

Âdeme, " **yemeyeceksin**" dedikleri için Adapa yemeyince, Âdem yiyince ölümsüzlük özelliğini kaybetmiş olmaktadırlar.

Bu söylemi destekleyen kanıt da; efsanede Adapa'ya, Aden bahçesinde Âdem'e "yemeyeceksin" emrini verenlerin ikincil tanrılar olmalarıdır. Efsanede birincil tanrı, cennet tanrısı olan Anu'dur. Adapa'nın babası Enki, ikincil bir tanrıdır. Eski Ahit'te ise birincil tanrı; yeri ve göğü yaratan Elohim'dir yani Tanrılar. Rab Tanrı ancak çamurdan insan yapabilen ikincil bir tanrı konumundadır. Zaten daha sonra da kabilenin içinde "bir çadırda" yaşayacaktır. M. Hakan Yıldırım'ın yazdıkları konuyu açıklığa kavuşturması açısından önemlidir: "Her bir kabile atasının kendinden sonrakilere emanet ettiği bir El'i yani tanrısı vardı. Bu tanrılar çok saygı duyulan ve çok geniş bir ruha sahip olan kahramanlaştırılmış kişilerdi. Öldükten sonra bu kimseler insanüstü bir güç ve bilgiye sahip olur yani Elohimlere dönüşürlerdi."[358]

Burada araya girmek ve bir tekrarda bulunmak zorundayız. Eski Ahit'te ki "Adam" gibi bu da Sümer mitolojisinde ki Adapa efsanesinin bir kopyasıdır. Adapa'da tanrı Enki'nin ölümsüzlük veremediği oğludur ve öldükten sonra "Apkallu" yani yedi büyük bilge'den biri olmuştur.[359] Benzerlik korkunçtur ve bunu vurgulayarak devam edelim. "Elohimler daha sonra kabile reislerinin klanı olurdu. Kabilenin afetlere, savaşlara karşı koyabilmesi, göçlerde yol göstermesi, hayvanların beslenmesi ve ekinlerin yeşermesinde klan önderlerine yardımcı olurlardı. Bu durumda kabile reisi ile Elohim arasında tüm kabile üyelerinin de kabul etmek zorunda oldukları korku ve saygıya dayalı bir yakınlaşma oluyordu. Fakat bu yakınlaşma kabile reisi için daha özeldi. Tekvin kitabı da kabile atasıyla tanrısı arasındaki kişisel akrabalık bağına dayalı ilişkiye tanıklık eder."[360]

Yahve'nin kulu ve peygamberi olduğu söylenilen Moavlı Davut'un evindeki "Aile Putu" da bunun bir kanıtıdır. " **Mikal evdeki putu alıp yatağa koydu**, üstüne yorganı örttü, baş tarafına da

---

[358] M. Hakan Yıldırım, Yahudi ve Hıristiyan Kaynaklarda Tanrı İmgesi. Sh.42
[359] Rosenberg, Dünya Mitolojisi. Sah.78
[360] M. Hakan Yıldırım, a.g.e. sh.43 Yaratılış 17:1-11

keçi kılından bir yastık yerleştirdi. Sonra Davut'u pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davut kaçıp kurtuldu. Saul'un gönderdiği ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde, Mikal, "Davut hasta" dedi. **Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastık olan putu gördüler."**[361]

Açıkça görüldüğü gibi bu bir klan dinidir ve klan önderinin tanrısı ile klan üyeleri bir takım yemek davetleriyle bir araya gelerek beraberliklerini pekiştirirler." Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu. **Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrı'yı gördüler, sonra yiyip içtiler."**[362]

Bu dediğimiz de o kadar böyledir ki bu inanış daha sonra **"Kudaş"** merasimiyle genişletilerek ekmek ve şarap takdisi şekline sokulmuş, ardından da tanrıyla yapılan bir tür antlaşma anlamı kazandırılmıştır. "Bu olayın sonradan İsa'nın havarileriyle yediği son yemeğe uyarlandığını da görüyoruz."[363]

Bu aile putları Yahudi edebiyatında "Terafim" olarak adlandırılır ve Eski Ahit'te de bu isimle geçer. "Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, **Rahel babasının Terafim'ini çaldı.** Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı."[364] **"Terafim'e danışacak,** kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak."[365] **"Oysa Terafim boş söz söyler."**[366]

Bir bilgi notuyla bu konuyu bitirelim. " **Yahudilik, teolojisinin önemli bir bölümünü İran aracılığıyla Vedacılıktan ödünç almıştır."**[367] Bu ödünç almaların içinde Günah, pişmanlık, kadın düşmanlığı ve Şeytan başta olmak üzere, önemsiz gibi görünen ama öyle olmayan daha çok şey vardır. Oldukça önemli bir bölü-

---

[361] 1. Samuel, 19:
[362] Çıkış 24: 9-11
[363] M. Hakan Yıldırım, a.g.e. sh.43
[364] Yaratılış 31: 19-20
[365] Hezekiel 21: 21
[366] Zekeriya 10: 2
[367] G. Messadıe, a.g.e. sh. 72 Buradaki Vedacılıktan kasıt Hint veda'larıdır.

münün de Mezopotamya kültüründen yürütüldüğünü yukarıdaki açıklamalarımızla kanıtlamış bulunmaktayız.

Bize göre Âdem ile Havva hikâyesinin açmazları da buradan kaynaklanmaktadır. Cehaletin zirvelerinde gezinen Yahudi peygamberlerinin; kulaktan duyma Mezopotamya efsanelerini elden geçirmesiyle oluşan malzemeden, bir Yaratılış kitabı yazmaya kalkışırsanız, sonuç ortaya çıkan bu gariplikler olacak ve siz de bunun sonuçlarına katlanacaksınız demektir.

Hıristiyanlık ise **"öncelikle Yehovacılıkla paylaşılan ve Tevrat'ın Yaratılış bölümü tarafından oluşturulmuş bir kozmogoni önerir."**[368] Yani hep söylediğimiz gibi Hıristiyanlığın kendine özgü bir yaratılış hikâyesi yoktur. Papua Yeni Gine'de yaşayan insanların bile bir yaratılış hikâyesi vardır ama Hıristiyanların yoktur. Tevrat'ta anlatılan hikâyeyi olduğu gibi almış ve kabul etmiştir. Hıristiyanlığın buna eklediği ise yalnızca Tanrının **" son müdahalesi, oğlu İsa'yı yeryüzüne göndermesi olmuştur."**[369]

[368] G. Messadıe, a.g.e. sh.51
[369] G. Messadıe, a.g.e. sh.51

İKİNCİ BÖLÜM

LİLİTH

"Bilge her şeyi bilmez,
sadece ahmaklar her şeyi bilir."

Bu konuya eklememiz gereken bir bilgi notu daha vardır. Eski Ahit dışındaki Yahudi kaynaklarında bir de Lilith konusundan söz edilir. Buna göre daha önce sözünü ettiğimiz yaratılışın ilk bölümünde, **"Tanrı adamı kendi görüntüsünde yarattı, tanrı görüntüsünde yarattı onu, adam ve kadını yarattı"** ayetinde yaratılanlar, Âdem ve onun ilk karısı olan Lilith'dir. Lilith'in adı İncil'de de geçer.[370]

Yahudilerin Tevrat'tan daha önemli olduğu söylenilen şeriat kitabı Talmud'ta **"Gecelerin dişi şeytanı Lilith'in uzun saçları vardır"** diye ifade edilir. Yine Yahudilerin Kabala'sının kutsal kitabı Sohar'da Lilith'i "ruhsal dünyanın üst sınıflarına ait bir yaratık" olarak tasvir eder. Yahudi mitolojisinde "Tanrı ilk insanı yarattığında şöyle konuştu: İnsanın yalnız olması iyi bir şey değil. Ve ona topraktan bir eş yarattı -ona benzeyen-adı Lilith olan" şeklinde anlatılır.

İşte Havva'dan önce yaratılan ya da yapılan ilk kadın olan bu Lilith, Yahudi peygamberlerine göre, Âdem'in ilk karısı olan Lilith'dir. Lilith; Tevrat'ın Yaratılış kitabının birinci bölümünde yer alan **"İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı"** ayetinde de açık-

[370] V. Zıngsem, Lilith, sh.43 Türkçe İncillerden kaldırılmıştır. Ama İngilizce Tevratlarda Yeşaya'nın kitabında vardır.

ça ifade edildiği gibi,[371] Âdem'le aynı zamanda ve aynı maddeden yaratıldıklarını ve bu nedenle eşit olduklarını ileri sürerek Âdem' e tabi olmayı reddeder.[372] Âdem tavırlarında ısrar edince, Lilith, birlikte yaşamalarının zor olacağına karar vererek, Tanrının söylenmemesi gereken adını anar ve göğe doğru yükselir; yani Aden Bahçesi'nden kaçar. (Bazı kaynaklarda kovulur.)

Böylece cennette yalnız ve yardımcısız, daha doğrusu kadınsız kalan Âdem, Tanrıya şikâyette bulunarak Lilith i geri ister. **" Âdem Tanrıya şikâyette bulundu: Yardımcı eşim tarafından terk edildim"**[373]

Âdem'in bu şikâyeti üzerine Tanrı, Sanvai, Sansanvai ve Semangelof isimli üç meleği onu geri getirmeleri için Lilith' e gönderir. Melekler Lilith'i Kızıldeniz[374] yakınlarında bir yerde bulurlar ama Lilith geri dönmeyi reddeder. Meleklerin ne ricaları ne de tehditleri Lilith i geri dönmeye ikna edemez. Bir söylentiye göre zaten düşmüş meleklerden biriyle ilişkisi de vardır. Üstelik Lilith'in *" Tanrı bana bütün yeni doğan çocukları gözetimim altına almamı emretti"* şeklinde ifade ettiği bir de görevi vardır. Tanrının söylenilmemesi gereken adını bildiğine göre de tanrıyla bu görevi alacak kadar bir yakınlığı olsa gerekir. Biraz önce anlatmış olduğumuz Kabala'nın Sohar kitabında Tanrının; **"sürüsünün ayak izlerini"** takip etmesi için hanımı Şekina'yı yeryüzüne gönderdiği zaman, geçici olarak onun yerine Lilith'i koyması hikâyesi de bu yakınlığın bir kanıtı olarak düşünülebilir.

Lilith'in geri dönmeyi reddetmesi üzerine tanrı Âdem için yeni bir kadın yapmaya karar verir ve Yahudi kaynaklarında aynen şu şekilde anlatılır: **"Âdem'e uygun bir eş yaratamadığı için Tanrı umutsuzluğa kapılmadı. Yeni bir denemede bulundu** ve Âdem seyrederken bir kadının anatomisini şekillendirdi; bu görüntü Âdem'i o kadar tiksindirdi ki **tanrı yine yanlış yaptığını anladı** ve

---

[371] Yaratılış 1: 27

[372] Takıntılı Yahudi peygamberleri bu anlaşmazlığın cinsel ilişki sırasında Lilith'in altta yatmayı istemediği noktasına kadar taşırlar.

[373] Vera Zıngsem, Lilith, sh.37 İlya İzmir Yayınevi, 2006.

[374] Bu sizin bildiğiniz Kızıldeniz değildir ama burada bir önemi yok.

ilk Chawah'ı (Havva'yı) uzaklaştırdı. Onun nerede olduğunu kimse bugüne kadar bilememektedir."[375]

Bu anlatıyı buraya almamızın nedeni Yahudi peygamberlerinin nasıl bir tanrı anlayışına sahip olduklarını bir kez daha vurgulamak içindir. Başarısız olduğu için **"umutsuzluğa kapılmayan"** bir tanrıdan; yine **"yanlış yaptığını"** anlayan bir tanrıya kadar geniş bir yelpaze içinde gezinen bir tanrı anlayışıdır bu. Açıkça "mantık öncesi" bir zihniyete işaret eder.

Bu durum üzerine Rab Tanrı, Tevrat'ın Yaratılış kitabının ikinci bölümdeki kadını yani Havva'yı yapar. **"Tanrı üçüncü kez denedi.** Âdem uyurken onun yan tarafından aldığı bir kaburga kemiği ile bir kadın yarattı."[376]

Tanrının Havva'yı Lilith gibi Âdem'le aynı maddeden değil, Âdem'in kaburga kemiğinden yaratmasının nedeni; Âdem'in bir parçasından yaratıldığı için Havva'nın da Lilith gibi Âdem'le eşitlik iddiasında bulunmaması ve itaatli olmasını sağlamaktır. Aynen şöyle anlatılır." **Bunu yaparken O şöyle konuştu: Onu erkeğin başından yaratmayacağım, çünkü o zaman başını kendini beğenmiş bir gururla taşıyabilir; gözlerinden de yaratmayacağım, çünkü şehvetli bakışlara sahip olabilir; kulaktan da yaratılmayacak, bu da onu ukala yapabilir; ve ağzından da yaratmayacağım, yoksa geveze olur, kalp de olmayacak; bu da kıskançlık yaratır; onun elinden de yaratmayacağım, eğer öyle yaparsam başkalarının işine karışabilir; ayak ise hiç olmaz, sağda solda sürtebilir"**[377]

Açıkça görüldüğü gibi; gurursuz, şehvetsiz, ukala olmayan, geveze olmayan, kıskanç olmayan, sağda solda sürtmeyen bir kadın yapılmaktadır. Yahudi ve Hıristiyan din adamlarının kadına bakış açısı da işte budur. Burada asıl dikkat edilmesi gereken Tanrı Havva'yı yapmaya çalışırken Yahudi peygamberlerinin bu konuşmayı dinliyor olmalarıdır. Bir tek kelime kaçırmadıklarına göre

[375] V. Zıngsem, a.g.e. sh.38
[376] V.Zıngsem, a.g.e. sh.39
[377] V.Zıngsem, a.g.e. sh.61

konuşmayı not ettikleri de düşünülebilir. Bu uydurukçu avanakların densiz adamlar olduğunu daha önce de belirtmiştik.

Böylece üçüncü denemede de olsa Âdem'e uygun bir yardımcı "**yapılmış**" olur. Ama Âdem'le Havva'nın çocukları olunca Lilith bunu kıskanır ve doğacak her bebeği öldüreceğine yemin eder. Tanrının Lilith e gönderdiği üç melek bunu yapmaması için Lilith'e ricalarda bulunurlarsa da Lilith kararından vazgeçmez. Ancak bir iyi niyet gösterisi olarak; bebeğin üzerinde kendisiyle konuşan bu üç melekten birinin bir işaretini görürse, o bebeğe dokunmayacağına söz verir. **"Yaşayan ve var olan Tanrının (El'in) adına yemin ediyorum ki sizin isimlerinizi veya suretlerinizi camea'da gördüğüm takdirde o çocuğun üzerinde hak iddia etmeyeceğim."** Bu konu hem Talmud'da hem de Kabala'da kayıtlıdır. Daha değişik sürümleri de bulunur. Bu konuyla ilgili olarak 9 ya da 10.cu yüzyıllara tarihlenen ve Ben Sira Alfabesi denilen el yazması bir metin daha vardır.[378] Metnin ana kahramanı Ben Sira'nın M.S. 6. yüzyılda yaşadığı sanılıyor ama yazarı belli değildir.

Lilith Yahudi dilinde " **geceye ait olan**" anlamında bir isimdir. Sümer tanrı listelerinde ise Lilitu adıyla dişi gece demonu olarak geçer.[379] Bu isim dişi şeytan veya rüzgâr hayaleti anlamına gelir. Yahudi -Arap kökenli Laila kelimesi ise gece anlamında kullanılır ve etimolojik olarak bu nedenden dolayı geleneksel hikâyelerde Lilith ile bağdaştırılır. Rüzgârla gelen felaket ve hastalıklardan sorumlu görülmekle birlikte daha çok insanların cinsel yaşamlarına müdahale ettiğine inanılır.

Lilith, Âdem'le Havva'nın işlediği ama her nedense sadece Havva'nın hesabına yazılan ilk günahtan önce Aden bahçesinden ayrıldığı için ölümsüzdür. Yahudilerin kutsal kitabı olan Talmud'ta Hanina adında densiz bir haham **"Bir evde yalnız uyunmamalı-**

---

[378] Jesus ben Sirach. Arami atasözlerini derlediği bir de kitabı olduğu söylenir. Zaman zaman kaybolup, lazım olunca yeniden bulunan kitaplardan birisidir ve her nedense ben Sira alfabesi olarak bilinir. Bu ben Sira, Golem'de yapabilen marifetli bir adamdır ve büyük olasılıkla gerçek bir kişilik değildir.

[379] **Demon,** Hıristiyan literatürde cin ve şeytan anlamında kullanılmış bir terimdir. Terimin kökeni eski Yunancada tamamen farklı anlamlarda kullanılmış olan daimon sözcüğüdür

dır; çünkü her kim evinde yalnız uyuyakalırsa Lilith tarafından ele geçirilir" diye yazarak insanları korkutmaya çalışır. Kabala'nın bir başka yerinde de şöyle yazar: Lilith en sonunda orada burada dolaşarak insanoğullarına sarkıntılık eder ve kendi kendilerini kirletmelerini sağlar. Bunun ardından adı 'tohum hırsızı'na çıkar. Yahudi kadınlar, eşlerinin bu şeytan kadına kapılmamaları için yatak odalarının duvarlarına bir daire içinde '*Âdem ile Havva buyursunlar içeri, girmesin kapıdan Lilith* 'diyen bir yazı asarlar. Yahudi dininde erkek çocukların doğduktan sekiz gün sonra sünnet edilmesi de Lilith'den korunmak için bir önlemdir, sünnetin Lilith'e karşı bağışıklık kazandırdığına inanılmaktadır.[380]

İşte bu Lilith korkusundan dolayı günümüzde bile Yahudiler arasında loğusa kadın akşamları evde yalnız bırakılmaz. Aynı nedenle akşamları çamaşır iplerinde çocuk bezi de bırakılmaz. Çünkü artık bir ifrit olduğu kabul edilen Lilith, çocuk bezlerini görürse o evde yeni doğmuş bir bebek olduğunu anlayacak ve eve girerek çocuğu boğacaktır. **"Bu sebeptendir ki biz onların isimlerini küçük çocukların Camea'larına yazarız. Kadın bunu gördüğünde verdiği sözü hatırlar."**[381]

NASIL BİR LİLİTH?

Kırmızı kıyafetlere bürünmüş,
"kırktan bir eksik "
Mücevherle süslenmiş.
dudakları gül gibi kırmızı,
"dünyanın bütün tatlılarından daha tatlı"

Lilith verdiği sözü hatırlayabilir ama akılsız Yahudi peygamberlerinin bu konuda diğer yazdıklarını hatırlamadıkları kesindir. Çünkü Âdem ile Havva hikâyesini anlatırken belirtmiş olduğumuz " Samael'in karısının (Lilith'in) adı yılandır, Fahişedir, Etin

[380] Lilith son zamanlarda feminist kadınlar tarafından yeniden keşfedilmiş ve kadınların gözdesi haline gelerek; " **İlk feminist kadın** "olarak ilan edilmiştir. Bu ilanın sonucu ise yeni doğan kız çocuklarına bol bol Lilith ismi verilmesidir

[381] Vera Zıngsem, a.g.e. sh37

sonudur, günlerin bitişidir" şeklinde lanet üzerine lanet yağdırdıkları kadın da, bu tanrının yeni görevlisi Lilith'dir.

Üstelik Sohar kitabında anlattıkları kadarıyla Lilith; " ***Saçları bir gül gibi kırmızı ve uzun olan, yanakları hem beyaz hem kırmızı olan, kulaklarında altışar takı olan, boynu Mısır'a özgü bantlar ve Doğu ülkelerinin tüm takılarıyla süslü olan, ağzı dar bir kapı gibi, zarafeti göz alıcı, sözleri yağ gibi kaygan, dudakları gül gibi kırmızı "dünyanın bütün tatlılarından daha tatlı" bir kadındır. Üstelik kırmızılara bürünmüş ve kırktan bir eksik mücevherle süslenmiştir.***[382] *Bu güzelliği nedeniyle Lilith'in* çok sayıda resmi de yapılmıştır.

Dünyanın yaratılışı sırasında **"Mısır'a özgü bantları"** ve Doğu ülkelerinin tüm takılarını uyduran akılsız Yahudi peygamberi de kutlanmayı hak etmiştir ama bu anlatılan Lilith ne yılana ne de fahişeye benzememektedir. Üstelik Tanrının hanımı Şekina; Tanrının **"sürüsünün ayak izlerini"** yani Yahudileri takip etmek üzere yeryüzüne indiğinde, bir süre tanrının hanımlığını yapan bir kadın için "fahişe" deyimini kullanmakta anlaşılır gibi değildir. Ne yani Yahudilerin tanrısı Lilith'e para mı ödüyordu?

Kaldı ki hikâyenin bütününden anlaşıldığı kadarıyla; Lilith'in tek suçunun Aden bahçesindeki hımbıl Âdem'e, yani Erkeğe tabi olmamak olduğu düşünülecek olursa, bu kadar laneti de hak etmemektedir.

Yahudi peygamberlerinin özenle düzenlediklerini düşündükleri ama sandıkları gibi olmadığını biraz sonra anlatacağımız bu hikâyenin içinde; ilk bakışta Âdem yani erkek, her durumdan çifte kazançla çıkar. Örneğin ilk olarak o yaratılmıştır; Her şeye isim veren, şartlar ve kurallar koyabilen de o'dur. Kendisine hediye edilen "yardımcı" üzerinde egemenlik sahibidir. Öte yandan Havva her şekilde kaybetmeye mahkûmdur. Her şeyden önce buyurucu bir "efendi" ye sahip olan bir yardımcıdır. Anlaşılmaz bir şekilde "suç" kavramını icat etmiş ve "ölüm" onun aracılığıyla dünyaya gelmiştir. Âdem'e hediye edilen bir "yardımcı" olduğu halde; öy-

[382] Vera Zıngsem, a.g.e. sh.57

günün sonunda Yılan'ın (Şeytan) yardımcısı olmakla kalmamış, suça da ortak olmuştur. Böylece "**İlk günah**" işlenmiş, sonuç Eden bahçesinden kovulmak olunca, suç da sarılıp sarmalanıp Havva'nın sırtına yüklenmiştir.

Aynanın arkasındaki amaç ve söylem açıktır. Yani Havva olmasaydı bu akılsız Judeo-Hıristiyan peygamberlerinin tamamı, bu dünyada cefa çekeceklerine, Eden bahçesinde "bedavadan" safa sürüyor olacaklardı. Hele bir de kendilerine Lilith'e benzer üç beş huri hediye edilmiş, bu arada bir miktarda iyi şarap temin edilmiş ise, ekmek elden, su gölden değme gitsin keyfine. [383]

Dolayısıyla Havva lanetlenmeli ve bu lanetin bir ucu Havva'nın şeytanın yardımcısı olduğu noktasına kadar götürülmeli, diğer ucu da bir zamanlar Havva'nın temel özelliği olan doğurma yeteneğine uzanarak lanete dönüştürülmelidir. Eski toplumların büyük çoğunluğunun "**anaerkil**" toplumlar olduğu ve bunun kaynağının kadının doğurma yeteneğine duyulan hayranlık olduğunu düşündüğümüzde, ne kadar keskin bir dönüş yapılmış olduğu da ortaya çıkar. Amerikalı Kızılderili kabilelerden "vahşi" Mohavkların şu sözleri de işte burada bir anlam kazanır. "**Doğum yapan her şey dişidir. Kadınların ezelden beri bildiği kâinatın dengelerini erkekler de anlamaya başladıkları zaman, dünya daha iyi bir dünya olmak üzere değişmeye başlamış olacaktır.**"

Bu arada Âdem'in de yasak meyveden yemiş olması da hiçbir şekilde Âdem'in değil, yine Havva'nın suçu olmaktadır. Çünkü kadın erkeği baştan çıkarmıştır ve erkeğin yapabileceği hiçbir şey yoktur. Bundan sonra böyle bir olayın tekrar yaşanmaması için erkek, kadının efendisi ve yöneticisi olmalıdır.

Görüldüğü gibi epeyce sağlam gibi görünen bu hikâye Lilith söz konusu olduğu zaman hiçte öyle görülmemektedir. Bunun nedenlerinden birisi Yaratıcı tanrının Âdem'e uygun bir yardımcı yapmak için üç ayrı deneme yapmak zorunda kalmasıdır. İlk kadın Lilith en başından beri bağımsız bir yapıya sahiptir. İkincisi yeterince güzel değildir ve hemen bir kenara atılır. Üçüncü kadın olan

[383] Bu ahmakların Havva'ya ve Havva'nın şahsında kadınlara karşı derin nefretlerinin başlıca nedeni budur.

Havva erkeğin isteklerine uygun bir kadın olur; yani Yahve ve Âdem açısından bakıldığında ancak üçüncü deneme başarıya ulaşmıştır ve Havva arzu edilen kadın olmuştur ama buna rağmen başına gelenler yukarıda yazılıdır.

Dahası da var; Havva kendisi için yaratılmaz, Havva Âdem "için" yapılmıştır. Yahudi peygamberleri bununla da kalmamış ve Âdem'i "yardımcısının" dış görünüşünü belirleme gibi bir ayrıcalıkla da donatmışlardır ve bu yapılış ya da yaratılış aynı zamanda bir "yıkım" özelliğine de sahiptir.[384]

Lilith ise Aden Bahçesinde meyve yeyip oturan hımbıl Âdem'le kıyas kabul etmez bir üstünlüğe sahiptir. Örneğin hikâyenin en başından itibaren bir seçim hakkına sahip olmamakla kalmamış; bu hakkını etkili bir şekilde kullanmayı da bilmiştir. Lilith'in birinci seçimi Âdem'e tabi olmayı reddetmek; ikinci seçimi, bu hımbılı terk etmek, üçüncü seçimi ise geri dönmemektir. Tanrıya onun söylenmemesi gereken adını bilecek kadar yakındır.

Âdem'in adı kırmızı toprak veya ekilecek alan, yani tarla anlamına geldiği halde; Lilith'in adı fırtına ve rüzgârla yani gökle ilişkilidir. Âdem; Aden bahçesinde tanrıya şikâyetler yağdırarak meyve yemeye devam ederken, Lilith kendisini göklerde gezdiren kanatlara sahiptir. Kendisini öldürmeye gelen suikastçı meleklerin görevlerini bir kutsamaya dönüştürebilecek kadar akıllıdır ki, Âdem'de bu aklın zerresi yoktur.

Lilith Aden bahçesindeki Âdem gibi deri postlara sarınmaz. Kırmızı kıyafetlere bürünmüş ve "**kırktan bir eksik** " mücevherle süslenmiştir. Baştan çıkartıcı bir güzelliğe sahiptir ve Yahudi peygamberlerinin deyimiyle; dudakları gül gibi kırmızı , "**dünyanın bütün tatlılarından daha tatlı**" bir kadındır. Ama en önemli fark Aden Bahçesinde Havva'ya bile sahip çıkamayarak ölümünü bekleyen hımbıl Âdem'e karşılık; ilk günahtan önce Aden Bahçesini terk ettiği için ölümsüz olmasıdır.

Lilith'in Âdem'e karşı sahip olduğu bu özellikler göz önüne alındığında, garip olanın, Lilith'in Âdem'den kaçması değil, onun ya-

[384] V. Zıngsem, a.g.e. sh. 169

nında kalmaya devam etmesi olacağı açıktır. Hikâyenin kendi mantığı içinde; bu hikâyenin en eski şeklinin bir Ana Tanrıça kültü olabileceği de düşünülebilinir. Yani Yahudi peygamberleri orasını burasını kurcaya kurcalaya bu hale getirmişte olabilirler.[385]

Biz size yine işin doğrusunu söyleyelim: Bütün bu hikâyeler Yunan Mitolojisindeki Pandora'nın Kutusu hikâyesinden yürütülmüş gibi durmaktadır.[386]

ŞEYTAN HAKKINDA BİR KAÇ SÖZ VE İNANCIN POLİTİKLEŞTİRİLMESİ

"Onur ve para,
İkincisi daima önde gelir."
Yahudi Atasözü[387]

Önce bir tespit: Şeytan bir Yahudi buluşu değildir; Tevrat'ın Yaratılış kitabının şemasını Mezopotamyalılardan alan Yahudi peygamberleri; Şeytanı da çok daha geç zamanlarda İranlılardan yü-

---

[385] Burada Lilith'in Âdem'in ilk karısı olmasına rağmen; Tanrının hanımı Şekina "sürünün ayak izlerini" takip etmek üzere yeryüzüne indiği zaman, Lilith'in Tanrı'ya da karılık yapması gibi garip ötesi bir konuya bilerek dokunmadık. Nedenleri açıktır.

[386] **Pandora** kelime olarak "*tanrılar armağanı*" anlamına gelir. Yunan mitolojisinde ilk kadın ve Havva'nın Yunan Mitolojisindeki karşılığıdır. Prometheus, Olimpos dağından Tanrıların ateşini çalıp insanlara verince Zeus'u kızdırır. O sıra insanların tümü erkektir. Zeus Prometheus ve erkeklerden intikam almak için bir plan düşünür. Bütün kötülükleri içinde barındıran **bir varlık yaratacaktır**. Önce çamurdan bir kadın yaptırır. Zeus kadına can vermek için dört rüzgârın esmesini emreder ve böylece ilk kadın yaratılır. Kadının adı "Bütün Tanrıların Armağanı" anlamında "Pandora" konur. Bilgeliğin Tanrısı Athena, kadına el işlerini, ev işlerini vs. öğretir. Afrodit ise kadına zarafet, duygu, şehvet, güzellik verir. Hermes ise kadına şeytani duyguları, kötülüğü, yalanı, düzenbazlığı verir. Zeus tarafından insanlığı cezalandırmak için hazırlandığına inanılır. Prometheus'un kardeşi Epimetheus, Zeus'un Kafkas Dağlarına zincirlediği kardeşini kurtarmak için bu kadınla evlenince Pandora, açılmaması kaydıyla Epimetheus'a emanet edilen kutunun kapağını açar ve "insanlığa acı çektirecek tüm felaketler" ortaya çıkar. Bu arada V. Zıngsem Pandora'nın isminin "Her Şeyi Hediye Eden" anlamına geldiğini ve Yunan Toprak Tanrıçası Rhea'nın lakaplarından birisi olduğunu yazar. V. Zıngsem, Lilith, sh.77

[387] Yahudi Atasözleri, Milenyum Yayınları, sh.176

rütmüştür. Bu nedenle de "**Tanrı Eski Ahit'te hem iyilik, hem kötülüktür**" diye yazar G. Messadıe.[388] Gerçekten de yukarıda yazmış olduğumuz gibi Eski Ahit'te Şeytan; Tanrının yeminli bir düşmanı değil, göksel bir konseyin üyesi gibidir. Kimseyi de öldürmez; Tanrının oğullarından "dünyayı gezip dolaşan" birisidir o. İran'a en yakın olan Budizm'de ise Tanrı-Şeytan çelişkisi olmadığı gibi, bu çelişkinin bir anlamı da yoktur.

Eski Ahit'te iyiliği de kötülüğü de doğrudan İsrail'in "Rab Tanrısı Yahve" üstlenmiştir. Örneğin önce Yahuda'nın oğullarını öldürmekle işe başlar ve Mısır'dan çıkış hikâyesinden sonra da kitle halinde öldürmeye başlar insanları. Bazen Mısır'dan Çıkış hikâyesinde olduğu gibi, hiçbir ayırım yapmadan bütün "**ilk doğanları**" öldürür ve Mısır'da "**ölüsü olmayan ev yoktu**" diye yazar kutsal kitap. Bazen insanların ayakları altında bir çukur açarak yerin dibine gömülmelerini sağlar. Beyt-Şemeş olayında yalnızca sandığının kapağını açarak içine baktıkları için, bir kere de elli bin yetmiş kişiyi yok eder. Bazen de halkın arasına hastalık salar ve binlerce kişiyi öldürür. Bu örnekler sayılmakla bitmez; yani G. Messadıe, **Tanrı Eski Ahit'te hem iyilik, hem kötülüktür** derken haksız değildir.

İşin sırrı da buradadır; Bir Tanrı bu kadar kötülük yapamayacağına göre, bu kötülükleri yapması gereken başka birisi olmalıdır ve bu da kötü biri olmalıdır. Türkçesi; Tanrının bir simetrisinin olması gerekmektedir aksi takdirde insanlığın kötülüklerini de Tanrının sırtına yıkmak gerekecektir. Zaten çok aramalarına da gerek yoktur ve aslında çok daha eski olan; ama Mazdacılık biçimi altında Zerdüşt tarafından yenilenen Vedacılıkta; Tanrı-Şeytan ikiciliği ve ihtiyaç duydukları bütün yaratıklar kendilerini beklemektedir.

Sonuç Şeytan'ın önce Yahudiliğe girmesi ve oradan da Hıristiyanlığa geçiş yapmasıdır yani Hıristiyanlıkta Şeytan'ı Yahudilik vasıtasıyla İran'dan almıştır. Ama bu tarih G. Messadıe'nin dediği gibi M.Ö. 150 yılları değil, çok daha sonralarıdır. Ne kadar sonra diyorsanız; Avrupa'da kurulan ilk Yahudi gettolarına kadar gitmek gerekir. Çünkü örneğin Hıristiyanlığın ilk dört yüz yılı boyunca

[388] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh. 399

ortak bir şeytan düşüncesi, daha doğrusu bir "Şeytan Teorisi" yoktur. Yaklaşık 10. Yüzyıla kadar da olmayacaktır.

Diğer taraftan; Şeytan bulunmuştur ama bu kere de şeytanın, kim ya da ne olduğu doğru dürüst bilinmemektedir. Yani bu varlık kimdir, ne yer, ne içer, ne iş yapar, nasıl kötülük işler gibi sorular havada durmaktadır. Bu durumda eğer Şeytan'ın kim ya da ne olduğu bilinmiyorsa, yapılacak iş, Şeytan'ın kim ya da ne olduğu bulmaya çalışmak olmalıdır. Onlarda öyle yaparlar zaten; bu çalışmaların ilk sonucu da Şeytan'a bir isim bulmak olur; Lucifer!

İsim bulunmuştur ama anlaşılan biraz aceleye gelmiştir çünkü Latincede "Lucifer" kelimesi "Işık Getiren" anlamına gelmektedir ve üstelik "Sabah Yıldızı"na da (Venüs) verilen isimdir.[389] Yani hiçbir şekilde kötülüğü temsil etmemekte, korkuları belaları falan çağrıştırmamaktadır. Yanlışlık anlaşılınca yirmi kadar değişik isim daha icat ederler. Bunlardan birisi olan Belial, alakasız bir şekilde Babil tanrısına bir göndermedir ve çok ilginç olarak, iki ahit arası yazıldığı söylenilen ama öyle olmayan metinlerde şeytana sadece 26 gönderme varken Belial'e tam 70 gönderme yapılır.[390] Baalzebub ise Sineklerin Tanrısı ya da Sinek Tanrı anlamında bir isimdir, dahası doğrudan Baal'in adını taşımaktadır. Bugünlerde Satan adını kullanmaktadırlar ama o da Arapça Şitan'dan geçme bir sözcüktür ve tam olarak Şeytanı ifade etmez.

Böylece avare bilgilere de yapabilecekleri bir iş çıkmış olur. Sonuç kütüphaneler dolusu "içi boş" masallardır. Üstelik bütün yapabildikleri de Şeytan'ı açıklamak yerine, bu açıklamaları gereken Şeytan'ın yanına bir de cinleri falan eklemiş olmalarıdır ki az buz marifet olmadığı açıktır.

Sonuç; Hıristiyanların kutsal kitabı olan Yeni Ahit'in cinlerle dolup taşmasıdır. İncil'de açıkça yazılan İsa'nın Şeytan kovma ve cin çıkarma hikâyelerinde; cinlerin hastalık nedeni olarak gösterilmesi boşuna değildir. Zihninize yerleştirilen saçma sapan bilgilerden sonra şimdi size garip gelebilir ama "anlatılan" İsa'nın tüm vekillik görevi boyunca yaptığı şey, adı ne olursa olsun, Şeytanın plan-

[389] (lux, lucis, "ışık", ve ferre, "getirmek")
[390] G. Messadie, a.g.e. sh,409

larını bozmaktan ibarettir. **"Ve akşamleyin cine tutulmuş birçok adamı kendisine getirdiler. Ve o, bir sözle ruhları çıkardı ve hastaların hepsini iyi etti."**[391] Yani İsa insanları "sürekli" olarak Şeytan'ın hizmetkârı "cin"lerden kurtarır ve müritlerine öğreteceği tek şey de budur. **"Ya Rab, Ya Rab, biz senin isminle peygamberlik etmedik mi? Ve senin isminle cinleri çıkarmadık mı?"**[392]

İsteyen istediği kadar homurdanabilir ama bu açıkça üfürükçülüktür. Kaynağı da doğrudan Sümer'deki Adapa efsanesidir. Sümerlerin yaratılan ilk insan olarak kabul ettikleri Adapa, efsaneye göre Tanrı Enki'nin oğludur ve ilk Sümer kenti olan Eridu'nun Kralıdır. Krallık görevinin yanı sıra Rahip ve üfürükçüdür. Yani kötü ruhları kovan kimse. Öldükten sonra "Apkallu" yani yedi büyük bilge'den biri olmuştur.

Şunu da bilmeniz gerek. Matta, Luka ve Markos'un birbirleriyle yarışırcasına anlattıkları bu cin çarpmalar ve cin çıkarma hikâyelerinden Yuhanna'nın neden hiç söz etmediği henüz sorulmamıştır.

Böylece doğduğu andan itibaren[393] Hıristiyanlık dünyevi kolları aracılığıyla yeryüzünü; Şeytan'ın varlığı ve onun; Kralın ve Papanın birleşik iradesine uygun olmayan her şeyin içinde mevcut olduğu ilkesine dayanarak yönetme şansını da elde etmiş olmaktadır. Bu durumda Şeytan'ın icadının bütün çağların en parlak buluşlarından birisi olduğu kesinlikle kabul edilmelidir. Demek ki asıl şeytanlık, bu şeytanı icat etmenin yanı sıra, bu icat edilen şeytanın varlığına inanmaktan başka bir şey değildir.

Şeytan'ın; **"Kralın ve Papanın birleşik iradesine uygun olmayan her şeyin içinde mevcut olduğu"** bir kere anlaşıldıktan sonra gerisi kolaydır. İhtiyaç bu olunca; kendilerine din adamları denilen aracı sınıfın hizmet sunmaları da gecikmez ve görünüşte iktidarı tatmin etmek için ama gerçekte bir yandan keselerini doldurmak, diğer yandan halk üzerindeki hâkimiyetlerini sürdürmek için ha-

---

[391] Matta'ya göre İncil 8: 16 ve Luka'ya göre İncil 4: 40-41

[392] Matta'nın İncil'i 7: 22

[393] İşin kötüsü ne zaman doğduğu da belli değildir. İsa ile birlikte mi doğdu, yoksa İsa'dan 400 yıl sonra İznik konseyinde mi doğdu sorusu kabak gibi ortada durmaktadır. Dahası; Bir İznik dönemi hıristiyanı ile şimdiki Hıristiyan arasındaki farkı düşünürseniz ne dediğimizi de anlarsınız.

rekete geçerek, onlar da kendi emirlerini sıralarlar. Kaçınılamaz sonuç; Kral ya da kilise tarafından buyurulan yasalara karşı gelen her şeyin şeytansı, dolayısıyla da kötü olduğudur. [394]

İyi de, asıl kötünün kral ya da politik iktidar tarafından buyurulan yasalar ve bunlara uyulmasını isteyen "aracı sınıf" olmadığını kim söyleyebilir?[395] Bir tek örnek: Fransa Kralı Güzel Filip; Templier tarikatının hazinesine sahip olmak için tarikatın ustası Jacques Malay'ın önce büyücülükle suçlanmasını sağlamış, sonra da kendisine bağlı aracı sınıf tarafından yargılanmasını temin ederek, 1314'te odun yığınlarının üzerinde kızartmıştır.[396] Sonuç: Tarikatin hazinesinin kralın hazinesine katılmasıdır.

Bir kez daha bir ikilemle değil, bir açmazla karşı karşıyayız. Demek ki Mezopotamya ve İran'da olduğu gibi, Avrupa'da da "**din, politik iktidarın bir aracı ve propaganda kurgusudur.**"[397] Demek ki her durumda, Şeytan'ı doğurmuş olan politikadır ve demek ki şeytan, politik bir icattır.

Bunun "olmazsa olmaz" koşulu ise; halkın mümkün olabildiği kadar cehalet içinde tutulması yani batıl inançlarla, akıl dışı söylemlerle, hurafelerle, masallarla sarılıp sarmalanmasıdır.[398] Bu ne kadar başarılı olursa, iktidar da o kadar kolay uygulanır. Aynı nedenle; ilk yüzyıllardan bu yana, iktidarın hizmetkârı olan din adamlarının bu türlü saçma sapan konuşmalarına da her zaman izin verilmiştir.

Bunun en güzel örneklerinden biri ise, Avrupa'da genellikle bir hahamın idare ettiği, etrafı yüksek duvarlarla çevrili Yahudi yerleşim birimleri yani Getto'lardır.[399] Gettolar gündüz çıkılabilen ama

---

[394] Çok ilginç olarak Çin'de de durum aynıdır ve Çin'de kral tarafından buyurulan yasaya karşı gelen her şey kötüdür.

[395] Örneğin Türkiye'deki sigara yasağı gibi bütünüyle keyfi ve zorbalığın timsali şeytansı bir yasak getirilmiştir.. Kime sorulmuştur, hangi araştırma yapılmıştır? Daha önemlisi bir demokrasi de nasıl mümkün olabilir?

[396] G. Messadıe, a.g.e. sh,462

[397] G. Messadıe, a.g.e. sh. 398

[398] Çok yakın zamanlardaki bu tür TV programlarını hatırlayınız. Hani konuşma özürlü Teksoy'ların ve benzerlerinin sunduğu hurafelerden ibaret programları.

[399] Bir diğer Yahudi yerleşim birimi olan Ştetl ile karıştırılmamalıdır. Ştetller neredeyse bütün Avrupa'yı bir ağ gibi saran Yahudi kasabalarıdır.

akşamları herkes döndükten sonra belirli bir saatte kapıları kilitlenen yerlerdir. Kapısında Hıristiyan nöbetçiler bekler ve işin garibi nöbetçilerin parasını da Getto'da yaşayan Yahudi cemaati öder. Daha da garibi; bu yüksek duvarlar ve nöbetçiler Getto'da yaşayan Yahudilerin daha doğrusu hahamların talebidir. Bu Gettolar Türkçe olarak yarı açık ceza evleridir ve bu nedenle de tam olarak kendi içine dönük yerlerdir. Bu durum içeride yaşayanlarda bazı problemlere yol açar ve sözünü ettiğimiz içe dönük yaşam daha da artar. Getto'nun genişleme olanağı olmadığı için evler genellikle dar ve yüksek yapılmışlardır. İçerideki nüfusun sürekli artması yeni sıkışıklıklara, yeni sıkıntılara ve bozulan ruhsal ve fiziksel koşullara yol açar.

Aynı nedenle de mistisizmle dindarlığın birbirine karıştığı; diğer saçma sapan batıl inançlarla iç içe geçtiği, bunların yoğurula yoğurula bir tür yeni inanç olarak toplumun esas dini haline geldiği yerlerdir. Çünkü getto'da yaşayanlar bir yere gitmeyen insanlardır. "**Her ne kadar İncil'de -genel olarak- melek ve şeytan gibi kavramlar yoksa da,** hahamlık döneminin başlarında Judaizm'e (Yahudiliğe) dâhil olmaya başladı ve aggadah'ta[400] resmi statüye sahip oldu" diye yazar Paul Johnson.[401] Masalcı dedeler Haggadah'ın en eski el yazmasının 10. yüzyıla tarihlenmekte falan olduğunu uydururlar. Saadia Gaon'un derlediği söylenen bu dua kitabı benzeri hikâyeler kitabının basım tarihi 1482 yılıdır. Dili de Aramicedir.[402] Demek ki melek ve şeytan gibi kavramların Yahudiliğe dâhil oluşu da bu yıllarda başlamıştır.

Yani Getto'daki batıl inancın mazisi çokta eski değildir. Sonraki zamanlarda ise şeytanlar, melekler, Golemler ve diğer esrarengiz kişilikler zaten getto folklorunun temelini oluşturmaktadır. Bun-

---

[400] Yahudilerin Rabbinik edebiyatının ürünü bir kitap. Haggadah olarakta yazılır.

[401] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 331

[402] Saadiah ben Yosef Gaon, ya da Said bin Yûsuf el-Fayyûmi, Sa'id b. Yusuf el-Dilasi, Saadia ben Yosef Aluf, Sa'id ben Yusuf ra al-Kull ya da Saadia b. Joseph ya da Saadia ben Joseph veya Faym veya Saadia ben Joseph Al-Fayyumi Saadia ben Joseph; önde gelen bir haham olduğu söylenir. Bizce bu karışık adamın yaşadığı bile kuşkuludur.

lardan yola çıkılarak oluşturulan sayısız batıl inançta işin cabasıdır. Mesela 1738 gibi çok geç bir tarihte yani birilerinin "aydınlanma çağında," Londra'da yayınlanan bir kitaba göre, kötü ruhlar en çok toz ve çöp yığınlarında bulunabiliyorlardı. Bu kötü hayaletler karanlıktaki bir kişiye ancak o kişi yalnızsa zarar verebiliyordu; iki kişi varsa hayalet sadece görünmekle yetiniyordu, üç kişi olunca ise hayalet hiçbir şey yapamıyordu. Sonuç; sürüler halinde gezmezseniz, durum kelekti.

Bir de cadılar vardı ve bu cadılar dağınık şekilde çanak çömlek ya da ufalanmamış yumurta kabuğu buldukları zaman zarar verebiliyorlardı. Aynı şey deste halinde bağlanmış yeşil sebzeler buldukları zamanda geçerliydi.[403] Bu hikâyelerin bir kısmı da düğünleri ve cenazeleri renklendiriyordu. Mesela sağlığında aldatmış olduğunuz bir ölüden af dilemek istiyorsanız; ölünün ayak başparmağını tutarak dua etmek gerekiyordu. Bu dua sırasında şiddetli bir burun kanaması meydana gelirse bunun anlamı af dileğinin kabul edilmediğiydi. Beş on saniyeden uzun olmayan bir dua sırasında, burun kanaması geçirme olasılığı sıfırdan daha fazla olmadığından, af dileğinin kabul edilmiş olması kaçınılmaz olmaktaydı. Türkçesi; sağlığında herifi istediğin kadar aldatabilirsin, öldüğü zaman ayak başparmağını birkaç saniye tutarsan affedilmen garantidir.

Düğün günü yeni gelinin bardak kırması evdeki uğursuzluğu uzaklaştırdığı için çok yaygın bir uygulamaydı. Çevredeki bekârlarda bu kırık bardakların parçalarını almaya çabalardı çünkü böylece yakında evlenebileceklerini düşünüyorlardı.[404]

Bu batıl inançların en tehlikeli yönü ise insan sağlığına da sızmış olmalarıydı. Gettolarda bazı kocakarılar "nazar" dan kaynaklanan rahatsızlıkları tütsü ile tedavi ediyorlardı. Bu tedavi için hastanın giysilerinden birisi tütsücü kadına gönderiliyor, o da giysiyi kendi

---

[403] Çok büyük olasılıkla kaynanaların gelinleri için uydurdukları dedikodulardır.

[404] Açıkça söylemek gerekir ki Yahudi değil Türk ve Müslüman olmamıza rağmen, biz evlendiğimiz zamanda böyle "uğurlu" bir bardak kırma olayı yaşanmıştı. Yoz Yahudi kültürünün etkisi altında olan cahil insanların bu etkilenmeden ne kadar nasiplendiklerinin çok açık bir örneğidir. Sizin din adamlarınız hiçbir şey yapmadan göbeklerini kaşıyarak yattıkları sürece, bu etkiler varlığını sürdüreceklerdir.

hazırladığı dumanlı bir malzemenin üzerine tutarak bazı garip kelimeler mırıldandıktan sonra birkaç dakika içinde giysi sahibine iade ediliyordu. Bir çocuk şapkasının tütsülenme bedeli 1 şilin, bir kadın jüponunun tütsülenme bedeli 2 şilin, bir erkek pantolonunun tütsülenme bedeli ise yarım krondu.[405] Epeyce kârlı bir iş olduğu açıktır ve dumandan para kazanmakta az buz marifet değildir.

Yahudi mistisizminin ilk kitabı olan Sohar (Zohar) ilk olarak 13.yüzyılda İspanya'da ortaya çıkmıştı.[406] Her nedense de kutsiyet sahibi bilge Yahudiler tarafından yazılmış olmasına rağmen onun da dili Aramice idi. Bu kitabın iki ayrı versiyonu 1558-60'da Cremona ve Montava'da yeniden basılınca, Avrupa'daki her gettoya girdi. Kabbalah zaten Yahudiliğin ayrılmaz bir parçası olarak kabul ediliyordu ama haham Joel Sirkes adında bir uğursuz, bir toplantıda, Kabbalah ilmine itiraz edenin **"aforoz edilmeyi"** hak ettiğine dair bir hüküm beyan edince durum iyice açıklığa kavuştu. Sohar kitabının zaten kendisi saçma sapan hikâyelerle dolu olduğundan, ondan da saçma sapan hikâyeler yayılmaya başladı. Derken bu hikâyeler başka uydurukçuların kulağına gitti. Sonuç; Lurianik Kabbala'yı uyduran Isaac Luria adında bir üçkâğıtçının, kuşların birbirlerine ne dediklerini anladığı noktasına kadar ulaştı.[407] Yalnız kuşları olsa iyi; bu şabalak bütün hayvanların dilini

---

[405] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 334

[406] Yahudi mistisizmi (Kabbala)'nın en önemli eserleri arasında yer alan Zohar, Aramice dilinde yazılmış Tevrat'ın (Musa'nın beş kitabı) mistik yorumu olan bir grup kitaptan oluşur. Musevilikte Tanrı'nın isimlerinin doğası, evrenin kökeni ve yapısı, ruhların doğası, günah, iyilik ve kötülük gibi konuları içeren Zohar'da kutsal metnin yorumları, teoloji, mistik kozmogoni, mistik psikoloji gibi alanlar bulunur. Moses de Leon adındaki bir Yahudi yazar tarafından yayımlanmış olduğu söylenir. De Leon'un kendisi ise bu eseri ikinci yüzyıldaki bir hahama Şimon bar Yohai'ye atfeder. Kabala Profesörü G. Scholem ise De Leon'un çağdaşlarının ifadesi ve Zohar'daki deyim ve cümle yapısı gibi kanıtlara dayanarak De Leon'un Zohar'ın gerçek yazarı olduğu sonucuna varmıştır. Yahudi efsanelerinde Roma döneminde Rabbi Şimon'un 13 yıl bir mağarada saklanarak oğlu Elazar ile Tevrat çalıştığı ve bu süre zarfında Tanrı'nın Zohar'ı kendisine ilham edildiği bildirilir. Yani hep söylediğimiz gibi Yahudi geleneği karmaşadan beslenir. Türkçesi, atış serbesttir.

[407] Isaac Luria (1534 - 1572) Rönesans kabalisti.

anlıyordu. Hatta ağaçların ve bulutların dilini de anlıyordu. Bir nevi muhteşem kral Süleyman'dı yani.

Daha sonra aynı masallar Yahudilerin ünlü rabbisi Hillel için de anlatılmaya başlandı. Bizim hacılarla hocaların ve cüppelilerle cüppesizlerin yaptıkları gibi, herkes her türlü masalı gerçek niyetine anlatıyordu. Bunların içinde Hillel'in talebesi olan Jonathan ben Zakkai'nin "Tilki'nin masallarını" bildiği de söyleniyordu. Her türlü büyünün yasak olduğu İncil'de açıkça bildirilmesine rağmen, her tür kara büyü tarifleri bu metinlerde yer almaktaydı. Mesela yüksek kademedeki rahiplerin elbiselerindeki çanlar şeytanı def etme amacını taşımaktaydı. Demek ki rahip efendi yürüdükçe çanlar çıngırdıyor ve çıngırak sesini duyan şeytanlar panik halinde oraya buraya kaçışıyorlardı. Yahudi ibadetinin ayrılmaz bir parçası olan muskalarda aynı amaca yönelikti.

Bu arada ünlü Yahudi rabbisi Hillel'in, bildiği diğer şeylerin yanısıra şeytanların dilini bildiği de uyduruldu; demek ki bizim Yahudi bilgesi sandığımız Hillel, aslında şeytanın emmisinin oğluydu. Bu arada Akka'lı Isaac'ın büyük bir kesinlikle ve açıkça bildirdiğine göre; şeytanlar birbirlerinden farklıydılar ve hiç birinin başparmağı yoktu. Bu başparmaksız şeytanlardan bazıları Satan ve Belial gibi olağan üstü ve çok ciddiydiler.[408] Bazıları kötü ve kirli ruhlardı ve Talmud'un "ruah tezazit" dediği bunlardı. Bunlarda boş boş oturmuyor, insanların içine girip onu ele geçiriyor ve onun ağzından konuşuyorlardı. Isaac Luria'nın talebeleri olduğu söylenen soytarıların bunlarla ilgili olarak yazdıkları masallar sayesinde; Kabbala edebiyatında bu iğrenç mahlûklardan bol miktarda bulunmaktaydı. Gettolardaki saf Yahudiler arasında "dybbuk"[409] olarak tanınıyorlardı ve üstelik; "**bilgin ve kutsal**" bir adam tarafından "Luria'nın kıvılcımları" kullanılarak, insanların bu şeytani

---

[408] Kendi kendinin tanrısı anlamına gelen bir kelimedir; şeytanın isimleri daha doğrusu lakapları arasında sayılır ama inanışlara göre aslında şeytan ile özdeşleştirilmemesi gereken bir terimdir. İşin doğrusu Ölü Deniz Yazmalarını bırakan cemaatin İyi güçlere hükmeden güç olan "Işık Prensi" nin karşısında, kötü güçlere hükmeden "Karanlıkların Prensi" ya da "Belial" olduğudur.

[409] Hurafeye göre Cennete girmesi engellenmiş insan ruhu, sonsuza kadar âlemler arasında dolaşmakla lanetlenmiştir

ruhlardan kurtarılabileceğine de inandırılmışlardı. Hem bilgin, hem de kutsal olan bu kılkuyrukların, bu işi babaları hayrına yapmayacakları yeterince açık olduğundan daha başka şeytanlara da ihtiyaç duyulacağı kesindi.

Elbette ki bu arayış uzun sürmedi ve Kesilim veya Lezim olarak adlandırılan şeytanlar çabucak icat edildiler. Yeni icat edilen bu densiz şeytanlarda sağa sola eşya fırlatmakla kalmıyor, kutsal kitabı açık unutan insanlara da vuruyorlardı. Kutsiyet sahibi olmakla kalmayıp, üstüne bir de bilgin olan bir Yahudi'nin yapması gereken öncelikli iş; muskalar yazmak, insanları kötü ruhlardan kurtarmak yani "tedavi etmek" olduğundan, çok geçmeden bunların gezgin olanları da ortaya çıktı. Asıl neden arz-talep kuralıydı ama kırsal kesimlerde yaşayan diğer kardeşlerinde bu tedavilerden yoksun kalmamaları gerektiği şeklinde açıklanıyordu.

Rekabetin getirdiği verimsizlik, her zaman olduğu gibi yeni şeytanlara ihtiyaç doğurunca bu kere de kadın şeytanlar icat edildi. İşin garibi bu kadın şeytanlardan bir tanesinin Saba Melikesi olmasıydı; hani şu zenginliği ile ünlü Süleyman'a dört ton altın ve hesapsız miktarda baharat getiren Saba Melikesi. Kutsal kitabın "**Saba Kraliçesi krala 120 talant altın,** (yaklaşık dört ton) **çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi"** diye yazdığı bu iyi yürekli ve cömert kraliçe için "dişi şeytan" yakıştırması çok da yakışık almamıştı ama kutsal kitap ve onun kutsal kayıtları kimin umurundaydı.

İşin tuhafı batıl inançlarla bunaltılmış olan getto Yahudileri de bu masallara kanıyor ve kadın şeytanların kuyuları, dereleri kirlettikleri mevsim değişikliklerinde su içmenin tehlikeli olduğuna inanıyorlardı. Bir kısım kardeşin susuzluktan ölmesi tehlikesi; daha doğrusu müşterilerin azalması sorunu ufukta belirince, bu şeytanlarla mücadele etmek için bir melek ordusunun ortaya çıkarılması kaçınılmaz olmuştu. Örneğin Micha-el, Gabri-el, Rapha-el ve Metatron gibi meleklerin hepsinin eski Yahudi yazılarının türevi olan yazı karakterlerini içeren özel alfabeleri vardı. Gerçi sayılan bu isimlerin hepsi de hem Aramice isimlerdi hem de doğrudan

Kenanlıların tanrısı El'in isimlerini taşıyorlardı ama yine de söylenenlere göre, bu özel alfabenin harflerinde genellikle göze benzeyen küçük yuvarlak şekiller vardı. Bu harfler şeytanların kovulmasına yönelik büyülerde, muskalara ve benzer eşyanın üzerine yazılıyordu. Demek ki bizimkiler gibi doğrudan kadınların göbeği üzerine yazmayı akıl edememişlerdi. Biz bunların akılsız olduklarını boşuna söylemiyoruz.

Yüksek kutsiyet sahibi deyyusların uydurmalarına göre; bunların yanı sıra gene bazı harflerin birleşimini telaffuz ederek kovulan şeytanlarda vardı. Bu sihirli kelimelerden birisi şeytanın Arami dilindeki adı olan "**Abrakadabra**" idi. Bir diğer sihirli sözcükte körlük şeytanının adı olan Shabiri idi.[410]

İşte böyle tanrının "**gizli**" isimlerinin ve meleklerin "**gizli**" isimlerinin "**gizli**" formüllerde kullanılması "Pratik Kabbala" olarak biliniyordu ve bir Allahın kulu da, bre deyyusun önde gidenleri bu kadar "**gizli**" ismi nereden biliyorsunuz, madem biliyorsunuz bunun neresi gizli diye sormuyordu. Üstelik pratik kabala'da teorik olarak, sadece yüksek derecede "kutsiyet sahibi" olan kişilerin bu beyaz büyüyü kullanması gerekiyordu ama gerçekte ise bu koruyucu tılsımlar "toptan" üretilerek Getto'larda serbestçe dolaşıyordu. Demek ki bütün getto ahalisi bu gizli isimleri en az "yüksek derecede kutsiyet sahibi" soytarılar kadar biliyorlardı.

Bir de Kara Büyü vardı ve bu da kutsal olmayan isimleri çağırarak gerçekleştiriliyordu. Sohar kitabına göre bu yasak büyünün kay-

---

[410] Sözcüğün kökeniyle ilgili rivayet muhteliftir. Bu konuda üretilen teorilerden birine göre Aramice'de "Söylediğim gibi yaratacağım" anlamına gelen *Avra Kedabra* ibaresinden gelmektedir. Sözcüğün Aramiceden geldiğini iddia eden bir başka görüşe göre *abhadda kedhabhra'dır ve* anlamı 'bu dünya gibi yok ol' demektir ve hastalıkların iyileştirilmesinde kullanılır. Başka bir uydurukçuya göre sözcük, İbranice'de takdis, kutsama anlamına gelen ve lanet olarak da kullanılabilen *ha-brachah* ve öldürücü hastalık anlamına gelen *dever* ifadesinden gelmektedir ve körlüğe karşı kullanılan kabalistik bir şifa ifadesidir. Bazı kutsiyet sahibi bilginler bu köken konusunda şüpheci olmuşlar ve tüm antik dünyada şeytani güçlerin yok edilmesi fikrinin bulunduğu ve Abrakadabra'nın bu tip şeytanlardan birinin adı olduğunu öne sürmüşlerdir. **Hepsi de uydurmadır ve asıl Abrakadabra kendileridir. Sözcüğün geçtiği bilinen ilk kaynak M.S. 2. yüzyılda Roma imparatoru Caracalla'nın doktoru olan Serenus Sammonicus tarafından yazılan *De Medicina Praecepta* adlı şiirdir.**

nağı Tevrat'ın Yaratılış kitabındaki Bilgi ağacının yapraklarıydı. Eskiden melek olan Azazel ve Aza bunları büyücülere öğretmişler; onlarda sahip oldukları bu bilgileri pekiştirmek için "Karanlık Dağlara" gitmişlerdi. Teorik olarak kabalacılar bu tür sanatları sadece teorik amaçlarla edinebilirlerdi ama pratikte Gettolarda bu tür zararlı büyüler sürekli olarak yapılıyorlardı.

Bu büyülerin içinde ne işe yarayacaksa artık, kuşların uçmalarının önce durdurulması sonra tekrar uçurulmasından başlayarak; bir evin bitlerden arındırılmasına, bütün gece süren seanslarda iyi ve kötü ruhların önce çağırılıp sonra da onları def etmek için tütsü seansları yapılmasından, erkek veya kadınların bir diğerine âşık olması için yapılan büyülere kadar ne ararsanız vardı. Yani, pezevenklikte yüksek kutsiyet sahibi soytarıların kutsal görevleri içinde kutsal bir yer alıyordu.

Bu büyülerin en heybetli ama en uydurma olanı da "Golem" yani yapay bir adam yaratılmasıydı. Golem; genelde kilden veya topraktan oluşturulan bir yaratıktı. Özel bir formüle uygun olarak "**gizli**" ilahi isimlerden birisini telaffuz etmekle, bir "Baal Shem" veya ismin sahibi bu yaratığın içine hayat nefesi üfleyebiliyordu.

Yani Türkçe olarak; Eden Bahçesindeki tanrının yaptığı gibi, çamurdan "kendi benzerlerinde" bir şekil yapıyorlar, sonra da yine Eden bahçesindeki tanrının yaptığı gibi bir yerlerine üfleyerek çamurdan yapılmış şeye can veriyorlardı. Tarihçi Paul Johnson bu Golem isminin İncil'de de geçtiğini yazar.[411] Dolayısıyla bu Golemle ilgili Talmud efsaneleri çoğaldıkça, Golem yapabilen yeni isimlerde çoğalıyordu. Mesele Jeremiah adındaki densizde bir tane yaratmıştı. Bir diğerini de ünlü yalancı ben Sira yaratmıştı. 15.ci yüzyıldan 17. Yüzyıla kadar Golem yaratma kabiliyeti, yeterli Kabbala bilgisine sahip kişilere ait olarak görülüyordu ve kolayca tahmin edileceği gibi bu bilgi sahibi kişilerin sayısı hiçte az değildi. Durum böyle olunca bir tane de haham Judah Loew ben Bezalel adındaki Yahve'nin yeryüzü şubesi tarafından yapıldı ve Yahudi halkını koruması için canlandırıldı. Alnına emet yani doğruluk kelimesi yazıldı. Neresine üflendiyse artık, canlanan bu golem Ya-

[411] Paul Johnson, a.g.e. sh. 332

hudi halkını korudu ve üfürüğün kuvveti sayesinde zamanla epeyce güçlendi.

Gelin görün ki; bütün Yahudiler gibi cumartesi günleri golem'inde çalışması yasak olduğundan, alnındaki emet yazısının 'e' harfi silinir, sadece met, yani ölüm kelimesi kalırdı ve işte böylece golem hareketsiz bir şekilde dururdu. Bir cumartesi günü "yüksek kutsiyet sahibi" bazı avanaklar "e" harfini silmeyi unuttukları zaman Golem kontrolden çıktı ve her şeyi yıkmaya; insanlara zarar vermeye başladı. Böylece akılları başlarına gelen kutsal kişiler; kontrolden çıkmış bu Golem'i her nasıl yakaladılarsa artık, alnındaki tüm harfleri sildiler, harfler silininçe de zavallı Golem parçalara ayrılıp dağıldı. Yüksek kutsiyet sahibi deyyuslar; bu uydurmaları sürdürmek için de Golem'in parçalarını Prag'taki Altneu sinagogunun altındaki gizli bir odaya mühürlediklerini uydurdular.

Yahudilerin masal kitabı Talmud'ta Âdem'in burnuna ruh üflenmeden önce onun da bir golem olduğu yazılıdır. Bu densizler de topraktan yaptıkları şekillerin burnuna üfleyerek ona can verebildiklerine göre; demek ki hepsi de; burnuna üfleyerek Âdem'e can veren Yahve'nin yeryüzü şubeleridir.

Yahudi hikâyelerinde golemler genellikle insan şekli verilmiş çamurdan yapılırlar. Ruhları yoktur, zekâları düşük seviyededir ve temel amacı yaratıcısını korumaktır. Bir başka masala göre ise Golem'in hayata geçirilme nedeni, başta Yahudileri yabancı düşmanlarından korumak olmak üzere, gizli saklı bir takım görevleri yerine getirmekti. Kimse de Yahve'nin yeryüzü şubesi olan bu zındıklara; "ulan avanak herifler madem bu işi biliyorsunuz; bir iki tane yapacağınıza binlercesini yapın da Hıristiyanların üzerine salın. Ne oradan oraya sürülmekle kalmayıp bir de üstüne damgalı eşekler gibi palyaço şapkasıyla geziyorsunuz" demiyordu. Neden derseniz; kuramsal olarak Golem yapmak çok basitti ve tanrının adında yer alan harfler uygun bir şekilde düzene sokularak Golem'in ağzına konduğunda, Golem yaşamaya başlıyordu. İsmin tersine söylenmesi ile de yaşama faaliyeti sona eriyordu. Yani bir iki tane yerine binlercesini yapmak işten bile değildi.

 Buradaki tek sıkıntı yüksek kutsiyet sahibi Yahudi bilginlerinin;

tanrılarının adını bugün dahi tam olarak bilmedikleri olarak görülse bile, açıkça görüldüğü gibi Golem yaratmak hiçte zahmetli bir iş değildi.[412] Bir diğer kolaylık ise Golem yaratmanın "masrafsız" bir iş olmasıydı. Tek sakıncası ara sıra Golem'in kontrolden çıkarak "öldürmek" arzusuyla sağa sola saldırması idi ama bu da kötü bir şey değildi çünkü yeni yeni korku efsanelerinin doğmasına yol açıyordu. Zaten sonunda da Frankeinstein ortaya çıktı.[413]

Açıkça görüldüğü gibi bir golem yaratmak hem zahmetsiz hemde masrafsız bir iş olduğuna göre sizde boş zamanlarınızda bildiğiniz çamurdan, Yahudi peygamberlerine benzeyen yamuk yumuk bir şekil yapabilir ve deliğine üfleyebilirsiniz. Biz tılsımı bilmiyoruz diye sızlanmanıza da gerek yok çünkü tılsımı da biz vereceğiz. Tılsım aynen şöyledir ama siz kimselere söylemeyin. "Teheş teheş, neheş neheş, kehel kehel, marş marş, yarş yarş, seruş seruş, huş huş, nuş nuş, navaş navaş."[414]

Bu da nesi diyorsanız; bu kendini Müslüman zanneden soytarıların "kısmeti bağlı kızların kısmetini açma" tılsımıdır ama; tılsım tılsım olduğuna göre işe yarayacağı kesin gibidir. Olur da bu işe yaramazsa, şunu söyleyin. "Çüküm çüküm, müküm müküm, büküm büküm, kuku kuku, muku muku, hişt hişt." Yalnız dikkat, bu tılsımı Yahudi peygamberi kılıklı golemin deliğine üflerken söyleyeceksiniz. Yoksa canlanmaz.

Konuyu daha fazla sulandırmadan özetleyecek olursak; Gnostizm, yani bu tür gizli bilgiler sistemi kendini belli etmeden üreyen bir parazit örneği, bir dinin sağlıklı gövdesine sarılmış zehirli sarma-

---

[412] Bu isim YHVH şeklinde yazılan ve sesli harfleri olmadığı için nasıl okunması gerektiği bilinmeyen bir isimdir. Çünkü kuramsal olarak bu sessiz harflerin arasına istediğiniz sesli harfleri koyabilirsiniz. Bu nedenle Yahve, Yahova, Yehova gibi değişik söylenişleri vardır. Neden Tanrınızın adını bilmiyorsunuz diye sorulduğunda ise **"eskiden biliyorduk söylemeye söylemeye unuttuk"** şeklinde garip bir yanıt verilmektedir.

[413] 1818'de Mary Shelley tarafından yazılan Dr. Frankenstein kafadan çatlak bir bilimcidir ve üstelik yazar tarafından başarılı kılınmıştır. Üstüne üstlük bu kaçık bilim adamının eliyle; o zamana kadar bilinmeyen ve insanlığa karşı olan güçlerinde ortaya çıkarılması da sağlanmıştır. Yani bilim adamları çok da faydalı insanlar değildir. Belki yeri burası değildir ama yine de belirtmemiz gerekir ki; Frankenstein, canavarın adı değil, çılgın bilgin'in adıdır.

[414] Edip Yüksel, İlginç sorular, sh. 174

şık gibidir ve sarıldığı her dini eninde sonunda çürütür. Üstelik yeni bir şey değildir ve İskenderiyeli Philo daha kendi zamanında Tevrat'ı canlı bir gövde olarak gören bir mezhepten söz eder. Enoş'un kitabında Allahın Tahtının sırlarını ele alan bir bölüm, daha sonra Merkabah mistiği olarak bilinen başka bir grubun ortaya çıkmasına yol açmıştır. Mistik durumlar yoluyla Tanrı ile doğrudan bağlantı kurmanın dayanılmaz çekiciliği; tanrısallık ve cennet hakkında yığınla bilgi dağıtan binlerce kitabın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Okunması da anlaması da zor olan bu saçma sapan kitapların içinde "cennetin anahtarını" dağıtanlarda vardır ve mesela bunlardan birine göre; Tevrat kutsal olduğuna göre sayıları ve harfleri de kutsaldır. Bu kadar kutsallık bir arada bulunduğuna göre, bir anahtar bulunduğu takdirde gizli bilgiler kolayca elde edilebilir ve bu anahtarların birisi Tevrat'ın 145:5 teki ilahidedir.

Kolayca tahmin edileceği gibi söylenen mezmurda anahtar falan da yoktur.[415] Ama ne gam; orada yoksa Tanrının gizli isimleri olan Adirion, Zavodiel, Tasazh veya Zahariel, cennet kapıcılarının cennete giden sekiz saraya girilmesine izin vermeleri için başka bir paroladır. Burada sihirli sayı olan sekizin, Yunan gnostizminden yürütülmüş olmasında da herhangi bir sakınca yoktur.

Kaldı ki Kabalistik yorumda Yahudiler için cennete gitmek hiçte zor bir iş değildir ve bunun çok çeşitli yolları vardır. Bunlardan birisi; ibadetin belli bir noktasında, bazı Aramice ayetler okunmasıdır. Çünkü cennete gitmek isteyen Yahudi'nin gireceği cennet kapısının önünde bekleyen meleğin şaşırtılması gerekmektedir. Sadece Yahudi dilini bilen melek, Aramice ayetleri duyunca kafası karışacağı için, bu şaşkınlıkla cennetin kapısını açacak, uyanık Yahudi de bu açık kapıdan içeri kaçacaktır. Eskiden Stad kapılarında işe yarardı ama cennetin kapısında da işe yarayıp yaramadığı bilgimizin dışındadır.

Diğer bir durumda bir yandan büyük tanrıya dua edilirken, diğer

[415] Mezmur 145: 5 "Düşüneceğim harika işlerini, İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak."

taraftan da Şeytan'a dua edilmesi örneğinde vardır. Şeytana dua edilerek o, bir süreliğine meşgul edilmekte ve böylece nasıl oluyorsa, büyük tanrının ibadet eden Yahudi'nin duasını duyması sağlanmakta, dahası, Şeytan'ın Şekina'yı taciz etmeyi unutması da sağlanmaktadır. Sanırsınız ki şeytan şeyi elinde gece gündüz Şekina'nın peşinde koşmaktadır.

Konuyu uzatmaya gerek yok. Bu deyyuslar sonunda Yahudilerin gizli kitabı "Shiur Qama" yani İlahi Bedenin Ölçüleri kitabında, bu işi Tanrının kollarını ve bacaklarını ölçmeye kadar götürecek ve Tanrının burnunun ucuna kadar olan ölçüsünün 5 bin arşın yani 2100 metre olduğunu açıkça yazacaklardır.

Yahudiler Tanrının boyunu ölçerek Golem yapa dursunlar bu arada Hıristiyanlarda veba hastalığının nedeninin "şeytan" Yahudiler olduğu gibi parlak fikirler geliştiriyorlardı. Hatta 1348'de Cenevre'de bunu Yahudilere de kabul ettirdiler. Anlatılan hikâyeye göre Savoy'lu John adında bir Yahudi hahamlardan aldığı bir paket tozu kuyulara, sarnıçlara, akarsulara serperek veba salgınına yol açmıştı. Gerçi Papa IV. Clement veba salgınının Yahudilerin değil, "Şeytanın işi" olduğunu kutsiyet sahibi bir bilgin olarak ilan etmişti ama buna rağmen Almanya'da, Avusturya'da, Fransa'da ve İspanya'da üç yüzden fazla Yahudi topluluğunun yok edildiği söylenir.

Şimdi biraz daha ciddi bir konu açmamız ve size bu konularda bütün bildiklerinizi değiştirmesi gereken bazı bilgi notları sunmamız gerekiyor. Bugün Yahudilerin karakteristik özellikleri olduğu "**zannedilen**" her şey; Yahudi tarihinin büyük bir bölümünde Yahudilerde dâhil, kimsenin bilmediği "modern" özelliklerdir. Bu özelliklerin ortaya çıktığı ya da çıkarıldığı tarih ise 1789 Fransız ihtilâlından sonra; totaliter Yahudi topluluklarını idare eden hahamların güçlerini kaybetmesinden sonrasıdır. Yani öyle çok eskilere de dayanmaz.

Bunun nedeni bir Getto ya da bir Yahudi Ştetl'ini yöneten hahamların, o topluluk üzerindeki amansız baskısıdır. Bugün size anlatılan zulüm, sürgün, katliam masallarının tam tersine; Klasik Yahudilik döneminde yani bize göre M.S. 1100-1800 yılları arasındaki

dönemde;[416] Avrupa'da herhangi bir Yahudi topluluğunun statüsü bir kral, bir prens ya da bir feodal tarafından, o Yahudi topluluğuna verilen ve o topluluğun **"otonomi haklarını"** kabul ettiğini onaylayan bir belge ile kabul edilen **"ayrıcalıklara"** dayanıyordu.[417] Örneğin Fransa'da bulunan Yahudi liderlerinden birisi olan Haham Rabbenu Tam;[418] diğer Yahudi topluluklarını, **"başka asilzadelere verilmiş olanlara benzer ayrıcalıklar verilmedikçe, herhangi bir feodal Lord'un kendi topraklarına yerleşmeleri isteğini kabul etmemeleri"** yönünde uyarıyordu.[419] Siz bu söylediğimizin üzerine kocaman bir işaret koyabilirsiniz.

İşte otonomi haklarını da içeren bu ayrıcalık belgesi, aslında o toplulukları yöneten hahamları, yönettiği topluluk üzerinde mutlak hâkimiyet sahibi yapan bir belge anlamına geliyordu. Bu tür ayrıcalıkların en önemli parçası ise; topluluğu yöneten hahama özgü bir mülk ayrılmasıydı. Bu mülk egemenlere herhangi bir vergi ödeme yükümlülüğünden muaf tutuluyor ve ayrıcalık tanınan haham, kendi kontrolü altındaki Yahudi topluluğuna, önce kendi çıkarları sonra da efendilerinin çıkarları doğrultusunda istediği vergiyi koyma hakkını elde ediyordu. Bu hahamın Yahudilere vergi koymanın yanı sıra onlara para cezası verme, kırbaçlayarak ya da başka bir yöntemle onları cezalandırma gibi yetkileri de bulunuyordu.

Böylece hahamlar kendi toplulukları üzerinde olağanüstü yasal yetkilere sahip oluyor ve bu yetkiyi kırbaçlama, sürgün, hapis gibi cezalar vererek sonuna kadar kullanıyordu. Üstelik her Yahudi topluluğunun hahamın keyfince kararlar veren kendi haham mahkemeleri bile vardı[420] Üstüne üstlük daha sonra bir topluluğu olmayan hahamlar bile kendi haham mahkemelerini kurmuşlardı.

---

[416] Genelde 800-1800 arası olarak kabul edilir.

[417] Israel Shakak, a.g.e. sh. 101

[418] Bu haham Rabbeinu Tam diğer adıyla Jacob ben Meir, (1100- 1171) Yahudilerin Eski Ahit'te sözü edilerek kutsal kitaba "tanık gösterilen" ünlü kitabı Sefer ha Yaşar'ı da yazan adamdır. "Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. **Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır**." Yeşu 10: 13 Bu arada kutsal kitaba tanık tutulan Hahamın yaşadığı tarihe dikkat etmeniz gerekiyor.

[419] Israel Shahak, a.g.e. sh,105

[420] Paul Johnson, a.g.e. sh.301

"Her meşhur hahamın kendi kurduğu bir mahkemesi vardı."[421] Hahamlar Yahudi olmayan birisiyle ilişkisi olan Yahudi kadınların burnunu kesiyorlardı. Hahamların verdiği herhangi bir hükme karşı çıkan Yahudilerin elleri kesiliyordu.[422] İspanya ve Polonya başta olmak üzere birçok ülkede hahamlar ölüm cezası verebilmekte ve işin garibi, bu ceza uygulanabilmekteydi. Kimi zaman suçlunun ölünceye kadar kırbaçlanması gibi insancıl cezalarda kullanılan yöntemler arasındaydı.

Örneğin 1795 öncesi dönemde Polonya'da hahamların ölüm emri verebilmeleri oldukça kolaydı.[423] Çünkü Şabat'ı (Cumartesi iş yapmama yasağı bayramı) ihlal ettiği için haham mahkemesi tarafından dayak ve para cezasına çarptırılan bir Yahudinin ödeyeceği para cezasının, onda dokuzunun krala verilmesini öngören "düzenlemeler" yapılması ihmal edilmemişti. Elin Yahudi'sinin yiyeceği dayak ya da ona yapılacak işkence, egemen feodalin umurunda bile olmadığından, egemen feodalde kimin kime ne yaptığıyla değil, oradan gelecek parayla ilgileniyordu. İspanya arşivlerinden 13 ve 14. Yüzyıllara ait olan belgeler içinde Kastilya ve Aragon'daki Katolik krallıkların; **"Yahudilerce Şabat bayramının sıkı biçimde uygulanması için çalışan hahamlarla işbirliği yapılmasını emreden"** buyruklara ilişkin ayrıntılı kayıtlar bu söylediklerimizin kanıtlarıdır. Egemenler için önemli olan kimin ne kadar dayak yiyeceği değil, dayak yiyecek olan Yahudinin uğradığı cezanın onda dokuzunun kasasına girecek olmasıdır.

1830'ların sonunda bile Ukrayna'nın küçük bir Yahudi kasabasının Tzadik'i [424] yani kutsal hahamı; "sapkın" olduğuna hükmettiği bir Yahudinin kasaba hamamının kaynar su dolu kazanına atılmasını emretmişti.[425] Yani şeytanı çok da uzaklarda aramamak gere-

---

[421] P. Johnson, a.g.e. sh. 301

[422] Israel Shakak, a.g.e. sh.110

[423] İspanya hariç hiçbir ülkede Polonya'da olduğu kadar büyük yetkileri yoktu.

[424] Kabala geleneğinde "namuslu, dosdoğru adam" anlamına gelen bir kelime ve hurafi bir kavramdır.

[425] Israel Shahak, a.g.e. sh. 44 Çağdaş Yahudi kaynakları bu olayda her nasılsa rüşvetin fazla işlemediğini ve sonuçta hem suçlunun hem de kutsal hahamın acı bir şekilde cezalandırıldıklarını yazarlar.

kiyordu ve herhangi bir Yahudi topluluğuna bakıldığında haham kılığında kolayca görülebiliyordu.

Hemen hemen aynı tarihlerde yani 1832 yılından biraz önce, o zamanki Pressburg, şimdiki Bratislava'nın hahamı Moshe Sofer, Viyana'daki hahamların suçluları cezalandırma yetkilerinin ellerinden alınmış olmasının yasını tutarak, "**ben burada, Pressburg'da, daha önemsiz tatillerde bir Yahudinin dükkânını açmaya cüret ettiğini duyarsam, onu tutuklatmak üzere derhal bir polis gönderirim**" diye efeleniyordu.[426] Şimdi içinizden bazıları; bu Yahudiler önce asılıp kesilip sonra da oradan oraya sürülmemiş miydi, bize masal mı anlatıldı? Diye düşünüyor olabilir. Onu da Başvekilinizin önerisi doğrultusunda ûlemâya soracaksınız artık.

Türkçe söyleyelim de bilgelerde anlayabilsin: Yüksek duvarlarla çevrili Gettolar ve daha yüksek duvarlar hahamların isteği idi ve ayrı bir Yahudi mahallesi yeni bir kavram değildi. Bizim bilebildiğimiz ilk getto; 1084'te Speyer Başpiskoposunun zamanında, hahamların bir dizi ayrıcalıklardan yararlandıktan sonra kendi mahallerinin çevresine koruyucu bir duvar talep ettikleri ve bu duvarın inşa edildiği gettodur. Yahudimsi Tarihçi Paul Johnson'da 1090 yılında İmparator Henry'nin bu ayrıcalıkları yenilediğini ve onlara Worms'ta yeni yerler kiraladığını yazar.

Şimdi sizin için önemli bir bilgi notu. Worms, "solucanlar" anlamına gelir ve Miladi yıllarda küçük bir garnizon olarak kurularak Augusta Vangionum adı verilen küçük bir kasabanın zaman içinde biraz büyümüş halidir.

Bu Worms'ta nereden çıktı diyorsanız; bu konuda yazılanlara göre Galile Bölgesinde lejyonlarda savaşan Vangioni adında bir Alman birliği "***esirler arasından en güzel kadınları seçmiş***", bunları Almanya'da Ren ve Maine kıyısında bulunan üslerine getirmiş, kendi cinsel duygularını bu kadınlarla tatmin etmişlerdir. Bu Alman askerlerden doğan çocuklar, asker olan babaları çekip gidince, anneleri tarafından "Yahudi" olarak yetiştirilmiştir. İşte Worms'taki

[426] Israel Shahak, a.g.e. sh. 41 Viyana'daki hahamların cezalandırma yetkisi İmparator II. Josef tarafından 1782'de kaldırılmıştı.

ve Mayence'deki ilk Yahudi topluluklarını oluşturanların bu çocuklar olduğu söylenmektedir."[427] 1084 yılında yapılan ilk sinagogda bu kent'te dikilmiştir ve Rashi Sinagogu olarak bilinir.[428] Worms ve Mayence daha sonra Yahudi sürgün hikâyelerinin neredeyse merkezinde olan kentlerdir.

Konunun önemi; Avrupa'da Yahudilerin birdenbire ve topluluk olarak ilk ortaya çıktıkları tarihin 1084 olması ve bu topluluk halinde ortaya çıkışın Almanya'da Worms yani solucanlar kasabasında görülmüş olmasıdır. Şimdi bu bilgiyi haham Rabbenu Tam'ın **"asilzadelerinkine benzer ayrıcalıklar verilmedikçe, herhangi bir feodal Lord'un topraklarına yerleşmeleri isteğini kabul etmemeleri"** yönündeki uyarısıyla birleştirirsek;[429] bu Yahudi topluluklarının yerleşecek yer arayan göçebe topluluklar olduğu bilgisine de ulaşırız. Siz de bu söylediğimizin üzerine renkli işaret fişekleri falan koyabilirsiniz çünkü ileride çok gerekecektir.

Yine Türkçe söyleyelim de bilgelerde anlayabilsinler. M.S.1084 yılında Speyer Başpiskoposunun zamanında, Yahudiler Almanya'da Worms'ta birdenbire ortaya çıkıp da kendi mahallerinin çevresine koruyucu bir duvar talep ettikleri zamana kadar; hem ortalarda, hem de tarihte, ne Yahudi dili, ne Yahudi kitabı, ne Yahudiler tarafından ortaya konulmuş bir eser, ne Yahudiler tarafından yapılmış bir bina, ne de başka bir şey yoktur.

Var diyen de karşımıza çıkmak cesaretine sahip olmalıdır. [430]

Sayıları da hiçbir zaman abarttıkları kadar çok olmamıştır. Örneği yine ilk ortaya çıktıkları Mayence'den verelim. Tuledalı Benjamin adında bütünüyle hayali bir Yahudi gezgin; 12. Yüzyıl ortalarında Mayence ve çevresini gezdiğini ve kentlerde "zengin ve akıllı" bir hayli İsra-elli olduğunu yazar. Demek ki Mayence ve çevresinde etrafı yüksek duvarlarla çevrili yarı açık hapishanelerde yaşamak için zengin ve akıllı olmak gerekmektedir. Zaten Arthur

---

[427] A. Koestler, a.g.e. sh. 243

[428] Shlomo Yitzhaki (Rashi) 1040 - 1105

[429] Israel Shahak, a.g.e. sh,105

[430] Çok kısa olarak: Ezra'yı ve onun yazdığı söylenilen kitabı yüzde yüz doğru olarak kabul etsek bile, M.Ö.350 ile M.S. 1084 yılı arasındaki yıllar Yahudilerin kayıp yıllarıdır.

Koestlerde "Worms ve Mayence nüfuslarının yüzler basamağından yukarı çıkmayacağı ortadadır" diye yazarak, Tudelalı Benjamin'in "bir hayli" şeklindeki yuvarlak ifadesinin yüzler basamağının altı olduğunu ortaya koyar. Aynı Tuledalı Benjamin'in 1566'ta basılan kitabında, " o zaman dünyanın en büyük kenti olan İstanbul'da 500'ü Karait olmak üzere 2.500 Yahudi olduğunu yazması" Mayence ve çevresindeki "bir hayli akıllı ve zengin" Yahudinin gerçek sayısını da ortaya koyar. **"1290'da İngiltere'den dışarı atılmalarına kadar herhangi bir tarihte sayıları hiçbir zaman 2500'ü geçmemiştir."**[431]

Şimdi konuyu uzatmamak için taraflı bir tarihçi olan Paul Johnson'la devam edelim. 1515'de Venedik'te eski bir dökümhanenin; kanallarla ve yüksek duvarlarla bir adaya dönüştürülerek, dışarıya bakan bütün pencereleri tuğla ile örülüp, iki kapısına maaşlarını Yahudi cemaatinin ödediği 4 nöbetçi konularak, " zengin ve akıllı İsra-elliler" için Yahudi Gettosuna dönüştürülmesinden sonra, 1541'de Doğu Akdeniz sahilinden gelenler dâhil, 1633'te batıdan gelerek yerleştirilenler dâhil, **Getto'da 2412 Yahudi vardır."**[432] **"1500'lerin sonunda Prag'ta üç bin Yahudi yaşıyordu."**[433] "Polonyalıların Ukrayna'ya yerleşmesine imkân veren 1569 Brets-Litovsk birliğinden önce **sadece 4 bin kişi barındıran 24 yerleşim bölgesi vardı."**[434] "1648'te Polonya'da 115 yerleşim bölgesi vardı."[435] "Maurice Eisenbeth, Yahudi nüfusunu konu alan ayrıntılı bir araştırmasında, **16. Yüzyılda 5 bin olan Yahudi nüfusun 1700'de 10-20 bine çıktığını ve 1800'te gene beş bine indiğini gördü."**[436]

Böyle konuları orta yerinden bölerek araya bilgi notları koymak bizim de hoşumuza gitmiyor ama bin yılın ürettiği kirli bilgi zincirinin halkaları ancak böyle tek tek kırılabiliyor. Zaten bu Avrupa Yahudileri ve sürgün masallarını ayrı bir kitap halinde hazırlaya-

---

[431] A. Koestler, a,g,e, sh. 107
[432] P. Johnson, a.g.e. sh. 297
[433] P. Johnson, a,g,e, sh. 319
[434] P. Johnson, a,g,e, sh.317
[435] P. Johnson, a,g,e, sh. 315
[436] P. Johnson, a,g,e, sh.424

cağız ama burada da bazı küçük bilgi notları bırakmayı uygun gördük.

Şimdi buradan konumuza dönecek olursak; bazı tarihçiler bu Gettoların Yahudilere koruma ve bir dereceye kadar konfor sağladığını yazarlar. Bizim korunma ve konfor anlayışımızın dışında olmasına karşın doğru da olabilir ama çok çok eksiktir. Bu eksikliklerin birincisi neden yüksek duvarlarla korunma ihtiyacı duyulduğunu yazmamaları; ikincisi de bu isteğin topluluğun değil, hahamların isteği olduğunu söylememeleridir. Üçüncü olarak; Hahamların bu yüksek duvarlar talebi bir Yahudi'ye yalnızca iki seçenek sunar. Birinci seçenek; bu duvarlar arasında yaşamak istemeyen hırslı ve daha önemlisi zeki bir Yahudinin kendi isteğiyle vaftiz olmayı kabul ederek çekip gitmesi ve böylece "olası" bir münafıklığın peşinen önlenmesidir. Zaten dini konulardaki çekişmelerde "sapkın" oldukları hükmüne varılan kişilerin dillerinin kesilmesi yaygın bir uygulama olduğundan, dilini kurtarmak isteyen ya çekip gidiyor ya da sesini kesip oturuyordu. İkinci seçenek ise geri kalan Yahudilerin kabalaya, batıl inançlara, hurafelere ve masallara gönüllü olarak sarılmasıdır. Doğrusunu söylemek gerekirse; böyle itaatli ve uysal bir toplulukta bir din adamı için ideal bir topluluktur.

Yine Türkçe: Yahudi din adamları oldukları söylenen hahamlar; egemenlerin her türlü kararını, baskıyı ve yönettikleri Yahudilerin ikinci sınıf insan olma statüsünü, kendi çıkarları için, Yahudiler adına kabul etmişlerdir. Bir kere daha gerçek şeytana epeyce yaklaşmış bulunuyoruz.

Bu kadar da değildir; bu hahamlar da kendi aralarında sürekli olarak didişirler ve her biri diğerine, soy eksikliği ya da bilgisizlik gibi nedenlerle söver sayarlar. Aslında tamamının soyu eksiktir yani tamamı soysuzdur.[437] Bilgililik konusunu da biraz sonra okuyacaksınız zaten.

Sonuç olarak; Hahamların birleştikleri tek nokta getto duvarlarının daha yüksek yapılmasıydı; böylece Yahudi topluluklarını otoriter

[437] Soydan kasıt; ilk baş kâhin Harun ya bir Levili'nin soyundan gelmektir. Musa'dan 2500 sene sonra ne soyu, ne sopu kaldığını düşünmezler.

ve baskıcı yöntemlerle istedikleri gibi yönetebilme şansını elde ediyorlardı.[438] Doğal olarak; son derece ilginç bir şekilde, her Getto bir diğerinden bağımsız olarak kendi örf ve âdetini oluşturmaktaydı. Bu arada oluşan diğer bir kavramda, yine bir diğerinden farklı ve bağımsız olarak Getto folklorudur. Bu folklorun içinde, daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, kara büyüden cin çarpmaya, nazardan şeytan kovalamaya kadar ne ararsanız vardır.

Ştetl'lerin[439] biraz büyükçe olanları ise hahamlar ve zengin tüccarların işbirliğinden oluşan bir oligarşi tarafından aynı baskıcı yöntemlerle yönetiliyordu. Bu oligarşi, teorik olarak kapalı değildi ve fakirlerde yararlanabilirlerdi. Bu kuramsal olgunun; Asgari ücretin 600 lira olduğu bir ülkede; bir siyasi partiden "aday adayı" olmak için bile, bir iki ev parası bağışlamayı göze alamayan hiç kimsenin, hiç bir halt olamayacağı "**gelişmiş demokrasimizle**," birebir aynı olması da son derece ilginçtir. Üstelik bizim Anayasamızda "seçmek ve seçilmek her yurttaşın hakkı ve ödevidir" falan gibi son derece hoş sözlerde yazılıdır.

Yönetimin baskı ruhu ailelere de aynen yansıdığı için toplulukta ataerkil koşullara şartlanmıştır. Örneğin oğlu 12 yaşına gelen bir baba, oğluna Tevrat öğretmek için güç kullanma hakkına sahiptir. Çocuk 13 yaşını bitirene kadar bir şey öğrenmemiş ise bu kere "asi oğul" yasası devreye girmektedir. Bu yasaya göre "asi oğul" yaşlılar kurulu kararıyla tutuklanabilir ve hatta taşlanarak ölüme mahkûm edilebilirdi. Kız çocukları da benzer şartlarda yaşıyordu. Rüştünü ispat etmeden önce çocuk yaşta evlendirilebilirdi ve teorik olarak 12 yaşından sonra "bogeret" olunca kocasından ayrılabilirdi.[440] Talmud'ta "Bir Yahudi kızının bekâreti iki yüz akçe (zuz) değerindedir. Bu pazarlık edilerek peşin de ödenebilir" şeklinde ahlaksız kayıtta bu döneme ait olmalıdır.

---

[438] Çok tanrılı dinlerde din adamları bütünlükten yoksundurlar ve mesela Yunanlılarda bir Apollon rahibi, bir Afrodit rahibinden bütünüyle farklıdır. Her biri kendisi için ve hepsi Zeus içindir. Benzerlik korkunçtur.

[439] Ştetl: Ahalisinin tamamı ya da çok büyük bir kısmı Yahudi olan küçük kasabalardır.Bu yerleşim birimleri Doğu Avrupa Aşkenaz Yahudileri için 19. Yüzyıl sonuna kadar standart bir hayat şekli sağlamışlardır. Bu Yahudi kasabaları Polonya soylularının himayeleri altında gelişebilmişlerdi. Bu Ştetl'ler ayrıca Litvanya, Rusya'daki yerleşim bölgeleri ve Avusturya-Macaristan da da görülürler.

[440] Paul Johnson, a.g.e. sh.363

Cehalet ve ondan kaynaklanan gariplikler bu kadar da değildir ve örneğin hahamların işine gelmediği için bu topluluklarda mizahta yasaktır. İşte tam olarak bu nedenle 19. Yüzyıldan önce Yahudi edebiyatında mizahi unsurlar çok enderdir ve diğer dinler mensuplarıyla alay edilmesi dışında Yahudi dini tarafından kesinlikle yasaklanmıştır. Kutsiyet sahibi bilge kişiler hiç söylemezler ama nedeni de Ortodoks Yahudiliğin birçok özelliğinin, Plato'nun siyasal etkisi nedeniyle doğrudan Sparta'dan alınmış olmasıdır. Sparta'da da hiçbir mizahi unsur olmadığı için Yahudi mizahı diye bir şey hiçbir zaman var olmamıştır.[441] Çünkü Platocu siyasal sistemin en büyük özelliği; insan davranışının her evresinde, bir idareci tarafından ustalıkla yönetilen dini yaptırımlara boyun eğmesidir. Moses Hadas bunu şöyle anlatır.[442]

"Temel prensip şu idi; kadın ya da erkek olsun hiç kimse, kendisine bir memur tarafından yetki verilmeksizin, kendi düşüncesiyle ciddi ya da şaka, kendi sorumluluğuyla herhangi bir adım atamaz. Savaş zamanında olduğu gibi barışta da gözleri kendisinden üstteki memurda olarak yaşamalıdır. Özet olarak zihni, birey olarak ya da ne yapacağını bilen biri olarak düşünmeyecek şekilde terbiye etmeliyiz." Şimdi siz burada adı geçen "memur" sözcüğünün yerine "haham" kelimesini koyarsanız her şey çok daha anlaşılır olacaktır.

İçeriğinden ötürü bizzat kendisi zaten alçaltıcı ve hükmedici olan salt dini eğitim, yani Talmud ve Yahudi mistisizmi ile ilgili konular hariç, Avrupalı Yahudiler 1780'den önce her türlü eğitim faaliyetini küçümseme ve insanları "dini eğitim" dışında kalan her türlü çalışmadan soğutma konusunda başı çekiyordu. Eski Ahid'in büyük bir bölümü, kutsal konular dışındaki Yahudi şiiri ve Yahudi felsefesi ile ilgili kitapların büyük bölümü okunmadığı gibi büyük bir bölümü de lanetlenmişti.

Keşke o kadar olsaydı çünkü diğer dillere ilişkin çalışmalarda tıpkı matematik ve fen bilimleri gibi sıkıca yasaklanmıştır. Coğrafya, ta-

---

[441] Israel Shahak, a.g.e. sh.46

[442] Moses Hadas, 1900-1966 Eski dilleri iyi bilen ve klasik dönemden çok sayıda eser tercüme eden bir ilahiyatçı.

rih ve hatta Yahudi tarihi hakkında hiçbir şey bilinmiyordu. Yahudiliğin genel karakteristiği olduğu zannedilen "eleştirel düşünce" kesinlikle yoktu ve her şey yasaklanmıştı.[443] Bilginin her türlüsünden ve her şeyden korkuluyordu, bu nedenle de çok makul yenilikler ya da çok masum eleştiriler bile hahamlar tarafından şiddetle cezalandırılmaktaydı.

O, en rezil batıl inanışın, fanatizmin ve cehaletin içine gömülüp kalmış olan bir dünya idi. Öyle bir tarifi mümkün olmayan dünya ki, 1803'te Rusya'da yayınlanmış olan ve Yahudi dilinde kaleme alınmış olan ilk coğrafya üzerine çalışmanın önsözüne, Amerika'nın keşfinden yaklaşık üç yüz yıl sonra, "**büyük hahamların Yahudilere, Amerika kıtasının varlığını inkâr etmeleri ve böyle bir kıta'nın varlığının imkânsız olduğunu söyledikleri hakkında şikâyet cümleleri yazılmıştı.**"[444] Zaten bu olması imkânsız Amerika kıtasında yaşayan, "olması imkânsız" Amerikalılar, Ay'a falanda gitmediler, Nevada çöllerinde filmler çekip bizi Ay'a gittik diye kandırıyorlar. Yoksa, hâşâ, Allahların yaptığı iki ışıktan birisi olan Ay'a gitmek ne mümkün. Açıkça görüldüğü üzere, evrenin olduğu gibi deyyusluğun da sınırı yoktur.

Bitmedi; sonraları İbranice ya da İbrani yazısı adını alacak olan Yahudi yazısıyla yazılmış olan ilk kitap olma unvanı da bu coğrafya kitabına aittir. Tarihi de belirtmiş olduğumuz gibi 1803'tür. Şimdi siz bu tarihten önceki herhangi bir anlatı için "**İbranice yazılmıştır**" gibi değerli bir bilgi okursanız, bu söylediğimizi hatırlamanız gerekir.

Bu sözünü ettiğimiz kara cehalet, fanatizm, batıl inançların ölçüsüz büyüklüğü konusunda bir tek örnek yeterli olacaktır. Genel olarak Yahudilerin Kudüs'e doğru dönerek dua ettikleri farz edilse bile, Kudüs'ün hangi yönde olduğu konusunda bulanık fikirlere sahip olan Avrupa Yahudileri, onun Doğu yönünde olduğunu zannederek doğuya doğru dönerlerdi Oysa gerçekte güneye doğru yönelmeleri gerekiyordu. Yani Avrupa Yahudileri Kudüs'ün hangi yönde olduğunu da bilmiyorlardı.

---

[443] Yakından tanıdığımız bir ülkeye çok benzemektedir de hangisi olduğunu çıkartamıyoruz. Serbülent Turunç kesinlikle biliyordur.

[444] Israel Shahak, a.g.e. sh. 47

Şimdi çok sayıda bilge kişiyi biraz kızdırmak pahasına; size şunu açıklıkla söyleyebiliriz ki; M.S.100 ile M.S. 1500 yıllar arasındaki 1400 yıllık zaman boyunca; Yahudiler tarafından bütün yazılanlar iki tane seyahat kitabıyla bir tane de Talmud Çalışmaları Tarihi kitabından ibarettir. Bu sonuncuyu da hemen yok sayabilirsiniz çünkü hem çok kısa, hem de bildiğiniz Talmud hikâyelerinden ibaret kasvetli bir kitaptır. Üstelik yazarı da Abraham ben David-'dir.[445]

Bu konuda yazılıp çizilenlerin tam tersine; El yazmaları konusunda da durum farklı değildir. Latin Hıristiyanlığın hâkim olduğu ülkelerde yani İtalya, ispanya, Fransa gibi ülkelerde **"10. Yüzyıla kadar herhangi bir Yahudi yazmasına kesinlikle rastlayamıyoruz. Yahudilerin kendilerine ait bilgiler çoğunlukla 11 ve 12. Yüzyılda çoğalan dini literatürden alınmıştır."**[446]

Önce bu sözleri tercüme edelim: Yahudilere ait bilgilerin çoğu dini edebiyattan alınan uydurmalardır. Yani kendileri uydurup, kendileri inanmaktadırlar. Sonra da nedenini açıklayalım: Yahudi zekâsı kullanmakta olduğu 22 sessiz harften oluşan Fenike alfabesine, sesli harfler niyetine kullanılacak olan nokta işaretlerini koymayı ancak 10. Yüzyılda akıl edebilmiştir. Cümle sonunu belirten nokta işareti olmayan, paragraf başları olmayan, kelime aralıkları olmayan, sesli harfleri olmayan bir yazıyla ne bir şey yazmak, ne de yazılanı okumak olası bir iş değildir. Aynı nedenle Babil ve Kudüs Talmudlarını da okuyamamakta, okusalar da anlamamaktadırlar. Tanığımızda modern Yahudi peygamberlerinden Aaron Parry'dir. **"Babil Talmudu'ndan önce yazılmış olan Yeruşalayim Talmudu, Batı Aramice dilinde yazıldığı için anlaşılması çok zordur."**[447]

Şimdi de sorumuzu soralım; Talmud'un anlaşılması neden zordur? Yanıtı da yine aynı Yahudi rabbisinden alalım. **"Sesli harfle-**

---

[445] Abraham b. Davud (Abraham ben David/Daud/1125-1198) Avendauth-Sevillalı John- Juan Hispano gibi değişik isimler ile de anılır. Çakala benzeyen Maimonides'in (ibn Meymun) **"bir kadının hiç bir cemaat mevkiine tayin edilemeyeceği ve bir kadın kocasının el ve ayaklarını yıkamak gibi vazifelerini yapmadığı takdirde değnekle dövülmeye müstahak olduğu"** gibi parlak fikirlerini eleştirdiği için Yahudiler tarafından küçümsenir

[446] Israel Shahak, a.g.e. sh, 98

[447] A.Parry, a.g.e. sh.46 ve 48

rin, noktalama işaretlerinin ve paragraf aralarının olmaması yüzünden."[448]

Şimdi size, daha sonra yeri geldikçe tekrar etmek zorunda kalacağımız önemli bir bilgi daha sunmamız gerekiyor. **"M.S. onuncu asırdan önce sesli harf noktaları kullanan hiç bir İbrani eser yoktur."**[449] Bu söylediğimiz bu tarihten sonra yazıldığı söylenen kitapların büyük bir bölümü içinde geçerlidir ve mesela M.S. 12. Yüzyılda yazılan Kabala'da böyledir. Kabbala sözcüğü Kabala, kabbalah, Cabala gibi değişik biçimlerde de karşınıza çıkabilir. [450] Bunun nedeni; **"ünsüz harflerle yazılan ve okunurken ünlendirilen bir dil olan İbranicede "KBLH" harfleriyle yazılmakta"** olmasıdır.[451] Tıpkı Yahve, Yahova, Yehova şekillerinde de okunabilen YHVH gibi. Yine Yahudi dilinin bir özelliği olarak okunurken, Arapçada olduğu gibi en sondaki "H" harfinin düşmesi gerekmektedir.

Bu, şu demektir: M. S. 1000'li yıllara kadar, bütün tarihleri boyunca sesli harflerin yerine kullanılan nokta işaretleri olan yani okunabilir ve anlaşılabilir hiçbir Yahudi eseri yoktur. Bu da bütün bu zaman içinde bir Yahudi ya da İbrani yazısının var olmadığını söylemek demektir. Var diyenlerde açıkça yalan söylemektedirler. Aynı nedenle hem Yeruşalim, hem de Babil Talmudları Aramice dilinde yazılmıştır. Yazılış tarihleri de kendi ifadeleriyle, M.S. 500'lü yıllardır ama gerçekte çok daha sonraki tarihlere aittirler.

Tarih konusunda Yahudi dilinde yayınlanan ve tarih kitabı diyebileceğimiz ilk modern kitap 16. Yüzyılda yayınlanmıştır ve "Fransa ve Osmanlı Kralları Tarihi" ismini taşımaktadır.[452] Daha sonra yazılan kitapların tarihle falan da bir ilgisi yoktur ve Yahudilerin sürgünleri ve maruz kaldığı cezalara ilişkin abartılı hikâyelerden ibarettir.

Örneğin Solomon ben Verga'nın yazdığı ve 1554'te Türkiye'de ba-

---

[448] A.Parry, a.g.e. sh.27
[449] www.hıristiyan.net
[450] Arzu Cengil, Kabbalah, sh. 11
[451] Arzu Cengil, a.g.e. sh. 11
[452] Israel Shahak, a.g.e. sh,48

sılan "Shevet Yehuda," yani Judah'ın Asası isimli kitap, Birinci yüzyıl tarihçisi olduğu söylenen Josephus'un Antiquities yani Antikalar kitabından 1400 sene sonra yazılmış ilk Yahudi Tarihi kitabıdır. Yazdığı şey de tarih falan değil, Yahudilere yapılan zulmün 64 türünü anlatan ve çoğunu da kendisinin uydurduğu zulüm hikâyeleridir. Üstelik aynı Verga, aynı kitabın içinde "İspanya ve Fransa Krallarının, asillerinin, bilginlerin ve bütün saygın kişilerin Yahudilerin dostu olduğunu da vurgular durur.

Yahudi Tarihi üzerine antik dönemlerle ilgili doğru dürüst yazılmış olan ilk kitap; Ferrara'lı Azarya de Rossi'nin "Meor Eymayim" isimli kitabıdır ve 1574'de yazılmıştır. Yazılır yazılmaz da derhal yasaklanmış ve en üst derece hahamlık otoriteleri tarafından gizlendiği için 19. Yüzyılda ancak ortaya çıkabilmiştir. Burada şunu da önemle belirtmeliyiz ki; İskenderiyeli Philo gibi Helenistik dönem yazıları konumuzun dışındadır çünkü bu tür yazılar sadece bazı Hıristiyan keşişleri aracılığıyla ve üstelik onların kendi yorumlarına göre muhafaza edilmiştir. Bu söylediğimiz ünlü yalancı Josephus'un yazdıkları içinde geçerlidir.

Yahudi hukukuna ilişkin olan ve bugüne kadar bir el kitabı olarak kullanılan Shulhan Aruk, 16. Yüzyılın sonunda R. Yosef Karo tarafından yazılmış olan bir kitaptır. Gentile yani Yahudi olmayan yabancılar için "zarar vermek için elini kaldırmamalı; ama örneğin, merdiveni alınarak boşluğa düşürmek gibi dolaylı bir biçimde ona zarar verilebilir. Burada herhangi bir yasak söz konusu değildir; zira, doğrudan doğruya yapılmamıştır" gibi parlak buluşlara yer verir. P.Johnson bu kitabın 1574'de Venedik'te basıldığını yazar.[453]

Dahası, bırakın siz bu sıradan kitapları da bir yana, Talmud'un hukuki metni olan Mişna bile 12. Yüzyılın sonunda Moşe ibn Meymun tarafından yazılmıştır ve kendisi de İbrani Üniversitesinde görev yapan Yahudi tarihçi Israel Shahak bunu açıkça yazar.[454] Yahudi tarihçi Paul Johnson'da bunu doğrular ama "Mişna'yı yorumladığı el yazılı kitabı hala baki" diye yazarak bu-

[453] P. Johnson, a.g.e. sh.298
[454] I. Shahak, a.g.e. sh. 135

nun bir yorum olduğunu vurgulamaya çalışır.[455] Üstelik şu sözlerde aynı tarihçiye aittir. "Bunun üzerine çalışmasını ikiye katladı. İlk etap, Yasa'yı düzenli bir duruma getirmekti; ikincisi tamamen mantıklı bir temele dayanarak yeniden sunmaktı. Bunun için Mişna'nın yorumunu yazdı ve ilk defa olarak **Mişna'ya bağlı hukuk prensiplerin açık bir şekilde vurgulayarak Talmud yasasını kanun haline getirip derledi.**"[456]

Şu satırlarda aynı tarihçiye aittir."**Talmud yasasını Mishnaeh Torah'ı kanun halinde derlemek gibi önemli bir görevi üstlendi, on yıl sürdü ve 1180'de tamamladı.**"[457] Başkaları ne anlıyor bilemeyiz ama bizim bunlardan anladığımız; yalnız Mişna'nın değil, Talmud'un da ibn Meymun tarafından yazıldığıdır.

Kaldı ki bu bile doğru olmayabilir çünkü tam adı Rabbi Moshe Ben Maimon olan Meymun'un, M.S. 1194-1270 yılları arasında yaşadığı da söylentiler arasındadır. Söylenti diyoruz çünkü 1135'te doğduğu 1204'te öldüğü de yazılıdır.[458] Bir başka bilgiye göre ise 1138-1204 yılları arasında yaşamıştır. [459] Siz istediğiniz kadar "tek-

---

[455] P. Johnson a.g.e. sh.248

[456] P. Johnson, a.g.e. sh.240

[457] P. Johnson a.g.e. sh. 234

[458] Prof. Hüdaverdi Adam M.S. 1135-1204 yılları arasında yaşadığını yazar. Vikipedi de aynı tarihi verir.

[459] Bu yaşayıp yaşamadığı bile belli olmayan adamın bizde bilinen adı Musa ibn Meymun'dur. Judeo-Hıristiyanların çömezliğine soyunan ve dünyadan habersiz olan Türk yazarlardan birçoğu da bu Maimonedes denilen adam için "Yahudilerin en büyük kelamcısı aynı zamanda en büyük şeriat bilginidir" falan diye methiyeler düzerler.[459] Judeo-Hıristiyanlarda ayrıca astronomi, matematik, tıp doktoru ve Talmud uzmanı olduğunu da yazarlar. Görüldüğü gibi on parmağında on marifet olan bir Yahudi bilgesidir. Bir diğer adı kısaltılmış şekilde "Rambam"dır. "**Türklerin bir kısmı ve kuzeydeki göçebeler ve zenciler ve güneydeki göçebeler ve bizim coğrafyamızda yaşayıp da onlara benzeyenler; bunların tabiatı daha çok düşük sesli bazı hayvanların tabiatına benzer. Benim düşünceme göre, bunlar insan seviyesinde değildir. Seviyeleri bir insan ile bir maymun seviyeleri arasında bir yerdedir. Çünkü görünüşleri maymundan daha çok benzemektedir"** diye yazan da bu deyyustur.[459] Musa'dan iki bin beş yüz yıl sonra, yani M.S. 13. yüzyılda Yahudiliğin iman şartlarını icat eden de bu çakala benzeyen adamdır. Bu da Türkçe bir söylemle; yaklaşık üç bin yıl boyunca Yahudilik dininin iman şartlarının var olmaması demektir.

Yahudiliğin iman şartları İcat edilmişte ne olmuş diye sorma olanağımız da vardır çünkü Yahudiliğin iman şartları daha icat edilir edilmez eleştirilmeye başlanmıştır. Örneğin Hasdai Crescas bu 13 şartı eleştirmekle de kalmamış, kendisi de sekiz

rarlar var" diye bağırın, yeri geldiğinde bu konuları tekrar yazacağız. Neden derseniz; tek vuruşta kırılan zincir halkasını henüz görmedik.

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız bütün olaylar, Yahudi hahamlarının yönettikleri topluluk üzerinde uyguladıkları otoriter yobaz baskıların Yahudi toplumu üzerindeki yansımalarıdır. Topluluk ne kadar cahil kalırsa, batıl inançlarla ve hurafelerle o kadar sarılıp sarmalanacak ve böylece haham efendilerin otoritesi altında "mutlak itaat" sağlanmış olacaktır. Bu nedenle de Yahudi din adamları; Talmud ile ilgili olmayan her türlü çalışmayı, içinde aforoz edilmesini gerektiren özel bir unsur bulunmasa dahi, hemen yasaklamıştır. Çünkü bu tür çalışmalar; Talmud çalışmak için ayrılması gereken ya da Talmud uzmanlarına verilmek üzere para kazanmak için kullanılacak zamandan çalınarak yapılmaktadır. Bu densizler böyle abuk sabuk işlerle uğraşırlarsa, işleri güçleri yan gelip yatarak dedi kodu yapmak olan Talmud uzmanlarına verecek parayı nasıl kazanacaklardır? Bir kere daha şeytanı bulmuş oluyoruz ama bu kere Talmud uzmanı kılığındadır.

Sonuç olarak yaklaşık 200 yıl kadar öncesinde, Yahudilerin büyük bir bölümü sadece Amerika'nın varlığı konusunda değil, aynı zamanda Yahudi tarihi ve kendi bölgeleri dışında yaşayan diğer Yahudi topluluklarının durumu konusunda da derin bir karanlık içindedir. I. Shahak'ın deyimiyle "**O en rezil batıl inanışın, fanatizmin ve cehaletin içine gömülüp kalmış olan bir dünya idi.**" İşin kötüsü de Yahudilerin içinde yaşadıkları bu rezil dünyanın böylece sürüp gitmesinden herhangi bir şikâyetleri olmamasıydı. Din adamları olan hahamların sayesinde tam bir cehalet batağına

---

şarttan oluşan bir liste oluşturmuştur. Simon ben Zamaah Duran, (1361-1444) Joseph Albo, (1380-1445) İsaak Aroma (1420-1494) gibi İspanyalı Yahudiler de bu formülasyonu eleştirmişlerdir. İsaac Abravanel (1437-1508) ise bunun bütünüyle yanlış olduğunu ve Tevrat'ın bir kısmının diğerinden daha önemli olduğunu söylemek anlamına geldiğini ileri sürmüştür. Fransa'nın önde gelen Yahudileri de İbn Meymun'un kitaplarını aforoz etmişler; Meymun'un kitapları 1232'de Dominikenler tarafından halkın önünde yakılmış, Galile'de Tiberiya'da olduğu söylenen mezarı da türlü çeşitli hakaretlere maruz kalmıştır.
Yani Tek Tanrılı bir dinin peygamberi olan Musa'dan 2500 yıl sonra Yahudiliğin iman şartları icat edilmiştir ama, bu kere de bu şartları kabul eden yoktur.

boğazlarına kadar gömülmüş; batıl inançların, hurafelerin esiri olarak yaşayıp gidiyorlardı.[460]

Bu cehaletin boyutları o kadar büyüktü ki; her zaman bir Yahudi sorunu olan Hıristiyan Avrupa; daha önce Yahudilerin Avrupa'nın sosyal düzenini ve dini inançlarını karıştırmasını nasıl engelleriz şeklinde düşünürken, bu kere de "**bu mahzun insanları cahilliklerinden ve içinde bulundukları karanlıklardan nasıl kurtarırız**" diye düşünmeye başlamıştı.[461]

Bu da o kadar böyleydi ki; Mendelson 1767'de ruhun ölümsüzlüğünü konu alan Phaedon isimli Almanca eseri yayınladığı zaman; Mendelson'un Fransızca tercümanı kitabın önsözüne " **Basit bir cehaletin içinde çürüyen bir ulusta doğmuş ve yetişmiş olan birisi tarafından yazılmış olması gerçekten çarpıcıdır**" diye yazmıştı.

Voltaire'de 1756 yılında yayınlanan Felsefe Sözlüğünde şöyle yazıyordu: **"Babil ve İskenderiye'de oldukları süre içinde sadece tefeciliği öğrendiler. Tamamen cahil bir ulusturlar, yıllarca onlara hoşgörü göstermiş olan ülkelere karşı şiddetli nefretle birlikte sefaleti ve batıl inançları birleştirdiler. Encyclopadıe, cahil ve**

---

[460] Bir bakın bakalım, tanıdık gelen var mı? Yarım çay içen kadın dul kalır.
Hamile kadın aş ererken neye bakarsa doğacak çocuk ona benzeyecektir.
Gece gizlice ay ışığında, gölgede yıkananlar ay gibi parlak olur.
Kırklı kadın evden fazla uzaklaşmaz. Kırklı çocuk yalnız bırakılacağı zaman başucuna bıçak, soğan, sarımsak bırakılır. Çocuğun bezleri yabani ağaca asılırsa çocuk yabani olur
Hıdrellez günü dikiş dikilmez, ağaç, bitki kesilmez, canlı öldürülmez. Bunlar yapılırsa yeni doğacak ne varsa anasının karnında hıdırellez eğrisi olur
Akşam tırnak kesilmez. Akşam sakız çiğnenmez, akşam çiğnenen sakız ölü etidir.
Köpeğin vakitsiz gece havlaması, horozun vakitsiz ötmesi, öküzün gece böğürmesi kötü şeylere işarettir. Köpek havaya doğru bakarak havlarsa kan dökülecek demektir. Tavuğun horoz gibi ötmesi uğursuzluktur, öten tavuk kesilir.
Gökkuşağının altında bir erkek geçerse kız, kız geçerse erkek olur. Dolu ilk yağdığında birkaç tane yemek sağlığı iyi gelir. Beş taş oynamak kuraklığa işarettir. Şimşek çaktığında yere bıçak saplanır.
Bıçakla ekmek kesilmez, evin bereketi kaçar. Ekmek kırıntılarını yere atmak, ayakla çiğnemek evin bereketini götürür. Bir kişinin üzerinde dikiş dikilirse o kişinin kısmeti bağlanır. Bismillah demeden yemek yiyen kişi doymaz. Şeytan da onunla birlikte yemek yer

[461] P. Johnson, a.g.e. sh367

batıl inançlara sahip bir ulusun bütün kusurlarına sahip olduklarını yazıyor."[462]

Şimdi çok sayıda tarihçi, kitaplarının şurasına burasına **"Maimonides Ortaçağdaki Yahudi toplumunun bilgiye verdikleri önemi anlatmak için incelenmeye değer"** falan gibi değerli bilgiler sokuşturabilirler.[463]

Diğer "Bilge" kişilerde istedikleri kadar homurdanabilirler ama bunlar sonucu değiştirmez. Çıplak gerçek budur ve Yahudi din adamlarının kendi çıkarları uğruna, kendi topluluklarını nasıl kullandıkları ve egemen feodallere "ücreti karşılığında" nasıl sattıkları açıkça ortaya konmuştur. Sonuç; 1800'lü yılların başındaki **"kara cahil"** Yahudi topluluğudur. Müzikten anlamaz, tarihi bilmez, resimden habersizdir. Amerika kıtasının varlığını reddeder, Talmud adını taşıyan masal kitabı dışında doğru dürüst bir kitapları yoktur. Bırakın siz "eleştirel düşünceyi" falan bir yana; sürekli içeriden yapılan evlilikler nedeniyle "geri zekâlılık" oranı da çok yüksek bir halktır.[464]

Demek ki Mezopotamya'da, İran'da ve Avrupa'da olduğu gibi Yahudilikte de **"din, politik iktidarın bir aracı ve propaganda kurgusudur."**[465]

Avrupa'da ilk olarak 1750'de Büyük Frederik çıkardığı bir yasa ile Yahudileri "sıradan" ve sıra dışı Yahudiler olarak ikiye böldü. Sıra dışı Yahudilere yerleşme hakkı verilmiyordu; askerlik yerine "korunma" vergisi ödemek ve ayrıca alış veriş sırasında devlet malı satın almak zorundaydılar. Bu durum 1781'de II. Joseph tarafından düzeltilebildi ve II. Joseph Yahudiler için bir hoşgörü fermanı yayınladı. Buna göre Viyana Yahudileri ticaret ve sanayide serbestçe çalışabilecekler, Getto'ların dışında oturabilecek ve çocuklarını devlet okuluna gönderebileceklerdi. Ayrıca taşımak zorunda oldukları sarı işaretlerde kaldırılmıştı. Ama diğer taraftanda ticarette ve resmi kayıtlarda Eşkanazi dilini yasaklamıştı. Bundan üç

---

[462] P. Johnson, a.g.e. sh. 377

[463] İsimlerini belirtme gereği duymuyoruz çünkü o kadar değerli değillerdir.

[464] A. Koestler, a.g.e. sh.251

[465] G. Messadıe, a.g.e. sh. 398

yıl sonra da 1784'de, Yahudilerin hukuki özerklikleri yani Haham mahkemeleri kaldırıldı. Yine üç yıl sonra askere alınmalarına da karar verildi ama bu kere de askere gitmemek için Cumartesi çalışma yasağını yani Şabat'ı icat ettiler. Bunun üzerine 1787'de yayınlanan bir kanunla bütün Yahudilerin "Alman tınısı" taşıyan isimler almaları emredildi ve memurlara kabul edilebilir isimlerin bir listesi verildi. Bu listeye göre kabul edilebilir isimlerden Lilienthal, Edelstein, Diamat, Saphir, Rosenthal gibi kıymetli taş benzetmesi "güzel" isimleri alabilmek için memurlara rüşvet vermek gerekiyordu. Aksi takdirde memurlar yeterince cömert olmadığını düşündükleri Yahudilere, Eselkopt (eşek kafası,) Glagenstrick (dar ağacı ipi,) Tascengregger (yankesici,) Scmahlz (yağ) gibi isimler veriyorlardı. Bunların arasında en korkulan ise Borgenicht yani "Borç alma" ismiydi. Kluger (akıllı), Frahlich (mutlu) gibi isimler ise çok pahalıydı.[466]

Teorik olarak amacı Yahudiler dâhil bütün insanların eşitliği olan 1789 Fransız devrimi de soruna bir çözüm getiremedi çünkü teori pratikle fena halde çakışmaktaydı. Bu nedenle de daha aynı yıl içinde yani 1789'da Comte de Clermont; Yahudilere ilişkin ilk tartışmada, "Ulus içinde ulus olamayacağını"bütün gücüyle haykırmaya başlamıştı. Gene de devrim sonrasında modern ulus devletlerin oluşum süreci başladıktan sonra;[467] hahamların kendi üyeleri olan Yahudi bireyleri cezalandırma ya da onların gözünü korkutarak mutlak itaate zorlama güçlerini yitirmesiyle, baskı ve yasaklardan kurtulan Yahudi toplulukları da esaretlerinden kurtulmuşlardır.

Ancak açıkça söylemek gerekir ki; 1830'ların sonunda bile Ukrayna'nın küçük bir Yahudi kasabasının Tzadik'i [468] yani kutsal hahamı; "sapkın" olduğuna hükmettiği bir Yahudinin kasaba hamamının kaynar su dolu kazanına atılmasını emretmişti.[469] Yani

---

[466] P. Jonhson, a,g,e, sh, 373

[467] Bu da yirminci yüzyılın şehir efsanelerinden birisidir. Biraz tarih bilgisi olan herkes bilir ki **ulus devletin en tamamlanmış modeli Roma'dır**.

[468] Kabala geleneğinde "namuslu, dosdoğru adam" anlamına gelen bir kelime ve hurafi bir kavramdır.

[469] Israel Shahak, a.g.e. sh. 44 Çağdaş Yahudi kaynakları bu olayda her nasılsa rüşve-

şeytanı çok da uzaklarda aramamak gerekiyordu ve herhangi bir Yahudi topluluğuna bakıldığında haham kılığında kolayca görülebiliyordu.

Hemen hemen aynı tarihlerde yani 1832 yılından biraz önce, o zamanki Pressburg, şimdiki Bratislava'nın hahamı Moshe Sofer, Viyana'daki hahamların suçluları cezalandırma yetkilerinin ellerinden alınmış olmasının yasını tutarak, **"ben burada, Pressburg'da, daha önemsiz tatillerde bir Yahudinin dükkânını açmaya cüret ettiğini duyarsam, onu tutuklatmak üzere derhal bir polis gönderirim"** diye efeleniyordu.[470] Şimdi içinizden bazıları; bu Yahudiler önce asılıp kesilip sonra da oradan oraya sürülmemiş miydi, bize masal mı anlatıldı? Diye düşünüyor olabilir. Onu da Başvekilinizin önerisi doğrultusunda ûlemâya soracaksınız artık.

Sonuçolarak; daha sonraları zincirlerinden kurtulmuş olsalar bile o gün ki Yahudi, bugün ki Yahudi değildir. Anlatması da çok uzun sürer ama şu kadarını söylemeden geçmeyelim. O gün ki Yahudi tanımı dünyanın her yerinde aynıydı, bugün değildir. Konuyu burada anlatmamıza da olanaklı değildir ama isterseniz; uydurma Yahudi sürgünleri de dahil olmak üzere bütün konuyu yeniden yazarız.

Bu hikâyelerin sonu gelmez ve zaten çok da önemli değillerdir çünkü yukarıda anlattığımız batıl inançlarla, hurafelerle sarılıp sarmalanmış olan inancın politikleştirilmesi bundan çok daha önemli bir konudur ve gerçekten şeytanların bir marifeti gibi görünmektedir. İnancın politikleştirilmesine en güzel örneklerden birisi de; Reims piskoposu, Frankların savunucusu, Thereuanne, Arras ve Laon piskoposluklarının kurucusu gibi unvanların da sahibi olan Aziz Remy'nin kara bildirgesidir. **"Takdir ediniz ki, oğlum, Fransa Krallığı tanrı tarafından, İsa'nın tek kilisesi olan Roma Kilisesinin savunması için önceden seçilmişti. Bir gün bu**

---

tin fazla işlemediğini ve sonuçta hem suçlunun hem de kutsal hahamın acı bir şekilde cezalandırıldıklarını yazarlar.

[470] Israel Shahak, a.g.e. sh. 41 Viyana'daki hahamların cezalandırma yetkisi İmparator II. Josef tarafından 1782'de kaldırılmıştı.

krallık tüm diğer krallıklar arasında büyüyecektir. Roma İmparatorluğunun tüm sınırlarını kapsayacak ve dünyadaki tüm diğer krallıklara boyun eğdirecektir; sonsuza kadar var olacaktır."

Şimdi İsra-el'in tanrısı Yahve'nin Davut'a söylediği şu sözleri hatırlama zamanıdır. **"Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir."**[471]

Demek ki Katolik aziz Remy ile Yahudilerin tanrısı Yahve aynıdır. Bir kere daha Katolik aziz kılığındaki gerçek şeytana epeyce yaklaşmış ve bir kere daha din adamı ile politik iktidarı el ele yakalamış bulunmaktayız.

780-856 yılları arasında yaşayan Mayence piskoposu Robanus Maurus, daha da ileriye gider. **" Zamanların sonuna doğru, Frank krallarının soyundan gelen biri,** (bir zamanlar) **Roma İmparatorluğu olmuş olan her yerde kendi krallığını kuracaktır. Bu insan, Fransa krallarının en büyüğü ve kendi soyunun sonuncusu olacaktır. Şerefli bir hükümdarlıktan sonra, tacını ve kılıcını Zeytinlik tepesine bırakmak için Kudüs'e gidecektir. Kutsal Roma ve Hıristiyan İmparatorluğu bu şekilde son bulacaktır. "**[472]

Bu "zamanların sonuna doğru" şeklindeki kesin tespitin ne kadar muhteşem bir buluş olduğu yeterince açıktır. Bu kesinlikle belirtilmiş zamanda "tacını ve kılıcını" bırakmak üzere Yeuşalim'e gitmesi gereken Fransa kralından isteğimiz; gerçek Yeruşalim'i bulabilirse bize de haber vermesidir.[473] Bunlar Hıristiyanların Yahudiler aracılığıyla İran'dan yürüttükleri kehanetçiliğin açık seçik uygulamalarıdır. Bu o kadar böyledir ki; Yahudi kâhinlerinin ataları da İranlı müneccimlerdir.

Zaten bunlarda yetmeyecekler ve hemen peşinden Engizisyon gelecektir. Aslında 4. Yüzyıldan beri uygulanmaktadır ama resmi olarak Papa 3. Lucius ile Kızıl sakal denilen İmparator Friedrich arasında yapılan gizli bir antlaşmayla 1184 yılında kurulmuştur.

---

[471] 2. Samuel 7: 16

[472] G. Messadıe, a.g.e. sh.465

[473] Bugün size Yeruşalim olduğu söylenen Jerusalem, gerçek Yeruşalim olmadığı gibi, Yeruşalim' de Kudüs değildir. Bu konuya ayırdığımız kitap bitmiştir ve yayın sırasını beklemektedir.

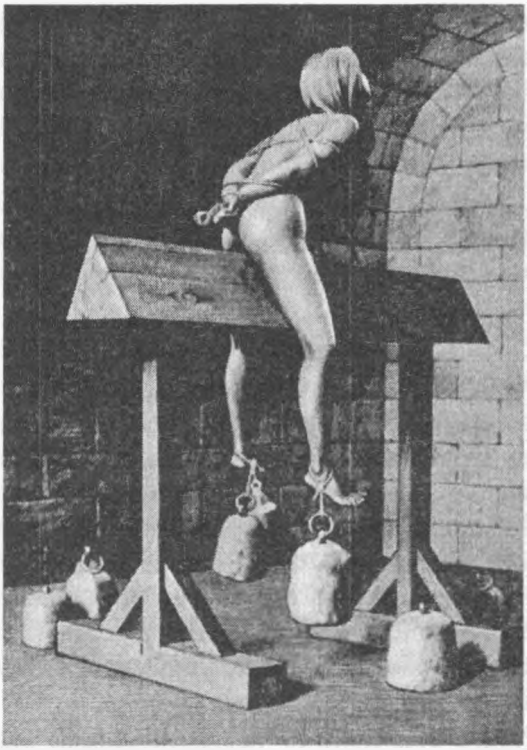
Yani yine din adamı ile politik iktidar el eledir. Bu arada "Zalim" lakaplı I. Pedro'da, Kastilya Yahudilerine yani haham mahkemelerine **"tüm ülke çapında sapkın Yahudileri yargılamak üzere"** engizisyon kurma hakkını vermiştir. Kaz gelecek yerden ferman esirgeyecek değildi ya.

Demek ki; Şeytan'ın İran'da doğduğu, onu vaftiz kurnalarının üzerinde tutanların papaz görünümlü müneccimler olduğu ve bunun politik ama parlak bir keşif olduğunu bir kere daha söyleyebiliriz.

Çıkarılacak ders açıktır: Dinsel iktidar, göksel de olsa, insanla çelişkilidir.

Bundan sonra da Kilise gayet sistematik olarak ve din adına "sapkınların" ve bölücülerin üzerine çullanacaktır. Cezaların içinde sürgün, evlerinin yıkılması, aşağılama, yurttaşlık haklarının ellerinden alınması ve 1197 yılından itibaren ölüm de olmak üzerine ne ararsanız vardır ama bunların arasında, şüphelinin **"mallarına el koyma"** hakkının da olduğu bilgeler tarafından pek dile getirilmez. Bir kere daha din politik iktidarın bir aracıdır ve bunu söylerken o dönemde Papalığında dünyevi bir iktidar olduğunu unutmamak gerekir.

Türkçe söyleyelim de bilgelerde anlasın; engizisyon'un icat edilmesinin en önemli nedeni işkencelerden elde edilen parasal kazançtır. Şeytan da bunun aracı olarak kullanılır. Bir suçlu, şu ya da bu nedenle tutuklandıktan sonra, idam edilsin ya da edilmesin, kilise hemen mallarına el koymaktadır. Yani Hıristiyanlık dini, şeytanı kullanarak insanları soymanın bir aracı haline getirilmiştir. Bu "şeytansı" amaçla; 1481'in Ocak ayında engizisyon sistemi tam olarak işlemeye başladıktan sonra izleyen sekiz yıl içinde 700'den fazla insan, mallarına el konulduktan sonra odun yığınlarının üzerinde diri diri yakılmıştır. Dahası, papalar yani muhterem pederleri "din adına" işkenceye bile izin vermekte ve engizisyoncular her şeyi yapabilmektedir. Vereceğimiz resimde görülen işkence bunların en masumlarından birisidir. (Resim 6)

Resim: 6

Kilisenin para hırsı ve engizisyon görevlilerinin aç gözlülüğü öyle boyutlara ulaşmıştır ki; engizisyonun ulusal ekonomileri tehdit ettiği bile olmuştur. Örneğin İspanya'da Araplara, Yahudilere, zina yaptığı söylenenlere, simyacılara, çapkınlık yapanlara yani sözün kısası, "herkese" karşı, yapılan işkenceler ve "**el konulan mallar**" dolayısıyla İspanyol ekonomisinin iflasa sürüklendiği bilinmektedir.

Durumu gören Kral Charles Quint'in danışmanları ve Corteslerin bu duruma isyan ettikleri de söylenir.[474] Gelin görün ki; bu "İsyan" denilende, engizisyonun kaldırılması falan değil, engizisyon-

[474] Kutsal Roma Germen İmparatoru. 5. Karl veya Şarlken olarak ta bilinir. (1500-1558) Kanuniye mektup yazarak yardım isteyen kraldır. Voltaire'de bu imparatorluğun ne kutsal, ne Romalı ve ne de İmparatorluk olmadığını bildirir.

cuların **"sabit biçimde"** ücretlendirilmesinin talep edilmesinden ibarettir.[475]

"Ancak bu "lanetlilerin" sırtından arpalık elde etmeyi tercih eden kilisenin işine hiç gelmiyordu. Çünkü Şeytan verimli bir ticari fondu ve böylece engizisyon mahkemesi tarihin en geniş rüşvet alma (ve mallara el koyma) **operasyonlarından birini sürdürmüş oluyordu"** diye yazar G. Messadıe.

Önemli olan mallarına el koymak olduğundan engizisyon her türlü kurbana razıydı ama bilinen nedenlerde Yahudiler ve dönmeler yani Hıristiyanlığa geçen conversoslar ve marranolar tercih sebebiydi. 12 yıldan daha az bir sürede kadınlarda dâhil olmak üzere 13 bin conversos "gizli Yahudilik" uygulaması suçundan mahkûm edildi ve mallarına el konuldu. Varoluş süresi içinde engizisyon, yaklaşık 341 bin kurban aldı. 32 binden fazla insan ateşe atıldı. Öldürülenlerden yaklaşık 20 bin kişi işkenceyle öldürüldü. Auto-da-fe yani ateşe atma 1790 yılına kadar kurban almaya devam etti.

Açıkça görüldüğü gibi politik iktidar, din adamları ve para her zaman yakın ilişki içinde ve yan yana durmaktadır. Şeytan'da parayı elde etmenin bir aracı olmaktadır. Bu, o kadar böyledir ki; Papa 22. Jean'ın lakabı "Avignon Bankacısı"dır. Nedeni de Avignon'daki papalığın, başta rüşvet olmak üzere, her türden rezilliğin sergilendiği bir yer olmasıdır. **"Din adamlarının odalarına girdiğimde, önlerinde yığın yığın biriken paraları tartmak ve saymakla meşgul olan sarraf ve yüksek rütbeli papazlarla karşılaşıyordum"** diye yazar papalığın ateşli savunucusu ve mühürdarı Alvaro Prelayo."[476]

İsa ve havarilerinin yoksul olduklarını ve para kazanmanın onun öğretisine aykırı olduğunu öne süren küçük keşişleri mahkûm eden papa da bu "Avignon Bankacısı" 22. Jean'dır. Güzel Filip'in büyücülükle suçladığı Jacques Molay'ın 1314 tarihinde diri diri yakılması olayında şeytana tapınmayla ilgili üç mühürlü emri bulunan papa'da bu heriftir. G. Messadıe onun bir yiyici ve kraliyet

[475] Cortesler; o zamanki İspanyol siyasal meclisi.
[476] G. Messadıe, a.g.e. sh. 463

gücü karşısında titreyen bir ödlek olduğunu ve kutsal ruhun bu papaya hiç uğramamış olduğunu yazar.[477]

Türkçe söyleyelim: Bugün Vatikan'ın sınırları bilinmeyen servetinin altında, işte bu engizisyon kurbanlarından zorla alınan kanlı ve kirli paralar vardır. Şimdilerde bedava dağıtılan İncillerin kaynağında da bu kanlı ve kirli para vardır. Günümüzde ***"her türlü tehlike"*** geçtikten sonra Hitler ve Stalin yargılamalarını lanetleyen ucuz kahramanların ve bilmem ne hakları savunucularının ise, Kilisenin, resmi görevliler aracılığı ile gerçekleştirdiği bu engizisyon işkenceleri ve "mallara el koyma" konusunda ne düşündükleri henüz bilinmemektedir.[478]

Bir şey daha söyleyelim: Ne Hitlerin Gestapo'su, ne de Stalin'in NKVD-KGB'si yeni bir şey icat etmiş değillerdir. Önlerinde mükemmel bir örnek vardı; Kilise ve engizisyon![479]

Şeytan'ın "para" konusunda ne kadar marifetli olduğu bazı uyanıklar tarafından hemen anlaşıldığı için; Engizisyon'un kaldırılmasından sonra da Şeytan ortadan kaybolmamış ve varlığını, üstelikte genişleterek ve büyüyerek sürdürmüştür. Avrupa'nın "aydınlanmış" ve "uygar" insanlarının neredeyse bütün edebi, sanatsal ve müzikal üretimi; akıl almaz bir şeytan takıntısının ürünü olmanın yanı sıra; modern şeytanlar yaratma çabası içindedir.

O kadar çekici bir durumdur ki; akılsız Latinlerin yanı sıra "soğuklukları" ile ünlü İngilizler bile "gotik" romanı icat etmişlerdir. Bunların içinde İblislerin cirit attığı kasvetli şatolar, kayıp ruhların iniltilerinin işitildiği lanetli zindanlar, geceleri karanlık yerlerde gezen hortlaklar, sivri dişli kan emici vampirler, şehvet düşkünü kötü keşişler, yani ne ararsanız vardır.

---

[477] G. Messadıe, a.g.e. sh.465

[478] Fransa'da 1789 ihtilali ile büyük bir darbe alan engizisyon Avrupa'nın geri kalan kısmında daha yıllarca etkisini sürdürmüştür. Engizisyonu feshetme kararını alabilen Joseph Bonaparte'dir ve tarih 1808'dir.

[479] 1054 yılından itibaren Doğu Kilisesinden ayrılan Roma Kilisesi kendini evrensel yasanın tek koruyucusu ve Roma'nın tek mirasçısı kabul edilmesini ister. Bunun için de politik iktidara ve para gücüne ihtiyacı vardır. Engizisasyon Mahkemelerinin kurulmasında ve idama kadar giden sürecinde asıl etkili olan neden kilise ve tacın kendini koruma güdüsüdür. Aynı nedenle İdamlarda sadece din adamlarının iktidarı değil prenslerin çıkarlarıda korunur.

Bunlardan Mary Sheley'in Frankeinstein'i 1818 tarihlidir ve hala bilinmektedir. Bran Stoker'in Dracula'sı 1897'de yayınlanmıştır ve hala ünlüdür. Almanlar bu yarışa Goethe'nin Faust'u ile katılmış ve çok geçmeden de mükâfat olarak Hitler ve Himmler ile tanışmışlardır.

Rusya Rasputin'le gerçek şeytanına kavuşmuş ve Rasputin'in hemen arkasından büyük kurtarıcı Lenin, Çeka'nın kurucusu Jerzinski ve Stalin denilen papaz eskisi gelmiştir; şeytan'a ne hacet!

Amerika 'da bu şeytan oyunlarından geri kalmamış ve Edgar Allen Poe ile yapmacık da olsa kendi şeytanına kavuşmuştur. Onun arkasından Herman Melville, ünlü Moby Dick'i ile kaptan Ahav'ı şeytanı aramaya göndermiştir. Bu türlü şeytan üretme çabaları neredeyse sınırsızdır ve günümüzde daha da geliştirilmiştir.

Sonuç olarak; Şeytan her zaman kâr ettirmektedir ve bu nedenle herkes kendi şeytanını ortaya atmıştır. Yani Şeytan mutlaka vardır ve olması gerekir. Eğer yoksa bu kere de "var olduğu" söylenmelidir; söylenmelidir amma; bu Şeytan'ın kim olduğu bilinmedikten başka, nerede ve niçin doğduğu da henüz bilinmediği gibi, nerede yaşadığı da bilinmemektedir. Üstelik henüz görende yoktur; Luther'in onu gördüğü ve kafasına mürekkep hokkası attığı söylenir ama hedefi tutturup tutturamadığı bilinmemektedir yani adı üstünde söylentidir.

O zaman gelsin kilise kararları; **"Şeytan ve cinler de tanrı tarafından yaratılmıştır; ancak yaratılışları sırasında kötü değillerdi; kendi hataları yüzünden kötü olmuşlardır ve o zamandan beri insanları kışkırtmakla meşguldürler."**

Nasıl yani; Davut'u bir sayıma "kışkırtması" gibi mi? Bir sayım yaptırmak, şeytanca bir fikir ve bu kadar kötü bir şey midir? "Düşmüş meleklerin" insanlara yazı yazmayı öğretmesi şeytanca bir iş midir? Bunlar şeytanca işler yapan kötü adamlarsa; kendilerine neden Tanrının oğulları denilmektedir? Tanrının oğullarından nasıl olur da, tufan gibi bir kıyıma neden olacak kötü bir soy doğar; bu olabiliyorsa demek ki, Tanrının oğulları da kötüdür. Tanrının oğulları da ailecek kötüyse, o zaman Tanrının da kötü olmadığının bir garantisi var mıdır? Yalnızca sandığının kapağını açıp içine baktıkları için elli bin yetmiş kişiyi öldüren bir tanrı, iyi bir

tanrı mıdır? Ya da kutsal kitabın **"RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Dan'dan Beer-Şeva'ya dek halktan yetmiş bin kişi öldü"** ayetinde belirtildiği gibi, kendi halkının üzerine salgın hastalık gönderen bir tanrıya "iyi" denilebilir mi?[480]

Daha da açalım; kötü meleklerin düşmesinin sebebi nedir, kötülük mü? Eğer öyleyse, bu durumda kötülük Şeytan'dan önce de var demektir, o zaman Şeytan nasıl olur da kendisinden önce var olan bir şeyden sorumlu tutulabilir?

Bir adım daha atalım; Şeytan kötülüğün nedeni midir, sonucu mudur? Daha da önemlisi; Şeytan neden kötüdür ya da kötü olmak zorundadır; yaratılışı gereği kötü olduğundan mı, yoksa sonradan kötü olduğu için mi? Yaratılışı gereği kötü ise; bunda şeytan'ın ne günahı vardır; sonradan kötü oldu ise, neden kötü olmuştur? Ve neden sık sık pişman olan İsra-el'in tanrısı Yahve'yi kendisine örnek alarak, seyrekte olsa, pişman olmamaktadır?

Kötü mü? Kime göre ve nasıl? Bir adım daha ilerisi; iyi ve kötü nedir ve hangi terazide, kim tarafından tartılır? Örneğin Paskalya adasında yaşayan insanların; Korkunç Yüzlü Tanrıyla, Açık Sözlü Tanrının birleşerek Poporo adı verilen küçük koyları yarattıkları şeklindeki inançları kötü müdür? Söz gelimi saati icat etmek Şeytanca bir kötülükse; insanları üstelikte din adına, odun yığınlarının üstünde kızartmak iyilik midir?[481]

Öyle ya; mesela şeytanın yardımı olmadan, saat icat etmek düşünülebilecek bir şey midir? Demek ki yalnızca bilinmeyen hastalıklar değil, cinlenmeler de değil, doğal bilimlerde yani bilginin kendisi de Şeytan'ın marifetleri arasındadır.

Sonuç; doğal bilimler de, yani bilginin kendisi de kötüdür. Bilgi edinip te ne yapacaksınız; oturun oturduğunuz yerde, bizim anlattığımız masalları dinleyin. Bu arada Talmud uzmanlarını besleyip, kiliseye bağış yapmayı da unutmayın.

---

[480] 2. Samuel 24: 15

[481] Mekanik saatin kâşifi olan keşiş Gerbert d'Aurillac'in (946 - 1003), bu keşfi "şeytansı" bir icat olarak damgalanmış ve keşiş d'Aurillac, II. Silvertse olarak Papalık tahtına çıktıktan sonra bile bu söylentiler kulaktan kulağa söylenmeye devam etmiştir.

Şimdi bu söyleyeceğimiz önemli. İşte tam olarak bu nedenle Hıristiyanlık, bireyciliği de kesin olarak mahkûm eder ve mahkûmiyetin sonucu da "Kadir-i mutlak" bir tanrı karşısında, bireyin önce iyice indirgenmesi ve daha sonra da yok sayılmasıdır. Böylece daha başka olguların yanı sıra; Tanrıya karşı **"katlanılamaz olan bir meydan okuma"** olarak gördüğü bilimi de karşısına alır. "Aydınlanma Çağı" denilen zaman diliminde Prototestanlar neredeyse her gün yeni bir buluşun altına imza atarken; Katolik dünyasının bilim tarihine pek az katılabilmesinin nedeni de budur ama pekte dile getirilmez. Bir tek örnek; Descartes, Protestan Stokholm'de bir azizken, Katolik Paris'te engizisyon tarafından takip edilmektedir ve üstelik Roma'da "tehlikeli bir Laik"tir.

Öte yandan bu şeytan gerçekten var ise, dangalağın önde gideni olmalıdır; neden derseniz; örneğin Bush oğlu Bush gibi dünyaca ünlü birine hiçbir şeklide bulaşmamakta; gidip bilmem hangi dağın tepesinde, dört hanelik bir köyde yaşayan bir garibana musallat olmaktadır da ondan.

Oysa dünyaca ünlü birine, mesela bir politikacıya, bir sanatçıya ya da Türkiye'de bir Başbakan Yardımcısına, bırakın çarpmayı falan bir yana, bir tek kere görünse bile, dünya çapında bir üne kavuşacağı kuşkusuzdur.

Bu durumda sözgelimi Ankara'nın "lüks" semtlerinde, özellikle de "belalı" bir semt olan Çukur bostan'da; ellerini ovuşturarak zevkten dört köşe gezip dolaşmak varken, gidip bir gecekondu mahallesinde boy göstermenin hiçte akıllıca bir iş olmadığı açık seçik ortadadır. Sonuç olarak Şeytan'ın; kendisine çok yararlı olacak insanlar yerine, kendisine hiçbir yararı olmayacak sıradan insanlarla uğraşmakta olması, Şeytan'ında, kendisini uyduranlar kadar aptal olduğunun bir göstergesi olmaktadır.

Bunun yanı sıra bu şeytanların ve cinlerin bir de üreme sorunu olması gerekir. Çünkü bilindiği gibi yeryüzü nüfusu geometrik olarak artmaktadır. Bu durumda geçmişte herhangi bir tarihte belli bir sayıda olan şeytan ve cinlerinde, görevlerini layıkıyla yaparak belli sayıda insanı, örneğin Ankara'da Çukur bostan'da oturanları çarpmak için, sayılarının artması gerektiği açıktır. Bunun içinde kendi aralarında çiftleşmeleri ve üremeleri gerekmektedir ama din adamlarının bu konudaki bütün fedakârca çalışmalarına

rağmen, biz böyle bir yetenekleri olup olmadığı konusunda henüz bir bilgiye sahip değiliz.

Bu durumda iki olasılık vardır; üreme yetenekleri yoksa korkacak bir şey yoktur çünkü icat edildikleri zaman sayıları her ne idiyse o sayıda kalmışlardır. Ama diyelim ki böyle bir yetenekleri var; bu durumda cinler ve şeytanlar arasında doğum oranı ne kadardır sorusu gündeme gelir. Bu da yetmez ve evli-barklı, çoluk çocuk sahibi cinlerin, geçindirmeleri gereken bir aileleri varken; neden abuk sabuk işlerle ilgilendiklerinin sorgulanması gerekir. Üstelikte yapmaları gereken evrensel bir görevleri varken.

Kendini aşmış bir bilge olduğu anlaşılan Le Cabinet du Roy de France adında bir bilge; sanki bu söylediklerimizi duymuş gibi, bu cinler konusunda yaptığı araştırmalarda müthiş bir başarıya ulaşmış ve tam olarak; 72 cin prensinin, onlara bağlı olan 7.405.920 cin'in varlığını üstün başarıyla saptayabilmiştir. Buna göre 6 tane cin tümeni vardır; bunların her biri, 666 bölükten oluşan 66 birlik içermektedir. Bir birlikte 6.666 cin vardır; yani tam olarak 1.758.064.176 cin bulunmaktadır. Gerçi bu sayı bilge kişinin belirttiği ilk sayıyla uyuşmamaktadır ama ne gam, belki de onlar farklı bir cin grubudur.

Buna kim inanır diyorsanız; sayıları dünya üzerindeki aptalların sayısına eşittir ve örneğin muhteşem Amerika'nın bilge polisleri fena halde inanmaktadırlar. Ama bundan daha önemli olan; Şeytan'ı aramak ve kim olduğunu bulmakla görevlendirilen bu bilge kişinin de, aramakla görevli olduğu Şeytan yerine bu cinleri bulmuş olmasıdır.

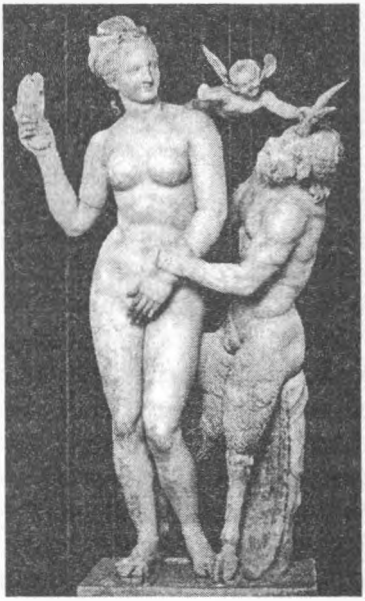
İşin komedi yönü de bütün bunları uyduranların, bütün fedakârca gayretlerine rağmen, Hahambaşılar ve Papalar ve diğer yüksek kutsiyet sahibi insanlarda dâhil olmak üzere, hiç birisinin "erkek ya da dişi" bir şeytan veya cin görebilme başarısına henüz ulaşamamış olmalarıdır. Ne Fransız devriminde kuyruğunu görebildiler, ne de 1917 Bolşevik ihtilâlinde boynuzlarını. İkinci Dünya Savaşında da yoktu. "Hiroşima'da adı bile geçmedi, Ay'da da ona rastlanmadı"[482]

Buna rağmen her nereden biliyorlarsa; Batı'da Şeytan'ın genellikle

[482] G. Messadıe, a.g.e. sh.21

insan vücutlu, boynuzlu binlerce resmini yaptılar. Keçiden yürütme bir kıç, insandan aparılmış bir gövde, sefih bir göz ve çatallı bir kuyruk. Üstelik ayakları da kuyruğu gibi çatallıdır ve bu özelliği dolayısıyla Musa Yasasına göre "yenilebilir." Dahası, bu görüntüsüyle de fena halde antik Yunan tanrısı Pan'a benzemektedir. Pan, Yunan mitolojisinde çobanlar, ormanlar ve otlaklar tanrısıdır. Ayakları keçi, başı ve gövdesi insandır. Doğduğunda çok çirkin olduğu için annesi onu terk edince, Hermes onu alıp Olimpos dağına götürür. Ansızın ortaya çıkarak insanları korkutmasıyla ünlüdür. Panik sözü de bu Pan'dan gelir.[483] Dahası; Avrupalılarda kötülük genellikle sürüngenlere özgü bir özellik olarak temsil edilir yani öyle olması gerekmektedir ama bu resimlerin sürüngenlerle bir alakası da yoktur.[484] Ama gene de katedrallerin sundurmalarına, kilise kürsülerine yontulup durmuştur. Size bir de resmini verelim de gördüğünüz zaman artık tabana kuvvet kaçmaya mı başlarsınız, durup bakmaya mı, ona da siz karar verin. (Resim 7)

Resim: 7
Şeytan ve Afrodit

[483] Alban G. Widgery, Tarih Boyunca Büyük Öğretiler, sh. 92

[484] Bu Âdem ile Havva hikâyesinden esinlenen bir yaklaşımdır ama mesela Mısırlılar ve Aztekler yılanı tanrılaştırmışlardır.

Bu arada 30 yıl boyunca bir azize olarak kabul edilmiş bir kadın olan Kordoba rahibesi Madeleine de la Croix; büyük bir utanmazlıkla, 12 yaşından beri erkek şeytanlar Balban ve Pataino ile birleştiğini ve hatta keçi bacakları, insan gövdesi ve "kır tanrısı yüzüyle" gözüken korkunç bir iffetsizlik cini ile de birleştiğini itiraf etti.[485] Büyük olasılıkla kutsal rahibe, bu kutsal olmayan işleri kilisenin kutsal çatısı altında yapmıştı. Bu türlü fantastik hikâyeler tüm Avrupa'ya yayılmıştır ama bunların içinde en ilginç olanı şeytan'ın genç kızların bahanesi haline gelmiş olmasıdır. Normal erkeklerle her haltı yedikten sonra erkek şeytanların tecavüzüne uğradıklarını söylemeleri bütün Avrupa'da gayet doğal karşılanmıştır. Zaten fırsatı kaçırmayan Yves de Chatres adında bir şabalak, cinlerin kuşlardan daha hızlı olduklarını büyük bir pişkinlikle beyan etmişti. Zavallı bakire, kuşlardan bile hızlı olan şeytandan nasıl kaçabilsin? Bu arada Hildebert du Mans adında bir avanakta Şeytanların gökyüzünde ya da yeryüzünde değil, her ne demekse "havada" olduklarını doğrulamıştı bile. Daha ince düşünceli bir bilge olduğu anlaşılan Autonlu Honore adında bir dangalakta, yalnızca dokuz melek sınıfı kabul ettiğinden, her sınıftan sadece birkaçının düşmüş olabileceğini açıkladı.

Bu arada Paris piskoposu Guilliume'de kutsiyet sahibi bir bilge olarak; cinlerin çok aptal olduklarını, çok acı çektiklerini ve kendi aralarında sürekli olarak dalaştıklarını belirtmekteydi. Demek ki kendisi bu cinlerle sık sık görüşen kutsiyet sahibi bir avanaktı. Bu arada ünlü Dominiken keşiş Magnus Albertus, keşişliğini yaparak cinlerin havada uçtuğunu ve insanları baştan çıkaran erkek ve dişi şeytanların bir gerçeklik olduğunu ifade etmişti bile. Onun öğrencisi olan Aqino'lu Thomas'ta ustasından aşağı kalmayarak; cinlerin cehennem'de yaşıyor olabileceklerini ortaya attı. Yine Aquinas'a göre erkek ve dişi cinler üreyemezdi. Zaten birçok cin yapabilecekleri her kötülüğü yapmıyorlardı ama; kötülük içinde piştiklerinden iyilikte yapmıyorlardı. Robinson Cruose'nin babası Daniel Defoe'de kendi ismini koyamadığı bir kitapta Cromwell'in "ko-

[485] G. Messadıe, a.g.e. sh. 460

ruyucu" adını verdiği bir şeytanla anlaşma imzaladığını belirtmekle yetindi.

Yakın geçmişte İran'ın eski lideri Humeyni, şeytanın Amerika olduğunu açıkça söylemişti. Amerika'da geri kalmamış gerçek şeytanın Humeyni'nin kendisi olduğunu açıkça bildirmişti. Tanrının oğullarının yani uğursuz Yahudi peygamberlerinden birisinin Hatanya adındaki kitabında açıkça yazıldığına göre; Yahudi olmayan bütün insanlar "içlerinde mutlak anlamda hiçbir iyi şey bulunmayan" şeytanlardır.[486] Bu şeytanların bizler olduğunu söylemeye gerek yok ama biz de bu uğursuzların Yecüc-Mecücler olduklarını söylemeden geçersek haksızlık etmiş oluruz.

Avrupalı dangalaklar da Kabil'in, İskender'in ve ne alakası varsa, tüm **"Hun milletini"** erkek ve dişi şeytanların çocukları olarak kabul ediyordu. Bu sapıkça ve öfkeli saçmalıklar yüzyıllar boyunca sürdü. Papalar, kardinaller, teologlar, keşişler, müminler ve köylüler, herkes bu saçmalıklara katıldı. Bu katılımlar yeni uydurmaları doğurdu ve bu böylece sürdü gitti. Bu arada aslında bir peri olan Melüzin'de arada kaynayıp şeytanların safına katıldı ama neyse ki sonradan şeytan değil, peri olduğu anlaşıldı. Böylece kimine göre şeytan olanın kimine göre melek olduğu da ortaya çıktı. Ama şeytan kimdir sorusuna bir yanıt bulunamadı. Üstelik herkesin şeytanının başka olduğu da ortaya çıktı.

Örneğin Amerika Kızılderilileri için Şeytan; "Büyük Beyaz Yalancılardır." 1789'da Apaçilerle karşı savaşın tarihi okunduğunda; Büyük Beyaz Yalancıların Apaçilere karşı uyguladığı sistematik soykırımını apaçık görenlerin, Amerikan ordusunun subay kadrosunu şöyle suçlamaları kaçınılmazdır; Alçaklar!

Neden Alçaktırlar onu da söyleyelim: 1870'li yıllarda 20 bin kadar Apaçi vardı. Yalnızca beş yıl sonra, 1875'te en fazla 7 bin kadar kalmışlardı; 1890'da ise sadece birkaç yüz. Çünkü kimse söyleyemez ama Büyük Beyaz Yalancı'nın Kızılderililere karşı duyduğu kin; kültürel olmaktan çok dinseldir. Önce Kilisede **"beyaz, sakallı, kıskanç bir ihtiyar olan"** tanrısına yakardıktan sonra Kızılderili

[486] Israel Shahak, Yahudi Tarihi, Yahudi Dini, sh.59

avına çıkan yağmacı şeytan odur. Amerikan filmlerinin gösterdiğinin tam tersine, kafatası yüzmeyi bilmeyen ve okla yaydan başka silahı olmayan kızıl deriliyi kurşun yağmuruna tutan soluk benizli şeytanda odur. Saf ve masum kızıl deriliden üç beş incik boncuk karşılığında eyalet büyüklüğünde toprak satın alan Yahudi peygamberi kılığındaki şeytan da odur. Gereğinden fazla geniş topraklar üzerinde yaşadığını düşündüğü, uyum içinde yaşayan bu yarı çıplak ama mutlu insanlardan; dün de, bugün de dini, imanı ve Allahı para olan vahşi kapitalizm adına toprak talep eden şerefsizde odur.

Ulu Manitu'ya inanan bu saf ve temiz insanlar için, karmakarışık bir imalat olan "Büyük beyaz ruhu" icat eden dinsiz, imansız ve Allahsız da odur. Muhteşem Avrupa'nın muhteşem kentlerinde yaşayan uygar Avrupalılar yıkanmayı bilmezken ve Avrupa'nın muhteşem kentleri bok kokusundan geçilmezken, her gün yıkanan Kızılderililere uygarlık götürdüğünü söyleyen "Büyük beyaz şerefsiz de" odur.

Apaçilerde ise bırakın şeytan'ı, kötülük bile yoktu. O kadar yoktu ki; Ortaçağ Avrupalısı mezhep savaşlarında birbirlerinin boğazını keserken; aynı Manitu'ya sahip "vahşi" insanlar asla tartışmıyor, birbirleriyle savaşmıyor ve aynı Manitu'ya sahip bir kadınla bir erkek, birbirleri ile evlenemiyordu. Bu durumda artık şeytan'ın kim olduğunu tartışmak bile gereksizdir. Amerikalı kadın yazar Helen (Maria) Hunt Jackson'un 1881 yılındaki kitabının adı bile ne söylediğimizi anlatmaya yeterlidir. **"Bir Şerefsizlik Yüzyılı."**[487]

Afrika'da ortalığı kırıp geçirmiş olan tek şeytan da bu "Beyaz" adamdır. Anavatanında ruhun kurtuluşu üzerine çığlıklar atarken, bir ruha sahip olduğunu asla kabul etmediği siyah adamı, Atlantik ötesinde satmak için iğrenç gemilere yakacak kütük gibi yerleştiren sömürgecide odur.[488] Bir kere daha şeytana epeyce yaklaşmış bulunmaktayız ve bir kere daha "Beyaz adam" kılığındadır.

Dahası; Katoliklere göre Protestanlar, Protestanlara göre ise Kato-

---

[487] **Helen [Maria] Hunt Jackson** (1830 - 1885) Amerikalı şair, romancı, denemeci ve Kızılderili hakları savunucusu,

[488] G. Messadıe, a.g.e. sh. 297

likler şeytandır. Üstelik her ikisi için de Yahudiler şeytandır. Çinlinin gözünde şeytan, Beyaz adamdır. Beyaz adamın gözünde şeytan Saddam'dır ve bu konu böylece uzar gider.

İsminin açıklanmasını istemeyen bir kaynakta Ankara'da kalabalık bir grup olarak bulunduklarını ve haftanın belli günlerinde büyük bir binada toplantı yaptıklarını açıklamıştır. Bu arada maddi dünyayı, Şeytan'ın imparatorluğu olarak gösteren Gnostizm'in, konumuzun dışında kalmakta olduğunu da vurgulayalım, o bambaşka bir konudur.

Bu konu böylece uzar gider ama bir gereği yoktur. Evrensel bir tanrıyı; hem de güç kullanarak savunmaya kalkışan; ihtirasları akıllarının epeyce önünde giden; din adamı kılıklı zavallılardan ibaret olan bu akılsız hödükler ordusu, şeytanın arkasına saklanarak, bütün bir yazılı tarih boyunca seller gibi kan akıtmış, yani Şeytan'ın görevini kendileri yürütmüştür. Zaten burunlarını soktukları her olay da, tıpkı haçlı seferlerinde ve daha sonrasında olduğu gibi felâketlerle sonuçlanmıştır. Messadıe'nin **"nerede kilise varsa orada bölünme vardır ve Kiliseler 6. Yüzyıldan itibaren her yere serpiştirilmiştir. Kilisenin yanında bir de Yahudi Havrası varsa, artık başka bir şey söylemeye gerek yoktur"** diye yazması boşuna değildir. [489] İşin komedi tarafını da; adına Ortaçağ denilen alçaklık tarihinde Şeytan'ın, Roma Kilisesine yenilmemiş olması oluşturur.

Günah, pişmanlık, kadın düşmanlığı ve Şeytan! Yahudilik ve ondan doğduğu söylenen Hıristiyanlık doğudan çok şey getirmiştir

Yine Türkçe, herkes anlasın diye. **"Hiçbir şeytan; din ya da mezhep savaşlarını başlatan din adamlarından daha şeytan değildir."** [490]

---

[489] G. Messadıe, a.g.e. sh. 574

[490] Bu konuda daha ayrıntılı bilgi için Gerald Messadıe'nin Şeytan'ın Genel Tarihi isimli kitabına bakılabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TUFANA DOĞRU

Ne yaparsan yap.
Yengeç yengeçtir.
Doğru yürümez...
Aristophanes

Tek Tanrılı göksel bir dinin Kutsal kitabı Tevrat der ki: " **İnsanlar dünyada çoğalmaya başlayınca ve kız çocukları olunca tanrıların oğulları insanların kızlarının güzel olduklarını gördüler ve beğendiklerini kendilerine eş olarak aldılar.**"[491]

Eski Ahit'in dışında kaldığını daha önce vurgulamış olduğumuz Hanok'un kitabında bu tanrıların oğullarının "şefi" durumundaki 20 "Günahkâr meleğin" isimleri tek tek sayılır.[492] Burada ilginç olan bu isimlerin İbranice değil, Aramice olmasıdır.[493] Bundan daha da ilginç olarak bu isimler Kenanlıların tanrısı olan "El"'in adını da taşımaktadırlar. Yişma-El veya Dani-El örneklerinde olduğu gibi.[494]

---

[491] Yaratılış, 6: 1-2

[492] Enok'un kitabı yazıldığı tarihten 1770 yılına kadar kayıp olan bir kitaptır. Nil Nehri'nin kaynaklarını araştırmak isteyen İngiliz seyyah James Bruce tarafından Etiyopya'da, Gondar'da bu kitabın Etiyopya versiyonunu bulmuş ve 1773'te üç örneğini İngiltere'ye götürmüştür. Bu kitap ilk olarak 1838 yılında Başpiskopos Lawrence tarafından İngilizce olarak yayınlanmıştır. Ciddi bilimciler İ.Ö. 3 ve 2 yüzyıllar arasında hazırlandığını ve bazı bölümlerinin İ.Ö. 40 yılına kadar uzandığını ve Aramice yazılmış olması gerektiğini söylerler.

[493] G. Vermes, a.g.e. sh.531

[494] SEMİAZAZ liderleri idi. ARAKİBA, RAMAEEL, KOKABİEL, TAMİEL, ANEL, EZEKEEL, BARAQİJAL, ASAEL, ARMAROS, BATAREL, ANANEL, ZAQİEL, SAMSAPEEL, SATAREL, TUREL, JOMJAEL, SARİEL VE AZAZİL. Enok'un kitabı, 6: 9-10

Hanok, Eski Ahit'ten farklı olarak bunlara "Tanrıların oğulları" değil, "**Gökyüzünün Oğulları**" der ve aradaki fark açıktır. Tanrıların oğulları ile insan kızlarının bu birleşmelerinden ise normal çocuklar değil de "**Devler**" doğarlar. Bu devler çoğaldıkça yiyecek problemleri baş gösterir. Çünkü bu korkunç cüsseli yaratıkların işi gücü hırsızlık yapmak, yağmalamak ve kan dökmektir. Üstelik bu devler de evlenir, çocuk yapar ve çoğalırlar.

"**Genetik saflıkları azalmakta olan erkek ve kadınlarla evlenen tanrıların ta kendisi de bozunmaya maruz kalıyorlardı**" diyen Zecharia Sitchin de; zaten garip olan bu konuya erkekleri de dâhil ederek daha da garip bir katkı da bulunur.[495] B.Eldem bu devlerin boyunun Etiyopya dilindeki versiyonda 300 arşın yani 140 metreden söz ettiğini belirterek Sitchin'den geri kalmaz.[496] Daniken bu konuyu daha da abartır ve 3000 arşın yani 1400 metre rakamını verir ama bu bir baskı hatası olsa gerektir.[497] G. Messadıe ise "300 arş" bir yükseklikten söz eder ve devlerin yanına iblisleri de ekler.[498]

İşin doğrusunu söylemek gerekirse Enok'un kitabında yazılan "Ve onlar hamile kaldılar ve boyları (3000 ell) olan devleri yüklendiler." Şeklinde yazılan ve ne olduğu tam bilinmeyen bir ölçü birimidir.[499] Konunun uzmanı Prof. Geza Vermes ise; Enok'un Devler kitabının Etiyopya versiyonunda bulunmadığını yazarak konuyu biraz daha karıştırır.[500] Yine Prof. Vermes'in belirttiğine göre; Etiyopya versiyonunda bulunmayan bu Devler Kitabı Tevrat'la ilgili yazında ve Ortaçağ Yahudi yazınında kullanılmıştır.[501]

Daniken'in belirttiğine göre, sayısız Yahudi peygamberlerinden biri olan Baruh, sanki tek tek saymış gibi bunların sayılarını da belirtir. Kim Baruh' un kulağına üfledi bilinmez ama Yahudi peygamberi Baruh'a göre, tufandan hemen önce 4.090.000 dev var-

---

[495] Sitchin,12.Gezegen. sh.414
[496] Eldem. A.g.e.106
[497] Daniken, a.g.e. sah.70
[498] G. Messadıe, a.g.e. sh. 401
[499] Enok'un Kitabı, 7:.2
[500] G. Vermes, a.g.e. sh.532
[501] G Vermes, a.g.e. sh.532

dı.[502] Bu Baruh'un tufandan çok sonraları M.Ö. 500'lü yıllarda yaşamış olduğu söylenen bir Yahudi peygamberi olduğunu da biz ekleyelim. Babil'e sürgüne gittiği yazıldığı halde Mısır'da ortaya çıkan Yeremya'nın sekreteri olduğu da söylenir. Kanon dışında tutulmuş bir de kitabı vardır.[503]

Bazı bilge kişilere göre ise tufanın asıl sebebi, insan kızlarıyla birleşen tanrı oğullarının bildiklerini insan kızlarına öğretmeleridir. Bunlardan biri olan Azazel konusu oldukça önemlidir. Çünkü Azazel'in suçu "**Gökyüzünde olup biten her şeyi açık etmesidir.**" Suçun cezası olarak baş melek Rafael Azazel'i sıkı sıkıya bağlamak, taşa tutarak öldürmek ve karanlıklara atmakla görevlendirilmiştir.

Buraya kadar çok fazla bir gariplik yoktur. Gariplik Kutsal kitap Tevrat'ta, İsrail tanrısının kendisine sunulan kurbandan bu Azazel için de pay istemesiyle başlar.[504] Buna göre Harun "**iki tekeyi alıp Rabbin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne götürecek. İkisi üzerine kura çekecek. Biri Rab için, biri Azazel için. Harun kurada Rabbe düşen tekeyi getirip günah sunusu olarak sunacak. Azazel'e düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak Rabbe sunacak. Onu çöle salıp Azazel'e gönderecek.**"[505]

Tevrat'ta bu Azazel için "***çölde yaşayan bir cin olduğu sanılıyor***" açıklaması yapılır.[506] Ama Messadıe bunun "**Şeytan**" olduğunu açıklar ve Tanrının kendisine sunulan kurbandan Şeytan için de bir pay istemesindeki garipliğe dikkat çekerek; bu durumda "**Şeytan'ın Tanrının hem müttefiki hem de hizmetkârı**" olduğunu belirtir.[507] Yine Messadıe'ye göre "**Demek ki Şeytan gözden düş-**

---

[502] Daniken, a.g.e. sah.71

[503] www.kutsalkitap.net. Söylentilere göre yapılan kazılarda bu Baruh'a ait olan bir yüzük bulunmuştur. Bundan daha önce üzerinde "Kral Davut'un evi" yazan bir harabe bulmayı da başarmışlardı. Batılılar sahte olduğunu kanıtlayınca konu da kendiliğinden kapanmıştı. İleride daha çok şey bulacaklardır.

[504] Messadıe, a.g.e. sh.400

[505] Levililer 16: 7-10

[506] Levililer 16: 10 için açıklama.

[507] Messadıe, a.g.e. sh.395

müş bir melek ya da ağzı salyalı bir isyancı ve tanrının yeminli düşmanı değildir."[508]

Daha sonra ünlü "Günah keçisi" adını alacak olan bu teke; kutsal kitaba göre **"İsrail halkının bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacaktır."**[509] Böylece "***bir tek teke***" sayesinde, Tanrının değerli oğullarının tamamı, bütün günahlarından arınmış, tertemiz insanlar olacaktır.**"Tekeyi Azazel'e gönderen adam** (çölün ortasında suyu nereden bulacaksa) **giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugâha girecektir."**[510] Böylece onun da diğerleri gibi yeni doğmuş bir bebek kadar günahsız olması da sağlanmış olmaktadır.

Tevrat'taki bu Azazel konusu Yahudi peygamberlerinin hangi uç sınırlarda gezindiklerini belirtmesi açısından önemlidir. Dinler Tarihi uzmanı S.A.Tokarev; Yahudi peygamberlerinin **"büyük bir özenle basıma hazırladıkları Tevrat metninde bile korunmuş olan Günah Keçisi de hayvancılık tapıncıyla ilgili bir izdir"** diyerek şunları yazar. " Belirli dönemlerde kendisine keçi kurban edilen Azazel örneğinde olduğu gibi, halkın bütün günahlarını başına yükledikleri Azazel'in keçisini canlı olarak çöle bırakıyorlardı."[511]

Daha önce anlatmıştık ama konu önemli olduğu için tekrarlamamız gerekiyor. Bu Azazel bütünüyle İran'ın Zerdüşt inancından yürütülmüştür.[512] Tevrat'taki Azazel; Zerdüşt inancında kötülüğün temsilcisi olan Ahriman'ın ordusunda ıssız yerlerin cinidir.

Diğer Tanrı oğullarından Gadre-el, insan çocuklarına öldürücü darbeler vurmayı göstermiş, cinayet araçlarını, zırhı, kalkanı, kılıcı öğretmiştir. Bir başka tanrı oğlu olan Penemue, acıyla tatlı arasındaki ayrımı göstermiş, bilgeliğin sırlarını açıklamış, insanlara mürekkep ve kâğıtla yazı yazmayı öğretmiştir. Kasdeya adında bir başkası da yılan ısırıklarını ve sıcak çarpmalarını öğretmiştir. Daha

---

[508] Messadıe, a.g.e sh.393
[509] Levililer 16: 22
[510] Levililer 16: 26
[511] S.A.Tokarev, a.g.e. sh.399
[512] Ahriman'ın uğursuz ordularında ıssız yerlerin cini olan ve Günah Keçisinde cisimleşen Azazel, hikâyesi Tevrat'ta hemen hemen aynı şekilde anlatılmaktadır.

başka önemli-önemsiz şeyler öğreten tanrı oğulları da vardır ama Penemue'nin **""mürekkep ve kâğıtla yazı yazmayı öğretme"** eylemi; Azazel örneğinde olduğu gibi bütün bunların uydurma olduğunu ortaya koyduğundan, onların ne öğrettiklerini belirtmenin bir anlamı kalmamıştır.

Neden derseniz;Tufan öncesi bir dönemden söz edilmektedir ve bundan binlerce yıl sonra bile İsrail tanrısı daha taş levhalar üzerine yazı yazmaktadır. M.Ö.668-626 yılları gibi yakın bir tarihte yaşayan Asurbanipal'in yasaları da taş kitabeler üzerine yazılmıştır.

Kaldı ki; öyle olmuş olsa bile, bu önemsiz bilgiler dünya üzerindeki bütün hayatı ortadan kaldırmak gibi önemli bir olay için yeterli nedenleri oluşturmaz. **"Ayna ve boyalarda dâhil olmak üzere yazı ve astronomi ne şeytansı buluşlar; ne de kötü cinlerin insanlara öğrettiği kötülükler değildir"** diye yazar Messadıe.[513]

Ayrıca siz bakmayın Yahudi peygamberi Baruh'un uydurduğu 4.090.000 dev sayısına.[514] Çünkü bu hikâyeye göre insan kızlarını alan tanrı oğullarının sayısı da neredeyse tam olarak bilinmektedir. **"Jared" in gününde Heremon dağına inenler hepsi hepsi iki yüz kişiydiler."**[515] Jared ya da Yared dedikleri de Âdem'in altıncı kuşaktan torunudur ve ünlü Hanok'un babasıdır.[516] Yahudi kronolojisine göre Nuh'la Yared arasında sadece Hanok, Meteuşaleh ve Lamek yani üç nesil vardır.[517] Hepsi hepsi iki yüz kişinin üç nesil içinde dört milyondan fazla dev üretmesi ancak Baruh gibi uydurukçu Yahudi peygamberlerinin uydurmaları ile mümkündür.

Zaten bu devler konusu çok da anlaşılır gibi değildir ve bu konuda farklı düşünmek için yeterince geçerli nedenimiz vardır. Söz gelimi bütün Eski Ahit'in yaslandığını ve kaynaklandığını bildiğimiz Mezopotamya metinlerinde böyle devler yoktur. Bu hikâyenin yalnızca Eski Ahit'te bulunması da yeterince kuşku uyandı-

---

[513] Messadıe, a.g.e. sh.351

[514] Yahudi peygamberleri bunu hep yaparlar çünkü uydurma ve abartma en büyük marifetleridir.

[515] Daniken, a.g.e..sh.71

[516] Nisim Behar, a.g.e. sh.162

[517] Nisim Behar, a.g.e. sh.162

rıcıdır.[518] Daha da açıkçası; bu devler konusu Yahudi peygamberlerinin "Cin" üretme çabalarından başka bir şey değildir.

Zaten devlerle aynı zamanda yaşamış olması gereken Hanok'un kitabında devlerin başka bir canlı türüne işaret ettiği yönünde bazı bilgilerde vardır.[519] Mesela Hanok'tan alıntılar yapan Daniken "**ve o kadınlara sihirler, büyüler ve kök kesmeyi öğrettiler** " diye yazar.[520] Burak Eldem de aynı kitaptan yaptığı alıntı da insan kızlarıyla yaşamaya başladıktan sonra , **"bu kadınlara büyücülük, sihirli sözler, ağaç kökleri üzerine bilgiler verdiler**" der.[521]

Belki farklı tercümelerden alıntı yapmışlardır ama gene de bu iki ifade arasındaki benzerlik açıktır. Enok'un kitabının Ölü deniz yazmaları arasında bulunan Aramice nüshasında ki ifade de bunları doğrular. **Ve SEMYAZA büyüyü sihri kökleri kesmeyi öğretti**"[522] **"Onlardan hamile kalıp devleri doğurdular."**[523] Bütün bunlar bize hamile kalanların kadınlar değil, ağaçlar olabileceğini de gösterir. Aynı kitap'ta bulunan "uzun ağaçlar kesilecek, bunlar, Kittim'in (Roma'nın) yiğitleridir" ifadesi de uzun ağaçlardan kastın Romalı askerler olduğunu bildirir.[524]

Ama bütün bunlar zaten çok da önemli değildir. Çünkü bu Devler konusu bütünüyle bir çeviri yanlışlığından kaynaklanmaktadır. Eski Ahit'in yaratılış bölümünde yer alan " **Yeryüzünde nefilim (devler) vardı, bunlar eski zamandan kalan zorbalar, şöhretli adamlardı**" ayetlerindeki Nefilim sözcüğü; önceleri devler olarak çevrilmiş ama daha sonraları bu "nefilim"lerin devler olmadığı anlaşılmıştır.[525] Kelimenin tam karşılığı da bilinemediği için daha

---

[518] H. Örs bu devler konusunda ilginç bir bilgi verir ve bu devler hikâyesinin bölgede bol miktarda bulunan dolmenlerden kaynaklandığını söyler. H. Örs, a.g.e. sh.112. Dev yatağı ya da Dev mezarı olarak ta bilinen bu dolmenler bazalt taşından yapılmıştır ve görünüşü de demire benzer.

[519] Hanok, Hanoh, Enok, Enoş diye de bilinir.

[520] Daniken, a.g.e.72

[521] Eldem, a.g.e. sh.106

[522] Enok'un Kitabı 8: 3

[523] G. Vermes, a.g.e. sh.532

[524] Geza Vermes, a.g.e. sh.486

[525] Tevrat'ta bu konuda şu açıklama yapılır. "Nefiller": İbranice sözcük "Düşmüş kişiler" anlamına gelir. Septuaginta bunu "Devler" diye çevirir. Aynı sözcük Sayılar kitabının 13:32-33 ayetlerinde de geçer." Yaratılış 6:4. Septuaginta dedikleri İ.Ö. 3. Yüzyılda yazıldığı söylenen Yunanca kitaptır çeviri falan da değildir.

sonraki tercümelerde orijinal şekliyle " **nefilim** " olarak bırakılmıştır. Ama o zamana kadar da gireceği yerlere devler olarak girmiş ve yerleşmiş bulunmaktadır. Bugün bile İngilizce tercümede hala Giant, yani dev gibi şeklindedir.[526]

Ama bunlar anlaşılıncaya kadar ve hatta anlaşıldıktan sonra bile uydurukçuluktan beslenen bazı yazarlar; bu devlerin izini sürmeye başlamışlar ve saçmalık adına ne varsa ortaya koymuşlardır. Önce Mısır'daki Neterleri ve Sümerlerde ki Anunnakileri de bu devlerin içine dâhil etmekle işe başlamışlar ve daha sonrada Atlantis e doğru yelken açmışlardır.[527] Oysa Anunnakilerin dev olduğuna dair bir kayıt bulunmadığı gibi, bunların Sümerlerde ikinci sınıf tanrılar olduğu da bilinmektedir. Karanlık yer altı tanrıları olarak da bilinirler ve aynı şekilde Roma panteonuna da geçmişlerdir.[528]

Neterlerin dev ilan edilmesinin nedeni de, Ejiptolog G. Maspero'nun "La Mythogilia" isimli eserinde "kuvvetli, kudretli" olarak tanımlanmalarından kaynaklanmaktadır.[529] Yüksek hayal gücüne sahip oldukları anlaşılan bu akılsız adamlara göre bir zamanlar Orta Amerika da yaşadıkları söylenen Olmekler de dev zencilerdir. Ama tarihte bir tek Olmek görmüş bir tek insan yoktur.[530] Bu masalcılara bakılırsa Peru'daki Twiakanlar da dev kölelerdir. Atlantisliler de sekiz metre boyunda dev insanlardı.[531] Ama bu konuda tam olarak anlaşamazlar çünkü bazılarına göre Atlantislile-

---

[526] Genesis 6: 4

[527] Bu Atlantis masalı bütünüyle Yunanlı Plato'nun uydurmasıdır. Mısırlılardan duyduğu ve kendi zamanından bin yıl önce olan Thera Patlamasının tarihine bir sıfır daha ekleyerek bin yılı on bin yıl yapmış ve cehaleti burnunun dibindeki Thera'yı görmesini engellediğinden; bunu "Herkül sütunlarının ötesine " yani Atlas Okyanusuna yerleştirerek adına da Atlantis demiştir.

[528] Ali Narçın, A'dan Z'ye Sümer, sh.50. Ozan Yayıncılık, İst.2007

[529] Ali Narçın, A'dan Z'ye Mısır, sh.253. Ozan Yayıncılık, İst.2007

[530] Olmekler, Mayalardan daha eski olan bir halktır. Yani hayatında bir Olmek görmüş olan bir tek batılı yoktur. İspanyolların bölgeye gelmesinden 600 yıl önce tarih sahnesinden çekildikleri söylenir. Diğer adı geçenler içinde durum benzerdir ve örneğin insanlığın elinde Atlantislilerden kalma bir tek belge yoktur ama her nasıl oluyorsa, Atlantis hakkında her şey bilinmektedir.

[531] Sylvia Browne, Dünyanın Sırları ve Gizemleri, sh.47 Kitabın adına baktığınızda içinde ne olduğu da belli oluyor.

rin boyları üç metre civarında, alt yaşam ömürleri de sekiz yüz yıldır. "**Vahşi**" İnkaların "**uygar**" Avrupalılar tarafından yok edilmesi sırasında; And dağlarında dolaşan 2.40 ile 3.60 m. arasındaki boylarda sarı saçlı devlerin var olduğu da anlatılır.

Üstelik siz bırakın bu ıssız yerlerde yaşayan devleri; bu sahtekârlara göre büyük kentlerde yaşayan devler de vardır ve örneğin Londra'da bile 4.20 cm. boyunda devler vardır; Yecüc'le Mecüc! Ansvers'in Antigon'nun boyu 12 metredir. Douai'deki Gayant 6,5 metre boyundadır.[532] İnsanlığın ürettiği bir mitos olan devler; insanlık tarihi kadar eski ve onun kadar kalıcıdır. Klasik bilim de bize Java adamı' nın boyunun 3.20 m. olduğunu bildirir!

Bu hikâyelerin bir ucu ta Lemuryalılara kadar gider. Diğer ucundan da Satanistler ve kadim düzenbaz yazar Z.Sitchin tutmaktadırlar. Satanistlere göre Satan da (şeytan) bir nefilimdir. Buna göre; dünya dışından gelenler yanlarında madenlerde çalıştırmak üzere eğitilmiş, iri cüsseli devasa işçiler getirmişlerdi ki, bunlar Tevrat'taki nefilim'e denk geliyordu. Anunnakiler de işte bu Nefilimlerdir. Bir süre sonra ağır çalışma şartlarına isyan eden devlerin yerine, dünyada var olan en uygun yaratık seçilmiş, bu maymunsu yaratık üzerinde genetik işlemler uygulanarak insan nesli geliştirilmiştir. Bu konuyu daha önce anlattığımız için tekrar etmeyeceğiz.[533]

Zaten hikâyede size çok tanıdık gelecektir. Çünkü kadim düzenbaz Zecharia Sitchin' in hikâyesi de bu Satanist hikâyenin Mezopotamya versiyonudur. Üstelik de bu inançlı Yahudinin "esinlenmelerinin" kaynağı da Satanist inanç sistemidir

Bu hikâyelerin bir diğer ucu da Tibetlilerin ünlü Dzyan kitabından devler ırkına ve oradan da yine ünlü Rus medyum Madam Blavatski'nin "**Kök Irklar** " doktrinine kadar ulaşır.[534] Blavat-

---

[532] Messadıe, Musa, sh.626

[533] Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi, Ozan Yayıncılık

[534] Helena Petrovna Blavatsky, Teosofi Derneği'nin kurucusu. 1831-1891 Derneğin amacı ırk, din veya itikat farkı olmaksızın Dünya dinleri ve bilimlerini, Aryan ve diğer kutsal metinleri, Doğanın gizemlerini ve insanda potansiyel psişik ve spiritüel güçleri her bakımdan araştırmak olarak açıklanır.

ski'nin teofizik öğretisine göre, bu gizli üstatlar ya da nezaretçiler ya da gözcüler, Aryanlardır.

Hint Vedaları bu Arileri başlarında Prensler bulunan savaşçı kabileler olarak anlatır. Aynı zamanda çiftçi ve hayvancılıkla da uğraşırlar. Savaştan savaşa giderler ve fırsat buldukça müzikli, danslı içki âlemleri düzenlerler. Gene D. Matlock bunların eski Türk halkları olduğunu yazar. " **Onlar Aryan (Ari), Kuru, Turan, Tulan, Danuu veya Tanu ve diğer benzeri isimlerle bilinmektedir. Ayrıca onlara Pancha Krishtaya (İnsanlığın Beş Irkı) denilirdi.**" G. Messadıe'de, Arilerin taştan yaptıkları hiçbir şey olmadığını ve hiçbir şey yazmadıklarını söyler ve aristokratların yönettikleri savaşçı kabileler olduğunu yazar. Haklarındaki bilgi de bundan ibarettir.

Blavatski'nin uydurduğu bu gizemci öğreti, Hitlerin 3.Reich'in milliyetçi programında ki Ari (Aryan) ırkını evrimin en üst basamağında ki ırk olarak tanıtıyordu.[535] Hitler döneminin inançlarını ortaya koyan, insanların kökeni ile ilgili ve tarih öncesi Ortodoks görüşü; bu gizemci bakış açısıyla bağdaştıran ise Blavatsky'nin koyu bir hayranı olan Edgar Dacque'dir. Münih Üniversitesi'nde Tarih öncesi Profesörü olan Dacque, 1924 yılında yayınladığı "İlk Dünya Efsanesi ve İnsanlık " adındaki kitabıyla da Hitlerin Ari Irk görüşlerinin kaynağını oluşturmuştur.

Kaderin şakacı cilvesi de Hitlerin Ari Irk programından zarar görenler arasında, bu devler masalını uyduran Yahudilerin de bulunmasıdır. Açıkça görüldüğü gibi, herkes her aklına eseni söyleyip yazdığı zaman işin ucu tehlikeli konulara kadar da uzanabilmektedir.

Tam da burada küçük bir bilgi notu daha sunalım. İkinci Dünya Savaşı denilen paylaşım savaşındaki anlamsız hengâmede yaklaşık 60 milyon insan ölmüştür. Ölmekle de kalmamış, unutulmuşlardır. Söz gelişi bu sırada toplu kıyımlara uğramış olan Çingeneleri kimse hatırlamamaktadır. Bu savaştan unutulmayan tek hatıra, Almanların öldürdüğü söylenen ve kesin sayısı bilinmeyen

[535] Ari, Arya, Aryan: Yani soylu.

Yahudilerdir.[536] Bu ölümler elbette onaylanamaz ve kınanması da gereklidir. Ama aynı savaşta canlarını kaybeden milyonlarca insan için ne kitaplar yazılmış, ne bir ağıt yakılmış, ne de uzun süreli bir yas tutulmuştur.

Bu küçük ufuk turundan Eski Ahit e dönecek olursak; kutsal kitabın bahsettiği bir sürü dev daha vardır. Bunlardan biri Filistli Golyat 'tır. Her kim ölçtü ise bu devin boyunun 2.74 m. olduğu Eski Ahit'de yazılıdır. Davut'un bu devi sapan taşıyla öldürdüğü söylenir ama ne yazık ki doğru değildir. Yine Eski Ahit de adı geçen bir başka dev de Başan Kralı Og' dur. Og, bir devler ırkı olan Rafait'lerin sonuncusudur. Eski Ahit referansları Og'un Rafa kökenli bir grup devden biri olduğunu da belirtir. Ammonlular bu halka Zamzummim derlermiş. Bu isim başka Yahudi kaynaklarında da vardır. Kutsal kitap Anakoğulları'nın da nefilimlerden olduğunu bildirir.

Üstelik bu kadar da değildir. Yine kutsal kitabın verdiği bilgilere göre," **orada** (Moav da) **Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Emliler yaşıyordu. Emliler Anaklılar gibi Rafalardan** (devlerden) **sayılırdı."**[537]

Bu kadar dev yetmiyormuş gibi Musa'nın Kenan ülkesini araştırmaları için gönderdiği 12 kişilik bir keşif kolu da geri döndüğünde " **Orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu. Nefilleri, nefillerin soyundan gelen Anaklıları gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik onlara da öyle göründük** "derler.[538] Üstelik kanıt olarak da iki kişinin ancak taşıyabildiği bir salkım üzüm getirmişlerdir.

Bütün bu anlatılanlardan çıkan sonuç, ortalığın devlerle kaynamakta olduğudur. Üstelik kutsal kitabın sözünü ettiği Başan Kralı Og; eğer çok büyük olduğu için Nuh'un gemiye alamayıp da boy-

---

[536] Bu sayının altı milyon kadar olduğu söylenir yani savaş sırasında ölenlerin onda biri kadardır ama o sırada Almanya'da altı milyondan fazla Yahudi olduğuna inanmak zordur. Bunu bildikleri için de bu Yahudilerin Polonya'dan, Litvanya'dan oradan buradan toplanarak trenlerle kamplara getirildiklerini uydururlar. Savaş sırasında olacak işler değildir. Bir dengine gelirse daha fazlasını da anlatırız.

[537] Yasanın tekrarı, 2: 10

[538] Çölde sayım, 33: 34

nuzlarından gemiye bağladığı öküzün sırtına binerek tufandan kurtulan Başan Kralı Og ise, durum iyice karışık demektir. Çünkü bu Başan kralı Og, ilginç birisidir. Nuh'un boynuzlarından gemiye bağladığı dev öküzün sırtına binerek Tufandan kurtulmakla kalmamış; bundan binlerce yıl sonra da Musa'nın karşısına çıkarak onunla savaşmıştır. Her ne kadar Musa, bu Başan Kralı Og'un oğullarıyla birlikte yok edildiğini söylerse de bu doğru olamaz. Çünkü bir süre sonra da Davut'un karşısına çıkarak onunla dövüşecektir. Ölü Deniz yazmalarına göre **"Sedir ağacı gibi bir mızrağı ve kale gibi bir kalkanı"** vardır.[539] Üstelik Talmud'un bildirdiğine göre gerçek bir devdir ve bir ayağı kırk mil uzunluğundadır. 40 mil yaklaşık 64.000 metre demektir. Bu da gerçek bir dev olduğunun kanıtıdır. Tufandan beri yaşıyor olduğuna göre üstelikte ölümsüz olmalıdır.

Ama anlaşılan bunların hiç biri doğru değildir. Çünkü bir dev olduğu söylenen Başan Kralı Og' la ordusu; onlarla savaşmak için Edrei' de İsra-eloğullarının karşısına çıkmak cüretini gösterince, kahraman İsrail kabilesi kimseyi sağ bırakmadan Başan Kralı Og' la oğullarını ve ordusunu yok ederek ülkesini de ele geçireceklerdir. Musa da bu soy kırımını kutsal kitapta bir sonraki bölümde biraz daha ayrıntılı olarak anlatacaktır. **"Başan Kralı Og' la ordusu bizimle savaşmak için Edrei 'de karşımıza çıktı. Tanrımız Rab, Başan kralı Og' u ve halkını da elimize teslim etti. Hiç birini sağ bırakmadan hepsini yok ettik. Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmediğimiz bir tek kent bile kalmadı. Hepsi altmış kentti. Başan'da Og' un ülkesi olan bütün Argov bölgesi. Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köyde vardı. Heşbon kralı Sihon' a yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Her kenti, kadın, erkek ve çocuklarla birlikte tümüyle yok ettik."**[540]

Görüldüğü gibi ayrıntılar ile anlatılan bu savaşın hiçbir yerinde Başan kralı Og'da dâhil olmak üzere devlere rastlanmamıştır. Dev oldukları söylenen Anakoğulları için de aynı şey geçerlidir. "Yeşu bundan sonra Anaklıların üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden

[539] G. Vermes, Ölü Deniz Parşömenleri, sh.551
[540] Yasanın tekrarı.3: 1-6

Hevron, Devir ve Anav' dan, Yahuda ve İsrail' in dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti. Zaten bundan biraz daha önce de Anakoğulları kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Zamzummimleri de **"Rab Ammonluların önünde"** yok etmiştir. [541]

Kutsal kitap bütün bu savaşları ve kadın, erkek, çocuk denmeden yapılan bütün katliamları ve uygulanan vahşeti yani **"soy kırımlarını"** birer birer anlatır. Ama görüldüğü gibi ortalarda ne nefilimler, ne devler, ne de devlere benzeyen kimsecikler yoktur. Zaten olması da mümkün değildir. Kenan ülkesini keşfe giden ve geri döndükleri zaman ancak iki kişinin taşıyabildiği bir salkım üzüm getirenler konusunda kutsal kitap Tevrat şunları yazar. "Eşkol Vadisi'ne varınca, üzerinde bir salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. **Adamlardan ikisi dalı bir sırıkta taşıdılar.**" [542]

İki kişinin ancak taşıyabildiği bu üzüm salkımı bütün bu devler hikâyesinin uydurulmuş olduğunu ortaya koyar. Bu hikâyenin amacı, Yahudi peygamberlerinin daha önce Yahudilikte bulunmayan cin üretme çabalarıdır. Hikâyenin kendisi de devlerle dolu Kenan ülkesinin ele geçirilmesinin ne kadar zor olduğu amma; bütün bu zorlukların üstesinden gelen İsra-el kavminin bunu başarabildiği şeklinde özetlenebilir.

Üstelik açıkça görüldüğü gibi; Kutsal kitap yazıcıları olan Yahudi peygamberleri kendi uydurdukları devleri yine kendileri sessizce ortadan kaldırmışlardır. Davut'un kahramanlığı hikâyesinde bir "Dev"e ihtiyaçları oluncaya kadar da ortada dev görülmeyecektir. Ama yine suçüstü yakalanmaktan kurtulamamışlardır. Yüksek surlarla çevrili altmış kent ve surlarla çevrilmemiş birçok köy sığdırdıkları Argov bölgesi; bırakın altmış kenti ve daha birçok köyü, altı köyün bile sığamayacağı küçük bir bölgedir. Üstelik yalnız kılıç ve sapanla, bırakın ele geçirmeyi falan bir yana, o yüksek surlu kentlerin yanından bile geçemezler.

---

[541] Yasanın tekrarı. 2: 21 Başlarken de söylemiş olduğumuz gibi, Tevrat'ta yazılanlardan bir bölümünün Ammonlulardan yürütülmüş olduğu ve sözü edilen tanrının aslında Ammonluların tanrısı olduğu bundan daha açık söylenemez.

[542] Çıkış, 13: 23

TUFAN

Aşırı kalabalık tavuk kümesi
normalden az yumurta üretir.
Çin atasözü

Kutsal kitap da tufanın nedenleri konusunda ayrıntılı bir bilgi bulamayız. **"Rab baktı insanın yaptığı kötülük çok. İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşlar yeryüzünden silip atacağım dedi. Çünkü onları yarattığıma pişman oldum. "**[543]

Önce bir saptama yapalım ve ondan sonra devam edelim. Yukarıda pişman olan Rab Tanrı, İngilizce Tevrat'ta sadece Lord'dur. Türkçe karşılığı da Bey'dir. Açıkça görüldüğü gibi, Lord Yehova'da dünya üzerindeki devlerden ya da dev benzeri başka garip yaratıklardan söz etmemektedir. Lord, sadece pişman olmuştur ve hepsi bu kadardır.

Bu pişman oluşun nedenleri de açık değildir. "Rab baktı insanın yaptığı kötülük çok" ifadesi tufan gibi büyük bir felaket için yeterli bir sebep olarak görülmemektedir.

Buradaki asıl rezalet Tanrının "pişman olması" dır. Dünyayı, insanları ve diğer canlıları yaratan tanrının, deneme-yanılma metodu ile çalıştığını iddia eden koskocaman bir saçmalıktır bu. Bu saçmalığın içinde "Dünyanın, acemi bir öğrencinin biyoloji dersi için kullandığı bir deney materyali" olduğu vurgusu da vardır. Ki bu açıkça **"Kutsal kitabın içinde Tanrının inkâr edilmesi"** demektir. Çünkü aynı kutsal kitapta **"Ben RAB'bim, değişmem"** ifadesi de vardır. Aynı kutsal kitap "İsrail'in Yüceliği olan Tanrı yalan söylemez, **düşüncesini de değiştirmez.** Çünkü O **insan değil ki, düşüncesini değiştirsin"** diye de yazar.

Bu koskocaman saçmalığın nedeni Nuh tufanının orijinali olan Sümerlerin Gılgamış destanında; Babillilerin tez öfkelenen tanrısı

[543] Yaratılış. 6: 7 **"And the LORD said,** I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them."

Apsu'nun, " **Bu geniş topraklar üzerinde yaşayan insanlar sayılamayacak derecede arttılar ve çok gürültü yapıyorlar... İnsanların gürültüsü beni uykumda rahatsız ediyor**" sözleridir.[544]

Algılama ve anlama yeteneği kıt bir Yahudi peygamberi bunu "pişmanlık" olarak anlamış, anlamakla da kalmayıp "Tanrının pişmanlığı" olarak kutsal kitabın içine de sokmuştur. Bu kadar da değildir çünkü aynı becerikli Yahudi peygamberleri; tufandan sonra tanrı'yı bu kere de tufanı yarattığına pişman edeceklerdir." **Rab içinden şöyle dedi: İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.**"[545]

"Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak."[546]

Kalabalık, gürültü ve pişmanlık, dünya üzerindeki bütün hayatı ortadan kaldıracak bir felaket için akla gelebilecek nedenler içinde en zayıf olanlarıdır. Çünkü Tevrat'ın anlatısı içinde tufanın kahramanı olan Nuh, ilk insan olan Âdem'in henüz onuncu kuşak torunudur. Üstelik 930 yıl yaşadığı doğruysa; Âdem de hala hayatta olmalıdır.

Âdem'den Nuh'a kadar olan bu atalarda tufandan binlerce yıl önce yaşadıkları söylenen Sümer kral listelerinden alınmış gibi görünmektedir. Prof. Çığ bu konuda " **Bunlar Sümerlilerin yazdığı kral listesine göre, tufandan önce binlerce yıl yaşayan sekiz kralı yansıtıyor. Burada dokuz şahsın adı var. Fakat Hanok kaybolmuş, geride Sümerde ki gibi sekiz ad kalıyor**" diye yazar.[547]

Soru şudur: Bu on nesil içinde insan soyu ne kadar çoğalabilir ki Tanrıyı ya da tanrıları rahatsız edecek ölçüde gürültü yapabilsinler; ya da onları pişman edecek kadar aykırı davranışlarda bulunabilsinler? Üstelik gürültüden neyin kastedildiği de açık değildir. Sözgelimi insanlar tanrıya yakın bir yerde davul mu çalıyorlardı ya da başka türlü bir gürültü yapma yöntemi mi icat etmişlerdi?

---

[544] Donna Rosenberg, Dünya mitolojisi, sh.313
[545] Yaratılış, 7: 21
[546] Yaratılış 9: 11
[547] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.71

Kadim düzenbaz Zecharia Sitchin gibi seks takıntılı bazı yazarlar hiç utanmadan, tanrının insanların sevişirken çıkardıkları seslerden rahatsız olduğunu da belirtirler ama; bu ve benzeri iddialar ciddiye alınabilir olmaktan uzaktır. Sonuç olarak her iki kaynakta da belirtilen nedenler; yeryüzündeki bütün canlıları yok edecek bir tufan için ciddi sebepler değildir.

Şimdi diyelim ki insanların kötülüğü gerçekten çok. Bu kötülüğün içinde örneğin gökte uçan bir kuşun sorumluluğu nedir? Ya da yeni doğmuş bir bebeğin, insanların kötülüğü içindeki payı ne kadardır? Aynı nedenle "Yaratıcı, krallığının durumundan hoşnutsuz keyfi bir despot gibi davranır. Demek ki kitaplar kitabının birincisi Tanrı'yı öfkeli bir despot gibi göstermektedir hatta öfkeli ve adaletsiz, bağışlama kavramına yabancı ve hayal kırıklığına uğradığı için öfkelenerek tüm yaratılışı yok etmeye karar verir" diye yazar G. Messadıe.[548]

Tanrının gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştur ama Nuh onlardan olmasa gerektir. "**Nuh Rab'bin gözünde lütuf buldu. Tanrı Nuh' a insanlığa son vereceğim dedi. Onlarla birlikte yeryüzünü yok edeceğim. Kendine Gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle. İçeriye kamaralar yap. Gemiyi şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak. Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap** "[549]

Burada ilk söylenmesi gereken; Nuh'un yapması gereken bu şeyin bir gemi değil, bir sandık olması gerektiğidir. Çünkü Yahve Nuh'a bir gemi yap dememiş, "**bir sandık yap**" demiştir. Bu kelimenin sözlük anlamının "**sandık**" olduğunu Tevrat'ta kabul eder.[550] Tevrat'ın İngilizce tercümesinde de "Make thee an ark of gopher wood;" olarak yazılmıştır ve "Gofer ağacından **bir sandık yap**" anlamındadır.[551] Bunun anlamı eski Tevratlarda "sandık" olan bu

[548] G. Messadıe, Şeytan'ın Genel Tarihi, sh.389
[549] Yaratılış. 6: 14-16
[550] Yaratılış 6: 1- 4 için dipnot açıklaması.
[551] İngilizce de gemi sözcüğünün karşılığı ship, boat, craft, vessel, bark ve keel'dir.

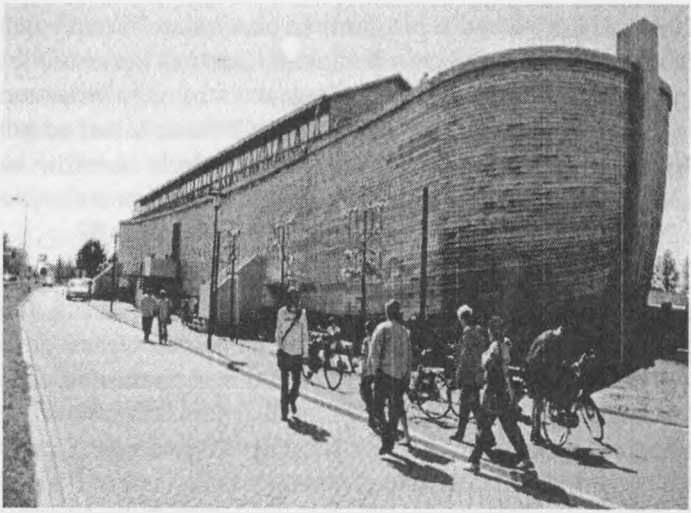
sözcüğün zındık bir Yahudi peygamberi tarafından "Gemi" olarak değiştirilmiş olduğudur. Biz de Eski Ahit'i izlemek zorunluluğunda olduğumuz için "gemi" diyeceğiz ama siz bu gemileri, sandık olarak okuyabilirsiniz. Dahası da var; Edip Yüksel, Mesaj adını taşıyan Kuran çevirisinde Nuh'un Gemisinin, iplerle birbirine bağlanmış kütüklerden oluşan bir sal olduğunu; salla taşınan hayvanlarında Nuh'un çiftliğine ait hayvanlar olduğunu yazar.[552]

Eski Ahit dışı Yahudi kaynakları bu konuda daha ayrıntılı bilgilerde verirler. Bu bilgilere göre Geminin sağ kanadının 150 kamara uzunluğunda, önde 33 kamara, arkada 33 kamara eninde olması gerekiyordu. Ortada yiyecek stokları için 10 oda, ayrıca geminin solunda 5 depo bulunuyordu. Bunların içinde suyu ileten borular vardı ve bunlar açılıp kapanıyordu. Gemi üç kat yüksekliğindeydi. En alttaki kat nasılsa ikinci ve üçüncü katlarda öyle görünmek zorundaydı. En alt katta sığırlar ve vahşi hayvanlar barınacak, orta katta kuşlar yuva kuracaktı. En üst kat ise haşarata ve insanlara ayrılmıştı. Her yer ziftlendikten ve kapılar kapandıktan sonra içerisi karanlık olmasın diye geminin içinde kocaman bir inci asılıydı.[553]

Bir arşın 52,5 cm.dir ama kutsal kitap bize bir arşının 45 cm. olduğunu söyler. Bu hesaba göre Nuh'un gemisinin uzunluğu 135 metre, genişliği 23 metre ve yüksekliği 14 metredir. Geminin sağ kanadının 150 kamara uzunluğunda olduğunu ve bunun yaklaşık 300 metre ettiğini, bu ölçülerle Titanik'ten daha büyük olması gerektiğini göz ardı etsek bile, Eski Ahit'in bize bildirdiği ölçüler, günümüzde orta boy bir transatlantiğin ölçüleridir. Yine kutsal kitabın verdiği bu ölçüler üzerinden yapacağımız basit bir hesap; Nuh un gemisi için 42 milyon cm.3 lük bir hacim verir ki bu da 45 bin ile 66 bin ton arasında bir gemi demektir. Üstelik bu gemiyi yapmak için verilen süre de sadece yedi gündür ve bu süre içinde Nuh'un bırakın bu gemiyi, bu geminin maketini yapabilmesi bile söz konusu değildir. Kutsal kitabın verdiği ölçüler aynen alınarak yapılan bir gemi modelinin resmini de verelim ki Yahudi peygamberlerinin Nuh'a ne yaptırdıkları daha iyi anlaşılsın.(Resim 8)

---

[552] Edip Yüksel, Mesaj, sh. 95 ve 499
[553] Daniken, a.g.e. sh.46

Resim: 8

Bütün bunlara ek olarak, geminin içinde asılı olan ve etrafını gündüz gibi aydınlatan inci'yi de görmezden gelsek bile, geminin içindeki suyu ileten borular ve açılıp kapanan musluklar fikri anlayışımızın sınırlarını zorlamaktadır. Bu durumda açılır kapanır musluklarla su ileten borular fikri; ancak hayal gücü yüksek, uydurma yeteneği sınırsız Yahudi peygamberlerinden birine ait olabilir. Bu da bize Tufanın Yahudi versiyonunun nispeten yakın zamanlarda musluk ve su borusunun ne olduğunu bilen biri tarafından yazıldığını garanti eder.

"Rab Nuh'a, bütün ailenle birlikte gemiye bin dedi. Çünkü bu kuşak içinde yalnızca seni doğru buldum. Yeryüzündeki soyları tükenmesin diye yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al. Çünkü yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Nuh, Rab'bin bütün buyruklarını yerine getirdi."[554]

Nuh Rab'bin bütün buyruklarını yerine getirirken; Yahudi pey-

[554] Yaratılış, 1: 1-5

gamberleri bir kere daha suçüstü yakalanmışlardır. Çünkü temiz-kirli hayvan ayırımı Yahudi dinine bundan binlerce yıl sonra Musa zamanında girmiş olması gereken bir kavramdır. Nuh, Yahudi değildir. Yahudi olsa bile, Yahudiliğe de binlerce yıl sonra Musa zamanında girecek olan temiz-kirli hayvan ayırımını bilmesi söz konusu değildir. Burada "Temiz" kurbana elverişli olan hayvan anlamına gelmektedir. Örneğin koyun temiz bir hayvandır ve yenilebilir ama buna karşın aslan temiz bir hayvan değildir ve bu nedenle yenilemez. Yenilemeyeceğine göre kurban edilmesi de söz konusu değildir.

Eski Ahit'in anlatısı içinde bu kurallar Musa ile birlikte oluşmuştur.[555] Dolayısıyla da Musa'dan önce temiz-kirli hayvan ayırımı yoktur ve bunu da Yahudi peygamberlerinin suç dosyasına eklemek gerekir. Çünkü tufanın oluştuğu tarih olarak İ.Ö. 2348 yılını belirleyenlerde bu Yahudi peygamberleridir. Şu şunun babası oldu, bu da bunun oğluydu gibi garip bir hesapla; Atalarının yaşlarını toplayarak önce yaratılıştan Nuh'a kadar geçen zamanı 1056 yıl olarak tespit etmişler ve Tufanın Nuh 600 yaşındayken gerçekleştiği hesabına göre de yaratılıştan tufana kadar geçen zamanı da 1656 yıl olarak belirtmeyi başarabilmişlerdir.

Eski Ahit dışı Yahudi kaynaklarında Nuh hakkında ilginç bilgiler vardır. Buna göre tufanı sağ olarak atlatan Nuh, herhangi biri değildir. Anlatılanlara göre Nuh'un babası olan Lamek; dokuz aydan daha fazla süren bir geziden döndüğünde, çadırında ailesine pek benzemeyen bir çocukla karşılaşır.

Üstelik fark, fark edilmeyecek gibi de değildir çünkü çocuk farklı bir fiziğe sahiptir ve eti kar gibi beyaz, gül gibi kırmızıdır. Saçları da yün gibi beyaz ve uzundur. Yani günümüzdeki deyimle bir albino'dur.[556] Lamek öfkeyle karısına bu çocuğu nereden edindiğini sorar ama; kadın ne bir yabancıyla, ne bir askerle ve ne de Gökyüzünün oğullarından biriyle cinsel ilişkisi olmadığına dair yeminler

---

[555] Bunun böyle olmadığını biliyoruz ama konuyu genel kabullere göre anlatmak zorundayız.

[556] Albinolar vücudun melamin üretememesi nedeniyle ortaya çıkan kalıtsal bir hastalığın etkisinde kalan insanlardır. Derileri ve saçları süt beyaz, gözlerinin irisi pembedir.

eder. Nuh'un anası Bartenoş'un ilişkisi olmadığına dair yeminler ettiği bu şüpheliler grubu, bir başka kaynakta bakıcılar, kutsal olanlar ve devler olarak geçer.

Bunun üzerine kafası karışan Lamek akıl istemek için babası Metuşalem'e gider. Metuşalem'de konu üzerinde bir karara varamayınca, o da kendi babasına gider. Metuşalem'in babası ise ünlü Hanok'tur. Hanok'u safir taşı konusundan da hatırlayacaksınız. Hani şu on parmağında on marifet olan ve sonunda Sümerlilerin yazdığı kral listesine göre; tufandan önce binlerce yıl yaşayan sekiz kral sayısını tutturmak için göğe çekildiği söylenen Hanok.

Ama Ölü deniz yazmaları aynı fikirde değildir. Çünkü Metuşalem; "Parwain" diye bir yerde bulduğu babası Hanok'tan, gerçekleri öğrenmek üzere **"Cennet"e gitmesini"** istemektedir.[557] Bundan anlaşılan Âdem'den on kuşak sonra Cennet'in yani Aden bahçesinin hala var olduğu ve bu bahçeye hala girilip çıkılabildiği olsa da; Hanok'un konuyu soruşturmak için Cennet'e gidip gitmediğini bilmiyoruz. Ama cennet yakınlarında olması gereken bu Parwain'in, Yeruşalim'deki tapınak için altın getirilen bir yer olduğunu biliyoruz. Süleyman **"Tapınağı değerli taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayim'den getirilmişti."**[558] Hıristiyan araştırmacılar bu Parvayim'in **"yabancı kökenli"** oryantal bir isim olduğunu, bilinen bir yer olmadığını, Jonathan Targum'unda geçen Cepharvayim'in kısaltılmış formu olan Sephar olduğunu söylerler.[559] Bunlardan Sefervayim; kutsal kitabın "Asur Kralı İsrailllilerin yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve Sefarvayim'den insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi" ayetinde adı geçen Sefervayim'dir.[560] Burada adı geçen Hama Suriye'nin güneyinde bir kenttir ve bu ifade bize Sefervayim'in Hama'ya yakın olması gerektiğini söyler. Sefar ise "Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşarlardı" ayeti gereğince yine aynı yere işaret eder. Kutsal kitap'ta "Sefarat'taki Yeruşalimli sürgünler de Negev'deki kentleri mülk edinecekler" diye yazarak bunu doğrular.[561] Böylece

---

[557] G. Vermes, a.g.e. sh.469
[558] 2. Tarihler 3: 6
[559] www.NETbible.org.
[560] 2. Krallar 17: 24
[561] Ovadya 1: 20

biz de sonradan durduk yere ve hiç nedensiz cennet olarak ilan edilen Aden Bahçesinin yerine bir kere daha yaklaşmış oluruz.

İşte bu cennet'e epeyce yakın olan Parvayim'de bulunan Hanok, oğlu Metuşalem'e, Lamek'in çocuğu oğlu olarak tanımasını ve karısına da kızmaması gerektiğini söyler. Çünkü Lamek'in karısının rahmine tohum aşılayan Gökyüzünün bekçileridir. Ayrıca Lamek çocuğa Noah (Nuh) adını vermeliydi. Doğal olarak Lamek'te öyle yaptı.[562] Eski Ahit'te Nuh için **"zürriyetinde saftı, temizdi."** diyerek bu hikâyeyi doğrular.[563]

Her zaman olduğu gibi durum yine karışıktır. Lamek'in karısı Bartenoş, gökyüzünün oğullarından biriyle ilişkisi olmadığına dair yeminler ederken, Lamek'in dedesi ünlü Hanok bunun tersini söylemekte ve Bartenoş'un rahmine tohum aşılayanın Gökyüzünün bekçileri olduğunu belirtmektedir. Bunun ikisi birden doğru olamayacağına göre, ikisinden biri yalan söylemektedir. Bir diğer olasılıkta böyle bir şeyin hiç olmadığı ve asıl yalan söyleyenin bu hikâyeyi uyduran zındık Yahudi peygamberi olduğudur.

Nuh, oğulları Ham, Sam, Yafet, karısı ve gelinleriyle birlikte gemiye biner. Ölü deniz yazmalarında anlatıldığına göre; Nuh, Amzara adında bir kadınla evlenmiş ve ondan üç çocuk sahibi olmuştur. Hikâye Nuh'un ağzından şöyle anlatılır. "Ben, Nuh, erkek oldum. Gerçeğe bağlı yaşadım ... onun kızını Amzara'yı karım saydım. Karım gebe kaldı ve bana üç çocuk doğurdu. En yüce olanın buyruğu uyarınca, oğullarımı kardeşlerimin kızlarıyla evlendirdim; kızlarımı kardeşlerimin oğullarına verdim. Hesabıma göre on jübile yaşadım."[564]

Halim Işık, 'Jübilenin' her 50 yılda bir gelen neşe ve sevinç yılı karşılığı olduğunu, bereket ve dönüm zamanı anlamında kullanıldığını yazar.[565] Terim Tevrat'ta da geçer ama sadece ve sadece Levililer kitabında kullanılır. Katolik terminolojide ise bambaşka bir anlamda Romalı hacılar için çağlara göre değişen kutsal yılı ifade eder. Sonuç; Nuh istediği kadar 500 yıl yaşadım diye bağıra-

---

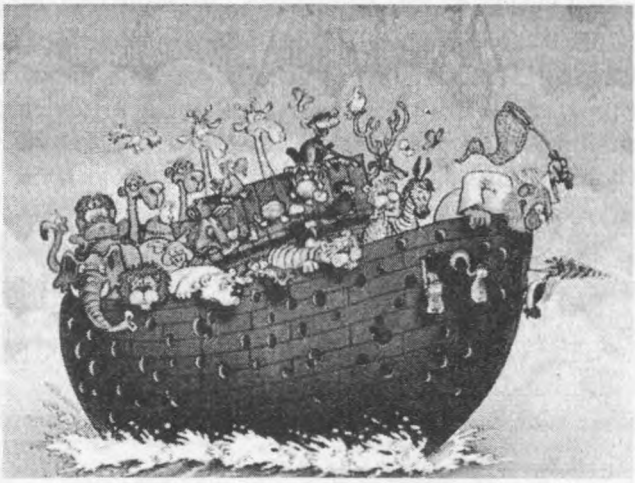
[562] Daniken, a.g.e. Sh.132
[563] Yaratılış 6: 9
[564] G. Vermes, a.g.e. sh. 471
[565] Halim Işık, Papalık Tarihi, sh.81

bilir, bunun bir önemi yoktur çünkü uydurukçu bir Yahudi peygamberi onun 950 yıl yaşadığını düşünmektedir.

Nuh ve ailesi ile birlikte her türlü hayvanda gemiye biner. Gerçi gemiye binen bu hayvanlardan bazılarının mesela; Afrika ya da Uzak Asya gibi yerlerden gelenlerinin aylarca süren bir yolculuk yapmaları gerekir ama kutsal kitap bizi bu konuda bilgilendirmez. Bütün hayvanlar bindikten sonra **" Rab, Nuh' un ardından kapıyı kapatır."**[566]

Nuh, gemiye bindikten sonra geminin kapısının neden Rab tarafından kapatıldığı ve bundan daha da önemli olarak dışarıdan kapatılan bu kapının; içeriden nasıl açılabileceği henüz bilinmezliğini korumakla birlikte; bu konunun Yahudi peygamberlerince önemli olmadığı açıktır. Çünkü bundan sonra tufan kopar. Sular öyle yükselir ki yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kalır. Hangi yalancı Yahudi peygamberi nasıl ölçtü bilinmez ama **"yükselen sular dağları on beş arşın aşar."**[567] Yeryüzündeki yaşayan bütün canlılar yok olur. Yalnız Nuh' la gemidekiler kalır. Sular 150 gün boyunca yeryüzünü kaplar. [568] Yani manzara-i umumiye şöyle bir şey olmalıdır. (Resim 9)

Resim: 9

[566] Yaratılış, 7: 14
[567] Yaratılış. 7: 20
[568] Yaratılış. 7: 24

Sonra Tanrı Nuh'u anımsar. Bu ifade Eski Ahit'te aynen böyle " **anımsadı"** şeklinde yer almaktadır.[569] Bu ifade her ne kadar tanrının Nuh' u ve gemisini bir süre unuttuğuna işaret ederse de bunun artık önemi yoktur. Çünkü sonunda yağmur diner ve 150 gün sonra sular azalır. Sonunda Nuh'un gemisi Ağrı (Ararat) Dağının zirvesine oturur. Onuncu ayın birinde dağların doruğu görünür. Hiç acelesi olmayan Nuh, 40 gün sonra pencereyi açar ve bir kuzgun gönderir ama bir süre suların üstünde uçup duran kuzgun gemiye dönmez. Bunun üzerine Nuh bir güvercin gönderir ama konacak yer bulamayan güvercin yeniden gemiye döner. Nuh yedi gün bekler ve güvercini yeniden gönderir. Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağı ile dönünce Nuh suların çekilmiş olduğunu anlar.

Bu anlatının içindeki sorunlardan biri; tufandan hemen sonra güvercinin getirdiği yeni kopmuş zeytin yaprağıdır. Akıllara zarar bir söylem olduğuna kuşku yoktur. Üstelik Ölü deniz yazmalarına göre Nuh; **" Ben, Nuh, dışarı çıkıp, yeryüzünde enine ve boyuna dolaştım... meyvelerine ve yapraklarına... toprak; otlarla, şifalı bitkilerle ve ürünlerle kaplıydı"** da demektedir. İkincisi Ağrı Dağı civarında zeytin ağacı yoktur. Üçüncüsü de o tarihte yani tufanın olduğu söylenilen tarihlerde, Ararat adında bir dağın olmamasıdır.

Ne söylemeye çalıştığımızı biraz açalım: Ararat, Urartu'dan bozulmuş bir isimdir; Urartular; İ.Ö. 900-600 yılları arasında bu dağın etrafında bir devlet kuran ve başkentleri de bugünkü Van kenti olduğu bilinen bir topluluktur. [570] Devletleri de "yukarı ülke,

---

[569] Yaratılış 8: 1

[570] Urartular Hurrilerin yakın akrabasıdır. Prof. Ekrem Akurgal, Anadolu Kültür Tarihi isimli eserinde Hurriler ile Urartuların "bir çeşit hala veya teyze çocukları olduğunu" yazar. Urartular M. Ö. 1. Binin başlarında Van Gölü ve çevresinde önemli bir devlet kurmuşlardır Dilleri üzerinde yapılan çalışmalar Hurri dilinin bir lehçesini konuştuklarını ortaya çıkarmıştır. Bilinen en eski kralları Kral Sardur'dur ve aşağı yukarı M.Ö. 9. Yüzyılın ilk yarısında yaşamış olan Asur Kralı Asurnasipal'in çağdaşıdır. Kral Sardur; "kendisini "bütün ülkelerin kralı" olarak gördüğüne göre, Asurlulara denk bir gücü olmalıdır. En güçlü oldukları dönem ise Kral II. Sardur (M.Ö. 760-730) zamanıdır. Urartular, Medlerin de aynı bölgelerde bir devlet kurmaları üzerine M.Ö. 585 yılları civarında ortadan kaybolmuştur. Çivi yazısını biliyor ve kullanıyorlardı. Bu çivi yazısının yanında Hitit hiyerogliflerine çok benze-

yüksek memleket" anlamına gelen "Ur-artu" ismiyle anılır; M.Ö. 7. Yüzyıldan sonra tarih sahnesinden çekilip gitmişlerdir.[571]

Urartu isminin "r r t" ünsüzleriyle yazılan adı; İncil'deki masoretik ünlüleştirmeden yani alfabenin ilk sesli harfi olan "a'nın" sessiz harflerin arasına eklenmesi sonucu "Ararat" adını almıştır. Yani Türkçe olarak, Ararat bütünüyle uydurulmuş bir isimdir. Dahası bir Dağ adı değil, bir bölgenin adıdır. Bundan daha da önemli olan ise; bu "r r t" ünsüzlerinin arasına istediğiniz sesli harfleri koyarak istediğiniz gibi okuyabilirsiniz. Bu da bize bu Nuh Tufanı hikâyesinin Milattan sonraki yıllarda yazılmış olduğunu garanti eder. Bu tarihte en erken olarak Milattan sonra 10. Yüzyıldır.

Neden derseniz; dangalağın önde gidenleri olan Yahudi peygamberleri, kullandıkları "söylenilen" bu garip alfabenin içine, **sesli harf yerine kullanılabilecek "noktacıklar" serpiştirmeyi de ancak İ.S. 10. yüzyıldan sonra akıl edebileceklerdir.** Bakmayın siz bilge bilge bilgelerin bitmez tükenmez hamam dedikodularına. İsrailli prof. İ. Shakak yetkinlikle belirtir ki; "Latin Hıristiyanlığın hâkim olduğu ülkelerde yani İtalya, ispanya, Fransa gibi ülkelerde **"10. Yüzyıla kadar herhangi bir Yahudi yazmasına kesinlikle rastlayamıyoruz."**[572]

Siz şimdi buna tekrar diyebilirsiniz ama bizim bir kere daha belirtmemiz gerekiyor: ***"Eski Antlaşma'nın en eski el yazması Leningrad'da bulunmakta olan, Kodeks Babilicus Petropalitanus'dur (M.S. 1008).*** *Haham Aaron ben Musa ben Asher'in* ***M.S. 1000 yılından önce yazılmış olan metinlerinin düzeltilerek yazılmış halidir. Aleppo Kodeks (M.S. 900+), çok ayrı değeri olan bir el yaz-***

---

yen ama ondan ayrı olan bir de "resimli yazı"ları vardır. En önemli kitabeleri taş levhalar üzerine bina bloklarında veya kayalar üzerindedir. Bu yazılarda savaşlardan, inşa edilen saraylardan, tapınaklardan, su kanallarından ve dini konulardan bahsedilmektedir. M.Ö. 1200-1050 yılları arasında gerçekleşen Dor ya Mısırlıların verdiği isimle Deniz halklarının Filistin'e yerleşmeleriyle sonuçlanan göçler sırasında yerlerinden oynadıkları ve daha doğuya kayarak yeni bir devlet kuran Hurriler ya da Hurrilerin bir kolu oldukları da düşünülebilir. Dilleri ve tarihlerde bu düşünceyi destekler.

[571] Mezopotamya'da Sümerlerin Ur kenti de Sümerlilerin dilinde "yukarı, yüksek" anlamındadır.

[572] Israel Shahak, a.g.e. sh, 98

masıdır.[573] ***Bir süre için kaybedildiği düşünülmüş, ancak 1958 senesinde tekrar keşfedilmiştir. Ne yazık ki kayıplara karıştığı dönemde hasara uğramaktan kurtulamamıştır.*** *1947 yılında İsrail ayaklanmaları esnasında kısmen hasar görmüştür. Aleppo Kodeks, elimizdeki Eski Antlaşma'nın tümünü kapsayan en eski masoretik el yazmasıydı. British Museum Kodeks (M.S. 950), Yaratılış'ın bazı parçalarından Yasa'nın Tekrarı'na kadar tüm bölümleri kapsar."*[574] *"Reuchlin Kodeks of Prophets* **(M.S. 1105) Bu metinler, Masoret'e ben Naphtali tarafından hazırlanmıştır."**[575] Ama asıl önemli bilgiyi de Yahudi kaynaklarında buluruz çünkü **"Tevrat'ın İbranice standart yazılımı en son olarak Aaoran ben Aşer tarafından M.S. X. yüzyılda gerçekleştirilmiştir"** diye yazarlar.[576]

Buraya eklememiz gereken bilgi; masoretik ünlüleştirmenin kendisinin başlı başına bir saçmalık olduğudur. Çünkü kaynağı belirsiz el yazmaları "**Mazoretic Text**" olarak bilinirler.[577] Bu kaynağı belirsiz el yazmalarının sesli harfleri olmadığı için "masoretik ünlüleştirme" diye bir kural icat edilmiş ve ilk sesli harf olarak Yahve'nin bilinen adı olduğu söylenen Adonay'in A'sı alınmıştır.

---

[573] Halep Kodeksi

[574] www.hristiyan.net

[575] www.hristiyan.net. Yukarıda alıntıladığımız ve italik harflerle belirttiğimiz cümle ve paragraflar resmi olduğunu düşündüğümüz ve Hıristiyanlık propagandası yapan bu site'nin "**Eski Antlaşma Tarihsel olarak Güvenilir mi?** Başlıklı uzun makalesinden alınmıştır. Sitenin tam adı ya da Ana Başlık " **İsa Mesih'in Öğretilerini, İncil'i Savunuyoruz**" şeklindedir. Şu yazılanları dikkatle okumak gerekir: **Bu el yazmaları, kopyalama sürecine ne kadar güvenebileceğimiz konusunda bazı soru işaretleri oluşturmaktadır. Metinsel tenkitçilerin, Eski Antlaşma el yazması kopyalarında bulabileceği değişik tipte hatalar mevcuttur. Bu hataların doğası, bütün mesajı bozacak kadar ciddimidir yoksa mesajın verdiği manayı anlamamızı tamamen imkânsız hale getirmiş midir? Eğer, cevap evet ise, Tanrı'nın planı bozulmuş mudur? Tanrı, esinlemesini, gelecek jenerasyonların doğru anlayabileceği bir şekilde iletememekte midir? Eğer Tanrı, Kutsal Yazıların standart ve yetki içeren kopyalarını yazan kişileri denetleyici bir eylemde bulunmadıysa, o zaman bu kişiler, bu mesajı değiştirip onu bozmuş olmalılar. Eğer mesaj hatalı ise, esinlenmiş bir metni insanlığa sunmaktaki bütün amaç yok olmuş durumda olmalıdır; çünkü bu yapıdaki bir mesaj, içerisinde hem gerçekleri hem de yalanları barındıracaktır, insanlar üzerine hüküm getirmek yerine, hükmü insanların eline bırakacaktır."**

[576] Doç.Dr. Baki Adam, *Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat*, Pınar Yay., s.9-149, İstanbul-2001.

[577] http://www.hristiyan.net/

'RRT' böyle okununca da ortaya Ararat ismi çıkmıştır. Bu saçma sapan kuralı yok sayarsanız rrt'yi Urartu olarak da okuyabilirsiniz başka bir şey olarak ta. Sonuç; bu masoretik ünlüleştirme de bilgece bir dedikodudan başka bir şey değildir. Birtakım aylak adamlar yapacak başkaca bir işleri olmadığından böyle önü arkası olmayan gevezelikler üretmekte, sonra da bu gevezeliklerine kural adını takmaktadırlar.

Dahası da var; masoretik ünlüleştirme adı altında "a" harfini aldıkları Adonay'da çoğul bir isimdir ve Adon'un çoğuludur. Adon'da temelde bir üstünlük unvanıdır ve Sayılar 11:28'de memurların amirlerine;[578] Yaratılış 31:35'te çocukların babalarına[579] bu isim verilir. Adonay yani efendi kelimesinin köküne inildiğinde, Kenan tanrılarından Adonis ile yakından ilişkili olduğu görülmektedir. Baal'in eşi olan Adonis[580] Babil'in kuzeyinde ve Suriye'de kendisine ibadet edilen bir ilâhtır. Erkil şekli Tammuz olan bu tanrı, bütün Samilerin kabul ettiği bir tanrıdır.[581]

"Nuh 601 yaşındayken birinci ayın birinde sular kurudu." 0nikinci ayın 27.ci günü toprak tamamen kurumuştur. Tanrı Nuh 'a, gemiden çıkın der ve Nuh, karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıkar. Bütün hayvanlar, yeryüzünde yaşayan her türlü canlı da gemiyi terk eder.[582] "Nuh İsra-el'in Tanrısına bir sunak yapar ve orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sunar.

Bu sunu Ölü deniz yazmalarında birinci ağızdan şöyle anlatılır. "eti ateşe atıp yaktım. İkincileyin, kanlarını sunağın dibine serptim. Üçüncüleyin, kumruları... sunu olarak sunağın üzerine... yemek sunusu olarak, üzerine yağla ve güzel kokuyla yoğrulmuş un koydum... Bunların üzerine tuz ektim. Sunumun kokusu göklere kadar yayıldı."[583] **"Güzel kokudan hoşnut olan Rab içinden şöyle dedi: İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeye-**

578 "Musanın yardımcısı olan Nun oğlu Yeşu, ‹‹Ey efendim Musa, onlara engel ol!›› dedi."

579 "Rahel babasına, ‹‹Efendim, huzurunda kalkamadığım için kızma, âdet görüyorum da›› dedi."

580 Adonis, Yunan mitolojisine göre Afrodit'in aşık olduğu tanrıdır.

581 M. H. Yıldırım, Tanrı İmgesi, sh,71

582 Yaratılış 8: 15-19

583 G. Vermes, a.g.e. sh.471

ceğim. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim."[584]

Dikkat etmeniz gereken nokta; Tanrının bu sözleri kimseye söylememiş olması, **yalnızca içinden geçirmesidir**. Son derece bilgili olan Yahudi peygamberleri yalnızca her şeyi bilmekle kalmaz, Tanrının aklından geçenleri dahi bilirler. Günümüzdeki temsilcileri olan Velikovsky ve Kadim düzenbaz Zecharia Sitchin'de muhteşem örneklerini bulabileceğimiz gibi, bilgelikleri sonsuz, icat yetenekleri sınırsız, hayal güçleri mükemmel, uydurma yetenekleri ise bunların da üzerindedir.

Gelin görün ki; Ölü Deniz yazmalarına göre de durum hiçte böyle değildir. **"kuru toprak üzerindeki her şey helak oldu ve adamlar ve hayvanlar, kuşlar ve kanatlı yaratıklar öldü. Devler kaçmadı... Tanrı bir işret verdi.. antlaşmayı anımsamak için bulutların arasına bir yay yerleştirdi."**[585]

Yani tufanın gerçek nedeni olduğu söylenilen devlere bir şey olmamıştır; hatta kaçmamışlardır bile. Yerli yerlerinde durmaktadırlar ve üstelik Tanrı onlara bir işret yani bir ziyafet vermiştir. Bunun Türkçesi Tanrının; bir tufan yaratarak yok etmek istediği devlere bir şölen verdiği ve yok etmek isteyenle yok olması istenenlerin beraberce içki içmiş olduklarıdır.[586]

Tufana dönecek olursak; daha sonra tanrı Nuh' la bir antlaşma yapar. Yeryüzüne bir daha tufan göndermeyeceğine söz verir ve bu antlaşmanın belirtisi olarak da yayını bulutların arasına koyar. Ancak yukarıdaki anlatı da bunun doğru olmadığını ve antlaşmanın Nuh'la değil, devlerle yapılmış olduğunu söyler. Ok ve yayla gezen bir tanrının; Yayı olmadan oklarını ne yapacağı konusunu ise ancak Yahudi peygamberleri bilebilirler.[587]

Bütün bu zaman boyunca onca hayvanın ne yiyip ne içtiği bilinmediği gibi, tufan geçirmiş bir dünyada güvercinin taze kopmuş zeytin yaprağını nasıl bulabildiği de bilinmez. Ama bunca bilin-

---

[584] Yaratılış, 7: 21
[585] G. Vermes, a.g.e. sh.437
[586] İşret: içki içme
[587] Serbülent Turunç ile Mustafa Demir'de biliyor olabilir.

mezin içinde bilinen bir şey vardır. O da geminin oturduğu bildirilen Ağrı dağının zirvesinin tam olarak 5165 metre yükseklikte olduğudur.

Bu konuda Yahudi peygamberleri ne derlerse desinler; bilinen gerçek, dünya üzerinde bu kadar su bulunmadığı ve bulunamayacağıdır. Kutuplardaki buz miktarı üzerinden yapılan hesaplar, en şiddetli buzul çağında bile denizlerin su seviyesinin yaklaşık 250 metre civarında azalabileceğini ya da çoğalabileceğini göstermektedir. 5165 metre yüksekliğe ulaşacak ve bütün dünyayı kaplayacak kadar suyu; değil kırk gün, kırk yıl boyunca yağmur yağdırsanız da elde edemezsiniz. Bu miktarın onda biri kadar bir su kütlesi bile, hiç bir şekilde dünyadan elde edilemez. Bazı uçuk kaçık fikirlere yer vermek pahasına, bu su kütlesini "**dışarıdan**" ithal etsek bile, bu kere de tufandan sonra bu suyu koyabilecek bir yer bulamayız. Çünkü daha sonra toprağın görünebilmesi ve dünyanın yaşanabilir bir hale gelebilmesi için; dışarıdan ithal ettiğimiz bu su, bir yerlere çekilmek zorundadır ama çekilebileceği bir yer yoktur. Bu durumda dünya, bütün hayatı boyunca 5000 metre yüksekliğinde suyla kaplı bir gezegen olacaktır.

Kaldı ki Filadelfiya'daki Temple Üniversitesi'nde matematik profesörü olan Allen Paulus'un yaptığı hesaplara göre; "kelime anlamı ile alındığında bu dünyanın üzerinde 10 bin ile 20 bin feet arasında su olması demektir. Bu da yaklaşık yarım milyar mil küp sıvı anlamına gelir. İncil'de anlatıldığı üzere kırk gün kırk gece sürdüğüne göre bu 960 saat demektir. Bu da yağmurun saatte en az 15 feet hız ile yere inmiş olmasıdır. Böylesine bir yağmurun ise içinde binlerce hayvan olan bir gemiyi batırması kaçınılmazdır."[588]

Bu konuda bir bilgi notu: Yahudi dilinde Nuh'un adı Noah'tır. Dinlenme, erteleme, tehir anlamına gelir. Burada önemle belirtmemiz gereken konu; Tevrat'ta anlatılan bütün hikâye boyunca doğru adam, hatta tek doğru adam olarak Nuh'un gösterilmesidir. Daha sonra Patriyark yani ilk ata olarak seçilecek olan Avram'ın ise Tanrı tarafından "doğru adam" olduğu için veya sahip olduğu meziyetlerden dolayı seçildiğine dair herhangi bir imaya bile rastlanmaz.

[588] Edip Yüksel, Hıristiyan Din Adamlarına 19 Soru, sh. 55

SÜMERLİ TUFANI

"Zamanla eskidi gitti o kent,
Tanrıları da birlikte yaşlandılar kocadılar."
Utanapiştim

Nuh'un, türünün ilk örneği olmadığını biliyoruz. En eski tufan hikâyesinin kahramanı Sümerli Ziusudra'dır. G. Messadıe'ye göre bu rahip kral gerçekten yaşamıştır. "Güney Babil'deki Şuruppak kentinin İ.Ö. 2900 yılına doğru kralıdır."[589] Tarihçi Paul Johnson'da aynı fikirdedir ve o da aynı cümleyi kullanır ama Ziusudra'nın Sümer Krallar Listesinin başında yer aldığı bilgisini de verir. [590] Asimov'da aynı fikirdedir. Ziusudra'nın Akatça karşılığı Atrahasis, Gılgamış Destanında Utanapiştim'dir. Gılgamış isminin erken Sümer dilinde Bilgamış olarak yazıldığı da görülmüştür. M.Ö. 2700 yıllarında ilk Uruk Kralı olduğu söylenmektedir. Bu Uruk'un Kargamış'ın eski ismi olduğu da söylenir ki önemli bir bilgidir.[591] Ancak Yahudi peygamberleri bu tufan hikâyesini Sümerlilerin Gılgamış destanının Akatça sürümünden yürüttükleri için bizde bu destana bakacağız.

Gılgamış Destanı ile ilgili olarak bilim adamlarının elinde M.Ö.2100'lü yıllardan M.Ö. 627 yılına kadar olan döneme ait çok sayıda tablet vardır. Bu tabletleri değerlendiren bilim adamları sözlü Sümer geleneğinde var olan ve Gılgamış'ın maceralarını anlatan öykülerin ilk kez yaklaşık M.Ö. 2100'ler de yazıya geçirilmiş olduğunu tahmin etmektedirler. Tufana ait tabletler eski Babil kenti Sippor'da İ.Ö. 1646-1626 yılları arasında krallık yapan Ammizaduga döneminde kazınmıştır.[592] Daha sonra 1995 yılında British Museum'da tufanla ilgili iki levha daha bulundu[593] ve orada da Babil'de, Sippor kentinde, Kral Ammizaduga devrinde yazılmış olduğu doğrulandı.

---

[589] G. Messadıe, a.g.e sh.392
[590] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 18
[591] A. Narçın, A'dan Z'ye Asur sh.182
[592] G. Messadıe, a.g.e. sh. 391
[593] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh.19

M.Ö. 1600–1000 yılları arasında destan, bazıları Sümer versiyonlarını izleyen, bazıları daha geniş versiyonlara doğru kollara ayrılan ama; hepsi de Sümerli kahramanların ve tanrıların adlarını koruyan Akat, Hitit ve Hurri çevirileriyle yazıya geçirilmiştir. Singleiuninni adında ve muhtemelen bu dönemde yaşayan bir rahibin, destanın son Akat (Babil) versiyonunu yazdığına inanılmaktadır. Bilim adamları rahibin bilinen Sümer öykülerini aldığını ve birbirinden ayrı bir dizi macerayı, Gılgamış'ın ölümsüzlüğü aramasının dramatik öyküsünü oluşturacak şekilde düzenlendiğini düşünmektedirler. Bizim buna ekleyeceğimiz bilgi notu; Hattilerin başkenti Hattuşa'da da (Boğazköy) Akat, Hurri ve Hitit dillerinde yazılmış tabletlerde ele geçen bir Gılgamış efsanesi olduğudur. Bu efsaneler eski Babil örneğine uygunsa da yeni bir Hurri yorumudur ve daha bir bütünlük gösterir. Söz konusu üç metinden en iyi korunmuş olanı Hattice (Hititçe) olanıdır.[594]

Babil söylencesi Enuma Eliş'te olduğu gibi Gılgamış'ta da hala eski anaerkil dinin izleri vardır. Örneğin Tanrı Anu ve tanrıça İştar'ın tapınağı, her ikisine değil sadece İştar'a aittir. Buna ek olarak Gilgamış da Ana Tanrıçayı anaerkil dinin ulu tanrısı olarak betimler.

Gılgamış destanı, insanlığın elindeki en eski ve en büyük edebiyat eseridir ve Gılgamış, edebiyattaki ilk insan kahramandır. Bu nedenle de destan Batı kültürlerinin hepsinde çok büyük bir ilgi görmüştür. Çünkü Gılgamış; kendisi veya bir başka ölümlü için ölümsüzlüğün tek yolunun, büyük işler yaparak ve zorluklarla mücadele ederek sonsuz bir üne ulaşmak olduğunu gösterir.

Eski Ahit'in esinlendiği orijinal kaynak olan Sümerlerin Gılgamış Destanında ki tufan hikâyesi, kutsal kitap'ta ki Nuh versiyonundan çok daha derli toplu bir hikâyedir. İlk fark Nuh' un hikâyesinin ikinci elden anlatılmasına karşın, Gılgamış destanında "ben " diye başlayan ve birinci elden anlatılan bir hikâye olmasıdır.[595] Tu-

[594] E. Akurgal, a.g.e. sh. 180 Tarihte Hititler adında bir ulus yoktur. Batılılar Eski Ahit'ten "esinlenerek" bu ismi uydurmuşlardır. Doğrusu Hatti ülkesidir. Bir dengine gelirse anlatacağız.

[595] Tufan'ın bildirildiği kişi Sümerlerde Ziusudra, Akatlarda Atrahasis, Gılgamış Destanında Utanapiştim'dir.

fan Sümerlerde Bilgelik Tanrısı Enki tarafından Ziusudra'ya; Akatlarda ise yine Bilgelik Tanrısı Ea tarafından Utanapiştim'e bildirilir.[596] Buna göre Akat tufanının kahramanı olan Utanapiştim; " **Şurippak kentinin kralı, evini parçalamalı ve dev bir gemi, Hayatın kurtarıcısı adını vereceğin bir tekne inşa etmelisin**" diye bir ses duyar.[597] Çünkü Tanrı Enlil büyük bir tufan yaratarak insanları yok etmeye karar vermiş ve tanrılar meclisi de bu planı onaylamıştır. Buna gönlü razı olmayan ve insan soyunun bütünüyle yok olmasını istemeyen Ea, Utanapiştim' in rüyasına girerek ona bunu bildirmektedir.[598]

Ses yani Akat tanrısı Ea, geminin eni ve boyunun eşit ölçüde olmasına dikkat et der; onu sert kerestelerden inşa et ki, Şamaş'ın (Güneşin) ışınları içine girmesin. Yapıyı iyi kapatmaya özen göster. **Karını, aileni, akrabalarını ve şehir esnafını gemiye al. Tahıllarını ve bütün mallarını ve yiyeceklerini getir**. Hem vahşi hayvanları hem de gökyüzünün kuşları gibi yaşayan her şeyin tohumunu gemiye al."

Fakat Utanapiştim buna itiraz eder. "**Ben hiç gemi yapmadım. Benim için toprak üzerine bu teknenin bir tasarımını çiz, böylece bu planı takip edebileyim**".[599] Bunun üzerine Ea, toprağın üzerine bir plan çizer. Geminin uzunluk, genişlik ve yüksekliğin her biri altı metre olacaktır.[600]

Buraya eklememiz gereken bilgi notu, Utanapiştim'in yaptığı geminin de gemi değil, bir sandık olduğudur. Ea'nın sözlerinde yer alan "geminin eni ve boyunun eşit ölçülerde olması" ve her biri altı metrelik ölçüler bu yapılan şeyin gemi değil, bir sandık olduğunu açıkça ortaya koyar. Tevrat'ın eski halinde ve İngilizce tercümesinde var olan "sandık'ta" Yahudi peygamberlerinin marifetlerini ortaya koyar.

"**Şurippak halkı tahtaları ve ihtiyacım olabilecek her şeyi geti-**

---

[596] M. İ. Çığ, a.g.e. sh. 72

[597] Utanapiştim=Çok uzak anlamına geldiği söylenir. Bazıları da "hayat buldu o" anlamına geldiğini yazarlar.

[598] Donna Rosenberg. Dünya mitolojisi, sah.316

[599] Rosenberg. Dünya mitolojisi, sah.316

[600] Rosenberg. Dünya mitolojisi, sah.316

rirken küçük çocuklar sıvama malzemelerini taşıdılar. Geminin yüksekliğini içinde yedi kat olacak şekilde böldüm ve her katı da dokuz odaya ayırdım."Yedinci gün hazırlıklarımı tamamladım ve gemiyi suya indirdim. Geminin üçte ikisi suya girdiği zaman yanıma almayı düşündüğüm ne varsa gemiye yükledim. Ea, bana hazır olmam için zaman vermişti. *'Adad, korkunç fırtına bulutlarıyla gökyüzünü kararttığı zaman, gemiye bin ve girişi kapat."* **Bende gökyüzünü dikkatle seyrettim. Gökyüzünü yaklaşan fırtınanın karanlığıyla korkunç bir görüntü sardığı anda gemiyi yüzdürdüm. Göksel tanrılar tufan sularının yeryüzünü basışını ve dünyada yerleşmiş olan her şeyi harap edişini izlerken kendileri de dehşete düştüler. Dış duvarın dibine çömelip köpekler gibi korku içinde titreşerek bekleştiler. Ana tanrıça Nintu yeryüzündeki insanlar için ağladı."**[601]

Tufan yedi gün sürer.[602] Sekizinci gün sular sakinleşir ve gemi Nısir dağının eteklerinde sabit bir şekilde kalır.[603] Nuh tufanına aynen kopya edildiği gibi, önce bir güvercin salınır ama konacak yer bulamaz ve geri döner. Sonra bir kırlangıç salınır ama o da geri döner."**Sonra bir kuzgun gönderilir, kuzgun suların geri çekildiğini görür, havada daireler çizer ama geri dönmez."** Utanapiştim bütün canlıları gemiden çıkarır ve göksel tanrılar için bir kurban sunar ve içkiler saçar. Tanrılar kızarmış etin ve tatlı özsuyunun kokusunu alır ve sinek gibi üşüşürler.[604]

Bu tufan anlatımında her şeyden önce Utanapiştim'in gemisi "**yapılabilir**" ölçülerdedir. Oysa Yahudi peygamberleri Eski Ahit'de Nuh'a transatlantik boyutlarında bir gemi yaptırırlar. Utanapiştim geminin yapımı için şehir halkından da yardım alır ama Nuh tek başınadır. Utanapiştim gemiye ailesinin yanı sıra akrabalarını ve şehir esnafını (bazı kaynaklarda zanaatkârları) da alır. Bu nedenle de G. Messadıe Sümer destanında iki gemi olduğunu yazar.[605] Ya-

---

[601] Rosenberg. Dünya mitolojisi, sah.316

[602] "Fırtına kasıp kavuran ... Yedi gün yedi gece için" - Ziusudra

"Yedi gün yedi gece fırtına çıktı için" - Atrahasis

"Altı gün yedi gece rüzgâr ve fırtına" – Gılgamış

"Yağmur yeryüzüne kırk gün kırk gece üzerine düştü" Tevrat, Genesis 07: 12

[604] Rosenberg. Dünya mitolojisi, sah.316

[605] G. Messadıe, a.g.e. sh. 392 Konuyu araştırdığımız halde biz bu bilgiye ulaşamadık.

hudi peygamberleri ise "bizden olmayan gebersin" yaklaşımı içindedirler. Ama en önemli fark Utanapiştim gemisine "**tohumları** "da almasına karşılık Yahudilerin böyle bir endişelerinin olmayışıdır.

Buna rağmen tufandan hemen sonra Nuh'a bir üzüm bağı diktirirler. ***"Lubar Dağı'nda büyük bir asma bahçesi yaptım."***[606] Nuh bu üzümlerden şarap yapar. ***"Bahçe dördüncü yılda bana şarap verdi."***[607] ***"Beşinci yılın ilk gününde bunu (şarabı) içmeye başladım."***[608] Şarabı içince sarhoş olur ve kendisi de bir Yahudi olan Z.Sitchin'in yazdığına göre, çadırında çırılçıplak yatarken de tecavüze uğrar. Üstelik tecavüz eden de torunu Kenan'dır. Bazılarına göre ise sarhoş olunca çırılçıplak yatmış ama oğullarından birisi olan Ham (Kenan'ın babası) onu çıplak görünce diğer kardeşlerine durumu anlatmış, onlarda geri geri gidip babalarının çıplaklığını örtmüşlerdir.

Tevrat bu konuda şunları yazar: **"Ve Nuh şarabından ayıldı, ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı. Ve dedi: Kenân lânetli olsun, Kardeşlerine kullar kulu olacaktır."**[609]

Nuh'un küçük oğlunun kim olduğu çok da açık değildir; Kenan'ın babasının da Ham olduğu yazılır bu durumda, küçük oğlunun yaptığından dolayı torunu Kenan'a lanetler yağdırması da anlaşılır değildir. Bu karışıklığın Türkçesi; yani burada Kenan isminin açıkça söylenmesi; daha sonra Kenan Eli'nde "**kötü**" komşuları olacak Kenanlıların şimdiden peşin peşin lanetlenmesi amacıyladır.

Aynı nedenle Tevrat Nuh'a "**Kenan Lanetli olsun. Sam'ın Tanrısı Rab mübarek olsun"** dedirtecektir. Burada "Rab" sözcüğü yanlış anlaşılmasın. Bu ayetin doğrusu **"Sam'm Tanrısı Yehova'ya şükrolsun"** şeklindedir.[610] Nuh'un Kenan hakkında söyledikleri bu kadar da değildir." **Kenan Sam'a kul olsun. Kenan Yafet'e kul olsun. Kenan'a lanet olsun"** sözleri de, Yahudi peygamberlerinin,

---

Belki farklı bir çeviri kullanmıştır.

606 G. Vermes, a.g.e. sh. 472

607 G. Vermes, a.g.e. sh. 472

608 G. Vermes, a.g.e. sh. 472

609 Yaratılış 9: 24-25

610 Yaratılış 9: 26 Yeni Dünya Çevirisi.

kötü komşuları Kenanlıları peşin peşin lanetleme konusundaki üstün gayretlerinin bir ürünü gibi görünmektedir.[611]

Sümerlerin tufanı yedi gün gibi makul bir sürede biterken Yahudi peygamberleri Nuh tufanını bir yıl ve on gün gibi akıl dışı sürelere taşırlar. [612] Üstelik Utanapiştim'in gemisi Nısir dağının eteklerine otururken Nuh'un gemisi için 5125 metre yüksekliğinde bir dağın zirvesi seçilmiştir.[613]

Üstelik bu da doğru değildir. Sümerolog M. İlmiye Çığ; Nuh'un ***"Lubar Dağı'nda büyük bir asma bahçesi yaptım"***[614] sözlerinde adı geçen Lubar Dağı'nın Mezopotamya'nın doğusunda olan Zagros Dağı olduğunu yazar.[615] Dağın uzunluğu İran'ın Irak sınırından Basra Körfezi'nin güneyine kadar 1.500 km'dir. Sıradağlar Hürmüz Boğazı'nda sona erer. Zagros'un da en yüksek yeri 5.098 metre yüksekliğindeki Dena doruğudur.

Bunlardan daha önemli olan bir konu daha vardır. Sümerler tufandan sonra Ziusudra'ya ölümsüzlük vererek onu Dilmun'a yerleştirirler.[616] Akatlar da Utanapiştim'e ölümsüzlük verirler.[617] Bunu anlayamayan Yahudi peygamberleri ise Tevrat'da Nuh'a 950 yıl gibi uzun bir ömür vermekle kalmaz, Nuh'un oğulları aracılığıyla insan soyunu yeniden başlatırlar.

Eşeği eşkin, kalemi keskin Judeo-Hıristiyanlar akıl daneler buraya da yetişir ve şu eğlenceli bilgiyi yazarlar. **"Kübik Babil gemisinin** kimseyi kurtarması mümkün değildir, çünkü formundan dolayı, her dalgada başka bir yana yatacak ve içindekilerin bir oraya bir buraya çarpmasına sebep verecektir. Ancak Kutsal Kitap'taki geminin formu ise, dikdörtgen prizmasıdır, alçak uzun ve geniş formu onun rahatlıkla dalgalarla mücadele etmesine yardımcı olacaktır. **Pagan metinlerin** ilettiği yağmur süresi (yedi gün), tasvir

---

[611] Yaratılış, 9: 25-27

[612] Bir feet'in 30.48 cm. olduğundan yola çıkacak olursak; Hıristiyanlarında 5200 metre civarında bir yükseklikte bahsettikleri anlaşılacaktır.

[613] Nısir Dağı'nın adının "kurtuluş" anlamına geldiği ve Musul şehrinin kuzeyinde bulunduğu da söylenir.

[614] G. Vermes, a.g.e. sh. 472

[615] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 79

[616] M. İlmiye Çığ, a.g.e. sh.72

[617] S.Kramer, Tarih Sümerle Başlar, sh.128

ettikleri yıkımı oluşturmak için yeterli bir zaman dilimi değildir. Anlatımlarına göre, suların en azından on yedi bin feet civarındaki birçok yüksek dağı aşması gerekmekteydi, bu koşulları göz önüne aldığımız zaman ise, yedi günlük bir yağış yetersiz kalmaktadır. Babillilerin anlatımındaki bir günlük şiddetli yağış ise, daha gerçek dışı bir iletimdir" gibi eğlenceli şeyler yazarlar.[618]

Kimse de bu avanaklara Tanrının dışarıdan kapattığı bir kapıyı Nuh'un içeriden nasıl açabildiğini ya da bu "**sandığın**" yapılabilir ölçüde mi olduğunu sormaz. "**Pagan insanlar kübik**" gemilerine akrabalarını ve kent halkını da alırken; "**pagan olmayanların**" neden herkesi ölüme terk ettiği sorusunun ise, Tanrısal hayal kırıklığının bedelini tüm yaratılışın ödediği dışında hiçbir cevabı yoktur. Madem beğenmiyorsunuz; pagan insanların hikâyelerini neden kopya ettiniz sorusunun ise altından hiç kalkamazlar. Hep söylemekteyiz ve daha sonra da söyleyeceğiz. Din sahipleri aynı zamanda akıl sahibi de olmak zorundadırlar ve açıkça görüldüğü gibi akıl da pazarda satılmamaktadır.

Sümer ve Nuh tufanlarının bu küçük karşılaştırması bile bize; kutsal kitapta yazılı olan Nuh tufanının Akatlardan yürütüldüğünü açıkça gösterir. Sümerolog M. İlmiye Çığ'da "**görüldüğü gibi Tufan hikâyesinin Sümerlilerde yazıya geçtiği, onlardan Akatların aldığı, onlardan da Tevrat'a geçtiği anlaşılmaktadır**" diyerek bu söylediğimizi doğrular.

Tarihçi olduğu söylenen bir yazar ise "Tufanın kutsal kitaptaki tarifi ile Babil-Sümer destanlarındaki tarifi arasında esaslı bir fark mevcuttur" diye tufanlar arasında "**esaslı bir fark**" yarattıktan sonra şöyle devam eder. "Nuh, Ziusudra'nın aksine, **manevi bir şahsiyet** olup Yaratılış kitabında tayin edilen değerlerin çerçevesi içinde yerini almıştır. Gılgamış destanında anlatılan münferit olaylar ahlaki ve tarihi anlamdan yoksunken, Yahudiler temalarındaki **bütün olayların ahlaki kurallara uygun olduklarını** ve tanrısal bir iradenin işareti olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Ayrıca Nuh, Yahudi tarihindeki ilk **gerçek insan** olmakla kalmıyor, Yahudi dininin bazı önemli hususlarını önceden "**ima**" etmektedir."[619]

---

[618] www.hristiyan.net
[619] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 19

Bu konuda çok şey söylenebilir ama gerek yoktur; siz de anlamaya çalışıp zaman harcamayın, Judeo-Hıristiyanlık böyle bir şeydir işte.

Büyük bir alternatif tarih yazarı olduğu yolunda balonlar uçuşturulan Kadim Düzenbaz Zecharia Sitchin de konuya tam da burada katılır ve bir tufan hikâyesi de o uydurur. Yaptığı ilk iş ise Utanapiştim'in gemisinin orasını burasını kurcalamak olur. Sitchin'in yazdığına göre; **"Çünkü gemi dedi Enki, bir Ma.-gur.gur olsun. Yani dönüp yuvarlanan bir gemi."**[620] Z. Sitchin dünya tarihinde henüz yapılamamış olan bu dönüp yuvarlanan gemi buluşundan aldığı ilhamla dünya tarihine geçmesi gereken yeni ve parlak bir buluşa daha imza atar. Sitchin'e göre Utanapiştim'in gemisi bir **"Denizaltı"**dır. Çünkü "İncil'deki 'teba' terimi 'batık' kökünden çıkmıştır ve **Enki'nin Nuh'a** su altına girebilen bir gemi, bir denizaltı inşa etmesi talimatını verdiği sonucuna varılmalıdır."[621]

Bizim bundan anladığımız Tevrat'ın yalan yanlış şeyler yazan bir kitap olduğu ve Nuh'a **"kendine bir gemi yap"** diyenin Yakup'un çocuklarının tanrısı Yahve değil, Sümerli tanrı Enki olduğudur.

Size şaka gibi gelebilir ama bu bir şaka değil ciddi bir fikirdir ve alternatif tarih yazarı büyük usta Sitchin aynen bunları yazmaktadır. Yani Utanapiştim'in "yüksekliğini yedi kata böldüm" dediği gemi; Z.Sitchin'e göre bir denizaltıdır. Üstelik bunun için bir de kanıt hazırlamıştır. **"Bu, bir Apsu gemisi gibi olacaktı, yani bir sululi; bugünlerde İbranicede bir denizaltıyı anlatmak için kullanılan soleleth ile aynı terim."**[622]

Ben hiç gemi yapmadım diyen Utanapiştim'in hangi bilgi ve araç gereçle bir denizaltı yapabileceği gerçekten de anlaşılması kolay olmayan bir düşüncedir ama bizim asıl anlayamadığımız konu; **Enki ile Nuh'un nasıl buluşabildikleridir**. Çünkü bilindiği gibi Enki bir Sümer tanrısı, Nuh'ta Yahudilerin kutsal kitabındadır. Yani birisi Eski Ahit'te birisi Sümerlerdedir. Ama Sitchin bu ikisini buluşturmakla kalmamış üstelik bir de konuşturmaya başlamıştır. Demek ki deha böyle bir şeydir.

---

[620] Sitchin,12.gezegen, sh.420
[621] Sitchin, 12.gezegen, sh.420
[622] Sitchin, 12.gezegen, sh.420

Yukarıda belirtmiş olduğumuz gibi; bu noktadan hareketle Tevrat'ta Nuh'a gemi yapma emrini verenin de Yahve değil, Sümer Tanrısı Enki olduğu açıkça anlaşılmaktadır. **Enki'nin Nuh'a su altına girebilen bir gemi, bir denizaltı inşa etmesi talimatını vermesi"** başka nasıl anlaşılabilir?

Bu kadar da değildir. Hangileri olduğu hiçbir zaman bilinemeyen ve varlığı da şüpheli olan "**Mezopotamya metinleri Utanapiştim'in yanına Puzur-Amurri (suları bilen batılı) adında bir gemiciyi aldığını da belirtmektedirler."**[623] Neden derseniz; Sitchin'in Ağrı dağının üstünde Tanrılarla randevusu vardır ve "**dönüp yuvarlanan bir gemi olan denizaltının"** doğruca Ağrı dağına götürülmesi için "suları bilen batılı" adında bir denizciye ihtiyacı vardır.

Bunu uydurmak kolaydır ama tufandan sonra "suları bilen batılı" bu Puzur-Amurri'ye ne olduğunu da söylemek gerekir. Üstelik sözü edilen bir tufandır ve bu tufanın karmaşası içinde "suları bilen gemicinin" ne yapabileceği de ayrı bir bilmecedir. Hem de dağların zirveleri bile görünmüyorken.

Sitchin'in tufan hakkında daha başka ilginç fikirleri ve ancak bir dâhinin düşünebileceği başka buluşları da vardır. Buna göre tufan Tevrat'ta yazıldığı gibi Yahve'nin yağmur yağdırması sonucu değil, **"Güney kutbundan kopan büyük bir buz parçasının suya kayması sonucunda"** oluşmuştur. **"Bu ani olay, muazzam bir gel git dalgası oluşturdu. Antarktik sulardan başlayarak Atlantik, Pasifik ve Hint okyanuslarına doğru kuzey yönünde yayıldı."**[624] Peki, neden böyle olmuştur diye soracak olursanız; bunun için de sağlam bir kanıt hazırlamıştır. Çünkü **"Gılgamış destanı fırtınanın güneyden geldiğini yazmaktadır."**

Yazmaktadır ama bu bilgi bize, Pasifik okyanusunda gelgit dalgaları yaratabilen buz kaymasının Atlantik'te nasıl olup da gelgit dalgaları oluşturabileceğini açıklayamamaktadır. Zaten Sitchin de böyle bir açıklama isteği duymaz. Çünkü yeni hayallerin peşine düşmüştür. Nasıl derseniz; hangileri oldukları yine bilinemeyen **"Mezopotamya metinleri tufanı ve ondan önceki iklimsel deği-**

[623] Sitchin, 12.gezegen, sh.424
[624] Sitchin, 12.gezegen, sh.424

şiklikleri yedi "geçiş"e bağlamaktadır. Şüphesiz bu, 12. gezegenin dünya yakınlarından periyodik geçişi anlamına gelmektedir. Bunun kanıtı da Eski Ahit'in sık sık, Rab'bin; engin sularıyla dünyanın örtülmesine sebep olduğu zamandan söz etmesidir."[625] Çünkü Eski Ahit'teki 29. mezmur "**engin**" suları "**çağırmasını**" ve suların "**dönüşünü**" tarif etmektedir.

Kolayca tahmin edilebileceği gibi numarasını verdiği 29. Mezmur da Yahve, ne suları çağırmakta ne de bir şeylerin dönüşünü tarif etmektedir. Ama bu olasılığa karşı Sitchin'in yedekte tuttuğu başka mezmurlarda vardır. Örneğin "**Muhteşem 70. mezmurda Rabbin daha eski zamanlarda ortaya çıkışını ve gözden kaybolduğunu anmaktadır."**[626]

Gelin görün ki; "muhteşem 70. Mezmur" da yazılı olan da "**Musikacıbaşı için**" diye başlayan bir şarkıdır ve devamında yer alan [627]sözler de bunun da doğru olmadığını ortaya koymaktadır.[628]

Bütün bu söylediklerinin düşündürücü tarafı ise, Sitchin'in kendine tanık tuttuğu bu "mezmurların şiir halinde yazılan ve müzikle söylenen Yahudi şarkıları olmasıdır. Ama Sitchin için bunun bir önemi yoktur ve bu şiirlerle şarkıları iddialarına tanık tutmaya devam eder. **"Göksel Rabbin işlerini yücelten 104. mezmur okyanusların kıtaları örttüğü ve geri döndürüldükleri zamanı anmaktadır."** Üstelikte bu konuda **"Amos Peygamberin sözleri de pek açıklayıcıdır. Demek ki bunlar "eski günlerde" meydana gelen olaylardı. Rabbin günü, tufan günüydü."**[629]

Böylece sözleri pek açıklayıcı olan Yahudi Peygamberi Amos ile

---

[625] Sitchin, 12.gezegen, sh.432

[626] Sitchin, 12.gezegen, sh.432

[627] **Muhteşem 70. Mezmur:** " **Musikacıbaşı için**" "EY Allah, beni azat etmeğe, Ya RAB, bana yardım etmeğe koş. Canımı arıyanlar utansınlar ve yüzleri kızarsın; Kötü halimden zevk alanlar Geri dönüp rüsvay olsunlar. **Heh, heh! diyenler** Utançlarından geri dönsünler. Bütün seni arıyanlar sende ferahlansınlar ve sevinsinler; Ve senin kurtarışını sevenler daima desinler: Allah büyütülsün. Fakat ben hakir ve fakirim; **Ey Allah, bana koş;** Bana yardımcı ve beni azat eden sensin; **Geç kalma, ya RAB"**

[628] Tevrat Mezmur 70

[629] Sitchin, 12.gezegen, sh.435

sözleri pek karışık olan büyük tarihçi Sitchin aynı fikirde buluşmuş olmaktadırlar. Ancak orada burada buluşacaklarına; 12. gezegenin son geçiş tarihi olduğunu yine Sitchin'in bildirdiği M.Ö.200'lü yıllarda neden yeni bir tufan yaratmadığını açıklayabilselerdi eğer, yukarıdaki şiir ve şarkıların kanıt olarak gösterilmesine de gerek olmayacaktı.

Alternatif tarih yazarı Sitchin'in tufan konusunda daha parlak fikirleri de vardır. Bunlardan birine göre, Utanapiştim'in "Gökyüzünü yaklaşan fırtınanın karanlığıyla korkunç bir görüntü sardığı anda gemiyi yüzdürdüm" diye anlattığı tufanın başlama anı ünlü yazara göre öyle olmamıştır. Çünkü Tanrı Ea, Utanapiştim'e "**Şafak vakti bir titreme emreden Şamaş bir patlamalar sağanağı indirdiğinde gemiye bin, girişi de kapa.**" demiştir. Destanda olmayan bu şafak vakti saptamasını da şöyle anlatır: "**Fırlatmalar şafaktan önce yapıldığından yükselen roketleri gemiden sağanak gibi inen patlamalar yağmurunu görmek zor olmayacaktır.**" Yazarın tufanın başlama anında işaret fişeği niyetine roket fırlatmaları size garip gelebilir ama öyle değildir. Çünkü hangileri olduğu yine belli olmayan "**Mezopotamya metinleri Tanrıların dünyadan kaçmak için "Rukup ilani" (Tanrıların arabaları) kullandığından söz eder.**"[630]

Bu kadar da değildir çünkü gerçek bir deha sahibi olan ünlü yazar, en büyük ve en parlak buluşlarından birini en sona saklamıştır. "Şamaş tarafından bir uzay roketinin ateşlenişi olduğu anlaşılan bu sinyal ile tüm geminin ***'ambar muşambalarını'*** [631] çekip tirizmi vuran Utanapiştim, ***"yapıyı"*** içindekilerle birlikte gemici Puzur-Amurri'ye devretmiştir."[632]

Açıkça görüldüğü gibi tufandan hemen önce Utanapiştim'e, tam da zamanında ihtiyacı olan **"ambar muşambalarını"** vermek deha gerektiren bir buluştur. Bu ambar muşambalarının; bunları nasıl

---

[630] Sitchin, 12.gezegen, sh.405

[631] Muşamba veya **linolyum**, keten yağıyla karıştırılmış mantar tozunu keten çuval gibi bir dokuma üzerine döküp sıvayarak yapılır. Üzerine mantarlı yağ sürülen bu geniş dokuma, sonra preslerden geçirilir. En kalın cins muşambalar gemilerde taban kaplaması olarak kullanılır.

[632] Sitchin, 12.gezegen, sh.406

kullanacağı çok da anlaşılır olmayan " **yedi katlı dönüp yuvarlanan bir denizaltı**" için düşünülmüş olması ise "**deha ötesi**" bir buluş olarak adlandırılmalıdır.

Bu arada Muşambanın F.Edward Walton adında bir İngiliz tarafından 19. Yüzyılda icat edildiğini ve patent tarihinin 1860 yılı olduğunu da bilgi notu olarak belirtelim. Yani ünlü tarihçi muşambanın bulunmasından dört bin yıl önce Utanapiştim'e ambar muşambası vermektedir.

Bu hikâyelere neden yer verdiğimiz sorulacak olursa; biraz eğlenmenin kimseye bir zararı olmaz. Üstelikte Sümerlerin Tanrısı Enki ile Tevrat'taki Nuh'u buluşturmakla kalmayıp bir de üstüne konuşturmak, az buz bir marifet değildir. Yani bilinmesi gerekir.

Eski Ahit 'teki tufan hikâyesi ne ilk ve ne de tek tufandır. Dünyanın çeşitli yerlerinde beş yüzden daha fazla tufan hikâyesi vardır. Paleontoloji ve coğrafya uzmanı olan Dr.Richard Andree bu hikâyelerden 86 tanesi üzerinde ayrıntılı bir inceleme yapmış ve bunlardan 62 tanesinin Yahudi ve Mezopotamya kayıtlarından bağımsız olduğunu ileri sürmüştür.

Yalnız tufanlar değil, Nuh'lar da, gemileri de türlü türlüdür. Mesela Nuh'un gemisi Ağrı dağına oturmuştur ama eski Kalde hikâyelerinde Zisuadra adındaki Kaldeli Nuh gemisini Korkura adında ki bir dağa oturtmuştur. Hintli Nuh Manu, gemisi için Himalaya dağlarının bir tepesini seçmiştir ki sözü edilen tepe Ağrıdan da yüksektir. Güney Amerikalı Nuh Boşika, gemisini And dağlarının zirvesine çıkartmış, Meksikalı Nuh Coxcox ise Sierra Madre dağlarını tercih etmiştir. Bunlar bilinen tufan hikâyelerinden bazı örneklerdir.

Yunan mitolojisine göre de, tanrı Zeus insanları bir tufanla yok etmeye karar verir. Bunun üzerine Prometheus oğlu Delkalon'a bir gemi yapmasını söyler. Gemiye binen Delkalon ve karısı Pyyrha dokuzuncu gün Parnassos dağına ayak basarlar. İnsanlar da onların suya attığı taşlardan meydana gelir. Peru efsanelerine göre ise İnkalar arasında kötülük başını alıp gidince, buna çok kızan

Virakoşa, okyanusları taşırmış ve her yeri sel kaplamasını emretmiştir.[633]

Pek bilinmez ve içinde bulunduğumuz Batı hayranlığı koşulları içinde bilinmesi de beklenilmez ama; Türklerin de bir tufan hikâyesi vardır. Buna göre " **yayık (Tufan) olacağını ilkin Temrü müstü kök teker: (demir boynuzlu gök teke) bildi 7 gün dünyayı dolaştı. Bağırdı. 7 gün deprem oldu. 7 aziz kardeş, cins hayvandan birer cins aldılar" "Tufan, bitti" "Ülgen, Altın fincan içine kök çiçek koydu. (İnsan yaratmaya girişti) " Kardeşi Erlik, bu çiçeğin bir parçasını çalıp gene bir insan yarattı"**

Biraz daha ayrıntılı olan Altay Türklerinin tufan hikâyesi de şöyledir:" Sel bütün yeri kapladığında, Tengiz (=Deniz) yerin üzerinde efendi idi. Tengiz'in yönetimi altında Noma adında iyi bir erkek yaşardı. Noma'nın Sozun Uul, Sar Uul ve Balık adlarında üç oğlu vardı. Ülgen (Tanrı), Noma'ya bir kerep (=tahta sandık) yapmasını buyurdu. Noma, sandığın yapılması işini üç oğluna bıraktı. Oğulları, kerepi bir dağ üzerinde yaptılar. Kerep yapıldıktan sonra Noma, onu her biri seksen kulaç olan sekiz halatla köşelerinden yere bağlamalarını söyledi. Böylece su seksen kulaç yükseldiğinde durum anlaşılacaktı. Bundan sonra Noma, ailesi ile çeşitli hayvanları, kuşları alarak kerepe girdi.

Yeryüzünü sisler kapladı. Dünya korkunç bir karanlığa gömüldü. Yerin altından, ırmaklardan, denizlerden sular fışkırdı. Gökten sağanaklar boşandı. Yedi gün sonra yere bağlanan halatlar koptu, kerep yüzmeğe başladı; suyun seksen kulaç yükseldiği anlaşıldı. Yedi gün daha geçti. Nama en büyük oğluna kerepin penceresini açmasını, çevreye bakmasını söyledi. Sozun Uul bütün yönlere baktı. Sonra şöyle dedi: "Her şey suların altına batmış. Yalnızca dağların dorukları görünüyor." Daha sonra Noma da baktı. O da "Gökyüzü ile sular dışında bir nesne görünmüyor" dedi.

Kerep sonunda sekiz dağın birbirine yaklaştığı yerde durdu. Çomoday ve Tuluttu dağlarında karaya oturdu. Noma pencereyi açtı, kuzgunu serbest bıraktı. Kuzgun geri dönmedi. İkinci gün

[633] A. Avedisyan, a.g.e. sh.13

kargayı gönderdi, üçüncü gün saksağanı gönderdi. Hiçbiri geri gelmedi. Dördüncü gün bir güvercin gönderdi. Güvercin, gagasında bir ince dalla geri döndü. Noma bu kuştan, öteki kuşların niçin geri gelmediğini öğrendi. Onlar sırasıyla geyik, köpek ve at leşi yemek üzere gittikleri yerde kalmışlardı. Noma bunu duyunca öfkelendi. "Onlar şimdi ne yapıyorsa, dünyanın sonuna değin onu yapmağa devam etsinler" dedi.

Efsanenin devamında Noma yaşlandığı zaman, kurtardığı canlıları öldürmesi için kendisini kışkırtan karısını öldürür. Oğlu Soo-zun Uul'u yanına alarak cennete (göğe) çıkar. Daha sonra orada beş yıldızlı bir yıldız kümesine dönüşür. Holmberg'in düşüncesine göre, tufan kahramanları, Yayık Han'a dönüşmüştür. Yayık Han, Altay Türklerine göre, insanları koruyan ve yaşam veren bir ruhtur. Ayrıca insanlarla Ülgen (Tanrı) arasında elçilik yapar.

Şimdi size son derece ilginç bir bilgi notu. Sümer tufanındaki Ziusudra'nın Türk anlatımındaki Soozunul ile benzeşmekte olduğunu fark etmişsinizdir. Ömrünün büyükçe bir bölümünü Türk Dili Araştırmalarına ayıran Dr. Selahi Diker; Sümerdeki Ziusudra adının Türkçe olduğunu söyler ve Zi-usu-dra isminin sözcük değişiminin İdi-Sub-Tengri olduğunu, bununda "Su Tanrısı" anlamına geldiğini yazar.[634]

Soo-zun-ul'un babasının adı No-ma'dır ve buradaki No sözcüğü Sümer dilinde de Türk dilinde de "insan" anlamında kullanılmaktadır. Sümerolog M. İlmiye Çığ bunu, "Sümerlerle Türkmenler arasında çok eski çağlarda aynı olayı hatırlatan bir bağ olduğu şeklinde yorumlar.

Bilindiği gibi Nuh'un gemisini arama çalışmaları da, bu tufanın meydana geldiği tarihi tespit etme çalışmaları da konunun meraklıları tarafından sürdürülmektedir. Bu tarihlerden en yenisi İ.Ö. 2600, en eskisi ise yine İ.Ö. 13.000 tarihleri olmak üzere yüzlerce tufan tarihi saptanmıştır. Konunun yeniden gündeme gelmesi ise 1920'li yıllarda İngiliz arkeolog Leonard Woolley'in Hıristiyanlığın ve Yahudiliğin Patriyark'ı Abraham'ın doğum yeri olduğu iddia

[634] Selahi Diker, Anadolu'da On Bin Yıl, sh. 238

edilen Güney Mezopotamya'da Ur kentinde kazılarda hiçbir şey bulamaması üzerine, tufanın kanıtlarını bulduğunu uydurması olmuştur. Üstelik bulan da kendisi değil karısıdır. Çünkü hanımefendi kazı sırasında kurumuş bir balçık tabakasını görünce " Aaa, tufan" diye bağırmıştır.

Ne var ki bu da doğru değildi ve doğru olmadığı da zaten kabul edilmiştir. Çünkü aynı yerde daha sonra kazılar yapan arkeologlar da bir şey bulamadılar. Bulunanlar ise çanak, çömlek, mezarlar ve binaların yerleşim izlerinde suyla getirilmiş alüvyon katmanlarıydı. Ancak bu alüvyon katmanları da yerleşim bölgelerinin sadece belirli alanlarında vardı ve hiçbir zaman tamamını örtmüyordu. Zaten Wooley'in tespit etmiş olduğu tarihle tufan'ın tarihi de birbirini tutmuyordu. Bu balçıklar katmanbilimsel olarak birbirlerine denk düşmezler. Ur'da 3,7 ile 2,7 metre arasında ki bir derinlikleri vardır ve M.Ö. 3-4 binli yıllara doğru uzanıyor gibidir. Oysa Kiş'te benzer bir yığın 0,30 metre derinlikte bulunmaktadır. Erek ve Şuruppak'taki balçık tabakaları da aynı dönemi göstermektedir ama 1,55 ile 0,60 metreler arasında değişen derinliklerde bulunmaktadır. Ninova'da ise derinlikleri 21,1 ile 21,3 metre arasında değişen 13 ayrı tabakaya rastlanmıştır.

Durum böyle olunca bu balçık tabakaları tufanın değil ama Sümer ve Akat coğrafyasının büyük nehirleri olan Fırat ve Dicle'nin yerel taşmalarının kesin kanıtları olarak kabul edildiler. Zaten tufan hikâyesinin en büyük özelliği de gerçek bir tufandan ziyade; Mezopotamya'da yaşayan insanlara, tanrının, insan soyuna ille de dost olmak zorunda olmadığını anlatan bir anlayışın hikâye edildiği yeni bir teolojidir. Buna göre İnsan soyu; dost olmamakla kalmayıp üstüne bir de insanların başına felaketler yağdıran bir tanrıya rağmen de yaşayabilir. Yahudilerin kıskanç ve kinci bir Tanrı imgesi taşıyan bir teoloji üretmesinin nedeni budur ve hiç kuşkusuzdur ki; Mezopotamya'dan esinlenmiş bir teolojidir. Yine aynı nedenle geç dönem Mezopotamya tanrıları hiçbir zaman Yunanlıların Zeus'u ve diğerleri gibi sevimli olmamıştır.[635]

[635] İsmin doğrusu Zevs'tir ve Fenikelilerin Jovis isimli tanrısından yürütülmüştür. Yunan mitolojisinde baştanrıdır ve dur durak bilmeksizin çapkınlık yapar. Diğer Yunan

Konuyu İsaac Asimov'un sözleriyle bağlayalım ve ondan sonra da tufan hikâyesinin nasıl uydurulmuş olduğu yolundaki kanıtımızı sunalım: **"Mezopotamya vadisinde oturan Sümerler M.Ö.2800 yıllarında kötü bir su baskınına uğramışlardır. Bu onları öylesine etkilemiştir ki zamanı sel baskınında önce ve sel baskınından sonra olmak üzere ikiye ayırmışlardır.**

Sonunda bu sel baskınından Sümer Destanı Gılgamış doğdu. Gılgamış Uruk şehrinin kralıydı. Serüvenleri sırasında ailesi sel baskınından bir gemi sayesinde kurtulmuş olan Utanapiştim'le karşılaştı.

Popüler bir destandır bu. Ünü Sümer sınırlarının dışına taşmış İbranilere ve bir olasılıkla Yunanlılara ulaşmış, bu milletlerin her ikisi de mitolojilerine bir su baskını (tufan) eklemişlerdir."[636]

Şimdi de bu konudaki kanıtımızı sunalım: Tevrat'ın Yeşu kitabının 24: 2-3 ayetleri aynen şöyledir. "Ve Yeşu bütün kavma dedi: İsrailin Allahı RAB böyle diyor: İbrahimin babası ve Nahorun babası Terah, atalarınız eski zamanda **Irmağın öte tarafında otururlardı;** ve başka ilâhlara kulluk ederlerdi. Ve atanız İbrahimi **Irmağın öte tarafından aldım,** ve onu bütün Kenân diyarında yürüttüm, ve zürriyetini çoğalttım, ve kendisine İshak'ı verdim."[637]

Şimdi de bu ayetin İngilizce tercümesine bakalım: "İsrail'in Rabbi şöyle der, atalarınız, hatta Abraham ve Naçor'un (Nahor'un) babası Terah bile eskiden **tufandan önce yaşadılar** ve başka tanrılara hizmet ettiler. Ama ben atanız İbrahim'i **ırmağın öte yakasından** alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshak'ı verdim."[638]

---

tanrılarında insanlarla uğraşmaz, kendi aralarında oynaşır dururlar. Sevimli sözcüğünü bu nedenle kullandık.

[636] İsaac Asimov, İnsanlığın Geleceği, Cep kitapları,1984.Sah.178

[637] Yeşu 24: 2-3

[638] "Yeşu 24:2-3 Bu ayetin İngilizcesi aynen şöyledir:" And Joshua said unto all the people, Thus saith the LORD God of Israel, Your fathers dwelt on the other side of the flood in old time, even Terah, the father of Abraham, and the father of Nachor: and they served other gods. And I took your father Abraham from **the other side of the flood**, and led him throughout all the land of Canaan, and multiplied his seed, and gave him Isaac."[638] King James Version (KJV)Yeşu 24: 2-3

Açıkça görüldüğü gibi İngilizce Tevrat'ta "tufandan önce yaşadılar" şeklinde yazılı olan bölüm; Türkçe tercümede "***eski çağlarda***" şeklinde düzeltilmiştir.

"***Irmağın öte yakası***" da; kendi kitaplarına da inanmayan "çeviri kurulundaki" ahlaksız düzenbazlar tarafından "***Fırat Irmağı'nın ötesi***" şeklinde başka bir düzeltmeye uğramıştır.[639]

"Yeşu bütün halka, "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor" diye söze başladı, "'İbrahim'in ve Nahor'un babası Terah ve öbür atalarınız **eski çağlarda Fırat Irmağı'nın ötesinde yaşar**, başka ilahlara kulluk ederlerdi."

Bu kadar da değildir çünkü; dipnot'ta verdiğimiz İngilizce metinde geçen "**flood**" sözcüğünün anlamı da; bize söylendiği gibi bir tufan değil, "**taşkın, sel baskını**" anlamında bir kelimedir. Yani cümlenin doğru hali tufandan önce değil; "**Sel baskınından önce yaşadılar**" şeklinde olmalıdır.

Burada "**Tufan**" sözcüğünün İngilizce karşılığının "**cataclysmal-cataclysm**" olduğunu da belirtmemiz gerekir. Bu durumda Türkçe tercümede bize "insan soyunu sona erdiren bir tufan" olarak takdim edilen şey; İngilizce Tevrat'ta açıkça basit bir "Sel taşkını "ya da "su baskını" olarak yer almaktadır.

Zaten yakın zamanlarda benzer bir sel taşkını daha olmuş ve 1954'te Fırat'la Dicle yine taşarak Mezopotamya ovalarını sel suları altında bırakmış ama Yahudi peygamberleri orada olmadıkları için kimsecikler "eyvah tufan" diye bağırmamıştır.

Bu konuyu bitirirken kimsenin söylemediğini yine biz söyleyelim. Bu Nuh tufanının anlatıldığı hikâyeyi ikiye bölerek, hiçbir eksikliği olmayan iki ayrı tufan hikâyesi elde edebilirsiniz. Metinsel tenkitçilerden J. E. Friedman bunu yapmış ve birbirinden bağımsız iki

---

[639] Kutsal kitabın Yeni Dünya Çevirisi'nde de Fırat Irmağı değil, "ırmağın öte tarafında" şeklindedir. Yani Tevrat'ın orijinal halinde de Fırat Irmağı yoktur ve aynen şöyle yazılır." Ve Yeşu bütün kavma dedi: İsrailin Allahı RAB böyle diyor: İbrahimin babası ve Nahorun babası Terah, atalarınız eski zamanda Irmağın öte tarafında otururlardı; ve başka ilâhlara kulluk ederlerdi. Ve atanız İbrahimi Irmağın öte tarafından aldım, ve onu bütün Kenân diyarında yürüttüm, ve zürriyetini çoğalttım, ve kendisine İshakı verdim" Yeşu 24: 2-3

tam tufan hikâyesi elde etmiştir.[640] Bu hikâyelerden birisi tufanın bir yıl ve on gün sürdüğünü yazarken, ikinci hikâye tufanın kırk gün sürdüğünü yazar. Kitaplardan birinde Nuh dışarıya bir kuzgun gönderir ama diğer kitapta bunun bir güvercin olduğu yazılır. Bu hikâyelerden birinde tanrının adı Elohim yani Tanrılar; diğerinde Yahve'dir. Dahası her hikâye ısrarla kendi dilini kullanır. Hikâyelerden birisi ilahtan daima Tanrı şeklinde söz eder; diğeri ise sürekli olarak Yahve adını kullanır.[641] Burada bizim için önemli olan, Yaratılış ve Tufan hikâyelerinin, kendi içinde devamlılığı olan iki ayrı ve eksiksiz hikâyeye bölünebilmesinin mümkün olmasıdır. Siz bırakın bir din kitabını, sıradan bir kitap düşünüldüğünde bile hiçbir şekilde mümkün değildir.

Üstelik Elohim adını kullanan hikâyenin de iki ayrı hikâyeden oluştuğu kolayca anlaşılmaktadır. Bu hikâyelerden birisi Nuh'un gemiye binerken bütün hayvanlardan iki çift aldığını yazar; ikinci hikâye ise temiz hayvanlardan yedi çift, temiz olmayanlardan iki çift aldığını yazar.

Bunun nedeni açıktır çünkü birinci hikâyeyi yazan akılsız hödük; Nuh'un soyunu sürdürmesi için gemiye aldığı hayvanlardan bazılarını, tufandan sonra Yahve'ye kurban olarak sunduğunu uydurmuştur. Bir olasılıkla, bu uydurmanın sonuçlarını görebilen diğeri bunları yedişer çift olarak düzeltmiştir. Aynı nedenle birisine göre Nuh üç güvercin gönderir ya da bir güvercini üç kere gönderir ama; diğer kitaba göre bunu yazan dünyadan habersiz bir avanaktır çünkü Nuh güvercin değil bir kuzgun göndermiştir.

Bu kitaplardan birine göre Nuh tufanının başlaması için yalnızca yağmur yağmıştır ama diğeri "göklerin kapılarını" açar.

Küçük bir bilgi notu daha: Sümerlerde tufana karar veren ve yapanlar tanrılardır. Yeryüzündeki canlıları kurtarmak için bu tufanın olacağını Utanapiştim'e haber veren de bu tanrılardan biri olan Ea'dır. Ea'nın ikincil bir tanrı olduğunu daha önce vurgulamıştık.

Tevrat'ta ise yeryüzündeki canlıları öldürmek için tufanı yapmaya

[640] R.E.Friedman, Kutsal kitabı kim Yazdı, sh.71
[641] R. E. Friedman, a.g.e sh. 80

karar veren de; yok olmasını istediği bu canlıları kurtaran, hikâyelerden birinde Tanrılar, diğerinde Yahve'dir.

Şimdi yeni bir bilgi notuyla bu tufan konusunu bitirelim. Satyavarman adında eski bir Hindu destanı vardır. Bu destanda Vaivasvata, **Vishnu**'ya kendisi ve ailesi için bir gemi inşa etmesi emrini verir.[642] Gemi hazır olunca her bitki ve hayvanın tohumlarından bir çifti gemiye yüklenir. Tufan Kırk gün kırk gece süren bir yağmurla başlar; nehirler taşar ve sel taşkını meydana gelir.

Bu hikâyeyi neden anlattık; çünkü bu Hintli Vishnu'nun yani Nuh'un da Sam, Şam ve Yafet adında üç oğlu vardır.[643]

---

[642] Vishnu, hinduizm dininin önemli tanrılarından biridir; eşinin adı Lakshmi'dir ve bu isim Lakhimi, şeklinde Elokhim'e ondan da Elohim'e kadar gider. Hint inancında bu tanrı evrenin kurtarıcısıdır

[643] Gene D. Matlock, bu makale İngilizce olarak, http://www.viewzone.com. Adresinde bulunabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TUFAN SONRASI VE SAMİ IRKLAR

"Ağaçtan maşa,
aptaldan paşa olmaz."
Türk Atasözü

Yahudi peygamberleri Mezopotamya'dan bir tufan hikâyesi kopya ederek Kutsal kitabın içine yerleştirirler ama; konu bununla sınırlı kalmayacaktır. Çünkü anlatılan hikâyeye göre tufanda bütün insanlar ölmüş ve yalnızca Nuh'la üç oğlu ve gelinleri kalmıştır. Dolayısıyla " **ara verilmiş**" olan hayatın yeniden başlaması ve tanrının oğlu olduğu için "**zürriyetinde saf ve temiz olan**" Nuh'tan başlayacak olan bir insan soyunun sürdürülmesi gerekmektedir. Nuh'un İbranice adının Noah olması ve bu ismin "erteleme, ara verme, tehir, dinlenme" anlamına gelmesi bütün hikâyenin bir kurgu olduğunun geçerli bir kanıtı olduğu için bundan sonraki hikâyenin de bir kurgu olacağı açıktır.

Bu yeni hikâyede Yahudi peygamberleri bildikleri dünyayı Nuh'un üç oğlu arasında paylaştırarak onları insan ırklarının ataları yapmakla kalmaz ve bugünkü insan soyunun bu ırklardan meydana geldiğini de uydururlar. Ancak tufan konusundaki kafa karışıklığı devam etmektedir. Bu nedenle de ırkları belirleme ve bildikleri dünyayı bu ırklar arasında paylaştırma işine Nuh'un ilk oğlu olduğunu iddia ettikleri Sam'dan değil en küçük oğlu olan Yafet'ten başlarlar.

Zaten bir başka Tevrat'ta da "En büyükleri Yafet'in kardeşi olan Sam" şeklinde Sam, en büyük kardeş olarak takdim edilmekte-

dir.[644] Bir başka kitap ise "Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu" oldu şeklinde yazarak en büyük oğlun Sam olduğunu kayıt altına alır.[645]

Neden böyle olmuş diyorsanız; hikâyenin bu bölümünü de yukarıda sözünü ettiğimiz Hinduların Satyavarman adındaki efsaneden yürütmüşlerdir de ondan. Çünkü bu hikâyede de; Hintli Vishnu'nu oğullarından Şam'a karlı dağların güneyini, Yafet'e karlı dağların kuzeyini vermiş, kendisini çıplak olarak gören Sam'ı da lanetlemiştir.[646]

Yafet'in kutsal kitap'ta adları teker teker sayılan tam yedi oğlu vardır." ***Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.***"[647] Ölü deniz yazmaları bunlara dört kız ekler. "***ve dört kız.***"[648]

Ancak kızları çocuktan saymayan Yahudi peygamberlerinin bu dört kızdan haberleri bile yoktur. Yafet'in bu yedi oğlunun adlarını teker teker sayan Yahudi peygamberleri bunlardan sadece iki tanesinin yani Gomer'le Yâvan'ın oğullarının adlarını bilirler çünkü gerisi lazım değildir.[649] Buna göre; Gomer'in Aşkenaz, Rifat ve Togarma adlı üç oğlu vardır.[650] Yâvan'ın oğulları ise Elişa, Tarşiş, Kittim ve Rodanim'dir.[651]

Yahudi peygamberleri bilgiç bilgiç "kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır " diye buyururlar.[652] Ama bu atalar için seçmiş bulundukları isimler de bunun doğru olmadığını açıkça ortaya koyar. Çünkü Tarşiş "uzun yol" ya da "uzun yola" gibi bir anlam taşır ve tanığı da kutsal kitaptır.[653] Bazı eserlerde "Tarşiş"in "Tarsus" olduğu da yazılıdır.

Kittim ise hem Kıbrıs'ın eski bir adıdır hem de o sıralarda yeryü-

---

[644] Yaratılış 10: 21 Yeni Dünya Çevirisi
[645] http// İncil-info
[646] Bu makale http://www.webdunia.com adresinde İngilizce olarak bulunabilir.
[647] Yaratılış 10: 2
[648] G. Vermes, a.g.e. sh.472
[649] Yaratılış 10: 3
[650] Yahudi peygamberleri Türklerin bu Togarma'nın soyundan geldiğini de uydururlar.
[651] Yaratılış 10: 4
[652] Yaratılış 10: 5
[653] II. Tarihler 9: 21 açıklaması

zünde olmaması gereken "Romalı" anlamına gelir. Kittim adını da Kıbrıs'ta bulunan Fenike Kolonisi Kition'da yaşayan insanlardan alır. Bu isim daha sonraları Akdeniz'in "bütün adalarında ve deniz kıyılarında" yaşayan kimseler için kullanılmaya başlanmıştır.

Bu o kadar böyledir ki; Yahudilerin Makkabiler kitabında açıkça bunların Yunanlı olduğu yazılır.[654] İskender ve Yunandaki Perseus'ta Kittim kralları olarak anılırlar. Yahudi peygamberi Daniel'in kitabında bile kittim, Romalılardır. Bitmedi; Romalılar terimi Daniel'in eski Yunanca ve Septuaginta uyarlamalarında bile "Kittim" yerine kullanılır.[655] Üstelik Ölüdeniz yazmalarında kittim; Yeruşalim'deki günahkâr kâhinlerin cezalandırılması için Tanrı tarafından görevlendirilmiş kişilerdir.[656] Yani Romalılar.

Ama asıl maskaralık bu Elişa, Tarşiş, Kittim adındaki çocukların babaları olduğu söylenen Yavan'ın adıdır çünkü bu Yavan ismi o tarihlerde dünya üzerinde olmaması gereken Yunanlılara verilen bir isimdir. Bu isim Mısırlılarda Yavon, Asurlarda Yavan, Perslilerde ise İaones şeklindedir.[657] Perslerde ismin farklı olmasının nedeni, İskender'le bölgeye gelenlerin Helenler değil, İonlar olmasıdır. Bu İonların Yunanlılar olduğu da Batılı tarihçilerin uydurmasıdır.

Ham'ın oğulları içinde Kûş, Misrayim, Put ve Kenan adlarını sayarlar.[658] Ölü deniz yazmaları da bunlara beş kız ekler. "Ve beş kız."[659]

Bunlardan Put hiç kimsenin atası değildir ama Kenan'daki düşmanları arasında Putlular diye bir kavim vardır.[660] Demek ki bir unutkanlık olayından kaynaklanmaktadır. Diğer oğul Kenan'ı Sidon'un,(Sayda) Hititlerin, Yevusluların, Amorluların, Girgaşların, Hivlilerin, Arklıların, Sinlilerin, Arvatlıların, Semarlıların ve

---

[654] Makkabiler I, VIII:5
[655] G. Vermes, a.g.e. sh.83
[656] G. Vermes, a.g.e. sh.80
[657] E. Akurgal, Anadolu Kültür Tarihi, sh 357
[658] Yaratılış 10: 6
[659] G. Vermes, a.g.e. sh.472
[660] "**Kiryat-Yearim'in boyları: Yeterliler, Pûtlular**, Şumatlılar, Mişralılar. Soralılarla Eştaollular da bu boyların soyundan geldi." Tarihler 2: 53

Hamalıların yani Kenan ülkesindeki "**bütün düşmanlarının**" atası olmayı layık görürler.[661]

Üstelikte yazdıklarına göre Kenan'ın sınırı daha o zamanda Sayda'dan Gaza'ya; Sodom ve Gomore'den Loşa'ya doğru uzanmaktadır.[662] Tufandan hemen sonra çizilmesi başarılan ve koskocaman bir saçmalıktan başka bir şey olmayan Kenan Eli'nin sınırlarını bir yana bıraksak bile; bütün bu isimlerin İsrail kavmi Kenan Eli'ne girdikten sonra karşılaştıklarını söyledikleri kavimlerin adları olduğunu biliyoruz.

Daha önce yazdığımız ve bundan sonrada tekrar etmemiz gereken bir bilgiyi de buraya eklemek zorundayız. Kutsal kitap ve Ölüdeniz yazmaları uzmanı olan Prof. Geza Vermes; **Gazze, Aşkelon, Yafa, Dor ve Akko gibi Akdeniz kıyıları boyunca uzanan kentlerin Makedonyalı İskender'in bölgeye gelişinden sonra Helenler tarafından inşa edildiğini yazar.**[663] Zaten sözü edilen kentlerde "polis" tipi kentlerdir. Bu da yaklaşık olarak M.Ö. ikinci yüzyıl demektir. Üstelik Tevrat'ta da Gazze değil, Gaza şeklinde yazılmıştır. Yahudimsi Tarihçi Paul Johnson'da Aşkelon, Aşdot, Ekron, Gat ve Gazze'nin Filistliler bölgeye yerleştikten sonra kurulan beş büyük kent olduğunu yazarak bu bilgiyi doğrular ama bir tarih belirtmez.[664]

Kûş içinde **beş oğul** ismi sayarlar." **Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka**."[665] Ancak gelin görün ki; bunlardan yalnızca Nemrut adında ki **altıncı** bir oğul için bilgi vardır.[666] "Yiğitliğiyle yeryüzünde ün salan" ve "Rab'bin önünde yiğit bir avcı olan" bu Nemrut içinde krallık beğenmezler.[667]

Bu nedenle de "**beş oğul'un altıncısı** olan" Nemrut "**İlkin Şinar topraklarında Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı. Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot, İr, Kalah kentlerini ve**

---

[661] Yaratılış 10: 15-18
[662] Yaratılış 10: 19
[663] Geza Vermes, a.g.e. sh.74
[664] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 66
[665] Yaratılış 10: 7
[666] Yaratılış 10: 7
[667] Yaratılış 10: 8-9

Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu" diye yazarlar.[668]

Yani bu Nemrut önce dört ayrı kentte ayrı ayrı krallık yapmış ama daha sonra bu dört kentin krallığını yapmayı beğenmeyerek Asur'a gitmiştir. Ama Yahudi peygamberlerinin Asur'a gönderdiği Nemrut her nedense Asur'da krallık yapmamış ve sadece kentler kurmakla yetinmiştir. Bu arada Tufandan hemen sonra Asur'a adam gönderen şabalakta ayrıca kutlanmayı hak etmiştir.[669]

Bir başka Tevrat'ta ise bu ayetler " ***Nimrod yeryüzündeki ilk kudretli adamdı; Yehova'ya karşı gelen kudretli bir avcı olarak tanındı. "Yehova'ya karşı gelen kudretli avcı Nimrod gibi" sözü buradan gelir"*** diye yazılmaktadır.[670] Açıkça görüldüğü gibi bir kitapta Yehova'nın önünde yiğit bir avcı olan Nimrod; diğer kitapta Yehova'ya karşı gelen kudretli bir adam olarak tanımlanmaktadır. Daha sonra da bu kudretli avcı Nemrut'u putperestlerin başı yapacaklardır.

Konuyla ilgili bir araştırma yapan Sümerolog Prof. M. İlmiye Çığ gibi yetkin bir isme göre ise; **"Tarihte Nemrud adında bir kral yoktur."**[671] Çığ'a göre bu Sümer Savaş ve Av tanrısı Ninurta olmalıdır. Yine Çığ'ın verdiği bilgilere göre; **"Nemrod ve Nimrod adı Musul'un 50 km. kadar güneyinde eski bir Asur şehri olan Kalah'a verilen bir addır."**[672]

1845 yılında başlayan ve aralıklarla devam eden kazılarda Asur kralı Asurnasipal'in çeşitli binaların yanı sıra şehrin tanrısı Ninurta için bir mabet ve bir ziggurat yaptırdığı ortaya çıkmıştır. Sümerlerin Savaş ve Av Tanrısı Ninurta Tevrat'a geçerken **"Yehova'nın önünde yiğit bir avcı olan Nemrod"** ya da **"Yehova'ya karşı gelen kudretli bir adam"** olmuştur. Bunlardan hangisinin doğru olduğunu bilme şansımız yoktur. Zaten ikisi de uydurulmuş olduğuna göre, bilmesekte olur.

---

[668] Yaratılış 10: 10-12

[669] Asurluların tarih sahnesine çıktıkları zamanın M.Ö. 19. Yüzyıl olduğunu da bilgi notu olarak belirtelim.

[670] Yaratılış 10: 8-9 Yeni Dünya Çevirisi.

[671] M.İ. Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 73

[672] M. İ. Çığ, a.g.e. sh. 73

Ham'ın oğlu Kûş'un oğlu olan Nemrut'un; Tufandan hemen sonra Babil, Erek, Akat ve Kalne kentlerinde "hangi halklara" krallık yaptığı da sorulması gereken bir soru olarak orta yerde durmaktadır. Bu sorunun yanıtı da bütün bunların koskocaman bir saçmalık olduğunu da ortaya koyar.

İşin doğrusu Yunanlılardaki bir hikâyede; Ninus adında birisinin Ninova, Babil, Asur ve Urartu İmparatorluğunu kurmuş olduğunun yazılmasıdır. Bu durumda Ninus'ün, Ninurta olan kral isminin Yunancası olduğu da söylenebilir. Yani Ninurta'nın eki atılmış ve sözcüğe us takısı eklenmiştir. Dicle'nin adı olan Tigr sözcüğünün Yunancaya Tigris olarak alınmasına benzer bir durum söz konusudur.

Üstelik aynı tufan sonrası zamana bir "Asur ülkesi" yerleştirmeyi beceren Yahudi peygamberi de Cennet'in sınırlarını çizerken Asur'un doğusundan bahseden Yahudi peygamberi olsa gerektir ki; kendisini zaten daha önce kutlamıştık.

Ama Kutsal kitaba göre "**Hamoğulları bunlardır**[673]."

Sam'ın oğulları içinde Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram isimlerini sayarlar ve bunlar "Doğuda Meşa'dan Sefar'a kadar uzanan dağlık bölgede yaşarlardı" diye yazarlar.[674] Bunlardan Meşa bir yer ismi değil, Moavlı bir kralın ismidir. **"Moav Kralı Meşa koyun yetiştirirdi."**[675] Sefar da "Kenan'dan sürülmüş olan İsrailli savaşçılar Sarefat'a kadar uzanan toprakları, Sefarat'taki Yeruşalimli sürgünler de Negev'deki kentleri mülk edinecekler" şeklinde Negev'de olduğu söylenen bir yer ismidir.[676] Sefarvayim'in kısaltılmışı da olabilir. Elam, Asur ve Aram isimlerinin ne olduğunu açıklamaya bile gerek yoktur.

Yahudi peygamberlerine göre; **"Sam oğulları bunlardır."**[677] Arpakşad dışında diğer isimlerin tufandan çok daha sonraki zamanlarda yaşayan kavim ve devletler olduğunu biliyoruz. Zaten

---

[673] Yaratılış 10: 20
[674] Yaratılış 10: 22-30
[675] 2. Krallar 3: 4
[676] 2. Krallar 19: 13
[677] Yaratılış 10: 30

daha sonra biraz daha mantık sahibi bir Yahudi peygamberi bunu düzeltecek ve " **Tufandan iki yıl sonra Sam yüz yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu**" diye yazarak Elam, Asur, Lud ve Aram'ı ortadan kaldıracaktır.[678]

Böylece kutsal kitap da Sam'ın soyunu bu Arpakşat'tan devam ettirecek ve diğerlerini sadece ismen sayarak Abraham'ın babası Terah'a kadar gelecektir.[679] Kadim Düzenbaz Zecharia Sitchin buraya da yetişir ve Terah'ın Nippur'da doğan soylu bir rahip olduğu yalanını söyledikten sonra, M.Ö. 2193 yılında doğduğunu da uydurur. Oysa diğer Yahudi peygamberleri tam bir ittifak halinde "**Avraam'ın ve Aran'ın (Haran) babası Terah put imal eder, satar ve tapardı**" diye yazarlar.[680] Demek ki Nippur'lu soylu rahipler boş zamanlarında put yapmakta, puta tapmakta ve üstüne bir de put ticareti yapmaktadırlar.

İcat ve uydurma yetenekleri ile ünlü Yahudi peygamberlerinin bu yazdıklarında şaşılacak fazlaca bir şey yoktur. Bütün bunlar Abraham için bir soy ağacı oluşturmak ve Abraham'ın bir "Sami" olduğunu kanıtlama çabalarıdır. Ama ne yazık ki uydurdukları bu ırklar ve atalar konusu sadece Tevrat'ta kalmamış; Bilimle Din'in ayrı olduğunu söyleyen "Bilimsel kuşkucu bilim" hiçbir kuşku duymadan bu hikâyeyi olduğu gibi kabul ederek daha da geliştirmiştir.

Buna göre de; Ham Hami, Sam Sami ve Yafet Ari ırkı oluşturmuştur. Bilimsel kuşkucu bilimcilere göre; sözgelimi Mezopotamya halkları "**Sami ırkına**" mensupturlar. Onlara göre Araplarda Sami bir ırktır. Üstelik dilleri de Sami dillerindendir. Bu dil konusuna hiç girmeyelim ama yine sözgelimi, tüm Afrika Kıtası'nın kuzeyi tamamen Hami ırkıdır

Modern Antropolojiye göre de; Bunlardan Ham, esmer, zenci ve Hami ırkın atasıdır. Sam, buğday benizli, beyaz-esmer Akdeniz ırkının yani Sami'lerin atasıdır. Yafes ise sarı ırkın atasıdır. Böylece

---

[678] Yaratılış 11: 10
[679] Yaratılış 11: 12- 24
[680] A.Parry, a.g.e. sh155

kuşkucu bilim ile din arasında hiçbir bağlantı olmadığı ve bilimle dinin, ayrı şeyler olduğu da açıkça kanıtlanmış olur.

Ama bunların hiç birine benzemeyen Mongollar için bir açıklama getiremeyince; Talmud kaynaklı bir efsanede bahsedilen ve Nuh'un ateist olduğu için tufanda boğulduğu iddia edilen dördüncü oğlu Yamm'a sarılırlar. (Kenan adıyla da anılır) Böylece hem Tevrat'ta hem Ölüdeniz yazmalarında üç oğlunun olduğunu söyleyen Nuh'a, babası belirsiz bir oğul daha hediye edilmiş olur.

Tufan sırasında boğulup giden bir adamın nasıl soyu olabileceğinin bile farkında olmayan bu dangalakların arasında; Tufanda boğularak ölen bu Yamm'ın Mongol ırkının atasını temsil ettiğini de söyleyende vardır. Ama ne Hami, ne Sami ve ne de Hint-Avrupa ırkı olmayan Sümerler nerden gelmiştir? Sorusuna verebilecekleri bir yanıtları da yoktur.

Türkler için de; Hazar Kağanı'nın yazdığını uydurdukları bir mektup'ta, Nuh'un üçüncü oğlu Yafes'in torunu olan Togarma'nın soyundan geldiklerini söyletirler. Bu masala göre Togarma bütün Türklerin atasıdır.

M.S. 950 yıllarında yaşayan bir Kağan'ın bunları nasıl bilebildiği sorusuna verebilecek bir yanıtları yoktur ama uydurulan hikâyeye göre Hazar Kağanı büyük bir kesinlikle şunları yazmıştır. ***"Atalarımızdan kalan soy kayıtlarından öğrendiğimize göre Togarma'nın on oğlu vardı. Bunların soylarından Uygur, Dursu, Avar, Hun, Basili, Tarniak, Hazar, Zagora, Bulgar ve Sabirler gelmektedir. Biz yedinci oğul olan Hazar'ın soyundan geliyoruz."***[681]

Bu doğrudan Türklerin Yecüc Mecüclerden olduğunu söylemek demektir. Kaynağını da M.S. 850 yıllarında Westfalia rahibi Akitanyalı Cristian Druthmar'ın yazdığı Latince kitaptan alır. Dangalağın önde gideni olduğu anlaşılan bu rahip efendinin buyurduğuna göre; **"Bu gök kubbenin altında, hiçbir Hıristiyan'ın bulunmadığı yerlerde, adları Yecüc ve Mecüc olan insanlar yaşamaktadır. Bunlar Hun'dur."**

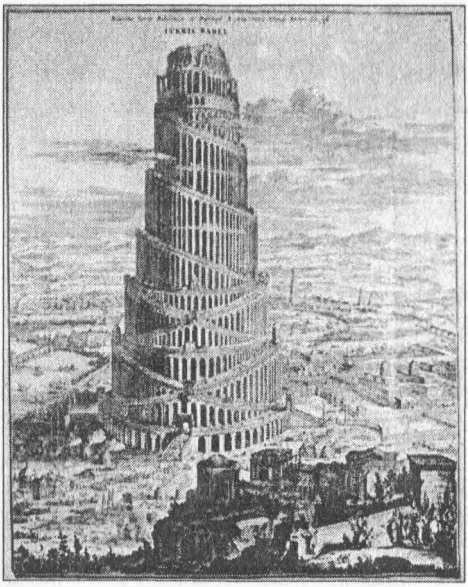
---

[681] A. Koestler, a.g.e. sh.89

Kiliselerin karanlık odalarında yeterli miktarda iyi şarap eşliğinde düşünce üretirseniz; Yecüclerle Mecüc'lerin Hunlar olduğunu uydurmak zor bir keşif olmasa gerektir. Üstelik bu buluşu da hiç alakasız bir konuyu; Matta'nın İncilini yorumlarken yumurtlamıştır.[682]

Bu uydurukçu rahip efendinin kaynağı da, Hun kısmı hariç, Yahudi peygamberlerinin uydurduğu soylar hikâyesidir. Bu konuda kutsal kitaplarına yazdıklarına göre Mecüc Nuh'un oğullarından Yafes'in oğlu, Togarma'nın da amcasıdır.[683]

Bunu uyduran akılsız rahiple, uydurukçu Yahudi peygamberleri, Yecüc'lerle Mecüc'leri görmek istiyorlarsa, aynaya bakmaları yeterli olacaktır.

BABİL KULESİ

"Ve bütün dünyanın dili bir ve sözü birdi. Ve vaki oldu ki, Doğuya göçtükleri zaman Şinar Diyarında (SÜMER) bir ova buldular. Ve birbirlerine dediler: Gelin, kerpiç yapalım ve onları iyice pişirelim ve onların taş yerine kerpiçleri ve harç yerine ziftleri vardı. Ve de-

[682] A. Koestler, a.g.e. sh.101
[683] " Yaratılış 10: 2 "The sons of Japheth; Gomer,

diler: Bütün yeryüzü üzerine dağılmayalım diye gelin kendimize bir şehir ve başı göklere erişecek bir kule inşa edelim ve kendimize nam yapalım." Tevrat, Yaratılış, 3-4

"Tanrıların evinde, Eridu'nun beyi
bilgelikle donanan
Onların ağzındaki konuşmayı değiştirdi.
Vaktiyle insanın tek olan konuşmasının İçine
dalaşmayı soktu."[684] **(Sümer şiiri)**

Kutsal kitap yazıcısı olan Yahudi peygamberleri, "Ham, Sam ve Yafet. Nuh ve çocukları karaya ayak bastıktan kısa süre sonra Ham, Sam ve Yafet kendilerine yeni yurtlar kurmak üzere değişik yerlere göç ettiler. Ve insanlık yeniden bu üç oğuldan türemiş oldu;" derler ama bununla bir yere gidemeyeceklerinin de farkındadırlar. Çünkü Nuh'un üç oğlundan türediğini iddia ettikleri insanlar; bu üç oğulun konuşması gereken bir tek dil yerine onlarca dil konuşmaktadırlar. Mezopotamya'da konuşulan Sümerce, Aramice, Hititçe, Hurrice, Urartuca, Elamca, Persçe, Mısır dili, Ugarit dili, Akatça gibi diller başta olmak üzere; onlarca dilin varlığı "**insanlık yeniden bu üç oğuldan türemiştir**" hikâyesine yeteri kadar gölge düşürmektedir.

Yahudi peygamberleri yeniden kaleme ve kâğıda sarılmak zorunda kalırlar. Çünkü bu dil karmaşasına bir çözüm üretmeleri ve Nuh'un oğullarının konuşması gereken tek bir dilin nasıl bu kadar çoğaldığına bir açıklama getirmeleri gerekmektedir. Görüldüğü gibi kolay bir iş değildir ama bu zorluk normal insanlar içindir. Uydurukçu Yahudi peygamberleri için uydurmanın bir sınırı olmadığından bu kere de ünlü Babil Kulesi masalını uydururlar.

Tarihte kaydı geçmemekle birlikte halk efsanelerinde Babil Şehri şu meşhur avcı Nimrod'un Krallığını kurmuş olduğu bir yerdir. Babil; Eski Akat dilinde Tanrı Kapısı, Tanrı Şehri demektir. Sümer tabletlerinde de Tanrı Kapısı anlamında Kadıngirra adıyla anılır. Babilliler de Akatça'da aynı anlama gelen Bab-ilu adını kullanmış-

[684] N.S.Kramer, a.g.e. sh. 288

lardır. Yabancı kaynakların neredeyse tümünde Babillon Babylonia, Babylon olarak geçer ve bu isim Akatça Tanrının kapısı anlamını taşıyan Bab-ilu sözcüğünün Yunanlılar tarafından değiştirilmiş biçimidir. Sonuç; Şinar'ın Babil olduğu da doğru değildir.

Ama gelin görün ki; Yahudi peygamberleri Babil kelimesinin İbranice kökü "Balal" olup karışıklık demektir buyururlar; bütünüyle uydurmadır. Daha sonra sunacağımız İbrani dili bölümünde; İbranice diye ayrı bir dilin olmadığını kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağız ama; Tevrat'ın yazıldığı söylenilen zamanlarda İbranice diye bir dilin hiç olmadığını da burada bilgi notu olarak belirtelim. Üstelik Babil şehrinin kurulduğu dönemlerde siz bırakın İbranice dilini; İbrani diye bir millet bile ortalarda yoktur.[685]

Bu konuda anlatılan Talmud kaynaklı masallara göre; bu Kule eski Şinar yani Sümer diyarında çeşitli kavimlerin bir araya gelerek inşa ettikleri bir kuledir.[686] Burada tufandan hemen sonraki bir zamanda ve Nuh daha sağ iken, "**çeşitli kavimlerin**" varlığı konuyu zaten açıklamaktadır.

Ancak biz yine de hikâyeye devam edelim: İşte bu "olmaması gereken" çeşitli kavimlerden oluşan İnsanoğlunun tanrıları bulmak için gökyüzüne çıkmak garip bir arzuları vardır. Bunun için de bir tür merdiven inşa etmek istemişlerdir. Kutsal kitaba göre bu küstahlığa kızan Tanrı, birlik halinde olan, tek dili konuşan ve bu tek dil sayesinde aralarında anlaşan bu meraklı kullarının dil birliğini bozmuş, aralarına nifak ve bölücülüğü sokmuştur. Dikkat ettiyseniz bu **tek dili** konuşanlarda **çeşitli** kavimlerdir.

Uydurukçu Yahudi gezgin Benjamen de Tudala; bu kulenin yerinin, bugün Irak'ta bulunan ve şimdiki adı Hillâl olan eski Borsippa kenti yakınındaki Birs Nimrot harabeleri olduğunu söyler. Niccolo de Conti adındaki bir başka arkeolog ise bu kulenin Bağdat yakınında bulunan dev bir Ziggurat'ın kendisi olduğunu iddia eder.[687]

---

[685] Kutsal kitapta Yaratılış 11: 8-9 'un açıklamasında "Babil": İbranice "Kargaşa" sözcüğünü çağrıştırıyor diye yazılmaktadır. Yani Sözcük İbranice Balal kökünden gelmeyip, yalnızca "**çağrıştırmaktadır**"

[686] Şinar'ın Sümer olduğu da kesin değildir.

[687] Ali Narçın, A'dan Z'ye Asur sh. 195

Niccolo de Conti'ye göre kule Bağdat yakınlarındaki Akuarkuf'ta bulunmaktadır. Paul Johnson ise bu kulenin İngiliz arkeolog Woolley'in Ur'da yaptığı kazılar sırasında bulduğu "devasa" bir ziggurat olduğunu yazar.[688] Görüldüğü gibi rivayet muhtelif, maksat birdir. Kutsal kitabın Kule'nin Babil Kentinde olduğunu yazmasının hiçbir önemi yoktur. Bu nedenle de kimi Borsippa'da, kimi Bağdat yakınlarında, tarihçi olanları da en az beş yüz kilometre uzaktaki Ur'da ziggurat bulmaya devam etmektedirler.

M. İlmiye Çığ'da Hitit Kralı 1. Murşili'nin M.Ö. 1700'lerde bu kuleyi yıktığının bilindiğini yazarak hepsini birden yalanlar.[689] Üstelik tanığı da vardır; Babil kralı Naboplassar (M.Ö.625-605) ve oğlu Nabukadnezar. (M.Ö. 604-562) Naboplassar " Marduk bana, benden önce yıkılmış olan kulenin temellerini yerin bağrına sağlamca oturtmamı ve tepesini de göğe yükseltmemi emretti" diye yazar. Oğlu Nabukadnezar'da " Etamanki'nin[690] tepesini gökle yarışsın diye yerine koymak için ele aldım" der.[691] M.Ö. 330'da İskender Babil'e girdiğinde, bir yüzyıl önce Herodot tarafından anlatılmış olan büyük zigguratın harabelerinden başka bir şey bulamamıştı.

İngilizcede **Babilon, Babel ve Babble tabirleri fonetik yönden aşağı yukarı aynıdır ve** hem Babil Şehrini, hem de Babil Kulesini, hem de karışıklığı ifade eder. Efsaneye göre Babil Kulesi'nin mimarı da Nuh'un Shem yani Sam kolundan gelen Peleg'dir.

"Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler."[692]

Bu "eğitimli" Yahudi peygamberlerinin yön bilgileri olmadığını daha önce de söylemiştik ama burada artık gerçekten cehaletinde ötesine geçmiştir çünkü Ağrı Dağından doğuya göçerseniz doğruca Hazar Denizine ulaşırsınız. Dolayısıyla Babil'e yani Mezopotamya'ya ulaşmanız olanaksızdır. Ama şimdilik bunu "eğitimli"

---

[688] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 20
[689] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh.75
[690] Ziggurat
[691] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 76
[692] Yaratılış, 11: 1-2

Yahudi peygamberlerinin coğrafya bilgisinin kıtlığına bağlayalım ve devam edelim: "Birbirlerine, "**Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. Sonra, "Kendimize bir kent kuralım" dediler, "Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız"**[693]

Tufandan hemen sonra bu insanların beslenme, barınma ve giyinme gibi daha önemli ve acil sorunları olması gerekirken, neden bir kule dikmeye ihtiyaç duydukları dışında, buraya kadar anlaşılmayacak bir şey yoktur. Fakat Yahudi peygamberlerinin sayesinde konu yine birden bire karışır. Çünkü "**RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi**" diye devam eder Tevrat.[694] Burada "kuleyi görmek için aşağı inen" ve Türkçe tercümede RAB olarak yazılan sözcük, İngilizce Tevrat'ta Lord, yeni Dünya çevirisinde Yehova'dır.[695]

Yehova'nın ya da Lord'un ya da Rab'bin, kenti ve kuleyi görmeye gelmesinin gerekçesi ise bundan da karışıktır. Çünkü "**Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar**" demiştir.[696]

Bu bozuk cümleden bir şey anlamak zordur; İnsanların bir kent ve bir kule yapmalarında ne gibi bir kötülük olduğu da ayrı bir tartışma konusudur çünkü Lord'un bu kentin ve kulenin yapımını engellemek konusunda hem kesin bir kararı ve hem de bu konuda bulduğu kesin bir çözüm vardır.

"Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar."[697] Kutsal kitap'ta yazılan aynen budur. Tanrı kim oldukları bilinmeyen birilerine "haydi maça gidelim" der gibi, "**Gelin, aşağıya inelim**" demektedir. Aşağıya inmekle de kalmayacaklar ve hep birlikte insanların dillerini karıştıracaklardır. Böylece tek

---

[693] Yaratılış 11: 3-4

[694] Yaratılış, 11: 5 "And the ***LORD came down to see the city and the tower***, which the children of men builded."

[695] "**And the LORD** came down to see the city and the tower, which the children of men builded."

[696] Yaratılış 11: 6

[697] Yaratılış 11: 7

bir dil yerine birçok dil konuşulacak ve insanlar birbirlerini anlamayacaktır. İnsanlar birbirlerini anlamayınca da kentin yapımını durduracak ve böylece Tanrı'nın arzusu yerine gelecektir. Kafaları da bu kadar çalışmaktadır işte.

"Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı."[698]

Eğer bu Babil kulesi hikâyesinden önce Nimrod için **"Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı."** Diye yazdıktan sonra bunlara bir de **"Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu"** diye eklemeselerdi, bu hikâye daha inandırıcı olabilirdi.[699]

Üstelik bu kadarla da kalmamış ve Babil kulesi hikâyesinden önce **"Kenan sınırı Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu"** diye de yazmışlardır.[700]

Yani Tevrat'ın yazdığına göre bu kule hikâyesinden önce insanlar zaten dağılmış bulunmaktadır. Büsbütün uydurma değilse Sayda, Gerar, Gaza, Sodom ve Gomore gibi şehirler zaten kuruludur. Önce Asur'dan söz edip sonra on üç kentin adını tek tek yazdıktan ve Kenan'ın sınırlarını da çizdikten sonra; bunların üzerine bir Babil kulesi masalı uydurmak Yahudi peygamberlerine özgü bir yetenektir gibi görünse de, apaçık ahmaklık olduğu ortadadır.

Modern zamanların Yahudi peygamberlerinden biri olan kadim düzenbaz Zecharia Sitchin buraya da yetişir ve tufandan arta kalan bu insanların anlatıldığı gibi bir kule değil; **"Gökte uçan bir araç"** yapmaya karar verdiklerini yazar. Bu kadarla kalsa yine iyidir çünkü devamında; sözü edilen kulenin de bu gökte uçan araç için bir **"fırlatma rampası"** olduğunu, tanrının da bunu bir küstahlık olarak gördüğünü de ilave eder.[701]

---

[698] Yaratılış 11: 8-9
[699] Yaratılış 10: 10-11
[700] Yaratılış 10: 18
[701] Zecharia Sitchin, 12. Gezegen, sh. 164

Yani inançlı bir Yahudi olduğunu söyleyen Kadim düzenbaz Z.Sitchin, böylece inandığı kutsal kitabın doğruları yazmadığı; Tevrat'ın insanlara masal anlattığı düşüncesindedir.

Her zaman olduğu gibi hikâyenin içinde de sorulması gereken birden çok soru vardır. Bunlardan birincisi Rab'bin ya da Lord'un veya Yehova'nın kenti ve kuleyi görmek için neden yanındakilerle birlikte aşağı inme gereği duyduğudur. Çünkü bu ifade açıkça Lord'un bulunduğu yerden kenti göremediği anlamını taşımaktadır.

İkincisi; bu anlatılan hikâyeye göre, Tufandan hemen sonra insanların hangi teknik imkânlarla bir kent ve kule yapımına giriştikleridir.

Üçüncüsü de; Rab Tanrı, Lord ya da Yehova'nın; kimlere "**Gelin, aşağıya inelim**" dediğidir.

Robert Cooper, bu konuda şunları yazar: "**Tevrat kronolojisine göre sözde bu kule Tufandan 115 yıl sonra yapılmış. Nuh henüz sağ. Tufandan yalnız Nuh ve ailesi kurtulmuş. Bu kısa süre içinde insanlar bir şehri dolduracak kadar çoğalıp böyle görkemli bir kuleyi nasıl yapabilirler? Üstelik onu yapabilmek için birçok matematik ve geometri bilgisi olması gerek. Tevrat'a göre, yüksekliği 81 bin ayak imiş. Nerede ise 20 bin metreden fazla. (** *yani yirmi kilometreden daha yüksek*) **Dış taraftan üzerinde giden yol sekiz helezon olarak dönüyormuş. Böylece sekiz kule üst üste yapılmış gibi görünüyormuş. Bu kadar erken bir tarihte ve kısa sürede böyle görkemli bir eserin planlanması, yapılması aklın alacağı gibi değil. Bunda diğer bir saçmalık ta, Tanrı'nın insanların kendisine ulaşacağından korkması. Bu kuleyi yapanlar göğün hangi katına ulaşacaktı?"**[702]

Voltaire'nin Felsefe Sözlüğünde de Babil Kulesi ile ilgili olarak Hieronimus'un bu konudaki yorumu yer alır. Buna göre de Rab ya da Lord veya Yahve ve "**yanındakiler**" kuleyi yıkmak üzere yeryüzüne indiğinde, kule 4.000 adım kadar yükselmişmiş. Bu adımlar 25 kral ayağı olduğuna göre en az on bin ayak ediyormuş. Mısır piramitleri ise sadece 5 bin ayakmış. Buna göre daha başlangıç aşamasında bile kulenin yüksekliği piramitlerin iki katı.

[702] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.75

Voltaire'de kule tufandan hemen sonra yapıldığına göre, gerekli insan gücünü, sanatçıyı, araç gereci nereden bulmuşlar diye sorar.[703]

Yahudi peygamberlerinin uydurduğu bu Babil Kulesi'ni sonuna kadar savunmaya kararlı olan Judeo-Hıristiyan kaynaklar; bu konuda hemen durumdan vazife çıkartır ve şunları yazarlar. "**Arkeolojik çalışmalar, bizlere M.Ö. 2044'ten M.Ö. 2007'ye kadar hüküm sürmüş olan Ur kralı Ur-Nammu'nun, ay tanrısı Nannat'a tapınmaları için bir zigurat** (kule/piramit gibi bir tapınak) **inşasının emrini verdiğini göstermektedir. Ur-Nammu'nun inşa ettirdiği eserler arasındaki beş feet eninde** (*yaklaşık 1,5 metre*) **ve on feet yüksekliğinde bir *stele*** (anıt)**, kendisi hakkında birçok bilgiyi bizlere ulaştırmıştır.[704] Bir panelde kendisinin bu büyük kulenin inşasını başlatmak için elinde harç dolu bir kap ile durduğunu anlatan bir resim mevcuttur; böylece tanrılara ne kadar sadık ve alçak gönüllü olduğunu anlatmakta ve bir işçi gibi çalıştığını göstermektedir."**[705]

Yalnız zemheri zürafası kılıklı bu Judeo-Hıristiyan bilgeler olsa gene iyi; tarihçi Paul Johnson'da bu koroya katılarak şunları yazar. "Bu ziggurat 3. Hanedan'dan (M.Ö. 2060-1950) ünlü bir kanun adamı ve aynı zamanda "inşaatçı" olan Ur Nammu'nun eseri idi.[706] Bir parçası elimizde olan bir dikilitaş üzerinde kendisini kazma, mala ve pergel taşıyan bir işçi olarak resmetmiştir."[707] Görüldüğü gibi kilise ve bilim aynı görüştedir.

Bu değerli açıklamalar bizi yine Türkçe konuşmaya zorlamaktadır ama neresini düzelteceğimiz konusunda ciddi bir sıkıntı vardır. Harç dolu kaptan başlayacak olursak; eldeki bütün bilgi biraz da zorlamayla, harç dolu olduğu varsayılan bir kabın yanında duran bir adamın resminden ibarettir. Bu resmin altında "Kral Ur Nam-

---

[703] M. İlmiye Çığ, a.g.e. sh.75

[704] 1 Feet = 0.3048 m.

[705] www.hristiyan.net

[706] Üçüncü Ur Hanedanı, Üçüncü Ur Sülalesi, Üçüncü Ur İmparatorluğu ve benzeri isimlerle anılan, Mezopotamya'da bir dönem egemen olmuş, Ur kenti temelli Sümer hanedanıdır. Kısa bir dönem boyunca (yaklaşık 100 yıl, *M.Ö.* 2100-M.Ö. 2000) bölgesel bir siyasi güç olmuştur. Hanedan kısaca Ur III veya III. Ur olarak da anılmıştır

[707] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 20

mu'dan sevgilerle" diye bir not yoksa söz konusu resmin Ur kralı Ur-Nammu'ya ait olduğunu söylemek kahve falına bakmaktan başka bir şey değildir. Ya da abdala malûm olmuştur. Söyledikleri diğer sözleri de bu kahve falından öğrenmiş olmaları gerekir.

Üstelik süzmece salak oldukları için bu açıklama ile kendileri açısından birden çok sayıda sorun yarattıklarının farkında bile değillerdir. Bunlardan birincisi; bu açıklamanın tufanın zamanını da aynı tarihlere çekmesidir ki; Sümerleri de, onların ardılları olan Babillileri de, Asurluları da tufandan önce yaşamış olan uluslar yapar. Üstelik bu açıklama, Mısırlılar göz önüne alındığında daha da talihsiz bir açıklama olur çünkü bu durumda Mısırlılar hem tufandan önce hem de tufandan sonra yaşayan bir ulus olurlar. Dolayısıyla tufandan da etkilenmiş olmaları gerekir. Ama Mısırlıların tufandan haberleri yoktur. Üstüne üstlük bu durumda tufanı görmüş geçirmiş olmaları gereken Mısırlıların bu konudan hiçbir şekilde söz etmemeleri de bu talihsizliği Judeo-Hıristiyan bir mahcubiyete dönüştürür.

İkincisi; bu tarihlerde Sümer, Kalde, Elam, Akat, Hurri ve Mısır gibi ulusların zaten kendilerine has bir dillerinin olmasının yanı sıra yazılarının da mevcut olması ve bunun bilinmesidir. Üstelik Ağrı Dağının bulunduğu yerlerde yaşayan Urartular dâhil olmak üzere hiç biri böyle korkunç bir afetten söz etmezler. Bu da yukarıda sözünü ettiğimiz mahcubiyeti artırması gereken bir başka gerçektir.

Üçüncüsü; sözü edilen kulenin Kutsal Kitaba göre tuğla ve katrandan yapılmış olmasıdır. Çünkü bugün "Bitüm" denilen katran ile harç kullanılarak yapılan tuğla ve bu tuğla ile yapılan inşaat tarzı oldukça yeni zamanlara ait bir inşaat yöntemidir. Dolayısıyla bu inşaat tarzının o zamanlar biliniyor olması olanaksızdır. Bu da artmış olması gereken Judeo-Hıristiyan mahcubiyetin yüz kızartısına dönüşmesi demektir.

Dördüncüsü; sözü edilen tarihlerde ne Şinar'ın yani Babil'in, ne de Sümer ülkesinin bom boş ve sahipsiz yerler olmadığıdır. Verilen tarihlerde bu bölgede en az 1500 yıllık bir yerleşim söz konusudur.[708] Bu söylediğimizin kanıtı da kutsal kitabın içinde Nimrod

[708] Fırat'ın doğu kıyısında bulundan Babil şehri 16.Yüzyıl'dan itibaren bilinmektedir.

için yazılıdır. "İlkin Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı."[709]

Yani kutsal kitabın yazdığına göre de, Babil kenti kule yapılmadan önce de vardır. Dolayısıyla Ağrı Dağı'ndan "**Doğuya göçtükleri zaman**" dosdoğru Hazar denizine ulaşmaları gerektiği halde her nasılsa "**güneyde Şinar Diyarına**" ulaşan ve üstelik "**boş bir ova**" bulan tufan zedelerin durumu da biraz karışıktır.

Bu kadar da değildir; tufandan hemen sonra bu insanların hangi bilgi birikimi ve hangi teknolojik olanaklarla " **Bir şehir ve başı göklere erişecek bir kule inşa**" edecekleri gerçekten bir merak konusudur.

Beşincisi; bulunduğu yerden kenti göremeyen ve bu nedenle Tevrat'ın" **RAB** (Lord ya da Yehova) **insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi**" diye yazdığı tanrı düşüncesine katılıyor olmalarıdır. [710] Ama bundan daha kötüsü Tevrat'da "**Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar**" diyerek yanındaki diğer tanrıları da "**aşağı inmeye**" davet eden çok tanrılı bir din düşüncesine katıldıklarını da itiraf etmeleridir ki; tek tanrılı bir din olduğunu iddia eden Hıristiyanlık için affedilemez bir suç işlemiş olmaktadırlar.[711] Dolayısıyla Vatikan'da bulunan ve "**hata yapması kanunla yasaklanmış olan**" Kardinal tarafından derhal aforoz edilmeleri gerekmektedir.[712]

Bu laf kalabalıklarını bir yana bırakacak olursak işin doğrusu; Tevrat'taki bu tek dil konusunun da Sümerlerden yürütülmüş olduğudur. Sümerolog Kramer'in kaydettiği bu Sümer şiiri şöyledir:"

"**Tanrıların evinde,**

İlk defa C. S. Rich 1811-1817 yılları arasında, daha sonra A. H. Layard 1850'de kazılar yapmışlardır. Ardından 1851-1854 yılları arasında Oppert Başkanlığı'ndaki Fransız ekip tarafından çalışmalar devam ettirilmiştir. Ancak Babil'deki ilk sistemli kazılar Alman Robert Koldewey tarafından 1898-1912 yılları arasında gerçekleştirilmiştir. Şehrin ilk kuruluşu Babil Krallığı öncesine dayanmakla birlikte yazılı kaynaklarda MÖ. VI. yüzyıldan itibaren rastlanır.

[709] Yaratılış 10: 10

[710] Yaratılış, 11: 5

[711] Yaratılış 11: 7

[712] Katolik kilisesi 1870 yılında yapmış olduğu Vatikan konsilinde Papanın *'yanılmaz'* olduğunu resmen ilan etmiştir. Yani Papanın hata yapması kanunla yasaklanmıştır.

Eridu'nun beyi, bilgelikle donanan

Onların ağzındaki konuşmayı değiştirdi.

Vaktiyle insanın tek olan konuşmasının içine dalaşmayı soktu."[713]

Yahudi peygamberleri bu Sümer şiirini almış; içine Yahve'yi katmış, her zaman ki abartma huyları yine depreşince, ortaya böyle garip bir hikâye çıkmıştır. Bunun nedeni Yunan Mitolojisinde Devlerin, Olimpus Dağındaki Tanrılarla boy ölçüşmeye kalkışmaları gibi bir başka efsane yaratmak arzularıdır.

İşin doğrusu şudur. Sözü edilen bu büyük zigguratın yıkıntılarını gören ilk Batılı 1854 yılında Irak konsolosu olan J. E. Taylor'dur. Taylor'un yıkıntılar arasında bulduğu kilden yapılmış, silindir şeklindeki bir kitabede, bu ziggurat'ın M.Ö. 550 yıllarında bir Babil Kralı tarafından "yenileştirildiği" yazılmaktadır.[714] Bu Babil kralı Nabukadnezar'ın (M.Ö. 604-562) " Etamanki'nin tepesini gökle yarışsın diye yerine koymak için ele aldım" dediği ziggurat olmalıdır.[715]

Bu durumda zigguratın bu yenileştirilmiş halinin daha birkaç yüzyıl ayakta kalmış olduğu da söylenilebilir. Üstelik Mezopotamya'da ziggurat yıkıntısından daha bol bir şey olmadığına göre; bir şekilde bu zigguratların varlığından haberdar olan Yahudi peygamberleri işin içine bir de kule katmışlardır.

Sonuç Sümerlerden yürüttükleri bir şiirden elde ederek kutsal kitaplarının içine eklemiş oldukları Babil kulesi hikâyesidir.[716]

Bu hikâyenin sonucunda Mısır'da **"Hırsız Çetesi reisi"**, Kenan'da **"Talimgâh çavuşu"** yaptıkları İsrail tanrısını bu kere de **"nifak sokucu bir bölücü başı"** yapıyor olmalarının ise Yahudi peygamberleri açısından hiçbir sakıncası yoktur.

---

[713] N.S.Kramer, a.g.e. sh. 288

[714] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 16

[715] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 76

[716] Bu Babil Kulesi'nin tufandan kurtulmuş olan bazı uzaylılar tarafından yeni bir uzay gemisi yapmak için yeni bir uzay istasyonu inşa etme çabaları olduğunu söyleyen geniş görüşlü insanlar da vardır. Çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yapan Engin Ardıç tarafından temsil edilirler.

İKİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

İLK ATA ABRAHAM

Leyleğin ömrü
laklak ile geçer.
Türk Atasözü

1185 sayfa olan Eski Ahit'in (yazıyla bin yüz seksen beş) yalnızca ilk on sayfasını (yazıyla on) oluştursa da yaratılış ve tufan hikâyeleri sonunda tamamlanmıştır. Her iki hikâye de Mezopotamya kaynaklarından alınmış olsa bile, artık Yahudi peygamberlerinin de bir yaratılış hikâyesi vardır. Herhangi bir yerden "esinlenmeden" kendi başlarına oluşturduklarını varsaydığımız Mısır'dan çıkış hikâyesi de bunlara eklenince Eski Ahit'in temelleri oluşturulmuş demektir.

Ama ortada ciddi bir sorun vardır çünkü; hikâyenin her iki ucu da açık kalmıştır. Dolayısıyla Tanrıyla ilk antlaşmayı yapmış olan Nuh'la başlattıkları insan soyunu; bir şekilde Mısır'dan çıkış hikâyesinin ucuna bağlamak gerekmektedir. Bunun için de elde edilen hikâyeyi Nuh'a kadar çektikten sonra; Mısır'da var olduğunu uydurdukları İsra-el varlığına bağlamak gerekmektedir. Aradaki bu boşluğu doldurabilmek için de bir soy ağacına ihtiyaçları vardır.

Yahudi peygamberleri yeniden kâğıt ve kaleme sarılırlar ama daha ilk adım da bir sorunla karşılaşırlar. Tanrıyla ilk antlaşmayı yaptırdıkları Nuh'un üç oğlu isimleriyle bilinmektedir ama bunlardan hangisinin **"İlk doğan oğul"** olduğunun belirtilmesi unutulmuştur. Oysa Sümerlerden aldıkları ilk doğan oğul konusu Yahudi

kültürü içinde önemli bir yere sahiptir ve Yahudilerde soy; ilk doğan oğuldan başlayarak sürdürülmektedir. Bütün Yahudi tarihi içinde bunun tek bir istisnası vardır ki o da Âdem'in oğullarının özel durumundan kaynaklanmıştır.

Eski Ahit'te bu konuda bir tereddüt yaşanıldığı açıktır çünkü Nuh'un oğulları Ham ve Yafet'in soyları hakkında kısa bir bilgi verildikten sonra ilk doğan oğul olarak Sam seçilmiştir. Ham'ın değil de Sam'ın seçilmesinde Nuh'a tecavüz ettiği öne sürülen Kenan'ın; Ham'ın oğlu olması bir etken olmuş mudur bilmiyoruz ama zaten çok da önemli değildir.[717] Sonuç olarak insan soyu bu üç oğuldan biri tarafından sürdürülecekti. Bu da Sam olmuştur.

Kutsal kitap'taki bu tereddüt Sam'ın oğulları hakkında bir bilgi verilmezken, Ham'ın oğulları hakkında epeyce bilgi verilmesinden anlaşılmaktadır. Daha önce de vurgulamış olduğumuz gibi; Ham'ın ilk oğlu olan Kûş'un oğlu Nemrut'un; Rab'bin önünde nasıl yiğit bir avcı olduğu, yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldığı, **"Yahve'nin önünde Nemrut gibi yiğit avcı"** sözünün buradan geldiği, her zaman ki abartılı üslupla anlatılmaktadır.[718] Bu abartı Nemrut'un ilkin Şinar topraklarında Babil, Erak, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptığı, sonra Asur'a giderek Resen kentini kurduğu hikâyesiyle devam eder. Ancak tarihçilere göre; tarihte Nemrut (ya da Nimrod) adında bir kral yoktur ve bu Sümerlerde ki tanrı Ninurta olmalıdır; Tevrat'a geçerken Nimrod olmuştur.[719] Zaten daha sonra ***"Rabbin önünde yiğit bir avcı"*** olarak tanıttıkları bu Nemrut'u ***"putperestlerin başı"*** olarak tanımlayacak ve Avraam'ı ateşe atmakla suçlayacaklardır.[720] Böylece bütün bunların doğru olmadığı da ortaya çıkmış olacaktır.

Üstelik Tevrat'ta Nuh'un soyunu sürdürmekle görevli Sam'ın, bırakınız torunlarını oğulları hakkında bile böyle bilgiler verilmez. Yahudi dinsel kaynakları da Sam'ın oğullarının adlarını sayarken; Elam, Asur, Lud ve Aram isimlerini, Ham'ın oğullar içinde Kûş,

---

[717] Serbülent Turunç'la Mustafa Demir biliyordur.
[718] Yaratılış, 9: 6-12
[719] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.73
[720] A.Parry, a.g.e. sh.156

Put ve Kenan adlarını verir ki bu da bu hikâyenin bütünüyle kurgu olduğunu ortaya koyar.[721] Çünkü daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi saydıkları isimlerin kimisi sonradan kurulacak olan devletlerin adları; kimisi bölge adları, kimisi de yer adlarıdır.

Bundan sonra da Sam'dan itibaren ilk dokuz ata aceleyle ve sadece ismen sayıldıktan sonra Terah'ın oğlu Avraam'a gelinir. Bu Avraam (Abram-Avram) sonradan Abraham peygamber olacaktır.

Abram, önemli bir isimdir. Çünkü biz de pek bilinmez ama Musevi-Hıristiyan kültürleri içinde çok önemli bir yeri vardır. Bu önem her iki kültürde de Abram'ın **"Patriarc"** yani **"ilk ata "** veya **" Patrik"** olarak kabul edilmesinden kaynaklanır. Bu nedenle de Abram (Avram) adının da **"şevketli baba"** ya da **"baba şevketlidir"** anlamına geldiği yazılır çizilir. Prof. Çığ' da Avraam'ın Aramice bir isim olduğunu ve Yahudi dilinde Abraham haline getirilen isminin anlamının **" Yüce baba, Cemaatin babası"** olduğunu kaydeder.[722] Dr. Gene Matlock ise bu ismin "Ab" ve "Raam" olarak iki kelimeden oluştuğunu yazarak basit anlamda çokluk demek olduğunu yazar.[723] Buna göre; AB. RAM'ın AB kısmı "Baba" veya "Progenitor" (dede, ata, cet, önce gelen kimse) anlamına gelmektedir. M. Hakan Yıldırım buna "baba anlamına gelen âb ya da âv, topluluk, millet, ata anlamına gelen amm ya da ammi kelimesinin birleşmesinden oluşmuş bir kelime olduğu" bilgisini ekler.[724] Başka bir kaynakta Avram / Abram / Abraham / Brahma / Abu-Ramu / şeklinde Zerdüşt'e kadar gittiğini yazar.[725] Bizim buna ekleyeceğimiz bilgi notu Avram'ın Aramice bir isim, Abraham'ın ise Yahudi dilinde bir isim olduğunun söylendiğidir. G. Matlock buna da itiraz eder ve bu iki kelimenin, sesli işaretler olmadan yazılmış olduğunu, kelime köklerinin 'BRH' ve 'HBR' şeklinde yazıldığını, benzerliğin açık olduğunu, dolayısıyla Sanskritçe 'Bhar' kökün-

---

721 G. Vermes, a.g.e. sh.474
722 M. İ. Çığ, a.g.e. sh.27
723 www. Hermeticg.org.
724 M. Hakan Yıldırım, a,g,e, sh.28
725 http://www.webdunia.com/
Bu makalenin İngilizcesi yukarıdaki adreste bulunabilir.

den geldiğini söyler. Brah, Brahma'nın köküdür. G. Matlock'un vardığı sonuç Abraham adının açıkça Sanskritçe kelime Brahma'dan türetilmiş olduğudur.

İncil'de de (Matta) **"İbrahim oğlu Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir"** diye başlanarak İsa'nın soy ağacı da Abraham-'dan başlatılır.[726]

Bu durumda İnsan soyu da Abraham'dan başlatılmış olmaktadır. Neden derseniz; gerçekten anlaşılması zor bir şekilde Abraham-'dan önceki bütün atalar **"putperest"** olarak kabul edilmektedirler. Yahudi peygamberleri bunu vurgulamak için **"Avraam'ın ve Aran'ın** (Haran) **babası Terah put imal eder, satar ve tapardı"** diye yazarlar.[727]

Bunun üzerinde uydurdukları daha bir sürü rivayetin içinde yakından tanıdığımız hikâyeler de vardır. Avram'ın babasının putlarını kırması üzerine **"Terah'ın Avram'ı dünya lideri ve putperest başı Nimrod'a götürdüğü; Avram'la tartışmaktan yorulan Nemrut'un Avram'ı ateşe attığı, tanrının Avram'ı bu ateşten kurtardığı"** hikâyesi bunlardan biridir.[728] Oysa yaratılış kitabında yazıldığına gibi Nemrut, Kuş'un oğluysa, Avram'la Nemrut arasında yedi kuşaklık bir zaman farkı olmalıdır.

Üstelik bu durumda; Tufandan sonra Rab tanrıyla ya da Lord'la veya Yehova ile ilk antlaşmayı yapan Nuh'un da mı putperest olduğu; eğer değilse, ilk ata olarak neden Nuh'un değil de Abraham'ın seçildiği sorusunun da tutarlı bir yanıtı olamaz. Üstelikte Nuh, daha önce de vurguladığımız gibi, bütün kutsal kitap içinde "doğru" olan tek insandır. Dedesi Hanok'a inanmak gerekirse doğrudan Gökyüzünün bekçilerinin oğludur.

Sonuç olarak Nuh, tufandan önce Tanrı tarafından seçilmiş, tufanı sağ olarak atlatmış, tanrıyla ilk antlaşmayı yapmış ve insan soyunun devamını sağlamış olan bir **"seçilmiş"**tir. Üstelik **"zürriyetinde saf ve temiz olduğu"** kutsal kitap tarafından özellikle vurgu-

---

[726] Kutsal Kitap, Kitabı mukaddes şirketi,3.basım, Mart 2003
[727] A.Parry, a.g.e. sh155
[728] A.Parry, a.g.e. sh.156

lanmaktadır. Daha sonra Patriyark yani ilk ata olarak seçilecek olan Avram'ın ise Tanrı tarafından "doğru adam" olduğu için veya sahip olduğu meziyetlerden dolayı seçildiğine dair herhangi bir ima yoktur. Zaten Avram'ın babası da put yapan, satan ve tapan, hiçbir özelliği olmayan bir adam olduğuna göre; bu durumda Patriyark yani ilk ata olarak kabul edilmesi gereken de Abraham değil Nuh olmalıdır.

Ama değildir; bilinmeyen nedenlerle ilk ata olarak Abraham seçilmiştir. Bunda Nuh'un şarap içerek sarhoş olduktan sonra çadırında çıplak yatarken tecavüze uğradığı söylentilerinin bir rolü olması büyük olasılıktır. Ama burada en büyük tutarsızlık, Tanrıyla bir antlaşma yapan "Zürriyetinde saf ve temiz" olduğu vurgulanan bir seçilmişinde, yani insan soyunu başlattıklarını söyledikleri Nuh'un oğullarını da putperest ilan etmiş olmalarıdır. Akıl edemedikleri konu bunların arasında soyundan geldiklerini söyledikleri ve Sami ırkının atası olarak ilan ettikleri Sam'ın da bulunmasıdır. Demek ki en büyük ataları da bir putperesttir.

İşin doğrusu; ilk ata olarak seçilen Avram'ın bu seçiminin tek nedeni karısı Sara'dır. Çünkü "kısır" olduğu özellikle vurgulanan Sara, ne Avram'dan ne de haremine girdiği krallardan çocuk sahibi olamayacak ama Tanrının ziyareti sonucu gebe kalacak ve İshak'ı doğuracaktır. Önemli olan da budur ve bu durumda Avram'dan önceki bütün atalar bildiğiniz kalabalıktan ibarettir.

Doğrusu Avraam olan Avram konusunda ilk bilgi, babası Terah'tan söz edilirken verilir. **"Terah Avram, Nahor ve Haran'ın babasıydı. Haran'ın Lut adında bir oğlu oldu. Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildanilerin Ur kentinde öldü."**[729]

Judeo-Hıristiyanlar bu Kildanilerin Ur kentini kesin olarak Sümerlerin Ur kenti olarak düşünürler. Düşünmekle de kalmaz, neredeyse tarihi bir gerçek olarak kabul eder ve öyle de yazarlar. Önemli olduğunu düşündüğümüz bu konuyu yeterince tartışaca-

[729] Yaratılış, 11: 31-32

ğız ama daha önce bir bilgiyi paylaşmamız gerekiyor. İbranice Tevrat'ta bu konu **"Aran, babası Terah'ın huzurunda, doğduğu yer olan Ur Kasdim'de öldü."** Şeklindedir.[730] Ur Kasdim'in de Kildanilerin Ur kenti olmadığı açıktır. Bu konuya yeniden dönmek zorunda kalacağız ama şimdi devam edelim.

Avram'la Nahor evlendiler. Avram'ın karısının adı Saray, Nahor'unkinin adı Milka'ydı. Milka, Yiska'nın babası Haran'ın kızıydı. Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu."[731]

Bu bilgi önemlidir çünkü açıkça Haran'ın kızı Milka'nın amcası olması gereken Nahor'la evlendiğini yazmaktadır. Bütün Eski Ahit boyunca adına iki kere daha rastlayacağımız Nahor'un karısı Milka'nın kardeşi Yiska ve babası Haran'ın adı belirtilirken ilk ata'nın karısı sadece Saray'dır. Bunun nedeni açıktır. Çünkü Talmud'ta yazılanlara göre Milka gibi Saray'da, Avram'ın kardeşi olan Haran'ın kızı yani Avram'ın yeğenidir. Üstelik Saray kısırdır yani çocuğu olmaz.

Gariplikte burada başlar zaten. Eski Ahit yazarlarının ilk ata olarak kabul ettikleri, dolayısıyla soyunun sürdürülmesi gereken Avram için neden çocuğu olmayan bir kadın seçtikleri ilk bakışta; başlı başına bir saçmalık gibi görülmektedir ama değildir ve daha sonra açıklayacağımız gelişmeler bu seçimin bilinçli yapılmış olduğunu, Saray'ın kısırlığının bütünüyle bir kurgu olduğunu ortaya koyacaktır. Zaten Saray'dan sonra Avram'ı başka bir kadınla daha evlendirecekler ve Avram'ı bu kadından altı oğul sahibi yapacaklardır.

"Terah oğlu Avram'ı, ölen oğlu Haran'ın oğlu olan Lut'u ve

---

[730] A. Parry, a.g.e. sh.155 Bundan da bir sürü hikâye çıkartır ve Avram'ı ateşe atan Nemrut'un Haran'ı da ateşe attığı ama; inancı güçlü olduğu için Avram'ı kurtaran tanrının, inancı zayıf olduğu için Haran'ı kurtarmadığı gibi şeyler yazarlar. Bütün bu hikâyeleri de yukarıda vermiş olduğumuz "Terah'ın huzurunda öldü" ifadesinde bulunan "huzurunda " sözcüğünün ikinci anlamı olduğunu söyledikleri "yüzünden" sözcüğünden üretmişlerdir. Yani önce bunu Haran'ın babası Terah "yüzünden" öldüğü şeklinde yorumlamış; sonra da bu ölümün nasıl olması gerektiği yolundaki hikâyeleri uydurmuşlardır.

[731] Yaratılış, 11: 31-32

Avram'ın karısı olan Saray'ı yanına alarak Kenan ülkesine gitmek üzere **Kildanilerin Ur kentinden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya yerleştiler. Terah 205 yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü."**[732] Böylece **"Aran, babası Terah'ın huzurunda, doğduğu yer olan Ur Kasdim'de öldü."** Şeklindeki kutsal kitap ayeti de yok sayılmış olacaktır.[733] Bu durumda ya Ur Kasdim ile Kildanilerin Ur kenti aynı yerdir Ya da Yahudi peygamberleri bilerek yanlış ipuçları bırakmaktadır.

Bu ifade Tevrat'ın eski tercümelerinde **"Ve Terah oğlu Abram'ı ve Haran'ın oğlu, torunu lut'u ve gelini. Saray'ı beraber aldı; ve Kenan diyarına gitmek üzere kildanilerin Ur şehrinden onlarla çıktı; ve Haran'a geldiler, ve orada oturdular. Ve Terah'ın günleri 235 yıl oldu; ve Terah Haran'da öldü"** şeklindedir.[734] Buna göre yeni tercümelerde Terah'ın ömrü 30 yıl kısaltılmış demektir. Bunun nedenini biraz sonra açıklayacağız.

Göçün nedeni belirsizdir. Ama bundan daha da garip olanı, Kenan ülkesine gitmek üzere Ur'dan yola çıkan bir adamın dosdoğru batıya yönelmesi gerekirken, tam tersi bir yönde Kuzeye doğru çıkarak Harran'a ulaşmayı nasıl becerebildiğidir. Üstelik ulaşmakla da kalmamış Harran'a **"yerleşmiştir."**

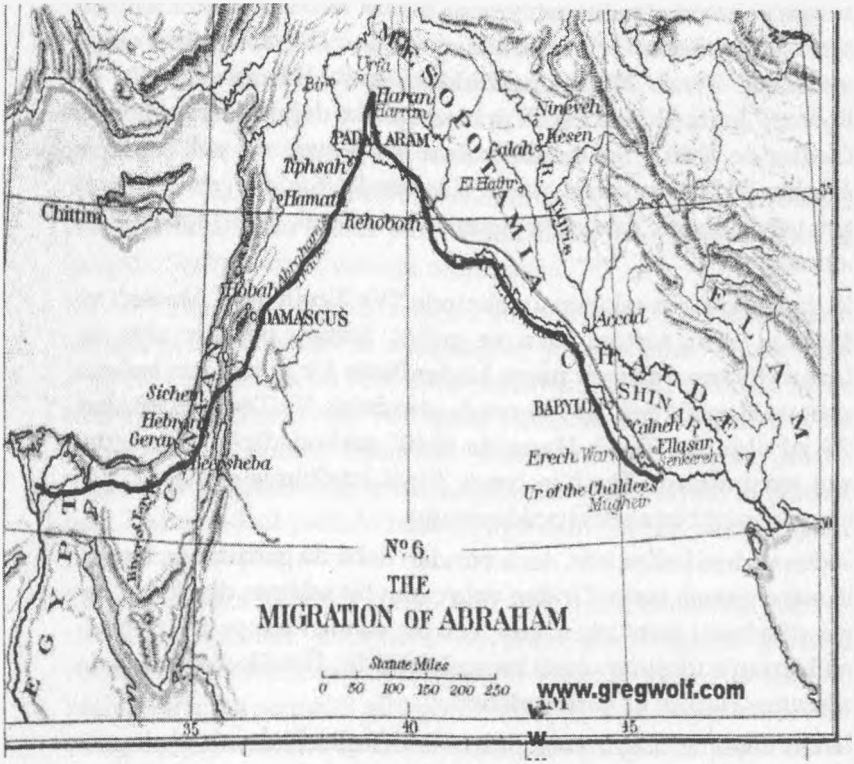
Kenan ülkesine doğru yola çıkan Terah'ın bu Harran'a yerleşmesindeki garipliği de şimdilik göz ardı edelim. Burada önemli olan Avram'ın kardeşi Nahor'un; **babası Terah'ın memleketi olan Ur kentinde kalmış olması** ve Harran'a yerleşenlerin sayısının dört kişiden ibaret olmasıdır. Terah, Harran'da öldükten sonra da üç kişi kalmışlardır ve bu bilgi daha sonra bize gerekecektir. (Harita 6)

---

[732] Yaratılış 11:31-32 Burada Haran'ın öldüğü yerin adı olan Ur Kasdim'in, **"Kildanilerin Ur Kenti "**olarak değiştirildiğine dikkat etmemiz gerekmektedir.

[733] A. Parry, a.g.e. sh.155

[734] Kitab'ı Mukaddes" 1958, Yunan-İbrani-Keldani dillerinden tercüme. Louis Segond: La Sainte Bible,1962, Paris Zik. Dr. Hikmet Kıvılcımlı

Harita: 6
Kaynak: www. gregwolfcom

Terah ve yanındakilerin göç rotası dikkat çekmeyecek gibi değildir. Haritamızda da görüleceği gibi, doğruca batıya yöneleceği yerde yüzlerce kilometre kuzeye çıkmaktadır.

Bu durum da iki olasılık akla gelebilir. Ya Terah Kenan eline gitmek üzere yola çıkmamıştır. Ya da yola çıktığı kent Sümerlerin Ur kenti değildir. Bu sorunun cevabını da yetkin bir isim olan Sümerolog M. İlmiye Çığ verir. Prof. Çığ der ki:

"Tevrat'ın İ.Ö. üçüncü yüzyılda Yunancaya çevrilen metninde bu şehrin adı yok. Birçok araştırmacı, bu Ur adının sonradan eklendiğini söylüyorlar. İbranîce olan metinde Ur-Kastim olarak

yazılıyor. Mari'de[735] bulunan çivi yazısı belgelerine göre Ur-Kastim olarak gösterilen yerin, Güney Mezopotamya'da değil kuzeyde Harran civarında bulunan bir yer olması gerek deniyor. Bu güne kadar böyle bir yer kanıtlanamadı, fakat bu yolda çeşitli tarihsel veriler var."[736]

Bu Sümerlerin Ur şehrinin daha sonra Tevrat'a eklenmesindeki amacın; İsrail kavminin bir şekilde Sümere bağlanarak bir soyluluk elde etmek ve Sümerin kültürel mirasçıları olduklarını iddia etmek olduğunu daha sonra ortaya koyacağız. Hikâyeyi icat eden de amatör bir İngiliz arkeologu olan Leonard Wooley'dir.[737] Sümerlerin Ur kentinde; Avraam'ın mezarını aramak için yaptığı kazılarda hiçbir şey bulamayınca; bu hikâyeyi uydurmuştur. Bununla da kalmamış; Avram'ın çadırda yaşayan bir göçebe değil, büyük bir şehirde yaşayan birisi olduğunu da buna eklemiştir. Bu da yetmemiş; bir mezarda bulunan ve ağaca dayanmış bir keçiyi gösterdiği sanılan bir resmin, Avram oğlu İshak'ı kurban etmeye hazırlanırken, tanrı tarafından gönderilen kurbanın modeli olduğunu da uydurmuştur. Deyyusluğun sınırı olmadığını daha önce de belirtmiştik.

Bu icada dayanarak Judeo-Hıristiyanlar, bu Ur kentinin Güney Mezopotamya'daki Sümerin başkenti ve Ay Tanrısı Nanna'nın şehri olan Ur kenti olduğunu her fırsatta yazarlar ama doğru değildir. [738]

Gene de Judeo-Hıristiyan tarihçiler bunun üzerine balıklama at-

---

[735] Ma-ri, Fırat'ın üst kısmında gemi şehri anlamına gelen bir isimdir. Yeni adı Tel-Hariri'dir. Burada 1936 yılında başlayan kazılarda Kral Zimrilim'in 300 odalık sarayı ve Doğu Sami dilinde yazılmış 20 bine yakın tablet bulunmuştur. Bu tabletlerin arasında Mezopotamya'nın çeşitli krallarından, şehir beylerinden, yüksek devlet memurları tarafından gönderilen beş bin kadar mektup bulunmaktadır. M.Ö. 1900-1800 yılları arasında çok önemli bir krallık olduğu ve Babil sınırından Suriye'ye kadar uzanan 450 km. lik bir alanı kaplamakta olduğu bilinmektedir. Zimrilim'den sonraki kralı da Hammurabi'dir.

[736] B.Eldem a.g.e sh.123-124

[737] **Woolley Leonard Charles** (17 Nisan 1880 - 20 Şubat 1960) Bu başarısından dolayı 1935 yılında şövalye ilan edilmiştir. 1926-28 yılları arasında yapılan bu Ur kazılarının parasal destekçileri de Phiadelphia Üniversitesi Müzesi ile British Müzesidir.

[738] Bu Ur-Kasdim adı Yahudi kaynaklarda da vardır." Terach left Ur Kasdim with his family." **(Terah ailesiyle Ur-kasdim'i bıraktığında.)** www.askmoses.com

lamış ve **"Avram, muhtemelen bu kralın (Ur Nammu) saltanatı sona erince Ur'dan ayrılarak Kenan'a gitti. Giderken de Tufan'a ve dev zigurata ilişkin hikâyeleri de Kenan'a taşıdı"** gibi şeyler yazmaya başlamışlardır. Devamı daha ilginçtir: "Bu arada yaratılış kitabında tufan öncesi ve tufan sonrası isimleri incelersek, her biri on isim içeren iki grupla karşılaşıyoruz. Şuruppak kral listesinde tufan öncesi sadece sekiz kralın adı geçerken, Berossus'unkin de Genesis'teki (Tevrat'ın yaratılış kitabı) kalıba uygun olarak on kralın adı geçmektedir. **İkisinin arasındaki bağlantı, belki de geleneği de beraberinde getiren Avram'dır."**[739]

On'la sekiz arasındaki bağlantı Avram ise demek ki bu tür yorumlar yapmadan önce sayı saymayı da öğrenmek gerekmektedir.

Prof. Çığ'ın Ur-Kasdim'in yeri hakkındaki sözlerinden sonra; Kutsal kitap da adı geçen bu Ur kentinin bugünkü Urfa şehri olabileceğinden kuşkulanma hakkımız vardır. Urfa'nın Harran'a olan yakınlığı ve Harran adının Sami dilinde ve çivi yazılı daha eski metinlerde Harran, Harranu şeklinde **"yol** "anlamına gelmesi ve bundan daha da önemli olarak, Urfa'dan Kenan ülkesine gitmek isteyen birinin Harran'dan geçmesi gerektiği düşünülürse, bu kuşkumuzda son derece haklı oluruz.[740]

Buna eklememiz gereken bilgi notu; Harran'ın; İran, Mezopotamya, Suriye'den gelen ticaret yollarının buluşma yeri olmasıdır. Tam olarak Fırat ve Dicle nehirlerinin arasında, Cullap ve Deysam akarsularının geçtiği ovanın ortasında, Fırat'ın kolu olan Balih suyunun üzerinde kuruludur.[741] Kuzeybatısında Kargamış, doğusunda Ninova bulunmaktadır. En eski çağlardan beri bir ticaret merkezidir. M.Ö. 2400'lerde var olan Suriye'deki Ebla metinlerinde, M.Ö. 1900'lerde Anadolu'daki Asur ticaret kolonisi metinlerinde, M.Ö. 1700'lere ait olan Mari metinlerinde, M.Ö. 1500'lerde

---

[739] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 21

[740] M. İ. Çığ, a.g.e. sh. 79

[741] Bazı araştırmacılar "Paddan Aram" ya da "İki nehrin arası" olarak tarif edilen bölgenin, Mezopotamya değil, bu bölge olması gerektiğini yazarlar. Haklı da olabilirler çünkü Mezopotamya epeyce geniş bir bölgedir ve sözü edilen zamanlarda ulaşım konusu da göz önüne alınacak olursa, olabilirlik olasılığı çok yüksektir.

Hitit metinlerinde Harran, bir yer adı olarak bulunmaktadır.[742] Ebla çağında yani M.Ö. 2400'lerde Harran'ın Zugalum adında bir kraliçe tarafından yönetildiği de bilinmektedir.

M.Ö. 5. Yüzyılda Urfa'ya giden Abdissen Aererita; bu kentte Atargadis'e (Venüs gezegenine) ait oldukları için balıkların yenmediğini yazdığına göre, bugün Balıklı Göl olarak bilinen yer o zamanda vardı demektir. Aynı kitap o zamanlarda Urfa'da Ay, Jüpiter, Merkür, Satürn ve Mars gezegenlerine tapınıldığını, Şehir kapılarından birisinin adının Beth-Şemeş yani Güneş Evi olduğunu ve Hıristiyanlık öncesi Urfa paralarında Hilal şeklinde Ay resminin bulunduğunu da yazar.

Yukarıda sunmuş olduğumuz ve Avram'ın yolculuğunu gösteren eski haritada; Urfa ve Harran'ın Paddan-Aram bölgesinde gösterilmesi de bu düşüncemizi doğrular.[743]

Makedonyalı İskender'den sonra yani İ.Ö.300 yıllarında; Makedonyalıların Urfa'yı, Makedonya'daki Edhessaisos ırmağının kenarındaki şehre benzeterek **Edessa** adının verdikleri ve daha sonra da "akarsuları güzel" anlamında "**Kaliroe** " diye adlandırdıkları bilinmektedir.[744] Araplar da bu Kaliroe isminden esinlenerek "**Ruha**" adını vermişlerdir. Prof. Fikret Işıltan'ın belirttiğine göre, kentin Süryanice "**Urhai**" olan önceki ismi Arapça "**Er-Ruha**" nın Latinleştirilmiş biçimidir.[745] Urfa'nın bilinen en eski ismi ise Aramiler tarafından verilen Urhai'dir. Urhai, Ruha, Orhe, Orhai gibi farklı söyleyişler sonunda Urfa'ya dönüşmüştür

Büyük Larousse Ansiklopedisi de "**Edessa" (Urfa) M.S. 2. yüzyılda Doğu Hıristiyanlığının önemli merkezlerinden bir olunca; Hıristiyanlar için dinsiz terimiyle eş anlamlı olan Aramice ile karıştırılmaması için Süryanice Urhai adını aldığını**" belirterek kentin adının Edessa-Urhai-Urfa olduğunu doğrular. Mimar ve

[742] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 79
[743] www.gregwolf.com
[744] Bu kentin sonradan aldığı ad olan Vodina'da Makedonca "su" anlamına gelir.
[745] Prof. Fikret Işıltan, Urfa tarihi.

Arkeolog Seton Lloyd'da Türkiye'nin tarihi yerleri haritasında Urfa'nın eski adının Edessa olduğunu bildirir.[746]

Prof. M. İlmiye Çığ'da Urfa'nın eski adlarının; Ur, Urha, Urhai, Al-Ruha, Edessa, Kairhoe, Roha olduğunu ve 11.yüzyılda Türklerin eline geçtikten sonra Urfa olduğunu yazar.[747] Bu konuda bütün kuşkuları ortadan kaldıracak bir de kanıt vardır. Şemseddin Sami'nin 'Kamusü'l Âlâm 'adındaki ünlü eserinde, Urfa'nın eski adının **Ur** ya da **Ur el Keldayin** olduğu açıkça belirtilmektedir.[748]

Bu konuda Eski Ahit'te yazılanlarda yukarıda ki tespitleri doğrular." **Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildanilerin Ur kentinde öldü."**[749] **Haran**'ın adını Harran'dan aldığı açıktır. Doğduğu yerde öldüğüne göre de bu yer Urfa'dır. Sunmuş olduğumuz haritada Urfa'nın, Edessa ismiyle yazılmış olması da bu söylediklerimizi doğrular. (Harita 7)

Harran eski çağlarda önemli bir yerleşim birimidir. Yazıtlarda açıkça görülüyor ki, M.Ö. 2. Bin yılda bir eyaletin merkezi/başkenti olan Harran, bu dönemde Asur'dan hemen sonra gelen ikinci önemli merkezdir. Bu öneminin nedeni ise Sümerlerde Nanna olarak bilinen Ay Tanrısı Sin'in tapınağının bu kentte kurulu olmasıdır. Mari'de yapılan kazılarda bulunan belgelerde, M.Ö. 2000 yılı civarına ait Harran'ın ünlü Sin Tapınağı'nın kayıtları vardır. Resmi Yahudi kronolojisi de Avram'ın yaşadığı dönemi bu tarihlere yerleştirir.

Kral Sargon'un kızı ile başlayan Ay Tanrısının mabedinin baş rahibeliği daha sonra bir gelenek haline getirilmiştir.

---

[746] Seton Lloyd, Türkiye'nin Tarihi, TÜBİTAK Bilim Kitapları.2003,20.basım. Türkiye Haritası

[747] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.78

[748] Şemseddin Sami (1850 -1904), Osmanlı yazar, ansiklopedist ve sözlükçü. Türk harfleriyle yazılan ilk Türkçe roman olan Taaşşuk-ı Talat ve Fitnat'ın (1872), ilk Türkçe ansiklopedi olan Kamus-ül Alam'ın (1889-1898) ve modern anlamdaki ilk geniş kapsamlı Türkçe sözlük olan Kamus-ı Türkî'nin (1901) yazarıdır. Ayrıca *Kamus-ı Fransevî* adlı Fransızca ve *Kamus-ı Arabî* adlı Arapça sözlükleri kaleme almıştır. Galatasaray Spor Kulübü' nün kurucusu Ali Sami Yen'in babasıdır.

[749] Yaratılış, 11: 31-32

Harita: 7

Kaynak: www.throneworld.com

İ. Ö. 2000'lerde Nuzi,[750] Mari, daha geç çağlarda Hitit ve Ugarit[751] çivi yazılarında bölgede Ur adı verilen koloniler kurulmuş olduğu

---

[750] Ninova'nın güneydoğusunda bir şehir kalıntısıdır. Burada Akatça ve çiviyazısı ile yazılmış büyük bir arşiv bulunmuştur. Kent Hurrilere aittir ve bunlar Tevrat'ta Horlular veya Horitler olarak yazılıdır. Yeni bulgulara göre Hurriler ne Hind-Avrupa, ne de Amorit kökenli değildir. M.Ö.1600 ile 1300 yılları arasında Amoritlilerin (Amorluların) topraklarında büyük bir devlet kurmuşlardır. Yapılan kazılarda bulunan tabletlerden Sümerliler ve Amoritlerin kültüründen çok etkilendikleri anlaşılmaktadır.

[751] Yeni adıyla Ras-Şamra

da bildirilmektedir. Ugarit metinlerinde Ur-a tüccarlarının Ugarit'e geldiklerinde orada devamlı kalamayacakları, kış mevsiminde kendi şehirleri olan Ur-a'ya gitmeleri gerektiği yazılmaktadır. Bu metne göre bu sözü edilen Ur-a'da Hititlerin gözetimi altında bir ticaret kolonisi bulunduğu anlaşılmaktadır. Hitit Kralı III. Hattuşil 'de[752] halktan gelen şikâyetler üzerine bu Ur-a tüccarlarının taşınmaz mal almasını ve kışı orada geçirmelerini yasaklamıştır. Ur-ha, Ugarit metinlerinde şahıs ismi olarak da bulunmaktadır.[753] M. İlmiye Çığ'ın naklettiği bir bilgiye göre, Kilikya'da da (Çukurova) Ur-a adında bir liman vardır.[754]

Yine Mari'de bulunan M.Ö. 2000 yılı civarına ait mektuplarda açıklanan bilgilere göre; Harran'ın ünlü Sin Tapınağı'nda istilacı Amorit aşiretlerinden Bene-Iamina'nın (Tevrat'taki Benyamin oğullarının adı bu Amorlu kabileden yürütülmüştür) yaşlılarıyla yapılmış bir antlaşmanın kaydı vardır. Yani Sin adlı Harran tanrısı politik antlaşmalarda bir garantör olarak kabul edilmiştir. Üstelik bu tek örnekte değildir ve Harran'ın Sin ve Shamash (Ay ve Güneş) adlı tanrıları; Hitit kralı Shubbiluliuma (1385-45 M.Ö) ile Hurri (Mitanni) kralı Mattiuaza arasındaki bir antlaşmanın da garantörleri olarak yerlerini almışlardır. Yine aynı kaynakta ki bilgilere göre, Asur kralı Ashur-Nirari VI ile Arpad'lı Mati-el arasında M.Ö. 8. Yüzyıl ortalarında yapılan bir antlaşmada da benzer şekilde Harran tanrısı Sin'e başvurulur.

Harran'daki Ay Tanrısı Sin'in tapınağının, Asur kralı Salmaneser III (M.Ö. 859-824) ve ondan iki yüz yıl kadar sonra da Asur yazıtlarında krallık tacını Harran'da giydiği kaydedilen Asurbanipal tarafından onarıldığının kayıtları vardır. Mısır seferine giderken Harran'a uğrayan Asur Kralı Esarhaddon, Harran tanrısı Sin'den zafer dileğinde bulunmuştur. Asur Kralı Ashurbanipal'de (Sardanapalus), kendi küçük kardeşini Sin Tapınağı'na yüksek rahip olarak yerleştirir.

Son Babil kralı Nabonidus'un (Nabunaid) da gördüğü bir rüya üzerine kendi yönetiminin üçüncü yılında aynı tapınağı onarmış

[752] III. Hattuşil (M.Ö. 1282-1250)
[753] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh.77
[754] M. İlmiye Çığ, a.g.e. sh.78

olduğunu da biliyoruz. Harran'ın önemini kaybetmesi M.Ö. 610 yılında bu tapınak Medlere tabi olan ve "*Umman-Mandalar*" olarak referans verilen bir kavim tarafından tahrip edilmesinden sonra olmuştur.[755] Harran'dan sonra Urfa ve Rakka'da bölgenin de belli başlı kentleriydiler.

Oldukça ilginç bir bilgi notu olarak da belirtelim ki; Harran'daki bu Ay tanrısı Sin'in mabedi nedeniyle M.Ö. 10. Yüzyılda Harran, Asur kenti gibi vergiden muaf tutulan ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. Bütün bunlar bir araya getirildiğinde eski Harran'ın, dini, politik, idari ve ticari bakımlardan büyük önem taşıyan bir merkez olduğu açıkça görülebilir. Tevrat, açıkça Harran'ın Fenike kenti Tyre (Sur) ile ticari bağlarına da işaret eder.

Harran'ın tarihte ki bu önemini vurguladıktan sonra şimdi yeniden Sam'dan Avram'a kadar ismen sayılan atalara dönebiliriz. Bu ataların isimleri sırasıyla şöyledir. Sam, Arpakşat, Şelah, Ever, Pelek, Reu, Serok, Nahor, Terah, Avram.[756]

Arkeolog J. B. Segal'ın 1950'lerde ve 60'larda Urfa'ya yaptığı beş gezinin ürünü olan kitabında; sözünü ettiğimiz bölgede bulunan Harran, ona yakın **Paddan, Serug, Terah ve Nahor** gibi yer adlarını anar ki, onun da işaret ettiği gibi, bu adlar Tevrat'ta kişi adları olarak geçmektedirler.

Bölgede yapılan araştırmalarda ve arkeolojik buluntularda Avram'ın ataları olarak sayılan bu isimlerin şahıs adları değil; yer adları olduğu saptanmıştır. Sözgelimi **Harran** varlığını korumaktadır. **Nahor** adı bölgede bulunan Til Nahori'den alınmıştır. **Terah** bölgede bulunan Torah'tan alınmıştır ve anlamı "Keçi Tepesi" demektir.[757] Bölgede Balih nehrinin üzerinde bulunmaktadır. **Serug**, Harran'ın batısında bulunan Sarug ya da Sarugi şehrinin ismidir. Daha eski atalardan **Peleg'in de** Habur Irmağı'nın Fırat'a karıştığı yerde bulunan Paliga şehri olduğu kanıtlanmıştır.[758]

Bütün bu açıklamalar bize, Eski Ahit'te Avraam'ın doğduğu ve

---

[755] İslamiyet sonrası yeniden eski önemine kavuşmuş ve bir üniversite kenti olmuştur ama burada anlatmaya kalkarsak bu kitap bitmez.

[756] Yaratılış 11: 11-32

[757] M. İ. Çığ; a.g.e. sh.81

[758] M. İ. Çığ; a.g.e. sh. 81

Terah'ın yola çıktığı "**Kildanilerin Ur Kenti**"nin, Mezopotamya'daki Sümer kenti Ur değil, Bugünkü Urfa kenti olduğunu net bir şekilde bildirir. Zaten Ur ismi de Türkçede yurt "memleket veya köy" anlamına gelir.[759] Sümercede ise "yüksek yer" anlamında bir ifadedir. Eski yerleşim birimlerinin genellikle yüksek bir tepe üzerine kurulu olduğu düşünülürse yine aynı anlamı taşımaktadır.

Zaten Tevrat Sümerlerin Ur şehrinden söz ediyor olsaydı, Sümer ülkesinden ve Sümerlilerden de söz etmesi gerekirdi ama; Tevrat'ta buna dair bir tek kelime bile yoktur. Bunun tam tersine Avram'ın dilinin Aramice olması da bu söylediğimizin bir diğer kanıtını oluşturur. Zaten Ur kentinin Güney Mezopotamya'da değil, Kuzeyde Urfa bölgesinde olduğunun bir diğer kanıtı yine Tevrat'ta vardır ve bu kanıt Tevrat'taki Ur kentini Güneydeki Sümer'in Ur kentinden ayırmak için "Kaldea'nın Ur'u" yani Ur el Keldani denilmesidir.[760] Dahası da var; Avraam'ın Sümerlerin Ur kentinden olduğunu söylemek, onun Turanî ırktan bir Sümerli olduğunu da söylemek demektir ki, bu da bütün bir "**Sami**" edebiyatının, bu aymaz dangalaklar tarafından çöpe atılması demektir ama bunun bile farkında değillerdir.

Buraya eklememiz gereken bilgi notu; bu ismin yani **Keldanilerin**, Keldani Katolik Kilisesi'ne mensup Süryanilere verilen bir isim olmasıdır.[761] Üstelikte çok yeni bir olaydır ve M.S. 1300'den sonrasına aittir. Türkiye Süryanileri de Mardin ve civarında yaşarlar.[762]

---

[759] Eski dillerde "Yüksek, yüksek yer" anlamına geldiğini yazanlarda vardır.

[760] M. İ. Çığ a.g.e. sh.78

[761] 1304 yılında Nasturilerin bazıları Katolikliği benimser ve Papa'nın otoritesini kabul ederler yeni kurulan bu kiliseye Keldani kilisesi adı ve bu tarihten sonra katolikliği benimseyen Nasturiler'e Keldani adı verilir

[762] Günümüzde Asya'nın çeşitli ülkelerinde mensupları olan bir Hıristiyan mezhebidir. Nasturiler kendilerine Nasturi (İngilizce: Nestorian) yerine Asurî (İngilizce: Assyrian) veya Doğu Kilisesi (İngilizce: Church of the Orient) veya Doğu Süryanileri (İngilizce: Eastern Syrian) adını vermeyi tercih ederler. Tarihi merkezleri Kuzey Irak'ın Musul ve İran'ın Urmiye kentlerinde bulunan mezhebin günümüzde en büyük cemaati Güney Hindistan'daki Kerala eyaletindedir. Türkiye'de 1915-24 yıllarına dek Nusaybin, Siirt ve Hakkâri yöresinde önemli bir Nasturi topluluğu vardı. Kuzey Mezopotamya Asurî toplumunun büyük bir bölümü 16. yüzyılda Papa'nın üstünlüğünü kabul ederek Katolik kilisesi ile birleşmiştir. Katolik sayılan bu Asurîler Keldani (İngilizce: Chaldean) adıyla tanınır.

Keldani ya da Kildanilerin M.Ö 6. Yüzyılda Babil'in yönetimine geçen Kaldî Hanedanı'yla ilişkilendirilmesi bütünüyle Eski Ahit kaynaklıdır. Oysa M.Ö. 330'larda bölgeye gelen Yunanlılar Kaldî için, Kaldu ismini de kullanırlar. Kaldea ismi de bundan gelir. [763] Tarihçi P. Johnson açıkça "**Keldanilere yapılan atıf bir tarih hatasıdır. Keldaniler M.S. 1. Binyılda İncil'i okuyanlara Ur'u tanımlamak için araya sokuldu**" diye yazar.[764]

Daha sonra Eski Ahit'te bu bilgiyi doğrulayacaktır. Çünkü Abraham oğlu İshak'ı evlendirmek istediği zaman " **akrabalarımın yanına gideceksin** "diye emir verdiği uşağını Sümerlerin Ur şehrine değil Aram-Naharayim'e yani Harran'a gönderecektir."**Uşak efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti**"[765] diye yazar Tevrat.

Belki sırası değildir ama bu on deve hikâyesi de doğru olamaz. Çünkü Yahudilere göre "**Yitshak ve Rivka İ.Ö.2108 yılında evlenirler**" ve bu tarihlerde Deve henüz evcil bir hayvan değildir.[766] H.Örs'te bu konuda şunları yazar:" Musa Şeriatı denen İsrail yasasında deve etinin haram olduğu yazılı ise de, hem bunun, hem de daha önce Rebeka'nın devesinden söz eden bölümün sonradan Tevrat'a katıldığı besbellidir. Bu dev gibi hayvan, hele biçiminin acayipliğiyle İsrail oğulları üzerinde öylesine korku uyandırmıştı ki, etinin haram sayılmasına bile bu korku sebep olmuştu herhalde. Devenin nerede ve ne zaman evcilleştirildiğini bilmiyoruz."[767]

Şunu açıkça söyleyebiliriz: o devirde bölgede deve olmadığı gibi Deve sürüsü de yoktur.[768] Mısır'ın ve Kenanlıların Deve ile tanışması çok daha sonraki bir zamanda İ.Ö. dördüncü yüzyılda Roma

---

[763] Bu durumda Yahudi Peygamberlerinin Yeruşalim'i yıkan, tapmağı yakan işgalciler için "Keldaniler" ya da Kildaniler diye yazdıkları ismin, Babillilerle uzaktan yakından bir ilgisi olmadığı da ortaya çıkar. Çünkü yukarıda açıklamış olduğumuz gibi Keldaniler Asurlularla ilişkilendirilen bir topluluktur. Bu konuyu Babil Sürgünü konusunda anlatacağız.

[764] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 20

[765] Yaratılış, 24: 10

[766] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 31

[767] H.Örs, a.g.e. sh,168

[768] G. Messadıe, Musa, sh.574

işgali sırasında olmuştur.[769] "O zamana kadar İsrail olsun, Mısırlılar olsun, Kenan halkı olsun, deve görmüş değillerdi. Bu hayvanın evcil cinsi tunç çağında bilinmemekteydi. Hatta Arabistan'ın sınırdaşı olan ülkelerin bundan haberi bile yoktu. Tevrat'ta eşek ve sığırdan başka evcil hayvanın adına, önceleri, hiç rastlanmaz." [770]

Abraham'ın uşağı işte bu olmayan develerle Harran'a gitmekle kalmaz; Avram'ın kardeşi Nahor'un torunu olan **"Rebeka'yla genç hizmetçileri hazırlanıp bu develere binerek İbrahim'in uşağını izlerler."**[771] Damat adayı İshak **"Başını kaldırdığında bu develeri görür. Rebeka İshak'ı görünce deveden iner ve peçesini alıp yüzünü örter."**[772]

Prof. M. İlmiye Çığ'a göre bu peçe olayında da bir gariplik vardır. Çünkü kutsal kitabın 38. bölümüne göre peçeyi fahişeler kullanmaktadır.[773] Yeniden konumuza dönecek olursak; açıkça görüldüğü gibi "Uşağın alıp getirdiği ve İshak'la evlenen Aram - Naharayim'li yani Harran'lı Rebeka **"Milka'yla (*Avram'ın kardeşi*) Nahor'un oğlu Betuel'in Kızı"**dır.[774] Nahor'da daha önce bir dikkat notu ile belirtmiş olduğumuz gibi, ailenin göçüne katılmayarak, doğduğu yerde kalan Avram'ın kardeşi Nahor'dur.

Daha sonraları İshak'ta oğlu Yakup'a " **Paddan-Aram'a annenin babası Betuel'in yanına git** "derken; Aram-Naharayimli Rebeka-'da oğlu Yakup'a " **hemen Harran'a kardeşim Lavan'ın yanına kaç**" diyecektir.[775]

Bu kadar da değildir. Tevrat'ta yazıldığına göre Esav'dan kaçan Yakup Paddan-Aram'a ulaştığında ;**"Yakup çobanlara " kardeşler nerelisiniz" diye sordu. Çobanlar Harranlı'yız diye yanıtladılar. Yakup, "Nahor'un torunu Lavan'ı tanıyor musunuz?" diye sordu. Tanıyoruz" dediler. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor."**[776]

---

[769] Devenin anavatanının Kuzey Amerika olduğu sanılmaktadır.
[770] H. Örs, a.g.e. sh.124
[771] Yaratılış, 24: 61
[772] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.31
[773] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.31
[774] Yaratılış, 24: 47
[775] Yaratılış, 25: 17
[776] Yaratılış, 29: 4-6 Tevrat'ın daha eski tercümelerini kullanan Hayrullah Örs; Har-

Bu Ur-Urfa şehri konusu ve Harran'a ileride yeniden döneceğiz çünkü çok önemlidir ve bu nedenle de önemli sonuçlara ulaşmamızı sağlayacaktır. Buradaki önemi ise, Nuh'la Musa arasında kurulmak istenen soy ağacı köprüsünün daha ilk adımlarda çöktüğüdür.

İsrail oğullarının soyunu Sümerlere bağlamak için Avram'ı bir Sümer kenti olan Ur'a yerleştirmek çabasında olan Yahudi peygamberleri yine suçüstü yakalanmışlardır. Modern Yahudi peygamberi kadim düzenbaz Zecharia Sitchin'de benzer bir çabayla Abraham'ı Sümer kenti Ur'a yerleştirmekle kalmayacak; "**Sümer sarayından soylu bir rahip**" olduğunu da yazarak açıkça yalan söyleyecektir.

Bundan sonra Nuh'tan itibaren Avram'a kadar geçen ataların neden sadece isimleri sayılarak hızla geçildiği de anlaşılır hale gelir. Çünkü Babil Kulesi hikâyesinden beri ortalarda görünmeyen Yehova ya da Lord veya Rab yeniden ortaya çıkarak Avram'a; "**ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana göstereceğim yere git**" der ve devam eder:" **Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım. Bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyenleri lanetleyeceğim. Yeryüzündeki halklar senin aracılığınla kutsanacak.**"[777]

Burada da bir yanlış yapılmış gibi görünmektedir. Çünkü bu sözlerin muhatabı Avram değil Terah olmalıydı. Ülkesini, akrabalarını, baba evini bırakan ve gelip Harran'a yerleşen Avram değil Terah'dır. Zaten Terah'ın ülkesini, akrabalarını, baba evini bırakıp Kenan ülkesine doğru yola çıkmasının belirgin bir nedeni de yoktur. Ama bundan da garip olan Kenan'a gitmek üzere yola çıkan Terah'ın neden ölünceye kadar Harran'da kaldığıdır. Terah'ın 70 yaşında iken bir oğul sahibi olduğunu biliyoruz. Kumran yazmalarında da Harran'a geldikleri sırada "**Avram'ın 70 yaşında oldu-**

---

ran'a kaçan Yakup'un yolda bir göçe rastladığını, bu göçün Harran'dan gelmekte olduğunu, Avram'ın kardeş, Nahor'un torunu olan Dayı-Kayınbaba Lavan'ın da bu göçte olduğunu yazar. Yani buna göre Yakup Harran'a hiç gitmemiş, Lavan'ın göçüyle yolda karşılamıştır. Önemli bir bilgidir. H. Örs; Musa ve Yahudilik, sh. 55

[777] Yaratılış, 11: 1-3

ğu" açıkça belirtilir.[778] Urfa'dan yola çıktıkları zaman Avram'ın evli olduğunu da biliyoruz.

Bu durumda Terah Harran'a geldiği sırada 140 yaşından fazla olmalıdır. Kumran yazmaları da Harran'a geldiği sırada Terah'ın 145 yaşında olduğunu bildirir.[779] 205 ya da 235 yaşında öldüğüne göre de Harran'da yaklaşık olarak 60 ya da 90 yıl kadar yaşamış olmalıdır. Kenan'a gitmek üzere yola çıkan birisinin, Kenan'a gitmeyip Harran'a yerleşmesinin ve ölünceye kadar yani 60 ya da 90 yıl orada yaşamasının hiçbir mantıklı açıklaması yoktur.

"Avram Rab' bin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut'da onunla birlikte gitti. Avram Harran'dan ayrıldığı zaman 75 yaşındaydı."[780]

Yola çıkanların sayısı üç kişidir. Zaten dört kişi gelmiş ve babaları Terah ölünce üç kişi kalmışlardır. Avram'ın tek kardeşi olan Nahor'da doğduğu yer olan Ur-Urfa-Ur el Keldayin'de kalmıştır. Bu bilgiyi de not edelim çünkü ileride gerekecektir.

Burada anlaşılmayan bir konu vardır ve o da Avram'ın yaşıdır. Çünkü kutsal kitap bize der ki:"**Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu**."[781] Ve sadece altı ayet sonra da bildirir ki:"**Terah 205 yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü**"[782] Ölü Deniz yazmalarından edindiğimiz bilgilere göre de; Harran'a geldiği sırada 70 yaşında olan Avram, en az 60 yıl da Harran'da yaşamıştır.

Soru: Avram kaç yaşındadır?

Cevap: 205-70 = 135 veya

70+60 =130 mu?

Bilemediniz! Avram 75 yaşındadır.

Harran'a geldiği sırada 70 yaşında olan bir insan 60 ya da 90 yıl da Harran'da yaşadıktan sonra nasıl 75 yaşında olabilir? Bunun bir açıklaması var mıdır? Sözü edilen kutsal kitap semavi olduğu id-

---

[778] G. Vermes, a.g.e. sh.481
[779] G. Vermes, a.g.e. sh. 481
[780] Yaratılış. 11: 4-5
[781] Yaratılış, 11: 26
[782] Yaratılış, 11: 32

dia edilen tek tanrılı bir dinin kutsal kitabı değil midir? Sözü edilen adam üstelik de ilk ata olarak kabul ettikleri Patrik (Patriarc) değil midir?

Üstelik de bu yaş bir kere değil iki kere düzeltilmiştir. Eski tercümelerdeki " **Ve Terah'ın günleri 235 yıl oldu; ve Terah Haran'da öldü**" ifadesine göre; 145 yaşında Harran'a gelen Terah'ın burada yani Harran'da 90 yıl yaşamış olması gerekmez mi? Bu durumda yetmiş yaşında Harran'a gelen Avram'ın; 90 yılda Harran'da yaşadıktan sonra 160 yaşında olması gerekmekte değil midir? Siz bu soruları daha da çoğaltabilirsiniz ama bunlar bir işe yaramayacak ve Avram kutsal kitap yazıcıları sayesinde 100 ya da 160 veya 190 yaşından sonra üstelik de kısır olan karısından bir de çocuk sahibi olacaktır.

Bundan daha da önemli olan ise Avram'ın da değil, karısı Saray'ın yaşıdır. Kutsal kitap verilerinden Avram'la Saray arasında on yaş fark olduğunu biliyoruz. Bu durumda Harran'a geldikleri sırada Saray 60 yaşında olmalıdır. 60 ya da 90 yılda orada yaşadığına göre; Harran'dan ayrıldıkları sırada Saray, doğru hesaba göre 120 ya da 150 yaşında olmalıdır. İşte bu 120 veya 150 yaşındaki Saray; Kutsal kitap yazıcıları sayesinde Kralların haremine girmekle kalmayacak, kısır olmasına rağmen 150 ya da 180 yaşında bir de çocuk doğuracaktır. Üstelik Yahudi peygamberleri kutsal kitaplarına Saray'ın 127 yaşında öldüğünü yazmakta da bir sakınca görmeyeceklerdir. "***Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.***"[783]

Bir kalem darbesiyle önce 90, sonra 60 yaş gençleştirilmiş olan Avram artık yoluna devam edebilir. Ama hangi yola devam edeceği konusu biraz karışıktır. Çünkü Yehova ona "**sana göstereceğim yere git**" demiş ama hangi ülkeye gideceğini henüz belirtmemiştir. Avram bu belirsizliğe rağmen yola çıkar. "**Karısı Saray'ı, yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alır.**"[784]

Sonunda Avram'ın Kenan ülkesine doğru yola çıktığı da anlaşılır ama Yehova Avram'a hala gideceği yeri göstermiş değildir. O gös-

---

[783] Yaratılış 23: 1
[784] Yaratılış, 11: 6

terdi ise de Yahudi peygamberleri yazmayı unutmuşlardır. Dolayısıyla Avram'ın neden başka bir yere değil de Kenan ülkesine doğru yol almakta olduğu bilinmezliğini korumaktadır.

Burada bir parantez açalım ve Yahudi-Hıristiyan dünyasının Patriyark'ı yani ilk atası olan Avram'a bu unvanı kazandıran özelliklerine bir göz atalım:

Kutsal kitap da Avram'ın kişiliği hakkında fazlaca bir bilgi yoktur. Olan bilgilerde lehinde değil aleyhindedir. Söz gelimi karısı Saray'ı kız kardeşi olarak tanıtmak ve başkasıyla evlenmesine göz yummak gibi. Karısının sözüyle Hacer'i ve ondan olan oğlu İsmail'i bir parça yiyecek ve biraz suyla çölün ortasına atmasının da lehine yazılacak bir olay olmadığı açıktır.

Bunların dışında yeğeni Lut'u kurtarmak için 318 adamıyla, dört kralın ordularını önüne katıp Şam'a kadar kovalaması dışında başkaca bir eylemi de yoktur.

Sonuç olarak Avram'ın özelliği, "özelliksiz" olmasıdır diyebiliriz. Bu durumda Rabbin İsraillileri büyük bir ulus yapmak için neden Avram'ı seçtiği de belirsizliğini korumaktadır. Durumun farkında olan Yahudi peygamberleri Talmud'un Bava Batra risalesinde " **Avraam'ın şifa sanatlarında acemi olmadığı ve kendisine Noah (Nuh) tarafından verilen parlak bir taşla insanları iyileştirebildiğini"** uydururlar.[785] Bu taş Daniken'in naklettiği hikâyede Nuh'un gemisini aydınlattığı söylenilen parlak taş olmalıdır. Tevrat'ın yazdığına göre Nuh'la Avram arasında on kuşak olması gerektiği de düşünülürse ne kadar değerli bir bilgi olduğu ortadadır.

İşte bu "özelliksiz" Avraam bu arada Kenan ülkesine ulaşır ve günümüzde İsrail'de olan Şekem denilen yere kadar ilerler.[786] Burada Yehova ikinci defa Avram'a görünerek "**bu toprakları senin soyuna vereceğim**" der. Görüldüğü gibi yer seçimi ve zamanlama özenle yapılmıştır.

Gelin görün ki; Eski Ahit bu Şekem'in Avraam'dan çok çok sonra İsra-el Kralı Yarovam tarafından kurulduğunu da yazdığından;

---

[785] A.Parry, a.g.e. sh.184

[786] Bu Şekem daha sonra Eski Ahit'te İsrail krallığının bir şehri olarak gösterilecektir.

yukarıda anlatılanların bütünüyle kurgu olduğu da açıktır.[787] Durumun farkında olan Yahudi peygamberleri Yarovam için "Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarıp orada yaşamaya başladı" diye yazarak kıvırmaya çalışırlar ama İngilizce Tevratlarda "**Then Jeroboam built Shechem in mount Ephraim**" yani onarılmadığı, yapıldığı şeklinde yerli yerinde durmaktadır.

Sonunda Avram kona göçe Negev denilen bir yere ulaşır.[788] Büyük olasılıkla gitmesi gereken yer henüz bildirilmediğinden avare avare dolaşmaktadır. Eski Tevrat tercümeleri bu durumu "**Ve Abram gitgide Cenup'a doğru göç ediyordu**" şeklinde yazar.[789]

Bu arada bölgede yaşanan bir kıtlık yüzünden Mısır'a gider. Eski tercüme bunu "**Ve memlekette kıtlık oldu; ve Abram orada misafir olmak üzere Mısıra gitti**" diye bildirir. Bu kıtlık olayı da pek inandırıcı değildir. Bir karış ekili toprağı olmayan bir göçebenin olası bir kıtlıktan etkilenmesinin bir anlamı yoktur. Üstelik bu durum İsrail'in Tanrısı Yahve'nin; tek kulu olan ve "**Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım. Bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyenleri lanetleyeceğim. Yeryüzündeki halklar senin aracılığınla kutsanacak**" dediği bir seçilmişin, yani **Avram'ın** geçimini sağlayamadığı gibi uygunsuz düşüncelere de yol açabilir.[790] Ne yani Avraam'ı doyurmak, kırk yıl boyunca İsra-el oğullarının başına gökten ekmek yağdırmaktan daha mı zordur?

Üstelik Avram'ın " **Harran'da kazandıkları mallar, edindikleri uşaklarla**" yola çıktığının düşünürsek durum iyice anlamsızlaşır. Ölüdeniz Yazmalarında Avram bu durumu şöyle anlatır: "**Aradan beş sene geçtikten sonra** Firavunun emri üzerine, Mısır prenslerinden üç adam benim ve karımın işlerini denetlemek için geldi."[791] Üstelik Avram Mısır'da kendisini denetlemeye gelen Mısırlı

---

[787] 1. Krallar 12: 25

[788] Gerçek yeri Fenikelilerin Sur kenti ile Kenanlıların Kadeş (Kedeş) kenti arasındadır. Büyük bir başarıyla Arabistan çöllerine taşınmıştır.

[789] Bu ifade yeni tercümede yoktur.

[790] Yaratılış, 11: 1-3

[791] G. Vermes, Ölüdeniz Parşömenleri, sh.474, Nokta Kitap, Mart-2005

memurlar için "**Kuraklık yüzünden onlara yakındım, daha fazla yemek ve içecek şarap için söz verdiler**" diyerek bu kuşkuları haklı çıkarır.[792]

Mısırlı memurların Avram'a daha fazla yemek ve içecek şarap için söz vermelerinin ve Avram'ın "misafir" olmak üzere Mısır'da bulunmasının da hiçbir anlamı yoktur. Çünkü anlatılan hikâyeye göre; sonuç olarak Avram kıtlık yüzünden Mısır'a sığınmış olan binlerce göçebeden birisidir. Mısırlılar onu neden yıllarca misafir ederek ihtiyaçlarını karşılasın? Geçici bir süre için gelip, beş yıl boyunca kalmayı beceren, karnının doyduğuna şükredeceğine üstüne bir de şarap isteyen misafirde, ihtiyaçları karşılanmak yerine olsa olsa çabucak kovulur. Orada burada misafirlikle geçen bir Avraam hikâyesi de açıkça yersiz yurtsuz, işsiz güçsüz, beleşçi bir adama işaret eder.

Daha önce değinmiş olduğumuz gibi Avram, Mısır'da karısı Saray'ı kız kardeşi olarak tanıtır.[793] Terah üzerinden yaptığımız hesaba göre 130 ya da 160; kutsal kitap yazıcılarına göre 70 yaşında olması gereken Saray, güzelliği ile Mısırlıları büyüler. Bu arada Saray'ın güzelliğini duyan Firavun onu haremine alır. Avram bu konuda hiçbir tasa duymadan; "**Kral onun güzelliği karşısında tutuldu. Onu kendisine aldı**" der.[794]

Zaten Avram'da karısının ne kadar güzel olduğunu şu sözlerle anlatır: " **Onun yüzüne bakınca, o ne kadar güzel, başındaki saçlar ne ince, gözleri ne kadar güzel, burnu ne hoş! Bütün ışıltılar onun yüzünde, göğsü ne kadar güzel! Beyazlığı ne sevimli! Kollarının görünüşü ne biçimli! Elleri ne kadar uygun. Avuçları ne hoş, parmakları uzun ve ince. Bacakları ne güzel! Kalçaları kusursuz. Bütün kızların ve gelinlerin hiç biri onun kadar güzel değil.**" [795]

---

[792] G. Vermes, Ölüdeniz Parşömenleri, sh.474

[793] Eski Ahit'te, Sara ile Abraham birbirinin hem 'erkek ve kız kardeşi' ve hem de 'karı ve kocası' olarak tanıtılmıştır.

[794] G. Vermes, Ölüdeniz Parşömenleri, sh.475

[795] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 88

Burada ilgi çekici olan bu güzel kadının doğru hesapla 120 ya da 150, Yahudi peygamberlerinin düzeltilmiş hesabıyla bile 70 yaşında ve üstelik çöl şartlarında göçebe bir hayat sürdüren bir kadın olmasıdır.

Mısır firavunu Saray'ın hatırı için Avram'a karşı iyi davranır ve kutsal kitabın yazdığına göre "**Avram davar, sığır, erkek ve dişi eşek, kadın ve erkek köle, deve sahibi olur.**"[796]

Avram'da **"Ben, Avram, yanımda büyük bir yükle, altın ve gümüşlerle ve yeğenim Lut'la beraber Mısır ülkesinden ayrıldım"** der.[797] Ama söylemeyi unuttuğu şey Firavunun; daha sonra cariyesi olacak ve ona İsmail'i doğuracak olan Hacer'i de ona hediye ettiğidir.[798] Prof. Çığ bu konuda şunları yazar: "**Kral bana ince keten elbiselikleri ve Hacer'i verdi....ve ben Abram, bol sığırlar, gümüş ve altınla zengin oldum ve Mısır'dan ayrıldım.**"[799]

Ama bu da doğru olmasa gerektir çünkü Ölü Deniz Yazmalarına göre Avram Mısır'dan kendi isteğiyle ayrılmamış; firavunun emriyle kovulmuştur. İki yıl evli kaldığı Saray'ın Avram'ın kız kardeşi değil karısı olduğunu öğrenen firavun Avram'a; " **Saray yüzünden başıma ne işler açtın? Bana, aslında karın olan Saray'ın kız kardeşin olduğunu söylemiştin; bu yüzden onu kendime eş edindim. İşte karın Saray! Mısır ülkesini terk edeceksin"** diyerek Avram'ı Mısır'dan kovmuştur.[800]

Üstelik bu kovulmayı garanti etmek için görevlendiği adamlar da Mısır'dan çıkana kadar Avram'a eşlik etmişlerdir. Avram'da Ölü deniz yazmalarında, bu konuda **"Mısır'dan çıkana kadar benimle yolculuk edecek adamları yanıma verdi"** der [801]

Her zaman olduğu gibi bir süre Saray'la evli kalan ve Avram'ı hediyelere boğan firavunun kim olduğu bilinmez. Kutsal kitapta da

---

[796] Yaratılış, 13: 16
[797] G. Vermes, a.g.e. sh.476
[798] G. Vermes, a.g.e. sh.476
[799] M. İ. Ç. a.g.e. sh.89
[800] G. Vermes, a.g.e. sh.476
[801] G. Vermes, a.g.e. sh.476

belirtilmez ama Saray'ın bu firavunla evli kaldığı süre Ölü Deniz Yazmalarında Avram'ın ifadesiyle iki yıldır.[802]

Zaten görünüşe göre firavunun adından ve Saray'ın firavunla ne kadar evli kaldığından çok; kazanılan "**mal**" önemlidir. Çünkü kutsal kitap **"Avram karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısır'dan ayrılıp Negev'e gitti"** diyerek bu **"sahip olunan her şey** "kavramını yeniden vurgular.

Ancak bizzat firavunun emriyle Mısır'dan kovulan ve yanına adam verilerek Mısır'dan çıkışı garanti edilen bir adamın söylenen mal varlığıyla Mısır'dan ayrılmış olması hiç bir şekilde inandırıcı değildir. Buna rağmen **"Ve Abram sürülerde, gümüşte ve altında çok zengindi. Ve konaktan konağa göçerek Cenub'tan Beyt-el'e Beyt-el ile Ay arasında başlangıçta çadırının olduğu yere kadar, evvelce orada yapmış olduğu sunağın yerine kadar gitti"** diye yazar kutsal kitap.[803]

Bu ifade Ölü Deniz Yazmalarında Avram'ın ağzından **"Sunak kurduğum Beytel'e varıncaya kadar önceden konaklamış olduğum yerlerde tekrar konakladım. Sonra burada ikinci bir sunak yaptım"** şeklindedir.[804]

Bunun hemen ardından da Kutsal kitap **"Abramla beraber giden Lut'un da koyunları ve sığırları ve çadırları vardı. Ve birlikte oturmak için yer onları taşıyamıyordu; çünkü onların malları çoktu ve birlikte oturamıyorlardı"** diye ekler.[805]

Avram'ın nasıl zengin olduğunu biliyoruz ama; kıtlık yüzünden Avram'la beraber Mısır'a sığınan ve Yahudi dilindeki adı Lot olan Lut'un, bu zenginliğinin anlaşılabilir bir yönü yoktur.[806] Çünkü Lot; sonuç olarak Mısırlı memurlara" **kuraklık yüzünden onlara yakındım, daha fazla yemek ve içecek şarap için söz verdiler"**

---

[802] G. Vermes, a.g.e. sh.475
[803] Yaratılış 13: 3
[804] G. Vermes, a.g.e. sh.478
[805] Yaratılış 13: 5-6
[806] Lot'un "ismi gizlenmiş" anlamına geldiği söylenir.

diyen "misafir" Avram'ın yardıma muhtaç olan yeğenidir. Bu durumda Lot'un bu zenginliğinin bir doğruluğu da yoktur.

Buna rağmen **"Avram Lut'a, "Biz akrabayız" dedi, "Bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın. Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim"** der.[807]

Avram'ın bu sözleri üzerine **"Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB' bin bahçesi gibi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı.** RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi. **Lut kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar."**[808] **Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu.**[809]

Bu ifade de Ölü Deniz Yazmalarında **"Lut uzaklarda, Ürdün ovasına yerleşti. Bense Beytel dağına yerleştim"** şeklindedir.[810] Bu Beytel'in de şimdi taşınmış olduğu yerde, uydurma Yeruşalim yakınlarında değil, çok daha kuzeyde, Galile Gölü'nün bile kuzeyinde olduğunu da belirtelim.[811]

Açık konuşalım: Zengin olmanın önemliliğini vurgulamaya çalışan bu hikâyenin bir tek kelimesi bile doğru değildir. Üstelikte **"ne pahasına olursa olsun"** türü bir vurgulamayla insanları ahlaksızlığa teşvik etmektedir. Bu teşvikin bir Kutsal kitap tarafından yapılıyor olması ise başlı başına bir bilmece ya da Yahudi peygamberlerinin ahlak anlayışına bir örnek olarak değerlendirilmelidir.

Kutsal kitabın **"Abramla beraber giden Lut'un da koyunları ve sığırları ve çadırları vardı. Ve birlikte oturmak için yer onları taşıyamıyordu; çünkü onların malları çoktu ve birlikte oturamıyorlardı"** ifadesi Yahudi peygamberlerinin bir abartısından başka

---

[807] Yaratılış 13: 8-9
[808] Yaratılış 13: 10-11
[809] Yaratılış 13: 12
[810] G. Vermes, a.g.e. sh.478
[811] Hazırlamakta olduğumuz yeni çalışmalarımızda bu taşınmış kentlerin gerçek yerlerini eski haritalar üzerinde göstereceğiz.

bir şey değildir. Avram'la Lut'un ayrıldıkları söylenen Beytel, bilinmeyen bir yer değildir. Bugünkü taşınmış haliyle bile Kudüs'ün on dokuz kilometre kuzeyinde, bugün de var olan küçük bir kenttir.

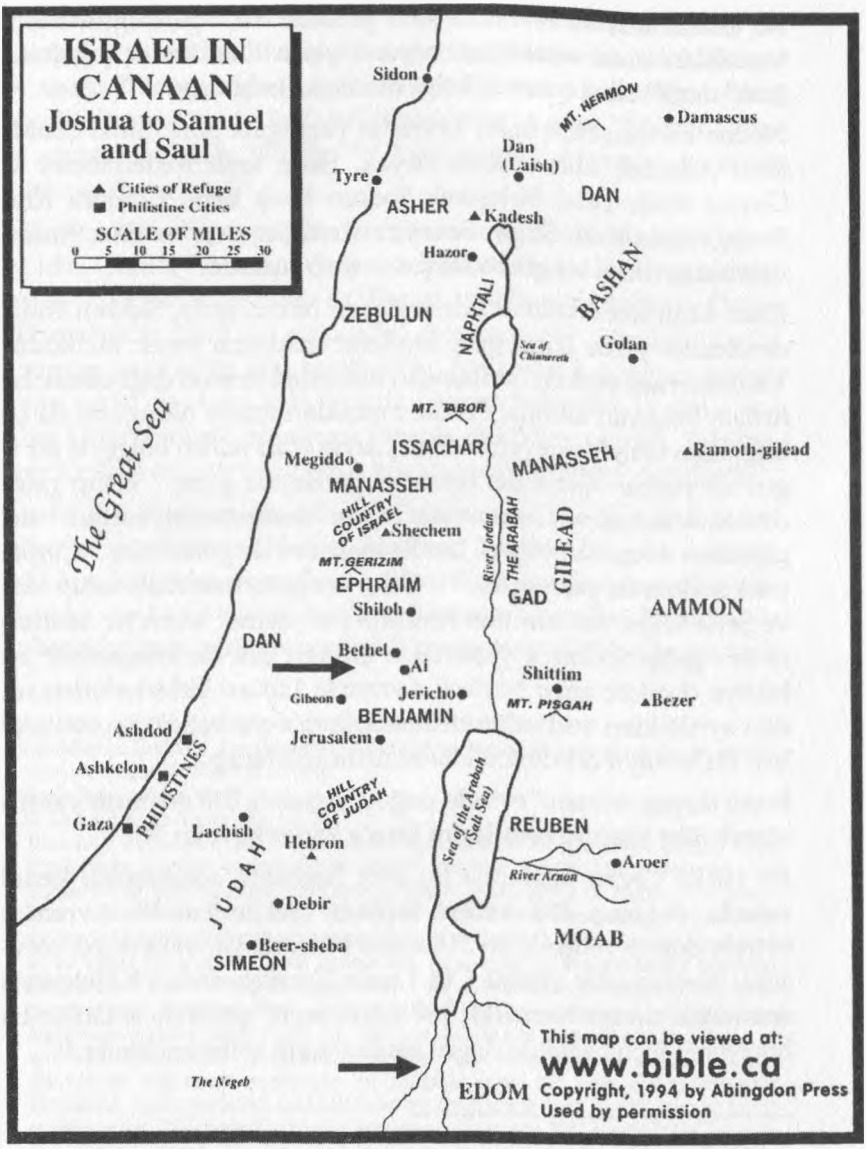
Dolayısıyla Kudüs'ün on dokuz kilometre kuzeyinden bakıp da yüz kilometre uzakta olan Ölü Deniz'in güneyini görebilmek, ancak Yahudi peygamberlerine özgü bir görüş yeteneğidir.[812] Burada Ölü Deniz'in kuzeyden güneye olan uzunluğunun 80 km. olduğunu da küçük bir bilgi notu olarak sunmamız gerekiyor. Ne söylediğimizin daha iyi anlaşılması için verdiğimiz haritada bakılan yer ile görülen yeri iki ok işaretiyle göstermiş bulunmaktayız.

Üstelik sanki babasından kalmış gibi "**kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğru** "göçen Lut'un; Güneydeki Sodom'a değil, Doğudaki Amman'a ulaşması gerekir. Üstüne üstlük İlk Ata'nın yeğeninin yerleşmek için neden bir "Günahkâr kenti" seçtiği de ayrı bir konudur.

Bu da yetmezmiş gibi Kutsal kitabın yazdığına göre; bölge yağma için birbiriyle vuruşan krallarla doludur ve biraz sonra belirteceğimiz gibi bunlardan dokuz tanesinin adları da sayılmaktadır. Yağma ve çapul için birbirleriyle vuruşan bu kralların ortasında "**yer onları taşıyamıyordu**" denilen miktarlarda mallarla serbestçe gezinmek olanaklı değildir. Bu da Yahudi peygamberlerinin yaşadıklarını iddia ettikleri coğrafyayı zerre kadar bilmediklerini gösterir.

Üstelik yalnız coğrafya konusunda değil, bölgenin tarihi konusunda da cehaletin zirvelerinde gezinmektedirler. Ne Şeria ovası ne de Sodom, o tarihlerde bile bomboş ve sahipsiz yerler değildir. (Harita 8)

[812] Beytel'in haritada görülen Dan Kenti yakınlarındaki asıl yeri göz önüne alındığında büsbütün olanaksızdır. Zaten Sodom'da söylendiği yerde değildir.

Harita: 8

Bakılan yer ile görülen yer. (Kaynak: www.bible.ca)

Bu arada; Yehova Avram'a yine görünür ve " **gördüğün bütün toprakları sana vereceğim, soyunu yerin tozu kadar çoğaltacağım**" der.[813] Ama o sırada bölge oldukça karışmıştır.

Neden karışmıştır; çünkü Tevrat'ın yazdığına göre; Şinar (**Babil**) kralı Amrafel, Ellesar kralı Aryak, Elam kralı Kederlaomer ve Goyim Kralı Tidal birleşerek Sodom Kralı Bera, Gomora Kralı Birşa, Adma Kralı Şinav, Sevoyim Kralı Şemever ve Soar Kralından oluşan beşli bir gruba karşı savaş açmışlardır.

Elam Kralı Kederlaomer'i destekleyen birinci grup; Siddim vadisi denilen bir yerde ikinci grup kralların ordusunu yener. Bu Siddim Vadisinin asıl yerinin haritamızın üstünde Hermon dağı olarak belirtilen bölgenin altında, Fenike toprakları içinde olduğunu da bir bilgi notu olarak ekleyelim. Dolayısıyla sözü edilen bölgeyle bir ilgisi de yoktur. Gene de Tevrat'ın yazdığına göre; " Galip gelen dört kral Sodom ve Gomore'nin bütün "**malını ve yiyeceğini**" alıp giderken Avram'ın yeğeni Lut ile mallarını da götürürler. "**Çünkü o da Sodom'da yaşıyordu.**"[814] Gerçi yer götürmez mala sahip olan ve Şeria Ovası'nın tümünü kendine yurt olarak seçen bir adamın, neden gidip Sodom'a yaşamakta olduğu çok da anlaşılabilir bir hikâye değildir ama; böylece Avram'la Lut'un birbirlerinden neden ayrıldıkları ve Lut'un neden Sodom'a yerleştiği de ortaya çıkar. Bu konuyu dördüncü kitabımızda anlatacağız.

Bunu duyan Avram "**evinde doğup yetişmiş 318 adamını yanına alarak dört kralı ve ordularını Dan'a kadar kovalar.**"[815]

Bir başka Tevrat kitabında bu ayet "**eğitimli adamlarını, kendi evinde doğmuş 318 köleyi topladı**" şeklindedir.[816] Avram'ın evinde doğup yetişmiş bu 318 adam Mısır'da yanında mıydı sorusunu sormuyoruz çünkü Ölü Deniz Yazmalarında "**Kölelerinin arasından savaşa hazırlıklı 380 adam seçti**" şeklinde anlatılan bu hikâyenin hiçbir şekilde doğru olamayacağı anlaşılmaktadır.[817]

---

[813] Yaratılış, 13: 2
[814] Yaratılış, 14: 1-2
[815] Yaratılış, 14: 14
[816] Yeni Dünya Tercümesi, Yaratılış 14: 14
[817] G. Vermes, a.g.e. sh.478

Tam da bu noktada B. Eldem konuya bir katkıda bulunur ve **"Avram'ın yanında 318 kişi falan değil, yalnızca bir tek kişi, sadık uşağı Eliezer olduğunu"** söyler. Eldem'in belirttiğine göre Yahudi gizemciliğinde **"alfabetik sayılamaya göre "Eliezer" adının sayısal karşılığı 318'dir."**[818] Yani aslında Avram'ın yanında bir tek uşağı vardır. [819]

Bir başka Yahudi peygamberine göre ise bunların hiç biri doğru değildir. Çünkü **"Avraam derhal adamlarından otuz tane kahraman seçti ve Şinar ile Elam Krallarını kovalamaya başladı. Onları Damasek'te** (Şam'da) **yakaladı"** diye yazar.[820] Görüldüğü gibi Avram'ın kovaladığı kral sayısı ikiye; Avram'ın kahraman adamlarının sayısı da otuza indirilmiştir. Hemen belirtelim ki; daha önce beş kralın birleşik ordusunu yenmiş oldukları yazılan, Babil ve Elam Kralları öyle üç beş kişiyle kovalanacak adamlar değillerdir.

Zaten Babil Kralının bu bölgede bulunması bile bir mucizeden başka bir şey olamaz. Neden derseniz, Babil'in bölgeye uzaklığı 1.300 km. kadardır da ondan.[821] Elam Kralı içinde benzer bir olanaksızlık vardır ve bilinen tarihleri boyunca Elamlılar; Babilliler ile hiç barış halinde olmamış, sürekli savaşmışlardır.[822] Goyim kralı

---

[818] B. Eldem, Marduk'la Randevu, sh.471. İnkılâp Kitabevi, 2003

[819] Yahudilerin Endülüs Araplarından yürüttüğü ve her harfe sayısal bir değer atfedilmesiyle oluşan Gemetriya sistemi.

[820] Nisim Behar, a.g.e. sh.17

[821] H. Örs, Musa ve Yahudilik, sh. 241

[822] Elamlılar Başkentleri Süs'ü çevreleyen yaylalarda ve kuzeye doğru uzanan Elam Krallığında yaşayan halktır. Etnik kökenlerinin ne olduğu bilinmemektedir; ne Sümer ne de Sami değillerdir ve üstelik Sümer, Akat, Babil ve Asurlularla sürekli savaş halindedirler. Kaynaklar M.Ö 1400'den itibaren Güneydoğu Mezopotamya'da varlık gösterdiklerini yazar ama Elam Krallığı M.Ö. 2700'e kadar uzanan eski ve köklü bir krallıktır. Katı hanedanlık kurallarına ve kesin stratejik koşullara sahiptirler. Çünkü bir yandan yaylalarını, diğer yandan doğudan gelen atılımları denetlemeleri gerekmekteydi. Aslında M.Ö. 9. Yüzyıl ortasında Med Krallığının kurulmasına kadar Elam Tarihi Ur, Babil ve Asurlulara karşı seferlerin olduğu, art arda köleleştirmelerin ve fetihlerin tarihidir. Çok tanrılı dinlere inanan Elamlar, Sümerlerin doğusunda yaşamışlar ve bölgede kalıcı bir eser bırakmamışlardır. Devletleri, şehir devletleri şeklindedirler ve kendilerine özgü bir dil, yazı ve kültüre sahiptirler. Dillerinde Türkçe ile benzeşen; **Atta=Ata** Bali-be=Balbal (Taş Heykel) **Gitta=Gitmek, İke-igi=Ağabey Kurt-kitti**=Talih **(u)Şak=Oğlan, Kut=Getirmek, Aganigi=Fındık** örneklerinde olduğu gibi çok sayıda sözcük vardır. M.Ö.3000'den M.Ö. 640'a kadar varlıklarını korumuşlar ve M.Ö. 640'ta Asurlular tarafından ortadan kaldırılmışlardır. Daha önce anlatmış olduğumuz Ari'lerle (Aryanlarla) olan benzerlikleri açıktır.

ise büsbütün kepazeliktir çünkü Goyim Yahudi peygamberlerinin yabancılar için kullandığı bir isimdir.

Burada önemli olan Avram'ın bu 30 ya da 318 veya 380 çobanla; dört ya da iki kralı ve ordularını Dan'a kadar kovalamasıdır. Bu kovalama hikâyesinde de Yahudi peygamberleri yine suçüstü yakalanmışlardır. Çünkü Tevrat'ın yazdığına göre; Dan kenti, Avram'ın bu dört kralı önüne katıp kovalamasından yaklaşık bin yüz yıl daha sonra; Yakup'un 12 oğlundan biri olan Dan'ın soyundan gelenler tarafından kurulacak ve kutsal kitap bunu şöyle bildirecektir:"**Dan oğulları Layiş üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler. Dan oğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler. Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adını verdiler.**"[823]

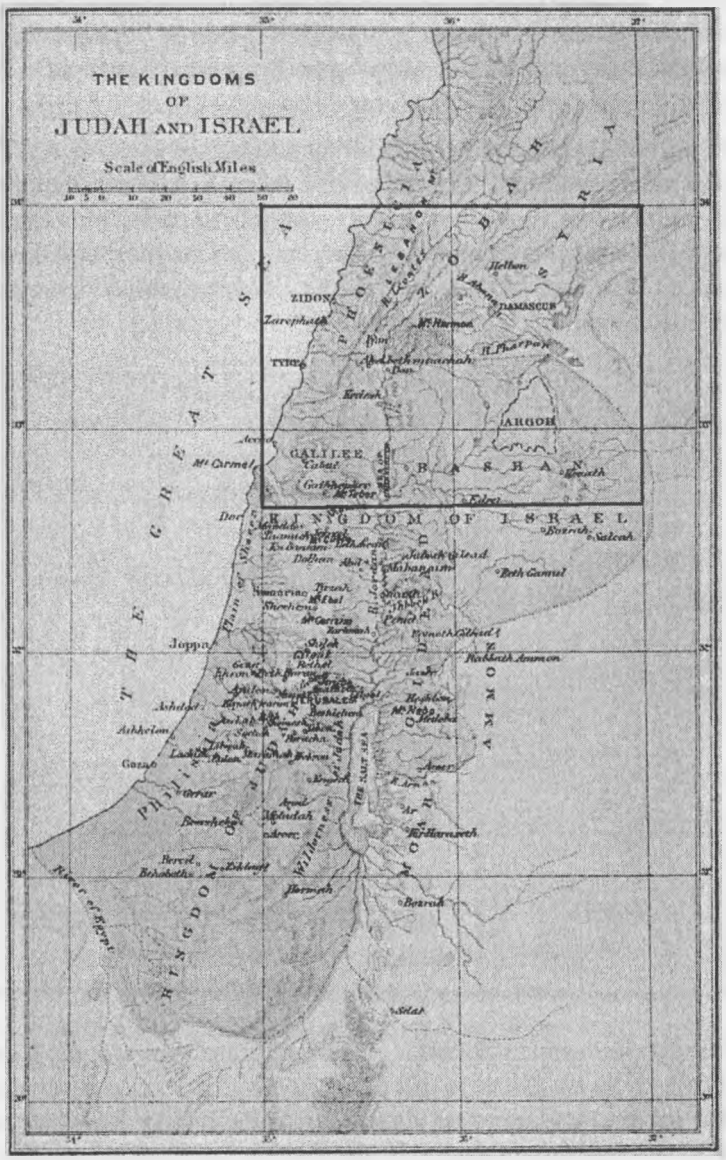
Bu bilgi, Avram'ın hikâyesinin ne zaman yazıldığı konusunda da bir ipucudur ama bunun farkına varılmış olsa gerektir ki, bir sonraki ayette Avram, yanındaki 318 çobanla önüne kattığı dört kralı sadece Şam'a kadar kovalamakla yetinecektir.

Kutsal kitap "**Avram adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı.**" Diye yazar.[824] Ama Kumran yazmalarına göre; Şam'ın kuzeyindeki yerin adı **Hova değil, Helbon'dur.**[825] Ve gerçekten **Helbon;** şimdiki taşınmış olduğu yerde yani İsrail'de Ölü Deniz'in biraz yukarısında değil, Şam'ın biraz daha kuzeyindedir.[826] Bu bilgiyi; krallar savaşının yapıldığı yer olan Siddim Vadisi'nin de, Şam'ın biraz güneyinde olduğu bilgisiyle birleştirecek olursak, Yahudi peygamberlerinin Sodom ve Gomore hikâyelerini kutsal kitaba nasıl sokuşturmuş oldukları da kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Sonuç olarak Avram "**Yağmalanan bütün malı alıp, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirir.**"[827]

Şimdi size bir harita sunalım ki; kim kimi nereye kadar kovalamış daha iyi anlaşılsın. (Harita 9)

---

[823] Hâkimler, 18: 27-29
[824] Yaratılış, 14: 15-16
[825] G. Vermes, a.g.e. sh.478
[826] http:// maps.google.com
[827] Yaratılış, 14: 15-16

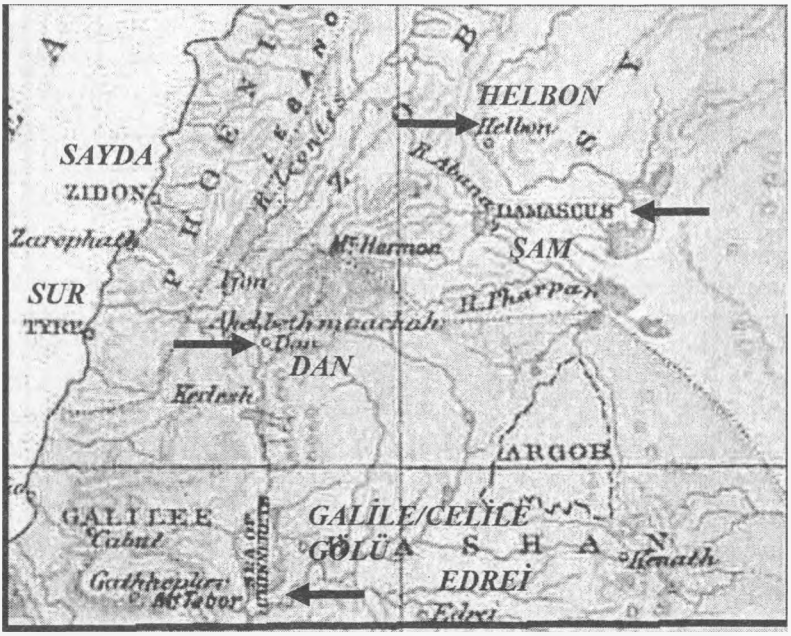

Harita: 9

Kaynak: www.raptureforums.commap4

Büyük haritada çerçeve içine almış olduğumuz bölgeyi, kitap sayfasında görülebilir olması için biraz büyüterek yeniden koymuş bulunmaktayız. Hala net olarak görülemiyorsa, haritanın bulunabileceği adresi de vermiş bulunuyoruz.

Bu haritanın en üstünde işaretlemiş olduğumuz Helbon, Avram'ın dört kralın ordusunu önüne katarak, oraya kadar kovalamış olduğu Helbon'dur. Hova ismi de sizi şaşırtmasın çünkü o da aynı bölgede bulunmaktadır. Sizden isteğimiz de bu haritada görülen Galile Gölü, Dan, Şam ve Sur'un bulundukları yere dikkat etmeniz ve mümkünse aklınızda tutmanızdır.

Buradan konumuza dönecek olursak; Avram'ın evinde doğup büyümüş 30 ya da 318 veya 380 uşağıyla dört kralı ve ordularını önce Dan kentine kadar; sonra da Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya ya da Helbon'a kadar kovalayıp, bir de üstüne bozguna uğratarak, yeğenini ve mallarını kurtarması elbette bir kahramanlıktır. Ama ne yazık ki o tarihte Dan kenti gibi, Şam kenti de henüz kurulmamış

olduğundan; Avram'ın bu kahramanlık hikâyesi bütün inandırıcılığını yitirmektedir. Burada Avram'ın doğum tarihi olarak İ.Ö. 2123 yılının olarak saptanmış olduğu bilgisini de ekleyelim.

Şam kenti olmuş olsa bile, Sodom ve Şam arasındaki uzaklık bu kovalama eylemine izin vermemektedir Çünkü Judeo-Hıristiyan ideolojinin dayatmasına göre, Sodom Ölü deniz'in Güney kıyısında; Şam ise bilindiği gibi Suriye'dedir.

Bazı tarihçiler bu kaçma kovalama hikâyesinden Avram'ın yalnız başına gezen, açlıktan Mısır'a sığınan garip bir çoban değil de, bir kabile şefi olduğu sonucunu çıkartırlar. Mesela Yahudimsi tarihçi P. Johnson; önce **"İbrahim Habiru göçmenlerden birinin lideri idi.[828] Genesis 12'de üstün bir otorite ile Mısır'la iş yaptığını görüyoruz"** diye yazar.[829] Johnson'un sözünü ettiği bölüm Tevrat'ın Avram'ın Mısır'a gittiğini ve karısı Sara'yı Mısır kralına vererek çok sayıda mal edindikten sonra Mısır'dan nasıl kovulduğunu anlatan bölümüdür. Demek ki tarihçi bilgeye göre karısını firavuna verip karşılığında mal edinmek, **"üstün bir otorite ile Mısır'la iş yapmaktır."** Yalnızca bir sayfa sonra fikir değiştirecek ve **"evinde doğmuş 318 tane eğitimli hizmetkâra sahip önemli bir şefti "** diye yazacaktır. [830] Bitmedi üstelik Avram'ın paralı asker olduğunu da yazar. **"Genesis 14'de kendisi ve adamları Sodom'un küçük kralına paralı asker olarak hizmet vermektedirler."**[831]

Hayret edilecek şekilde bizden M. İlmiye Çığ'da bu kervana katılır ve Avram'ın bir kabile şefi olduğunu, yerli krallarla birleşerek gelenlerle savaştığını ve Avram'ın hepsinden güçlü bir önder olduğunu yazar.[832] Yabancı kaynaklara fazla güvenmenin bir sonucu olsa gerektir.

Şimdi biz size önemli bir şey söyleyelim; bu adı geçen kralların hiç birisi diğeriyle çağdaş değildir. Üstüne üstlük isimleri de çarpıtılmıştır. Eski Ahit'in Kederlaomer dediği kral; Elam kralı Kudur-

---

[828] Habirular, Yahudilerin Yahudi olduğunu kanıtlamak için kullanılan göçmen bir kabilenin ismidir. Konuyu ileride anlatacağız.

[829] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 24

[830] P. Johnson, a.g.e. sh. 25

[831] P. Johnson, a.g.e. sh. 25 Judeo-Hıristiyanlık işte böyle bir şeydir.

[832] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 83

Laghamar'dır. Aryok dedikleri kral Eri-Aku, Tidal dedikleri kral da Tut-Ghula'dır. Diyelim ki çağdaştırlar ve bu savaş gerçektir; bu kere de öldürülmek korkusuyla karısının kız kardeşi olduğunu söyleyen Avram'ın, Sodom'u yağmalayan kralları önüne katıp kovalaması, siz bırakın insanları, kargaları bile gülmekten öldürmeye niyetli, afyonu başına vurmuş bir Yahudi peygamberinin renkli rüyalarından ibarettir.

1897 yılında Victoria enstitüsünden T. Pinches; Sportoli koleksiyonu olarak bilinen bir dizi tableti deşifre ederken bu kralların isimlerine rastladığını ve Kudur-Laghamar'ın diğer iki kralla yaptığı bir ittifaktan bahsedildiğini açıkladı. Judeo-Hıristiyan bilim adamları bu söylentinin üzerine düşüncesizce atılarak hemen Eski Ahit'te adı geçen Kral Tidal'in Hitit kralı I. Tudhaliya olduğunu ilan ettiler. Ne var ki Hitit Kralı I.Tudhaliya'nın İ.Ö.1450 yıllarında yaşamış olduğunun saptanmasıyla bunun doğru olamayacağı anlaşılmış oldu.

Bundan sonra İstanbul Arkeoloji Müzesinde araştırma yapan Vincent Scheil adında başka bir "bilge" din adamı; Hammurabi tarafından yazılan bir mektupta Elam Kralı Kudur-Laghamar'ın adına rastladığını açıkladı. Judeo-Hıristiyan çevreler bu kere de Eski Ahit'te Şinar Kralı Amrafel olarak geçen kralın ünlü Babil hükümdarı Hammurabi olduğu sonucuna vardılar. Ne var ki Hammurabi'nin İ.Ö.1750 yıllarında yaşadığı açıkça biliniyordu ve Hammurabi Şinar kralı Amrafel olsa bile İ.Ö.2100'lerde yaşadığı bildirilen Abraham'la çağdaş olamazdı. Üstelik yukarıda sözünü ettiğimiz Sportoli tabletlerinin kaynağını daha eski metinlerden aldığı da sonraki yıllarda ortaya çıkmıştır.[833]

---

[833] Bu gerçekler ortaya çıktıktan sonra kutsal kitabın bütün kronolojisi hızla değiştirilmeye başlanmıştır. Örneğin bir Yahudi kaynağın verdiği yeni kronolojiye göre; Avraam İ.Ö.1813 yılında doğmuştur. **"Avraham (son of Terach) was born. -1813"** Doğal olarak Saray'ın doğduğu tarih te değişikliğe uğramıştır." **Sarah (daughter of Haran) was born. -1803"** Doğal sonuç evlendikleri tarihinde İ.Ö.1788 olarak değiştirilmesidir. **"Avraham married Sarah. -1788"** Bu durumda İshak'ta yine doğal olarak İ.Ö.1713 yılında doğacaktır." **Yitzchak (Isaac) was born. -1713"** Böylece bütün Kutsal kitap kronolojisi yaklaşık dört yüz yıllık bir **"öne çekilmeye"** uğramış bulunmaktadır. Bunun nedeni yukarıda açıklamış olduğumuz tarihlerdir. Kaynak: www.askmoses.com

Konunun uzmanı olan Sümerolog Prof. Muazzez İlmiye Çığ'da Avram'ın savaştığı bu kralların çağdaş olmadığını ve "**değişik zamanlarda yaşamış krallar**" olduğunu bildirir.[834] B.Eldem'in yazdığına göre de, "Bu kralların hiç biri birbiriyle çağdaş değildir. Genesis yazarları adı geçen kralların aynı yıllarda yaşayıp ortak bir savaşın içinde yer aldıklarını düşünerek bütün hikâyeyi buna göre kurmuşlardır. Avram'ın da bir biçimde içine karıştığı savaşın büyük ihtimalle bir kurgu olması, devamında gelen Sodom ve Gomore'nin yok edilmesi hikâyesine de gölge düşürmeye yeterlidir."[835]

Bu "uydurulmuş" savaştan sonra yani "**Avram kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom kralı onu karşılamak için Kral vadisi olan Şave vadisine** " gider. Ancak Avram'ı karşılamaya gelenler arasında çok önemli birisi daha vardır. Kutsal kitap bu konuda"**Yüce Tanrı'nın kâhini" olan Salem kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi"** diye yazar.[836]

Gariplikler zinciri yine başlamıştır. Bunlardan birincisi Salem'in Kudüs'ün eski adlarından biri olduğunun söylenmesidir.[837] Yani Melkisedek'in Kudüs kralı olduğu söylenmektedir ki; bütünüyle uydurmadır. Eski haritalarda Salem, Galile Gölünün biraz güneyinde gösterilir. Kaldı ki İncil "Sonra da `Salem kralı', yani `esenlik kralı'dır" diye yazarak; bir kentten değil, bir kavramdan söz etmektedir. Zaten eski İncil'de "salah" yani selamet şeklinde yazılıdır. İkinci gariplik bu Melkisedek'in doğrudan "**Tanrının oğlu**" olmasıdır. Üçüncü gariplik ise Tanrının oğlu ve Kudüs kralı olan bu Melkisedek'in Avram'ı kutsaması ve Avram'ın da bu kutsanmaya karşılık Melkisedek'e her şeyin ondalığını vermesidir.

Çünkü Melkisedek; kutsal kitabın yazdığı gibi yalnız "Yüce Tanrının kâhini" değil, üstelik "**Semavi kurtarıcıdır. Baş melek Mikail ile özdeşleştirilen Melkisedek, "Cennet'in Oğulları'nın" ya da "Adalet Tanrıları'nın"** başıdır. Ama asıl bomba haber bundan

---

[834] M. İ. Çığ a.g.e. sh.26
[835] B. Eldem, a.g.e. sh.129
[836] Yaratılış, 14: 18
[837] Kudüs Yeruşalim, Yeruşalim'de Kudüs değildir. Bu konuyu ayrı bir kitap olarak hazır bulunmaktadır.

sonra gelmektedir: **"Onun için kullanılan diğer isimler Elohim ve El'dir."**[838]

Bilindiği gibi Elohim Tanrılar, El'de tanrı demektir ve bu durumda Avram'ı karşılamaya giden Melkisedek, hem tanrıların oğlu, hem de tanrının ta kendisidir. Tanrılardan biri ya da Tanrının ta kendisi olan Melkisedek'te Avram'ı karşılamaya gelirken, eli boş gelmemiş ve ona ekmek ve şarap getirmiştir.

Hıristiyanların İncil'in de Melkisedek konusunda şunlarda yazılıdır. **"Melkisedek Salem Kralı ve yüce tanrının kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen Avram'ı karşılamış ve onu kutsamıştı. Avram'da ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce "doğruluk Kralı'dır. Sonra da Salem Kralı, yani esenlik kralıdır. Babasız ve annesizdir. Soyunu gösteren bir kayıt yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrının oğlu gibi sonsuza kadar kâhin kalacaktır."**[839]

Önce burada tanımı yapılan şeyin bir kâhin değil, bir Tanrı olduğuna ama Tanrıdır dememek için Kâhin denilmekte olduğuna dikkat çekelim. İkinci olarak; İncil, **"soyunu gösteren bir kayıt yok"** demektedir ama böyle bir kayıt vardır ve bu kayda göre de Melkisedek yukarıda vurgulamış olduğumuz gibi, tanrının oğludur.

Kayıt şöyledir: Nuh'un kardeşi **" Nir, Sopranima ile evlidir ve karısı kısırlığıyla tüm aileyi üzüntüye boğmaktadır. Yüce efendinin baş hizmetkârı olan Nir için (*kısır olduğu bilinen*) Sopranima'nın hamile olduğunun duyulması büyük bir utanç vesilesi olur. Nir, karısına öyle ağır şeyler söyler ki, kadın düşüp ölür. Karnı yarılır ve içinden üç yaşındaki bir çocuk iriliğinde bir oğlan çıkar. Nir kardeşi Nuh'u yardıma çağırır. Birlikte Sopranimo'yu gömer ve oğlancığa " Melkisedek" adını verirler. Aynı Melkisedek Salem'in efsanevi rahip kralı olarak ün salacaktır.**

Efendi tufanı başlatmak için bend kapılarını açar açmaz, melek Mikail yeryüzüne iner ve üvey baba Nir'e, Melkisedek'i Sopra-

---

[838] G. Vermes, a.g.e. sh.519

[839] İncil, İbraniler, 7: 1-3

nimo'nun rahmine aşılayanın Efendi'nin ta kendisi olduğunu anlatır. Ve bu nedenle Efendi, baş melek Mikail'i, Tufanı kazasız belasız atlatabilmesi için oğul Melkisedek'i alıp cennete götürmekle görevlendirmiştir."[840]

Avram'ı karşılayarak kutsayan Melkisedek, işte bu Melkisedek'tir. Babası olan Efendi sayesinde Tufanı atlatmış ve tufandan yüzlerce yıl sonra Salem Kralı olarak karşımıza çıkmıştır. Çıkmakla da kalmamış Avram'ı kutsamıştır. Daniken bu konudaki şaşkınlığını şöyle dile getirir: **"Yahudi geleneğinde ki hiyerarşide, üç kült kurucudan birincisi olan Abraham bir numarada yer alır. Ve bir de bakılır ki, hemen hemen hiç tanınmayan bir Melkisedek geliverir ve Abraham'ı kutsar!** İnsanlığın dedesi de boyun eğer ve her şeyin ondalığını verir. Yüce tanrının ne tür bir rahibidir bu?"[841]

Soruyu biz yanıtlayalım: Melkisedek, Melik-Sadaksina'dır; Tevrat'a geçerken Melkisedek olmuştur. Melik-Sadaksina bir Kassit kralının yani "asıl kast'tan" bir kralın oğludur. Büyük bir Hint Prensi'dir; manevi bir dev yani ruhani önder ve büyücü olduğu da söylenir.[842] Sadak; Keşmir ve Sanskritçe'de "sihirli, majikal, doğaüstü güçlere sahip kimse" anlamına gelir.[843] Moavlı Davut'un Givon kentinde bulunan tapınma çadırında görevlendirdiği Kâhinin adının da Sadok olduğunu bilirseniz ne demeye çalıştığımızı da anlarsınız.[844] Dahası da var; Moavlı Davut'un Hititli karısından doğan oğlu Şolomo'yo "İsra-el" kralı olarak kutsayanda bu kâhin Sadok'tur.

Böylece şu sorunu elde etmiş oluruz. Nasıl oluyor da Kassit (asil kast'tan) Melik-Sadaksina, yani efsanevi bir Hintli önder, aniden Kenan Eli'nde Abraham'ın dostu olarak ortaya çıkıyor?

Yalnızca bu sorunun yanıtı bile ayrı bir kitap ister ama gerektikçe

---

[840] Erich Von Daniken, Tanrıların Stratejisi, Sh.24, Cep Kitapları, Ekim-1983
[841] Daniken, a.g.e. sh. 24
[842] GENE D. MATLOCK, WWW.HERMETİCS.ORG
[843] GENE D. MATLOCK, WWW.HERMETİCS.ORG
[844] "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla (Davut Kenti'nde) kurduğu çadırın içine koydular." 1. Tarihler 16: 1 "Davut **Kâhin Sadok'la öbür kâhin kardeşlerini** Givon'daki tapınma yerinde, RAB'bin Çadırı'nın bulunduğu yerde görevlendirdi." 1. Tarihler 16: 39

biz size bu konuda küçük bilgi notları vermeye devam edeceğiz. İlk olarak da şunu söyleyelim; **"Eski Ahit'in önemli bir bölümü Mezopotamya egemenlerinin dinleriyle temas sonucunda oluşturulmuştur."**[845]

Bu Melkisedek'in adı Davut'un mezmurlarında da geçer ama çok ilginç bir şekilde bu kere " **düzen kurucu**" olmuştur." **RAB ant içti, kararından dönmez: "Melkisedek düzeni uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!**" dedi"[846]

Aynı şekilde Hıristiyanların İncilinde de yer alır." **"Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin"**[847]

Buradaki Kâhin ise İsa'dır.[848] Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca baş kâhin olarak atanmıştır.[849] Türkçesi; düzen kurucu Melkisedek, İsa'da bu düzen içinde sonsuza dek ama yalnızca kâhindir. Birkaç ayet sonra yeniden tekrarlanır. **"Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek baş kâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi."**[850]

Tam da burada Edip Yüksel konuya katılır ve "ne doğmuş, ne de ölmüş, ne annesi ne babası olmayan" dolayısıyla dünyalı bir kadından doğmuş olan İsa'dan daha yüksek bir mevkide olan Melkisedek'in kim olduğunu sorar. Yanıtı da ondan alalım. **"Bu** (Hıristiyanlıktaki) **dördüncü tanrıdır ama gizli bir tanrıdır."**[851]

---

[845] G. Messadıe, a.g.e. sh.391

[846] Mezmurlar, 110: 4

[847] İncil, İbraniler, 5: 6

[848] Bilindiği gibi İsa da hem tanrının oğlu, hem de tanrıdır. Burada bu tartışmalara girmeyeceğiz; Yalnızca İncil'den bazı ayetler vereceğiz. 1: "Tanrı, **Oğlu Rabbimiz İsa** Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılarda önceden vaat etti. **Rabbimiz İsa** Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi." İncil, Romalılar 1: 2

2: "Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise **Rabbimiz Mesih İsa'da** sonsuz yaşamdır." İncil, Romalılar 6: 23

3: "O günde birçokları bana: **Ya Rab, Ya Rab**, biz senin isminle peygamberlik etmedik mi? Ve senin isminle cinleri çıkarmadık mı? diyecekler." İncil, Matta 7: 22

4: "**Tomas cevap verdi ona: Rabbim ve Allahım! dedi.**" Yuhanna 20: 28

[849] İncil, İbraniler, 5: 10

[850] İncil, İbraniler, 5: 20

[851] Edip Yüksel, Hıristiyan Din Adamlarına 19 Soru, sh. 53

Hıristiyanların İncil'inde E. Yüksel'in bu söylediğinin kanıtları da vardır. İbraniler bölümünde açık açık **"Hiç kuşkusuz, kutsayan kişi kutsanandan üstündür"** diye de yazılıdır.[852] Dahası; "Yeni bir antlaşmanın baş kâhini" ara başlığı altında "Böyle bir baş kâhinimiz, kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış bir baş kâhinimiz olması uygundur" diye de yazmışlardır.[853] Konuyu uzatmak mümkün ama gereksizdir. Önce **"Onun için kullanılan diğer isimler Elohim ve El'dir"** diye yazdıktan sonra kıvırtmacanın bir anlamı yoktur. **"Adalet Tanrıları'nın"** başı da olsa olsa baş tanrıdır.

Efendi'nin buyruğu üzerine Melkisedek'i alıp cennete götüren baş melek Mikail'de ayrı bir âlemdir. Baş melek Mikail de Meleklere yaptığı bir konuşmada **"ve orada yedi dağ gördüm. İkisi doğuda, ikisi batıda, ikisi kuzeyde ve ikisi güneydeydi. Orada Cebrail meleği gördüm"** şeklinde garip bir söz söyler.[854] Bu sözlerden anlaşıldığına göre; ya baş melek Mikail sayı saymayı bilmiyordur; ya da metin editörü olan Yahudi peygamberi toplama işleminden henüz haberdar değildir.

Melkisedek hikâyesinin önemi bize, Hıristiyan ve Yahudi Kutsal kitap yazıcılarının düşünce dünyalarını göstermesidir. Bu düşünce dünyasının içinde hiçbir tutarlılık olmadığı gibi, hayalle gerçeğin karışımının nerede başlayıp nerede bittiği de anlaşılabilir olmaktan uzaktır. Ama bu Melkisedek hikâyesinden daha kötüleri de vardır ve şimdi okuyacaklarımız bu kötü örneklerden birisidir.

"Rab yine Avram'a göründü ve 'korkma Avram' diye seslendi. Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak. ***Avram 'ey egemen Rab, bu toprakları miras alacağımı nereden bileceğim?' Dedi.*** Rab, 'bana bir düve, bir keçi, bir koç getir' dedi.'hepsi üçer yaşında olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir.' Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirine karşı dizdi. ***Güneş batıp karanlık çökünce dumanlı bir mangalla alevli bir meşale göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti"***[855]

---

[852] İncil, İbraniler, 7: 7
[853] İncil, İbraniler 7: 26
[854] G. Vermes, a.g.e. sh.542
[855] Yaratılış, 15: 17

Eğer burada anlatılmak istenen Rab tanrının elinde dumanı tüten bir mangalla gezdiği ve kesilip dizilen et parçalarıyla kendine bir ziyafet çektiği ise, bu elbette anlaşılır olmaktan uzak olur. Ama Kutsal kitabın yazdığı tam olarak budur ve buna başka bir anlam yüklemekte pek olası görünmemektedir.

İsrail Tanrısının bu kebapçılık eyleminden sonra" *Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Rab Avram'a şöyle dedi* ***'Şunu bil ki senin soyun yabancı bir ülkede gurbette yaşayarak dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek. Ama soyuna kötülük yapan ulusu cezalandıracağım. Soyun oradan büyük malvarlığı ile çıkacak. Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek."***[856]

Yabancı bir ülkede dört yüz yıl yaşayıp, baskı görecek üstelik kölelik yapacak olan bir soyun; nasıl zengin olabileceği ve kölelik yaptığı bu ülkeden büyük bir mal varlığıyla nasıl çıkabileceği, metin yazarı Yahudi peygamberinin sorunu olarak kabul edilebilirse de gerçek böyle değildir. Çünkü kölelik yaparak zengin olan bir kavmi tarih henüz yazmamıştır.

Bu ifadenin bize anlattığı bir tek şey vardır: Avram'ın üzerinden Musa'ya kadar uzanacak olan soy ağacının ve her iki hikâyenin uçlarını birbirine bağlama gayretlerinin ilk adımları atılmıştır. Yabancı bir ülke, dört yüz yıl kölelik ve baskı, dört nesil geçmesi ve sonunda büyük mal varlığı ile çıkılması, Mısır'dan çıkış hikâyesinin bir özeti olarak karşımızda durmaktadır.

Mısır'dan çıkış hikâyesi de işte bu senaryoya göre yazılacaktır. Ama çok daha büyük bir olasılıkla Mısırdan Çıkış hikâyesi zaten elde mevcuttur ve Avram'ın hikâyesi buna göre kurgulanmaktadır.

Eski Ahit yazarları için "**mal varlığı**" Saray örneğinde de olduğu gibi önemli bir konudur. Bu nedenle de sık sık vurgularlar. Ama bundan sonra gelen ayet de çok önemlidir. Çünkü tanrı kebap ziyafetinden sonra Avram'ın rüyasına girer ve kutsal kitap bunu şöyle yazar: *" O gün Rab Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi. Mısır ırmağından büyük Fırat ırmağına kadar uzanan bu toprakları senin soyuna vereceğim."*[857]

---

[856] Yaratılış, 15: 12

[857] Yaratılış, 15: 18

Hemen belirtelim ki bu vaatleri yapan İngilizce Tevrat'ta sadece Lord'tur.[858] İşgüzar bir Yahudi peygamberi de tırnak içinde "-Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını" ekler. [859]

Gelin görün ki eski Tevratlarda bu "**topraklar**"da yoktur ve Lord "Kenîleri, ve Kenizzîleri, ve Kadmonîleri, ve Hittîleri, ve Perizzîleri, ve Refaları, ve Amorîleri, ve Kenânlıları, ve Girgaşîleri, ve Yebusîleri senin "**zürriyetine**" verdim" demektedir. Yani Lord'un verdim dediği şey onun bunun toprakları değil, bu adı sayılan halkların zürriyetidir. Yani soyu, sopu. Yani bu halkların çocukları.[860]

P. Johnson Yahudi Tarihi isimli kitabında, belki de bilinç dışı ama hiç kuşkusuz alçaklığa yakın, şaşırtacak kadar yanlı sayfalarda, başka şeylerin yanı sıra Yahudi peygamberlerinin savunmasını da üstlenir. "**Buna rağmen Avram'a toprak verilmesine ilişkin yapılan vaat son derece kâfidir** ve İncilin eski bölümlerinde yer almaktadır. **Mısır nehrinden büyük nehir Fırat'a kadar olan** toprağı, Kenitlerin, Kadmonitlerin, Hititlerin, Perizzitlerin, Refaimlerin, Amoritlerin, Kenanlıların, Girgaşitlerin ve Jebusitlerin topraklarını torunlarına veriyorum.[861] Hızını alamadığı için "**Akit konusu daha önce emsali görülmemiş bir kavramdır**" diye de devam eder. Bir de herhangi bir aktin, en az iki tarafı olması gerektiğini akıl edebilseydi, daha da bilge olurdu.

Lord yani Avram'ın tanrısı, elinde dumanı tüten bir mangalla gezse de, sonuç olarak bir tanrıdır ve eğer bir miktar toprağı varsa; elbette bu toprağı istediğine verebilir. Ancak Lord tanrının Avram'a vermiş olduğu ve antlaşma ile de kayıt altına almış olduğu bu sözü, dört bin yıldan beri tutamamış olması da Lord tanrının sözüne

---

[858] Yaratılış 15: 18 " In the same day the ***LORD*** made a covenant with Abram, saying, Unto thy seed have I given this land, from the **river of Egypt unto the great river, the river Euphrates**

[859] Filistin'in yanı sıra Kenan Eli'ni de işgal etmiş bulunan bugün ki İsrail'in yüz ölçümünün 22 bin km.2 olduğunu söyleyecek olursak; bu adı sayılan kavimlerde orada yaşıyorlarsa, vadedilmiş topraklarda zaten adım atacak yer olmaması gerekir.

[860] Arapça isim: Döl, soy sop, sulp, çocuk

[861] P. Johnson adı geçen kitap, sh.30

olan güveni sarsıcı bir durumdur. Üstelik Lord Tanrı bunu sık sık yapmaktadır. Bu kadar vaatte bulunduğu Abraham; bırakınız Mısır ırmağından Fırat ırmağına kadar uzanan toprakları, karısı Saray ölünce mezar yerini bile parayla satın alacaktır. Demek ki bizim politikacıların içi boş vaatleri gibi yerli yersiz "yapacağım, edeceğim, vereceğim" gibi sözler söylememek gerekmektedir.

İKİNCİ BÖLÜM

VADEDİLMİŞ TOPRAKLAR

"Vaadler memleketinde
insan açlıktan ölür."
Danimarka atasözü

Bu **"Vadedilmiş Topraklar"** konusunda sorun, Eski Ahit'in dinsel/siyasal yapısından ve İsrail'in varlığının da, tarihinin de siyasal meşruiyetinin de, kaynağının, Lord tarafından İsrail'in çocuklarına "Vadedilmiş ülke" şeklinde özetlenebilecek dinsel bir meşruiyete dayanmasıdır. Dünya tarihinde bunun bir başka örneği yoktur ve elbette ki dinsel değil, tarihsel bir dayanağı olmalıdır.

Bundan daha korkunç olanı ise Filistin topraklarının İsrail'in çocuklarına YHVH tarafından vaat edilmekle de kalmayıp; babalarından yani YHVH'den kalan bir miras olduğu şeklindeki dini meşruiyetin sessizce kabul edilen bir genel görüş olmasıdır. Batılıları anlıyoruz; onların ortak düşünce biçimi "Yahudilere yönelik daha önce yapılmış eziyetler" konusunda, onların gönlünü almanın tek yolunun Yahudiler tarafından yapılan her türlü kötülüğe karşı sessiz kalmak ve hatta masum yalanlarla onlara katılmak şeklinde oluşmuştur. Adına Medya denilen ve bir elin parmakları kadar olanı ayrıldıktan sonra geri kalanının tamamı fingirdek Firdevslerden oluşan gruplar ise çeşitli nedenlerle sürekli olarak üç maymunu oynarlar ve oynayacaklardır.

Gelin görün ki; sırf geçmişte bazı acılar çekmiş oldukları iddiasının, Yahudilere istedikleri her şeyi yapma hakkını vermediğini de

ara sıra hatırlamak gerekmektedir.[862] Çingenelerde toplu kıyıma uğramışlardır ama kimsenin toprağına göz dikmedikleri gibi, kimseyi de asıp kesmemektedir. Kaldı ki İsra-el'in Tevrat'ta **"Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı"** şeklinde tarif edilen; üstelik var mı yok mu olduğu bilinmeyen, var ise de adı bilinmeyen tanrısının adına, bildiğiniz emperyalizm yapmak, Bush oğlu Bush adına emperyalizm yapmaktan çok daha farklı bir şey olsa gerekir. İkincisinin arkasında görülebilir bir güç vardır ama birincisinin arkasında "laf kalabalığından" başka ne olduğunu henüz kimse bilmemektedir.

Burada bu konudaki bir başka yanlış anlamlandırma olayına da dikkat çekmemiz gerekiyor. Daha önce de anlatmış olduğumuz gibi Yahudi dilinde gelecek zaman kipi yoktur. Bu nedenle de bırakın geçmişi günümüzde bile **Yahudi dilinde** bileşik fiillere pek rastlanmaz. Fiillerde zaman (geçmişte olması, şimdi olması) yerine yapılan işin bitirilmiş ya da bitirilmemiş olması ön plandadır. Gelecek zamanı yoktur; ancak metnin okunuşundan çıkarılabilir. Bu nedenle aynı cümle; Yalancı bir Yahudi peygamberi **geldi,** Yalancı bir Yahudi peygamberi **geliyor,** Yalancı bir Yahudi peygamberi **gelecek** şekillerinde okunabilir.

Sözü fazla uzatmayalım, demek istediğimiz şudur: **"Burnundan duman yükselmesine, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırmasına"** karşın aydınlanmak için kandil isteyen İsra-el tanrısı adına, bu vadedilmiş toprakları uydurarak kutsal kitaba sokuşturan Yahudi peygamberinin sözlerini ille de gelecek zaman kipinde yorumlamanın bir anlamı yoktur. Aynı sözler "bu toprakları sana **verdim"** ya da **"veriyorum"** ya da "**vermiştim"** şeklinde de okunabilir. Yani zengin bir adama benzeyen İsra-el tanrısı, müflis bir çocuğa benzeyen oğluna bir miktar toprak vermiş, vaadini tutmuş ve iş bitmiştir. Arsız yosmalar gibi bir daha, bir daha diye bağırışmanın bir âlemi yoktur.

Şimdi bu konuda ki başka bir kavram karışıklığına daha yer vere-

---

[862] Bu geçmişte bazı acılar çekmiş oldukları da bazı iddialardan ibarettir. Tarih biliminin yazdığı neredeyse bunun tam tersidir. Bir dengine getirebilirsek onları da anlatacağız.

lim. İbrani Üniversitesinden Prof. Israel Shahak ısrarla belirtir ki; **"vadedilmiş topraklar, Yahudi olmayanlardan Yahudilere geçen topraklardır. Buna karşın Yahudi olmayan insanlara ait topraklar, vaat edilmeyen topraklardır.** Bir Yahudi, Yahudi olmayan bir kişiden bir toprak parçası satın alırsa, daha önce vaat edilmemiş olan bu toprak parçası, böyle bir işlemden sonra "vadedilmiş" hale gelmektedir. Yahudi olmayan birisi, bir Yahudi'den toprak satın alırsa, daha önce temiz ve vadedilmiş olan bu toprak, yeniden vaat edilmemiş hale dönüşür.[863] Bu sapkın anlayışa göre İsra-el, nerede yaşıyor olurlarsa olsunlar, Yahudi olarak tanımlanan insanlara ait bir ülkedir.

Hemen örneklendirelim de bilge bilge bilgelerle ulema'da anlayabilsin. Diyelim ki Patagonya'da yaşayan bir kabile Yahudi dinine girdi ve yetkili otoritelerce Yahudi olarak kabul edildi. Bu Patagonyalı kabile önce İsra-el vatandaşı olmaya hak kazanacak sonra da bu haktan kaynaklanan nedenlerle; Nil'den Fırat'a kadar olan topraklar üzerinde, bu vadedilmiş ülke masalına dayanarak hak iddia edebilecek ve üstelik haklı olarak kabul edilecektir. Sözünü ettiğimiz bu sapıklık Eskimolar içinde geçerlidir.

Aynı sapkın düşünce İsra-el'in Süveyş savaşına girişinin gerçek nedenini en yetkili ağızdan Tevrat'ın çizdiği sınırlar içinde **"Davut ve Süleyman'ın krallıklarını yeniden kurmak"** olduğunu açık seçik ilân edebilmiştir.[864] Tavuk kümesi kadar bir toprak parçasında yaşayanların nasıl krallıklar kurabileceği çok da anlaşılır olmamakla birlikte; bunu söyleyebilen şabalağın "sorumlu" bir insan olması bundan da önemlidir. Nasıl olsa ***"Her şeyi vardır Şimşon'un; bir uyuzla, kızamığı eksiktir, bir de krallığı."***

Üstelik bu sınırların nerede başlayıp nerede bittiği de belli değildir. Aç tavuk kendini darı ambarında zanneder atasözünde olduğu gibi, sabah erken kalkan yeni bir sürümünü uydurmaktadır. Bunların içinde en geniş olanlarından birisi; Güneyde Sina Yarımadasının tamamı ile Kahire'nin kuzeyinden itibaren Mısır'ın tamamını; doğu'da Ürdün'ün tamamı ile Suudi Arabistan'ın bir bö-

[863] Israel Shahak, a.g.e. sh.28
[864] 1956, Ben Gurion'un knesset konuşması.

lümünü içine alır. Kuveyt'in tamamı ile güney Fırat havzasını, Irak'ın bir bölümünü de kapsar. Kuzeyde ise Lübnan ile Suriye'nin tamamı ve Türkiye topraklarının Van Gölü'ne kadar olan güney bölümüdür.

Neyse ki batılarında deniz vardır diyeceğiz ama bu arada nasıl becerdilerse Kıbrıs'ı da bu topraklara eklemişlerdir. Oysa babaları olan ve **"Burnundan duman yükselen, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkıran"** varlığın yani İsra-el tanrısının bu Kıbrıs'tan haberi bile yoktur.

Bunlara ham hayaller diye gülüp geçemezsiniz çünkü bu yaptığınız anti semitik bir saldırı olur. Yani şimdi içinizden birisi kalkıp ta; Yahudilere ait olduğu söylenen bu toprakları ele geçirmek için İsra-el'in çok küçük olduğunu, yani bizim Urfa ilimiz kadar küçük olduğunu, bu geniş toprakları ele geçirmek için girilecek bir savaşta İsra-ellilerin çok fazla can kaybına uğrayacağını söylerse, işte bu anti semitik yazılı bir saldırı olarak kabul edilecektir.

Şolomo adında İsra-elli yiğit bir generalin şu sözlerini okuyun da ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılsın. "İsra-el'in coğrafi konumu, onu, çevresini kuşatan tüm ülkelerdeki istikrarın korunması konusunda **adanmış bir bekçi kılmıştır.** Onun rolü, var olan rejimleri, radikalleşme sürecinden korumak ve dini bağnaz köktendinciliğin yayılması önünde set olmaktır. Bu nedenle İsra-el, **kendi sınırlarının ötesinde olsa bile** kendisi açısından tahammül edilemez gördüğü değişiklikleri, gerçekleşmeden önce **askeri güç kullanmaya zorlanma pahasına engelleyecektir."**[865]

Yahudi peygamberlerinin soyundan geldiği anlaşılan bu yiğit generalin, sözünü ettiği bölgenin **"adanmış bekçisi"** ülkenin, Urfa ilimizden biraz daha küçük olduğunu da bilgi notu olarak biz ekleyelim. Urfa ilimizin yerini bir de harita üzerinde gösterelim ki ne demeye çalıştığımız anlaşılır olsun. (Harita 10)

[865] General Shlomo Gazit, 27 Nisan 1992, Yedioth Ahranot gazetesi,

Harita: 10

Kaynak: www.urfa1.com

İşte bölgenin **"adanmış bir bekçisi"** olan ve gerekirse **"kendi sınırlarının ötesinde olsa bile" "askeri güç kullanmaya zorlanacak"** güçlü ülke, bu haritada gördüğünüz Urfa ilimizden daha küçük bir ülkeciktir.[866] İsra-el'in yiğit generali de bu tavuk kümesi kadar ülke ile kendi sınırları dışında askeri güç kullanmaktan söz etmekte daha doğrusu kargaları bile güldürmeye çalışmaktadır.

Bu konudaki kitaplarımızın sıralaması düşünüldüğünde; şimdi çok erken olacak ama konunun önemi açısından; hazırlamakta olduğumuz başka bir çalışmadan birkaç cümle ödünç alalım. Yahudilere bir toprak verilmesi gündeme geldiğinde; Yahudilerin öncelikle istediği yer yani vadedilmiş topraklar; Filistin değil Arjantin'di. Bu söylediğimizi Siyonistlerin lideri Teodor Herzl'in sözleriyle hemen kanıtlayalım. **"Artık geriye düşünmek için iki vatan kalıyor: Filistin mi? Yoksa Arjantin mi? Arjantin geniş arazileri olan, seyrek bir nüfusun yaşadığı, ılıman iklime sahip, yaşamak için en elverişli ülke."**[867] Diğer seçenekler arasında Angola'da vardı. Türkçesi; Vadedilmiş toprakların ne büyük bir masal olduğunu onlar bizden iyi biliyorlardı.

---

[866] Şanlıurfa'nın yüz ölçümü 23.321 km.2,dir. www.urfa1.com

[867] Teodor Herzl, Yahudi Devleti, sh.41

Şimdi biz size bu Vadedilmiş Topraklar konusunda yeni bir şeyler söyleyelim. Tevrat'tan edindiğimiz bilgilere göre; İsrail kavmi olduğu söylenen Yakup soyu, Musa ve Yeşu gibi kavim önderleri ve daha sonraları hâkimler aracılığıyla bizzat Tanrı tarafından idare edilmektedir.[868] Ancak İsrail kavminin Kenan'a yerleşmesi masalından hemen sonra çok ilginç bir gelişme olur. Dünya tarihinde bir başka örneği daha olmayan bu gelişme İsra-el kabilesi tarafından "Tanrı'nın reddedilmesi ve antlaşmanın bozulması"dır.

On binlerce bilim adamı daha hala görmezden gelmeye devam etmektedir ama Kutsal kitabın yazdığına göre; Mısır'dan çıkıştan itibaren Kenan ülkesine yerleşinceye kadar İsrail kavminin hem Tanrısı hem de Kralı durumunda olan; önce Musa sonra Yeşu ve Hâkimler adı verilen diğerleri aracılığı ile onları yöneten **"Tanrı" yani Yehova** artık istenilmemektedir. Daha da açıkçası İsra-elliler bir Tanrı tarafından değil bir insan Kral tarafından yönetilmek istemektedirler.

Bunu da açıkça söylerler ve Yeşu'dan sonraki liderlerden biri olan hâkim Samuel'e; **"Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir Kral ata"** derler.[869] İsraillilerin bu sözleri Samuel'i üzer ama "Rab, Samuel'e şu karşılığı verdi: **Onların sözünü dinle. Reddettikleri sen değilsin, Kralları olarak beni reddettiler. Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu yana** (*bana karşı*) **bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorlar."**[870]

Moavlı Davut'un Hititli karısından doğma oğlu "İsra-el kralı" Şolomo için söyledikleri de bu durumun tespitidir: **"Sizin Tanrınız, efendiniz için Kral olmak üzere** (*Tanrı'nın*) **tahtı üzerinde hüküm süren kişi."**

Bu durumda; artık hangi Tanrıdan, hangi vadedilmiş topraklardan ve hangi dinden bahsettiğimizi sorgulamanın zamanı gelmiştir. Çünkü açıkça görüldüğü gibi İsrailliler **"Tanrı'yı reddetmiş"** bulunmaktadırlar ve üstelik Tanrı da bu reddi kabul etmiş durum-

---

[868] Bu hâkimler ismi sizi aldatmasın; bunlar sözde Yakup soyunu idare eden sözde askeri şeflerdir. Dahası, tamamı hayal ürünüdür.

[869] I Samuel, 8: 5

[870] I.Samuel, 8: 7,8

dadır. Onun yerine koydukları da **"Tanrı'nın tahtı"** üzerinde hüküm süren kişi, yani Kraldır.

Bu durumda ne Süleyman'ın başka Tanrılara tapmasında ne de İsrail kavminin yabancı ilahlara tapınmasında şaşılacak bir şey yoktur. Çünkü Tanrıyla İsrail kavminin yapmış olduğu **"ahitleşme"** karşılıklı olarak feshedilmiş durumdadır. İsrailliler antlaşmayı bozarak Tanrı'yı reddetmiş; Tanrı da bu reddi kabul ederek Samuel'e "Onların sözünü dinle " demiş ve hem Krallıktan hem de Tanrılıktan çekilmiştir.

Daha önce işaret etmiş olduğumuz Davut'un evindeki aile putu, bu reddin en güçlü kanıtıdır ama bu işin daha doğrusu; **"anlaşma"**nın hiç yapılmamış olması ve **"Tanrıyla yapılan antlaşma**nın" da kutsal kitaba sonradan monte edilmiş olduğudur. Bu durumda Moavlı İsra-el Kralı Davut zamanında bile ne Tevrat ve ne de Yahve henüz yoklar demektir. [871]

Bu nedenle G. Messadıe, buraya kadar olan kutsal kitaptan **"Eski-eski Ahit"** diye söz eder.[872] Üstelikte çok haklıdır çünkü Yakup soyunun Tanrıyla yaptığı her yeni antlaşma, bir öncekini **"eski"** hale sokmaktadır. Üstüne üstlük her yeni antlaşma, bir öncekini "hükümsüz" kıldığından, bu eski-eski-eski-eski Ahitlerin bir değeri olmaması gerekir.

Hemen örneklendirelim de ne demeye çalıştığımız anlaşılır olsun. Avram'la ilâhı arasında yapılan ve bir takım toprak vaatleri içeren antlaşmayı biliyoruz. Bunun kişisel bir antlaşma olduğunu da biliyoruz. Bundan sonra Musa'nın da Yakup soyunun ilâhı ile bir antlaşma yaptığını ve bu antlaşmanın halk adına yapıldığını da biliyoruz. Bu durumda Avram'ın yaptığı antlaşma, "Eski Ahit" olmaktadır. Yeni Ahit Musa'nın halk adına yaptığı ahittir ve geçerli olan ahdin de bu yeni ahit olması gerekir.

Musa'nın yazdığı söylenilen Kutsal Kitabın içinde şu bilgiye rastlamakta mümkündür: ***"Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir ant-***

---

[871] Bilgeler tarafından Davut'un Krallığı İ.Ö.1000-961 yılları arasına yerleştirilmektedir.

[872] G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.578

laşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi. Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RAB'bin Tapınağı'nın yanındaki yabanıl fıstık ağacının altına dikti."[873]

Bu Yakup soyu ile Tanrı arasında halk adına yapılan üçüncü antlaşmadır. Bu durumda Avram'ın yaptığı ahit; "**eski-eski Ahit,**" Musa'nın halk adına yaptığı antlaşma "**Eski Ahit**" olmaktadır. Yeni ve geçerli olan antlaşma Yeşu'nun yaptığı üçüncü ahittir. Üstelik bu antlaşmaya göre İsrailliler için yeni "**kurallar ve ilkeler**" belirlenmiştir ve çok açıkça Musa şeriatının değiştirildiğini yani geçersiz kılındığını söyler. Dahası; Prof. B. Adam'ın sözü edilen "**Tanrı'nın Yasa Kitabı**"nın İbranice olan isminin "**Sefer Tora Elohim**" olduğunu yazmasıdır. [874] Bu ismin Türkçe olarak tam karşılığı Elohim'in yani "Tanrıların Yasa Kitabı"dır.

Bilerek tekrar edelim: Yahudiliğin doğma'sı Musa'nın Sina'da Tanrı'dan vahiy alması ve bu vahyin sonucu olarak antlaşmayı yani Ahid'i yazmış olduğudur. Açıkça görüldüğü gibi Musa'dan sonra Yeşu'nun; Şekem'de halk adına İsra-el'in ilâhı ile yaptığı antlaşma, daha önce yapılan ve bir takım toprak vaatleri de içeren antlaşmaları ortadan kaldırmaktadır. Bundan sonra Kâhin Yehoyada adında biriyle bir **antlaşma** daha yapılmıştır. *"Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında **bir antlaşma yaptı**. Ayrıca halkla kral arasında da bir **antlaşma yaptı**."*[875] Böylece Avram'ın yaptığı "**eski-eski-eski Ahit;**" Musa'nın yaptığı "**eski-eski Ahit,**" Yeşu'nun yaptığı "**eski Ahit,**" Kâhin Yehoyada'nın yaptığı üçlü antlaşma "**yeni ve geçerli**" olan Ahit olmaktadır. Bundan sonra Kral Davut'la ilâhı arasında bir antlaşma daha yapılacak ve Ahit sıralaması yeniden değişecektir.

Daha sonra Kral Yoşiya ile ilâh arasında yeni bir **antlaşma** daha yapılmıştır. *"RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, **bu kitapta yazılı ant-***

[873] Yeşu 24: 25-26
[874] Baki Adam, a.g.e. sh.79
[875] II. Krallar 11: 17

laşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı."[876] Böylece ahit sıralaması yeniden değişecek ve Musa'nın yaptığı Ahit; eski-eski-eski-eski-eski Ahit olacaktır. Bu Kral Yoşiya'nın Yahuda'nın son kralı olduğunu ve Tevrat kronolojisine göre M.Ö. 640-608 yılları arasında yaşamış olduğunu da bilgi notu olarak biz ekleyelim.

Sözün özü; Yakup soyunun ilâhı Avram ve Musa ile bazı toprak vaatlerini de içeren bazı antlaşmalar yaptıysa bile, İsra-el halkı ile ilahları arasında yapılan her yeni antlaşmanın, bir önceki antlaşmayı hükümsüz kılması ya da öyle olması gerektiği açıktır. Türkçesi: Eskiden varsa bile yapılan yeni antlaşmalarla ortada vaat falan kalmamıştır.

İlerleyen bölümlerde bu konuları ele alacağız ve bu kere de sorunun bir "tarafı" gibi görüleceğiz. İnceleyeceğimiz konular göz önüne alındığında bu kaçınılmaz olacaktır ama; iki kere iki yetmiş yedi eder şeklinde bir yanlışa, bu yanlıştır demek, taraf olmak demek değildir. Kaldı ki mutlak tarafsızlık gibi bir erdem de henüz bu dünyada mevcut değildir, üstelik konunun öznesi bir "canlı" olduğu zaman olması da mümkün değildir. Siz bakmayın bilge bilge bilgelerin falanca tarihçi için "tarafsız" demelerine. Önce kendilerini sonra da sizi kandırmaktadırlar.

Sözü fazla uzatmayalım ve bu Vadedilmiş topraklar masalını anlatmaya başlayalım ama bunun için bazı önbilgilere ihtiyacımız olacaktır. Bunun için de önce hiç kimsenin itiraz edemeyeceği bazı yer tespitlerini yapmamız ve bunları kesin olarak göstermemiz gerekmektedir.

Yani bunlara katlanacaksınız çünkü bunları yapmaz isek, biz de yüksek kutsiyet sahibi Judeo-Hıristiyan bilgeler gibi sadece masal anlatmış oluruz. Bu yer tespitleri için bize gereken ilk isim de çok önemli olduğunu düşündüğümüz Kadeş olacaktır.

[876] II. Krallar 23: 3

KADEŞ

"Tanrı yarım haham
Ve yarım şeytandan korusun."
Yahudi Atasözü

Ciddi araştırmacılar[877] söylenişi kaw-dashe şeklinde olan ve Qadesh olarak yazılan Kadeş'in, Yahudi dilinde bir isim olduğunu yazarlar. İncil sürümlerinde "*Tahtim Hodshi*" ve "Meribahkadesh" şeklinde de yazılıdır. Ünlü ünsüz birçok bilge de bu Qadesh'in "kutsal" anlamına geldiğini ve çölde su bulunan yerlere verilen bir isim olduğunu yazar dururlar. Uzaktan yakından bir ilgisi yoktur çünkü Qadesh,[878] Yahudi tapınaklarında görev yapan erkek fahişelere verilen bir isimdir. Dahası, Godoş olarak ve benzer anlamda Türkçeye de geçmiştir.[879] Yani fingirdek Firdevs gibi kıvırtmanın bir anlamı yoktur.

Kadeş'in ismi kutsal kitap'ta ilk defa Sodom ve Gomora'yı yağmalayan krallar hikâyesinde geçer. *"On dördüncü yıl Kedorlaomer'le onu destekleyen öbür krallar gelip Aşterot-Karnayim'de Refalıları, Ham'da Zuzluları, Şave-Kiryatayim'de Emlileri, **çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horluları bozguna uğrattılar. Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a -Kadeş'e- gittiler.***

---

[877] www.NETbible.org. Bazı bilgelerde hiç sıkılmadan "Yahuda'nın aşırı güneyinde bir şehir" olduğunu da yazarlar. Çünkü Judeo-Hıristiyan ideoloji bunun böyle olduğunu söylemektedir. Bunun aksine bir söylem; Anti Semitist yazılı bir saldırı olarak kabul edilecektir.

[878] Bu konuda kuşkusu olanlar M. İlmiye Çığ'ın "Bereket Kültü ve Mabet Fahişeliği" eserine bakabilirler

[879] Bunun farkında olan bazı bilgeler "qedesh"in anlamının biraz problemli olduğunu ve bu sorunun Yahudi dilinden kaynaklandığını söylerler. Bu nedenle bazen "kutsal kadın " olarakta tercüme edilir ve bazen de Asherah Quedeshot örneğinde olduğu gibi; doğa ile ilişkili Semitik tanrıça kültünün kutsal fahişeleri anlamına da geldiği söylenir. Bunlar anlamsız savunmalardır. Yahudi Tapınaklarında erkek ve kadın fahişelerin bulunduğu bilinmektedir. **"Putatapan törenlerinde fuhuş yapanların RAB'bin Tapınağı'ndaki evlerini yıktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardı.**" 2. Krallar 23: 7

Amaleklilerin bütün topraklarını alarak Haseson-Tamar'da yaşayan Amorluları bozguna uğrattılar."[880]

Böylece Kadeş'in asıl adının "Eyn-Mişpat" olduğunu da öğrenmiş oluruz ama bu bilgi işimize yaramaz. Neden derseniz kutsal kitap'ta ilk ve son defa geçmektedir. Şave-Kiryatayim ve Aşterot-Karnayim'de öyledir yani ilk ve son defa isimleri geçer. Çünkü Yahudi peygamberleri izleri örtme ve yok etme konusunda uzmandırlar. Hıristiyanlar Aşterot'un Kenan tanrıçası Aşera'nın ismi olduğunu söylerler.[881] Yerinin Galile Gölü'nün biraz sağında, Bozrah'ın biraz kuzeyinde olduğunu gösteren haritalarda vardır.

Şave-Kiryatayim'in ise Doğu Ürdün'de bir yer olduğu konusunda bazı söylentiler vardır ama bunlardan geçerli bir bilgi üretemeyiz. Ama bu Şave buraya sonradan eklendi ise yani doğru isim sadece Kiryatayim ise, bu Kiryatayim'in yerini biliyoruz. Fenikelilerin Sur kenti yakınlarında, Rama civarında, En-Hazor'un hemen üzerindedir. Tersinden söylersek yani isim Şave ise ve Kiryatayim bu isme sonradan eklenmişse de durum değişmez. Sonuç olarak Kadeş'in hemen yanındadır. Dahası; Hıristiyanların dördüncü tanrısı Melkisedek'in elinde ekmek ve şarapla, kralları bozguna uğratmaktan dönen Avraam'ı karşıladığı yer de bu Şave'dir. "Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan **Şave Vadisi'ne** gitti."[882]

Yukarıda adı geçen yerlerden Haseson-Tamar hakkında da bir şeyler söyleyebiliriz. Çünkü bu yerin ismi bazı İncil sürümlerinde **Hazar Susim** olarak da geçer ve bir diğer ismi de Engedi'dir. Tevrat'ta bunu doğrular: "Birkaç kişi Yehoşafat'a gidip, "Gölün öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. ***Şu anda Haseson-Tamar'da -Eyn-Gedi'de-*** dediler."[883] Bu Eyn-Gedi'nin "Hurma budama" gibi bir anlamı da vardır ve ismi daha sonra Yahuda kabilesinin kentleri arasında da sayılacaktır.[884]

---

[880] Yaratılış 14: 6-7
[881] www.NETbible.org.
[882] Yaratılış 14: 17
[883] 2. Tarihler 20: 2
[884] Yeşu 15: 62

"Yahuda oğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı: *"Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- ve Rabba;* köyleriyle birlikte iki kent. Çölde Beytarava, Middin, Sekaka, Nivşan, Tuz Kenti ve *Eyn-Gedi;* köyleriyle birlikte altı kent." Söylenilen yer Galile Gölü'nün batısıdır. Siz bunlardan Tuz Kenti ve Kiryat-Yearim'in üzerine kocaman bir işaret koyabilirsiniz. Çünkü biraz sonra gerekecektir.

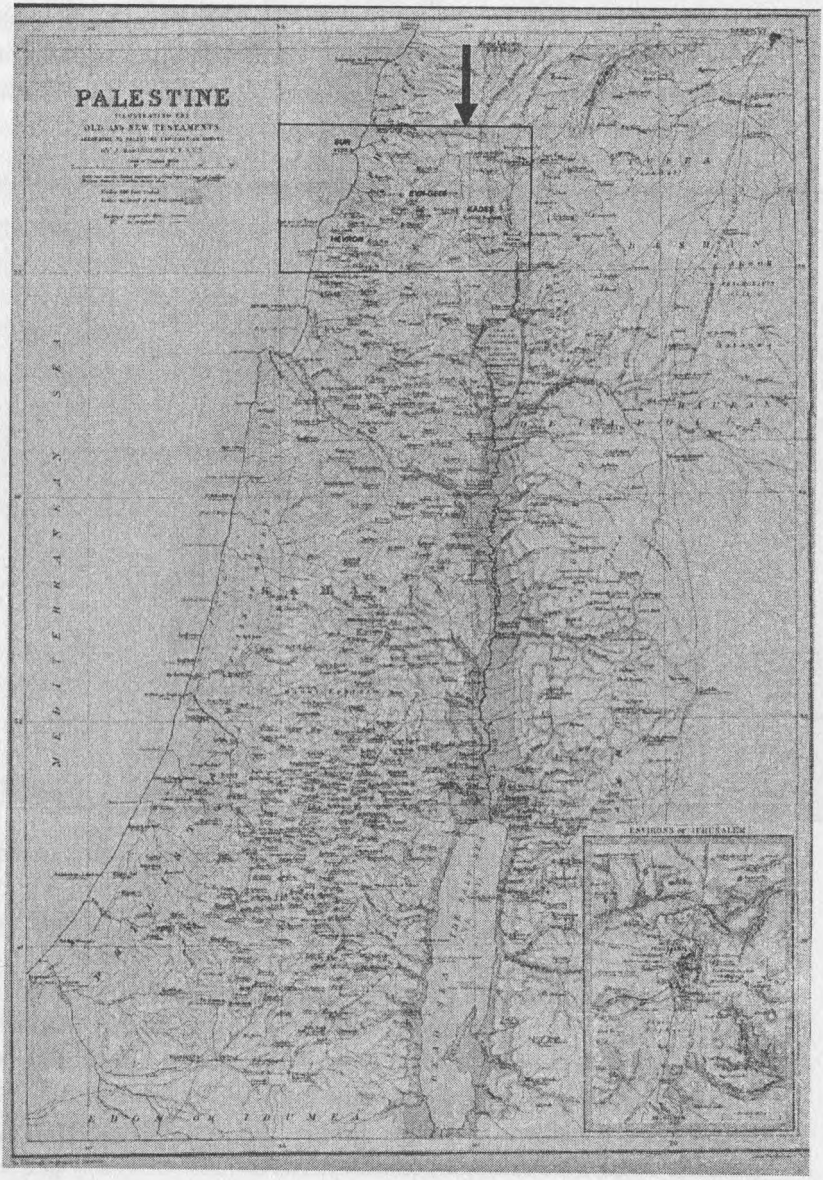
Bundan sonra Kadeş ismi Hacer'in kovulması hikâyesinde geçer. "RAB'bin meleği Hacer'i çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında bulur ve Kadeş'le Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi adı verilir.[885] Buradaki Beret ismi de bir işimize yaramaz ama Şur dedikleri ismin Fenikelilerin Sur kenti olduğu yeterince açıktır. Zaten Yahudi peygamberleri Asur'a da Aşur derler. Üstelik bu olayın başında Tevrat *"İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti"* diye yazdığı için Şur'un, Sur olduğu da tartışma konusu değildir.[886]

Bundan daha önce Tevrat'ın yazdığı *" Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti"* ayeti de önemli bir bilgidir.[887] Çünkü bundan sonra Negev Çölü konusunu anlatırken; Negev'in bir yer ismi olmadığını, bu ismin Türkçe tercüme için özel olarak uydurulduğunu, İngilizce Tevrat'larda bu Negev yerine "South" yani güney yazıldığını Yeruşalim konusunda ayrıntılarıyla anlatacağımız için bu konuya şimdi girmeyeceğiz. Ama biraz daha güneyde bulunan Hevron'da yaşayan Avram'ın; buradan kuzeye doğru göçerek, Fenikelilerin Sur kenti ile bazen Kedeş olarak da yazılan Kadeş arasına yerleşmiş olduğunu söyleyebiliriz. Hıristiyan araştırmacılarda bu söylediğimizi doğrular ve Kedeş, Kadeş ve Kadeş -Barnea'nın aynı yer olduğunu yazarlar.[888]

Şimdi buraya kadar olan anlattıklarımızın, anlaşılır olması açısından bir haritaya ihtiyacımız vardır. (Harita: 11)

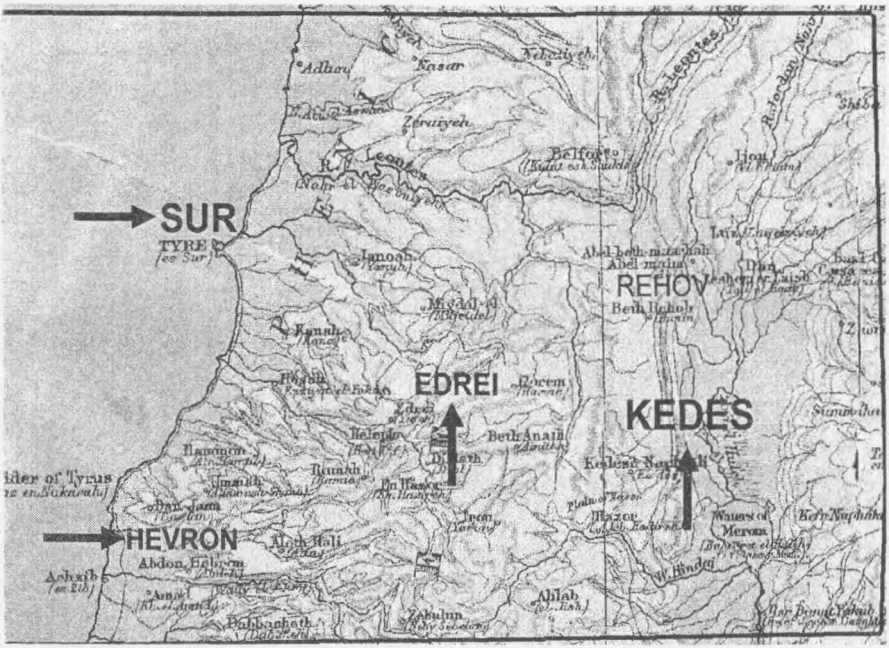
[885] Yaratılış 16: 14
[886] Yaratılış 20: 1
[887] Yaratılış 13: 18
[888] www.NETbible.org.

Harita 11

Kaynak: www.hipkiss.org.

Bu, 1894 tarihli, Thomas Nelson'a ait bir haritadır. Harita'da çerçeve ile işaretlemiş olduğumuz bölgeyi, görülebilir olması bakımından biraz büyüterek sunuyoruz. İlgilenen arkadaşlar için bulunabileceği adresi de vermiş bulunuyoruz.

Bu haritada görülen Edrei ve Rehov'u biraz sonra lazım olacağı için işaretledik. Haritamızda görülen Hevron; kutsal kitabın *"Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti"* dediği Hevron'dur. Sur ve Kadeş'te kutsal kitabın Avram için; *"Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti"* diye yazdığı, Fenikelilerin Sur ve Kenanlıların (Amorluların) Kadeş kentleridir. Kutsal kitap bu kentlerin arasındaki bölgeyi bazen sadece Negev, bazen de Negev Çölü olarak yazar. Yani kutsal kitabın bahsettiği Negev Bölgesi bilmem hangi Arabistan çölünde değil, haritamızda görülen yerdedir.

Bu durumda Negev ve Kadeş'in yeri açık olarak saptanmış durumdadır. Bilge bilge kişilerden oluşan Ulema takımı için de

Kadeş, Kedeş ve Kadeş-Barnea'nın aynı yer olduğunu tekrarlayalım.[889]

Kadeş'in diğer ismi olan Tahtim-Hodşi ile sürülecek iz de bu söylediğimizi doğrular. Buna göre Moavlı İsra-el Kralı Davut'un ya da Şeytan'ın İsra-el'i saymakla görevlendirdiği insanlar; kralın yanından ayrılıp İsrail'de sayım yapmaya giderler.[890] Tevrat bu konuda aynen şunları yazar: *"Şeria Irmağı'ndan geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gat'ı, Yazer'i, Gilat'ı,* ***Tahtim-Hodşi topraklarını, Dan-Yaan'ı geçip Sayda'ya vardılar."***

Küçük haritada Sayda'yı göremezsiniz çünkü daha kuzeyde kalır. Dan Yaan ise Hevron'un hemen üstünde görülebilir. ***"Sonra Sur Kalesi'ne,*** *Hivlilerle Kenanlıların bütün kentlerine uğradılar. Sonunda* ***Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar"*** diye devam eder ayet.[891]

İsra-el'in çocuklarını saymakla görevlendirilen insanların; İsra-el kentlerini değil de, gidip Fenikelilerin Sayda ve Sur kentleri ile Hivlilerle Kenanlıların kentlerini dolaşmasındaki saçmalığa da dikkat çekerek, bu Negev bölgesi denilen yerin Sur ile Kadeş'in arasındaki bölge olduğunu da yeniden hatırlatalım. Bu arada daha sonra sözünü edeceğimiz Beer-Şeva'nın da bu bölgede bulunduğunu bir kutsal kitap kaydı ile öğrenmiş bulunmaktayız. Önemli bir bilgidir ve not edilmesi gerekir.

Kutsal kitap'ta ilk olarak ***"Paran Çölü'ndeki Kadeş'e"*** gelen İsra-el'in çocukları; daha sonra ***"İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı***[892] diye yazılan ayete göre Kadeş'e ikinci kere gelmiş olacaklardır. ***"Esyon-Gever'den ayrılıp Zin Çölü'nde -Kadeş'te- konaklamaları"***[893] Kadeş'e üçüncü gelişleridir. Üstelik Esyon-Gever dedikleri de Akabe Körfezi'nin ucunda olduğu söylenen bir liman kentidir. **"Horev'den ayrıldık, Amorluların**

---

[889] www.NETbible. org.

[890] Sayımın sonuçları daha da gariptir." Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrail'de kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahuda'daysa beş yüz bin kişi vardı

[891] 2. Samuel 24: 4-7

[892] Çölde Sayım 20: 1

[893] Çölde sayım 33: 36

dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşıp Kadeş-Barnea'ya vardık." Bu Kadeş'e dördüncü gelişleridir.[894] "***Mısır'dan çıktıkları zaman Kızıldeniz'e kadar çölde yürüyerek Kadeş'e ulaştılar.***" Bu da İsrail'in çocuklarının Kadeş'e beşinci gelişleridir.[895]

Altıncı gelişlerinde Kadeş'e uzaydan gelseler bile Kadeş'in yeri değişmeyecektir.

Bütün bu Kadeş'e geliş gidiş hikâyelerinde bize çok önemli bilgilerde verilmiştir. Bunların birincisi Paran Çölü ile Zin Çölünün aynı yer olduğu ve Kadeş'te bulunduğudur. İkincisi bize Kadeş'in Amorluların topraklarında olduğunun söylenmesidir ve üçüncüsü de Horev Dağı ile Kadeş'in arasında Amorluların bulunduğudur.

Siz bakmayın Yahudi peygamberlerinin uydurduğu o **geniş ve korkunç çöl** masallarına; üç buçuk kum tanesini bir arada görseler orasını geniş ve korkunç çöl olarak anlatırlar. Dört buçuk damla yağmurdan sel taşkını yaratır, beş buçuk kamış gördükleri dereciğe de Saz Denizi derler. Kimse de bu avanaklara **"uydurukçu herifler, denizde saz olur mu?"** demez. Kadeş'in yerini gösteren haritamızda bu konudaki tanığımızdır.

BİRİNCİ VADEDİLMİŞ TOPRAKLAR

"Olsa ile bulsayı ekmişler,
hiç bitmiş."
Türk Atasözü

Böylece Kadeş, Kedeş, Kadeş-Barnea'nın, Negev Bölgesinin ve Beer-Şeva'nın gerçek yerlerini tam olarak saptamış bulunmaktayız. Şimdi buradan Fırat Irmağına geçmemiz gerekiyor. Daha başka örneklerini de yeri geldikçe vurgulayacağız ama; bu Fırat Irmağı konusunda da söylememiz gereken birkaç söz vardır.[896] Çünkü

[894] Yasa'nın Tekrarı 1: 19
[895] Hâkimler 11:16
[896] Fırat, Batı dünyasında Yunanca adı olan Euphrates olarak bilinir. Akat dilindeki

bu Fırat Irmağı'nın daha eski kitaplarda olmadığı ve kutsal kitabın içine sonradan eklendiği yolunda ciddi bilgilerimiz vardır. Üstelik çoğu zaman olduğu gibi bilgimizin kaynağı da kutsal kitabın kendisidir.

Bunun kanıtı da Tevrat'ta Musa'ya verilen emirde; Tanrının sözleriyle çizilen "vadedilmiş toprakların" sınırları belirtilirken Fırat Irmağı'ndan hiçbir şekilde söz edilmemesidir.

Bu konuda kutsal kitap aynen şunları yazar:" *RAB* (yani Lord ya da Yehova veya günün serinliğinde ağzından ateş, burnundan duman çıkararak bahçede gezinen varlık) ***Musa'ya şöyle dedi:***[897] ***"İsraillilere de ki, 'Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak:***[898]

Yani aşağıda okuyacağımız sınırlar İsra-el tanrısının çizdiği, Tevrat'ın da yazdığı sınırlardır. ***"Güney sınırınız Zin Çölü'nden*** *(yani Kadeş'ten)* ***Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölü'nün ucundan başlayacak, Mısır Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak."*** [899] Böylece vadedilmiş toprakları vaat eden İsrail tanrısının, vaat ettiği toprakların "Güney sınırını" bulmuş olmaktayız. Yani Zin Çölü'nde bulunan Kadeş'ten Akdeniz'e çekilecek bir çizginin belirleyeceği bir sınır. Dikkat ettiyseniz bu çizginin güneyinde Edom vardır ve yine dikkat ettiyseniz; Mısır'dan çıktığı söylenen Yakup soyu Edom sınırına güneyden değil, kuzeyden gelmektedir.

Bu söylediğimizi de kanıtlayabiliriz. Tevrat'ın anlatımına göre, İsrail'in çocukları Mısır'dan çıktıktan sonra Paran Çölü'nde konaklarlar. Lord, Musa'ya ***"İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder"*** der.[900] Musa'da denileni

---

adı Purattu, Eski Farsça'da Ufratu, bu ismin Sümerce karşılığı ise Buranun'dur. Eski Asur dilinde Pratru. Toplam uzunluğu 2780 km.dir ve bunun 1263 km.si Türkiye sınırları içindedir.

[897] "And the LORD spake unto Moses, saying,

[898] Çölde sayım 34: 1-2

[899] Çölde Sayım 34: 3

[900] Çölde sayım 13: 1

yapar ve "***Paran Çölü'nden***" adamları gönderir."[901] Gelin görün ki Musa; bu adamları doğruca Sur ile Kadeş arasındaki Negev'e, yani güneye gönderecektir. "Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, "***Negev'e, dağlık bölgeye gidin***" dedi."[902] Negev'in "South" olduğunu bildiğimize göre bu ifadenin Türkçesi şudur: **"Güneye, dağlık bölgeye gidin."**[903]

Paran Çölü, Judeo-Hıristiyanların Sina yarımadasında olduğunu söyledikleri bir yerdir. Söylemekle de kalmazlar ve buna dair yüzlerce harita uydurmayı da ihmal etmezler. Çünkü kutsal kitaplarının yaratılış bölümünde yazılı olan "***çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horluları bozguna uğrattılar. Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a -Kadeş'e- gittiler***" ayetlerini, Judeo-Hıristiyan ideolojinin isteği doğrultusunda görmezden gelmeye kararlıdırlar.[904] Kendilerinin görmezden gelmesi yetmez, başkaları da görmemelidir. Bu nedenle de Seir Dağını bulunduğu bölge ile birlikte yerinden alır; bir süre havada gezdirdikten sonra, Ölü Denizin epeyce güneyinde bir yere kondururlar. Bu da yetmez; Seir Dağı'nı kondurdukları yer için "Edom" diye bir isim de uydurmaktan geri kalmazlar. Bu da yetmez; bu kere de Edom'un, Esav oğullarının yurdu olduğu şeklinde bir başka masal daha yazarlar. Çünkü bir Yahudi peygamberi, kutsal kitaba, hileci peygamber Yakup'un kardeşi olduğu söylenen ve bütünüyle hayali bir isim olan Esav için, **"Esav, Seir dağında oturdu; Esav Edom-'dur"** şeklinde kesin bir hüküm sokuşturmuştur.[905]

Bu o kadar böyledir ki; Musa'nın Paran Çölü'nden yani Kadeş'ten "***güneye***" adam gönderdiğinin bile farkında değillerdir. Böylece bu bilge kişilerin yönler konusunda da bir fikirleri olmadığı ortaya çıktığına göre; güneyde bulunan bir yere gitmek için, o yerin ku-

---

[901] Çölde sayım 13: 3

[902] Çölde sayım 13: 17 "So Moses sent them to have a look at the land of Canaan, and said to them, **Go up into the South** and into the hill-country

[903] "And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them, **Get you up this *way* southward, and go up into the mountain:"Numbers 13:17 King James**

[904] Yaratılış 14: 5-7

[905] Yaratılış, 36: 8

zeyinde olmak gerektiğini de biz söyleyelim. Dolayısıyla bu laf kalabalığından çıkan ilk sonuç, Paran Çölü'nün Negev'in kuzeyinde olduğudur.

Burada bizim için önemli olan; Paran Çölü'nden yola çıkan adamların, ***"Paran Çölü'ndeki Kadeş'e,*** Musa'yla Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına" dönmeleridir.[906] Dolayısıyla; "Kadeş'in Paran Çölü'nde değil, Zin Çölü'nde olduğunu belirten; ***"İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı"*** ayeti elinde sopayla, bunu uyduran Yahudi peygamberini beklemektedir.[907]

Bilerek bir tekrar: Paran Çölü ile Zin Çölü aynı yerde, Kadeş'te bulunmaktadır. Kanıtı da yukarıdadır. **Şunu da önemle belirtelim ki;** burada sözü edilen yer açıkça belirtildiği gibi, Filistin değil, Kenan Eli'dir. Yani Galile Gölü'nün çevresi ve bu Gölün kuzeyi. Öncelikle burada bir anlaşma sağlayalım çünkü bu konuya daha sonra dönmek zorunda kalacağız. Yani Kenan Eli; Siyonist hayaller peşinde koşan akılsız avanakların iddia ettiği gibi, Filistin ve neredeyse bütün Ortadoğu değil, küçük bir toprak parçasıdır. Zaten ilerleyen bölümlerde siz de açıkça göreceksiniz ki; kutsal İsrael'in kutsal tarihini anlatan bütün olaylar bu Galile bölgesinde cereyan edecektir ve İsra-el-Yahuda Krallığı da buna dâhildir.

Vadedilmiş toprakların Güney sınırının başlayacağı bu Lut Gölü'de sizin bildiğiniz Lut Gölü, yani bugün ki Ölüdeniz değil, Galile gölünün batısında bulunan Arava ovasındaki Lut Gölü'dür. Bu gölden Arava Gölü veya Tuz Gölü olarak da söz edilir. Tam olarak ünlü krallar savaşının yapıldığı Siddim Vadisi'ndedir. Kutsal kitap'ta **"Altıncı kura Naftali'ye, boy sayısına göre Naftali-oğulları'na düştü"** denildikten sonra, "Surlu kentler şunlardı: **Siddim,** Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret, Adama, **Rama, Hasor, Kedeş, Edrei,** Eyn-Hasor,"diye yazılarak Rama, Kedeş ve Hasor'la birlikte anılır. Yani gerçek Lut Gölü'nün yeri konusunda bir kuşku yoktur. Bir sonraki kitabımızda Avram'ında bir ucundan karıştırıldığı Krallar Savaşını anlatırken haritalar üzerinde tam yerini de

[906] Çölde sayım 13: 26
[907] Çölde sayım 20: 1

göstereceğiz. 8 numaralı büyük haritamızda Galile gölünün solunda, Madon'un hemen üstünde "Ziddim (Hattin)" adıyla görülebilir.

Kimsenin söylemediğini de yine biz söyleyelim. Yukarıda okumuş olduğunuz; **"Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan"** ve ***"Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak"*** ayetleri açıkça bildirir ki; Vadedilmiş topraklar veya Yahuda oğullarının güney sınırı, Edom bölgesinin daha kuzeyinde bulunduğu söylenilen bir bölgedir. Bu önemli bir bilgidir ve biraz sonra vereceğimiz haritalara bu bilgiyle bakılmalıdır. Çünkü kutsal kitabın ***"Esyon-Gever'den ayrılıp Zin Çölü'nde -Kadeş'te- konakladılar"*** ayetinden Kadeş'in bir adı da Paran çölü olan Zin Çölü'nde olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz.[908] Demek ki "Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak" ifadesi;" ***Güney sınırınız Kadeş'ten Edom sınırı boyunca uzanacak"*** şeklinde anlaşılmalıdır.

Türkçe söyleyelim de bilgelerde anlasın: Vadedilmiş toprakların güney sınırı Kadeş'ten başlayacak ve Edom sınırı boyunca Akdeniz'e kadar uzanacaktır. Yani kutsal kitabın anlattığı vadedilmiş topraklar, Zin Çölü'nde bulunduğunu öğrendiğimiz Kadeş-Akdeniz çizgisinin ve Edom'un daha kuzeyinde bulunmalıdır.

Vadedilmiş topraklar için ***"Mısır Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak"*** [909] ifadesinde belirtilen Mısır Vadisi de kafanızı karıştırmasın çünkü o da sizin bildiğiniz Mısır Vadisi değil, kutsal kitabın **"Şimdi Şihor suyundan içmek için Mısır'a gitmek size yarar sağlar mı?"** ayetinde sözü edilen, Şihor Irmağının bulunduğu Mısır'dır.[910] Yer olarak da Sur Kentinin biraz güneyine işaret eder. Zaten çok da önemli değildir çünkü Kadeş'ten başlayacak olan bir güney sınırı öyle ya da böyle Akdeniz'e kadar uzanacaktır. Tevrat'ın sözünü ettiği gerçek Mısır konusunu anlatırken bu Mısır Vadisinin yerini de antik haritalar üzerinde göstereceğiz. Ne an-

[908] Çölde sayım 33: 36
[909] Çölde Sayım 34: 3
[910] Yeremya 2: 18

latmaya çalıştığımızın daha iyi anlaşılması için haritamızda gördüğünüz Kadeş ile Akdeniz arasına bakarsınız, konu kendiliğinden çözülecektir.

'Batı *sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak.*"[911] İsrail tanrısının çizdiği ve kutsal kitabın yazdığı vadedilmiş toprakların Batı sınırı budur. Yani Akdeniz. Akdeniz kıyı şeridinin bilinmeyen tarihlerden başlayarak; İskender'in bölgeye gelişine, yani M.Ö. 300 yıllarına kadar Fenikelilerin şehir devletleri tarafından kapatılmış olduğunu tarihler yazmaktadır. Akdeniz kıyısı boyunca sıralanmış olan bu şehir devletlerinin, kilometreler boyunca uzanan bir arka bahçelerinin bulunduğunu da biliyoruz. Bunu da hatırda tutmamız gerekiyor.

"Doğu sınırınız Şefam'dan Ayin'in doğusundaki Rivla'ya dek inecek. Oradan Kinneret (Galile/Celile) **Gölü'nün doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak. Oradan Şeria Irmağı boyunca uzanacak ve Lut Gölü'nde son bulacak."**[912]

Açıkça görüldüğü gibi "vadedilmiş toprakların" kutsal kitap'ta kayıt altına alınan Güney, doğu ve batı sınırlarını çizmiş bulunmaktayız. Burada İsrail'in çocukları bölgeye girmeden önce Lut Gölü isminin var olması saçmalığını şimdilik görmezden gelmek zorundayız. Buna karşılık vadedilmiş toprakların Doğu sınırının, Galile Gölü'nün doğu yamaçlarında son bulduğuna dikkat etmemiz gerekir.

Bu ayetin orijinal hali **"ve sınır Erdene inecek, ve uçları Tuz Denizi yanında olacaktır"** şeklindedir.[913] İmansız zındığın teki bu Tuz Denizi'ni " **Lut Gölü"** olarak değiştirmekle kalmamış; "Erden'e inecek" ifadesini de **"Şeria Irmağı boyunca uzanacak"** haline getirmiştir. Yani sözü edilen yer Galile Gölü'de değil, Galile Gölü'nün batısında bulunan Arava Ovasındaki Tuz Gölüdür. Yani Siddim ya da Ziddim. Hattim, Hittim, Hiddim isimleriyle de bili-

[911] Çölde sayım 34: 6
[912] Çölde sayım 34: 10-12
[913] Çölde sayım 34: 12

nir. Bu Gölün hemen yanında da biraz önce sözünü ettiğimiz Tuz Kenti vardır.

Bir sonraki dördüncü kitabımızda Sodom ve Gomore hikâyesini anlatırken bu konuyu tekrar etmek ve Kutsal kitabın; "Bu son beş kral bugün ***Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde*** güçlerini birleştirmişti" ayetinde yeri belirtilen gerçek Lut Gölü'nün de, Galile/ Kinneret Gölü'nün yanında yer alan Siddim Vadisinde olduğunu ve sonradan bugün ki yerine taşınmış olduğu bilgisine tekrar yer vereceğiz. [914] Zaten kutsal kitap'ta da açıkça yazılıdır. **"Bunların hepsi Siddim vadisinde (bu Tuz Denizidir) birleştiler."**[915] Dahası; çok daha sonra Haçlı ordusuyla Salahaddin Eyyubi arasında yapılan Hittim Savaşında adı geçen Hittim'inin eski adıdır. Zaten biz de ilgili bölümde ayrıntılı bir haritasını vereceğiz. Siz bu Tuz kenti ve Tuz Denizi isimlerinin üzerine bir işaret koyun çünkü Edom'un gerçek yeri konusunda bize gerekecektir.

Şimdi gelelim bu topraklar için tanrının çizdiği ve kutsal kitabın yazdığı Kuzey sınırlarına. ***"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat-'a, Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak."***[916]

Şimdi kuzey sınırı için adı geçen bu yerleri sizlere bir harita üzerinde göstermemiz gerekiyor ki hem bizim ne söylemeye çalıştığımız anlaşılır olsun, hem de elimizde görsel bir kanıt olsun. (Harita 12)

---

[914] And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar. All these were joined together in the **vale of Siddim, which is the salt sea.**

[915] Yaratılış 14: 3

[916] Çölde sayım 34: 1-13

Harita: 12
Kaynak: www. workersforjesus.com

Hemen söyleyelim bu harita taraflı bir haritadır ve taraf olduğunun kanıtı da haritanın en altında gösterilen Zin Çölü ile Edom olduğu iddia edilen yerlerdir. Ama gene de bu taraf olan harita da bile; ***"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak."***[917] Ayetinde adı geçen yerlerden Akdeniz'i Levo-Hamat'ı, Sedat'ı ve Hazar-Enan'ı net bir şekilde görmüş olmaktayız. Kadeş'i de daha aşağıda bir ok ile işaretlemiş bulunmaktayız.

Her ne kadar bu kuzey sınırı oldukça abartılı görünse de bu önemli değildir.[918] Önemli olan Kadeş'ten Akdeniz'e çizilecek bir çizginin bize kutsal kitaptaki vadedilmiş toprakların güney sınırını vermesi; bu haritamızda da kuzey sınırlarını açıkça görülmesidir. Batı sınırı konusunda, daha önce de söylemiş olduğumuz gibi Fenike şehirlerinden kaynaklanan bazı sıkıntılar olduğu düşünülebilir ama bu aşama da o da önemli değildir. Doğu sınırı konusunda da gerçek sınır Galile gölünün batısından başlayarak kuzeye doğru çıkan dar bir şerit olmalıdır ve ileride göreceğiniz gibi zaten öyledir de. Haritamızın altında görülen mesafe çizgisi de Kadeş ile Akdeniz arasındaki uzaklığın en fazla 20 kilometre kadar olabileceğini söyler.

Burada tekrar vurgulamamız gereken bir diğer önemli konu da kutsal kitabın ***""Güney sınırınız Zin Çölü'nden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölü'nün ucundan başlayacak, Mısır Vadisi'ne uzanarak Akdeniz'de son bulacak"*** ayeti gereğince Zin çölünde bulunan Kadeş'ten Akdeniz'e uzanan bir çizginin güneyinde Edom'un olduğu gerçeğidir. [919] Bu da vadedilmiş toprakların Kadeş-Akdeniz çizgisinin daha kuzeyinde bulunması demektir.

Şimdi konuyu toparlayacak olursak; bu konuda söyleyebileceğimiz ilk söz; kutsal kitap kaynaklı bilgilerle sınırlarını çizmiş olduğumuz bu toprakların daha sonraları uydurulan **"vadedilmiş böl-**

---

[917] Çölde sayım 34: 1-13

[918] Hem de çok abartılıdır; biraz sonra vereceğimiz bir haritada Hor Dağı'nın da Sedat'ın da Zifron'un da Fenikelilerin Sayda ve Sur kentlerinin arasında, biraz daha doğu da olduğunu siz de göreceksiniz.

[919] Çölde Sayım 34: 3

ge" ile bir ilgisinin olmamasıdır ve açıkça görüldüğü gibi bu kesindir.

Bu durumda soru şu olmalıdır: Kutsal kitabın yazdığı vadedilmiş topraklar haritamızda görüldüğü gibi Kenan Eli'nin bile daha kuzeyinde kalan yer ise; buradan en az 300 kilometre güneyde bulunan ve bugün Filistin olarak bildiğimiz bölge, nasıl vadedilmiş topraklar olarak gösterilebilir?

Bunun nedenlerinden birisi; Fırat Irmağı konusunda olduğu gibi, Yahudi peygamberlerinin akıllarına geldikçe bu sınırlara bir yer adı eklemesidir. İkincisi Judeo-Hıristiyanların bu konudaki sınırsız yardım ve yataklıklarıdır. Bu konu o kadar çok işlenmiş, o kadar çok tekrar edilmiş ve o kadar çok **"doğru"** olduğu söylenmiştir ki; daha birçok konuda olduğu gibi sonunda bu kocaman uydurma, **"doğru"** olarak kabul edilmiştir. Bu arada; bu masallarla toprakları ellerinden alınan Araplar ne yapmışlar diye soruyorsanız; Arap yağı bol bulduğu zaman ne yapıyorsa, onu yapmışlardır.

Yahudi peygamberleri ve onların ezeli yardakçıları olan Judeo-Hıristiyan alçakların el ele vermesi sonucu; bu sınırlar, hem de Arapların gözlerinin içine baka baka, sürekli genişletilmiş, yalnızca kentler, bölgelerde değil, koca koca göller ve çöllerde oradan oraya taşınıp durmuştur. Sonuç olarak ta; birbirleriyle ilgisi olmayan birden fazla ***"vadedilmiş bölge"*** ortaya çıkmıştır. Çünkü bu çalışmanın en başından beri vurgulamaya çalıştığımız cehaletlerinin ve akıldan yoksun hırslarının üzerinde açıkça sırıtan aptallıkları ne yaptıklarını görmelerini engellemektedir.

İşte tam olarak bu nedenle, her birisi alçaklıkla bezenmiş bir avanaklık örneği olan bu vadedilmiş toprakların birincisi Suriye topraklarında yer alırken; İkincisi alakasız bir yerde, Ölü Denizin daha güneyinde yer alır. Bir diğeri olan üçüncü vadedilmiş ülke ise; Celile (Galile) Gölünün civarında bulunmaktadır. Bir diğer "vadedilmiş ülke" de Hezeki-el'in kitabında bulunmaktadır ve bu da beşincisidir. Üstelikte akıllara zarar garip ötesi sınırları vardır.

Böylece kutsal kitapta yazılı **olan "İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın? Biz de Tanrımız RAB'bin** (yani ilâhımızın) **önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahiplenece-**

ğiz"[920] ayetinden hareketle, ilahları Kenan Tanrısı El-Şaday'ın, yani öküze benzeyen bir put'un söylediği varsayılan vaatlerden kaynaklanan "Vadedilmiş Topraklar" masalı, sanıyoruz anlaşılmıştır.

Şimdi biz sizin için bu birbirinden farklı vadedilmiş bölgeleri de anlatacağız ama bundan önce önemle vurgulamamız gereken bir konu var. Bunlardan birincisi bütün bu Judeo-Hıristiyan masallarda anahtar sözcük her zaman Kudüs'tür. Bunu hep hatırda tutmak gerekir çünkü bugün Yeruşalim olduğunu söyledikler yer Kudüs değildir. Dağların taşların, kentlerin ovaların, bölgelerin göllerin göçmen kuşlar misali göklerde uçuşmasının, coğrafyanın taşınmasının tek nedeni bu Yeruşalim-Kudüs bağlantısını kurmak ve pekiştirmek içindir.

Gelin görün ki; peynir gemileri lafla yürümediği için, bütün bu dağları taşları, bölgeleri, kentleri, oradan oraya taşıma işlemlerinin doğal sonuçlarından birisi olarak; bu kere de birbirinden farklı yerlerde biri gerçek biri sahte iki ayrı Kadeş ve iki ayrı Hor Dağı ortaya çıkacaktır. Bunlardan Kadeş'i anlattık. Dolayısıyla buradaki ikinci anahtar kelime de "Hor Dağı" olacaktır.

Şimdi bu konuda söyleyeceklerimiz gerçekten önemlidir ve Yahudi peygamberleri ile onları izleyen bütün yerli yabancı yalancılar ordusu için de önemli olmalıdır.

İKİNCİ VADEDİLMİŞ TOPRAKLAR

"Bir kere 'Al şunu' demek,
iki kere 'Ben vereceğim'
demekten iyidir."
Kızılderili atasözü

"İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı"[921] Bu bir kutsal kitap kaydıdır. **"Musa Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklarla şu haberi gönderdi: "Kardeşin İsrail şöyle di-**

[920] "Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So **whomsoever the LORD our God** shall drive out from before us, them will we possess

[921] Çölde Sayım 20: 1

yor: 'Başımıza gelen güçlükleri biliyorsun."[922] Buraya eklememiz gereken çok önemli bilgi notu; Yahudi kaynaklarında Bizans için de Edom isminin kullanılması ve Bizans İmparatoruna da **"Edom Kralı"** denilmesidir.[923] Bizans, M.S. 1000 yıllarına kadar bölgedeki gücünü korumuş ve Toroslara kadar bölgeye hâkim olmuştur.[924] Toros isminin orijinal halinin Taurus (Toro) olduğunu ve "Boğa/öküz" anlamına geldiğini de bir bilgi notu olarak ekleyelim.[925] Siz bu söylediğimizin altını çizebilirsiniz çünkü ileride çok gerekli olacaktır.

Tevrat'ın anlattığı hikâyeye dönecek olursak; Yakup'la kardeşi olduğu söylenen Esav birbirinden ayrılmış, Yakup ve oğulları Mısır'a gitmiş, aradan 470 yıl geçmiş, yazı yok, tarih yok, bir temas yok, kim neyi nereden bilecek o ayrı bir konu. Burada bizim için önemli olan Tevrat'ın anlatısı içinde, İsrail kabilesinin Edom sınırında bulunan Zin Çölü'ndeki Kadeş'te olmasıdır. Kadeş'in Edom sınırının kuzeyinde bulunduğunu ve bu durumda Yakup soyu olduğu söylenilen kabilenin "kuzeyden-güneye" hareket halinde olması gerektiğini vurgulamıştık. Bundan daha önemli olan ise; Kadeş'in abuk sabuk söylemlerde belirtildiği gibi çölde bir vaha değil, Tevrat'ta açıkça yazıldığı gibi, Kenan Eli'nde bir **"kent"** olmasıdır.

Kanıt mı istiyorsunuz; buyurun, hem de kutsal kitap'tan! **"Şimdi senin sınırına yakın bir kent olan Kadeş'teyiz."** Üstelik devamı da var: "Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsrailliler dönüp oradan uzaklaştılar. **"İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi."** Bu ifade daha sonra **"Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yoluyla Hor Dağı'ndan ayrıldılar"** şeklinde tekrar edilir.[926]

Buraya eklememiz gereken bilgi notu; burada adı geçen Kızıldeniz'in sizin bildiğiniz Kızıldeniz olmadığı, Yahudi dilinde "Yam

---

[922] Çölde Sayım 20: 14

[923] Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, sh.83

[924] Toros Dağları Türkiye'nin Akdeniz kıyılarına paralel olarak, Rodos Adası'ndan Suriye sınırına kadar yaklaşık 2.000 kilometrelik bir dağ zincirinden oluşmaktadır.

[925] Taurus: Boğa burcu, Öküz takımyıldızı.

[926] Çölde Sayım 21: 4

Suf" olan tabirin, Türkçe karşılığının "Saz ya da Sazlık denizi" olduğu, Batı literatüründe "**Kamış Denizi**" olarak karşılık bulduğu gerçeğidir. Şimdi siz buna da inanmazsınız ama kutsal kitap'ta bu denizden "Kamış Denizi" olarak söz eder ve Mısır'dan Çıkış kitabında; "Kamış Denizini Geçiş" ara başlığı altında; "Halkı çöl yolundan **Kamış Denizi'ne doğru dolaştırdı.** İsrailliler Mısır'dan silahlanmış olarak çıkmışlardı" diye yazar.[927]

Hala inanmayanlar için bunları yazan kutsal kitabın internet adresini de dip not olarak veriyoruz. Üstelik bir tane de değildir. "**kamış** denizi'ni ikiye bölene, sevgisi sonsuzdur."[928] "arabalarını atlıları attı **kamış** denizi'nde boğuldu seçme subayları."[929] "arabalarına atlarına, **kamış** denizi'nin suları altında bıraktığını, ..."[930] "'rab'bin **kamış** denizi'ni önünüzde nasıl kuruttuğunu, ..."[931] Daha da vardır ama konu anlaşılmıştır sanıyoruz.

Dolayısıyla bugün sizin bildiğiniz Kızıldeniz'i ifade etmediği gibi, bilinen bir başka yeri de ifade etmez. Zaten denizde saz olamayacağına göre büyük bir olasılıkla bir dere yatağını ifade etmektedir.[932] "Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsrailliler dönüp oradan uzaklaştılar. **"İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi."** Ayetinin açıkça bildirdiği üzere; Kadeş-Akdeniz arasındaki Edom sınırının daha güneyine inemeyen Yakup soyunun, bu hattın daha kuzeyinde bulunan Hor Dağı'na geldiği de yeterince açıktır. **"Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yoluyla Hor Dağı'ndan ayrıldılar"** şeklinde tekrar edilen kutsal kitap ayeti de;[933] yalnız Hor Dağı'nın değil, Kızıldeniz'in de Kadeş-Akdeniz hattının daha kuzeyinde bulunması gerektiğini belirtir. Kızıldeniz denilen Kamış Denizi'nin gerçek yeri bundan daha açık nasıl söylenebilir o da ayrı bir konudur.

---

927 Çıkış 13: 18 http//kutsal-kitap.net./bible.
928 Mezmurlar 136
929 Çıkış 15: 24
930 Yasanın Tekrarı 11: 34
931 Yeşu 2: 10
932 Bize Kızıldeniz olarak takdim edilen bu akarsuyun yerini ilerleyen kitaplardan birinde tam olarak göstereceğiz.
933 Çölde Sayım 21: 4

Şimdi siz, bu ifadeyi neresinden anlarsanız anlayın; burada anlatılmak istenen İsra-el kabilesinin **Edom'un sınırlarının dışında**; Zin Çölü'nde, **Kadeş'te** konaklamış olduğu ve buradan hareket eden İsrail kabilesinin bir konaklama mesafesi uzaklıkta bulunan Hor Dağı'na ulaştığıdır.

Çünkü yukarıda yazılan kardeşlik hikâyeleri de bir işe yaramamış ve böyle bir kardeşi olduğunu bilmeyen Edom Kralı'da, geçişe izin vermemekle kalmamış, üstüne bir de tehdit etmiştir. "Edom Kralı, "Ülkemden geçmeyeceksiniz!" diye yanıtladı, "***Geçmeye kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım.***[934] Yakup'un çocukları ricalarında ısrarlı olunca da söylediğini yapmıştır. "Edom Kralı yine, "Geçmeyeceksiniz!" yanıtını verdi. ***Edomlular İsraillilere saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar."***[935]

Tam da burada; hepsi de yirmi yaş üstü, altı yüz bin yiğit savaşçıya sahip olduğu; kutsal kitabın özenli kayıtları arasında bulunan İsrail'in çocuklarının, neden bir geçiş izni peşinde koştukları da sorulabilir. Ama bundan daha önemli olan "Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsrailliler dönüp ondan uzaklaştılar" diye yazılmasıdır.[936] Uzaklaşmışlar da ne olmuştur diye soruyorsanız; kutsal kitap şöyle yazmaktadır. ***"İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi"***[937]

Konunun çok önemli olduğunu düşündüğümüz için de özellikle uydurulmuş iki uydurma harita kullanmak zorunda kalacağız. Judeo-Hıristiyan olacak Yecüc Mecüc tereslerin çizdiği birinci haritamız bize **"taşınmış halleriyle,"** yani bugün öyle olduğu iddia edilen yerleriyle İsrail kabilesinin konakladığı Zin çölünün ve Kadeş-Barnea'nın yerini tam olarak gösterecektir. (Harita 13)

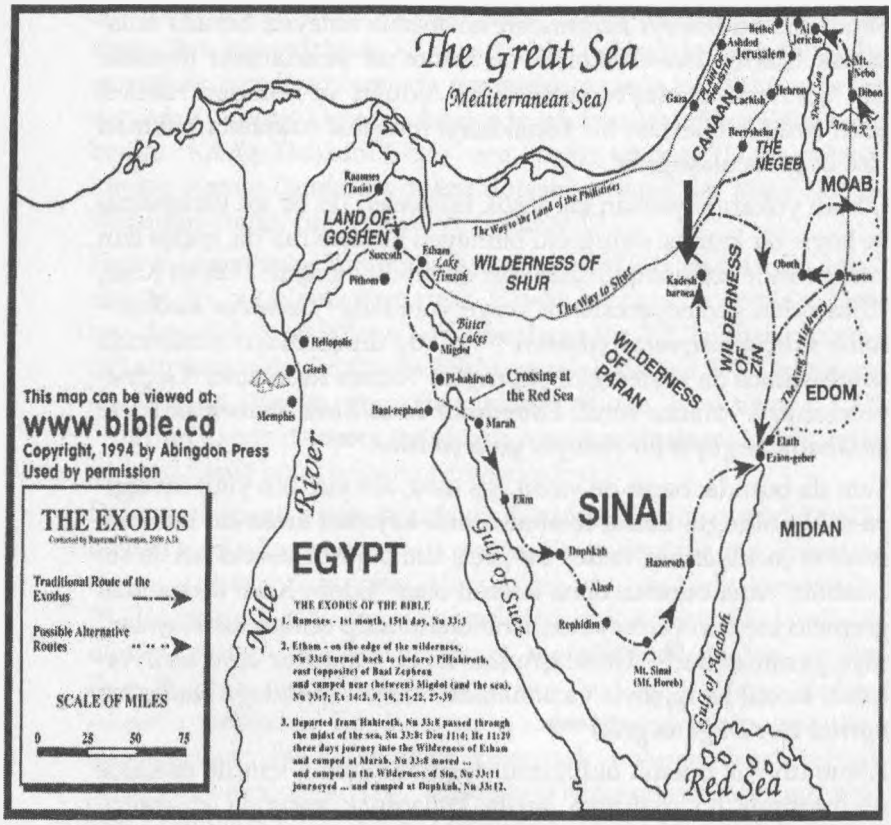
---

[934] Çölde sayım 20: 18

[935] Çölde sayım 20: 20 Yahudi peygamberleri bu konuda kutsal kitaba şunu da yazabilmişlerdir. "Bundan sonra Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a barış önerileriyle ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi **"Seir'de yaşayan Esavoğulları ile Ar Kenti'nde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler.** sen de izin ver." Yasanın Tekrarı 2: 26-29

[936] Çölde sayım 20: 21

[937] Çölde sayım 20: 22

Harita: 13
Kaynak: www.bible.ca

Judeo-Hıristiyanların çizdiği, çoğalttığı ve dayattığı yüz binlerce haritadan birisi olan bu uydurma haritada; doğru olan tek isim Egypt'tir. Bunun dışında kalan bütün yer adları uydurmadır ve Yahudi peygamberlerinin ve Judeo-Hıristiyan dangalakların arzuları uyarınca, bu bölgeye taşınmış bulunmaktadırlar. Yani hep söyleye geldiğimiz gibi, yalnız tarih değil, coğrafyada bozulmakta, tahrif edilmekte, değiştirilmektedir. Bu yerlerin gerçekte nerelerde bulunduğunu çeşitli tekrarlar pahasına, eski haritalar üzerinde göstereceğiz ama şimdilik bu harita üzerinden devam edelim.

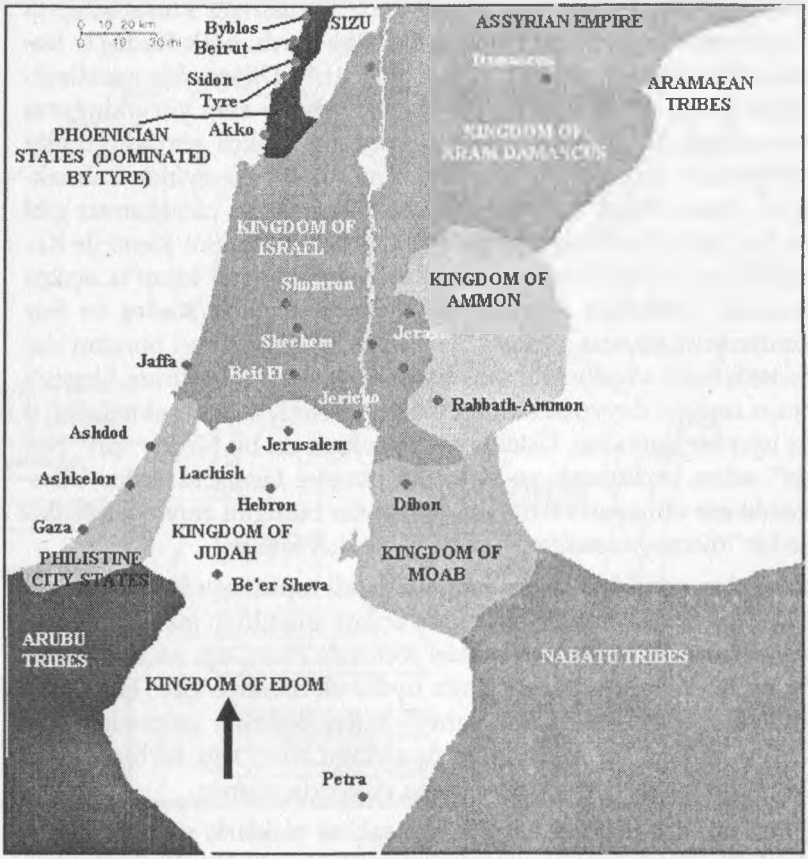
Haritada "Wilderness of Zin" şeklinde yazılan yer kutsal kitap'ta **"İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı"** şeklinde anlatılan Zin Çölü'dür.[938] Dikey okla işaretlediğimiz yerde daha önce Kadeş ya da Kedeş'le aynı yer olduğunu vurgulamış olduğumuz Kadeş Barnea'dır. Açıkça görüldüğü gibi bu haritada Zin Çölü; Negev Çölü'nün daha güneyinde kalmaktadır. Zaten Negev Çölü'de daha önce kanıtlamış olduğumuz gibi bu haritada gösterildiği yerde değil, Fenikelilerin Sur Kenti ile Kenanlıların Kadeş kenti arasındadır. Üstelik kutsal kitap'ta açıkça yazılıdır. **"İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti."**[939] Negev'in gerçek yeri bundan daha açık nasıl söylenebilir ve haritada görmüş olduğunuz Negev'i oraya taşıyan deyyuslar kutsal kitabı nereleriyle okumaktadırlar, o da ayrı bir konudur. Üstelik ulema takımı da bu Negev için "Necef" adını uyduracak ve daha da güneye taşıyacaklardır. Ülkemizde var olmayan ûlema'nın, bir şeyler bildiğini zannederek, ikide bir "ûlemaya soralım" diyenlere de duyurulur.

Yakup'un çocukları kutsal kitapta;**"İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi"** ayetinde açıkça anlatıldığı gibi Kadeş'teki konaklama yerinden ayrıldıktan sonra da Hor Dağı'na ulaşmıştır. Bu nedenle de sözünü ettiğimiz uyduruk haritaya göre bile, İsrail kabilesi henüz bugün ki "sahte" Eriha önlerine gelmeden Harun'un öldüğü ya da öldürülmüş olduğu Hor Dağı; hiçbir şekilde Ölü Deniz'in güney ucundan daha yukarıda olamaz.

Şimdi de Musa **Kadeş'ten Edom Kralı'na** ulaklarla şu haberi gönderdi:[940] "Şimdi senin sınırına yakın **bir kent olan Kadeş'teyiz.**" Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsrailliler dönüp ondan uzaklaştılar. "İsrail topluluğu **Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi.**" Şeklinde kutsal kitap'ta defalarca tekrar edilen Edom ülkesinin "taşınmış halinin" nerede olduğunu yine Judeo-Hıristiyan bilgelerin çizdiği bütünüyle uydurma bir harita ile gösterelim. [941] (Harita 14)

---

[938] Cölde Sayım 20: 1
[939] Yaratılış 20: 1
[940] Çölde Sayım 20: 14
[941] www.answers.com

Harita: 14

Bu uyduruk haritada Edom ülkesinin sınırları açıkça görülmektedir ve yine açıkça görüldüğü gibi Edom ülkesinin kuzey sınırı Ölü deniz'in güney ucundan daha yukarıda değildir. Bu durumda Musa ve yanındakiler; bu Edom ülkesinin sınırlarının neresinde olurlarsa olsunlar, hangi noktasında bulunurlarsa bulunsunlar, Ölü Deniz'in kuzeyinde olamazlar.

Yani kutsal kitabın; **"Kadeş'ten ayrılıp Edom sınırındaki Hor Dağı'nda konakladılar"** ifadesi bize açık seçik gösterir ki, Hor Dağı

Edom ülkesinin sınırlarında bir yerlerdedir. Kutsal kitabın "**Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yoluyla Hor Dağı'ndan ayrıldılar**" ayeti de bunu garanti eder.[942]

Burada Kızıldeniz olarak bilinen ismin doğrusunun "Saz ya da Sazlık Denizi" olarak bilinen bir yer olduğunu ve Batılı literatürde "Kamış Denizi" olarak adlandırıldığını yeniden belirtelim ki; ne demeye çalıştığımızı daha iyi anlatabilelim. Böylece siz de "ne çok tekrar var" demeye hak kazanırsınız.

Şimdi konuyu toparlayalım: Tanrının Musa'ya söylediğine ve Tevrat'ın yazdığına göre; vadedilmiş toprakların kuzey sınırı; "**Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak.**"[943] Şeklinde anlatılan ve kabaca Akdeniz'den Hor Dağı'na çizilecek düz bir çizgiyle belirlenecek olan sınırdır. Judeo-Hıristiyan haritalarda bu taşınmış haliyle gösterilen Hor Dağ'ı; hiçbir şekilde Ölü deniz'in güney ucundan daha yukarıda olamayacağına göre, Tanrının çizdiği ve kutsal kitabın yazdığı vadedilmiş ülkenin kuzey sınırları da Ölü Deniz'in güneyinde kalacaktır.

Judeo-Hıristiyan şabalaklarda Hor Dağı'nın yerini gösteren uydurma bir harita ile bu söylediklerimizi doğrularlar. (Harita 15)

Bu söylediğimizin kanıtı da Harun'dan daha sonra Musa'nın ölümü sırasında bile İsrail kabilesinin Kenan Ülkesine girmemiş olması ve Musa'nın öldüğü yer olarak Eriha'nın karşısındaki Moav Ovalarında bulunan Nebo Dağı'nın gösterilmesidir.[944] Haritada

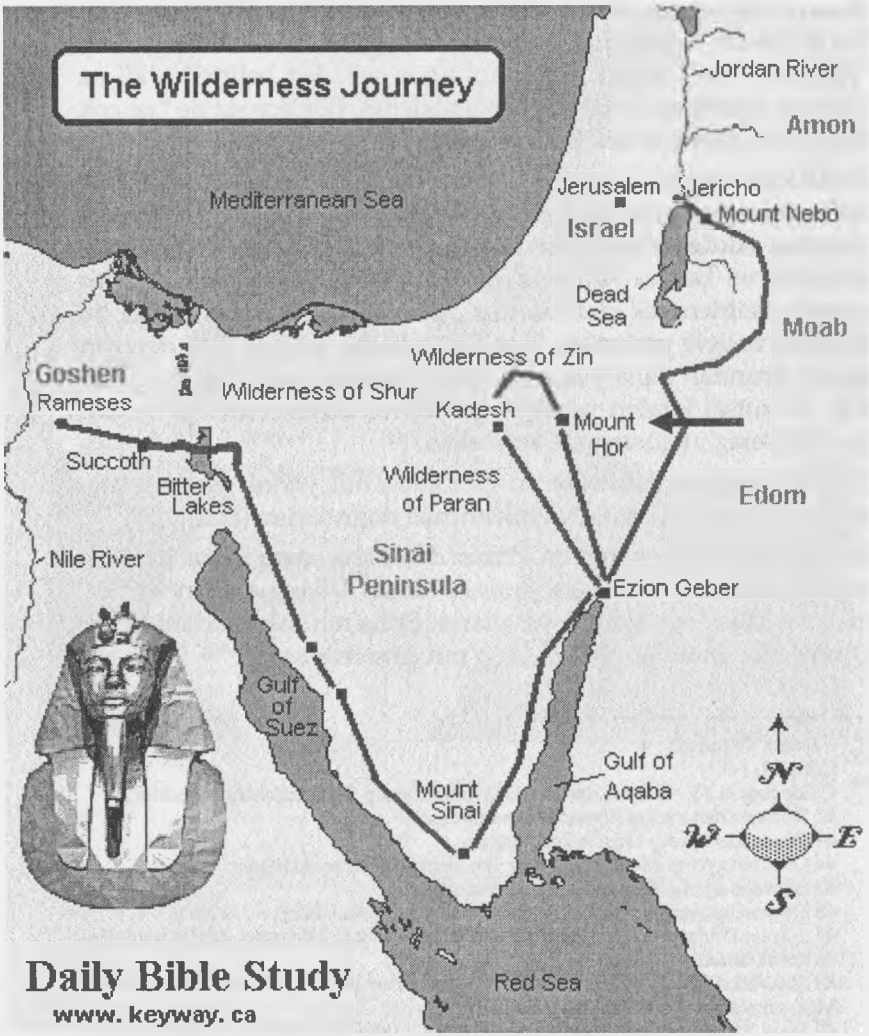
---

[942] Yasanın Tekrarı 21: 4

[943] Çıkış 34: 1-13

[944] Çölde Sayım 33: 41 İsrailliler Hor Dağı'ndan ayrılıp Salmona'da konakladılar.
42 Salmona'dan ayrılıp Punon'da konakladılar.
43 Punon'dan ayrılıp Ovot'ta konakladılar.
44 Ovot'tan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarim'de konakladılar.
45 İyim'den ayrılıp Divon-Gad'da konakladılar.
46 Divon-Gad'dan ayrılıp Almon-Divlatayma'da konakladılar.
47 Almon-Divlatayma'dan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağlık bölgesinde konakladılar.
48 Haavarim dağlık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar.
49 Şeria Irmağı boyunca Beyt-Hayeşimot'tan Avel-Haşşittim'e kadar Moav ovalarında konakladılar.
50 Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB Musa'ya şöyle dedi:"

işaretli bulunan sahte Hor Dağı'ndan "sahte" Eriha'nın karşısında bulunan Moav ovalarına gelebilmeleri için de tam on kere konaklamaları gerekecektir.

Harita: 15

Kaynak: www. Keyway.ca

Bu durumda İsra-el'in Tanrısının çizdiği, kutsal kitabın yazdığı "vaat edilen ülkenin" sınırları, bu uydurma haritalara göre, yaklaşık olarak şöyle olacaktır. (Harita 16)

Harita: 16

Görüldüğü gibi bazı ahmakların " **arz-ı mevut**" diye tekrarlayıp durdukları vadedilmiş ülkenin kuzey sınırları bırakın Kenan Eli'ni falan bir yana, Filistin'in bile daha güneyindedir. Bunu belirten ve bu sınırları çizen İsrail'in ilahı El Şaday, söyleyen Musa, yazan da kutsal kitap Tevrat, bir putun söylediği varsayılan bu sözlerle onun bunun topraklarında hak iddia eden deyyuslarda Yahudi peygamberleri ve onların yardakçıları olan alçaklardır.

Dahası; yukarıda ki güney sınırları da Mısır ırmağına değil; en iyimser çizimlerle El Ariş Vadisine kadar uzanabilir. Ama buna karşılık, daha önce de söylemiş olduğumuz gibi bu da olanaksızdır. Çünkü sözü edilen Mısır Irmağı, sizin bildiğiniz Mısır Irmağı yani Nil Nehri değildir.[945]

Bu da; Yakup soyuna bir toprak vadedilmiş olsa bile, bu toprağın Judeo-Hıristiyanların uydurma haritalarına göre, Kenan Eli ya da Filistin olmadığını ortaya koyar. Bu durumda **"O gün Rab Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi"** diye yazan Yahudi peygamberi de; **"Mısır ırmağından büyük Fırat ırmağına kadar uzanan bu toprakları senin soyuna vereceğim."** diyen tanrı da açıkça yalan söylemektedirler.[946] Zaten Fırat ırmağı bu hikâyeye çok daha sonraları eklenmiştir. Bunu daha önce anlatmıştık gerekirse yeniden yazarız.

Şimdi size bir tekrarda daha bulunalım. Yukarıda haritamızda görülen Negev, Zin Çölü, Kadeş, Edom ve Hor dağı, gerçek yerlerinde değillerdir. Yahudi peygamberleriyle garip ilişkiler içinde olan Judeo-Hıristiyan soytarılar tarafından, gerçek yerlerinden alınıp oralara taşınmışlardır. Taşınmakla da kalmamış, yukarıda örneklerini gördüğünüz binlerce harita uydurmuşlardır.

Neden uydurmuşlar diyorsanız; Yakup soyunun Mısırdan Çıkış masalına katkıda bulunmak ve **"kendi yazdıkları tarihin hiçbir döneminde Filistin'de yaşamamış olan"** Yakup soyunun, Filistin ve dolayısıyla da Kudüs civarında yaşamış olduklarına dair sahte kanıtlar uydurmaktır.

Yani sözün özü; yukarıdaki bu Vadedilmiş Toprakların bir kuruşluk değeri bile yoktur. Bütünüyle tarihin ve coğrafyanın değişti-

[945] Bir sonraki kitabımızı bu konuya ayırmış bulunmaktayız.
[946] Yaratılış, 15: 18

rilmesine yönelik, maksatlı, kötü niyetli, buram buram dinsel fanatizm kokan aptalca söylemlerdir. Süzmece salak olduklarının kanıtı da uydurdukları bu haritalardır.

ÜÇÜNCÜ VADEDİLMİŞ TOPRAKLAR

Akılsız köpeği yol kocaltır
Türk Atasözü

Şimdi yine kutsal kitaba dayanarak, var olduğunu söylediğimiz üçüncü "vadedilmiş toprak" parçasının sınırlarını çizelim. **'Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak."** İsrail tanrısının çizdiği ve kutsal kitabın yazdığı vadedilmiş toprakların Batı sınırı budur. Yani Akdeniz.

'Doğu sınırınız Şefam'dan Ayin'in doğusundaki Rivla'ya dek inecek. Oradan Kinneret Gölü'nün doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak." Açıkça görüldüğü gibi "vadedilmiş toprakların" doğu ve batı sınırlarını çizmiş bulunmaktayız.

Hor Dağı konusunu ayrı bir bölüm olarak ele almak zorundayız ama burada da bir kaç söz söylememiz gerekirse; Judeo-Hıristiyan uydurmaların yazdığı yerde değildir. Nerede olduğunu da söyleyelim ve bunu söylerken İsrail Tanrısını da kendimize tanık tutalım. "RAB Musa'ya şöyle dedi: ***"İsraillilere de ki, 'Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak."***[947]

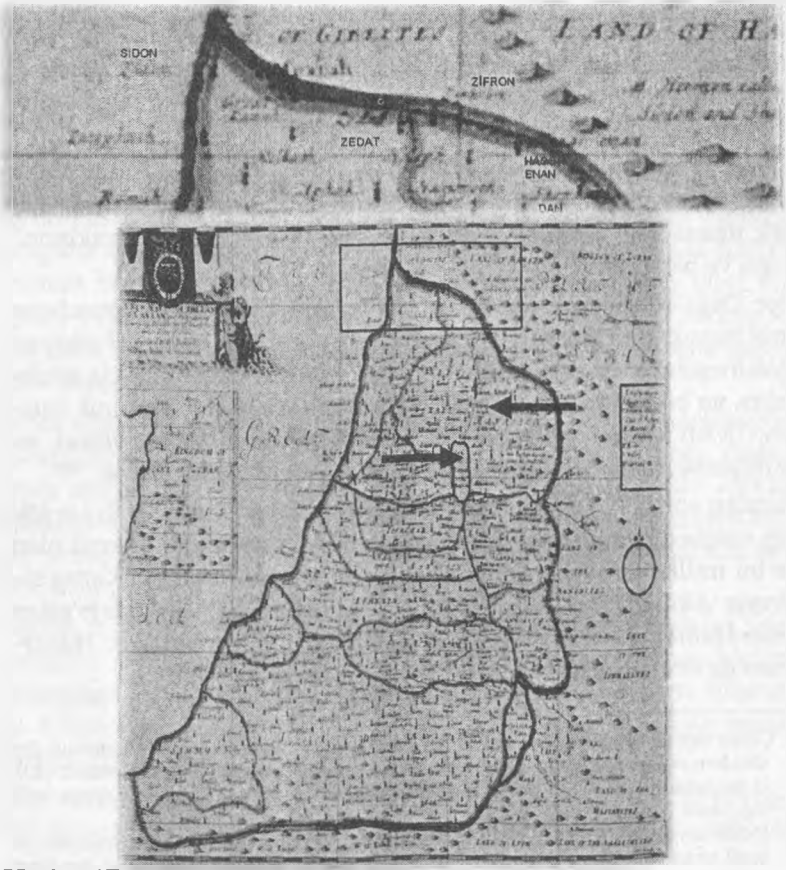
Bundan sonra "mülk olarak" verilecek ülkenin doğu, batı ve güney sınırları özenle ve ayrıntılarıyla yazılır. Bizim için önemli olan ise bu mülk olarak verilecek ülkenin kuzey sınırlarıdır. ***"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak."***[948]

---

[947] Çölde sayım 34: 1-2" And the LORD spake unto Moses, saying. Command the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land of Canaan; (this is the land that shall fall unto you for an inheritance, even the land of Canaan with the coasts thereof:)

[948] Çölde sayım 34: 7-9 "And this shall be your north border: from the great sea ye shall point out for you **mount Hor:From mount Hor** ye shall point out your border unto the entrance of **Hamath**; and the goings forth of the border shall be to **Zedad**:And the border shall go on to **Ziphron**, and the goings out of it shall be at **Hazarenan**: this shall be your **north border**.

Sınırlar çizmek ve yerler belirlemek yalnızca tanrılara has bir özellik olmadığına göre; biz de bir harita üzerinde yer tespitleri yapabilir ve bunları size gösterebiliriz. Yalnızca bizim sunacağımız harita uyduruk bir harita değildir Florida Üniversitesi'nin George A. Smather kütüphanesinden alınmıştır. Harita 1667-1727 yılları arasında yaşamış olan Edward Wells tarafından 1700 yılında çizilmiştir. *"A NEW MAP OF THE LAND OF CANAAN and parts adjoining Shewing the Division thereof among the twelve Tribes of Israel" adını taşır. İlgilenenler için kod numarası* ALW1372'dir. (Harita: 17)

Harita: 17

Kaynak: http://web.uflib.ufl.edu/maps

Haritamızın 1700 tarihli olduğunu belirtmiştik, orijinal boyutları da bundan daha küçüktür. Bu nedenle de ancak bu kadar netleştirebildik. Haritada işaretlediğimiz yerlerden üstteki ok Kadeş'i, alttaki ok da Galile gölünü göstermektedir. Büyük haritada siyah çerçeve içine almış olduğumuz bölgeyi, kitap sayfasında görülebilir olması amacıyla biraz daha büyüterek ayrıca koymak zorunda kaldık.

"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak" şeklinde çizilen sınırda bulunan Sedat, Zifron ve Hasar-Enan'ın bulunduğu yerleri de haritamız üzerinde işaretlemiş bulunuyoruz.

Açıkça görüldüğü gibi yukarıda belirttiğimiz kuzey sınırları için, **"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, "** ayetleri gereğince ikinci **"Hor Dağı"**nın yeri açıkça belirtilmektedir. Bu durumda gerçek Hor Dağı'nın Sedat'la Akdeniz arasında bulunması gerektiğini açıkça söyleyebiliriz. Büyük olasılıkla da haritada görülebildiğini umduğumuz Gibitis yani Hivlilerin yaşadığı Amor topraklarında.

Şimdi bu söylediklerimizi kutsal kitap kayıtlarıyla doğrulamaya çalışalım. **"Daha önce Seir'de Horlular yaşardı**. Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsraillilerin RAB'bin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, **Esavoğulları da Horluları yok edip yerlerine yerleştiler**."[949]

Yukarıya aldığımız ayetin büyükçe bir bölümü dilek ve temenni ve renkli hayallerden ibaret olsa da, buna göre Horluların, Hor Dağı ve civarında yaşamaları gerektiği açıktır. Yahudi peygamberlerinin Horlular dediği bu insanların, Hurriler olduğunu ve bu sözü edilen Hurrilerin Musul çevresinde oturan bir halk olduğunu da biliyoruz. [950]

---

[949] Yasanın Tekrarı 2: 12

[950] Hurrilere ilk önce M.Ö. 3. Bin yılın sonlarında Güneydoğu Anadolu'da rastlanmaktadır. Hurri dilinde en eski yazılı belge Mardin'in güneyinde bulunan Urkis şehrinde bir tapınağın kurulmasıyla ilgilidir. M.Ö. 2300 yıllarına ait olan bu belge şimdi Louvre müzesindedir. Hurriler M.Ö. 2. Binin ilk yarısında kısa ömürlü küçük bey-

Bu durumda; Hor Dağı'nda oturmaları gereken bu Horluların varlığı, bize, gerçek Hor Dağı'nın da bu bölgede yani, işaretlemiş olduğumuz yerde olması gerektiğini söyler. Kutsal kitabın **"Daha önce Seir'de Horlular yaşardı"** ayeti de bize, Hor Dağı'nın bulunduğu yerin Seir Bölgesi olduğunu bildirir. Ölüdeniz yazmalarında bu söylediğimizi garanti eder ve yalnızca Horluların nerede yaşadıklarını bildirmekle kalmaz, Horluların yaşadığı Seir Bölgesinin nerede bulunduğunu da açıkça bildirir. **"Geval Dağlarındaki Horlulara saldırdılar ve böylece çöldeki El Paran'a ulaştılar."**[951]

Şimdi önemli bir bilgi notu olarak tekrar hatırlamamız gerekir ki; Yahudi kaynakları Bizans için de Edom ismini kullanır ve Bizans İmparatoruna da **"Edom Kralı"** derler.[952] Bizans'ın yani Edom Krallığının M.S. 1000 yıllarına kadar bölgedeki gücünü korumuş olduğu bilgisini de bunun üzerine eklersek, Hor Dağı'nın bu bölgede bulunması gerektiğini de doğrulamış oluruz.[953] Yahudi peygamberleri hayali sınırlar çizmeye devam ededursunlar, yukarıda verdiğimiz harita da, bu sözü edilen toprakların Fenikelilere, Aramlılara, Amorlulara ait topraklar olduğunu bildirir. Zaten Tevrat'ta **"Baal-Hermon Dağı'ndan Levo-Hamat'a kadar uzanan**

---

likler kurmuşlardır. M.Ö.2. bin yılın ortalarında da Mitanni Devletinin oluşturmuşlardır. Bu dönemde başlıca merkezleri Urfa, Diyarbakır, Mardin ve Kerkük arasındaki bölgededir. Bunların arasında Nuzi, Ugarit, (Ras Şamra) ve Mari'de bulunmaktadır. Bu dönemde bölgede Mısır'dan sonraki ikinci büyük siyasi güçtür. Tarihçiler Hurri-Mitanni krallarının isimlerinin Sanskritçe olduğunu söylerler. Daha da garibi bu Sanskritçe isimli krallar Hind Tanrıları üzerine yemin ederler. Mitanni devletinin son kralı II. Sattuara olup, Asur kralı I. Salmanassar'ın çağdaşıdır. (M.Ö. 1274-1245) Sattuara'dan sonra bir kralın daha yaşayıp yaşamadığını bilmiyoruz. Prof. Ekrem Akurgal, Truva ve Hattuşa'yı ortadan kaldıran Ege göçünün yani tarihte Deniz halkları ya da Dor göçleri olarak ta bilinen halkların göçü sırasında ortadan kalkmış oldukları kanısındadır. Hurri metinleri genellikle Babil çivi yazısı ile çok fonetik bir biçimde ve pek az ideogram kullanılarak yazılmıştır. Bazı Hurri metinleri de Ugarit'te kullanılan sessiz harf yazısı ile kaleme alınmıştır. Hurri dili Önasya dünyasının en ilginç dillerinden biridir. Hind-Avrupa ve Sami dillerle hiçbir ilgisi olmayan, ön takılarla kurulan Hatticeden de tamamıyla ayrı bir dildir. Yahudilerin kutsal kitabı Hurrilerden Horlular olarak söz eder.

[951] Geza Vermes, a.g.e. sh.477

[952] Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, sh.83

[953] Çünkü uydurukçu bir Yahudi peygamberi Romalıların Yakup'un kardeşi Esav'ın soyundan geldiklerini hiç utanıp sıkılmadan uydurabilmiştir.

Lübnan dağlarında yaşayan Hivliler" diye yazarak bu toprakların Amorlu bir kabile olan Hivlilere ait olduğunu kabul eder.[954]

İkincisi de yine kutsal kitabın Edomlular için ***"Ülkede yaşayan* Horlu *Seir'in oğulları şunlardı"*** diye yazan ayetidir.[955] Yukarıdan beri anlattıklarımızın doğrulanması için yazılmış gibidir. Üçüncüsü ***"Seir'in Edom'da beylik eden Horlu oğulları bunlardı"*** diye yazan kutsal kitap ayetidir.[956] Böylece Edom'da yaşayan Horlu Seir'den başlayan bir hikâye bilgisine de ulaşmış oluruz.

Bilerek bir tekrar; Hor Dağı'nın Hor ülkesinde olması gerektiğine göre; Hor, adını Esav'dan değil, Horlu Seir'den alan, Seir dağlık bölgesinde bulunan bir dağın adıdır.

Şimdi size 1798 tarihli eski bir harita daha sunalım. Haritanın sol üst köşesinde bulunan "Abraham'a vaat edilen ülke, Kenan" ibaresi bu haritanın dini bütün bir Judeo-Hıristiyan tarafından hazırlandığının garantisidir. Harita Wilkinson's *Atlas Classica'da bulunmaktadır.* "Canaan or the Land of Promise to Abraham and his Posterity" adını taşımakta ve bu haritanın altında şu bilgi bulunmaktadır: "Londra, **7 Eylül 1798**, R. Wilkinson, No 38 Cornhill tarafından yayınlanmıştır." (Harita 18)

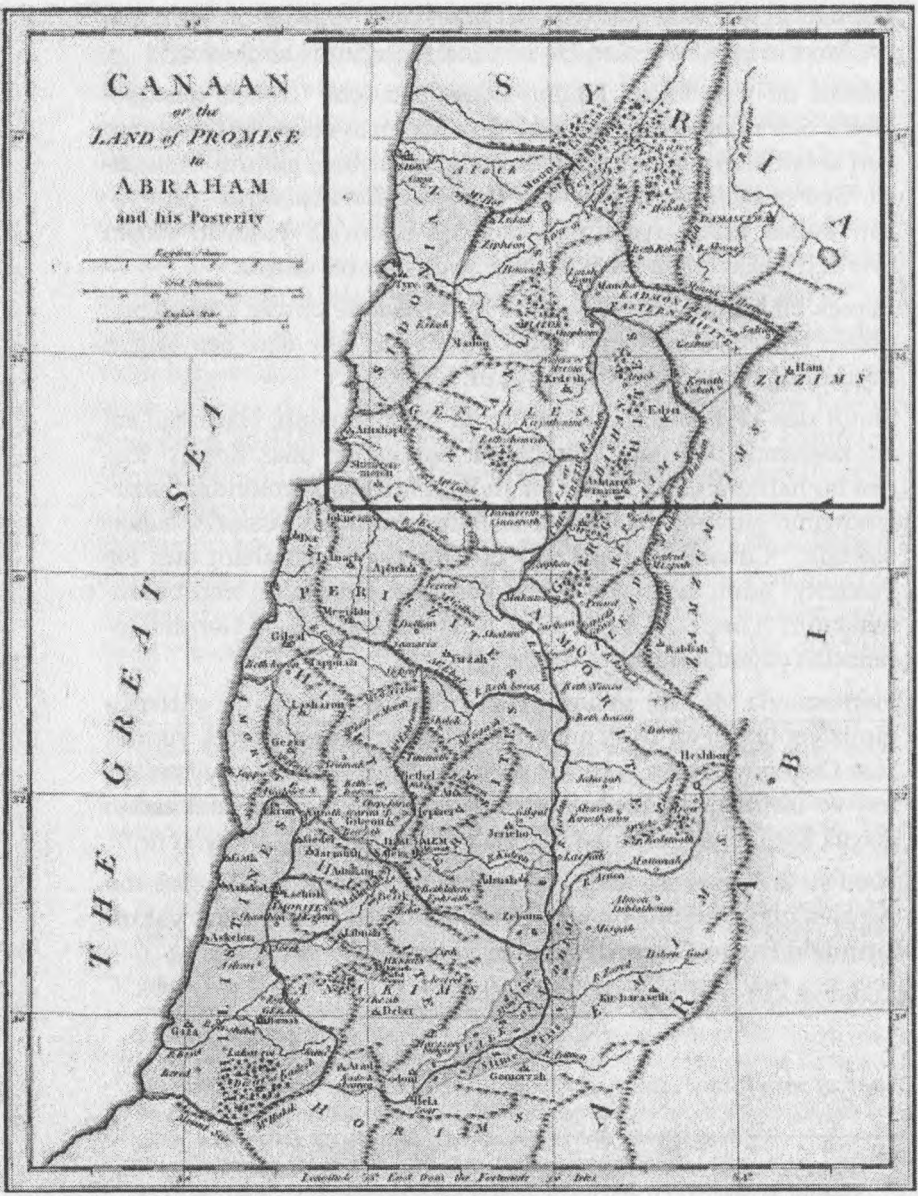
Haritamızda Mt. Hor şeklinde yazılı olan ve ok işaretiyle gösterdiğimiz yer ünlü Hor Dağı'nın bundan 200 yıl önceki gerçek yeridir. Hor Dağı'nın hemen üstünde görülen Aloth; Yahudi peygamberleri ve işbirlikçileri Judeo-Hıristiyanların, hiç utanıp sıkılmadan gerçek Kızıldeniz'in Akabe Körfezi'ne taşımış oldukları Eylat'tır.[957]

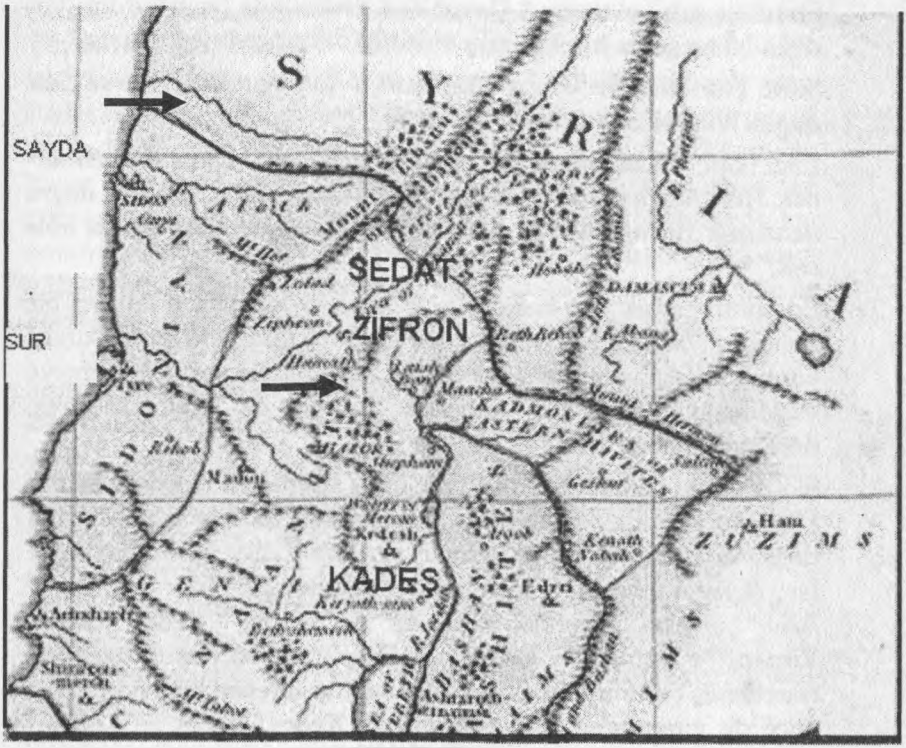
Hani şu ünlü zengin, kral, peygamber ve hatta İmparator Şolomo Amaleh'in, yani Süleyman'ın **"Kızıldeniz kıyısında Eylat yakınlarındaki Esyon-Gever'de gemiler yaptırdığı"** yer olan Eylat.

Zedat ve Zifron'u zaten biliyorsunuz.

---

[954] Hâkimler 3: 3 Ki onlarda Benyamin oğullarıdır yani Amorlu bir aşirettir.
[955] Yaratılış 36: 20
[956] Yaratılış 36: 21
[957] Ayrıntılı bilgi ve haritalar için Eylat bölümüne bakılmalıdır.

CANAAN
or the
LAND of PROMISE
to
ABRAHAM
and his Posterity
S Y R I A
THE GREAT SEA
ARABIA
PERIZZITES
GENTILES
ZUZIMS
Ham
Heshbon
Gaza
Gomorrah
Zoar
Jericho
Ai
Ashdod
Ashkelon
Ekron
Lachish
Hebron
Kirjath-arba
Kirjath-jearim
Ramah
Gibeah
Mizpeh
Bethel
Shechem
Samaria
Dothan
Megiddo
Taanach
Ajalon
Gilgal
Ephraim
Zorah
Eshtaol
Timnah
Aphek
Joppa
Dor
Ptolemais
Tyre
Sidon
Hamath
Zephon
Mount Hor
Mount Seir
Kadesh
Rabbah
Ashtaroth
Edrei
Kenath
Salcah
Bashan
Jordan
Dead Sea
Sea of Galilee
Lake Merom
Mount Lebanon
Mount Hermon
Mount Carmel
Mount Gilead
Mount Ephraim
Mount Gerizim
Mount Ebal
Mount Tabor
Mount Gilboa
Mount Seir
Mount Hor
Mount Nebo
Mount Pisgah
Brook Kedron
Brook Arnon
Brook Zered
Brook Jabbok
Brook Kishon
Brook Besor
Brook Eshcol
Brook Sorek
Brook Cherith
Brook Zin
Brook Zalmon
Brook Zephon
Brook Ajalon
Brook Gaash
Brook Zered
Brook Jabbok
Brook Kishon
Brook Besor
Brook Eshcol
Brook Sorek
Brook Cherith
Brook Zin
Brook Zalmon
Brook Zephon
Brook Ajalon
Brook Gaash

Harita: 18

Kaynak: www.gilai.com

Şimdi Tuz Kenti ve Tuz Gölünü anlatırken bıraktığımız notu hatırlamanız gerekiyor. "Bu son beş kral bugün ***Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde*** güçlerini birleştirmişti"[958] Zaten kutsal kitap'ta da açıkça yazılıdır. **"Bunların hepsi Siddim vadisinde (bu Tuz Denizidir) birleştiler."**[959]

---

[958] And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar. All these were joined together in the **vale of Siddim, which is the salt sea.**

[959] Yaratılış 14: 3

Şimdi de şunu okuyun: " **Davut Tuz Vadisi'nde** (yani Siddim Vadisinde) **on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu.**" [960]

Soru: Hor Dağı ve Edom Ölü deniz'in güneyinde, uyduruk Seir dağlık bölgesinde midir?

Bilgi notu:" ***"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a, oradan Sedat'a, Zifron'a doğru uzanarak Hasar-Enan'da son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak."*** [961]

Edom'un gerçek yeri bundan açık nasıl söylenebilir o da ayrı bir konudur. Zaten tehlikenin farkına varılmış olsa gerektir ki, kutsal kitabın kutsal ayetindeki Edomlular, Aramilerle yer değiştirmeye başlamıştır." Davut Tuz Vadisi'nde on sekiz bin **Aramlı** öldürüp dönünce üne kavuştu."[962]

Şimdi de bu vadedilmiş ülkenin Güney sınırlarına bakalım. Kutsal kitap bu konuda **"Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı"** diye yazdıktan sonra birçok yer adı yazar ve bunlardan çoğu bilinen yerler değildir.[963] Ama bunların arasında bilinenler de vardır. **"Kedeş, Hasor, Yitnan,"**[964] Bunlardan Kedeş ve Hasor'u da haritamız üzerinde işaretlemiş bulunuyoruz. Buna eklememiz gereken bilgi notu daha önce de vurgulamış olduğumuz gibi Kedeş, Kadeş ve Kadeş - Barnea'nın aynı yer olduğudur.[965] Daha önce söylediğimiz gibi eski isimleri Eyn-Mişpat ve Tahtim-Hodşi'dir. Daha yeni ismi

---

[960] "And David made a name for himself when he returned from striking down 18,000 **Edomites in the Valley of Salt.**" 2. Samuel 8: 13 English Standard Version (©2001) "And David became famous after he returned from striking down eighteen thousand **Edomites in the Valley of Salt.**" 2. Samuel 8: 13 New International Version (©1984)

[961] Çölde sayım 34: 7-9 "And this shall be your north border: from the great sea ye shall point out for ***you mount Hor: From mount Hor*** ye shall point out your border unto the entrance of ***Hamath;*** and the goings forth of the border shall be to ***Zedad***:And the border shall go on to ***Ziphron***, and the goings out of it shall be at ***Hazarenan:*** this shall be your north border.

[962] http://kutsal-kitap.net/bible/tr/ 2. Samuel 8: 13

[963] Yeşu 15: 21 " And the uttermost cities of the tribe of the children of Judah toward the coast of Edom southward were Kabzeel, and Eder, and Jagur."

[964] Yeşu 15: 23 "And Kedesh, and Hazor, and Ithnan"

[965] www.NETbible.org.

Cadasa'dır. Yüz kilometre kadar kuzeyinde bulunan diğer Kadeş-'ten ayırmak için Kadeş-Naftali ismi de kullanılır ve bazı eski haritalarda bu isimle, yani Kadeş veya Kedeş Naftali olarak veya Cedes Nepthali isimleriyle de gösterilir. Haritamızın mesafe çizgisi de Kadeş ile Hor dağı arasındaki uzaklığın yaklaşık 15 kilometre kadar olduğunu söyler. Türkçesi; Vadedilmiş ülkenim kuzeyden güneye genişliği 15 kilometre kadardır. İlerleyen bölümlerde kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağımız gibi, bir krallık kurduklarını iddia ettikleri abartılı sınırlara da sahip değildir ve Dan Kenti ile Beer-Şeva çizgisine sıkışmış, yaklaşık 900 km2. kadar olan küçücük bir toprak parçasıdır. Yine bütün kitaplarımızda kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağımız gibi, kutsal kitabın anlattığı bütün hikâyede; bu bölgede yaşanacaktır.

Açıkça görüldüğü gibi ne Ölü Denizin güneyinde kalan ikinci vadedilmiş bölgenin; ne de Galile Gölü'nün kuzeyinde neredeyse Suriye'de kalan bu "**üçüncü**" vadedilmiş bölgenin, Filistin ile bir ilgisi yoktur. Birinci vadedilmiş topraklar Kenan Eli'ndedir. İkinci vadedilmiş topraklar Mısır-Arabistan sınırları içinde kalır. Üçüncü vadedilmiş bölge de Fenike, Amorlular, bugünkü Suriye, o zamanki Şam-Hama merkezli Aram Krallığının toprakları içinde kalmaktadır.

Her iki haritamızı ve yukarıda sunmuş olduğumuz bilgileri birleştirdiğimizde iki yeni sonuç elde ederiz. Bunlardan birincisi İsrail kabilesinin yazılıp çizildiği gibi Kenan Eli'ne bugün bütünüyle uydurma olarak bugün Eriha diye isimlendirilen yerden girmedikleridir. İkincisi de Yakup'un çocuklarının; bugün Kudüs olduğunu söyledikleri Yeruşalim'i, bırakın ele geçirmeyi, uzaktan bile görmedikleridir.

Bu durumda bir yerden geldilerse bile bu geldikleri yer bugün bilinen Mısır değildir. Dolayısıyla Mısır'dan çıkış'ta, kırk yıllık çöl gezintisi de bir masaldan ibaret demektir.

Bütün bu söylediklerimizin açık kanıtı da Hor Dağı'nın gerçek yeridir. **"Kuzey sınırınız Akdeniz'den Hor Dağı'na dek uzanacak. Hor Dağı'ndan Levo-Hamat'a."**

DÖRDÜNCÜ VADEDİLMİŞ TOPRAKLAR

"Bir buldu iki ister,
akça buldu çıkın ister."
Türk Atasözü

Üçüncü bir "vadedilmiş topraklar" hikâyesi de Ölü Deniz Yazmalarında bulunur ve Avram'ın ağzından şöyle anlatılır.

"Tanrı bir gece düşümde bana seslendi. "Beytel'in kuzeyinde bulunan Ramat Hazor ülkesine git. Orada durup doğu, batı, güney, kuzey yönlerine bak. Göreceğin bütün toprakları yurt edin ve soyun burada çoğalsın.

Ertesi sabah Ramat Hazor'a gittim ve bu yüksek yerde, Mısır nehrinden Lübnan'a ve Senir'e; Büyük Deniz'den Havran'a, Kadeş'e kadar uzanan Geval ülkesine, Havran'ın kuzeyindeki Büyük Çöle ve Fırat'a kadar uzanan Senir'e baktım. Sonra Tanrı bana seslendi: Bütün bu gördüğün toprakları senin soyuna vereceğim; burası sonsuza dek sizin olacak. Soyunu, burada sayılamayan toz taneleri kadar çoğaltacağım."

Açıkça görüldüğü gibi Yahudi peygamberlerinin karmaşık ifadelerinden ve *" **Ruben oğlu Bohan'ın taşına**"* göre saptanan garip sınırlardan uzak genel bir ifadedir. [966]

Buradaki Ramat Hazor'un tam yerini bilemiyoruz. Bazı kaynaklar Hazor'un daha kuzeyinde bulunan Ein-Hazor'da olabileceğine işaret ederler yani bilinen iki Hazor'dan birisi olmalıdır.

Zaten burada bulunan *"**Beytel'in kuzeyi**"* ifadesi bize kesin olarak Amorluların topraklarını işaret eder. [967] Lübnan, Kadeş, Geval ve Senir isimleri de bunu garanti eder. Kadeş'in yerini tam olarak biliyoruz. Geval; Fenikelilerin Byblos Kenti'nin diğer ismidir ve Gubla diye de bilinir. Senir'de Hermon Dağı'nın diğer ismidir ve

[966] Yeşu 15: 6

[967] Beytel kentinin asıl yerini daha sonra göstereceğiz. Eski haritalarda Allon ismiyle de yazılır. Kedeş'in daha kuzeyinde bulunan Dan kentinin civarındadır Şimdi bulunduğu yere marifetleri sınır tanımayan Yahudi peygamberleri tarafından daha sonra hava yoluyla taşınmıştır.

"***Saydalılar Hermon'a Siryon, Amorlularsa Senir derler***" diye yazan kutsal kitap bu bilgiyi garanti eder.[968]

Bu durumda; sözü fazla uzatmadan, dördüncü vadedilmiş topraklar için şöyle bir harita çizebiliriz. (Harita 19)

Harita: 19
Kaynak: www.nabataea.net/canaan2

[968] Yasanın Tekrarı 3: 9

Sözü çok da fazla uzatmaya gerek yok. Bu haritada Avram'a vaat edilen bölgenin sınırlarını yani üçüncü "vadedilmiş toprakların" sınırlarını açıkça göstermiş bulunmaktayız. Avram'ın gittiği Hazor'u ve oradan baktığı Geval'ı, Kadeş'i, Senir yani Hermon Dağı'nı oklarla işaretlemiş bulunuyoruz. Bu isimler görülebilsin diye sınır çizgisini de biraz geniş tutmuş bulunmaktayız. Buradaki Geval ismi bir okuma hatası ya da kasıtlı bir yanıltma olabilir. Yani ***"Kadeş'e kadar uzanan Geval ülkesine"*** şeklindeki ifade, Fenikelilerin Geval kenti değil de, Amorluların Geva Kenti de olabilir. Üstelik eğer böyleyse çok daha mantıklı olur. Fırat nehrini ise bırakın Hazor'dan bakarak, bu harita içinde bile göremezsiniz. Fırat ismi de Perat şeklindeki bir kelimenin "olsa olsa" Fırat demek olduğu şeklinde aptalca bir yorumdan ibarettir yani metindeki sözcük Perat'tır.

Zaten burada bizim vurgulamak istediğimiz asıl konu; Avram'ın vadedilmiş topraklar hikâyesinde; bu toprakların ucunu işaret eden Hermon Dağı'nın bulunduğu yerdir.

Bu durumda Avram'ın ***"Mısır nehrinden Lübnan'a"*** ifadesinde kast edilen Mısır nehri de; Lübnan'ın Bekaa vilayeti sınırları içinde doğan ve Bekaa vadisini suladıktan sonra; Akziv Kenti ile Sur Kenti arasında Akdeniz'e dökülen akarsulardan birisi olmalıdır.[969] Yani tam olarak biraz önce sözünü ettiğimiz Şihor Irmağı'dır. ***" Şimdi Şihor suyundan içmek için Mısır'a gitmek size yarar sağlar mı?"*** [970] Bu konuyu "Hangi Mısır?" bölümünde ayrıntılı olarak anlatacak ve Şihor Irmağının yerini harita üzerinde göstereceğiz. Burada da bir bilgi notu bırakmamız gerekirse, tam olarak Fenikelilerin Sur Kenti ile Kadeş ve Gabala üçgeni içindedir.

İlerleyen bölümlerde tekrar yazmak zorunda kalacağız ama konumuzla yakın ilgisi bulunan bir konuyu tam da burada belirtmek zorundayız. Bu anlatılan hikâyenin devamında Avram'ın bir de bu ***"Bütün bu gördüğün toprakları senin soyuna vereceğim; burası sonsuza dek sizin olacak."*** *Sözleriyle* vaat edilen bu toprakları gezmesi anlatılır. Buna göre baktığı yerden görmesi olanaksız yerleri gören Avram'a; tanrısı şöyle seslenir: **"Doğrul ve git! Bu toprakla-**

[969] Konu hakkında ayrıntılı bilgi için **"Hangi Mısır"** bölümüne bakılabilir.
[970] Yeremya 2: 18

ra enine boyuna bak; çünkü burası senin yurdun ve senden sonra, burayı soyuna vereceğim."[971]

"Ben, Avram, bu toprakları gezmek için bulunduğum yerden ayrıldım." Avram'ın ayrıldığı yer birinci ağızdan ***"Bense Beytel Dağı'na yerleştim"*** dediği Beytel olmalıdır ama bu kesin değildir.

Şimdi Avram'ın önce baktığı, sonra da gezmeye çıktığı yerleri dikkatle izlememiz gerekiyor çünkü çok önemlidir. ***"Öncelikle Gihon nehrine vardım;*** sahil boyundan Boğa (Taurus) Dağı'na geçtim. Sonra Büyük Tuzlu Denizi izleyerek, Boğa Dağı'nın doğusundan ilerledim. Bu toprakları boylu boyunca geçtim ve Fırat Nehri'ne ulaştım. (Yani Beer-Şeva'daki Perad suyuna) Doğudaki Kızıl Deniz'e (yani kamış Denizine)kadar bu nehri izledim. Kızıl Deniz (yani kamış denizi) sahilini geçtim ve Sazlık Denizi'nin ağzına ulaştım. Oradan güneye yönelerek Gihon Nehri'ne geçtim. En sonunda verimli ve huzur dolu topraklarıma geri döndüm. Hevron'un kuzey doğu yakasındaki Mamre meşeliğine yerleştim."[972]

Burada Avram'ın ayrıldığı yerin bir önemi yoktur çünkü açıkça kuzeye doğru yapılan bir yolculuğu anlatmaktadır. Avram'ın bulunduğu yerden ayrıldıktan sonra; "Öncelikle Gihon nehrine vardım;" dediği Gihon nehri kutsal kitabın yaratılış hikâyesinde cennetten yani Eden Bahçesinden doğan dört ırmaktan biridir. ***"İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş sınırları boyunca akar."***[973] Bu Gihon daha sonra Benyamin oğullarını Givon kenti olarak anılacaktır yani daha önce bir harita üzerinde göstermiş olduğumuz Giva Kentidir.

Avram'ın "sahil boyundan Boğa (Taurus) Dağı'na geçtim" ifadesinde adı geçen Boğa Dağı'nın diğer ismi olan " Taurus" un metinde parantez içine alınmış olması; Toros isminin de aynı anlama geldiğinden hareket eden bir yorum olduğunu düşünmemizi de sağlar çünkü Avram'ın gerçek Toroslara kadar kuzeye çıkması çok da olası bir yürüyüş değildir. Dolayısıyla bölgede bulunan dağlardan birisi olmalıdır. Ama gene de bu yolculuğun güneyden kuzeye doğru yapıldığının kanıtını oluşturur.[974]

---

[971] Geza Vermes, a.g.e. sh.476
[972] Geza Vermes, a.g.e. sh.477
[973] Yaratılış, 2: 13
[974] Toros'un orijinal isminin Taurus (Toro) olduğunu ve "Boğa/öküz" anlamına geldi-

Avram'ın **"Sonra Büyük Tuzlu Denizi izleyerek, Boğa Dağı'nın doğusundan ilerledim"** sözlerindeki Büyük Tuzlu Deniz'in" Akdeniz olduğu kuşkusuzdur. Demek ki Toros Dağı olduğu kabul edilen Boğa Dağı Akdeniz kıyısında bulunan bir dağdır. "Bu toprakları boylu boyunca geçtim ve Fırat Nehri'ne ulaştım" ifadesi ise bir tek şekilde doğru olabilir o da; Fırat isminin o bölgede bol miktarda bulunan küçük akarsulardan birisinin adının Phrat ya da Perat gibi Fırat'a benzeyen bir isim olmasıdır. Ya da bütünüyle uydurulmuştur. Daha önce bu konuyu anlattığımız için sözü uzatmaya gerek yoktur. Zaten "Fırat Nehri'ne ulaştım" dedikten sonra, "Doğudaki Kızıl Deniz'e kadar bu nehri izledim" demiş olması da bunun kanıtıdır

Avram'ın bir sonraki cümlesi de bunu doğrular. **"Doğudaki Kızıl Deniz'e** (yani Saz Denizi'ne) **kadar bu nehri izledim. Kızıl Deniz sahilini** (yani Saz Denizi'ni) **geçtim ve Sazlık Denizi'nin ağzına ulaştım."**

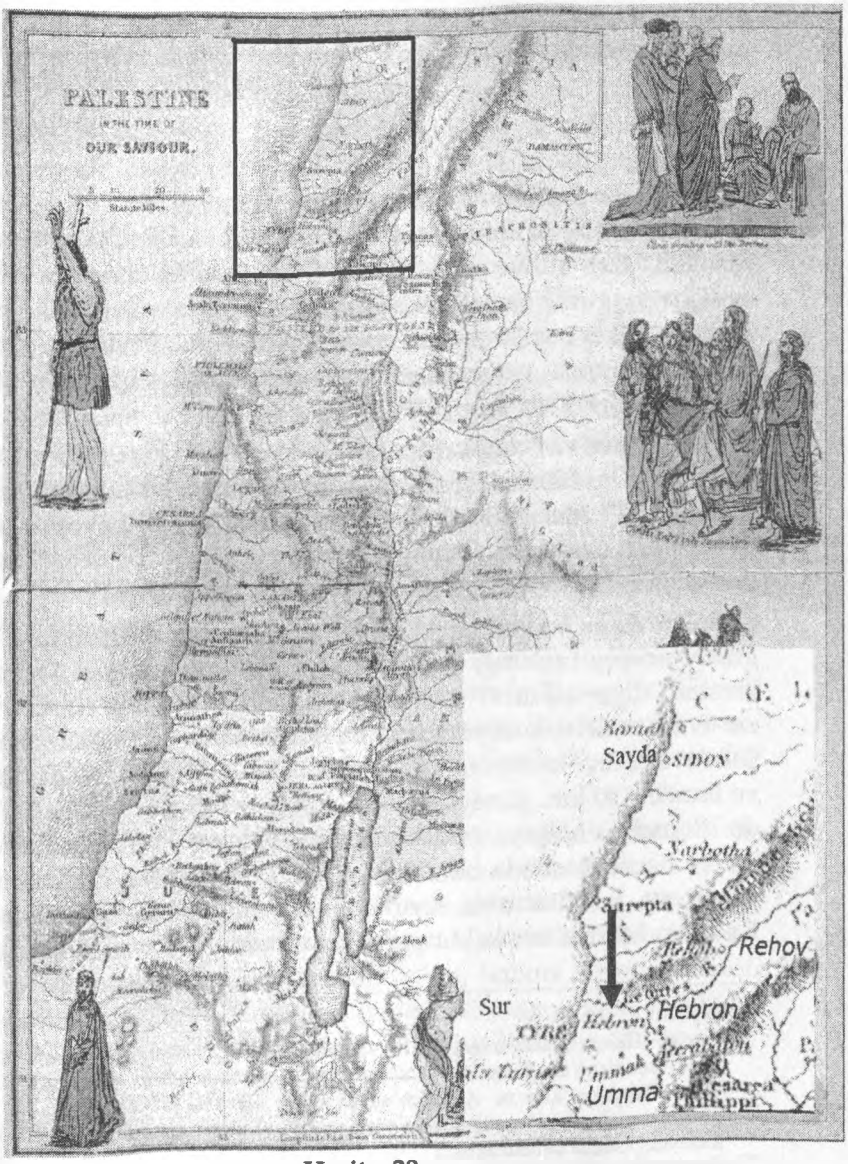
Gezi hikâyesine Avram; "Oradan güneye yönelerek Gihon Nehri'ne geçtim" diye devam eder. Böylece bulunduğu yerden kuzeye doğru hareket ettikten sonra "öncelikle ulaştım" dediği Gihon'a geri dönmüş olur. Dikkat ettiyseniz Kızıldeniz olduğu iddia edilen Sazlık Denizi de Gihon'un yani Givon'un kuzeyinde kalmıştır. Bu garip gezintiyi tekrar anlatmamızın nedeni de budur.

Bu gezi hikâyesini "En sonunda verimli ve huzur dolu topraklarıma geri döndüm. Hevron'un kuzey doğu yakasındaki Mamre meşeliğine yerleştim." Diye bitirir Avram.[975] Bu da bizi yeni bir harita kullanmaya mecbur eder. Haritamız 1899 tarihli eski bir haritadır. Bu harita üzerinde Avram'ın yerleştim dediği Hevron'u ve hemen yanındaki Sur kentlerini işaretlemiş bulunmaktayız. Giva ya da Gihon bu haritada görülmemektedir ama yaklaşık olarak "Umma" diye yazılan yerdedir.(Harita 20)

ğini ve Boğa'nın Kenan tanrısı El'in sembolü olduğunu da bir bilgi notu olarak ekleyelim. Zaten dünya dillerine de küçük söyleniş farklarıyla yayılmıştır. Söz gelimi, Latin dillerinde "Tora","Toro" yani "Boğa" olarak geçmektedir.[974] **İspanyolca: Toro, İtalyanca: Toro, Portekizce: Touro Fransızca. Taureau**

[975] Geza Vermes, a.g.e. sh.477

Harita: 20

Kaynak: www.hipkiss.org.british and foreign bible society-holly bible 1899

BEŞİNCİ VADEDİLMİŞ TOPRAKLAR

"Almadığın hayvanı kuyruğundan tutma."
Türk Atasözü

Bu kadar da değildir ve kutsal kitap'ta beşinci bir "vadedilmiş topraklar" hikayesi daha vardır ve Tevrat'ta Hezeki-el'in kitabında yazılıdır." Rab Yahve şöyle diyor: "**Ülkeyi miras olarak İsrail'in on iki oymağına böleceğiniz sınırlar şöyle olacak:** Yusuf'a iki pay düşecek. Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime elimi kaldırarak ant içtim. Bu ülke size miras olarak verilecek."[976]

Böylece Yahve'ye "elini kaldırarak ant içirmeyi" başaran Hezeki-el daha sonra bu ülkenin sınırlarını çizmeye girişir." "**Güneyde sınır Tamar'dan[977] Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak.**"[978] Böylece "vadedilmiş toprakların güney sınırını net olarak bulmuş oluruz.

Gelin görün ki; bu sınırları çizen Yahudi peygamberi Hezeki-el'in; güney sınırını başlattığı Tamar, Suriye çölünde bulunan Tadmor kentinin diğer adıdır.[979] Yer olarak da haritamızda görünen Hazar-Enan'ın daha kuzeydoğusunda bulunmaktadır.[980] Tam olarak Şam'ın 220 km. kuzeydoğusunda; Humus'un 155 km. doğusunda ve Fırat'ın 120 km. güneybatısında, çölün ortasında bir vaha kentidir. Romalılar bölgeye geldikten sonra "Palmyra" adını vermişlerdir ve birçok haritada bu isimle yer alır. Yani çok iyi bilinen bir yerdir ve bu durumda sonradan eklendiği anlaşılan Meriva-Kadeş'in Meriva'sını kaldırıp yalnızca Tadmor'la aynı hizada bu-

---

[976] Hezekiel 47: 13-14

[977] Tamar, "Hurma ağacı" anlamında bir sözcüktür ve bir yer ismi değil, Tevrat'ta bir kadın ismidir. Yahuda'nın çocuk sahibi olduğu gelininin adı da Tamar'dır. Daha sonra Davut'un kızı ve Avşalom'un tecavüze uğrayan kız kardeşinin adı da Tamar'dır. Hezekiel'in söz ettiği Kentin asıl adı Tadmor'dur ve Şam'ın 220 km. kuzeydoğusunda bulunmaktadır.

[978] Hezekiel 47: 19

[979] www.jewishencyclopedia.com

[980] Tamar Kenti de daha sonra bulunduğu yerden alınarak Yahuda'nın Güneyine taşınmıştır. Yeni haritalarda uydurma Zin Çölü'nde gösterilir.

lunan Kadeş olarak kabul etmek zorunluluğu vardır. Aksi takdirde Hezeki-el'in çizdiği bu güney sınırı, yine Hezeki-el'in çizdiği kuzey sınırının daha kuzeyinde bulunur.

"Batıda Levo-Hamat'ın karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak."[981] Bu da vadedilmiş ülkenin batı sınırıdır. Doğu sınırı biraz gariptir. **"Doğuda sınır Havran'la Şam arasında Gilat'ı İsrail'den ayıran Şeria Irmağı boyunca Lut Gölü'ne ve Tamar'a dek uzanacak. Doğu sınırı bu olacak."**[982]

Bu garipliğin nedeni ayetin orijinal halinin ***"Ve şark yanı, Havran ve Şam ve Gilead ve İsrail diyarı arasında Erden*** (Ürdün Nehri yani Şeria) ***olacak; şimal sınırından şark denizine kadar ölçeceksiniz. Şark yanı budur"*** şeklinde olmasıdır. İngilizce Tevrat'ta da böyle yazılıdır.[983] Bedava şarabı fazla kaçırmakla kalmayıp üstüne bir de esrar çeken deyyus'un biri, ayeti "düzeltmekle" kalmamış; Lut Gölü ve Tamar yani çölün ortasında olduğunu söylediğimiz Palmyra isimlerini de eklemiştir.

Şimdi de vadedilmiş ülkenin kuzey sınırlarına bakalım: "Ülkenin sınırı şöyle olacak: ***Kuzeyde Akdeniz'den, Hetlon yoluyla Levo-Hamat'a, Sedat'a, Berota'ya ve Şam'la Hama'nın toprakları arasında bulunan Sivrayim'e, Havran sınırında Haser-Hattikon'a kadar uzanacak. Sınır denizden Hasar-Enan'a, Şam'ın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak"***[984]

Bunlardan Levo-Hamat, Sedat, Şam ve Hasar-Enan'ı daha önce harita üzerinde göstermiştik. Bu nedenle yeni bir haritaya gerek duymuyoruz. Zaten işin komedi yönünü de; bu dördüncü **"Vadedilmiş Ülke"** sınırlarını çizen Hezeki-el'in; Nabukadnezar'ın Yeruşalim'i yakıp, Tapınağı yıkıp, halkını sürgün etmesi masalında adı geçen Hezeki-el olması oluşturur. Yani kendileri Babil'e Sürgüne gidenler arasında olması gerekirken, Tel-Aviv'de

---

[981] Hezekiel 47: 20

[982] Hezekiel 47: 18

[983] And the east side ye shall measure from Hauran, and from Damascus, and from Gilead, and from the land of Israel by Jordan, from the border unto the east sea. And this is the east side.

[984] Hezekiel 47: 15-17

bulduğumuz Yahudi peygamberi Hezeki-el'dir. Bölüm editörü de dangalağın teki olduğundan Tadmor'un Yunanca ismi olan Palmyra'yı kullanmaktadır.

Bütün bunların toplamı bize çok net bir söz söyleme olanağı verir. Demek ki Babil sürgününden önce "vadedilmiş olan" kutsal ülkelerine kavuşarak bir krallık kurdukları söylenen İsrailliler; Babil sürgünü sonrasında bile daha hala **"vadedilmiş topraklar"** hayalleri kurmaya devam etmektedirler.

Soru: Tarihte bir İsrail Krallığı kurulmuş mudur?

Bilgi notu: Yahuda krallığı yıkıldıktan sonra Babil'e sürgüne giden Hezeki-el'in kitabından: ***"Rab Yahve şöyle diyor: Ülkeyi miras olarak İsrail'in on iki oymağına böleceğiniz sınırlar şöyle olacak: Yusuf'a iki pay düşecek. Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime elimi kaldırarak ant içtim. Bu ülke size miras olarak verilecek."***[985]

İmza Yahve, Tarih M.Ö.550

Bütün bu Vadedilmiş ülke, astık kestik, yok ettik, bir krallık kurduk, yok olmadı krallık değil İmparatorluktu o, hikâyelerinin renkli rüyalardan ibaret olduğu bundan daha açık nasıl söylenebilir, o da ayrı bir konudur.

[985] Hezekiel 47: 13-14

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"ÇÖLDEN IRMAĞA KADAR" "BÜTÜN İSRAİL VE YAHUDA"

"Ahmağa yüz,
abdala söz vermeye gelmez."
Türk Atasözü

Buraya kadar olan yazdıklarımızla; Kutsal kitaplardan ve başlıca kaynaklardan edindiğimiz bilgileri; kendi yorumumuzu da katarak size iletmiş bulunmaktayız. Böylece Kutsal kitabın anlattığı Yaratılış hikâyesinden başlayarak; Vadedilmiş topraklar masalına kadar gelmiş bulunmaktayız.

Yalnız, "Arz-ı mevud" masallarıyla da desteklenen bu "Vadedilmiş Topraklar" hikâyesi burada bitmez. Çünkü evet, tamam, biz bunları ortaya koyduk ama; Tevrat'ın anlatısı içinde "**Çöl'den Irmağa kadar**" şeklinde tarif edilen coğrafyayı da bulmak ve ortaya koymak gereği de vardır. Bunun içinde ileride, yani sırası geldiğinde yayınlanacak olan beşinci kitabımızdan bir bölümü, çok kısa olarak ödünç almak zorundayız.

Ancak bunun için önce siz, sonra da deyim yerindeyse bütün Dünya, yeni bir bellek kaymasına hazır olmalıdır. Çünkü bu dizinin ilk kitabı olan "Zamanın Gerçek Tarihi " isimli kitabımızda, hiçbir şeyin size anlatıldığı gibi olmadığını peşin peşin söylemiştik, özellikle de söz konusu olan Orta Doğu bölgesi ise.

Şimdi size anlatacağımız bu konuyu; bu kitabın sınırları içinde kalmak amacıyla, burada kısa bir özet halinde sunacak ve Yahudi peygamberlerinin, onların yardakçıları olan Judeo-Hıristiyan bilgelerin, onların kuyruğundan ayrılmayan aymaz tarihçilerin ve burada adlarını saymaya değer bulmadığımız diğerlerinin, satır arkalarına gizledikleri sinsi planları ortaya koyacağız.

Böylece biz yalnız tarihin değil, Ortadoğu coğrafyasının da nasıl bozulduğunu, onun yerine bütünüyle Yahudi peygamberlerinin masallarından oluşan sahte bir tarih ve coğrafya düzenlendiğini, bu masallarla bütün dünyanın nasıl aldatıldığını ortaya koyarken, siz de bir kere daha tarihin değişimine tanık olacaksınız. Üstelik bütünüyle " en eski dinsel ve tarihsel metin olan" kutsal kitap kaynaklı bilgileri sunacağız. Yani itiraz edilebilir bir yönü yoktur.

Konuyu daha anlaşılır kılmak adına, burada araya girmemiz ve size bazı küçük bilgi notları vermemiz gerekiyor. Yahudi peygamberlerinin kutsallık zırhına sarıp sarmaladıkları bir tarih denemesi olan Eski Ahit'i; biraz dikkatle okuyan herkes görecektir ki, Yahudi peygamberlerinin anlattığı bütün hikâyeler kırsal bir mekânda, bir köy hayatını tasvir eder. Özellikle de eski tercümeleri okuyanlar şimdilerde kabile anlamında oymak ya da boy yapılmış olan ifadeler için kutsal kitabın "ev" sözcüğünü kullandığını ve Benyamin Evi, Yahuda Evi şeklinde kullanıldığını göreceklerdir.

Bu ev ifadesi bazı Tevratlarda "Sıpt" olarak da yazılmıştır. "Ve işte ben Dan sıptından Ahisamak" veya "Yahuda sıptından, Hur oğlu" şeklinde kullanılır. Bilinen nedenlerle bu sıpt ifadesi de boy ya da kabile olarak anlaşılır ve öyle de anlatılır ama bu da doğru değildir çünkü; sıpt'a daha yakın bir tanım olarak kabile değil, geniş anlamda "sülale" olarak anlaşılmalıdır. M. Hakan Yıldırım bu ismin Yahudi dilinde "şebet" olduğunu, oğul, torun anlamına da geldiğini ve çoğulunun "şebetim" olduğunu yazar.[986] Burada Türkçede hem ev, hem de sıpt'ı yani sülaleyi karşılayan terim olarak Anadolu'da çok kullanılan "gil veya giller" ifadesini gösterebiliriz. Mesela yeni gelin anasıgillere gitmiştir, dönerken de muhtargillere uğramıştır. Köyün yaramaz delikanlısı Mahmutgillerin oğlu, Osmangillerin küçük kızına göz koymuştur ama Osmangillerin küçük kızı papucuyarımgillerin oğluna meyletmiştir.

Bu ifadelerin hepsinde de kastedilen ev'dir ve çekirdek ailenin olmadığı, bir avluda ana, baba, çocuklar, gelinler, torunların bir arada yaşadığı eski zamanlarda dar anlamda sülaleyi de karşılar. Açıkça görüldüğü gibi de bir köyde ya da bir mahallede yaşananları ifade eder. Bu arada küçük kızın yüzünden Osmangillerin so-

[986] M. Hakan Yıldırım, a.g.e. sh. 28

palarını kapıp Mahmutgillerin kapısına dayanması da dünyanın hiçbir yerinde "savaş" olarak anlaşılmaz.

Şimdi burada daha sonra tekrar etmek zorunda kalacağımız bir bilgiye de yer verelim. Eski Tevratların hiçbir yerinde firavun kelimesi yoktur. Bunu yerine kullanılan ifade "Paro" dur ve anlamı da "**Büyük ev**" demektir. İngilizce karşılığı "Pharaoh" şeklinde yazılıdır ve yine aynı anlama gelir. Yani "Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim" şeklindeki ifadenin karşılığı; İngilizce Tevratlarda yazıldığı gibi, "Come now therefore, and I will send thee **unto Pharaoh,**" şeklinde olmalıdır. Bunun Türkçe karşılığı da, " Gel, seni Büyük eve göndereyim" şeklinde anlaşılmalıdır.

Bunun gibi "Firavun, "RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?" dedi" cümlesinin karşılığı da yine İngilizce Tevratlarda yazılı olduğu gibi, "**And Pharaoh said,** Who is **the LORD**, that I should obey his voice to let Israel go?" şeklinde olmalıdır.[987] Türkçe karşılığı da "Büyük ev dedi ki" şeklinde anlaşılmalıdır. Siz bunu köy ağasının evi gibi de düşünebilirsiniz. Bütün bu isimler zaman içinde deyyus-u ekberler tarafından "yorumlana yorumlana" şimdiki hallerine getirilmiştir.

Anlatmak istediğimiz şudur: Eski Ahit'in bize resmettiği tablo, basit ve küçük bir köy hayatıdır ve bunu söylemek için güçlü kanıtlarımız vardır. "**Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu"** ayetinde anlatılan bir İsra-el Kralı Saul, bu kanıtlarımızdan birisidir.[988] **"Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı"** ayetinde anlatılan, sarayının damına çıkan bir Kral Davut, ikinci kanıtımızdır. "İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat **kral giysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı.** Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu" ayetinde anlatılan ve "harman yerine konan" tahtlarında oturan İsra-el ve Yahuda Kralları üçüncü kanıtımızdır.[989] Yahuda evine verilen bölgenin Doğu sınırı için "**Ruben oğlu Bohan'm taşına va-**

[987] Çıkış 5: 2
[988] 1. Samuel 11: 5
[989] 1. Krallar 22: 10

rıyordu" ifadesi de dördüncü kanıtımızdır. Üstelik oradan da **Adummim Yokuşu** karşısındaki Gilgal'a doğru kuzeye yönelecektir.[990] Bunlar çoğaltabiliriz ama gerek yoktur.

Benzer biçimde Moavlı Davut'un karısı "Avigayil Davut'u görünce hemen **eşekten indi;** Davut'un önünde eğilip yüzüstü yere kapandı" şeklinde anlatılır.[991] Davut'un sorusuna **"Eşekler kral ailesinin binmesi,** ekmekle taze meyve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırda yorgun düşenlerin içmesi için" diye "yanıt verilir.[992] "Peygamber, çocuklarına, **"Eşeği hazırlayın!"** der.[993] İsra-el'i 22 yıl yöneten Hâkim Gilatlı Yair'in oğulları **otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirler."[994] İbrahim sabah erkenden kalkar, eşeğine palan vurur.[995]**

Türkçe anlatmaya çalışalım da bilgelerde anlayabilsin. Bütün bu "evler" aynı köyün içinde de olabilir; Anadolu'da olduğu gibi çoğu birbirini görme mesafesinde üç beş köye dağılmışta olabilir. Bütün bu "ev" hikâyelerinden; her biri geniş topraklara sahip büyük kabileler anlamı çıkarmak güçlü bir yanılsamadır. Bu yanılsamaları da Yahudi peygamberleri ve onlarla el ele veren Judeo-Hıristiyan bilgelerin; bitmez tükenmez uydurmaları, bu uydurmaların bir şekilde kitlelere ulaştırılması yaratır. Sonuç, bildiğiniz akıl tutulmasıdır.

Bu akıl tutulması öyle boyutlara ulaşır ki; kutsal kitabın içinde açıkça yazılan,**"Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı. Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Mispa'yı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi. Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi"** bilgisini bile göremezsiniz, görseniz de anlayamazsınız.[996] Çünkü bilinçaltınıza yerleştirilen bir "kutsal" İsra-el Krallığı, Fetihçi kral Davut, Muhteşem bilge "zengin" Süleyman masalları bunları görmenize engel olur. Oysa kutsal kitabın kendisi; kutsal İsra-el'in, Beytel, Gilgal, Mispa ve Rama adında dört köyden ibaret

---

[990] Yeşu 15: 6-7
[991] 1. Samuel 23: 25
[992] 2. Samuel 16: 2
[993] 1. Krallar 13: 27
[994] Hâkimler 10: 3-4
[995] Yaratılış 22: 3
[996] 1. Samuel 7: 15-17

olduğunu açıkça yazmaktadır. Bundan daha açık nasıl yazılabilir, o da ayrı bir konudur.

Üstelik Yahudi peygamberleri de bunu kutsal kitaplarına açıkça yazarlar ve sık sık *"Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail"* ifadesini kullanırlar. Bu ifade kutsal kitap'ta çeşitli bölümlere serpiştirilmiş halde bulunur ve bazı örnekleri şunlardır. *"Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, bütün İsrail* halkı yola çıkıp Mispa'da, RAB'bin önünde tek beden gibi toplandı." [997]

Daha sonra Samuel'in kitabında; "Samuel'in RAB'bin bir peygamberi olarak onaylandığını *Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail* anladı" şeklinde tekrar edilerek **"bütün İsrail'in "Dan'dan Beer-Şeva'ya"** kadar olan toprakları kapsadığı doğrulanır.[998]

Yine Tevrat'ın Samuel kitabında Şeytanın ya da Tanrının kışkırtması sonucu ülkesinde bir sayım yaptırmaya karar veren Davut'un bu konudaki buyruğunda tekrarlanarak doğrulanır." Kral, (yani Davut) yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a şu buyruğu verdi: "*Dan'dan Beer-Şeva'ya dek İsrail'in* bütün oymaklarına gidip halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim."[999] Bu ordu komutanı Yoav'da olsa olsa köyün bekçisidir.

Daha sonra yine Samuel'in kitabında **"bütün İsrail'in"** Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar olduğu bir kere daha doğrulanır. "Onun için sana öğüdüm şu: *Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, kıyıların kumu kadar olan İsrailliler* çevrene toplansın, sen de savaşa katıl."[1000] Demek ki bir araya toplanan otuz kadar adam a, kıyıların kumu kadar olan İsra-elliler denilmektedir.

Bundan sonra yine Samuel'in kitabında bu kere Yahve'nin İsrailli-lere gönderdiği salgın hastalık anlatılırken bir kere daha doğrulanır. "Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek **İsrail ülkesine** salgın hastalık gönderdi. *Dan'dan Beer-Şeva'ya dek* halktan yetmiş bin kişi öldü."[1001]

Daha sonra bu kere 2. Tarihler kitabında tekrarlanacaktır. *"Beer -*

---

[997] Hâkimler 20: 1
[998] 1. Samuel 3: 20
[999] 2. Samuel 24: 2
[1000] 2. Samuel 17: 11
[1001] 2. Samuel 24: 15

Şeva'dan Dan'a kadar bütün İsrail ülkesine duyuru yapmaya karar verdiler."[1002]

Bundan sonra daha önemli bir bilgi gelir ve bütün İsrail'den kastın; hem İsrail'i, hem Yahuda'yı kapsadığı açıkça ifade edilir. "RAB krallığı Saul'un soyundan alıp *Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da* Davut'un krallığını kuracağına ant içti"[1003] Burada tanrının **"ant içmesine"** takılıp kalmayın, Yahudi peygamberleri tanrılarına daha neler yaptırırlar ki içinde bir dansözlük eksiktir.

Aynı bilgi daha sonra "sahte" muhteşem Süleyman'ın, "sahte" muhteşem imparatorluğunu ifade etmek için kullanılacak ve **"bütün İsrail ve Yahuda'nın"** Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan bölgede yaşadıkları bir kere daha doğrulanacaktır. *"Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi* Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı."[1004]

Bütünüyle Kutsal kitap kaynaklı bu bilgiler; bize Dan ve Beer-Şeva arasında kalan bölgenin, bütün İsrail ve Yahuda ülkesini kapsamakta olduğunu söylemek hakkını verir. Bu durumda İsrail'in bir ucunun Dan Kenti olduğunu bildiğimize göre; diğer ucu da Beer-Şeva olmalıdır. Dan'ın yerini iyice bildiğimize göre; demek ki Beer-Şeva'nın nerede olduğunu belirleyebilirsek; **"bütün Yahuda ve İsrail'in"** sınırlarını tespit etme olanağına sahip oluruz.

Beer-Şeva'nın gerçek yeri konusunda ilk bilgiyi Yeşu'nun kitabında buluruz. "Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru *en güneyde kalan* kentleri şunlardı."[1005] Bu kentler sayılırken Beer-Şeva'da Kedeş ve Hasor kentleriyle birlikte **"en güneydeki"** kentler arasında sayılır. **"Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bizyotya"**[1006] Bunlardan Bizyotya'nın adına bir daha rastlayamazsınız çünkü özenle yok edilmiştir. Hasar-Şual'da yanıltma amaçlı olarak bir kere daha geçer.

[1002] 2. Tarihler 30: 5
[1003] 2. Samuel 3: 9
[1004] 1. Krallar 4: 25
[1005] Yeşu 15: 21
[1006] Yeşu 15: 28

Bu durumda Beer-Şeva'nın gerçek yeri Tevrat'ın; "***Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı. Beer-Şeva'da görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa Aviya'ydı***" ayetleri gereğince, Samuel'in doğduğu, yaşadığı, öldüğü ve gömüldüğü **Rama Kenti** yakınlarında olmalıdır.[1007]

Çünkü Beer-Şeva'da görev yapan bu oğulların yönetiminden memnun olmayanlar için "**Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya,** Samuel'in yanına vardılar" diye yazar Tevrat.[1008] Rama Kentinde yaşadığını bildiğimiz Hâkim Samuel için "Samuel'in RAB'bin bir peygamberi olarak onaylandığını ***Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail anladı***" cümlesi de bu dediğimizin doğrulaması olur.

Benyamin oğullarının Giva Kentinde yaşayan ve Hermon Dağı'nın eteklerinde kurulu olan **Hivlilerin kenti Mispa'da; Rama'da yaşayan** hâkim Samuel tarafından **İsrail'in ilk kralı** olarak mesh edilen, İsra-el'li değil, Tevrat'ın Hivli dediği, Amorluların Bene-Iamina kabilesinden **Hivli Saul** için,[1009] "RAB krallığı Saul'un soyundan alıp ***Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da*** Davut'un krallığını kuracağına ant içti" ayetleri de bunu tamamlar.[1010]

Fenikelilerin kenti Sur ile Kenanlıların kenti Kadeş arasında bulunan Negev'de çadır kuran "müşfik baba" Avram'ın; bir tulum su ve bir parça ekmek vererek oğlu İsmail ile birlikte evinden kovduğu Hacer'in, doğruca Beer-Şeva Çölü'ne gitmesi de bu bilgilerin doğrulaması olur.[1011]

Kutsal kitabın "Sonra Sur Kalesi'ne, Hivlilerle Kenanlıların bütün kentlerine uğradılar. Sonunda **Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar**" ayeti de bunu garanti eder.[1012]

Negev Bölgesinin ve yukarıda adı geçen kentlerden Dan, Rama, Sur ve Kadeş'in yerini tam olarak bildiğimize göre bu kentleri bir harita üzerinde gösterebiliriz. (Harita 21)

[1007] 1. Samuel 8: 1-2
[1008] 1. Samuel 8: 4
[1009] Merak buyurulmasın, ne dediğimizi biliyoruz. Üstelik kanıtlayacağız da.
[1010] 2. Samuel 3. 9
[1011] Yaratılış 21: 14
[1012] 2. Samuel 24: 7

Harita: 21

Kaynak: www.zionizm-israel.com

Bu durumda; yukarıda sunduğumuz bilgilerin ışığında Beer-Şeva'nın; Avram'ın çadır kurduğu Negev'de yani Kadeş'le Sur Kenti arasında bir yerde olduğu kesindir. Haritamızda görülen ve Avram'ın uzun süre yaşadığı bildirilen Hevron Kenti'nin bulunduğu yer de bu söylediğimizi doğrular. Kutsal kitabın **"Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar"** ayeti de bu bilgiyi garanti eder. Açıkça görüldüğü gibi Yahuda ülkesi Fenikelilerin Sur Kenti ile Kenanlıların Kadeş kenti arasında bulunan Negev bölgesinde, Beer-Şeva'da bu Yahuda bölgesindedir. Tam olarak kutsal kitabın "İshak kuyuya Şiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır" diye yazdığı yerdir.[1013]

Bilge bilge bilgelerin yaptığı gibi, önü arkası olmayan boş sözlerle laf kalabalığı üretmenin bir anlamı yok. Sözün özü: Hıristiyan araştırmacılar ve arkeologlar, Beer-Şeva'nın Helenistik dönemde iskân edilmiş bir yer olduğunu; ***"Bira Sheba"*** olarak da bilindiğini ve Josephus'un kitabında ***"Bersabe,* BerSabee,"** olarak da yazıldığını söylerler.[1014] Orijinal yazılışı "be-er-she'-BA (Be'er shebha; Bersabee)" şeklindedir.[1015] Anlamı yedi kuyular veya ant kuyusu demektir. Daha doğrusu kutsal kitabın bir açıklamasında Yedi kuyular, bir başka açıklamasında Ant kuyusu anlamına geldiği yazılır.

Helenistik dönemden kasıt bildiğiniz gibi İskender ve Romalıların bölgeye gelişlerinden sonraki dönem, yani İ.Ö. III. Asırdan sonrası demektir. Bu da kutsal kitap'ta anlatılan tarihlerde, yani ne Avram'ın yaşadığını söyledikleri İ.Ö. 2000 yıllarında, ne de İsrail Krallığının kurulduğu tarih olduğunu iddia ettikleri İ.Ö. 1000 yıllarında, ne de daha sonrasında Beer-Şeva diye bir yer olmadığının, olamayacağının söylenmesi demektir.

İşte arkeolojik kanıtların ortaya koyduğu bu maddi olanaksızlığa

---

[1013] Yaratılış 26: 33

[1014] www.biblewalks.com. *"Josephus Wars 3 3 1*: "...as far as **Bersabe**, from which beginning also is taken the breadth of the **Upper Galilee."**

[1015] www.bibleatlas.org

rağmen; Yahudi peygamberlerinin sayesinde "**bütün İsrail ve Yahuda"yı** "kapsayan toprakların en güneyinde olduğunu öğrendiğimiz ama Helenistik dönemde kurulan Beer-Şeva; bugün Yahuda bölgesi olarak ilan ettikleri bölgenin, şurasında burasında değil, orasında hiç değil, Galile Gölünün kuzeyinde, Hazor'un biraz güneyinde bulunan ve vurgulamış olduğumuz gibi Helenistik devirde yani M.Ö. 3. Yüz yıldan sonra iskân edilen bir yerleşim birimidir.

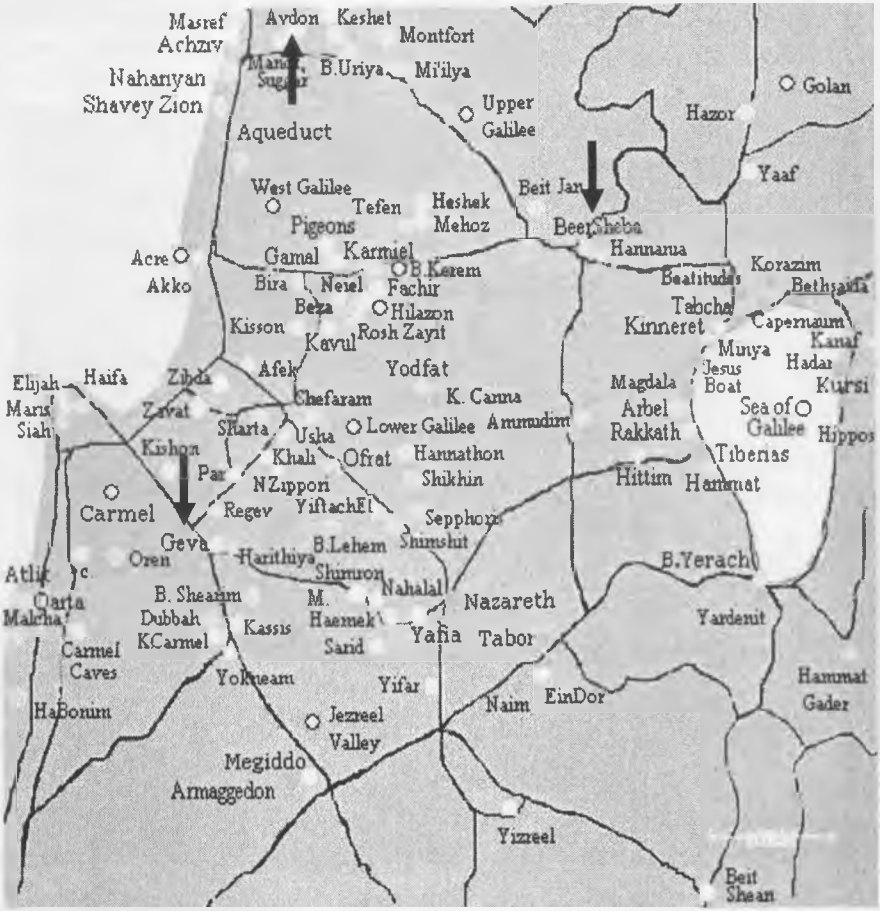
Kentin kalıntıları antik batı-doğu yolu üzerinde, 472 metre yüksekliğinde sarp bir tepe üzerinde bulunmaktadır. Hemen yakınında Osmanlılardan kalma kemerli bir yapı vardır. Araştırmacılar Beer-Şeva ve yanındaki köylerin Roma / Bizans döneminde muhtemelen kale uydular olduğunu ve sonraki dönemlerde terk edilmiş olduğunu söylerler. [1016]

Şimdi bu Beer-Şeva'nın tam olarak bulunduğu yeri bir harita üzerinde gösterelim ki, söylediklerimiz Judeo-Hıristiyan bilgelerin yaptıkları gibi, sözden ibaret kalmasın. (Harita 22)

Bu haritanın en üstünde Avdon olarak yazılan kent Hevron'dur. Hevron'un hemen altındaki Akziv'in görülebildiğini umuyoruz. Akziv'in sağ tarafında görülen Mi'ilya; Yahudi peygamberlerinin Eylat adı altında gerçek Kızıldeniz'e taşımış oldukları Aloth (Eylat) kentidir. Kenanlıların kenti Hazor'u da işaretlemiş bulunuyoruz. Haritamızın sol tarafında bulunan Geva'yı da (Giva-Givon-Gihon) işaretledik çünkü biraz sonra lazım olacaktır.

[1016] www.biblewalks.com

Harita: 22

Kaynak: www.biblewalks.com

Konunun önemli olduğunu düşündüğümüz için ikinci bir harita daha sunarak hem bilge kişilerin, hem ulemanın, hem de Yahudi peygamberlerinin kulaklarını bir kere daha çınlatalım. Neden derseniz; şeytan azapta gerekir. (Harita 23)

Harita: 23

Kaynak: www.bible-history.com

Geç anlayan Judeo-Hıristiyan bilgeler, hiç anlamayan Yahudi peygamberleri ve dünyadan habersiz ulema takımı için bir de fotoğrafını da verelim. (Resim 10)

Resim: 10

Kaynak: www.biblevalks.com

Şimdi size bir soru: İsra-el'in çocukları; gerçekten bu bölgede yaşadılar ise, neresinde yaşamışlardır?

Bilgi notu: ***"Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi*** Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı." 1. Krallar 4:25

Bu kadar da değildir. Yahudi peygamberlerinden Amos'ta bize bir iyilik yapar ve **"Dan'dan Beer-Şevaya kadar bütün İsrail'in"** fark-

lı ilâhlara sahip olduğunu yazar. "Samiriye tanrıçası Aşima üzerine ant içenler, **'Ey Dan, senin ilahının başı üzerine' Ve, 'Beer-Şeva ilahının başı üzerine' diyenler** Düşecek ve bir daha kalkmayacak." [1017]

Bu da sözü edilen bölgenin çeşitli inançlara sahip farklı kabilelerle dolup taştığının açıkça itiraf edilmesi demektir. Yani Yahve de hikâyedir.

Beer-Şeva'nın yerini gösteren 22 numaralı haritamızda görülebildiğini umduğumuz mesafe çizgisi 10 İngiliz mili bir uzaklığı gösterir. Bu da 16 km. demektir ki bize, Beer-Şeva'dan Dan'a kadar olan mesafenin yaklaşık 30 km. olduğunu söyler. Bu da eğer gerçekten kuruldu ise bile, "Muhteşem" İsrail krallığının ya da Muhteşem Süleyman'ın muhteşem imparatorluğunun topraklarının bu kadar olduğunu söyler. Yani Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar.

23 numaralı haritamızda siyah çerçeve içine almış olduğumuz bölge ise Akdeniz kıyısındaki Fenike bölgesi de dâhil olmak üzere; yaklaşık olarak 30x30 km. ölçülerinde bir alanı gösterir ki; bu da 900 km2'lik bir yüzölçümü demektir. Bu haliyle Hatay'ın Amik ovasından biraz daha küçük; Yozgat'ın Çayıralan İlçesi ile hemen hemen aynı bir yüzölçümü demektir.[1018]

Bu, şu demektir: Kenan Eli'ne girerken yaptıklarını söyledikleri o kanlı savaşlar, nefes alan canlı bırakmadan yaptıklarını söyledikleri o katliamlar, soykırımlar, nereden buldularsa, bu savaşlar sırasında öldürdükleri 31 kral, kısacası kutsal İsra-el'in kutsal tarihinde yazılan bütün olaylar bu bölgede cereyan etmiştir.

Bundan daha da önemlisi; yukarıda hiç sözü edilmeyen Yeruşalim diye bir kentleri gerçekten olduysa eğer, orada, burada, şurada değil, bugün ki yerinde hiç değil, Bu Beer-Şeva ile Dan arasında bulunmalıdır.[1019] Dolayısıyla da ara sıra tekrar ettiğimiz gibi, Kudüs Yeruşalim değildir.

Üstelik daha sonra bu Dan Kenti de, bir şekilde ortadan kalkacak

---

[1017] Amos 8: 14

[1018] www.cayiralanmuftulugu.gov.tr "İlçenin yüz ölçümü 900 km.2'dir." Çayıralan İlçesinin nüfusu da 2000 yılı sayımına göre 32.880'dir. Demek ki kurulduğu sırada yaklaşık otuz nüfusu vardı.

[1019] Bu konuyu anlatan kitabımız hazır durumda yayın sırasını beklemektedir.

ve Yahudi peygamberleri bu kere de ülkenin sınırlarını yani Davut'un Krallığı ya da Süleyman'ın İmparatorluğunu **"Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar"** olarak tespit edeceklerdir.

"Yoşiya (yani son Yahuda Kralı) ***Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti"*** [1020]

Burada adı geçen Geva'yı, biraz önce lazım olacağı gerekçesiyle harita üzerinde işaretlemiştik. Haritamıza dikkatlice bakacak olursanız; Geva ile Beer-Şeva kentleri arasındaki uzaklığın, yani kutsal İsra-el krallığının, olsa olsa 10 ya da 15 km.den ibaret olduğunu siz de göreceksiniz. Daha sonra ayrı bir kitap halinde inceleyeceğiz ama; son Yahuda kralının yaşadığı gerçek Yeruşalim'in de bu sözünü ettiğimiz bölgede bulunması gerektiğini söylemeye bile gerek yoktur.

Bütün bu anlattıklarımızdan sonra Yahudi peygamberleri ve onların çömezleri; **"Her türlü kent itinayla başka yere taşınır"** nakliyat şirketi aracılığıyla, Beer-Şeva'yı bulunduğu yerden alıp, Kudüs'ün 75 km. güneybatısına kondurabilir ve adına da Beer-Şeva ya da Birussebi diyebilirler. Bizim açımızdan artık hiçbir sakıncası yoktur.

HİVLİ BİR İSRA-EL KRALI

"İçi boş kabuklar
en çok ses verenlerdir."
Yahudi Atasözü

Böylece kutsal kitabın bu bölgede kurulmuş olduğunu ve daha sonra İsra-el-Yahuda krallıkları olarak ikiye ayrıldığını yazdığı; Judeo-Hıristiyan ideolojinin de kayıtsız şartsız destekleyerek tarih kitaplarına soktuğu, İsra-el'in ve İsra-ellilerin yaşamış olduklarını iddia ettikleri bölgenin gerçek sınırlarını, kutsal kitap'ta kayıtlı olan bilgilerle, dinsel ve bilimsel dedikodulardan arındırarak gün ışığına çıkarmış olmaktayız.

[1020] 2. Krallar 23: 8

Ancak hemen belirtmemiz gerekir ki; 900 km2 civarında yani Yozgat'ın Çayıralan ilçesi kadar bir yer olduğunu belirtmiş olduğumuz bu topraklardan, Akdeniz sahil şeridini kapatan Fenike bölgesini de çıkartmamız gerekir. Bu durumda "bütün **İsra-el ve Yahuda'nın**" daha da küçüleceği ve Yahuda-İsra-el bölgesinde 400-500 km2 kadar bir toprak parçası kalacağı açıktır.

Yahudi peygamberleri ile el ele tutuşan Judeo-Hıristiyan bilgeler; kutsal kitap'tan aldıkları ilhamla, bu Çayıralan ilçesinin yarısı kadar olan topraklarda, bir "İmparatorluk" kurmaya bile girişerek, bir Davut İmparatorluğundan bile söz eder ve bazı uyduruk haritaların altına büyük bir keyifle imza atarlar. Mısır Irmağından Fırat'a kadar gibi saçmalıklarda bunlara eklenir durur ama bu da sadece bilgesel cehaletlerini ve aptallıklarını ortaya koyar. Demek ki tamamı deyyusun önde gidenleridir.

Bu konuda son söz: Bu yazılanlar, bölgede yaşayan Amorluların bir kabilesi Hivlilerin hikâyelerinden derlenmiş çalıntı bir tarihtir.

Kanıtımızda, Benyaminli olduğu söylenen Hivlilerin kenti Giva'da yaşayan Hivli Saul'un, Hivlilerin kenti Mispa'da, Hivli Samuel tarafından "**İsra-el Kralı**" olarak ilan edilmesidir.[1021] Çinli Çeng'in, Çinlilerin kenti Çekin'de, Çinli Çung tarafından "**Amerikan Kralı**" olarak ilan edilmesi gibi akıllara ziyan bir söylem olduğu henüz fark edilmemiş olsa gerekir.

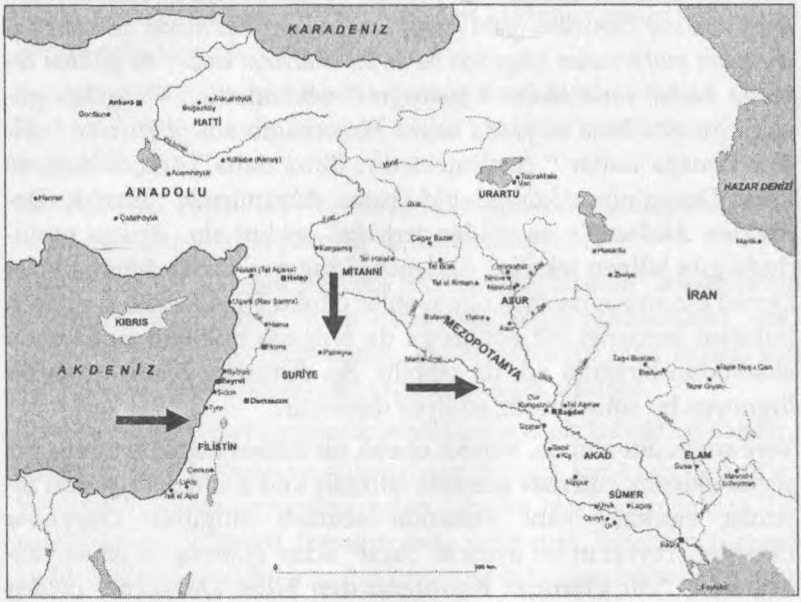
FIRAT IRMAĞI

"Sırça köşkte oturan,
komşusuna taş atmamalı."
Türk Atasözü

Şimdi size önce Fırat ve Dicle nehirlerini gösteren bir Mezopotamya haritası sunalım. Bu haritamızda Yahudi peygamberlerinin ya-

[1021] Sonra Samuel, İsrail halkını **Mispa'da** RAB için bir araya getirip şöyle dedi: Samuel halka, "RAB'bin seçtiği adamı görüyor musunuz?" dedi, "Bütün halkın arasında bir benzeri yok." Bunun üzerine halk, **"Yaşasın kral!"** diye bağırdı. Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı Saul da **Giva'ya,** kendi evine döndü. " 1. Samuel 10: 1-26

şadıkları bölgeyi işaretlemiş bulunuyoruz. Bu haritada işaretlemiş olduğumuz Damascus olarak görülen yer Suriye'nin Şam kentidir. Fırat Irmağını da bir okla işaretlemiş bulunuyor ve kitap sayfasında açıkça görülebildiğini umud ediyoruz. Haritamızın altında bulunan mesafe çizgisi de 500 kilometrelik bir uzaklığı göstermektedir. Bu bölümde anlatacaklarımızı bu haritaya göre değerlendirmeniz gerekmektedir. (Harita 24)

Harita: 24

Kaynak: www.istanbul.edu.tr.

Şimdi buradan Asur'daki Fırat Irmağı'na gelecek olursak; Yahudi peygamberlerinin bu Irmağı uzaktan bile görmedikleri konusunda size garanti verebiliriz. Çünkü bu Fırat Irmağı kutsal kitaba çok daha sonraları Judeo-Hıristiyanlarla el ele tutuşan Siyonistler tarafından eklenmiştir. ***" O gün Rab Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi. Mısır ırmağından büyük Fırat ırmağına kadar uzanan bu toprakları senin soyuna vereceğim."*** [1022]

[1022] Yaratılış, 15: 18

Şimdi siz bunun kutsal kitabın bir ayeti olduğunu düşünebilirsiniz ama değildir. Peki, nedir o zaman diye soruyorsanız, onu da söyleyelim. Bir Deyyusu Ekber'in uydurmasıdır.

Bu nasıl olur diye soruyorsanız, onu da anlatalım. Bu vadedilmiş topraklar masalının orijinal hali **"Bir ırmaktan diğerine kadar olan ülke"** şeklindedir.

Yani şu ya da bu ırmağın adı yoktur. Tevrat'ın eski tercümelerinde de; *"Ve Kızıl Denizden (yani kamış denizinden) Filistîlerin denizine kadar,(yani muhtemelen bölgedeki başka bir akarsuya kadar) ve çölden Irmağa kadar sana hudut koyacağım"* şeklindedir. [1023] Açıkça görüldüğü gibi Fırat'ın ya da başka bir ırmağın adı yoktur ve **"çölden Irmağa kadar "** denilmektedir. Biraz daha Türkçeleştirir ve Filist Denizi'nin Akdeniz olduğunu düşünürsek; **"Sazlık Deniz'den Akdeniz'e ve çölden ırmağa"** şeklini alır. Açıkça görüldüğü gibi bilinen tek yeri Akdeniz olduğunu varsaydığımız Filist Denizi'dir ama o da öyle olmayabilir çünkü Filist Denizi o civarda bulunan herhangi bir göl'ün ya da bölgede bulunan çok sayıda akarsudan birisinin adı da olabilir. Bu durumda hiçbir tarafı bilinmeyen bir sınırdan söz ediliyor demektir.

Yeni çeviri adı altında, sürekli olarak bir halkın kutsal kitabına bir şeyler ekleyip, çıkartan zemheri zürefası kılıklı, ahlak düşkünü Siyonist alçaklar; yani yukarıda sözünü ettiğimiz Deyyus-u Ekberler, Tevrat'ın bu ayetine **"Fırat"** adını eklemiş ve şöyle yazmışlardır. **"Sınırlarınızı Kızıldeniz'den Filist Denizi'ne, *çölden Fırat Irmağı'na kadar*** genişleteceğim."[1024] Türkçesi; "çölden ırmağa kadar" ifadesine orada olmayan bir Fırat ismi sokuşturulmuştur.

Gördüğünüz gibi ayet, ayet olmaktan çıkmış, Siyonist şabalakların hayallerini anlatan sıradan bir cümle haline gelmiştir. Üstelik bu alçakların marifetleri bu kadarla da sınırlı değildir ve sıradan bir

---

[1023] Mısır'dan Çıkış 23: 31 "And I will set thy bounds from the Red sea even unto the sea of the Philistines, **and from the desert unto the river**: for I will deliver the inhabitants of the land into your hand; and thou shalt drive them out before thee." King James Tevratı Exodus 23: 31

[1024] Mısırdan Çıkış 23: 31

araştırmayla bile eski Tevrat'ta bulunmayan bu Fırat Irmağı eklemelerine birkaç kanıt daha verebiliriz.

Kanıt 1: Bu uydurukçu sapkınlar Tevrat'ın "Davud **Irmağın yanında** tekrar hâkimiyetini kurmak için giderken Tsoba kıralı Rehob oğlu Hadadezeri de vurdu" ayetini yeni tercüme adı altında şu hale getirmişlerdir

"Davut **Fırat'a kadar** krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'i de yendi."[1025]

Açıkça görüldüğü gibi ayetin "**ırmağın yanında"** ifadesi "Yeni Tercüme" adı altında "**Fırat'a kadar**" şekline dönüşmüş bulunmaktadır.

Kanıt 2: Eski Tevrat'ta ; "Ve Hadarezer gönderip **Irmağın öte tarafında** olan Suriyelileri çıkardı," şeklindeki ayettir.[1026]

Kutsal kitabın bu ayeti de yeni tercüme adı altında **"ırmağın öte tarafında"** olan kısmı; "**Fırat Irmağı'nın karşı yakasındaki**" şeklinde değiştirilerek; "Hadadezer, haber gönderip **Fırat Irmağı'nın karşı yakasındaki** Aramlıları çağırttı" şeklini almıştır.

Bu da alçaklığın zirve yaparak şerefsizlikle el ele tutuşmuş halidir.

Kanıt 3: Bu düzeltme ve eklemelerin üçüncü kanıtı da Tevrat'ın; Yecüc-mecüclerin soyundan gelen teresler tarafından mıncıklanmadan önce, "**Çünkü Irmağın beri tarafında** Tifsahtan Gazaya kadar bütün havalide, Irmağın beri tarafında olan bütün kıralların üzerinde saltanat sürüyordu;" şeklinde olan ayetidir.

Tercüme kurulu adı altında bildiğiniz deyyusluk yapanlar; inandıklarını varsaydığımız kitabın bu ayetini şu şekilde değiştirmişlerdir. "Tifsah'tan Gazze'ye kadar, **Fırat Irmağı'nın batısındaki** bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu."[1027]

[1025] 2. Samuel 8: 4

[1026] 2. Samuel 10: 16 "
"And Hadarezer sent, and brought out the Syrians that were **beyond the river**: and they came to Helam; and Shobach the captain of the host of Hadarezer went before them." King James Bible

[1027] 1. Krallar 4: 24 "For he had dominion over all the region on this side the river, from Tiphsah even to Azzah, over all the kings on this side the river: and he had peace on all sides round about him." King James Bible

Kanıt 4: Bu "Kutsal kitabı" değiştirme ve ekleme olayları için bir kanıt daha verebiliriz. Kutsal kitabın yeni tercümeciler olacak Şam şarmıtaları tarafından orasından burasından ellenmemiş olan önceki halinde "**Ve Süleyman Irmaktan Filistîler diyarına,** ve Mısır sınırına kadar bütün ülkeler üzerinde saltanat sürdü; onlar vergi getirdiler, ve ömrünün bütün günlerince Süleymana kulluk ettiler" şeklinde yazılı olan bir ayeti daha vardır.

Bu kutsal kitap ayeti yeni tercümeciler olarak bilinen ahlaksızlar yani pasif homoseksueller tarafından şu hale getirilmiştir.

"**Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e**, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler."

Kanıt 5: Bu kadar da değildir; "Ve Yakub kaçtığını bildirmemekle Aramî Labandan gizlice **sıvıştı.** Böylece bütün kendisine ait olan şeylerle kaçtı; ve kalkıp **Irmağı geçti**, ve Gilead dağına yüneldi" şeklindeki Tevrat ayetini de şöyle değiştirmişlerdir.[1028]

"Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. **Fırat Irmağı'nı** geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti."

Burada her şey denilen de; hem dayısı hem de karılarının babası olan Lavan'ın sürülerini çalarak "gizlice sıvışan" Yakup, iki karısı, onların cariyeleri, Yakup'un oğulları, haberciler, çobanlar ve kocaman bir sürüdür. Kardeşi Esav'a hediye olarak" **iki yüz** keçi ve **yirmi** ergeç, **iki yüz** koyun ve **yirmi** koç, yavruları ile **otuz** emzikli deve, **kırk** inek ve **on** boğa, **yirmi** dişi eşek ve **on** sıpa " yani tam olarak 550 hayvan ayırdığına göre; epeyce de büyük bir sürü olmalıdır.[1029] Sanırsınız ki İ.Ö. 1900 yıllarında Fırat'ın üzerinde çift gidiş gelişli asma köprüler kuruludur.

Tamamı kenar mahalle dilberi yosmalardan oluşan "Yeni tercümeci " olacak dangalaklar sürüsü; M.Ö. 1900'lü yıllarda; Yakup'un işte bu yanındaki kalabalıkla Fırat Irmağını geçtiğini yazabilecek

---

[1028] Yaratılış 31: 20- 21 "So he fled with all that he had; and he rose up, and passed over the river, and set his face toward the mount Gilead." King James Bible

[1029] Yaratılış 32: 13-14

kadar avanaklardır. Şimdi birisi çıkıp da "sapkın deyyuslar; siz bugün barajlarla dizginlenmiş olan Fırat ırmağının her hangi bir yerinden, tek başınıza geçin de ırmak nasıl geçiliyormuş bir görelim" dese, verebilecek bir yanıtları da, yapabilecek hiçbir şeyleri de yoktur.

Üstelik inandıklarını varsaydığımız kutsal kitap'ta Yakup; "kuluna yaptığın bütün inayetlere ve bütün hakikate lâyık değilim; **çünkü bu Erdeni değneğimle geçtim**" diyerek;[1030] geçtiği ırmağın **Ürdün, yani Şeria ırmağı** olduğunu açıkça bildirmesine rağmen bu **Fırat Irmağı** eklemesini yapmışlardır.[1031] Üstelik Fırat Irmağı'nın söyledikleri bölgeye uzaklığı da 300 kilometreden fazladır. Demek ki alçaklıkları da buna yakın boyutlardadır.

Kanıt 6: Tevrat'ın Yeşu kitabının 24: 2-3 ayetleri aynen şöyledir. "Ve Yeşu bütün kavma dedi: İsrailin Allahı RAB böyle diyor: İbrahimin babası ve Nahorun babası Terah, atalarınız eski zamanda **Irmağın öte tarafında otururlardı;** ve başka ilâhlara kulluk ederlerdi. Ve atanız İbrahimi **Irmağın öte tarafından aldım,** ve onu bütün Kenân diyarında yürüttüm, ve zürriyetini çoğalttım, ve kendisine İshakı verdim."[1032]

Şimdi de bu ayetin İngilizce Tevratlarda yazılı olan şekline bakalım: "İsrail'in Rabbi şöyle der, atalarınız, hatta Abraham ve Naçor-

---

[1030] Yaratılış 32: 10

[1031] Yaratılış 32: 10 New International Version (©1984)
I am unworthy of all the kindness and faithfulness you have shown your servant. I had only my staff when **I crossed this Jordan**, but now I have become two groups.
New Living Translation (©2007)
I am not worthy of all the unfailing love and faithfulness you have shown to me, your servant. When I left home **and crossed the Jordan River**, I owned nothing except a walking stick. Now my household fills two large camps!
English Standard Version (©2001)
I am not worthy of the least of all the deeds of steadfast love and all the faithfulness that you have shown to your servant, for with only my staff **I crossed this Jordan**, and now I have become two camps.
New American Standard Bible (©1995)
I am unworthy of all the lovingkindness and of all the faithfulness which You have shown to Your servant; for with my staff only **I crossed this Jordan**, and now I have become two companies.

[1032] Yesu 24: 2-3

'un (Nahor'un) babası Terah bile eskiden **tufandan önce yaşadılar** ve başka tanrılara hizmet ettiler. Ama ben atanız İbrahim'i **ırmağın öte yakasından** alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshak'ı verdim."[1033]

Açıkça görüldüğü gibi İngilizce Tevrat'ta "tufandan önce yaşadılar" şeklinde yazılı olan bölüm; Türkçe tercümede ***"eski çağlarda"*** şeklinde düzeltilmiştir.

"Irmağın öte yakası" da; kendi kitaplarına da inanmayan "çeviri kurulundaki" hak ettikleri iltifatları yapa geldiğimiz ahlaksız düzenbazlar tarafından ***"Fırat Irmağı'nın ötesi"*** şeklinde başka bir düzeltmeye uğramıştır.[1034]

"Yeşu bütün halka, "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor" diye söze başladı, "'İbrahim'in ve Nahor'un babası Terah ve öbür atalarınız **eski çağlarda Fırat Irmağı'nın ötesinde yaşar**, başka ilahlara kulluk ederlerdi."

Kanıt 7: Bu konuda yedinci kanıtımız yine kutsal kitabın " *Şimdi Şihor suyundan içmek için* Mısır*'a gitmek size yarar sağlar mı?* **Fırat suyundan içmek için Asur'a** gitmek size ne sağlar?" ayetidir.[1035]

Bu ayetin düzeltilmemiş hali **"Ve şimdi Şihor sularını içmek için Mısır yolunda ne işin var? ve Irmak sularını içmek için Aşur yolunda ne işin var"** şeklindedir.[1036] Açıkça görüldüğü gibi yalnız

---

[1033] "Yeşu 24:2-3 Bu ayetin İngilizcesi aynen şöyledir:" And Joshua said unto all the people, Thus saith the LORD God of Israel, Your fathers dwelt on the other side **of the flood in old time,** even Terah, the father of Abraham, and the father *of Nachor: and they* served other *gods. And I took your father Abraham* ***from the other side of the flood,*** *and led him throughout all the land of Canaan, and multiplied his seed, and gave him Isaac.*[1033] King James Version (KJV)Joshua 24:2-3

[1034] Kutsal kitabın Yeni Dünya Çevirisi'nde de Fırat Irmağı değil, ***"ırmağın öte tarafında"*** şeklindedir. Yani Tevrat'ın orijinal halinde de Fırat Irmağı yoktur ve aynen şöyle yazılır." Ve Yeşu bütün kavma dedi: İsrailin Allahı RAB böyle diyor: İbrahimin babası ve Nahorun babası Terah, atalarınız eski zamanda ***Irmağın öte tarafında*** otururlardı; ve başka ilâhlara kulluk ederlerdi. Ve atanız İbrahimi ***Irmağın öte tarafından*** aldım, ve onu bütün Kenân diyarında yürüttüm, ve zürriyetini çoğalttım, ve kendisine İshakı verdim" Yeşu 24: 2-3

[1035] Yeremya 2: 18

[1036] "And now what hast thou to do in the way of Egypt, to drink the waters of Sihor? **or what hast thou to do in the way of Assyria, to drink the waters of the river."**

imansız değil üstelikte "Godoş" olan Siyonist şabalaklardan biri tarafından **"Fırat"** eklemesi yapılmış ve kutsal kitabın ayeti bir kere daha "düzeltilmiştir."

Bu söylediklerimizi yabancılarda bilir ve mesela Kutsal kitap uzmanı R. Elliot Friedman; açıkça **"Bir ırmaktan diğerine kadar olan ülke"** şeklinde yazar ama bu eklemelere ses çıkarmaz.

Diğerlerinin de bilmemeleri düşünülemez zaten.[1037]

Bir halkın kutsal kitabı olduğunu düşündüğümüz bu dinî kitap; her birkaç yılda bir defa böyle düzeltmelere uğrayarak, "Yeni Tercüme" adı altında yeniden yayınlanmaktadır. Çok değil; son üç baskıda bile bu eklemelerin, çıkarmaların, düzeltmelerin sayısı artık hesap edilebilir olmaktan çıkmıştır.

Şimdi bazı okuyucularımız; "ee bu Fırat konusu tekrar edilmiş" diye düşünebilir. Evet, tekrardır, ne olmuş yani?

Yahudi peygamberleri ve onların çömezleri; Nil'den Fırat'a kadar "Vadedilmiş Ülke" diye yırtınırken, yani ülkenizin bir parçasına göz dikmişken ve üstelik uzun yıllar boyunca, "ulusal" TV'lerinizde, ünlü bilgelerinizin anlı şanlı kitaplarında, hocalarınızın "arz-ı mevud" masallarında, Siyonist şabalakların abuk sabuk söylemlerinde, her yerde ve her fırsatta kafanıza vura vura söylenirken hiç sesiniz çıkmıyordu ama.

Biz sadece bir kere tekrar ettik; çünkü kitabın ilgili bölümünde söyleyemediklerimizi, şimdi bu Fırat Irmağı konusunun arkasına eklemek istiyoruz.

Son birkaç cümle daha şimdi. Her ne kadar bir yamalı bohçadan ibaret olsa da; sözünü ettiğimiz kitap, bir halkın kutsal kitabıdır. En azından biz öyle olduğunu düşünüyoruz ve üç kitap boyunca en küçük bir saygısızlık göstermedik, bıktırıcı olma pahasına hep Eski Ahit, Tevrat, ya da kutsal kitap ismini kullandık. Eleştirmek gerekince de kitabın kendisini değil, uydurukçu Yahudi peygamberlerini eleştirdik, Kutsal kitabın orasına burasına isimler ya da başka şeyler sokuşturmadık, olmayan bir şeye bu var demedik.

[1037] R.E. Friedman, Kitabı Mukaddesi Kim Yazdı? Sh. 117

Sonuç olarak söylemek istediğimiz şey şudur: Bir halkın kutsal kitabına bir şeyler ekleyip, bir şeyler çıkarmak marifet değildir.

Marifet; sözünü ettiğiniz topraklarda "gerçek" bir krallık kurabilmekti. O zaman belki Fırat'ı uzaktan da olsa görebilirdiniz.

Marifet; Amorluların, Ammonluların, Ugaritlerin, Hurrilerin ve bölgede bulunan diğer kavimlerin efsanelerinden parçalar yürüterek, çalıntı bir tarih yazmamaktı. Hivli bir adamı, Hivlilerin kenti Mispa'da, Hivli bir adam tarafından "İsra-el Kralı" olarak ilan etmemekti. Amorluların Bene-Iamina kabilesinden hikâyeler yürütüp, bu kavmi, Benyamin oğulları adı altında, İsra-el'in on iki kabilesinden biri olarak ilan etmemekti.[1038] Afrikalı zenci bir kabileyi, yani Falaşa'ları, kayıp İsra-el kabilelerinden birisi olarak ilan edip bağrınıza basmamaktı.

Marifet; önce sözünü ettiğiniz topraklardan, sonra da her gittiğiniz yerden kovulmamaktı. Şehir dışına kurulan Getto'lar da yaşamamaktı, palyaço külahı giymemekti, sarı işaretlerle damgalı eşekler gibi gezmemekti, oradan oraya sürülüp durmamaktı.[1039]

Marifet; kadınlarınıza, kızlarınıza sahip çıkıp onları koruyabilmekti. Marifet; kadınlarınıza, kızlarınıza bir teki kırmızı diğer teki si-

---

[1038] Eğer o topraklarda gerçekten yaşadılarsa; M.Ö. 322'de İskender'in egemenliği altına girdiler. Zaten Tevrat'ta Ezra'nın ve Neremya'nın kitabında yazılanlara göre 20-30 sene önce gelmişlerdi. Ardından Ptolemaios, onun ardından Mısır'daki Helenistik imparatorluk, ardından Suriyedeki Selefki krallarının egemenliği altına girdiler. Sonra da Romalılar geldi. O dönemden itibaren 1949'a kadar da dünyanın dört bir tarafına dağılmış olarak yaşadılar, yaşamaktadırlar

[1039] "Örneğin 13. ve 14. yüzyıllarda Alman Yahudileri'nin sarı ve sivri uçlu şapkalar giymeleri emredilmişti. Bunların adı "Yahudi şapkası" idi. 15. yüzyılda yakaların üzerine yama şeklinde dikilen sarı kumaş parçaları kanun gereği taşınmak zorundaydı. İngiliz kanunlarına göre giysinin üzerindeki sarı kumaştan yama, Musa peygamberin 10 Emir tabletlerinin figürü halindeydi. Bu yama göğüslerinin sol tarafında dikili halde duruyordu. Fransa'da göğsün tam ortasına takılan sarı bir tahta daire kolyesi vardı. Bu zaman zaman sırta da takılan bir utanç tabelası niteliğini de taşırdı. Bu işaretlerden bazı bölgelerde sadece sarı renkli iken, bazı bölgelerde yarı kırmızı, yarı beyaz renklerde oluşuyordu. Fransa'da halktan alınan vergiler de bu tabela tipi işaretlere göre fiyatlandırılırdı. Yahudiler üstelik bu tabelaları almak için para da öderlerdi. İspanya'da, Yahudi işareti kırmızı renkteydi. İtalya'da da sarı renk kullanırken, sadece Venedik'te kırmızı vardı. Vatikan'ın yetkin olduğu bölgelerde ise Yahudi erkekler sarı şapka, Yahudi kadınlar ise sarı mendiller taşırlardı." http://www.salom.com.tr/news/print/5247-Diaspora-Yahudileri.

yah ayakkabılar giydirmemek, boyunlarına ve ayakkabılarına takılan çıngıraklarla fahişeler gibi gezdirmemekti.

Ve daha önemlisi iki bin yıl boyunca orada burada sığıntı olarak yaşadıktan sonra, kendi gücünüzle de değil, Birleşmiş Milletlerin bahşişi ile tavuk kümesi kadar bir toprak parçasında Amerika'nın şeyiyle yaşamamaktı.

Kendi Siyonist hayallerinizin peşine düşerek; bir halkın kutsal kitabının orasına burasına bir şeyler ekleyip çıkarmak, insanlar ve uluslar arasına nifak tohumları ekmek, marifet değildir.

Ya nedir diye soruyorsanız; olsa olsa Çıfıtlıktır.

Oysa bir Kızılderili atasözünde de denildiği gibi, **"Ruhun meseleleri için siyasi çözümler yoktur."**

Cahit Doğan Doyar

28.07.2011

YAYINEVİ'NİN NOTU: Yazarımız Cahit Doğan Doyar'ın üçüncü kitabı burada bitiyor. Yazarımızın Zamanın Gerçek Tarihi isimli kitaplar dizisinin baskıya hazırlanan dördüncü kitabı; İsra-el kabilesinin Mısırdaki esaret yıllarını ve Tevrat'ın Mısır'dan Çıkış kitabını konu edinecektir. Bu kitabı okurken; yalnızca bilinen tarihin değişimine tanık olmakla kalmayacak, yazarımız Cahit Doğan Doyar'ın kendine özgü üslubu ile bu değişimin keyfini de çıkaracaksınız.

İNDEKS

A

Âdem ile Havva, 28, 30, 43, 66, 80, 82, 97, 98, 104, 105, 108, 109, 110, 112, 113, 127, 128, 131, 136, 183, 380
Aden Bahçesi, 46, 133
Akdeniz, 34, 37, 38, 40, 44, 51, 53, 73, 87, 160, 236, 237, 240, 313, 316, 317, 318, 320, 323, 324, 329, 333, 335, 340, 341, 344, 346, 348, 349, 364, 366, 368
Aramice, 47, 72, 88, 89, 90, 92, 94, 95, 97, 101, 147, 149, 150, 154, 165, 166, 188, 193, 243, 255, 263, 268
Aras Irmağı, 31
Asli Günah, 83
Asur, 29, 43, 61, 87, 206, 209, 215, 237, 238, 239, 240, 244, 247, 254, 262, 264, 266, 267, 308, 313, 336, 367, 372, 380
Avrupalı Yahudiler, 163

B

Babil kralı Nabonidus, 266
Babil kulesi, 247, 252
Babil Talmudları, 166
Babilliler, 243, 283
Beer-Şeva, 34, 36, 49, 53, 180, 311, 312, 341, 345, 355, 356, 357, 359, 360, 363, 364, 365
Burak Eldem, 30, 31, 40, 193, 380

C

Carl Sagan, 380

D

David Ruelle, 381
Davut, 21, 40, 52, 54, 100, 102, 122, 126, 129, 174, 179, 190, 197, 198, 199, 256, 291, 292, 299, 302, 303, 304, 311, 340, 348, 353, 354, 355, 356, 357, 365, 366, 369, 381
Davut'un oğlu Süleyman, 302
Doğu Nüshası, 27, 96

E

Elam Kralı, 282, 283, 288
Elohim, 16, 20, 21, 81, 129, 232, 233, 290, 293, 304
Enki, 66, 68, 81, 128, 129, 143, 217, 222, 223, 226, 385
Eski Ahit, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 23, 24, 25, 27, 31, 39, 40, 53, 54, 55, 63, 66, 67, 68, 84, 87, 93, 94, 96, 97, 99, 100, 107, 110, 114, 119, 129, 130, 132, 141, 156, 188, 189, 192, 193, 197, 203, 205, 207, 209, 216, 218, 222, 224, 226, 253, 254, 258, 264, 267, 269, 274, 276, 287, 288, 292, 294, 297, 303, 304, 352, 353, 373
Etiyopya, 30, 31, 32, 34, 42, 188, 189

F

Fırat Nehri, 36, 37, 48, 49, 52, 345, 346
Fırat ve Dicle, 30, 46, 49, 51, 56, 229, 262, 366
Firavun, 40, 276, 353

G

Galile, 34, 36, 38, 41, 42, 49, 51, 57, 87, 158, 169, 279, 286, 289,

307, 308, 315, 317, 318, 320, 321, 335, 341, 360
Galile Gölü, 34, 36, 51, 57, 279, 286, 307, 308, 315, 317, 341
Gerald Messadıe, 381
Gılgamış destanı, 223
Gılgamış Destanı, 112, 215
Gihon Irmağı, 31
Goşen Bölgesi, 12

H

Hanok, 59, 94, 95, 188, 189, 192, 193, 201, 206, 207, 256
Harran, 84, 259, 261, 262, 263, 264, 266, 267, 269, 270, 271, 272, 273, 275
Hazar Denizi, 31
Hıristiyan İmparatorluğu, 174
Hor Dağı, 68, 318, 320, 322, 323, 324, 325, 327, 328, 329, 330, 333, 335, 336, 337, 340, 341
Hun, 185, 241, 242
Hurriler, 87, 209, 265, 335

I

ırk, 11, 195, 196

İ

İbrahim, 34, 43, 67, 106, 220, 230, 231, 238, 245, 252, 256, 263, 266, 269, 270, 276, 287, 308, 327, 354, 372, 383
İbranice, 27, 47, 60, 62, 66, 72, 88, 89, 90, 91, 92, 96, 150, 164, 188, 193, 211, 234, 244, 258, 304
İlber Ortaylı, 382
İlk Ata, 280
İlk günah, 83, 138
İsa, 65, 70, 83, 114, 117, 130, 131, 142, 143, 173, 177, 211, 256, 292
İsaac Asimov, 382
İskenderiye, 88, 170
İstanbul, 1, 3, 4
İzmir, 4

J

Judeo-Hıristiyan, 10, 11, 13, 25, 26, 30, 33, 41, 49, 63, 65, 70, 79, 83, 85, 88, 89, 99, 112, 114, 116, 138, 249, 250, 261, 287, 288, 305, 306, 314, 321, 322, 325, 326, 327, 329, 332, 333, 337, 351, 354, 360, 363, 365, 366

K

Kabbala, 147, 148, 150, 151, 166
Kadeş, 34, 44, 51, 275, 305, 306, 307, 308, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 320, 322, 323, 324, 325, 327, 328, 332, 335, 340, 342, 344, 348, 357, 359
Kâhin Yitro, 32
Keldani, 259, 268
Kenan Eli, 11, 12, 13, 25, 32, 49, 87, 121, 219, 237, 291, 295, 315, 321, 323, 332, 341, 364
Kızıl Deniz, 36, 37, 345, 346
Kızılderili, 67, 138, 185, 186, 322, 375
Kral Yehoşafat, 123
Kudüs, 11, 12, 164, 165, 174, 280, 289, 322, 332, 341, 364, 365
Kutsal Roma, 174, 176

L

Lilith, 64, 72, 73, 77, 84, 85, 100, 101, 104, 115, 116, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 384

M

M. İlmiye Çığ, 23, 43, 48, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 220, 221, 228, 238, 245, 249, 252, 260, 263, 264, 266, 269, 270, 276, 287, 306
Martu toprakları, 87
Mazoretic Text, 211
Meor Eymayim, 167
Mesih, 92, 211, 256, 292
Mezopotamya, 24, 25, 30, 32, 43, 48, 66, 85, 87, 119, 127, 131, 144, 171, 192, 195, 210, 220, 223, 225, 226, 229, 230, 231, 234, 240, 243, 245, 249, 252, 253, 261, 262, 268, 283, 292, 366
Mezopotamya Tanrıları, 119
Moav Kralı Meşa, 239

N

Nemrut, 32, 237, 238, 239, 254, 256, 258
Nuh, 32, 111, 192, 197, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 216, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 226, 228, 231, 232, 233, 234, 241, 242, 243, 244, 245, 248, 253, 254, 256, 257, 271, 274, 290

O

On Emir, 117

Ö

Ölü Deniz, 53, 65, 94, 111, 148, 198, 213, 272, 277, 278, 279, 280, 282, 284, 327, 328, 329, 342
Ölü Deniz Yazmaları, 53, 94

P

Pagan, 220, 221
Prof. Sedat Alp, 383
Putperest, 62

R

Romalılar, 112, 127, 236, 292, 348, 374

S

Siyonist, 43, 46, 51, 52, 53, 54, 315, 368, 373, 375
Sur Kenti, 32, 34, 36, 51, 327, 344, 359
Suriyeliler, 52, 112
Süleyman, 40, 53, 54, 102, 106, 126, 148, 149, 206, 299, 303, 337, 354, 356, 363, 364, 365, 369, 370
Sümer, 61, 66, 68, 69, 70, 86, 87, 109, 111, 112, 129, 135, 143, 194, 201, 215, 216, 218, 221, 222, 223, 228, 229, 230, 238, 243, 244, 249, 250, 251, 252, 268, 271, 283, 380, 384
Süryani, 47

Ş

Şinar Kralı, 288

T

Talmud, 70, 71, 77, 89, 95, 96, 104, 115, 116, 118, 119, 120, 132, 135, 148, 151, 152, 162, 163, 165, 167, 168, 169, 171, 180, 198, 241, 244, 258, 274, 380
tarihi metin, 10

Toros, 37, 323, 345, 346
TUFAN, 200, 234

U

Urfa, 262, 263, 264, 267, 268, 271, 272, 300, 301, 336

V

Vadedilmiş ülke, 12, 297, 350

Y

Yahuda, 11, 33, 34, 42, 83, 103, 122, 141, 199, 305, 306, 307, 311, 315, 316, 348, 350, 352, 353, 356, 357, 359, 360, 363, 365, 366
Yahuda Kralı Rehavam, 33
Yahudi Peygamberleri, 119
Yahudi Tarihi, 15, 145, 147, 167, 185, 215, 221, 237, 245, 249, 262, 269, 287, 295, 380, 382, 383
Yahve ve Âdem, 139
Yehova, 19, 29, 55, 63, 64, 65, 70, 78, 95, 153, 166, 219, 238, 246, 248, 251, 256, 271, 273, 274, 282, 302, 313
Yeni Ahit, 62, 63, 100, 126, 127, 142, 303
Yeruşalim, 12, 33, 71, 123, 166, 174, 206, 236, 269, 279, 289, 308, 322, 341, 349, 364, 365
YHVH, 119, 153, 166, 297

Z

Z.Sitchin, 222
Zamanın Gerçek Tarihi, 1, 3, 10, 11, 23, 69, 119, 195, 351, 375, 380
Zecharia Sitchin, 222, 384
Zin Çölü, 311, 313, 315, 316, 320, 322, 323, 325, 327, 332, 348

BAŞLICA KAYNAKLAR[1040]

Aaron Parry, Talmud Nedir? Gözlem Basın Yayın Dağıtım. Kasım- 2005

Adrian Beryy, Bilimin Arka Yüzü, TÜBİTAK Bilim Kitapları, Ekim 2005

Ahmed Hulusi, Kuran-ı Kerim Çözümü, Kitsan, 2010

Alan Sally Landsburg, Tanrıların Sırları, Altın Kitaplar, Mart- 1974

Alban G. Widgery, Tarih Boyunca Büyük Öğretiler, Milliyet Yayınları, İst. 1971

Albert Hırsch, İlk Günah, Âdem ile Havva, Yurt Kitap Yayın 2003

Alexandre Koyre, Bilim Tarihi Yazıları, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Mart 2008

Ali Osman Kurt, Erken Dönem Yahudi Tarihi, IQ Kültür Sanat yayıncılık, İstanbul, Ekim 2007

Ali Narçın, A'dan Z'ye Sümer, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2007

Ali Narçın, A'dan Z'ye Asur, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2008

Ali Narçın, A'dan Z'ye Mısır, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2007

Ali Narçın, A'dan Z'ye Maya, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2010

Ara Avedisyan, Evrende En Büyük Sır, , Sümer Yayınevi. Basım tarihi yok

Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, Say Yayınları, Basım tarihi yok

Arthur Weıgal, Hıristiyanlığımızdaki Putperestlik, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2002

Arzu Cengil, Kabbalah, Ayna Yayınevi, İstanbul 2007

Baki Adam, Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat, Pınar Yayınları, İkinci Baskı, Kasım 2002. İstanbul

Burak Eldem, Marduk'la Randevu, İnkılâp Kitapevi, İstanbul 2003

Burak Eldem, Fraternis, İnkılâp Kitapevi, İstanbul 2006

Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi, Ozan Yayıncılık İst. 2009

Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi-2 Yalanlar, Çelişkiler, Uydurmalar. Ozan Yayıncılık, İst. 2010

Carl Sagan. Kozmos. Altın Kitaplar,İst.1982

Carl Sagan, Milyarlarca ve milyarlarca TÜBİTAK bilim Kitapları, Haziran 2006

Cemal Yıldırım, Bilimin Öncüleri, TÜBİTAK Bilim kitapları,2001

[1040] Bu çalışmalarımızda kullandığımız 60 kadar kitabı içerdikleri aşırı kirli bilgiler nedeniyle listemize almadık.

Collette Estin-Helene Laporte, Yunan Ve Roma Mitolojisi, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ağustos 2010

Cumhur Erentürk, Monoteist Düşünceler, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2008

Dan&Lavinia Cohn-Sherbok, Yahudiliğin Kısa Tarihi, İz Yayıncılık, İstanbul 2010

David Ruelle. Rastlantı ve Kaos. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1994.

Donna Rosenberg, Dünya Mitolojisi, İmge Kitapevi. İst.2000 2.basım

Edip Yüksel, Mesaj, Kuran Çevirisi, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2010

Edip Yüksel, Mor Mektuplar, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2000

Edip Yüksel, Hıristiyan Din Adamlarına 19 Soru, Ozan yayıncılık, İstanbul-1998

Edip Yüksel, Müslüman Din Adamlarına 19 Soru, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2011

Edip Yüksel, Türkçe Kuran Çevirilerindeki Hatalar, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2007

Edip Yüksel, İlginç Sorular, Ozan Yayıncılık, İstanbul-1999

Edip Yüksel, Manifesto, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2008

Ekrem Akurgal, Anadolu Kültür Tarihi, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Nisan 2008

E. Blair Bolles, Galileo'nun Buyruğu, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim 2003

Erich Von Daniken, Kıyamet Günü, İnkılâp Kitapevi, İst. 2000

Erich Von Daniken, Tanrıların Stratejisi, Cep Kitapları, Ekim–1983

Gale E. Christianson, Isaak Newton, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2004

George Basalla. Bilim ve Teknoloji. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995

Georges Ifrah, Çakıl taşlarından Babil Kulesine. Rakamların Evrensel Tarihi, TÜBİTAK Bilim Kitapları. 2004

Georges Ifrah, İslam Dünyasında Hint Rakamları, Rakamların Evrensel Tarihi VII, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim 2005

Georges Ifrah, Hesabın Destanı, Rakamların Evrensel Tarihi VIII, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2005

Georges Ifrah, Uzak Doğudan Maya Ülkesine, Rakamların Evrensel Tarihi IV, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Haziran 2005

Gerald Messadıe, Davut, Doğan Kitapçılık 2004

Gerald Messadıe, Musa, Doğan Kitapçılık, 2004

Gerald Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, ,Kabalcı Yayınevi, 1999

Gerard Hooft. Maddenin Son Yapıtaşları, TÜBİTAK Bilim Yayınları, Ekim 2000

Gerald Basalla. Bilim Ve Teknoloji, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995

Geza Vermes, Ölüdeniz Parşömenleri, Çev. Nurfer Çelebioğlu. Nokta Kitap, Mart–2005

Halim Demir, Türkiye Masonları Tarihi, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2007

Halim Işık, Papalık Tarihi, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2006

Hayrettin Örs, Musa ve Yahudilik. Remzi Kitapevi.İst.1999

H.Yılmaz Çebi, Şeytan'ın Ayetleri, Emre yayınları, Mayıs 2006

I. Rennap, Anti-Semitizm Ve Yahudi Sorunu, İnter Yayınları, Eylül 1991

İlber Ortaylı, Son İmparatorluk Osmanlı, Timaş Yayınları, 2006

İlber Ortaylı, Gelenekten Geleceğe, Timaş Yayınları 2008

İlhan Arsel, Tevrat ve İncil'in Eleştirisi, Kaynak Yayınları,2001

İlhami Sadık, Tanrıdan İnsanlara, Aklınızı Kullanın, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2003

İsaac Asimov, İnsanlığın Geleceği, Cep kitapları,1984.

Israel Shakak, Yahudi Tarihi, Yahudi Dini, Ağaç Kitapevi Yayınları, 2010

Jane Chilsom-Struan Reid, Piramitleri Kim Yaptı? TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2008

James MacLachlan, Galileo Galilei, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2008

Jean Gimpel, Ortaçağda Endüstri Devrimi, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2005

Jessica Williams, Dünyada Değişmesi gereken 50 Gerçek, Aykırı Yayınları, İstanbul 2005

Johannes Friedrich, Kayıp Yazılar ve Diller, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2000-İst.

J.G.Landdels, Eski Yunan ve Roma'da Mühendislik. TÜBİTAK Bilim Kitapları, 2000

John Lenihan. Bilim İş Başında, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1998.

Joseph Silk, Evrenin Kısa Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları Ank.1995

Kaan Göktaş, Kuran Açısından Evrim Teorisi, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2008

Mebrure Tosun- Kadriye Yalvaç, Sumer, Babil, Assur Kanunları Ve Ammi-Şaduqa Fermanı, Türk tarih Kurumu, Ankara 2002

Mehmet Sakioğlu, İncil'i Kim Yazdı, Ozan Yayıncılık, Nisan 2004

Mehmet Sakioğlu, Tevrat'ı Kim Yazdı? Ozan Yayıncılık, İst.2004

Metin Özata, Atatürk Bilim Ve Üniversite, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ocak 2007

Michael Higger, Yahudi Ütopyası, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2006

Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi, 1 Cep Kitapları 2003

Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi II. Cep Kitapları 2003

Murat Hakan Yıldırım, Tanrı İmgesi, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2010

Mustafa Demir, İsrail'in Gizli Anayasası, Ozan Yayıncılık, 2006, İstanbul

Muazzez İlmiye Çığ, Bereket Kültü ve Mabet Fahişeliği, Kaynak Yayınları, İst. 2007

Muazzez İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, Kaynak Yayınları, Kasım, 2006

Muazzez İlmiye Çığ, Uygarlığın Kökeni Sümerliler- 1 Kaynak Yayınları,2007

M.R. Robinson. Yıldızların Altında. TÜBİTAK Bilim Kitapları

Nisim Behar, İbranilerin Öyküsü, Zvi-Geyik Yayınları, 1969

Richard E. Friedmann, Kitabı Mukaddes'i Kim Yazdı. çev. Muharrem Tarakçı. Kabalcı Yayınevi.İst.2005

Ömer Dumlu, Konularına Göre Kuran Çevirisi, Ozan Yayıncılık, İsatanbul 2008

Patrick Moore. Gezegenler Kılavuzu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000

Sedat Alp. Hitit Çağında Anadolu, TÜBİTAK Bilim Kitapları. Ocak,2005

Sedat Alp. Hitit Çağında Anadolu, Çiviyazılı ve hiyeroglif yazılı kaynaklar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 2005

Sedat Alp, Hitit Güneşi, TÜBİTAK popüler Bilim Kitapları, Mart 2005

Selehattin Sert, Büyük Uygarlıkların Doğuşu, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2009

Sergei Aleksandroviç Tokarev, Dünya Halklarının Dinler Tarihi, Ozan Yayıncılık, İst.2006

Paul Johnson, Yahudi Tarihi, Pozitif Yayınları, Basım yeri ve yılı yok.

Rebecca Stetoff, Charles Darwin, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2008

Reşit Aşçıoğlu, On nokta Otuz üç ya da Milim Milim Bilim, Ozan Yayıncılık, Ocak 2002

Riccardo Orizio, Kayıp Beyaz Kabileler, Aykırı Yaymları, İstanbul 2003

Richard S.Westfall, Modern Bilimin Oluşumu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000

Robert H. Williams, Siyonistlerin Nihai Dünya Düzeni, sh. 70. Ozan Yayıncılık, Nisan 2006

Robert Osserman. Evrenin Şiiri. Sh.123. TÜBİTAK Bilim Yayınları. 5.basım. Ekim 2005

Roger Lewin, Modern İnsanın Kökeni, TÜBİTAK Bilim Kitapları. 10.Basım, Aralık–2000

Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası

Sabri Tümer, Amerika'nın Keşfinde Türkler, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2011

Selahi Diker, Anadolu'da On Bin Yıl, Türk dilinin beş bin yılı, Eski Kayıp Dillerin Çözümü, Töre Yayınları, 2000.

Selçuk Candansayar, Yorgunluğun Halleri, Peday Yayınları, Ankara 2003

Sigmond Freud, Hz. Musa ve Tektanrıcılık, Bağlam yayınları, 1987

S. Jay Gould, Darwin ve Sonrası, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Mayıs 2005

S.Noah Kramer. Tarih Sümer'de Başlar. Türk Tarih Kurumu

Seton Lloyd. Türkiye'nin Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları.2003, 20.basım

Siyonizm ve Irkçılık" Ankara Üniversitesi Siy. Bilg. Fak. Yay.

Slvia Browne. Dünya'nın Sırları ve Gizemleri, GOA Basım Yayım.2006

Soner Yalçın, Efendi, Doğan Kitapçılık, İstanbul-2005

Steven Weinberg. İlk Üç Dakika, TÜBİTAK Bilim kitapları.13.Basım. Haziran 2001

Stuart Atkinson. Astronomi, TÜBİTAK yayınları, 16.Basım. Nisan–2001

Şems Metin, Yahudi Atasözleri, Milenyum Yayınları, 2005

Şinasi Hüner, Kuran-ı Kerim'de Dabbetü'l Arz, Ozan Yayıncılık, İstanbul-2006

Thedor Herzl, Yahudi Devleti, Ataç Yayınları İstanbul 2009

Taner Timur, Osmanlı Toplumsal Düzeni, İmge Kitapevi,İst.1994

Turgay Şık, Gözdağı, Ötüken Yayınevi

Vera Zıngsem, Lilith, İlya İzmir Yayınevi, 2005 İzmir

Yalçın İlter, Kayıp Tarih, sh.239. Aykırı Araştırma. İst. Şubat 2004

Yavuz Bahadıroğlu, Kayıtdışı Tarihimiz, Nesil Yayınları, İstanbul 2010

Yusuf Ulucan, Kitabı Mukaddes Üzerine Bir Çalışma. Ozan Yayıncılık, İst.2006

Zecharia Sitchin, 12.Gezegen, Ruh ve Madde yayınları.İst.2004

Zecharia Sitchin, Kozmik Tohum, Ruh ve Madde yayınları, İst.2004

Zecharia Sitchin, Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri, Ruh ve Madde Yayınları İstanbul 2004

Zecharia Sitchin, Enki'nin Kayıp Kitabı, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 2006

Zecharia Sitchin, İlahi Karşılaşmalar, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul

Zecharia Sitchin, Kayıp Diyarlar, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul

Zecharia Sitchin, Zaman Başlarken, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul

Zecharia Sitchin, Gökyüzüne Merdiven, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul

Zecharia Sitchin, Kozmik Şifre, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul

KUTSAL KİTAPLAR

Kutsal kitap. Yeni Dünya Çevirisi, Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc. Brooklyn. USA.2008
Kutsal Kitap, Kitabı Mukaddes şirketi, 3.basım, Mart 2003
Kutsal kitap. Kitabı Mukaddes Şirketi.2001
New International Version (©1984)
New Living Translation (©2007)
English Standard Version (©2001)
New American Standard Bible (©1995)
GOD'S WORD® Translation (©1995)
King James Bible
American King James Version
American Standard Version.
Bible in Basic English
Douay-Rheims Bible.
Darby Bible Translation
English Revised Version
Webster's Bible Translation
World English Bible
Young's Literal Translation
Geneva Study Bible

APOKRATİF (KANON DIŞI) KİTAPLAR

Tobit (Apokratif)
Yudit Apokratif)
Ester Apokratif)
Bilgelik (Apokratif)
Sirak (Apokratif)
Baruk (Apokratif)
Yeremya'nın Mektubu (Apokratif)
Azarya'nın Duası (Apokratif)
Suzanna (Apokratif)
Bel ve Ejderha (Apokratif)

1. Makabeler (Apokratif)
2. Makabeler (Apokratif)
3. Makabeler (Apokratif)
Esdras (Apokratif)
Ezra (Apokratif)
Manesse'nin Duası (Apokratif)
151. Mezmur (Apokratif)
4. Makabeler (Apokratif)

SÜRELİ YAYINLAR

Şükrü Kızılot, Hürriyet Gazetesi, 19.4.2009
Milliyet Gazetesi. 9 Ekim 1996
Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:427,Haziran–2003
Sabah Gazetesi, 22.6.2004
Hürriyet Gazetesi 1.10.2009
L.C.E.Witcombe.Evrensel Kültür Dergisi. evrenselbasım.com
Hürriyet Gazetesi, 8.5.2009 Cuma
Fatih Altaylı, Sabah Gazetesi, 5.12.2006
Ayşegül Yılmaz Günenç, TÜBİTAK Bilim ve Teknik, Eylül 2000
Savvas Aliagagözoğlu, İki Deniz Dergisi, sayı–2,Aralık 2004
Milliyet Gazetesi, 9 Ekim 1996
Akşam Gazetesi, 25.08.2006
Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı.438, Mayıs–2004
Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:430, Eylül–2003
Bilim ve Teknik, TÜBİTAK, sayı:428, Temmuz–2003
Hürriyet Bilim eki.22.4.2002
L.C. E.Witcombe. Evrensel kültür Dergisi
Sabah Gazetesi, 5.12.2006
Sabah Gazetesi,22.10.2004 Fatih Altaylı
Şalom Gazetesi, 05.08.2008

ELEKTRONİK KAYNAKLAR

http://www.babaocagi.org/isaiah/egemenler.pdf
http.www.openbible.info
http://www.usuldergisi.com/sayi_2/USL2004205-FAydin.pdf
www.hıristiyan.net
www.encyclopediaof jewish.com
Brüksel İncili (Avederenagan) Kilisesi
www.Sevivon.com.
http://net.bible.org.
www.incil.com
www.kutsalkitap.net
www.biblebasicsonline.com

http://www.geocities.com
www. incilbg.com
http://incil.info
www.tkntr.net/. *hurarsiv.hurriyet.com.tr.*
http://izmirprotestan.org
http://www.incil.nl
http://www.firat.edu.tr
www.hristiyan.net
www. hıristiyanturk.com
http://www.incil.eu
www.2012.burakeldem.com
www.antalyaincilkilisesi.com
www.biltek.tubitak.gov
www.evrenselkultur.com
www.hürriyetim.com.tr/arşiv, Murat Bardakçı
www.kutsalkitaplar.net
www.milliyet.com.tr/2007/04/11
www.tenth.org.fileadmin
www.turkleronline.com
www.viewzone.com/abraham.html
www.viewzone.com/matlock.html
www.biblewalks.com
www.uflib.ufl.edu
www.swartzentrover.com
http. www.bible-history. com
http://kutsal-kitap.net/bible
http://www.tevuot.org.
http://www.middleeastexplorer.com
http://webcache.googleusercontent.com
www. bibleatlas.org
http://www.biblewalks.com.
http://bible.cc.
http://philologos.org.
http://www.hermetics.org.

OZAN YAYINCILIK LTD.

YAKINTARİH

İBO/İbrahim Kaypakkaya / Turhan FEYİZOĞLU
SİNAN / Nurhak Dağlarından Sonsuzluğa / Turhan FEYİZOĞLU
DENİZ / Bir isyancının izleri / Turhan FEYİZOĞLU
MAHİR / On'ların Öyküsü / Turhan FEYİZOĞLU
YILMAZ GÜNEY/ Bir Çirkin Kral / Turhan FEYİZOĞLU
FIRTINALI YILLARDA ÜLKÜCÜ HAREKET / Turhan FEYİZOĞLU
FKF/FİKİR KULÜPLERİ FEDERASYONU / Turhan FEYİZOĞLU
GENÇLİK LİDERLERİ KONUŞUYOR / Turhan FEYİZOĞLU
DEVRİM HAVARİLERİ / Fikret BABUŞ
12 MART'TAN 12 EYLUL'E / Halim DEMİR
BEN NAZIM HİKMET / Halim DEMİR
12 EYLÜL'ÜN ARKA BAHÇESİNDE / Emin KARACA
DEVRİM BİZE YAKIŞIRDI / Zeki KIRDEMİR / Gerilla Zeki
AŞKİLE ÇIKMIŞTIK YOLA / FİKRET BABUŞ
FİLİSTİN FEDAİLERİ / A.Kadir YAŞARGÜN
UMUTLARIMIZ YARIDA KALDI / A.Kadir YAŞARGÜN
DİRENİŞ / 12 Mart ve Sonrası / Abdulkadir YAŞARGÜN
1 MAYIS 1977 / Türkiye Devrimcilerinin İki 1 Mayıs Belgeseli / Nail GÜRELİ
İKİ ADALI / Hüseyin Cevahir-Ulaş Bardakçı / Turhan FEYİZOGLU
MUSTAFA SUPHİ / Türk Ocağı'ndan Türkiye Kom. Partisi'ne / T. FEYİZOGLU
HASRETİM DERİN UYKULARDA / Mahir Çayan / Vehbi BARDAKÇI
AĞLASIN GÖKYÜZÜ / Deniz Gezmiş / Vehbi BARDAKÇI
KAWA-Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler -1 / Raşit KISACIK
RİZGARİ-Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler -2 / Raşit KISACIK
NURHAK'TAN MAMAK'A / Raşit KISACIK
TERÖRÜN VE ÖLÜMÜN KODU: 33 / Raşit KISACIK
DİYARBAKIR CEZAEVİ / Raşit KISACIK
TERZİ FİKRİ / Sinan DEMİRBİLEK

DİNBİLİM

HRİSTİYANLIĞIMIZDAKİ PUTPERESTLİK / Arthur WEIGALL
TANRI'DAN İNSANLARA-AKLINIZI KULLANIN / İlhami SADIK
İNCİL'İ KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU
TEVRAT'I KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU

İSA HAÇTA ÖLDÜ MÜ? / Mehmet U. SAKİOĞLU
DA VİNCİ FENOMENİ / Mehmet U. SAKİOĞLU
BEN BİR MİSYONERDİM / İlker ÇINAR
MESAJ (Kuran Çevirisi) /(Gözden Geçirilmiş 3.Baskı) / Dr.Edip YÜKSEL
ÜZERİNDE 1 9 VAR / Dr.Edip YÜKSEL
TÜRKÇE KURAN ÇEVİRİLERİNDEKİ HATALAR / Dr.Edip YÜKSEL
MÜSLÜMAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
HIRİSTİYAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
DEVLET/DEMOKRASİ/OLİGARŞİ/TEOKRASİ / Dr. Edip YÜKSEL
İLGİNÇ SORULAR /(10.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
MOR MEKTUPLAR / Dr. Edip YÜKSEL
ASAL TARTİŞMA / Dr. Edip YÜKSEL
KURAN'IN ŞİF. VE MUKATTAA HARFLERİNİN ÇÖZ./ Aydın GÜNDOĞDU
KURAN'IN SIRADAN BİR İNSANA DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ / İlhami SADIK
AYETLERİN İNİŞ SIRASINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / A.ABDULLAHOĞLU
KİTAB-I MUKADDES ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA / Yusuf ULUCAN
PAPALIK TARİHİ / Dr. Halim IŞIK
DİNLER TARİHİ / Sergei Aleksandrovich TOKAREV
DABBETÜL ARZ VE MESİH İSA / Şinasi HÜNER
MONOTEİST DÜŞÜNCELER / Cumhur ERENTÜRK
KURAN AÇISINDAN EVRİM TEORİSİ / Kaan GÖKTAŞ
KONULARINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / Prof. Dr. Ömer DUMLU
İSLAMİ REFORM İÇİN MANİFESTO / Dr. Edip YÜKSEL
TAKANLAR VE TAKILANLAR TÜRBAN NEDİR? / Dr. Edip YÜKSEL
GAYYA KARANLIĞINDAN KURAN AYDINLIĞINA / Eren ERDEM
YAHUDİ VE HIRİSTİYAN KAYNAK. TANRI İMGESİ / Murat H. YILDIRIM
İSYAN YAZILARI / Atilla Fikri ERGUN
ALLAH'A İFTİRA MI EDİYORSUNUZ? / Yahya Kemal SAVDIR
ABDESTLİ KAPİTALİZM / Eren ERDEM
MÜSLÜMAN REFORMCULAR / Dr. Edip YÜKSEL

UYGARLIKLAR TARİHİ

A'dan Z'ye MISIR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye SÜMER / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye ASUR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye URARTU / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye MAYA / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye İNKA / Ali NARÇIN

BÜYÜK UYGARLIKLARIN DOĞUŞU / Selehattin SERT
ZAMANIN GERÇEK TARİHİ / Cahit Doğan DOYAR
YALANLAR-ÇELİŞKİLER-UYDURMALAR / ZAMANIN GERÇEK TARİHİ - 2

GÜNCEL

SİYONİSTLER'İN NİHAİ DÜNYA DÜZENİ / Robert H. WILLIAMS
DR. MICHAEL HIGGER'IN YAHUDİ ÜTOPYASI / Editoryal Çalışma
Ben Bir Misyonerdim / ŞİFRE ÇOZULDU / İlker ÇINAR
TÜRKİYE'DE ÇİNGENE OLMAK / Mustafa AKSU
İSRAİL'İN GAP SENARYOSU / Hasan TAŞKIN
İTTİHAT TERAKKİ / Halim DEMİR
Doktorların Büyük Sırrı / KANSER CİNAYETLERİ / Yaşar GÖREN
OSMANLI'DAN GÜNÜMÜZE GÖÇ VE İSKÂN / Fikret BABUŞ
AVRUPA'DA MÜLTECİ OLMAK / Suat O. ŞENOCAK
İNSAN YAĞMURU / Nazım ALPMAN
TANRIM BENİ BAŞKAN YARAT / Yavuz SALTIK
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN
ORTAK AKIL İÇİN KUĞU ŞARKISI / Mahmut TOLON
AMERİKA'NIN KEŞFİNDE TÜRKLER / Sabri TÜMER
İZMİR ROMANLARI / Alper YAĞLIDERE
ABDESTLİ KAPİTALİZM / Eren ERDEM

FELSEFE

ŞEHRİN DÜNYASINDAN-DÜNYANIN ŞEHRİNE / Muhammed HATEMİ

ROMAN

ŞEYH BEDRETTİN /İsyancı Bir Sufinin Darağacı Yolculuğu / Durali YILMAZ
ÇERAĞ UYANACAK MI? / Durali YILMAZ
YÜRÜTME SANCISI VE AŞK / Sabri GÜLAL
İSTANBUL FALCISI / Ali DİLBER
İPSİZ RECEP REİS / İbrahim BALCI
DENEME
LEYLAK ZAMANLARI / Hasan Hüseyin DEMİREL
BİRLİKTELİĞİN FARKINDALIĞI / Sabri GÜLAL
HAYATA YÖN VEREN DENEMELER / Sabri GÜLAL
BUSHÇAĞI YAZILARI / Mustafa K. ERDEMOL
SAHİ SİZ HANGİ TARAFTAYDINIZ? / Turgay OLCAYTO

ARAŞTIRMA

ROMAN KAVRAMI VE TÜRK ROMANININ DOĞUŞU / Durali YILMAZ
Milim Milim Bilim / ON NOKTA OTUZ UÇ / Reşit AŞÇIOGLU
ÇİNGENELER (2.Baskı] / Nazım ALPMAN
İNTİHAR / İrfan ÖZEN
İŞ BULMAK İÇİN NE YAPMALI / Hasan LATİF
SICAK NOKTA ORTA ASYA / Bahaddin YAZICI
01 ENJEKTÖR / Aysu ŞUBEN
OYUN BİTTİ / Yaşar GÖREN
KÖLE KIYISINDAN İNSAN BIYOGRAFİLERİ / Mustafa OLPAK
Cemal Süreyya Şiirinde KADIN VE EROTİZM / Özgür ÖZMERAL
MİLLİ MÜCADELE / Halim DEMİR
TÜRKİYE MASONLARININ TARİHİ / Halim DEMİR
SOLDA TEORİLER VE TARİHSEL TARTIŞMALAR / Ozan ÖRMECİ
CUMHURİYET İÇİN CAN VERENLER / Kocatepe'den Dumlupınar'a/Sadık ÖZEN
Romen Şiirinin Efsane Şairi MIHAI EMINESCU / Ali NARÇIN
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN
ORTAK AKIL İÇİN KUĞU ŞARKISI / Mahmut TOLON
HIZLI OKU KOLAY ÖĞREN ZOR UNUT / Sadettin ÖZTÜRK
KADININ ADI ANADOLU / Bahrem YILDIZ

BELGE

SON KABADAYININ ATEŞLE İMTİHANI / Mustafa DEMİR
BECO DEPREMİ / Mustafa DEMİR
ÜZGÜNÜM AMA PİŞMAN DEĞİLİM / Mustafa DEMİR
SAYIN: DÜNDAR KILIÇ / Mustafa DEMİR

ANI/GÖZLEM

BEN BİR HEMŞİREYİM... Melek Değil İnsanım / Burçin UTKU
GAZETECİLERİN ŞAKASI OLMAZ / Nazım ALPMAN
SIRÇA KÖŞKÜN KIRIK CAMLARI / Dr. Sadık ÖZEN
DOKTORUN SEYİR DEFTERİ / Dr. Sadık ÖZEN
ZAMAN TÜNELİNDE BİR DOKTOR / Dr. Sadık ÖZEN
SEVGİNİN DORUĞUNDAKİLER / Dr. Sadık ÖZEN
YANIT / Dr. Sadık ÖZEN
MİLLİYETSİZ AYDINLAR / Dr. Sadık ÖZEN

YOZLAŞMA / Dr. Sadık ÖZEN
İşkence Edilen Emniyet Hekiminden –İBRET / Erdoğan YAĞIZ
SİNAN'IN KARA KİTABI / Sinan KARA

BABIALİ KİTAPLIĞI

ARAŞTIRMA

DOĞU KARADENİZ'DE ETNİK YAPILANMALAR VE PONTUS / Haşim ALBAYRAK
1. Dünya Savaşı'nda Doğu Karadeniz Muharebesi ve OF DİRENİŞİ / Haşim ALBAYRAK
K.MARAŞ-TRABZON KARDEŞLİK KÖP. VE SAÇAKLIZADELER / Haşim ALBAYRAK
TARİHTEN 40 TANIK / Mahmut ANAR
ŞİİR HAYATLARI / Cafer YILDIRIM
ŞAMANDAN ŞAİRE TÜRKLERDE ŞİİR / Cafer YILDIRIM
ÇÜRÜME / Mehmet DURAN
HER KUŞAKTA ATATÜRK / Güner DEMİRAY

GÜNCE

SALNAME / Harun TANER
MAVİLERE SALDIM UMUTLARI / İkbal KAYNAR
YEDİ İKLİM DÖRT BUCAK / Ahmet OKER

ÖYKÜ

DÜNDEKİ YARINLAR / Vahit KAYA
ŞAMİRAM'IN USTALARI / Muhammet ÇAKIRAL
BURUK BİR GULUŞ / Haşim KAFKAS
PARPUDAR BABA / Adnan GÜNDÜZ
DOKSANYEDİ KADISI / Kaya DEMİRAL
YENİ BİR MAVİ / Rabia SOLAK
ELİMDEN DİLİMDEN YÜREĞİMDEN / Atila ER
ZEKÂRAT / Atila ER
KÜL KADINLAR GÜNCESİ / Bilsen BAŞARAN
ACILARDAN HEYKEL YAPMAK / Şükran CANÖZER

ROMAN

BAL SÖYLE / Tülin ERBAŞ
ÜSKÜDAR / Tülin ERBAŞ
GÜLİSTAN / Tülin ERBAŞ
GÖÇ ŞARKILARI / Tülin ERBAŞ
ANKİ / Macit BEKSAÇ
ÖNCE ÖĞRETMENİM / Adnan GÜNDÜZ

CAHİT DOĞAN DOYAR

KUTSANMIŞ CAHİLLİKLER
VADEDİL(ME)MİŞ TOPRAKLAR

Bu kitap; "Zamanın Gerçek Tarihi" isimli kitaplar dizisinin; üçüncü adımı. Daha önceki iki kitap gibi bu üçüncü çalışmada da; son bin yılın türlü çeşitli efsaneleri, söylentileri, bozmacaları ve tamamı insan ürünü olan uydurmalarla bir sisler bulutuna sarılıp sarmalanmış olan, büyük bir muammayı çözmek amacıyla, herkesin gözünün önünde olan ama nedense kimsenin görmediği çıplak gerçekleri dile getirmeye devam edeceğiz.

Elbette bu kolay bir iş değildir ve kendi başına bir önemi yok gibi görünen küçük ipuçlarını; büyük bir sabırla bir araya getirip, bilgi ve aklın süzgecinden geçirdikten sonra okurun takdirine sunmayı gerektirir. Kitabın bütününde, bu küçük ipuçlarının nasıl bir önem kazandığını ve son tahlilde bize nasıl bir genel resim sunduklarını beraberce göreceğiz.

Kitabı okurken, bu binlerce yıllık sis perdesinin aralıklarından bakıldığında açık seçik görülecektir ki; hiçbir şey, egemen kültür olma iddiasındaki Judeo-Hıristiyan kültürün bize anlattığı ve dayattığı gibi değildir. Bugün bildiğiniz tarih; daha açıkçası bugün bize sunulan tarih; açık uydurmalarla tahrif edilmekle kalınmamış; yalan ve uydurmaları bilimselleştirmek amacıyla; coğrafya bile açıkça bozulmuş ve bunun için, bırakın köyleri kentleri bir yana, koca koca bölgeler, üzerindeki dağlar, taşlar, nehirler, göllerle birlikte oradan oraya taşınmış durmuştur.

Bu coğrafi kaydırmalar ve yalanlar sonucunda ortaya çıkan ve bugün tarih kitaplarımızın neredeyse tamamında bize dikte edilen haritalar, kavramlar, uluslar ve kutsal olarak bize sunulan metinlerle ilgili gerçeklerle yüzleştiğimizde bir bellek kaymasıyla karşı karşıya olduğumuzu göreceğiz. Bu kitapla; Ortadoğu-insanlık tarihinin kalın sis perdesinin; hiç değilse bir bölümünü aralamış ve gerçekleri ortaya çıkarmış bulunmaktayız.

ISBN 9944-143-65-
9 789944 143653
Web: www.ozenyayincilik.com

